

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af

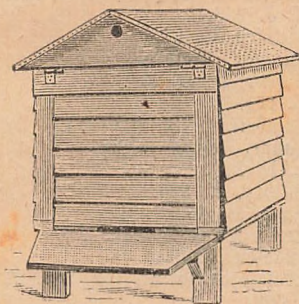
Danmarks Biablersforening.

Redigeret af

N. S. Kristensen.

1899.

33te Aargang.

Med 42 i Teksten indtrykte oplysende Billeder.

Køstilde.

Køstilde Avis' Bogtrykkeri.
1899.

Forfattere.

- A. J. J. 158.
 Andersen, Johan P. 231.
 Anderson, Frans M. 312.
 Andreassen, M. C. 143, 262.
 A. P. 111, 269.
 A. Th. 254.
 Numann 215, 234.
 Bedt, S. S. 313.
 Berglund, P. N. 28.
 Bekk, C. 331.
 Bonde, Chr. 270,
 Bonde, L. P. P. 63, 270.
 Borries, Herm. 41, 74, 172, 190,
 201, 268, 276, 300.
 Brandt, Hans P. 28, 94.
 Buchholz, Th. 24, 47, 82, 108,
 139, 153, 344, 336.
 Buch, M. M. 40.
 Christensen, M. 238.
 Clemmensen, J. 208, 343.
 Christensen, B. 350.
 D. 314.
 Dabant, C. P. 197.
 Dallström, Erik 287.
 Davenport, M. C. 165.
 Dayton, C. W. 155.
 Doolittle, G. W. 20, 68, 116,
 203, 236, 310.
 E. 171.
 E. B. 175.
 E. D. 95.
 Erikson, S. 62.
 Eriksen, S. P. 178.
 Evoy, Mac. 103.
 Fahl, Niels 5, 126, 156.
 Ficht, W. 234.
 Friberg, S. 175, 186.
 Gram, C. 159.
 Grønning, C. J. 48, 78, 135, 167.
 Günther, W. 195.
 H. 33.
 Haagenzen, M. C. 191, 254.
 Hansen, C. 168.
 Hansen, Dorthe 270.
 Hansen, S. R. D. 88.
 Hansen, R. 20, 73, 109, 175, 189,
 262, 337.
 Hansen, Marius B. 95.
 Hansen, N. P. 264, 296.
 Hansen, Peder 39, 265.
 Hansen, Peder Chr. 313.
 Harmsen, J. C. 285.
 Hoffmann, S. S. 29.
 Holbeck, M. P. 41, 45, 52, 282.
 Hornmøller, Anders 16.
 Hutchinson, W. J. 335.
 J. 314.
 Jakobson, N. J. 58, 72.
 J. B. K. 95.
 J. C. J. 127.
 J. Chr. D. 32.
 J. C. P. 191.
 Jensen, Joh. Chr. 254.
 Jensen, Julius 44, 281.
 Jensen, Kr. 222.
 Jensen, N. 127, 239.
 Jensen, N. M. 313.
 J. J. 11.
 Johannessen, L. P. 232.
 Johansen, M. P. 254.
 Jørgensen, M. P. 254.
 Jørgensen, Chr. Peder 46, 254.
 K. J. 238.
 Kjeldsen, C. 57.
 Knudsen, Knud 95.
 Kofoed, S. D. 206.
 L. 175.
 Lambert, S. J. 208, 313.
 Lange, Joseph 49, 205.
 L. F. 111.
 Liltorp, M. 223.
 Lund, S. 46.
 Løkke, Peder P. 119.
 Madsen, Kristian 95.
 Mathiasen, G. 21, 169, 267, 279,
 309.
 M. H. 222, 228, 282.
 Nielsen, M. 143, 191, 302.
 Nielsen, Brødre 3, 26, 53, 83,
 117, 132, 199, 230, 238, 245,
 302, 306, 327, 338.
 Nielsen, Byriel 218, 350.
 Nielsen, J. F. 269.
 Nielsen, N. P. 16.
 Nielsen, P. 10, 57, 94, 125.
 Nielsen, Rasmus 30.
 Nilsen, N. 100.
 Ofsholm, M. 83.
 Olsen, Jakob 11, 36, 63, 106, 122,
 204, 269, 299, 342.
 Olsen, J. Chr. 153.
 Poulsen, Niels P. 31.
 Poulsen, S. 350.
 Pederjen, Anders 175.
 Pederjen, C. 94.
 Pederjen, Hans Peder 16.
 Pederjen, J. 198.
 Pederjen, Jens C. 63.
 Pederjen, Kr. 29, 31, 69.
 Peterjen, Aug. 22, 71, 84, 104,
 120, 180, 329, 338.
 Rauchsuf, S. 43, 50.
 Sagulin, Nina 254.
 Schlich, Aug. 217.
 Schmiedeknecht 212.
 Smith, W. C. B. 55, 63, 133,
 221, 223, 254, 337.
 S. N. 159.
 Steinert, Poul 233.
 Spare, Chr. 254, 313.
 Sørensen, Gaudrup, 106.
 Taylor, R. S. 12.
 Thomsen, J. 142.
 T. M. 95.
 Tuschsen, M. P. 76, 101.
 Wust, Valentin 261.
 Würth 237.
 Wolff, Sebrect 261.

Indholdsfortegnelse.

Alsborg Amt's BF. 109, 270.
Århus og Omegns BF. 13, 91, 207.
Advarsel 57.
Alle som driver Biaf 147.
Arbejds-Bien 222.
Åninderød og Fredensborg BF.
Alt begynde Biaf 8.

Bestemmer Dronningen selv 30.
Biaaret 1898 2.
Biaaret 1898 paa Bornholm 20.
Biaf i Midtjylland 1898 46.
Biaf i Femø 88.
Biaf i Thunø 57.
Biaf i Chili 233.
Biaf i Amerika 80.
Biaf i Rutiden 10, 125.
Biafslarerne 168.
Biafsskolen i Roskilde 59.
Biafsskolen 211, 227, 243, 311.
Biaf som Sideerhverv 282.
Biafsubstillingen i Silkeborg 220.
Biafsubstillingen i Zoologisk Have 284.
Bier og Høns 29.
Bierne's Behandling i Sværme 43.
Bierne's Betydning for Planterne 231.

Bigaardens Udvidelse 50.
Bierne's Sindsstæmninger 190, 201.
Bierne's Udvikling 206.
Bipest 103, 302.
Biragt 262.
Biragtere og Tablemølle 171.
Blomsterhonningens Tilblivelse 169.
Bording BF. 14.
Bornholm BF. 92.
Brug Kunsttabler 222.

Centralmøde 138, 150, 164, 252, 275, 292, 224.
Cypriste og krainer Bier 266.

Danske Bigaarde 264, 299.
DBF's Bestyrelsesmøde 126.
De daarlige Honningaar 248.
De fynste Bivener 60.

De gamle Dronninger 168.
Den danske Biaf 78.
Den drivende Kraft til Bofkbygning 331.
Den moderne Biaf 51.
Den rene Blads om Staderne 31.
Dronerens Samlingspladser 310.
Dronningeavl 117.
Dronningavlens Betydning 83.
Dronningindsørelse 290.
Dronningliste 21, 295.
Dronningliste i Wellstaderne 202.

Etto fra Staderne 16, 32, 62, 94, 111, 127, 143, 158, 174, 191, 207, 223, 238, 253, 269, 287, 313.

Etto m. fl. Herreders BF. 109, 317, 350.
En Bemærkning 126.
En Vidronning og Arbejdsbier 19.
En dansk Bigaard 218.
En Dronnings Parringsudflugt 296.
En Jagtagelse i Bigaarden 336.
En Indgangsfodrer 267.
En læggende Dronning 236.
En ny Forenings-Ramme 120.
En Table med Dronningeceller 131.

En vandret Dronningcelle 67.
Er Biaf lønnende 133.
Et Bistift 148.
Et Forsøg 29.
Et Forsøg med at afile Honning 166.
Et og andet 33, 64, 142, 172, 191.
Et Par Bemærkninger 189.

Fejø BF. 61.
Flytning af en hel Bigaard 280.
Foraarbetragtninger 55.
For Begyndere 188, 250.
For Begyndere paa de jydste Eftertrækssegne 27, 81, 123, 148, 250, 283.

Forstelligt 139, 153.
Forsøg 59.
Fra Abenraaegn 343.

Fra Amerika 47.
Fra Rusland 202, 285.
Fra Sverige 312.
Fra Bendshøvel 44.
Fredriksborg Amt's nordlige BF. 173.
Fremfærd 228, 245, 259.
Fødder til Bistadet 156.

Gavnlige Bink 16, 33, 64, 96, 112, 127, 143, 159, 175, 191, 208, 223, 240, 264, 271, 288, 320, 351.

Gjern og Omegns BF. 14.
Gjøgurten 35.
Gf. Københavns BF. 314.
Gf. Roskilde Amt's BF. 167.

Han Herredernes BF. 270.
Honninghuset 31.
Honningfal 281.
Honning som Næringsmiddel 217.
Huse eller Kuber 39.
Hvad jeg hørte og saa 104.
Hvad taler med Dzierzon Teori 5.
Hvidfløver 291.
Hvorledes undgaar man Stif 185.
Høje eller lave Rammer 306, 327.
Hørholm. BF 32.

Indeholder af Honningen 12.
Indfangning af Naturvarme 40.

Kasser og Kuber 141.
Kolding BF. 350.
Korsfiadet 186.
Krainerbier 84, 100.
Krebsformænd i DBF. 89.
Kryddning af Bier 29.
Kubebiaf kontra Kasse 52.
Kunstlig Formering 151.
Kunstlig Dronningliste 338.
Kunstige Kæmpfolk 247.
Kunsttablerne's Betydning 212.
Kunstvarme 183.
Kønsudviklingen hos Bierne 26.

Langelands BF. 157.
Lavnormalfædet 56, 72.

Lemvig og Omegns BF. 13.
Lidt om min Biavl 41.
Lidt om Virksomheden i de sjaa
Kredse 22.
Lidt om Wells Biavl 180.
Lindesøff 99.
Luftfornøjelsen i Bistadet 309.
Læ 115.

Maribo Amts BF. 92.
Majs sygdom 215, 234.
Mere fra Bornholm 73.
Mere om Kønsubdillingen 71.
Midtsjællands BF. 61.
Mjødbrygning i det større 337.
Mødgift mod Vigift 49, 205.
Myrer 109.
Nøde i Aakirkeby 92.
i Aalborg 109.
i Aarhus 13, 91.
i Vording 14.
i Fejø 61.
i Fredensborg 32.
i Gimle 314.
i Helsingø 173.
i Herfølge 91.
i Horsens 32.
i Hørsholm 32.
i Jerslev 142.
i Kibbebrønde 14.
i Klippinge 173.
i Lemvig 13.
i Maribo 92.
i Odense 60.
i Randers 142.
i Ringsted 61.
i Roskilde 157.
i Rudkøbing 157.
i Skive 61.
i Søbyvad 14.
i Vandrup 14.

Nogle Betingelser for helbig
Biavl 203.
Nordflæsbyg BF. 318.
Nutidens Biavl 53.
Nutids Biavl 119.
Nyt Bihus 11.

Om at flytte Bier til Linde-
træk 68.
Om at gøre Sagttageffer 268,
276, 300.
Om Frembringelse af udslynget
Hønning 197.
Om Redbrygning 153.
Om Stadets Form 76, 101.
Om Slægten Apis 41, 74.
Om ægte kontra blandet Race 135.
Om vore Træfjorhold 188.
Ondartede Bistif 221.
Optegnelse og Træfjorhold 336.

Pladsstifte 20.
Plan over Biavlsubdillingen i
Silkeborg 58.
Præmiering af hele Bigaarde 106.

Rammer 106, 122.
Ramsø-Lune HBF. 14.
Randers Amts BF. 142.
Regnskab 253.
Rundskrivelse til NBF. 344
Rødfloer 324.

Salling BF. 61, 223.
Sang for danske Biavlere 82.
Sibirien 171.
Stabioferne 261.
Standerborg Amts BF. 32, 92, 351.
Strids spørgsmaalet om Kønsubdif-
lingen 26.
Sukkerfodring af Bierne 279.

Svar til Hr. Poulsen, Vittrup 68.
Svendborg Amts BF. 174.

Tanker til Overvejelse 251.
Tidlig Angelubdilling 198.
To Familier, et Flyvehul 342.

Udslyngning af Hønning.
Udstillinger 342.
Udstilling i Aabenraa 317.
i Aalborg 270.
i Aarhus 207.
i Fjerritslev 270.
i Fredericia 317.
i Græsted 315.
i Gintrup 317.
i Hyløbing Sj. 314.
i Silkeborg 220.
i Svendborg 316.
i Zoologisk Have 285.
Understøttelse til DBF. 59.
Uro 140.

Valls Stifts BF. 91.
Vandretablerens Glæder 185.
Vandring med Bier 179.
Vandrup BF. 14.
Ved Flyvehullet 155.
Veje Amts BF. 142.
Vends Herreds BF. 32.
Vinterpakning 46.
Vorup Hørs BF. 270.

Wellsmetoden 36.

Yngelredens Begrænsning 3, 45,
137, 167.

Zegte og blandet Race 199.

Zrentvisten 87.

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
 „Danmarks
 Bavlforening“.

STIFTET 1866

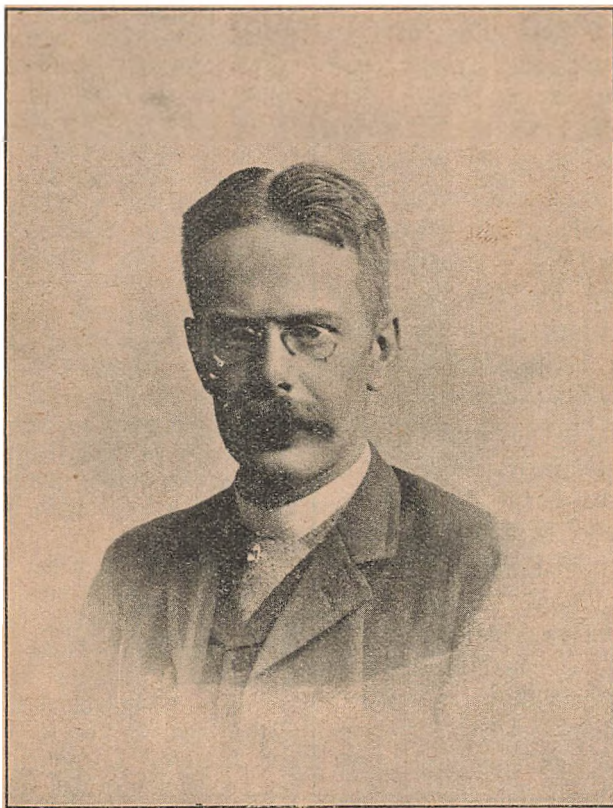
Redigeret af
 N. S. Kristensen,
 Himmelø, Roskilde.

PAUL. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de vistes indrykte.

Herm. Borries.

Kun faa ere de Venner, som Bierne og Bavlten har uden for de egentlige Bavlavlernes Kredz. Og det vil ikke hælde ofte, at en dansk Videnskabsmand vil blive mindet af danske Bavlvenner med Tak for, hvad han har ydet dem ved sin Indsigt i og sit trofaste Venstabs for Bavlavlten. Men en saadan trofast Viven, der fortjener at mindes, var den Mand, hvis Billede „T. f. B.“ i Dag bringer.

den 1. Juli 1860 i Helsingør, hvor hans Fader var Købmand og Chef for det gamle Handelshus van Deurs. Allerede tidligt viste B. en udpræget Interesse for Natur-

videnskaben og efterat han i 1884 var bleven Student kastede han sig med Iver og Grundighed over Studiet af Zoologien.

Smidlertid havde han i 1880—81 under et Ophold i Dresden og Leipzig besøgt flere af Tysklands største Bavlavlere og derved faaet en levende og varig Interesse for Bavlten. Da han i 1882—83 kom til at opholde sig paa

Herm. Borries, der hørte til en gammel vestphalsk Slægt, som kom til Danmark i det 17de Aarhundrede, var født

Godset „Frederikslund“ paa Fyen, blev han et meget virksomt Medlem af Baag Herreds Bavlavlforening, og fra 1881 af

finder man i vore Biavlsblade talrige Artikler fra hans Haand om meget forskellige Emner i Biavlen, alle udmærkede sig ved Sagkundskab og Kritik. Mindre bekendt vil det maasse være „T. f. B.“s Læsere i Begyndelsen af Firserne, at de mange livligt skrevne Bidrag om videnskabelige, historiske og andre Spørgsmaal, der vare undertegnede „Filomella“, ogsaa sthyldtes Borries, der i Aarene 1883—85 var Tidsskriftets virksomste Medarbejder. Sammen med dets nuværende Redaktør udgav B. i 1886—87 — foranlediget ved den da vedtagne Abonnementsforhøjelse paa Tidsskriftet og efter Opfordring af en Del Kredsformænd i Biavlerforeningen — Bladet „Biavls Tidende“. Efter at dette i Slutningen af 1889 var ophørt at udkomme, lod B. kun sjældnere høre fra sig. Dog kan her nævnes hans Artikel om „den gamle danske Kube“ (i *Vien* for 1895—96), hvori han ved Citater af Hans Hervigt (1649) godtgør, at vor nuværende Klokkekube kun har været i Brug i 250—300 Aar og har afløst en i det ydre ganske vist noget lignende, men i Bygning og Brug væsentlig forskellig ældre Kubeform. Det var beklageligt, at B. ikke fik Lejlighed til at nedlægge sine omfattende og grundige Studier over Biavlens Teori og historiske Udvikling i et selvstændigt Skrift. Men et Arbejde af Betydning for Biavlen i Danmark har han dog udført ved den Hjælp, han har ydet under Udarbejdelsen af vor f. T. bedste originale, danske Vejledning i Biavl som udkom i 1894.

Som Videnskabsmand vandt Borries i 1890 Universitetets Guldmedaille for en Afhandling om de danske Gravehøpjes Levevis (udgivet efter hans Dod paa Foranstaltning af Prof. zool. Dr. phil. Lütken). Foruden ved dette Arbejde vil hans Navn ogsaa blive bevaret ved hans Afhandling om „Maaltrærernes Bladhøppe“ og hans Sagttagelser over danske Maaltræsinfekter“.

I Foraaret 1896 foretog Borries en Rejse til Tyskland, og paa denne Rejse døde han den 1. Juli i München, paa hvis Kirkegaard, han hviler.

Borries var ikke en i videre Kredse blandt Biavlerne kendt Personlighed, og Grunden hertil var den store Tilbage-

holdenhed, som kendetegnede hele hans Optræden. Blandt de Vivenner, som han har staaet i nøjere og venstabelig Forbindelse og Meningsudveksling med, kunne særlig nævnes afd. Højjægermester Brun paa Louisiana, A. C. Andersen i Nyborg, A. H. Borbeck i Holstebro og „T. f. B.“s nuværende Redaktør. Hos dem, som paa denne Maade have lært at kende Borries noble og elstværddige Karakter, hans Kundskabsrigdom og den sjældne Uegennyttighed, hvormed han stillede sin Videnskab til Raadighed for dem, der havde Brug for den, vil han bevare det smukkeste Minde som den ægte og trofaste Viven, han var.

Biaaret 1898.

—:—

Vinteren 1897—98 var meget mild med kun lidt Frost og saa godt som ingen Sne. Ethvert nok saa lille Vjolf, der havde tilstrækkeligt med Forraad og var pakket ordenligt til, kom derfor godt over Vinteren, og vi Biavlere haabede, at nu fik vi nok et rigtig godt Biaar igen oven paa det „for tørre“ 1897, der kun gav lidt Honning. Det blev dog atter en Stuffelse for os. Foraaret indfandt sig meget sent og var meget kold og blæsende. Sommeren var kold og meget regnsfuld og ofte stærk Blæst. Bierne kunde selv i de bedste Egne ikke samle mere end til daglig Forbrug, ja mange Steder endog i Sommertræegnene maatte der jodres i den egenlige Hovedtræk. Det gode Vejr begyndte først i Slutningen af Juli Maaned og varede paa nogle saa Afbrydelser nær til Oktober Maaned. Efteraaret bragte mange smukke Dage, der gav Biavlerne god Lejlighed til at ordne Bierne til Vinter.

SVærme kom der ikke saa saa af hos de Biavlere, der havde pakket deres Bier godt til, og som tillige havde sørget for, at deres Bier altid havde tilstrækkeligt med Føde. Vel var der nogle Stader, som sværmede til sædvanlig Tid, men de fleste Steder kom Sværmene betydelig sildigere paa Aaret end sædvanlig, ja der kom endog her paa Egnen en Del Sværme i den første Halvdel af August Maaned.

Sommertrækket gav paa Grund af det for „kolde og vaade“ Vejr kun omtrent til Husbehov, men da det gode Vejr indtraf i Slutningen af Juli Maaned, samlede

Bierne ikke saa lidt Honning, dels af Hvidkloveren, der stod og blomstrede meget kraftig, samt af Knopurt, Tidsel, gul Senop m. fl. Planter. Mange Steder gav dette Eftertræk, ikke alene Honning nok til Vinterforraad, men endog saa meget at der kunde blive et Overskud til Biavlerne.

Linden blomstrede meget senere end sædvanlig og gav ualmindelig megen Honning. Stader, der i de sidste Dage af Juli kun havde ubetydelig med Honning, gav et ret betydeligt Overskud.

Boghvede- og Lyngtrækket tegnede udmærket. Lyngen stod saa frodig og smuk som kun sjældent, og Bejret var godt. Desværre blev det gode Træk pludselig afbrudt ved, at der i Slutningen af August indtraf stærk Storm og Regn, som næsten fuldstændig ødelagde Eftertrækket.

Udbyttet pr. Stade er kun lille og kan vel næppe sættes højere end til 10 a 15 Pd. Honning pr. Folk. Mange Biavlere har vel haft et betydeligt større Udbytte, men vi have ogsaa Beretninger fra Biavlere, som intet Udbytte har faaet og endog har maattet bruge 6 a 8 Pd. Kandis til Foder pr. Stade.

Udstillinger har der ikke været ret mange af i det nu forløbne Aar. Grunden dertil maa vel mest søges i det flette Honningaar, men ogsaa meget i, at vi nu i en længere Række af Aar har haft en Mængde Biavlsudstillinger, saaledes har der ofte været 3 Biavlsudstillinger paa en Dag. Selv om Udstillingerne gør en Del Gavn, saa virker de dog trættende, naar de kommer for ofte.

For DBF. har det været et meget uheldigt Aar. Den 3. Februar døde en af Foreningens ihærdigste Venner Lærer M. F. Lindelof fra Harte, og den 9. April døde Kantor H. Erslev, Rallundborg, efter kun et Par Ugers Sygeleje. H. E.s Død var særlig et stort Tab for Foreningen, da han i over 12 Aar med stor Dygtighed havde redigeret „T. f. B.“ og tillige var Sekretær og Kassierer for D. B. F.

Biavlskolen, der blev afholdt i Roskilde, var besøgt af et endnu større Antal Elever end paa de tidligere afholdte Kursus, og tillige var Skolen besøgt af et stort Antal Biavlere fra forskellige Egne af Landet.

Med Hensyn til Medlemsantallet saa er det dalet en Del i det forløbne Aar, hvad der ikke er saa underligt, naar vi husker paa, at baade 1897 og 1898 har været 2 daarlige Viaar og saa dertil kommer de uheldige Forhold, hvorunder D. B. F. har virket i 1898. Med dette Aars Begyndelse indtræder atter ordnede Forhold

i Foreningen, og Ordrene paa „T. f. B.“ indkommer nu saa stærkt, at vi i Dag 6. Januar omtrent har samme Medlemsantal som den 6. Januar 1898.

Engelredens Begrænsning.

Af

Brødr. Nielsen, Øllerup.

—:—

Til Foraaret agter vi at anstaffe os nogle ny Lavnormalstader med Flyvehul paa Bredsiden. Disse Stader skulle være 30" lange og af en saadan Højde, at 3 halve 10 Ram. Magasiner kunne opstables oven paa hverandre. Vi ville benytte disse Stader til Forsøg. Hensigten med de Forsøg, vi ville udføre, skal være at prøve hvor stort et Yngelrum det kan betale sig at lade Bierne have, efter at et vist Tidspunkt for Hovedtrækket er naaet. Ved Jagttagelser mellem Familier med store og imaa Yngelrum ere vi nemlig blevne overbevidste om, at det i Sommertræegnene ikke kan betale sig at lade Bierne have en saa ubegrænset Yngelrede til alle Tider, som de hidtil have haft i de for Tiden her i Landet almindelig benyttede Trugstader.

Naar vi faar disse ny Stader til Foraaret, vil vi i hver af dem overføre en overvintret Bifamilie. Fra den 25. April og til den 20. Maj er det vor Hensigt at spekulationsjodre disse Familier, hvis Bejret bliver daarligt, for at fremme Yngelansættningen saa meget som muligt. Den 20. Maj agter vi ved Hjælp af Træindstuds-gittere at indsnævre Yngelrederne til en Størrelse, der i de forskellige Stader vil komme til at variere mellem henholdsvis 8 og 14 Tavler. Derved haaber vi gennem fortsatte Forsøg i nogle Aar at komme til Klarhed over, hvilken Størrelse, der er den fordelagtigste.

Nogle ville maaste sige til dette, at det er for tidlig at indsnævre Yngelreden paa den Tid af Aaret. Dertil ville vi svare, at vi tror, at det ikke er en eneste Dag for tidlig, hvis man onsker at have sine Bifamilier i den bedste Skik til at udnytte Trækket i Juni Maaned, og at den Maaned afgiver Aarets bedste Træktid i Sommertræegnene, derom kunne vi vist let blive enige. Vi ved jo, at en Arbejdsbi er 21—22 Dage om at blive udklæftet

fra Egget af, og at der, efter at den er bleven født, hængaar en Tid af 14—16 Dage, før den gaar over til at blive Markarbejder. Ligeledes ved vi, at det bedste Træk paa Agerfaal og Klover er forbi nogle faa Dage efter Sankt Hansdag. Naar vi ved dette, saa synes vi at det er let at indse, at de Bier, der udflækkes af den Yngel der bliver ansat efter den 20. Maj ville ikke komme til at gøre Gavn som Trækbier i den bedste Træktid. De ville først gaa over til de honningamlende Biers Rækker, efter at Agerfaalen er afblomstret og Kloveren slaaet.

Ved den nuværende Driftsmaade med ubegrænset Yngelrum foregaar den stærkeste Yngeludvikling som Regel i Tiden fra den 20. Maj og til Hovedtræktets Begyndelse. Dette Træk begynder i de fleste Tilfælde omkring ved den 10. Juni. Naar Yngelansætningen nu er størst ved den Tid, saa vil Bifamilierne altsaa efter dette komme til at indeholde deres største Antal Trækbier i Tiden ved den 17. Juli. Enhver vil let kunne indse, at dette er et temmelig bagvendt Forhold; thi i normale Aar er Trækket jo saa godt som sluttet ved den Tid i Sommertræknene, i hvert Fald hvor der ikke findes Lindetræk.

Det, som det efter vor Mening særlig gælder om i den egentlige Hovedtræktid i Sommertræknene, er, at Bifamilierne ere i en saadan Tilstand, at der er et passende Forhold til Stede mellem Trækbierne, Husbierne og Yngelen. Er der nemlig et uforholdsmæssigt stort Antal Husbier i Forhold til Trækbierne, saa er Bifamilien i den Tilstand, hvori de ere udjatte for at saa Sværmefer. Og enhver Biavler, der jar erfaret hvor megen Ulejlighed, det hører med sig at hindre Bierne i at sværme, naar de en Gang har faaet Sværmeferen, og som har set hvor mange gode Trækdage der kan gaa til Spilde for en Bifamilie, ved at den forbereder sig til og gør Forsøg paa at sværme, vil sikkert med os indrømme, at det er af særdeles stor Betydning, at Bifamilierne ikke bliver satte i en saadan Tilstand.

Ved den ny Driftsmaade, som vi i denne Artikel har stillet i Udsigt, vil der i Hovedtræktiden blive bragt et langt mere passende Forhold til Stede mellem Trækbierne og Husbierne. Efter denne Driftsmaade vil Yngeludviklingen nemlig være paa sit Højdepunkt den 20. Maj, og som Følge deraf vil Familierne komme til at indeholde deres største Antal unge Bier ved den 10. Juni. Husbiernes Tal vil efter den Tid ikke yderligere forøges, hvor imod Trækbiernes Antal stadig vil tiltage

indtil efter Sankt Hansdag. Ved den almindelige Driftsmaade er Forholdet omvendt; den stærkeste Yngeludvikling foregaar jo i Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni, og Staderne ville derfor komme til at indeholde det største Antal unge Bier ved Slutningen af den bedste Træktid i Stedet for ved Begyndelsen. Det kan derfor med rette siges, at der bliver avlet en stor Mængde Bier paa Honningens Beløstning. Der er maasse alligevel nogen Sandhed i Paastanden om, at Høststaderne være bedre Honningstader end Trugstaderne, fordi at Yngelrummene i Høststaderne være mere begrænsede. Bifamilierne kunde, naar de være kraftige om Foraaret, hurtigt saa Yngelrummene i disse Stader fyldte med Yngel, saa at de, naar Hovedtrækket begyndte, være i Besiddelse af et stort Antal Trækbier i Forhold til Husbierne og Yngelen.

Hvad var vel Aarsagen til at Wells-metoden gav saa godt et Resultat i England? Vi tror ikke, det var fordi, at Bierne arbejdede i Fællesskab i Overrummene, lige saa lidt som vi tror, at det var fordi, at der var 2 Familier i et Stade. Der imod tror vi, at Aarsagen ligger i at Familierne være kraftige om Foraaret og Yngelrummene saa stærkt begrænsede, at Bierne hurtig kunde saa dem fyldte med Yngel og naa at blive i en god Stand til at drage Nytte af det gode Træk, naar det indfandt sig.

Første Gang vi blev rigtig opmærksom paa, hvad Betydning det har, at Yngelrumme ikke ere for store, var i Sommeren 1896. Vi havde da 2 Bifamilier, som vi særlig lagde Mærke til. Den ene havde 10 Kammer i Yngelrummet hele Sommeren igennem, den anden 14. Den Familie paa de 10 Kammer gav 60 Pd. Honning i Overflod, hvorimod den 14 Kammer, der i Træktiden indeholdt et langt større Antal Bier, kun gav 30 Pd. Aarsagen til, at den stærke Familie gav saa ringe et Udbytte i Forhold til den mindre stærke, maa sikkert søges deri, at Stedet indeholdt alt for mange unge Bier i Forhold til Trækbierne, og det bevirkede igen, at Familien fik Sværmetanker og af den Grund ikke arbejde med den Energi som den burde have gjort. Familien paa de 10 Kammer havde tidlig sine Tavler fyldte med Yngel, og da Træktiden kom, var den i god Skik til at samle Honning. Den stærke Familie derimod ynglede stærkest lige i Begyndelsen af Hovedtrækket og gav af den Grund det daarligste Resultat.

Det, som det altsaa særlig gælder om i Sommertræknene, er at saa Bifamilierne tidlig udvikle om Foraaret; men det er

ikke saa nem en Sag. Derfor er det nødvendigt at gøre sine Forberedelser allerede i Slutningen af Sommeren det foregaaende Aar. Bierne bør da forsynes med unge Dronninger, og saasnart som Honningen er udslyngt, spekulationsfodres, for at Staderne kunne komme til at gaa Vinteren i Møde med et stort Antal unge Bier. Bifamilierne skulle nemlig gerne være saa kraftige om Foraaret ved det første Estersyn, at de kunne dække 6—7 Normaltavler; er de mindre er det ikke altid let at saa dem udviklet tidlig nok.

Den berømte amerikanske Biavler G. W. Doolittle har flere Gange i sit Lands Bibrade gjort opmærksom paa, at hvor stor Vigtighed det er at kende sin Egns Trækforhold. Han siger, at hvis man i Egne med kort Hovedtræk snfter at opnaa det størst mulige Udbytte af sine Bier, saa skal man sørge for, at Yngeludviklingen er paa sit Højdepunkt 37 Dage forud for den Tid, da det bedste Træk kan ventes. Doolittle er en af Verdens mest erfarne Biavlere og bliver betragtet som en Autoritet paa Bivavlens Omraade. Derfor kan man være temmelig overbevist om, at hvad han siger, det har sin Rigtighed.

I England, hvor den lave Normalramme er almindelig udbredt, benyttes der som Regel ikke mere end 10 Rammer i Stadernes Yngelrum. Det er smaa Yngelrum i Forhold til Trugstadernes her i Landet; men det viser sig dog, at Biavlerne i England i Almindelighed høster mere Honning pr. Stade end Biavlerne i Danmark. Grunden til dette ligger sikkert ikke i, at der i England er gunstigere Vejr- og Trækforhold end i Danmark, men i, at Yngelrummene ere af forfællig Størrelse.

Da det saaledes er sandsynligt at Udviklingen vil komme til at gaa i Retning af smaa Yngelrum i Stedet for store, saa kan der være Grund til at tænke over hvilket Rammemaal der passer bedst for denne ny Driftsmaade. Det er imidlertid ikke saa nemt at afgøre dette, fordi at ingen ved, hvad der kan blive opfundet paa Rammemaalenes Omraade i Fremtiden; men hvis der gaas ud fra vore nuværende Rammemaal, saa tror vi sikkert, at den lave Normalramme har den største Fremtid for sig, fordi den tilbyder visse Fordele fremfor de andre Maal, særlig i Retning af Opstabling, Fodring o. s. v.

For yderligere at hindre Sværmedriften vil vi i de ny Stader gøre Forsøg med en ny Metode. Stadernes Underrum vil jo blive saa store, at Yngelen ikke nær vil komme til at optage hele Pladsen. I Slutningen af Maj ere Bierne som oftest villige

til at bygge Tavler. Denne Byggedrift vil vi lade Bierne saa tilfredsstillet, dog ikke ved at lade dem bygge i Magasinerne, hvad der er unaturligt, men ved at give dem Lejlighed til at opføre Tavlebygning i selve Yngelrummet ved Siden af Yngelen. Saa snart som Yngelrederne ere blevne begrænsede, og vi ser at Bierne trænge til mere Plads, saa vil vi indhænge nogle Rammer med Ledere i begge Ender af Yngelrummene til Bierne at bygge paa. Ved at benytte denue Fremgangsmaade behøver vi ikke at give saa megen Plads i Magasinerne før der er Brug for den til Honning. Det viser sig jo, at Bierne arbejder bedst i Honningrummene, naar Pladsen der ikke er for stor, og naar de ere lunt tilpakkede. Ved at give rigelig Plads fornedet undgaar man at saa Pladsen for stor foroven, og naar hele den ledige Del af Underrummet, eller saa meget som der behøves, bliver udslykt med Rammer med Ledere, saa vil Bierne, selv om Pladsen i Honningrummene er lun og snæver, ikke blive saa tilbøjelige til at saa den Tanke at Rummet er for lille for dem at arbejde i. Vil de bygge paa Lederne, staar det dem frit for, og det bliver Drone eller Arbejdervoks gør jo mindre til Sagen, da Dronningen er afspærret detsfra ved Indstudsgitrene. Ved at se ind igennem Vinduerne, vil det være en nem Sag at bestemme hvornaar Bierne trænge til mere Plads. Ved saaledes at sørge for at Yngelrummene aldrig blive oversyldte med Bier, troer vi at være naaet et goet Stridt frem i Retning af at hindre Sværmedriften i at vaagne hos Bierne.

Vi ville til Slutning opfordre andre darste Biavlere til her i Bladet at fremsætte deres Mening om dette Spørgsmaal, som vi anser for at være af saa stor Værdighed, at det nok er en Drostelse værd. Biavlsdriften her i Landet har hidtil været temmelig planløs og usikker; derfor gælder det om at saa den bragt ind i et fast og sikkert Spor, men før det naas er der endnu meget at lære.

Hvad taler imod Dzierzons Teori om Kønsudviklingen hos Bierne?

I „L. f. B.“ Nr. 15, 1898 opkastes og besvares dette Spørgsmaal. I Svaret

er der gjort adskillige Anfsuelser gældende der sikkerlig ikke ere holdbare, hvorfor de — eller dog nogle af dem — her skulle imødegaaes.

Der siges i Svaret:

„Ved Dzierzons Paastand blev den almindelige og som uden Undtagelse gældende Grundsætning: Uden Befrugtning intet Liv, ryttet i sin Grundbold.“

Ved Udtrykket Liv, maa der her fornuftigvis være ment Vedligeholdelse af Liv, enten i det uendelige eller i det mindste gennem et Slægtled.

Det skal ikke her paastaas, at den anførte Grundsætning aldrig har været i Mode; men kun at det maa være meget længe siden, at dette har fundet Sted: thi det var allerede paa Arilds Tid en bekendt Sag, at Livet i mangfoldige Tilfælde, kunde vedligeholdes ved Knopfydning, hvorved Befrugtning — saa vidt man ved — ikke spiller nogen Rolle.

Ser man imidlertid bort fra Knopfydning, og kun tager Hensyn til kønslig Fødsel — hvorunder indbefattes Lægning af Æg — bliver der endda adskillige Tilfælde der være bekendte, om just ikke paa Arilds, saa dog længe før Dzierzons Tid, hvor Livet vedligeholdes uden at der dertil er knyttet nogen umiddelbar Befrugtning, d. e. enten kønslig Parving mellem en Han og den Hun som føder, eller Hannens Udghjælp af Sæd over Æg som Hunnen allerede har lagt.

Saaledes gives der Insektarter, der have været bekendte i umindelige Tider, og blandt hvis Individier, man trods ihærdige Bestræbelser aldrig har fundet nogen Han; men som desuagtet forplante sig i det uendelig ved kønslig Fødsel, med andre Ord: de vedligeholde Livet for bestandig ved kønslig Fødsel, uden at denne staa i Forbindelse med nogen umiddelbar Befrugtning.

Endvidere kender man mangfoldige Arter (f. Eks. Arterne af Bladlus) hvis Individier om Foraaret opstaa af overvintrede Æg, og alle i Form af Hunner, hvilke efter kort Tids Forlob begynde at føde levende Unger, der ligeledes alle ere Hunner, og som ogsaa snart begynde at føde levende Unger, og saaledes Sommeren igennem fra det ene Slægtled til det andet, uden at der har været nogen Han iblandt Individierne. Om Efteraaret fødes der imidlertid ogsaa Hanner, som da parre sig med de tilstedeværende Hunner; disse lægge derefter Æg til Overvintning, hvoraf der som sagt om Foraaret opstaa ny Individier, der alle ere Hunner.

I andre Tilfælde fremkommer der

kun Hanner i visse Slægtled, medens Forplantningen i de mellemliggende sker alene ved Hunner. Dette er f. Eks. Tilfældet med en Bladhvespe, der lever paa Egetræet, og som — om her ikke fejles — kun har et Slægtled om Aaret. Ved hvert femte Led fremkommer der baade Hanner og Hunner som saa parre sig, men der fødes kun Hunner ved denne Parving. Disse Hunner forplante sig nu i de følgende tre Slægtled uden Parving; men i det fjerde fremkommer der Hanner osv. Det maa bemærkes, at Livet, hos denne Insektart i mange Aar var, og Gaade, for de Insektkyndige. Man saa, at der blandt Individierne af og til fandtes Hanner, samt at Foreplantningen ofte foregik uden at saadanne havde været iblandt vedkommende Hunner. Det lykkedes imidlertid for noget over et Par Mennestealderne siden, ved at pleje — eller som det kaldes at trække — nævnte Bladhvespe igennem flere Led: at udfinde, at efter Naturens Orden, skulde der fremkomme Hanner ved hvert femte Led, og at Livet hos Arten ikke kunde vedligeholdes ud over denne Grænse, uden Medvirkning af Hanner eller umiddelbar Befrugtning. Kønslig Fødsel uden dertil knyttet umiddelbar Befrugtning, har allerede fra gammel Tid af været betegnet med Udtrykket Parthenogenesi d. e. Jomfrufødsel, dette Ord taget i den Betydning, at det er de fødende Individier — og ikke dem der fødes — som herved betegnes som Jomfruer. Naar Jomfrufødsel foregaar uafbrudt fra Led til Led, uden at man ved, hverken hvor den har begyndt eller hvor den vil høre op, kaldes den bestandig. Naar den derimod paa visse Tider (som hos Bladlusene) eller ved visse Slægtled (som hos nævnte Bladhvespe) afbrydes ved Fødsler, der staa i Forbindelse med umiddelbar Befrugtning, kaldes den vekslende.

Man paastaar imidlertid ikke at Befrugtning slet ikke finder Sted ved Jomfrufødsel; men kun at den ikke foregaar umiddelbart. Herved udelukkes det imidlertid ikke, at Befrugtningen kan foregaa umiddelbart eller som man ogsaa kalder det igennem Moders Liv, enten som bestandig eller som vekslende.

Efter Dzierzons Teori kunne Bierne imidlertid ikke vedligeholde deres Liv blot i et eneste Slægtled ved Jomfrufødsel; thi det er herester jo kun Hanner der fødes paa denne Maade, og da saadanne som bekendt ikke kunne hverken føde eller lægge Æg, forstaaer det sig, at en Familie af lutter Hanner ikke er noget egentligt — men højt regnet kun et halvt — Slægtled.

Det er ikke Forfatteren af denne Artikel bekendt, at der andre Steder i Dyreriget — end hos Bier og enkelte dem nærtstående Arter — findes Eksempler paa, at der ved Zomfrusødsel kun fremstaa Hanner. I Planteriget kender man derimod et Eksempel, der ganske svarer til hvad der efter Dzierzons Teori finder Sted hos Bierne, naar de enten ingen Dronning har, eller naar den de har er ubefrugtet. Dette Eksempel angaar Hampeplanten, og det findes beskrevet i Kjerbøllings Haveavis for 1842, af den ogsaa som Biavler bekendte Skolelærer Underjen i Ellerup ved Svendborg. Dets Hovedtræk er følgende: I en Have i hvis Omegn der ikke dyrkedes Hamp, var der tilfældigvis kommet til at staa en enlig Hampeplante, der viste sig at være en Hun. Man antog nu at den, da der ingen levende Han af dens Art fandtes paa Eggen, ikke vilde bære Frø; men det modsatte skete, og Frøet, der syntes spiredygtigt, blev saaret i den Tante, at Afkommet skulde blive lutter Hunner, og at man derved kunde danne sig en Stamme, der kun kom til at bestaa af Hunner, hvilket vilde være en praktisk Fordel ved Hampedyrking; dette blev imidlertid en Skuffelse. Planterne bleve alle Hanner.

Det siges ogsaa i Svaret, at det er vanskeligt „at forstaa hvorfor kvindelige Bivæseners kun skulde fremstaa af befrugtede Biæg, naar normale mandlige Bier fremstaa af ubefrugtede“. Heri er der vist mange, som vilde give den ærede Forfatter derved ubetingede Medhold, og det er i det mindste for Forfatteren af nærværende Artikel lige saa ubegribelige, som det er for ham at forstaa hvorledes det gaar til, at der i andre Tilfælde fremstaa lutter Hunner ved Zomfrusødsel, og atter i andre baade Hanner og Hunner, men naar der er saa meget af saadant noget, der alligevel staar som Kendsgærninger, saa maa disses Rigtighed modbevises, før de fornuftigvis kunne bestrides. Indtil videre kunne vi Biavlere vistnok stole paa, at det vil blive temmelig ligegyldig for praktisk Biavl, enten vi saa dette Spørgsmaal klaret eller ikke; men ellers kunde det jo være ret interessant at ved noget mere derom, end man for Tiden vide. Endvidere siges det ligeledes i Svaret: „at det endnu aldrig uanfægtet er paavist, at Droner af ubefrugtede Æg overhovedet ere befrugtningsdygtige“. Heraf synes det at fremgaa, at Forfatteren alligevel selv troer, at der kan findes Droner ved Zomfrusødsel; thi hvis det var hans Overbevisning, at saadanne ikke vare til, vilde det jo være

orkesløst at opholde sig ved det Spørgsmaal om de ere befrugtningsdygtige eller ikke. Spørgsmaalet er iøvrigt bekræftende bevaret — maaste flere Gange — af Erslev i „L. j. B.“ og det samme finder Sted i „Das Buch von der Biene“ (Stuttgart 1898) Side 137, hvor det siges: „at de Droner der fremstaa af Æg, som lægges af Arbejdsbier*) ikke i nogen Henseende, stille sig fra dem der fremkomme af en befrugtet Dronnings Æg; altsaa de ere ganske normale og befrugtningsdygtige Dyr“.

„Utalige Eksperimenter og omfangsrige Studier, have efter Haanden bibragt Forfatteren (af Svaret) den Overbevisning, at den befrugtede Dronning under normale Omstændigheder kun lægger befrugtede Æg, samt at det er Arbejdernes Indsigtelse som afgør, hvad der skal blive af dem“. Herved paaberaaber han sig Resultaterne af Leuckarts anatomiske Studier. Sammenhængen herved er imidlertid ikke fattelig for Forfatteren af nærværende Artikel, hvorfor han desangaaende skal indskrænke sig til at bemærke, at efter nysnævnte Bibog, Side 137 var det netop Leuckart, der i Forbindelse med Siebold „hjalp Dzierzons Teori til Sejren“. Mere udførligt findes de omtalte Mands Eksperimenter paa dette Omraade beskrevne i „Tidskrift for populær Fremstilling af Naturvidenskabene 1859, S. 190 og følgende.“

Sin Paastand om, at det er Arbejderne som afgøre til hvilket Køn de Individier der fremstaa af en befrugtet Dronnings Æg komme til at høre, begrundes Forfatteren ved at henbije til den Kendsgærning, at de (Arbejderne) kunne foranledige, at et Æg som var bestemt til at udvikle sig til Arbejdsbi udvikler sig til Dronning, og han siger at dette sker formeldst Ufføndring af Kertelsekreter, samt at det af sig selv er indlysende, at lige saa vel som de kunne gøre en Arbejder til Dronning, lige saa vel maa de kunne gøre den til en Drone. Hertil maa bemærkes, at hvis det virkelig er formeldst Kertelsekreter, at Arbejdere gøres til Dronniger, er der nogen Sandsynlighed for at Forfatterens Anskuelse paa dette Omraade er rigtig; men man har fra gammel Tid af forklaret Sagen langt simplere, og navnlig ved at sige, at omtalte Forandring

*) Da Steden hos en Arbejderbi er saa froblet og vanstabt, at den ikke kan pare sig med en Han, fortaar det sig, at naar en Arbejderbi lægger Æg, maa de være ubefrugtede, og at de Individier som derved fremstaa, blive til ved Zomfrusødsel.

hovedsagentlig har sin Grund i, at Cellen ombygges og gøres saa rumelig, at vedkommende Individets Konsovganer saa Plads til at udvikle sig til Fuldkommenhed — hvorimod de fortrybles hvis Larven kommer til at udvikle sig i Arbejdercellen — men det er kun Arbejdshier der paa denne Maade kunne gøres til Dronninger. Dronnelarver blive derimod til Droner selv, om der opføres Dronningceller over dem. Dette fremgaar ogsaa af Nr. 16 af „L. f. B.“ 1898*).

Om Dronningen udtaler Forfatteren sig for Næsten meget nedsettende, og han siger blandt andet om den, at den er et meget stupid Dyr — saa stupid at den endog lægger Æg i Fordybninger der ikke ere Celler. Hvad lægger den i dem, befrugtede eller ubefrugtede Æg?

Efter hvad der staar i vore Bøger, maa dette ligefremme Spørgsmaal, sikkerlig meget let kunne besvares ved Mikroskopets Hjælp; men der er ellers megen Sandshulighed for, at slige Æg ere ubefrugtede; thi efter Beretninger der næppe ere ganske ny, men som for Næsten ogsaa staa i den ny Bog „Das Buch von der Biene“, er Grunden hvorfor en befrugtet Dronning efter Omstændighederne lægger snart befrugtede og snart ubefrugtede Æg simpelthen, at de Celler (Arbejdercellerne) hvori de befrugtede Æg lægges ere saa snævre, at den for at anbringe sine Æg paa Cellernes Bund, maa presse sin Bagtrop ned i dem. Ved det Tryk som Bagtroppen derved faar, aabner Sædholderens Luffeapparat sig mekanisk, hvorved det Æg som i samme Øjeblik passerer forbi kommer i Berøring med Sædvædsken, hvorved det befrugtes. Ved Æglægning i Dronningcellerne saa Dronningens Bagtrop intet saadant Tryk. — paa Grund af at de ere videre — hvorfor Sædholderens Luffeapparat holder sig lukket under Æglægningen, saa at Æggene ikke komme i Berøring med Sædvædsken, hvorfor de lægges ubefrugtede. Da nu de Fordybninger, der ikke ere Celler, men hvori Dronningen alligevel somme Tider, lægger Æg sikkerlig ere i det mindste ligesaa vide som ordinære Dronningceller, bliver dens Bagtrop ikke trykket under Æglægningen i dem, og det er i Henhold hertil, at det er sandsynligt at slige Æg maa lægges ubefrugtede.

Den 29. December 1898.

Niels Fahl.

*) Dette er den første Gang at Forfatteren af nærværende Artikel har hørt Tale om, at der gives Eksempler paa, at Arbejderne have bygget Dronningcelle over en Dronnelarve.
N. F.

At begynde Biavl.

Oprette en Bigaard.

Af Lærer P. N. Rosenfjær.

Hvis det gamle Ordsprog: „Det gælder om at komme paa den rette Hylde“, blev omskrevet, saa det kom til at lyde saaledes: „Det gælder om at saa Arbejdet lagt paa de rette Skuldre“, vilde det passe hyperligt paa Biavlforholdene; thi her gælder det saa fuldt ud som nogen Sted, at Arbejdet skal lægges paa de rette Skuldre, hvis Sagen skal bæres frem til Betsignelse for vort Samfund og for den enkelte, der tage fat paa Biavlen. Det er ikke alle Mennesker, der ere skittede til at bære Biavlensagen saaledes frem, teoretisk eller praktisk, at der naas det tilsigtede Maal. Jeg skal denne Gang holde mig til den praktiske Side af Sagen. Der er en Del Mennesker, som tænke, naar de høre et Foredrag om Biavlen: „Det er noget for mig, her Penge at tjene“, og saa er der en Begejstring over dem for at saa fat paa Biavl; de kunne næppe oppebie den Tid, da de kunne saa fat paa Bierne; men endelig faar den begejstrede saa Bier, men bliver sørgelig skuffet. Det slog ikke til, at han paa en Gang eller en Sommer fik store Summer Penge af sine Bier, han maatte maaske endda yde noget ekstra til Biernes Winterhold. Han kler sig bag Øret og siger: „Det var dog skammeligt, man kan heller ikke stole paa hvad Folk sige“. Grunden til Skuffelsen ligger maaske i flere sammenstødende Omstændigheder, men Hovedgrunden turde dog vist søges deri, at Arbejdet ikke var bleven lagt paa de rette Skuldre. Manden var maaske udhygig til at være Biavler. Det kan nok tænkes, at han med Tiden kunde blive en dygtig Biavler, men han manglede de nødvendige Betingelser; han var bleven Bimester for tidlig.

Naar den uerfarne, den der er fremmed for Biavlen, vil begynde denne Syssel, er det altid rigtigt først at søge saa megen Oplysning om Biavlen, som han kan evne med Hensyn til Tid og Penge. Og dernæst at betragte Forholdene ved sit Hjem, om der er, eller kan blive en nøgenlunde lun Plads til Bierne, hvor de uhindret kunne flyve fra og til Biholigen. Det gør ikke saa meget, til hvilken Side eller Verdenshjørne Flyvehullet er. Dog vilde jeg, hvis Forholdene tillode det, vende Flyvehullet mod Syd eller Øst eller helst mod Sydøst; thi man har ved mange

Bejligheder lagt Mærke til, at Bierne ere lykselkende Dyr, skønt de arbejde fortrinligt i Mørke. Men man har ogsaa lagt Mærke til, at Bierne i de Stader, der først saa Solen om Morgenens, flyve tidligere ud. Denne Jagttagelse vilde man som Biavler ogsaa kunde drage Nytte af. Thi efter en varm Sommernat med Dug, ere Blomsterne meget rige paa Nektar, og det gælder da om at saa Bierne sendt tidlig ud for at samle Nektaren ind, før end Solen kommer for højt paa Himmelen, og ved den dermed tiltagende Varme bevirker en stærk Jorrdampning af Saften i Blomsten, saa det væsentlige Træk for den Dag er ophørt ved Middagstid. — Har man ikke naturlig Lø for Bierne ved sit Hjem, maa man søge at skaffe det tilbeje ad kunstig Vej. Bierne bør i Særdeleshed beffyttes med Lø mod Vest, Nord og Ost, ja endog mod Syd. — Jeg maa nemlig beffytte mine Bier med Lø mod alle fire Sider. — Naar dette er nødvendigt, da maa Løbæltet mod Syd altid være saa lavt eller fjærnet saa langt fra Bihusene, at Solen om Foraaret og Sommeren kan naa over til Biernes Flyvehul. Der bør heller ikke være for højt Løbælte mod den Side Flyvehullet vender, da Bierne som Regel og da særlig i Blæsevejr ikke flyve ret højt over Jorden, naar de komme hjemad med Væs paa; det vilde da genere dem for meget, hvis de skulde foretage en stærk Stigning for at komme ind i Bigaarden. Det gør ikke saa meget, fordi Løbæltet mod Nord eller Vest — modsat Flyvehullet — er høje Træer, der stygge ind over Bihusenes Tag. Det er gavnligt om Sommeren, fordi Solen da ikke kan ophede Husene saa stærkt. Regndrøppet fra Træerne ned over Bihusene gør dog ingen Skade, der imod kunne de Iktumper og den Sne-masse, som om Vinteren stundom falde ned fra Træerne nok foraarvsage lidt Forstyrrelse hos Bierne, men dette opvejer Forholdene om Sommeren vistnok rigeligt.

Hvis man selv skal til at anlægge Løbælte, da gør man jo bedst i at vælge saadanne Træer eller Busse, der kunne være til Gavn for Biavleren eller Bierne eller begge Parter. Af højtvoøkende Træer er saa godt som alle ædle Træer gavnlige for Bierne, men da særlig Frugttræer, Ahorn og Lind, men staa de nær paa Bihusene, danne de ikke tilstrækkelig Underlæ, dette kan da tilbejbringendes ved en Tornehæk, som godt kan taale lidt Stygge, naar den først er godt i Vækst. Af lavtvoøkende Løbælte kan nævnes Frugtbusse og forskellige Prydbusse, som ligeledes

gibe Næring for Bierne, men lætvoøkende Hække, saa som Torne- eller Bøgehække*) give dog det bedste Løbælte. Hvor Jordbunden ikke er kraftig nok til at bære disse frem, kan en Granhæk ogsaa gøre god Nytte. Har man ikke Løbælte og ikke vil vente med at begynde Biavl til et saadant kan vokse frem, kan man ogsaa anbringe midlertidig Lø ved Plankværk eller Lægteindhegning beffædt med Palm eller med Klor som er langt bedre, ja man kan ogsaa anvende et højt Risgærde, der er vistet ordenlig tæt. Det er nødvendigt at have gode Løforhold for at undgaa unødvendige Vitab, særlig om Foraaret. Om Foraaret blive ellers let mange Bier et Bytte for Høns og Fugle, idet de blive slaaede til Jorden af Vinden, naar de komme belæsjede hjem, og da let blive saa kolde, at de ikke atter formaa at hæve sig til Flugt. Hvor tit ser man ikke om Foraaret det sørgelige Syn, at Måsker af Bier rigt belæsjede med Blomsterstøv, ligge stivnede omkring Bihusene henimod Aften.***) Dette uheldige Forhold kan jo ogsaa skyldes pludseligt Omslag af Temperaturen.

Begynderen maa ogsaa have sin Opmærksomhed rettet alvorlig paa Biboligen; det er ikke en hvilken som helst Kasse med Laag til og Rammer i, der egner sig til en Bibolig.

Det betyder ikke saa overdrevent meget om et Bihus er en eller to Kvouer dyrere i Jndkøb. Det, det kommer an paa, er, at det er solidt lavet med de rette Maal og den rette Vinkel, saa at det bliver let at arbejde med, ellers vil der tabes meget mere i Tid ved Brugten af det, end der blev sparet paa Penge ved Jndkøbet. Og saa den megen Ergrelse, der følger med daarligt forarbejdede Huse. Tilmed vil Bierne heller ikke blive saa godt passjede og behandlede i et slet forarbejdet som i et godt praktisk Hus. Man bør heller ikke vælge andre Maal end dem af „D. B. T.“ anbefalede. Og da helst det som er kendt og brugt paa den Egn, hvor Begynderen bor; thi derved kan han lettere saa Hjælp, hvis han skulde komme til at trænge dertil. Som Begynder gør man rettest i at begynde med højt et Par Familier. To godt passjede Familier er bedre end ti forjømte.

*) Snebarbusken giver en god men bred Hække, og er en fortrinlig Viplante. R. A.

**) Ved ethvert besøft Bihus burde der i den Tid paa Aaret, hvor Bierne flyver, være sat et Brædt paa Kraas fra Jorden op til Flyvebrættet. Dette Brædt vil fresse mange Biers Liv, ja end naar det er foldt i Bejret som i det stærke Hovedtræ. R. A.

med i Januarhæftet f. N., maatte man deraf drage den Slutning at Hr. Poulsen ansaa det allermindst for at være i Besiddelse af de samme Fordele som et saadant. Thi der itaar nemlig ansørt at enhver Diabler kan jo nok forstaa at det er en stor Fordel for fire Familier, saaledes at sidde sammen næsten som een, og nyde godt af den sælles Varme; det er vel ogsaa den egentlige Fordel ved Vælsmeloden, skønt der kun er to Familier i hvert Hus og de kan kun sidde sammen ved en Side o. i. v. Hvor vidt nogen Diabler vil give mig Ret i at et Ynglerum med 13 Kammer 12×12" er for lille, skal jeg ikke her udtale mig nærmere om, men kun anføre nøje at lægge Mærke til den næste Sætning som jeg havde fremjat i Nr. 14, nemlig „særlig naa der ikke er los Dor bagtil i Stedet“. Thi dette har efter min Usikuelse end ikke saa ganske ringe Betydning. Lad os nu blot antage at man vil foretage en grundig Rensning af Stadets Buud, og uden i al for høj Grad at gribe forstyrrende ind eller afstole Ynglerummet for meget. Hvorledes skal dette undgaaes naar Tavlebygningen i Ets. optager det halve af Stadets Længde og dette har en Dybde af over 1 Alen, og hvordan vil man være i Stand til at kunne udføre et saadant Arbejde ordenlig, naar der da ikke skal bruges en uforholdsmæssig lang Tid dertil. Ja maaste kan det føre til ved blot at have prøvet det en Gang, at det helt opsættes, fordi man finder det er forbunden med en Del Besværligheder at udføre. At Hr. Poulsen kan finde sig til Rette med Behandlingen af et saadant Stede og ikke har lagt Mærke til den store Højde Overvæggene har, vækker en Del Forbavselse, og jeg synes næsten Sandsynligheden taler for at han maa se med mindre kritiske Øjne paa sit Stede, end man under almindelige Forhold med Billighed kan forlange.

Sluttelig skal jeg blot tilføje, det har interesseret mig at Hr. R. Petersen, Dred, i den sidst udfomne „T. i. B.“ har tiltraadt min fremjatte Kritik i Nr. 14, naagtet han ikke har set det omhandlede Stede, og jeg tvivler om at hans Ansuelse vilde have taget en anden Retning ved at tage det Stede i Sjælland, som var fremstillet paa Diablsfjolen i Roskilde. Hr. Petersen der jo med Rette maa anses for vor største Autoritet paa Bistadefabrikationens Omraade her i Landet, har sikkert let ved at udtale en Dom over forskellige Staders Konstruktion, og at den Dom han afsjager i Almindelighed maa tillægges en stor Betydning forekommer mig at være meget naturligt.

Indeholder al Honningen i et Peststade Sygdoms spirer?

Af N. L. Taylor, Review.

Af Bipeft opbagedes der to Tilfælde i Sommeren 1896. Disse blev behandlede som tidligere, idet Bierne overførtes i rene Stader, forsynede med Kunsttavler, og de smittede Stader med Indhold af Tavler desinficeredes ved Hjælp af Varme. Behandlingen gav som sædvanlig et godt Resultat. De to vigtigste Ting, der bør iagttages ved Udførelsen af denne Behandling, ere: at Arbejdet bliver udført saa nøjagtigt og sikkert, at ingen Bier bliver jaget fra den syge Familie til andre Familier, og at ingen Bier fra sunde Familier faar Lejlighed til at besøge Tavlerne fra de syge.

Grunden til at denne Forsigtighed skal udvies er, at Sygdoms spirerne ere tilbøjelige til at lade sig føre fra den syge til de sunde Familier i Honningen — i det mindste antages det, at Smitten føres paa drn Maade. Vi ved sikkert, at Høverbier, naar de ere i Færd med at røbe fra en en syg Familie, fører Smittestoffet til deres eget Stede. Vi ved ogsaa med Sikkerhed, at Honning, der er udslynget af Tavler, som have indeholdt syge Larver, overfører Sygdommen til de Familier, der benytter den. Men forbi, at dette er Tilfældet, er det ikke nødvendigt at antage, at enhver Celle med Honning indeholder Sporer, og naar vi betænker hvor lille et Antal Larver, der smittes paa en Gang, og at Sygdommens Fremgang i en Familie i Almindelighed er langsom, saa er det fornuftigt at antage, at kun en lille Del af Honningcellerne indeholder Sporer. Der kan maaste gives en Undtagelse fra dette; thi hvis en stærk Bifamilie, som indeholder en stor Del Yngel, lad os sige i August Maaned, paa den Tid bliver slemt angreben af Sygdommen, saa er det en Selvsølge, at hvis der indtræffer et godt Honningtræk i September, saa vil et stort Antal af de Celler, hvori der da vil findes indtørrede Rester af en raadden Yngel, blive fyldte med Honning. Det vil da synes uundgaeligt, at en stor Del af Honningcellerne ville komme til at indeholde svømmende Sporer saa snart der hængaar tilstrækkelig Tid til, at Honningen kan opløbe det tørre Stof, hvori de findes. Efter dette kan et stort Antal Celler let komme til at indeholde smittet Honning; det sker ved at Bierne

Bestligheder lagt Mærke til, at Bierne ere lykkelstende Dyr, skønt de arbejde fortrinlig i Mørke. Men man har ogsaa lagt Mærke til, at Bierne i de Stader, der først saa Solen om Morgenen, flyve tidligere ud. Denne Jagttagelse vilde man som Biavler ogsaa kunde drage Nytte af. Thi efter en varm Sommernat med Dug, ere Blomsterne meget rige paa Nektar, og det gælder da om at saa Bierne sendt tidlig ud for at samle Nektaren ind, før end Solen kommer for højt paa Himmelen, og ved den dermed tiltagende Varme bevirker en stærk Fordampning af Saften i Blomsten, saa det væsentlige Træk for den Dag er ophørt ved Middagstid. — Har man ikke naturlig Læ for Bierne ved sit Hjem, maa man søge at skaffe det tilbeje ad kunstig Vej. Bierne bør i Særdeleshed beskyttes med Læ mod Vest, Nord og Ost, ja endog mod Syd. — Jeg maa nemlig beskytte mine Bier med Læ mod alle fire Sider. — Naar dette er nødvendigt, da maa Læbæltet mod Syd altid være saa lavt eller hjærnet saa langt fra Bihusene, at Solen om Foraaret og Sommeren kan naa over til Biernes Flyvehul. Der bør heller ikke være for højt Læbælte mod den Side Flyvehullet vender, da Bierne som Regel og da særlig i Blæsevejr ikke flyve ret højt over Jorden, naar de komme hjemad med Læs paa; det vilde da genere dem for meget, hvis de skulde foretage en stærk Stigning for at komme ind i Bigaarden. Det gør ikke saa meget, fordi Læbæltet mod Nord eller Vest — modsat Flyvehullet — er høje Træer, der slygge ind over Bihusenes Tag. Det er gavnligt om Sommeren, fordi Solen da ikke kan ophede Husene saa stærkt. Regndrøppet fra Træerne ned over Bihusene gør dog ingen Skade, der imod kunne de Iæstumper og den Snemasse, som om Vinteren stundom falde ned fra Træerne nok forarsage lidt Forstyrrelse hos Bierne, men dette opvejer Forholdene om Sommeren vistnok rigeligt.

Hvis man selv skal til at anlægge Læbælte, da gør man jo bedst i at vælge saadanne Træer eller Buske, der kunne være til Gavn for Biavleren eller Bierne eller begge Parter. Af højtvoxsende Træer er saa godt som alle ædle Træer gavnlige for Bierne, men da særlig Frugttræer, Alhorn og Lind, men staa de nær paa Bihusene, danne de ikke tilstrækkelig Underlæ, dette kan da tilbejebringes ved en Tornehæl, som godt kan taale lidt Skygge, naar den først er godt i Vækst. Af lavtvoxsende Læbælte kan nævnes Frugtbuske og forskellige Prydbuske, som ligeledes

give Næring for Bierne, men tætboksende Hække, saa som Torne- eller Bøgehække*) gibe dog det bedste Læbælte. Hvor Jordbunden ikke er kraftig nok til at bære disse frem, kan en Granhæk ogsaa gøre god Nytte. Har man ikke Læbælte og ikke vil vente med at begynde Biavl til et saadant kan vokse frem, kan man ogsaa anbringe midlertidig Læ ved Planteværk eller Lægteindhegning beklædt med Halm eller med Klor som er langt bedre, ja man kan ogsaa anvende et højt Nisgærde, der er viklet ordenlig tæt. Det er nødvendigt at have gode Læforhold for at undgaa unødvendige Vitab, særlig om Foraaret. Om Foraaret blive ellers let mange Bier et Bytte for Høns og Fugle, idet de blive slaaede til Jorden af Vinden, naar de komme belæsede hjem, og da let blive saa kolde, at de ikke atter formaa at hæve sig til Flugt. Hvor tit ser man ikke om Foraaret det sørgelige Syn, at Masser af Bier rigt belæsede med Blomsterstøv, ligge stivnede omkring Bihusene henimod Aften.***) Dette uheldige Forhold kan jo ogsaa skuldes pludseligt Omslag af Temperaturen.

Begynderen maa ogsaa have sin Opmærksomhed rettet alvorlig paa Biboligen; det er ikke en hvilken som helst Kasse med Laag til og Kammer i, der egner sig til en Bibolig.

Det betyder ikke saa overdrevent meget om et Bihus er en eller to Kroner dyrere i Indkøb. Det, det kommer an paa, er, at det er solidt lavet med de rette Maal og den rette Vinkel, saa at det bliver let at arbejde med, ellers vil der tabes meget mere i Tid ved Brugten af det, end der blev sparet paa Pengene ved Indkøbet. Og saa den megen Urygsel, der følger med daarligt forarbejdede Huse. Tilmed vil Bierne heller ikke blive saa godt passede og behandlede i et slet forarbejdet som i et godt praktisk Hus. Man bør heller ikke vælge andre Maal end dem af „D. B. T.“ anbefalede. Og da helst det som er kendt og brugt paa den Egn, hvor Begynderen bor; thi derved kan han lettere saa Hjælp, hvis han skulde komme til at trænge dertil. Som Begynder gør man rettest i at begynde med højt et Par Familier. To godt passede Familier er bedre end ti forjømte.

*) Snebarbusken giver en god men bred Hække, og er en fortrinlig Diplante. R. A.

**) Ved ethvert besøkt Bihus burde der i den Tid paa Aaret, hvor Bierne flyver, være sat et Brædt paa Kraas fra Jorden op til Flyvebrættet. Dette Brædt vil frelse mange Biers Liv, saavel naar det er koldt i Vejret som i det stærke Hovedtræk. R. A.

Biavl i Nutiden.

Af B. Nielsen, Lemvig.

— — —

Tillad mig i „T. f. B.“ under Over-
skrift „Biavl i Nutiden“, at udtale min
Mening om Nutidens Biavl. Vi ser jo
førgelige Efterretninger om Biavlens Under-
gang i mange Egne. Der gives jo mange
Grunde for Biavlens Tilbagegang i de
forskellige Egne, saasom Pibest, Møl, daar-
lig Pasning og daarlig Aar for Biavl.

Men lad os nu rigtig alvorlig se efter
hvor Hovedgrunden ligger i at Biavl
gaar tilbage, saaledes at Bierne næsten helt
uddør i flere Egne af Landet. Vi har
haft flere meget daarlig Biaar efter hver-
andre, men naar vi her paa Jyllands Vest-
kyst, der er en meget daarlig Plads for
Biavl, kan have 50 Rbd. Honning i Gennem-
snits-Udbytte, og det har jeg haft det ene
Aar med det andet, og der samtidig slet
intet Udbytte er bleven andre Steder, og
paa flere Egne af Landet er Bierne næsten
helt uddøet, saa maa der være andre Grunde
end de daarlige Honningaar, vi maa vist
søge Grunden i Maaden Bierne pasnes paa.
I gamle Dage kunde alle og enhver pasne
Bier, men nu kan ikke andre drive Biavl
end særlig uddannede Specialister. Lad
os nu en Gang see hvorledes at det for-
holder sig for Tiden, hvorfor Kulde alle og
enhver ikke ogsaa nu kunde drive Biavl med
Fordel ligesaa vel som i gamle Dage.
Jeg paastaar Ja og atter Ja, Bier er ikke
vanskeligere at pasne nu end før, deres
Natur er uforandret, Blomster er der nok
af, Vejret kan være forskellig i de forskellige
Aar, men saadan var det ogsaa før vor
Tid. Men Sagen er den, vi er gaaet over
til Kunstbiavl. I vor Biavlskole læres
Kunstbiavl, og de forskellige Vibøger om-
handler kun Kunstbiavl. En Begynder i
Biavl kan læse hvilken som helst af Nutidens
Vibøger, eller lade sig optage som Elev
paa Biavlskolen, der afholdes af „D. B.
F.“, det er Kunstbiavl der læres og læses,
eller den saakaldte „Moderne Biavl“, noget
der kun kan læres af de saa og ikke af alle
og enhver. Skal denne Være i Kunst-
biavlens kun læres og skrives, da vil Biavl
snart gaa over paa enkelte Hænder, nemlig
dertil særlig uddannede Specialister. Den
almindelige Mand og Kvinde vil da blive
udelukket fra Biavlens, som kunde have givet
vedkommende en god Indtægt.

Jeg tænker ikke at Staten giver de
3000 Kr. ud for at oplære enkelte i Biavl,
men for at oplære alle der har Bier. Hvis
der blev oplært i den virkelige praktiske

Biavlsmetode, som alle Tider giver større
Udbytte end den moderne eller Kunstbiavls-
metode, saa kunde alle komme med og saa
noget Udbytte af Biavl; men som det
nu gaar, da bliver det kun saa, der vinder
noget ved Biavl.

Det er ikke min Mening at udrydde
Kunstbiavl, lad bare de enkelte Specialister
beholde den, men det er min Mening at
alle Biavlslærere og Bibrøgere altid ved
Biavlsmoderne bør henvise til den selvfæt-
lige og virkelige praktiske Biavlsmetode,
og at der flere Steder rundt om i Landet
blev afholdt smaa Kurser paa 2 a 3 Dage,
hvor der kun oplæres i den praktiske Biavl.
Kunstbiavlens Kurser paa 14 Dage be-
høvedes jo ikke at afholdes hvert Aar.

Der er mange Steder at der er meget
stor Interesse for Biavl, men saa vil ved-
kommende efterligne Kunstbiavlens, og derved
gaar det galt; Interessen tabes og Bierne
uddør. Det modsatte vilde være Tilfælde
hvis Vedkommende var oplært i den simple
Metode. Den simple og praktiske Metode
kan deles i 2 Grupper.

Der kan da spørges hvorledes ser disse
2 Grupper ud, jeg skal tillade mig at svare
Kubebavl og Rassebavl. Den gamle
Kubebavl maa oplæres igen, vi maa anvende
Staatublen. Naar et Bifolk i en Staakube
har spærmet, maa den løstes op paa et
Undersæt, og Undersættet maa da til Efter-
aaret høstes; de Bifolk som ved Efteraaret
viser sig ikke at kunde overvintre, maa da
som man kalder det, tages op, men for at
Bierne ikke ved denne „Optagen“ skal, som
i gamle Dage, dræbes, maa de anvendes
i Rasser og gives saa mange Tavler Hon-
ning at de kan overvintre. Men saa er vi
inde paa Biavl i Rasser, men det behøver
ikke at være Kunstbiavl, uden at Bierne
overleveres til en Kunstbiavler, som jo ogsaa
kan ste. Men vis Bierne anvendes af den
almindelige Biavler, da tilraades det at
anvende tætte Rasser og ikke give flere
Honningtavler end Bierne har behov at
sidde paa, og at pakke godt med tør Pas-
ning, og om Foraaret ikke indhænge Tavler
inde i Staderne for Biavleren kan see at
der trænges haardt til mere Plads, og da
kun give en eller to Tavler ad Gangen,
saaledes at bageste Tavle altid er godt
befat med Bier. Naar Bifolket saaledes
befinder sig paa en lille Plads, vil Droning-
stiftet som Regel blive foretaget i Tide.
Det værste der kan ste ved alle Tider at
have Bierne siddende paa lidt Plads, er
at enkelte Bifolk spærmer; men den Ulykke
er jo ikke stor, da Biavleren jo derved
faar et Bifolk mere. Ingenteden maa den
almindelige Biavler ikke røre; thi derved

ster de største Fejlgreb. Vi ser jo saa tit at en Kube kan være beboet i 12 Aar og dog være lige god, jeg star en saadan Kube op i dette Efteraar, den havde givet 1 a 2 Sværme hvert Aar, og Bierne var ikke mindre end almindelige.

Skulde Yngeltavlerne hos en almindelig Biavlens Bisfolk blive alt for gamle, kan Stadet optages ligesom et Kubefolk, og Bierne anbringes i en anden Kasse, og den anden gamle Kasse kan da renses og repareres. Men alle Sværme maa anbringes i Kuber, da Kubebiavlen maa være den almindelige Hoveddrift hos Biavlerne, netop fordi at ved Biavl i Kuber kan ingen Fejlgreb gøres.

Skulde en almindelig Biavler opdage Eygdom i sine Bistader, da behøver vedkommende kun at indlægge paa Stadernes Bund inde hos Bierne, et Stykke Camphorins Columbia, og naar det er uddampet, da indlægge et nyt Stykke, og jaaledes bor der vedblives hele Sommeren igennem, da vil Eygdommen forsvinde. Den almindelige Biavler maa ikke foretage Afstråling ved Honningtavler til Biernes Foder, da det meget let kan foraarsage Majsygdom, heller ikke fodre med flydende Foder om Foraaret, uden i Modstilsælde, da flydende Fodring om Foraaret ogsaa foraarsager Majsygdom. Det kan selvfølgelig ikke forbydes den almindelige Biavler at strælle Honningtavler eller Foraarsfoder; men man kan til Vedkommendes Gavn fraraade det.

Skulde Bostmøl indfinde sig iblandt en almindelig Biavlens Bisfolk, da maa helst tilkaldes en Specialist i Biavl til Hjælp.

De Biskasser som helst maa anbefales til den almindelige Biavler, er efter min Mening 10×12" Kasser, fordi der i disse Kasser med 10×12" Kammer næsten alle Tider er Honning nok i Yngelredten til Dørvintring.

Jeg ved meget godt at denne min Artikel vel møde megen stor Modstand, men jeg ved ogsaa at den vil finde Anerkendelse. Og jeg haaber tillige at D. B. F. vil gøre noget for den almindelige Biavl, saaledes at Smaataarsfolk ogsaa kan faa Udbytte af Biavlen, uden dertil at være videnskabelig uddannet. Og jeg haaber tillige at denne min Artikel vil vinde Bisfald hos de ærede Biavlsklærere og Birøgttere, thi det bliver selvfølgelig dem som kommer til at bringe Sagen til Udførelse.

I den forestaaende Sommer kunde der jo meget godt oprettes mange smaa Kurjus paa 2 a 3 Dage, det kan jo dog ikke blive videre befordstelig.

Det kan jo ikke være mange Dage at

blive oplært i den her nævnte simple Metode. Botanik og Naturhistorie behøver ikke at læres ved de almindelige Biavlskurjus, kun noget Indblik i Biernes Behandling og den nævnte simple Metode, vi kan jo ogsaa indrykke den angivne simple Metode i flere lokale Blade, foruden at den læres ved alle Foredrag og Kursuser. Det gælder om at tage saa kraftig fat som mulig, inden Bierne hos de almindelige Biavlere helt uddor. Læs denne Artikel med Gfærtante og overvej Sagen nøje. Vi maa hjælpe hverandre til bedste for den almindelige Biavl imedens det endnu er Tid.

Nyt Bihus.

Af Jacob Olsen, Driftbrohus pr. Røge.

Uagtet det var min Hensigt ikke at fremkomme med yderligere Bemærkninger om Hr. N. P. Poulsens ny Bihus, finder jeg dog Anledning til, efter at Hr. Poulsen i „T. f. B.“ Nr. 16, s. A. har imødegaaet mig, at udtale følgende:

At jeg ikke har kunnet se Fordelene ved det omhandlede Stade, men derimod alene har lagt Mærke til Ulemperne, kan der maaske være nogen Mening i, men kan dette ikke have sin Grund deri at Fejlene og Ulemperne ere langt mere fremtrædende og iøjnefaldende end Fordelene ved dette Stade, hvilket jeg forøvrigt ikke skal komme nærmere ind paa, men kun henvise til mine Udtalelser i Artiklen i Nr. 14, og for Resten overlade dette Spørgsmaal til Læernes Afgørelse. Den sølles Varme som Hr. Poulsen tillægger saa stor Betydning er en gammel Teori, som vel ikke sjælden har givet Stødet til at der i Begyndelsen af den bevægelige Tavlebygnings Indførelse her i Landet for en meget stor Del blev byggede Biholiger som vare beregnede paa at optage et større Antal Bisfamilier, men som ved mange Aars Forløb har vist sig ikke at staa i Forhold til de Ulemper der vare forbundne dermed. Man behøver næppe flere end to Bisfolk i et Stade for at kunde opnaa ganske de samme Fordele med Hensyn til Varmens Indflydelse, og saa kan der da næppe være Tvivl om hvilket der er mest behagelig for Biavleren at arbejde med, og giver den mindste Forstyrrelse for Bisfolkene. Hr. Poulsens Bemærkninger om at han ikke har udgivet sit Stade for et Wellstade skal jeg ikke afgøre, men i hvert Fald forekommer det mig, at efter de Udtalelser som omtalte fremkom

med i Januarhæftet f. N., maatte man deraf drage den Slutning at Hr. Poulsen ansaa det allermindst for at være i Besiddelse af de samme Fordele som et saadant. Thi der staar nemlig anført at enhver Vialer kan jo nok forstaa at det er en stor Fordel for fire Familier, saaledes at sidde sammen næsten som een, og nyde godt af den fælles Varme; det er vel ogsaa den egentlige Fordel ved Vælsketoden, skønt der kun er to Familier i hvert Hus og de kan kun sidde sammen ved en Side o. j. v. Hvor vidt nogen Vialer vil give mig Ret i at et Ynglerum med 13 Kammer 12×12" er for lille, skal jeg ikke her udtale mig nærmere om, men kun anføre noje at lægge Mærke til den næste Sætning som jeg havde fremjat i Nr. 14, nemlig "særlig naa der ikke er los Dør bagtil i Stedet". Thi dette har efter min Anskuelse end ikke saa ganske ringe Betydning. Lad os nu blot antage at man vil foretage en grundig Mensning af Stedets Bund, og uden i al for høj Grad at gribe forstyrrende ind eller afskole Ynglerummet for meget. Hvorledes skal dette undgaaes naar Tavlebygningen f. Eks. optager det halve af Stedets Længde og dette har en Dybde af over 1 Alen, og hvordan vil man være i Stand til at kunne udføre et saadant Arbejde ordenlig, naar der da ikke skal bruges en uforholdsmæssig lang Tid dertil. Ja maaske kan det føre til ved blot at have prøvet det en Gang, at det helt oplættes, fordi man finder det er forbundet med en Del Besværigheder at udføre. At Hr. Poulsen kan finde sig til Rette med Behandlingen af et saadant Stede og ikke har lagt Mærke til den store Højde Overvæggene har, vækker en Del Forbavelse, og jeg synes næsten Sandsynligheden taler for at han maa se med mindre kritiske Øjne paa sit Stede, end man under almindelige Forhold med Billighed kan forlange.

Sluttelig skal jeg blot tilføje, det har interesseret mig at Hr. Dr. Petersen, Dred, i den sidst udkomne "T. j. B." har tiltraadt min fremjatte Kritik i Nr. 14, naagtet han ikke har set det omhandlede Stede, og jeg tvivler om at hans Anskuelse vilde have taget en anden Retning ved at tage det Stede i Ojsyn, som var fremstillet paa Vialskjolden i Roskilde. Hr. Petersen der jo med Rette maa anses for vor største Autoritet paa Bistadefabrikationens Omraade her i Landet, har sikkert let ved at udtale en Dom over forskellige Steders Konstruktion, og at den Dom han afsiger i Almindelighed maa tillægges en stor Betydning forekommer mig at være meget naturligt.

Indeholder al Honningen i et Peststade Sygdoms-spiner?

Af N. E. Taylor, Review.

At Bipeft opdagedes der to Tilfælde i Sommeren 1896. Disse blev behandledes som tidligere, idet Bierne overførtes i rene Stader, forsynede med Kunsttavler, og de smittede Stader med Indhold af Tavler desinficeredes ved Hjælp af Varme. Behandlingen gav som sædvanlig et godt Resultat. De to vigtigste Ting, der bør iagttages ved Udførelsen af denne Behandling, ere: at Arbejdet bliver udført saa nøjagtigt og sikkert, at ingen Bier bliver jaget fra den syge Familie til andre Familier, og at ingen Bier fra sunde Familier faar Lejlighed til at besøge Tavlerne fra de syge.

Grunden til at denne Forsigtighed skal udvises er, at Sygdoms-spinerne ere tilbøjelige til at lade sig føre fra den syge til de sunde Familier i Honningen — i det mindste antages det, at Smitten føres paa drn Maade. Vi ved sikkert, at Røverbier, naar de ere i Færd med at røve fra en syg Familie, fører Smittestoffet til deres eget Stede. Vi ved ogsaa med Sikkerhed, at Honning, der er udslyngt af Tavler, som have indeholdt syge Larver, overfører Sygdommen til de Familier, der benytter den. Men fordi, at dette er Tilfældet, er det ikke nødvendigt at antage, at enhver Celle med Honning indeholder Sporer, og naar vi betænker hvor lille et Antal Larver, der smittes paa en Gang, og at Sygdommens Fremgang i en Familie i Almindelighed er langsom, saa er det fornødt at antage, at som en lille Del af Honningcellerne indeholder Sporer. Der kan maaske gives en Undtagelse fra dette; thi hvis en stærk Familie, som indeholder en stor Del Yngel, lad os sige i August Maaned, paa den Tid bliver slemt angreben af Sygdommen, saa er det en Selvejlsøge, at hvis der indtrækker et godt Honningtræk i September, saa vil et stort Antal af de Celler, hvori der da vil findes indtørrede Nester af en raadden Yngel, blive fyldte med Honning. Det vil da synes uundgaeligt, at en stor Del af Honningcellerne ville komme til at indeholde spommende Sporer saa snart der hængaar tilstrækkelig Tid til, at Honningen kan opbløde det tørre Stof, hvori de findes. Efter dette kan et stort Antal Celler let komme til at indeholde smittet Honning; det sker ved at Bierne

flytter Honningen fra Celle til Celle, som de gør om Foraaet, naar Yngelansætningen atter er begyndt.

I sit berømte Arbejde fremjætte Cowan som en videnskabelig Kendsgjerning at Sporene af Bipeft ikke fandtes i Honningen. Denne Slutning blev ikke godkendt i Amerika, fordi at den praktiske Erfaring lærte os, at den var urigtig. Jeg betvivler om Cowan selv vilde nægte, at Sporene kunne lade sig blande i Honning med Menneſtehaand, og hvis de kunne, saa kunne de det ogsaa af Bierne paa den Maade, som jeg oven for har angivet. Naar disse Undtagelser fraregnes, havde Cowan saa ikke Ret?

Dette er en Sag af ikke ringe Vigtighed, fordi at et rigtigt Svar paa Spørgsmaalet vilde give en særlig god Indsigt i ved hvilke Metoder, den her nævnte Sygdom bedst bekæmpes. Hvis Cowan har Ret, saa kan Sygdommen ikke spredes ved Sporer, der svæver i Luften eller føres omkring paa Biernes Legemer, ellers maatte de sikkert føres til de aabne Honningceller omkring i Stedet.

Med disse Tanker i Grindringen gjorde jeg et Forsøg med Honning, der var taget fra en af de Familier, som blev behandlet. Familien var temmelig slemt angrebet; fra en Hjerdedel til en Tredjedel af Yngelcellerne indeholdt død Yngel. Honningen indeholdtes i de to yderste Tavler i øverste Etage af Stedet, der var et Heddonstade. Tavlerne indeholdt 5—6 Rd. Honning og havde tilsyneladende aldrig været belagte med Yngel. Honningen blev opfodret paa en Familie af almindelig Styrke, med et lille Honningsforraad, men en stærk Yngeludvikling. Tavlerne anbragtes i et Magasin oven paa Honningbrættet, gennem hvilket Bierne passerede. Efter kort Tids Forløb var Honningen udsjaget af Tavlerne og baaret ned Yngelrummet, hvor største Parten af den blev benyttet til Foder for de voksende Larver.

Meningen med dette Forsøg var at prøve, om Honningen indeholdt Sporer; gjorde den det, saa vilde det sikkert vise sig derved, at der opstod Sygdom iblandt Yngelen underneben, og hvis Sygdommen udeblev, saa vilde det ikke alene være et smukt og tilfredsstillende Bevis for, at den Honning ingen Sporer indeholdt, men — hvis et Forsøg er nok til at afgøre det — ogsaa et Bevis for, at Sporerne ikke lader sig føre omkring af Luften eller paa Biernes Legemer. Flere Gange blev denne Familie undersøgt i Slutningen af Sommeren og Begyndelsen af Efteraaet, for at opdage Tilstedeværelsen af Bipeft; men intet Spor af Sygdommen blev fundet.

Hvis fremtidige Forsøg giver samme Resultat, saa vil der ofte, naar der findes en Del Honning over Honningbrædderne, kunne opnaas en betydelig Lettelse i Arbejdet ved Sygdommens Behandling.

Fortsatte Jagttagelser have været gjorte over et Forsøg, hvormed der tidligere har været berettet. Det bestod i, at en Dronning, som var taget fra et Beststade, der var saa slemt angrebet, at det var værdiløst, umiddelbart blev indført i en sund Familie. Sidste Aars Undersøgelser viste, at Familien, hvori Dronningen indførtes, fremdeles har holdt sig sund. Dette synes tydeligt at vise, at en Dronning ikke nødvendigvis fører Smitten med sig, fordi den i længere Tid har været i en af Sygdommen slemt angrebet Familie.

En anden Familie, hvori der tidligere af og til tilsyneladende fandtes Bipeft i nogle saa Celler, var hele sidste Sommer rask. Det vilde være af Interesse at kende med Sikkerhed, om dette var et Tilfælde af virkelig Bipeft; hvis det viser sig oftere, vil der blive gjort et Forsøg paa at saa det undersøgt ved Hjælp af Mikroskopet.

Fra Kredsjene.

Lembig og Omegns B. F. afholdt den 17. Decbr. i Lembig sin aarlige Generalforsamling. Formanden bød Velkommen og mindede om Savnet ved Kantor Eckslevs Vortgang som Redaktør. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Formanden afgik ved Lodtrækning og genvalgtes enstemmig. Det vedtoges at modtage Pengetilskud af Hovedforeningen og lade Møder afholde ved Foreningens egen Viablslærer samt at anvende 12 Kr. til Virøgt blandt Medlemmerne. Som Delegeret for 1899 til at møde ved Hovedforeningens Centralmøde genvalgtes Formanden.

Marhus og Omegns B. F. afholdt Lørdag 17. Decbr. 1898 sin aarlige Generalforsamling paa Hotel Dagmar i Marhus.

Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Et Forslag om en Sammenlutning med Hads Herreds B. F. drøftedes, og det vedtoges at fremsende Forslag om Sammenlutning. Derefter forhandlede om Udstillinger til Sommer; det meddeltes, at de samvirkende jydſke Landbosforeninger afholder deres Udstilling i Silkeborg i Juli Maaned. Marhus Amts landøkonomiske Selskab havde vedtaget, at der paa et af deres Vintermøder skulde holdes et Foredrag om Viabl.

Medlemmerne i Viavlerforeningen burde derfor sørge for, at saa mange som muligt kom til Stede til dette Møde. Skovfoged Mogensen, Skivholme, foreslog at yde Sekretæren 10 Kr. for sin Virksomhed i Kredseus Tjenste, hvilket enstemmig vedtoges. Ca. 20 Medlemmer vare til Stede, og de jorngede alle deres Abonnement paa „T. f. B.“ Foreningen havde i 1898 48 Holdere af „T. f. B.“

P. Christensen, Sekretær.

Gjærn og Omegns B. F. afholdt Fredag den 6. Decbr. sin aarlige Generalforsamling i Søbygd Kro. Generalforsamlingen var kun ringe besøgt paa Grund af det høist uheldige Vejr. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Foreningens Penge henstaar endnu i Boksark og Boks, af hvilke Dele der i det forløbne Aar kun har været ringe Omsætning, især naar Hensyn tages til foregaaende Aar, der havde en 3 Gange saa stor Omsætning.

De 3 afgaaende Bestyrelsesmedlemmer Skomager Pedersen, Gjærn, Rasmus Nielsen, Sall, og Dyrlæge Christensen, Ellerup, genvalgtes, men i Stedet for sidstnævnte valgtes Snekter P. Mikkelsen, Nøgen, til Foreningens Formand. Som Delegeret valgtes Rasmus Nielsen, Sall pr. Hammel. Det vedtoges at afholde 3 Viavlsmøder i Horn, Nøgen og Sall, og det skulde søges at formaa Redaktøren af nærværende Blad til at holde Foredrag ved disse Møder.

Kun et mindre Antal Medlemmer blev ved Generalforsamlingen indmeldt i Foreningen, hvorfors de forskellige Bestyrelsesmedlemmer hver i sin Kreds bedes virke for Optrædelsen af nye Medlemmer og for Opkrævningen af Kontingentet hos de ældre. Indkomne Penge bedes tilsendt den ny Formand Snekter P. Mikkelsen, Nøgen, inarest, for at Bladet kan blive bestilt i rette Tid.

Honning har det i de sidste Aar været yderst smaat med, saa det har været langt under en Middelhøst; dette, i Forbindelse med at vi ikke fik nogen Viavlslærer her til Kredsen i Sommer, har gjort, at der heller ikke har været nogen Tilgang af nye Medlemmer.

Ellerup, den 28. Decbr. 1898.

Chr. Christensen.

Bording Viavlerforening afholdt Søndagen den 17. Decbr. 1898 sin aarlige Generalforsamling, hvor der foretoges Valg af et Bestyrelsesmedlem og en Revisor. Til Bestyrelsesmedlem genvalgtes M. C. Lavstjær, Kønfilde, og til Revisor valgtes Lærer Nielsen, Christianshede. Nye Medlemmer indtegnedes. Regnskabet, der viser et Overskud paa 13 Kr. 71 Ore, fremlagdes

og godkendtes. Til Formand genvalgtes Landpost Kr. P. Sorgenjen. Paa Forslag af Formanden vedtoges det at afholde nogle smaa Diskussionsmøder rundt om i Kredsen nu i Wintermaanederne, da der om Sommeren ikke er saa god Tid.

Hvad Honningudbyttet her paa Egnen angaar, da var dette jaare forfælligt, somme Steder godt, andre Steder daarligt. Lyngrækket, som her pleje at give stort Udbytte, lovede godt, men daarligt Vejr og Matrefrost i Lyngeus Blomstringstid, odelagde det hele.

Bamdrup Viavlerforening afholdt Søndagen den 20. Oktober 1898 sin Udstilling med Foredrag af Lærer Buchholtz fra Rødding. Udstilligen var kun lille, det eneste var Honning, lidt Produkter af Honning og et par Mastiner, og en Del af Aug. And. rjen Frembringelser.

Hvid Honning.

1. Pr. Jørg. Christianjen,
2. " Joh. Jensen,
3. " J. Jensen.

Gul Honning.

1. Pr. Sergent Johansen,
2. " Farver Brorjen,
3. " Jørg. Christianjen,
4. " J. Jensen.

Brun Honning.

2. Pr. H. M. Lund,
2. " M. Gron.

Rager.

1. Pr. Madam Christianjen,
2. " Madam Jensen.

Slyngmastiner.

1. Pr. Joh. Jensen,
2. " Sergent Johansen.

Bestyrelsen
for Bamdrup Viavlerforening.

Ramsø Lune Herreders B. F. afholdt den 18. Decbr. sin aarlige Generalforsamling i Kildebrønde Kro, hvor usædvanlige mange af Medlemmerne var kommet til Stede. Regnskabet for 1898 blev fremlagt og godkendt. Udgiften havde i Aarets Løb været Kr. 31,72 og Aaret sluttede med en Kassebeholdning af Kr. 32,37. Foreningen havde i Aaret 1898 37 Medlemmer. Formanden, Snekter J. Jensen, Ramsømagle, Biby, afgik efter Tur, men genvalgtes. Til Sogneformand genvalgtes Høfer D. Nielsen, Solrød og nyvalgtes Hendrik Sørensen, Kildebrønde. Formanden foreslog at alle Medlemmerne herefter skulde have „T. f. B.“ imod at betale 2 Kr. i Medlemsbidrag, nu betales der 1 Kr. i Kredsbidrag og de af Medlemmerne der vil have „T. f. B.“ maa yderligere

betale Kr. 1,50 mere. Efter Formandens Forslag vilde alle dem der holdt „T. f. B.“ og nu betaler 2 Kr. 50 Ore slippe 50 Ore billigere, men de der nu kun er Kredsmedlemmer og kun giver 1 Krone, vilde efter dette Forslag komme til at betale 2 Kr.; men Formanden mente at den Krone der blev givet mere i Medlemsbidrag let kunde komme ind ved at læse de mange gode Bink om Biavl der findes i „T. f. B.“ Indtægten for Foreningen vilde blive den samme som hidtil, for i de senere Aar var der aarlig af Hovedforeningen tilbagebetalt 50 Ore for hver Holder, at Kredsjene havde af „T. f. B.“ Efter en længere Diskussion vedtoges det ogsaa for 1899 at lade det blive som hidtil. Det bestemtes at der til Sommer skal afholdes et Biavlsmode i Rindbronde, og paa dette Mode bortlodde et Bihus, men kun de Medlemmer der var til Stede paa Modet kunde deltage i Bortladningen. Foreningen betaler de $\frac{2}{3}$ af Husets Indkøbspris og det vindende Medlem $\frac{1}{3}$. Efter Generalforsamlingens Slutning foreviste Redaktøren af „T. f. B.“ Udsnitte om Bier og Biavl, der jaas med stor Interesse af de til Stede var nde Biavlere.

Spørgsmaal og Svar.

—:—

Nr. 1. Hvor meget koster „Wienwissenschaftliches Centralblatt“, og hvormed koster „Deutsche illustrierte Wienerzeitung“ aarlig og kan de bestilles hos Posten.

A. P.

S.: Begge Bladene kan bestilles paa ethvert Postkontor i Danmark. „Centralbladet“ der udgaar 1. og 15. i hver Maaned koster 2 Kr. 85 Ore aarlig. „D. ill. Wienerzeitung“ udgaar engang i hver Maaned og koster 3 Kr. 75 Ore aarlig.

Nr. 2. Hvem er for Tiden Redaktører af de to omprugte Bibrade. A. P.

S.: „Centralbladet“s Redaktør er Lærer G. Lehmann i Hannover og „D. ill. Wienerzeitung“s Redaktør er Hugo Gravenhorst, en Søn af den gamle G. F. H. Gravenhorst i Wilsnack.

Nr. 3. Hvorledes benyttes Tavlehoming? H. N. H.

S.: Tavlehoming nydes som Desjert, idet de smukt udbyggede Tavler sættes paa Bordet. Homningen spises og Boksset spyttes ud. Tavlehoming bruges meget i Udlandet særlig i England og Amerika, idet en Del Forbrugere af Homning er af

den Mening at Tavlehoming ikke er forfalsket. Hvad den dog kan være lige saa vel som den udbyggede Homning. Men Forfalskning af Tavlehomingen kan kun finde Sted hos Biavlere, medens Forfalskning af udbygget Homning kan ske ikke alene hos Biavlere, men ogsaa hos de Handlende. At der i Amerika er eller har været Fabrikker til Frembringelse af kunstig fyldte Delinger, hvor Tavlen og Forjeglingen blev lavet af Goresin (Zorbofs) og Indholdet var Sukkerirup, er en Uvisjabel.

Nr. 4. Er det ikke nødvendigt at bruge hele Kunsttavler i Delinger? Da man jo ellers jaar Dronebofs, som ikke ser saa smukt ud. H. N. H.

S.: Det er bedst at benytte hele Kunsttavler i Delingsrummene, særlig fordi at Rammen saa bliver baade hurtigere og langt smukkere udbygget. Kunsttavler der benyttes i Delingsrummer hvor dog være meget tynde, for jo mindre Boks der er i Tavlehomingen des bedre smager den. Hvor der kun drives Biavl med et lille Antal Stader hos hver Biavler, og hvor Biavlen kun er et Bierhvern, betaler det sig bedst at producere udbygget Homning.

Nr. 5. I „T. f. B.“, Aargang 1893, Side 68, beskrives en Dronning-Si, jeg synes at finde samme meget praktisk, baade ved Sværming og naar Dronningen skal opsuges i Stadet, men maaske klæber der Ulemper ved den, siden den ikke er blevet omtalt siden i „T. f. B.“ H. N. H.

S.: Dronning-Sien kender jeg kun af de omtalte Beskrivelse i „T. f. B.“ vi har ikke selv haft den og har heller ikke set den benyttet hos andre Biavlere. Vi har nu bestilt saadan en Dronning-Si og vil saa prøve den paa Biavlsstolen til Sommer.

Nr. 6. Jeg har i dette Efteraar faaet en Kunsttavleform, og samme arbejder til min Tilfredshed; men ere Bierne lige saa villige til at arbejde paa de støbte Tavler som paa de valsfede, og er det sandt at de ikke pukler sig saa let? Jeg finder dem mere flere end de valsfede Tavler.

H. N. H.

S.: Det maa antages at Bierne arbejder lige saa godt paa støbte som paa valsfede Tavler, naar kun at Tavlerne ere forarbejdede af godt renset og velbehandlet Bivoks. Jo højere Cellekanter der er paa Kunsttavlerne og jo tykkere Tavlen er, des mindre rækker og pukler Tavlen sig under Udbygningen. I koldt Vejr ere de støbte Tavler langt flere end de valsfede.

Ekko fra Stæderne.

—:—

Bogø, 12 Decbr.

Om Biavlen paa Bogø er der nu ikke meget glædeligt at meddele, for i de sidste 3 Aar have vi næsten ingen Honning faaet, og Folk have i det hele taget tabt betydelig af Interessen for denne Sag. Det er ellers ikke mig, men min Kone, der er Biavler, og hun passer største Deelen af Bierne her paa Øen, hun har nemlig 60 Stæder at passe, som er fordelt næsten hele Øen. I 1888 fandt jeg en Bisværn, som var de første Bier, jeg havde, og nu har jeg 7 Folk, af hvilke de 6 er i 10" × 12" Huse og 1 Sværn i en Kube. Kuben har jeg sat paa Loftet i Vinter, det har jeg gjort 3 Vintre før, og det er gaaet meget godt, og de fortærer heller ikke saa meget, naar de staar inde, som naar de staar ude. Det største Udbytte, jeg har haft, var i 1891, da fik jeg 150 Pbd. af de tre Stæder. Her har ogsaa været en Biavlerforening, og vi har købt en Tavlevalse (Godmann) hos Ersklev og 2 Udslyngere; alle Stæderne er 10" × 12", eller skulde være det. Her er saa mange, der laver Stæder. Det er ellers ikke nemt at lave Kunsttaavler, jeg havde mit Læs med det, da jeg aldrig havde set det før. S. Hansen, Toksværd, var her netop den Gang, vi fik Balsen, og holdt et Møde, men han kunde ikke underrette os om at lave Taavler, han kendte nemlig ikke noget til det. I de sidste 4 Aar have vi ikke haft noget Møde. Nu vil jeg ønske, at vi maa saa et godt Bjaar 1899 til at sætte Liv i Biavlerne.

N. P. Nielsen.

Dvtrup (Mors), 22. Decbr.

Jeg frygter for, at som „Tidskrift for Biavl“ er udkommet i Sommer i Forbindelse med det daarlige Honningaar, vil det formindste Holderantallet meget betydeligt, især hos os Nordvestjyder, og vi er seje at saa sat i, naar vi først har opgivet en Ting. Anders Hovmøller.

Langtved pr. Røskilde: i Decbr. 1898.

Honningudbyttet hos mig blev ikke slet saa daarligt som jeg havde tænkt den Gang jeg rejste hjem fra Biavlskolen. Først i August Maaned var her nemlig ganske fortrinligt Træk, dels paa Lind, som i Aar gav usædvanlig megen Honning (i Aar blomstrede Linden først en Maaned senere end sædvanlig), dels paa lidt gul Sempe og ellers Eftertræk paa Kløveren. Jeg fik i Aar af 10 Familier godt 200 Pbd. Honning samt

3 Sværne. Var disse Sværne ikke kommet havde jeg vel faaet 50 Pbd. mere, da det var to af mine bedste Familier som afgav dem; da Bierne maatte passe dem selv medens jeg var paa Biavlskolen, har de naturligvis haft temmelig freben Blads. Disse Sværne naaede, skont de først kom 5te og 6te August, at saa samlet, den ene 20 Pbd., de andre cirka 14 Pbd. Honning hver. Nu i Efteraaret indvintret jeg altjaa 13 Familier, jeg maatte fodre dem med 25 Pbd. Kandis. Sidste Aar var ogsaa her paa Ønen et daarligt Honningaar, jeg kostede kun 140 Pbd. Honning af 6 Familier. Jeg havde en Kube der gav 2 Sværne, den blev i Aar sat til Redbygning, et af Stæderne gav ogsaa 2 Sværne.

Aaret 1896 var derimod et ganske fortrinligt Honningaar. Jeg kostede af 6 Familier 525 Pbd. Honning, og Bierne havde endda tilstrækkeligt at leve af om Vinteren, uden at jeg behøvede at fodre. Det vil maaske være mange Aar inden jeg høster saa meget af samme Antal Stæder. Her paa Ønen bruges mest 10×12" Rammen; men den Ramme jeg har er nu blevet 12×10". Den horer jo ikke til de af Biavlerforeningen anbefalede Rammer; men jeg for min Part synes nu lige saa godt om den, som om 10×12" Rammen, der ogsaa flere, som har købt Huse af mig, der sige det samme. Naar Lavnormalet kan anbefales, der jo er ca. 2" lavere, hvorfor kan saa denne Ramme ikke ogsaa benyttes.

Til Slut en venlig Hilsen til Lærere og Stolekammerater fra Biavlskolen i Røskilde! Er der slet ingen af Dem som kommer med et lille Ekko, saa man kan saa at høre hvorledes det er gaaet Dem med Biavlen i Aar?

Hans Peder Pederjen.

Savnlige Vink.

Vejret (10. Januar) har i Decbr. Maaned været meget mildt Vinter, med mørkt, taaget Vejr, nu og da nogen Regn og kun et Par Dage i December har det været Frostvejr. Den 3. og 4. Januar synes Vinteren rigtig at skulde tage fat. Det fros 8 Gr. C. og der faldt tillige nogen Sne, saa Landet fik et rigtig vinterligt Udseende. Men allerede Natten mellem 5.—6. Januar var det kun 1 Gr. Frost og siden har det kun frosset lidt om Natten, med stille og ofte mildt Vejr om Dagen. Ved enkelte Stæder var Bierne lidt ude i Dag.

Døde Bier paa Flyvebrættet. Netop i saadant mildt Vintervejr, som vi have haft i den sidste Maaned, hænder det ikke saa sjældent, at man hos enkelte Stæder ser nogle (5—20) døde

Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette hidrører da oftest fra, at Bierne have holdt en Uldflugt og paa deres Vej inde paa Stadets Vind truffet disse døde Bier liggende. At de levende da slæbe de døde ud, er nærmest Tegni paa, at Familien er stærk. De døde Bier ere i Almindelighed gamle og udlidte, saa at de alligevel ikke havde nogen Værdi for Familien. Hvis de udslebte Biers Antal er meget større, og disse ere tilføiede af det bekendte brune Stavn, da kan dette tyde paa Sygdommen Bugløb hos Bierne. I dette Tilfælde bør man i stille Vej forsigtig aabne Stadet, rense Vindbrættet og Indgangen, lægge ca. $\frac{1}{2}$ Pd. blod Kaudisstage i Føderaabningen og derefter pakke Stadet meget omhyggelig, og saa oven over Fodret.

Kaudisstage. I en Gryde hældes 3 Pægle Vand og deri kommes 6 Pd lyst Kaudis eller lyst rent Kaudisgrus og $\frac{1}{2}$ Pd. Honning. Smelt det under jævnlig Omrøring over en svag Ild. Naar alt Sufferet er fuldstændig smeltet tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, som ses ved, at den bliver lysere, bør man røre i den paany og derefter hælde den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter saa Timers Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kage, som let kan brydes i Stykker eller deles med en Kniv. Papiret anbringes for, at Kagen ikke skal slæbe ved Tallerkenen. I Stedet for at benytte Tallerkener til at støbe Kaudisstagen i, har vi i de senere Aar benyttet smaa Træforme, der har været $1\frac{1}{2}$ høje, 5 a 6" brede og haft samme Længde som Kammeens Overflist i Huset (altsaa til 10×12 " Stadet er Kassen 12 " lang, til 11 " Stadet 14 " og til Lavnormal 15 "). Grunden til, at vi har støbt Kaudisstagen i jaadanne Smaafasjer, er den, at vi meget ofte har haft svært ved at saa tætnet ordentlig i Stadet, naar der er lagt et større Stykke Kaudisstage oven paa Kammerne. Men er Kaudisstagen i jaadan en Form eller Kasse, saa er det saa let at tætnet baade foran og bagved Kassen enten med Tæppet eller med Dæksbræderne.

Fødring. I enhver velpasjet Higaard vil der ikke være nogen Grund til at fodre med Honning eller Suffer i Januar, da Bienes Forbrug paa denne Aarstid kun er meget ringe (ca. 1 Pd. maanedlig), og hvis Bifamilien derfor ved Indvintningen i Oktbr. endog saa kun har haft 12 Pd. Forraad, vil den næppe endnu lide nogen Nød, hvis dette da findes nogenlunde heldigt anbragt i Tavlerne. Hvis en Biadler imidlertid har et Stade, der er indvintret med endnu mindre Forraad, eller hvis Forraadet er uheldig fordelt i Tavlerne, da kan han ogsaa paa denne Aarstid fælle Familien fra Hungerdøden ved i Føderaabningen lige over Bienes Sæde at nedlægge c. $\frac{1}{2}$ Pd. Kaudisstage eller Honningtable. Bierne maa naturligvis have fri Udgang til dette Føder; men Føderaabningen bør iøvrigt tilbækkes omhyggelig med Klude eller Sæftesj, for at Bienes Varne ikke skal undvige. Efter højt 14 Dages Forløb maa man se til Føderklumpen og forny den, hvis det meste af den er forbrugt.

Vandfødning. Hvis en Bifamilie er rigtig indvintret, vil den efter vor Anskuelse aldrig mangle Vand i Vintertiden. Det ser alligevel ikke saa sjældent i danske Higaarde, at et eller flere Stader lider af Tørstnød. Dette viser sig derved, at et stort Antal Bier i kolde Vejr bræse stærkt op og komme frem paa Flyvebrættet uden at flyve op til Kænselsudflugt. Da det samme Tegni kan antyde Luftmangel, bør man i dette Tilfælde først rense Indgangen for Smuld og døde Bier og aabne

den helt samt efterse, om Indvindsvinduet fremdeles er løstet $\frac{1}{8}$ " - 3 mm. fra Bunden, saa at der er Udgang til en svag Luftveksel og saa ad denne Vej. Hvis Bierne derved komme i Ro i Lobet af en Timestid, kan det ikke antages, at de lide af Tørst. Vedbliver derimod Uroen, da bør man vandføde de Bierne. Hertil anvendes en almindelig Medicinflaske eller anden smaaer-halvet Flaske, der rummer $\frac{1}{2}$ -1 Pægl = $\frac{1}{8}$ - $\frac{1}{4}$ l. Den fyldes omhyggelig og fyldes derpaa helt med kogt Vand, der er afkølet til 30 - 40 °. Kassen overbindes med et enkelt Lag tæt Lærred, og Tommelfingeren sættes over Mundingen, medens man vender Flasken med Bunden opad. I denne Stilling anbringes Flasken i Føderaabningen, som derefter tilpækkes omhyggelig. Tørstnød hidrører

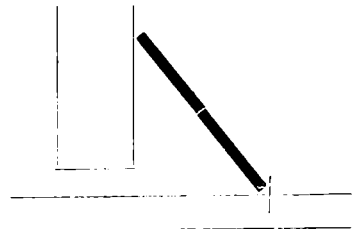
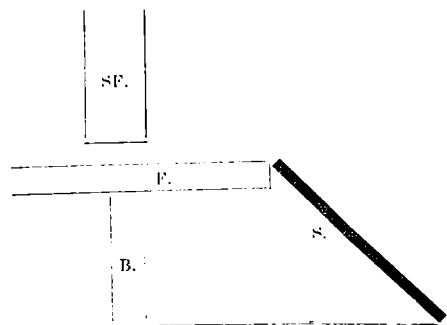

Fig. 2. Flygebræt.

uden Tvivl fra en uheldig Anbringelse af Forraadet jaaledes, at der er for lidt i de Tavler, hvorpaa Bierne ere sejrede. Naar Bierne da søge Forraad paa de yderste kolde Tavler, finde de dette frystalliseret. Det kan da ikke opløses uden Tilfætning af Vand. Da Vandfødning om Vintertiden meget let fremkalder for tidlig Angelanledning, bør den ikke uden Nødvendighed anvendes før i den milde Aarstid (Foraaret).

Indgangen bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftformyelse. Hertil udtrækkes vel ikke nogen meget stor Mængde, men jo mindre denne er, des lettere ser det, at den tilstoppes af døde Bier og Voks-smuld. Derfor foretrakke vi at holde Indgangen aaben paa denne Aarstid i en Bredde af 6 a 8" = 15 a 21 cm. Hos Stader, der saa stærkt udlatte for Blæst, kan der dog være Anledning til at indskrænke Bredden til 2 a 4"; men man bør da jævnlig med en i Vinkel bojet

Fig. 3.
SF. er Stadets forside, B. Stadets Ven, F. Flyvebrættet, S. det paa Kaalet stillede Flygebræt.

serntraad rense Indgangen, for at Luftformyelsen kan foregaa uhindret. I modsat Fald udsætter man sig for, at Bierne blive uvelige og komme frem i kolde Vejr, hvorved mange gaa til Grunde.

Sne er der kun faldet lidt af endnu, men efter Værstiden maa vi vente, at der snart vil falde mere. Naar Solen i kolde Vejr skinner klart paa Sneen omkring Staderne, tilbagekastes Solstraalerne ofte faaledes, at de lyse gennem Stadets Indgang og løfte Bierne frem til Menjessubflugt. Dette bør saa vidt muligt hindres, fordi et stort Antal Bier ville stivne paa Sneen. Indgangen til Stadet bør dog ikke lukkes, da dette vil hindre Luftfornyelsen i Stadet. Derimod kan man anbringe et Skyggebræt (se Fig. 2) paa Flyvebrættet, således, at Solstraaler holdes ude, medens Luftet har fri Adgang til Indgangen.

Er der ingen Sne, og Været egner sig til en Menjessubflugt, bør Skyggebrættet fjernes og sættes paa Kraas fra Jorden op imod Stadets Flyvebræt (se Fig. 3).

Det faaledes opstillede Bræt vil forhindre mange Bier i at falde ned paa Jorden, hvor de stivner af Kulde.

No er en af Hovedbetingelserne for, at Bierne kan overvinde godt, derfor bør Bivæveren sørge for, at Bierne blive saa lidt som muligt forstyrrede i Vintertiden. Og jærligt gælder det at have fuldstændig No i Høgaarden, naar det er stærkt frost, for enhver Vi, som forlader Bilkungen, stivner af Kulden og hver Gang Bierne blive forstyrrede i deres Vinterrø tager de mere Næring til sig og vil derfor let komme til at lide af Bugløb. Derfor bør jærligt Stød med Højene og Opklukning af Tagene undgaaes. Flyver Højene op paa Højenes Tæge, bør man indhegne Bihøjene med et Staaltraadsnet, eller hvis Bihøjene staar i en Række og omtrent er ens høje, kan man beskytte dem mod Højenes Opflyvning ved at anbringe et Staaltraadsnet over Højenes Tæge. Mod Angreb af Insektædende Fugle (Musvitten med flere) beskyttes Bierne ved at anbringe et Par Skrue i Højets Forfide en 12" over Flyvehullet. Paa dem hænges et Stykke Fiskeet, der er saa langt, at det naar ned over Flyvebrættet. Det fastholdes til Flyvebrættets Under med et Par Skrue eller med et Par smaa Eem. Se til Staderne engang imellem, om der ikke er et eller andet at rette, men husk paa ikke at lukke op for Staderne, uden det er nødvendigt. Ligger der flere døde Bier i Flyvehullet, saa renses det, brug til at rense med et Stykke af en Hegntraad, der er bøjet i en Vinkel.

Brevkasse.

Til Medarbejderne ved „L. i. V.“ 1898 er der endnu ikke udbetalt noget Forfatterhonorar. Men det kommer nok.

Bogsamlingen, Smaaafskrifter og Medlemsfort er endnu den 7de dennes ikke modtaget, men det er at haabe, at det snart bliver tilsendt Ned.

Bjæst. Prøver af Tavler, som antages at indeholde Bjæst, bedes forvarligt indpakkede i Træ- eller Paparkasse indsendt til Ned. til mikroskopisk Underjøgelse. Resultatet af Underjøgelsen vil straks blive tilsendt Afjenderen.

Manglende Numre. Overbestyrelsen for Postvæsenet har under 9. Februar 1899 meddelt DBF's Sekretær, at „det jaavel med Hensyn til uabonnerede som abonnerede Aviser er en

Tjenestepligt for Posthøjene at føre Kontrol med, at samtlige Numre af Bladet komme den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnementen, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Afendelses-Posthuset“.

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud altjaa nægter at skaffe et saadant manglende Nummer, fordi Bladet er bestilt hos Redaktøren (dette kaldes „anmeldt“) — da bede vi Vedkommende om at vise Postbudet eller Posthuset denne Skrivelse. Regtes det da alligevel at skaffe Nummeret, bede vi om at saa Meddelelse derom, vi skulle da sørge for, at vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforsømmelse.

Artikler. Noogle indsendte Artikler samt „Spørgsmaal om Biaavl“ have vi af Mangel paa Plads maatte gemme til Nr. 2.

MEDDELELSE.

Alle Reklamationer o s. v. vedrørende Regnskabet 1898 bedes tilsendte Frk. Ingeborg Erslev, Kallundbørg, som velvilligst har paataget sig at ordne dette.

Ejnar Erslev,
cand. mag.

Kundgørelser.

3000 Pbd. 1ma gul Sennop, af egen Avl, er til Salg i større eller mindre Partier. Prisen er 15 Ore pr. Pbd. Ordre bedes indsendt snarest til **N. S. Kristensen,** Himmelsø, Roskilde.

Prima gult Boks,
ægte Bivoks samt gul Honning saas hos
Købmand **Jens Just,** Skive.

Indhold af dette Nummer:

Af begynde Biaavl	8
Biaarel 1898	2
Biaavl i Nutiden	10
Brevkasse	18
Ekko fra Staderne	16
Fra Kredjene	13
Gavnlig Vink	16
Indeholder af Honningen i et Festsatte Svadomsappirer	12
Svad taler imod Tjerlons Teori om Kønsvævningen hos Bierne	5
Kundgørelser	18
Meddelelse	18
Nut Vitus	11
Spørgsmaal og Svar	15
Angeltredens Begrænsning	3

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biall.

Udgivet af
 „Danmarks
 Biallerforening“.

STIFTET 1866

Redigeret af
 N. S. Kristensen,
 Himmelsø, Roskilde.

PAULI T. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

En Bidronning og Arbeidsbier.

Meget ofte fremkommer der paa Bialls-
 møder Tilstet om at faa Bidronningen at

giver Bialleren saa lidt Lejlighed til at
 se, hvorledes der ser ud inde i Boligen, og
 da Dronningen næsten altid opholder sig
 inde i Boligen, og kun forlader den, naar
 Stabet sværmer, eller naar hun holder
 Parringsudflugt, saa er det ikke til at

Fig. 4.

se, fordi at vedkommende endnu aldrig har
 set nogen Dronning, og de synes, at det
 dog var morsomt at kende den fra de andre
 Bier. At saadanne Udtalelser kan komme
 fra en Kubebialler er let at forstaa. Kuben

undres over, at saa mange af vore Kube-
 bialler ikke har set nogen Bidronning.
 Men hvad man maa undres over, er, at
 der kun findes saa virkelig gode Billeder
 af Bier i Bibøger og Biallsblade, endog

i saadanne udmærkede Værker om Biavl som Langstroth's The Horney Bee. og A. S. Root's A. B. C. of Bee Culture findes kun mindre gode Billeder af Vidronninger, ja paa en Del af Billederne i disse Bøger ses Dronningen endog fremstillet med Vingerne ud til Siden, lige som paa en Guldsmed.

Bedstaaende smukke Billede af en Dronning, omgivet af Arbejdsbier, var af nu afdøde Overmaassimester Wood, Nyborg, udstillet paa en Biavlsudstilling, der afholdtes paa „National“s Tagparti i København i 1884, og han forærede det under Udstillingen til Hr. Lærer B. E. B. Smith, Bjergsted, der velvilligt har overladt Billedet til Afbenyttelse.

Biaaret 1898 paa Bornholm.

Af Hr. Hansen, Bodilsker.

Den forløbne Sommer er den tredje i Række af daarlige Somre for os Biavlere her paa Bornholm.

Vejret har været saa uheldigt som tænkes kan, og Gennemsnitsudbyttet har været noget ringe. Kun ganske undtagelsesvis er her Stader, som har givet ca. 30 Pd. Honning; største Parten har givet mindre end det halve og mange slet intet Udbytte.

Vinteren var usædvanlig mild, og Bierne var næsten ikke i No hele Tiden. Hele December Maaned var de ude af og til, og den 13. Januar holdtes her en smuk Udflugt under særdeles gunstige Betingelser: nemlig klart Solskinsvejr, stille og mild Luft, Jorden forholdsvis tør og fri for Sne. I Haven blomstrede Primulaer og Tusindfryd, og i Skoven plukkedes usprungne Anemoner. Derefter var Vejret veksellende og ustadigt, men uden nogen videre Frost. Den 11. Marts fløj Bierne atter livligt. Ved Forsiden af Staderne viste Termometret + 18 Gr. R. Fra et enkelt Stade blev udfastet nogle saa Stykker døde, halvvoxsne Larver. Hassel og El blomstrede. Den 23. bares Vand ind og hentedes Blomsterløg fra Krokus m. fl. Planter. Jeg havde aabnet for flere af Staderne, som alle havde smukt med Yngel, og en Del af Yngelen var forjeglet. Næste Dag havde vi et forrygende Snevejr, som vi ikke havde

Mage til i hele Vinteren. Derefter var Vejret vedblivende koldt, blæsende og ustadigt, og først d. 3. Maj havde vi igen en Dag med ordentligt „Givejr“. Den 7. Maj saa jeg i et Stade, hvor der fandtes blomstrende Bil i Nærheden, flere Larver halvt fydte med ny Honning. Den 8. Juni fik jeg en Sværm fra en Kube her i Haven, og ved denne Tid var de fleste Familier ret kraftige, jaaledes at vi blot ventede paa det gode Vejr for at saa et godt Sommertræk, men desværre kom vi til at vente for længe. Sidst i Maaned var Vejret ret smukt, men det var altfor tørt, saa at Blomsterne ikke afgav nogen videre Nektar. Snart indfandt Regnen sig, men jaamtidig blev Vejret koldt og stormende, jaaledes at mange af de Bier, som fløj ud, ikke var i Stand til at naa hjem igen, rundt om paa Markerne kunde man se dem ligge og kravle omkring halvdøde og belæsede med Blomsterstøv. I Dagen omkring den 16. Juli stod Termometret ved Middagstiden paa + 8 a 10 Gr. R.

Sidste Halvdel af August og September bragte forholdsvis smukt Vejr, enkelte Dage endog med stærk Varme, og hvor heldige Trækforhold var til Stede, bjærgebes i denne Tid en Del Honning. Efteraaret var smukt og mildt, og den 22. Oktober jaas Bier komme hjem med Blomsterstøv.

Efter slike uheldige Biaar er det forstaaeligt, at enkelte mindre ivrige Biavlere opgiver Været, men heldigvis ere vi dog en større fast Stab, som ikke saa let giver tabt, men arbejder videre i Haab om, at bedre Biaar snart vil komme.

Pladskifte.

Af G. M. Doolittle.

Jeg er bleven spurgt om hvad Tid paa Dagen, det er heldigst at lade to Stader stifte Plads, naar man ønsker at styrke en svag Bifamilie ved at lade den bytte Plads med en stærk. Nogle Biavlere mener, at det ikke gør noget til Sagen, hvad Tid Ombytningen finder Sted, for hvis den bliver foretaget ved Midnat, saa ville Bierne den næste Morgen flyde ud uden at mærke nogen Forandring, og naar de kommer tilbage fra Marken, ville de jøge til deres gamle Plads, som de ere vant til. Den svage Familie vil derfor modtage lige saa mange Bier, som naar Omflytningen foretages i Flyvetiden.

Maaske det ikke vil være til nogen Skade at se lidt nærmere paa denne Sag. Naar en Bifamilie er i normal Tilstand, saa holder de unge Bier deres første Forſpil, naar de ere 6 Dage gamle, hvis Vejret er gunſtigt. Ved denne Lejlighed mærke de dem deres Blads, men dog ikke mere grundigt, end at de ved de efterfølgende Udflugter hver Gang tager nyt Mærke. Dette vedbliver de med, indtil de gaar over til at blive Markarbejdere. Efter den Tid ophører de dermed, undtagen det ſker i Tilfælde af naturlig Sværmning, eller naar deres Hjem har været udjat for en stor Forstyrrelse.

Hvis Stedet altsaa bliver flyttet ved Midnat, saa ville alle Bierne det indeholde, der ere over 16 Dage gamle, den følgende Morgen flyve i Marken uden at tage noget Mærke af den ny Blads, og de ville derfor, naar de kommer tilbage fra deres Udflugt, ſøge til den gamle Indgang, hvis Blads de have indprentet i deres Hufommelse, og det er en Selvfølge, at de ville gaa ind til den ſvage Familie, hvis den er blevet anbragt der.

Men antag, at vi venter til omkring Kl. 2 om Eftermiddagen; hvis Vejret ved den Tid er ſmukt, ville de fleſte af de unge Bier, der er over 6 og under 16 Dage gamle, være ude at flyve, og vi ville finde, at de vender Hovedet indad mod Stedet, lige ſom de gjorde forrige Gang, de vare ude; de ville derfor lægge Mærke til Forandringen, der er ſket, og i Stedet for at vende tilbage til deres gamle Blads, hvor den ſvage Familie er blevet anbragt, ville de ſøge til det ny Sted, de ſidst har taget Mærke af, og ſaaledes ikke komme til at gøre noget i Retning af at hjælpe til at styrke det ſvage Stede. Hvis vi derimod havde ventet med Ombytningen, til alle diſſe unge Bier vare i fuld Flugt, og foretaget Flytningen, naar de fleſte af dem vare i Luften, ſaa vilde vi havet fanget diſſe i Tillæg til alle dem, der vare over 16 Dage gamle. Og det bør erindres, at 10 af diſſe unge Bier have ſamme Vardi ſom 30 eller 40 af de gamle, naar de ſkal bruges til at styrke en ſvag Bifamilie med; thi de ere lige i Begyndelsen af Livet i Stedet for at være nær dets Slutning, hvad mange af de gamle Markarbejdere nødvendig maa være.

Af ovennævnte vil det ſes, at naar vi onſker at opnaa det bedste Reſultat ved at lade en ſvag og en stærk Bifamilie bytte Blads, ſaa ſkal Omſkiftningen foretages paa en Tid, da det største Antal unge Bier ere ude at flyve; de gamle ville vi opnaa i et hvert Tilfælde.

For en Snæs Aar ſiden benyttedes Bladsſkiftet ofte hos de mere fremſredne Biavlere for at forſtærke ſvage Biſolk. Men efter nogle Aars Brug blev det af flere af de ledende Biavlere fraraadet at benytte Bladsſkiftet. Grunden dertil var, at man meget ofte opnaaede det modsatte af det, man tilſigtede. Nu i de ſidſte Aar er Bladsſkiftet rigtignok igen blevet benyttet af en Del Biavlere her i Landet, men det er jo ved en egen Stadesform, nemlig Wellſtadets. Saa, ved denne Stadesform er Bladsſkiftet jo endog aldeles nødvendig, men man bør huſte paa, at her udføres Bladsſkiftet med 2 Folk, der har en aldeles ens Lugt, og hvor der ikke bør være ret ſtor Forſkel paa Folkenes Starrelſe.

Efter de her gjorte Erfaringer bør Bladsſkiftet kun finde Sted paa gode Trækdage i Sværmtiden.

Bladsſkiftet maa kun udføres af den ældre erfarne Biavler og kan ſlet ikke tilraades Begyndere. Med.

Dronningskiftet.

Af G. Mathieſen, Karlebo Overdrev.

—:—

Lige ſom der findes mange forſkellige Meninger om Rammemaalet i Biſtadet, ſaaledes findes der ogsaa forſkellige Meninger, naar Talen bliver om Dronningskiftet, jeg kunde onſke, at der kunde komme lidt mere Klarhed paa dette Punkt.

Naar man ſer Biavllitteraturen igennem, vil man mange Steder finde Opfordringer til Biavlerne om at ſøge for at forny Dronningen i Biſolket, de ærede Biavlere, ſom anbefale dette Arbejde ved Kunſtbiavlens paaſtaa, at det er et fortrinligt Middel til at bidrage til, at Biſolket kan give et større Honningudbytte. Med den ærede Redaktørs Tilladelse vil jeg nærmere udtale min Mening om ovennævnte Emne.

Hvert Aar ved Hovedtrækkets Afſlutning ſe vi Arbejdsbierne gribe til et virkelig yderſt radikalt Middel for at befri deres Samfund for de Individier, ſom de ikke længere anſe nødvendige for deres Stat, nemlig Dronerne. Ved at ſe ærede Biavlere Tid efter anden i Skrift og Tale opfordre andre Biavlere til ſelv at foretage Dronningskiftet i deres Biſtader, kommer uvilkaarlig det Spørgsmaal frem for min Bevidſthed: „Hvorledes kan Arbejdsbierne være ſaa ligegyldige eller dumme, ſaa de tillade en maadelig Uglægger til Dronning at beklæde den vigtigſte Plads i deres Sam-

fund, medens de ikke vige tilbage for at benytte et saa voldsomt Middel som Brodermord, eller for at nævne et andet Eksempel, Roveri fra et andet Folk med Fare for sit eget Liv, blot for at gavne det Samfund, hvortil de hører. Jeg er af den Mening, at naar Bisolket er svagt, da maa Fejlene jøges andre Steder og længere fremme end hos Moderbien.

Naar jeg oven for har skrevet, at naar Bisolket er svagt, da maa Fejlen jøges andre Steder og længere fremme end hos Moderbien, da tillader jeg mig at mene, at Bierne har lige saa stor Kendskab til at skifte deres Dronning i rette Tid som Biavleren, naar blot Biavleren vil sørge for, at Bisamilien til enhver Tid af Aaret har de rette Livsbetingelser at leve under, jeg mener hermed, at Familien til enhver Tid paa Aaret er pakket meget omhyggelig til med varmhøldige Pasningsømmer, at den bor i en godt forarbejdet Bolig med rigelig Forraad, og har en ny god Boksbygning, thi dette betragter jeg som Kærnepunkterne i rentabel Biavl, og efter disse simple og ligefremme Fordringer, som en Bisamilie stiller til os, kommer sparsom Udvidelse af deres Plads, Bivej over Tavlebærerne, Forsigtighed med Ungelspredning, lave Honningmagasiner (som er tilpakkede), fri Lufttilgang gennem Indgangen, samt desuden sørge for at holde Bistaden rent og fri for Mol, Myrer og andre skadelige Insekter, desuden at Bistaden staar paa et sunt Sted. Følges disse jævne Grundprincipper, vil det uden Tvivl nok vise sig, at Biavleren ikke behøver at spille saa meget Arbejde paa Dronningforhævelse, langsom Fodring, Forsøg med Dobbelstader og forfællige Kammemaal o. s. v.

Som Læseren af foranitaaende vil have set, tillægger jeg ikke Biavlerens Arbejde at forny Dronningen i Bisamilien nogen særlig stor Betydning ved den praktiske Biavl, jeg staar ikke ene med min Anskuelse paa dette Punkt, det er ikke nogen ny Theori, allerede for nogle Aar siden (se Marg. 1894, S. 386) har en tyks Biavler bl. a. skrevet:

„En Dronning, som paa Grund af Alder bliver mindre frugtbar, erstattes med en ny, idet hun uden Barmhjertighed stiftes ihjel, og dette Skifte sker langt hyppigere end de fleste Biavlere antage. . . .

Den, som er nyttig i Biernes Samfund bliver elsket, d. e. hæget og plejet, det være sig Dronning, Arbejder eller Drone. I Bisamilien hersker ingen anden Grundsetning end Nyttegheden.“

Skulde det ske, at en Bisamilie viser Tegns paa Dronningløshed, da er der

naturligvis Grund til at indføre en ny Dronning i Stedet for eller forene Familien med en anden, alt efter som det bedst kan ske, men lad os haabe, at der ikke gaar ret mange Dronninger tabte for os danske Biavlere, og at det kommende Aar vil bringe godt med Honning, saa vil der komme „Bind i Sejlene“ igen.

Vi er enig med Forfatteren af ovenstaaende i, at naar Biavleren sørger for at „Bisolket til enhver Tid af Aaret lever under de rette Livsbetingelser“ saa vil det Tilfælde ikke nær saa ofte som nu indtræffe, at der er Grund for Biavleren til at skride ind, fordi at Staderne har daarligere Dronninger, eller fordi de er blevet visjerløse. Da vi ved, at der ikke er ret mange Biavlere, der kender Uderens paa Dronningerne i deres Bistader, saa tilraade vi i Almindelighed Biavlerne til ikke at skifte Dronninger, uden at der er synligt Bevis for at Stadet trænger til en anden Dronning, f. Eks. Dronningen lægger ikke Eggene jamlede i Kredse, men spredte i Tavlerne, eller at der kun fremkommer Droner af Eggene, eller at Biavleren virkelig kan se, at Dronningen er affældig. Arbejdet med at opjøre den gamle Dronning og sørge for, at saa opløstet en ny Dronning eller tilsette en Dronning fra et andet Folk, er meget interessant for den mere fremstredne Biavler, men det er et Arbejde, der ikke saa let lader sig udføre af en Del af vore Biavlere, fordi det fordrer baade Kendskab og Tid. Mange af vore Biavlere har netop i Sommer-tiden meget travlt med deres Hovederhverv.

R e d.

Lidt om Virksomheden i de smaa Kredse.

Under Overskriften „Madkurve ved Biavlsmoderne“ skrev „En Kredsforsmand“ i „T. f. B.“ for 1892 en meget læseværdig Artikel, hvori han klagede over, at Medlemmerne i hans Kreds som oftest ikke fik saa stort Udbytte af de der omkring afholdte Møder, fordi man tog fra Moderne i Utide. Folk kunde ikke formaaces til at medtage Madkurve, uagtet det var vedtaget, at uden en Hjærtestyrkning blev det for lang en Tid for de langbejs fra værende Biavlere, ligesom Biavls læreren, naar man skulde vedblive med Mødet i et Køre for at saa saa meget ud af det som muligt, ogjaa maatte vente for længe med at saa Mad. Ligeledes omtalte han, at den, hos

hvem Mødet blev afholdt, vel nok en enkelt Gang kunde bævætte de tilstedeværende; men det var dog et stort Offer, og særlig er det for Smaakaarsfolk alt for stor en Udgift i Længden. Saa havde man for at raade Bod paa dette faaet ordnet det jaaledes, at hver Deltager betalte 50 Øre for Fortæringen, og dette kunde jo være meget godt og rimeligt, men her kom den menneskelige Skrøbelighed over Medlemmerne i Form af, at den ene helst skulde overgaa den anden med at gøre Opvarning, og traf det sig saa, at der kun kom saa til Møde, var det en stor Ulejlighed og Tilsettelse med al den store Opvarning, og det endte med, at det hele gik i Stykker o. s. v.

Netop paa den Tid denne Artikel stod i „T. f. B.“ kom jeg til at bo her paa Østlolland i en Kreds, hvor det ogsaa var gaaet saadan til, og Kredsen som Følge heraf var gaaet i Stykker.

Ved Samtale herom med flere Biavlere og efter Opfordring fra Amtsformanden prøvede jeg at vække Stemning for at prøve igen paa et nyt Grundlag, og i Vinteren 93 dannede vi en Sognekreds her, der snart udvidedes til de tilgrænsende Naboegne, og at det er lykkedes os at naa i alt Fald noget fremad, tror jeg at kunne bevise ved at meddele lidt om vore indre Forhold.

Jeg har flere Gange haft Lykt til at indfri mit Løfte til mine Rammerater paa Biavlsskolen i 96 og skrive noget herom, men har stadig udsat det for at se, om det vilde vedblive at gaa saa godt, som det begyndte. Da vi nu imidlertid her arbejder paa samme Maade i 6 Aar, og stadig har kunnet beholde, ja forøge vort Medlemsantal, mener jeg at turde tro, at Kredsen vil vedblive at bestaa.

Maribo Amts BF, hvorunder Kredsen hører, optræder af sine Medlemmer et Aarsbidrag af 50 Øre pr. Medlem, hvoraf de 25 Øre afgives til Amtsforeningen og de andre 25 Øre bruges af de lokale Kredse til nødvendige løbende Udgifter, Uertering, Breve, Porto o. s. v. Det overlades hvert enkelt Medlem, om han vil holde „T. f. B.“ eller ikke, i første Tilfælde betales de Kr. 1,50, Bladet koster, til Amts- eller Kredsformanden, som saa besørger det bestilt hos Høb.

Desuden betaler Amtsforeningen et Antal Eksp. af „Bien“, som saa uddeles gratis — i alt Fald i vor Kreds — til ubemidlede Biavlere. Ligeledes betaler Amtsforeningen de Biavls lærere, som benyttes i Kredsen, i de mindre Kredse til et, i de større til to eller tre Møder om Aaret. Kredsformanden henvender sig til den af

de lokale Biavls lærere, man ønsker, og ordner det hele. Efter endt Møde sendes en Meddelelse om Mødet, og hvem der ledede det, til Amtsformanden. Som man ser, en meget liberal Fremgangsmaade. Vi har saa haft en Biavls lærer her til et Møde om Sommeren, og desuden har vi hvert Aar haft et Indvandringsmøde, hvor en af de ældre Biavlere her i Kredsen har behandlet Bierne, og vore Møder har som oftest været rigtig godt besøgte.

Hertil tror jeg nok, vort Madspørgsmaals Ordning bidrager sit. Vi har det nemlig jaaledes, at alle Medlemmerne og deres Hustruer har Afgang til Møderne i de forskellige Sogne, der høre til Kredsen — f. T. 5 Sogne — og at hver Familie medbringer sin Madkurv. Hos os ere Kvinderne nemlig altid med til Møde. Den Mand, hos hvem Mødet afholdes, anskaffer nogle Bæjere, som de nydende betale med Indkøbsprisen. Endvidere serverer Værten med Kaffe og Te med Tilbehør, og herfor betaler hvert Medlem en engang fastsat ganske ringe Sum, der først kan forandres, naar Omgangen er ude. Det er nemlig Pligt for hvert Medlem efter Tur at have et Møde, der nærmere ordnes af Kredsformanden og vedkommende Biavler. For at disse Regler ikke Tid efter anden skulde forandres ved, at en og anden paa egen Haand „læmpede“ lidt ved dem, vedtog man, at Overtrædelse heraf medfører en større Bøde til Kredsens Kasse.

Netop for at forhindre at vi ikke lidt efter lidt atter skulde glide over i den gamle Sture med flere Rætter Steg o. s. v., og hvorved den ene Biavler satte alt ind paa paa at ville gøre det „lidt bedre“ end den anden, vedtog vi saa strenge detaljerede Bestemmelser, lige som det ogsaa stod klart for mig, at dette var den eneste og letteste Maade, hvorpaa vi kom helseindet over Forplejningsspørgsmaalet, og ligeledes at vi Smaakaarsfolk under denne Form bedst kunde udsætte os for at faa et Møde afholdt i vort Hjem, uden at Bekostningen skulde trykke os. Og jeg mener nu, at netop Smaakaarsfolk af mange Grunde har mest Brug for at faa afholdt Møde hos sig.

Det bestemtes, at vi saa vidt muligt skulde afholde vore Møder om Lørdag Eftm., og skont man skulde tro, at det vilde være en Fejl, har det dog vist sig at være af mindre væsentlig Betydning, da Møderne vedblivende afholdes om Lørdagen, uagtet jeg gentagne Gange for at prøve Stemningen har fremjat Forslag om at afholde dem Søndagen. Det har man ikke brudt sig om, idet man har ræsonneret som saa, at saa havde vi lidt bedre Tid til at

blive sammen om Aftenen, idet man ikke skulde op og paa Arbejde tidlig næste Morgen.

Dette, at vi kan blive sammen, saa længe vi synes, det passer os, tror jeg har en meget stor Betydning, fordi jeg har lagt Mærke til paa de Steder, hvor jeg har afholdt Møder, at saasnart jeg havde efterseet et Par Stader og afleveret det ventede Foredrag, saa havde de fleste travlt med straks at forsvinde fra Mødet, uden at det var muligt at faa nogen egentlig Forhandling i Gang med dem. Jeg har ved hvert Møde opfordret til at fremkomme med Spørgsmaal om et og andet, som man muligvis ikke var klar over, men man hentes at vide al Ting.

I vor Kreds bliver vi sammen hele Aftenen, samtale og diskutere og „presse“ Biavlslæreren for alt det, han ved, og paa den Maade opnaar vi til sidst at blive meget kloge. Hvordan? Ja, jeg skal kort forklare, hvordan et saadant Møde foreløber hos os: Det begynder i Reglen Kl. 3 om Eftermiddagen, naar vi ere mødt alle sammen og tillige med Biavlslæreren har faaet en Kop Kaffe, gaar vi ud i Bihaven hele Stykken, Kvinderne med, saa efterseer og ordner vi alle Staderne og gør hvad andet Arbejde, der ligger for, f. Eks. lodde Kunsttavler i, og da der under dette er gaaet nogle Timer, er vi bleven jultne og samles saa inde i Huset ved de medbragte Madkurve. Biavlslæreren besjæfs af Manden, hvor Mødet afholdes. Efter endt Maaltid holder Biavlslæreren et Foredrag, hvorefter som oftest følger mere saglig Diskussion, og naar denne er nogenlunde færdig, er Kaffen og Teen ogsaa færdig, og saa gaar her et Par Timer med Pasjar og Samtale om alt muligt, ikke mindst om Bierne, da der jo altid er noget at drøfte, og først Kl. 10 eller lidt over er vi hjemfærdige. Jeg mener nu, at det er en vel anvendt Eftm., og at denne Mening deles af flere, ses af, at f. Eks. vort sidste Sommermøde var besøgt af 26 Personer af 30, og af de 4, der vare fraværende, vare de 2 Uge.

En anden Side af Virksomheden er Fællesindkøbet af Stader og Redskaber, som Amtsföreningen iværksætter hvert Aar, og hvorved Medlemmerne har let Adgang til at faa disse Ting til nedsat Pris. Her er paa den Maade kommen en Del gode Trugstader til Kredse, hvis tidligere Bestand næste udelukkende var Høfstader. Da jeg selv bruger Lavnormal med særdeles godt Resultat, er det rimeligt, at det er denne Form, der er anskaffet, og jeg kan tilføje, uden at trade nogen for nær, at man her

alle Steder er særdeles vel tilfredse med disse smukke og fortrinlige Stader.

Om Vintertab paa den Kamme har jeg endnu ingen Underretning her fra Sagen, og mine egne klarer sig lige saa udmærket som Bierne i 10×12" Stadet.

Med ovenstaaende vil jeg ikke have sagt, at vor Maade at gribe Sagen an paa er eneste rette; men jeg tænker, at man muligvis andre Steder kunde have Brug for at vide, hvorledes vi ad denne Vej foreløbig har kunnet bibeholde, og lidt efter lidt forøge vort Medlemsantal her i Kredsen, samt vedblivende opnaa at faa vore Møder godt besøgte og udnyttede.

Aug. Petersen,
Bregninge, Nysted.

Stridsspørgsmaalet om Konsudviklingen.

Af Th. Buchholz, Rødding.

I den tyffe Biavlerverden føres i denne Tid en meget interessant Strid om Bidronningens Evne til selv at bestemme Konnet. Baade Biavlerne og Videnskabsmænd have delt sig i to Lejre som benævnes: „de Gamle og de Unge“. Paa begge Sider staar baade teoretisk og praktisk dygtige Biavlere som Forsvarere af deres Meninger, ligesom man ogsaa har taget Videnskaben til Hjælp for at føre slaaende Beviser for eller imod de fremsatte Love. Men trods alt dette og trods tre Dages Forhandlinger i Salzburg er man endnu ikke kommet et Skridt videre. — Dr. Dzierzon, den gamle i Lovhøvi, forsvarer den af ham selv fastsatte og af hele Biavlerverden hidtil antagne Lov om Dronningens Evne til at bestemme Konnet for Afkommet, som en Lov, og holdt endnu i sidste Efteraar flere lange Foredrag til Forsvar for sine Grundsatninger, som lyde: 1. Bidronningen kan lægge Æg uden Befrugtning, men af saadanne Æg fremkommer kun Hankøn. 2. Hun befrugtes kun en Gang i sit Liv. 3. Som befrugter Dronning lægger hun to Slags Æg nemlig: befrugtede og ubefrugtede. Af den første Slags fremkommer Hunner (Arbejdere og Dronninger) og af den sidste Slags derimod Hanner. 4. Dronningen har det i sin Magt at bestemme, om Ægget skal befrugtes eller ej. Dr. Dzierzons Teori gaar ud paa at Hanner fremkomme paa Grund af større Indflydelse fra Hunnerens Side, og fremfører til sit Forsvar, at det er en al-

mindelig Erfaringsætning, at aandrige Medre have aandriag Søuner. Hos Bierne kunne vi maaffe iagttage saadant ijaar ved de aeglæggende Arbejdere, de ere ikke befrugtede og derfor kunne de kun frembringe Hanner; her er Hunnerens Indflydelse paa Afkommet størst eller ubetinget. Nu kan ingen Han uden videre frembringe en Hun; men naar en Sædtraad fra Hannen bringes i Berøring med Hunnens Eg, saa fremkommer en Hunbi. Denne Lære, siger Dr. Dzierzon, at Hankonnet i Egget efter Berøring med Sædtraade forvandles til Hunkon, er fuldstændig i Overensstemmelse med Naturens Love. Dette sidste kan dog maaffe bevises. — Dzierzon tilstaa, at Bierne uvertiden kunne opføre Dronningceller over Droncyngel, altsaa over Hanbiæg, men hvis disse naa saa vidt, at de blive lukkede, saa vil han aldrig have fundet andet i en saadan Celle end en død Drone-larve eller Nymfe. Vigeledes paaftaar han, at Bierne aldeles ikke kunne overføre Eg fra en Celle til en anden; dertil ere Eggene altsor store. Vige saa lidt som det er dem muligt paa nogen Maade af Eg, lagte i Dronceller, at oplukke Arbejdere, og omvendt af saadanne lagte i Arbejderceller at oplukke Droner, hvilket netop paaftaaes med stor Bestemthed af „de Unge“. Paa Dzierzons Parti staa især to berømte Videnskabsmænd Professorene Leuckart og Siebold samt en stor Skare af Biavlere af den gamle Skole.

Den ny Læres Bærere er hovedsagelig Overlærerne Dickel, Darmstadt og Ludvig, Biener samt Professor Kunnen, Wien. Bag ved dem staaen en Skare Naturforskere og yngre uddannede Biavlere under Navnet „de Unge“.

Dzierzons 1. og 2. Hypotese røres der ikke ved, men derimod fuldkastes Nr. 3 fuldstændig, idet der paaftaaes: Naar Bidronningen er befrugtet, saa kan hun kun lægge befrugtede Eg, og som Følge heraf falder Nr. 4 bort af sig selv.

De Unge gaa ud fra den af Naturen fastsatte Grundætning, at Afkommet bliver Hankon, naar Hannernes Indflydelse er størst. Efter den ny Lære lægger den befrugtede Dronning ikke to Slags Eg, som Dzierzon og alle Verdens Bibøger hidindtil have lært, men kun en Slags Eg, nemlig befrugtede, og Arbejdsbierne er det, som af disse Eg og deres Larver udruget Hanner og Hanner ved over Egget at udgyde en vis flydende Substans, der indeholdes i visse Kæriler, som kun Arbejdsbierne ere i Besiddelse af.

I det af den befrugtede Dronning lagte Eg er der altsaa en Mulighed for alle tre Bivæsenes tilstede, men Rønnet bestemmes ikke af Dronningen, men af Ar-

bejderen under tilbørlig Hensyn til Sted (hvor Egget ligger), Tid (Sværmetiden mange Hanner) og Omstændigheder (Sværme mange Arbejdere). — 1. Følgende Forsøg foretaget af mange fremragende Biavlere, skal bevise denne Sætnings Rigtighed: Til et viseløst Bisolk, der er fuldstændig blottet baade for Eg og Larver, indhænger man en Dronetable belagt med Eg fra et andet Stade; men der maa slet ingen Arbejds-celler findes paa denne Table, og Bisolket, som modtager denne Dronetable med Eg vil udklække sig en eller flere Dronninger deraf. 2. Man kan borttage Egget fra en Dronningcelle og tage et Eg fra en Drone-celle og lægge i Stedet for, ogsaa deraf vil der fremkomme en Dronning. 3. Tag Egget fra en Drone-celle og leg i en Arbejds-celle og omvendt tag et dito fra en Arbejds-celle og læg i en Drone-celle, og af det første vil fremstaa en Arbejdsbi og af det sidste en Drone o. s. v. Saaledes omtrent lyder den nye Lære.

Det kan rigtignok ikke nægtes, at der ved Hjælp af disse Sætninger kunde fastes Pys over mange mørke Punkter i Biernes Natur og Liv, og meget bliver ved Hjælp heraf klart, som for var temmelig uklart. Fjærdeleshed er det Arbejdsbiens Stilling og Virksomhed, der bliver stillet i et ganske andet Pys for os. Derved at denne Bi skulde være i Besiddelse af det køns-løsende og kønsbestemmende Sukret, tager den umiddelbart Andel i Bisolkets Køns-virksomhed, og det omendstønt den ikke selv er befrugtningssdygtig og under normale Omstændigheder heller ikke optreder som Moderdyr.

Nu først kunne vi rigtig forstaa Arbejderens sande Natur; thi ved alle dens Arbejder, ved Frembringelse af Cellerne, som Bugge for Børnene, ved Ubrugningen, ved Plejen og Ernæringen af Ungerne, ved Anlæg af Køns-cellerne o. s. v., overalt viser Arbejdsbieren sig som et Væsen forsynet med en Moderbis Drister og Egenstaber.

Vege Parter de Unge og de Gamle staa endnu stridende over for hinanden, og der sægtes skarpt og ubdeles Hug til højre og venstre, men Videnskaben vil ogsaa her gøre sin Tjeneste og staae Dplysning om, hvad der er Sandhed og Skin. Staar Dzierzons Lære ikke sin Prøve, saa vil den Glorie, hvormed Tyfserne omgive den „Gamle“, til Dels forvinde med ham.

Net ofte har jeg tænkt paa: hvor i Naturen finde vi noget analogt, at Kønsbestemmelsen er overladt til Moderen alene? Man gør gældende, at i saa Fald maa Bidronningen være et tænkende Væsen og mere intelligent end som Skadningens Kronic-

Kønsudviklingen hos Bierne.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

I den senere Tid er der blevet skrevet ikke saa lidt om ovennævnte Emne i de forskellige Bibeblade. Aarsagen hertil er at F. Dickel, Redaktør af „*Bienezeitung*“, har fremsat en ny Teori om at det ikke er Dronningen, men Arbejderen der bestemmer hvad for en Slags Bier der skal fremkomme af de lagte Æg. Han gaar nemlig ud fra, at alle Æg en befrugtet Dronning lægger ere befrugtede, ligegyldigt enten de bliver lagde i Droneceller eller Arbejderceller. Hvis dette har sin Rigtighed saa er den gamle blandt Biavlerne almindelig anerkendte Læresætning, nemlig at en befrugtet Vidronning er i Stand til efter eget Behag at lægge baade befrugtede og ubefrugtede Æg, altsaa falsk. Vi for vort Bedkommende tvivler i høj Grad om at Hr. Dickel har Ret i sin Paastand, og vi ere tilbøjelige til at betragte det hele som en Hypothese, indtil vi har set Bevijer for at det virkelig forholder sig saaledes som han skriver.

Hvorledes kan det i Overensstemmelse med denne ny Teori forklares, at Dronerne, der fremkommer af de Hanæg en befrugtet Dronning lægger, bliver ægte selv om Dronningen er nægte befrugtet? Hvis alle Æggene vare ens befrugtede, saa synes vi det ligger nærmest at antage, at Dronerne lige saa vel som Arbejderne maatte arve Egenskaber baade efter Faderen og Moderen; men det viser sig jo og har hidtil af største Barten af Biavlerne været betragtet som en uomstødelig Kendsgerning, at det kun er Arbejderne der arver Egenskaber efter Faderen.

Vi tror ikke at det er muligt for Bierne at omdanne et Arbejderæg saaledes, at der kan udlægges en Drone deraf, og vi tror lige saa lidt, at de kan saa en Dronning eller en Arbejdsbi ud af et Droneæg. Ganske vist ved vi, at Bierne under Tiden gør Forsøg paa at udelukke Droner af Arbejderungel og omvendt Dronninger af Droneungel; men endnu har vi aldrig set at det er lykkedes for dem. Vi erindrer tydeligt et Tilfælde af den Natur, som vi havde Lejlighed til at iagttage i Sommeren 1897. I et Smaastade var en Dronning bleven befrugtet, og efter at den havde lagt Æg i de to Tavler Stedet indeholdt, afsjendte til en Køber. Noget Tid efter da vi undersøgte dette lille Stade for at se om Dronningen var udløbet af en indhængt

Dronningcelle, opdagede vi til vor store Forbauselse, at den ene af Tavlerne tilsyneladende indeholdt en stor Del forseglet Droneungel. Vi kunde ikke rigtig forstaa dette, da vi i Forvejen vidste at der intet Dronevoks fandtes i Tavlen; men ved at rjerne nogle af Laagene over Cellerne, saa vi imidlertid straks, at det ikke var Drone-men Arbejdernymfer de indeholdt. Der fremkom heller ikke en eneste Drone af denne Samling Celler, skønt de saa ud som virkelige forseglede Droneceller. Senere har vi haft Lejlighed til flere Gange at iagttage Tilfælde af lignende Art; men vi har endnu aldrig set, at der er blevet avlet en Drone paa den Maade. Bierne gør nok Forsøg derpaa for at afhjælpe en tilstedeværende Mangel, men de opnaar intet andet derved end at narre sig selv. Paa lignende Maade gaar det, naar de gør Forsøg paa at avle Dronninger af Droneungel; det bliver kun til Droner.

Disse Tilfælde har ganske vist ingen Betydning i Retning af at modbevise Hr. Dickels Teori; men de godtgør dog, at Foderet ingen Indflydelse har paa Bestemmelsen af Kønnet naar Larverne først ere blevne udlæggede af Æggene. Til Sommer agter vi, i det mindste for vort eget Bedkommende, at afgøre denne Sag ved et Forsøg. Det lader sig let udføre, da vi ikke behøver at gøre andet end at tage en Table med Droneceller, hvori en befrugtet Dronning lige har lagt nogle Droneæg, og indhænge den til en Familie der er blevet istandsat til Dronningavl. Hvis en saadan Familie, der har været uden Dronning og Ungel i 24 Timer, kan lave Droneæggene i den indhængte Table om, saa at der kan blive Dronninger af dem, saa er Spørgsmaalet løst og Teorien rigtig; men hvis den ikke kan gøre det, saa er der fremdeles god Grund til at betragte hele Historien paa samme Maade som oven for nævnt, nemlig som en Hypothese.

Forøvrigt synes vi at det er mærkeligt, at Bierne, hvis de ere i Besiddelse af saa stor en Gøne til at indvirke paa de befrugtede Æg, at de saa slet ingen Indflydelse har paa de Æg som en ubefrugtet Dronning lægger. Selv om en saadan Dronning lægger sine Æg i Arbejderceller, hvad den som Regel gør, og selv om Arbejdsbierne fra samme Njeblik som disse Æg bliver lagte, ønsker at saa Arbejdere ud af dem, saa bliver de dog til Droner.

Det er næppe sandsynligt, at Vidronningen er saa ensfoldigt et Dyr at den ikke en Gang skulde kunne stikke imellem de forskellige Cellestørrelser. Hvis den ikke var i Stand til at kende Forskel, hvorledes var det saa muligt for dem at vide i hvilke

Celler den skulde lægge befrugtede og i hvilke ubefrugtede Æg. Ganske vist ved vi, at der er nogle der nu om Stunder paastaar, at det ikke er Dronningen selv der bestemmer dette; men at Befrugtningen af Æggene sker saa at sige mekanisk, derved at der udøves et Tryk paa Dronningens Bagtrop naar den fører denne ind i en Arbejdercelle. Dette Tryk skulde saa bevirke at Luffet for Sædblæren aabner sig, saa at Ægget, naar det passerer forbi, ikke kan undgaa at komme i Berøring med Befrugtningsvæsten. Det kan ved første Øjeblik nok se ud til, at denne Formodning er rigtig og det kan ogsaa gerne være, at det ikke er muligt for en Dronning at lægge andet end befrugtede Æg i normale Arbejderceller; men der gives dog ogsaa Undtagelser, der tyder hen paa, at den nok kan lægge befrugtede Æg, uden at det er nødvendigt at dette Tryk bliver udøvet paa dens Bagliv. Det sker nemlig ikke saa sjældent, at en Dronning lægger Æg i Cellerne paa en nylig indhængt Kunsttafle før den er bleven helt udruffen. Vi har endogsaa set Eksempler paa, at der har været lagt Æg i Celler der ikke en Gang vare udruffne til en tredjedels Dybde. Naar der lægges Æg i Celler af saa ringe Dybde, saa kan der i saadanne Tilfælde ikke godt være Tale om at Dronningens Bagtrop er Genstand for et saa stærkt Tryk udbendig fra, at Sædbeholderen af den Grund skulde aabne sig. Det samme kan siges naar en Dronning lægger Æg i Dronningceller. Disse ere saa rummelige, at den med største Lethed kan føre sin Bagtrop ind i en saadan Celle, uden at den derfor behøver at blive udsat for Tryk i det Øjeblik den affætter Ægget paa Cellens Bund.

Naar man af det ovennævnte uddrager en fornuftig Slutning, saa synes vi der er god Grund til at antage, at Dronningen, lige som det hidtil har været troet, er i Stand til efter eget Ønske og Behag at lægge baade befrugtede og ubefrugtede Æg.

For Begyndere paa de jydskt Eftertræksægne.

Af J. K. K.

I.

Jeg vil hermed begynde en Række Anvisninger for Biavlere paa Eftertræksægne særlig beregnet paa Begyndere, til at passe deres Bier paa en naturlig Maade med

de for disse Ægne særegne Trækforhold for Dje. Der findes faktisk en Mængde Biejere (ikke Biavlere) paa disse Ægne, der aldrig have noget egentlig Udbytte af deres Bier, grundet paa at de mangle de aller nødvendige Forudsætninger for at drive en lønnende Biavl.

Jeg skriver disse Artikler i den sidste Tro, at det særlig er paa disse Ægne, at Biavlens har stor Fremtid for sig, dels fordi at Trækforholdene tillader en simplere og lettere Behandling af Bierne, og dels fordi at Behoerne paa de nævnte Ægne have særlig Grund til at udnytte alle de Hjælpekilder, der staa til deres Raadighed, og af disse er Biavlens ikke af de ringeste, da den i Modfættning til de fleste andre landlige Erhverv kan drives der med lige saa stort Held som paa de frugtbareste Ægne i Landet, begrundet paa at den fattige og uanselige Lyngplante er en ganske fortrinlig Honningplante.

Eftertræksægne have hidtil været stedmoderligt behandlet i Tidsskriftet, vel mest fordi at Redaktoren stedse har boet paa en udpræget Sommertræksæg, men ogsaa fordi at Biavlerne paa disse Ægne have været saa utilbøjelige til at offentliggøre deres Erfaringer i Bladet. Jeg vil haabe, at de i Fremtiden ikke beholde dem saa meget for sig selv.

Jeg vil slutte disse indledende Bemærkninger med Ønsket om, at ret mange Begyndere i Biavlens maa saa Gavn og Glæde af disse Smaaavisninger til at passe deres Bier, som jeg meddeler i Overensstemmelse med de Regler, hvorefter jeg passer mine Bier, af hvilke jeg altid har haft et meget godt Udbytte, og jeg tør maaske tilføje, at jeg i en længere Aarrække ikke har mistet et eneste Stade, hvilket jeg synes maa tale til Fordel for Behandlingens Rigtighed.

* *

I Januar og Februar forlange Bierne i et velindrettet Stade kun No; daglig Færdsel eller støjende Arbejde i Nærheden af Staderne maa undgaaes. Naar Bierne blive forstyrrede, fylde de sig altid med Honning, altsaa blive Bierne jævnlig forstyrrede om Vinteren, tære de ikke alene mere Honning, men saa ogsaa som en Følge deraf let Bugløb (kunne ikke holde Etskrementerne tilbage), der kan blive skæbnesvanger for dem, dersom den bliver til Stede i for høj Grad. Rammer og Tavler kan blive tilfølede og fuldstændig uskiftede til Opholdssted for Bierne, som helt kunne gaa til Grunde derved. Se jævnlig efter, at Indgangen ikke tilstoppes af

Sne, Is eller døde Bier, for Bierne maa ikke manglé friskt Luft. Om der ogsaa ligger en Del døde Bier paa Bunden af Stedet, behøver man ikke at være ængstelig for Folkets Sundhedsstilstand, det er kun den naturlige Afgang af gamle og udfildie Bier, kun dersom Antallet af døde Bier er usædvanlig stort, kan det tyde paa at Familien har Bugløb eller har flyttet sig over i andre Tavlegader efter Honningforraadet, man bør i saa Tilfælde ikke forsømme at undersøge Stedet, udrense det godt, og hvis det utrænges, give Bierne Foder i Form af en flad Kaudisfage, der lægges fladt hen over Tavlekarerne, hvorefter Stedet igen tilpaffes særlig omhyggeligt, da Bierne ikke hente det saaledes givne Foder, dersom det er for koldt i Stedet. Man bør efter nogen Tids Forløb atter tilse Stedet. Intet Stade kan kaldes velindvintret, der mangler Forraad i de egentlige Vintermaaneder, og dersom en Familie ved Indvintringen ikke er i Besiddelse af tilstrækkeligt Honning, saa maa den allerede da gives en saadan Kaudisfage, da det er meget ubehageligt, baade for Bierne og Biavleren, at skulle fodre om Vinteren. Naar Sneen lægger sig over Jorden, bør man fæste denne bort, dersom den lægger sig i Driver over Staderne, og endelig ikke forsømme at sætte et Skyggebræt for Indgangen, dette kan bestaa af et Bræt paa 7" Bredde og af samme Længde som Flyvebrættet, det stilles straaes op over Indgangen, saaledes at den nederste Kant hviler paa Midten af Flyvebrættet, og den øverste mod Jorden af Stedet, dette kan i de fleste Tilfælde forhindre Bierne i at flyve ud for at reise sig, naar der ligger Sne paa Jorden, hvorved de fleste af de udflyvende Bier ville omkomme. Dersom Jorden bliver snefri hen i Februar Maaned og Vejret nogenlunde mildt, bør man borttage disse Skyggebrætter for at give Bierne Vejsheds til at holde Nenselsudflugt. Indgangen bør om Vinteren holdes aaben i Længde af mindst 6", da Bierne ellers kunne blive urolige af Mangel paa Luft. Det er først, naar Foraaret kommer, at vi Biavlere paa Lyngøen kunne begynde paa en anden Drift end Biavlere, som bor paa en Sommertrækn.

Biavlens Teori. Biavlerne bør benytte de lange Vintertræknere til at sætte sig grundigt ind i Biernes Liv og Natur, det kan de ved at holde og læse dette Bld. Endvidere har vi flere gode Bøger, saasom Ersløvs "Ledetraad i Biavl" og "Fører i Biavl" (ethvert Medlem af "Danmarks Biavlerforening" kan faa den første gratis,

enten hos sin Kredsformand eller hos Red. af "L. f. B."), samt Werbecks "Vejledning i den moderne Biavlsdrift", der særlig omtaler Biavl i Hvidegøene. En meget god og en billig Bibog kan jaas ved at købe nogle ældre Udgange af "L. f. B." En Bi-er der ikke kender Biernes Naturhistorie og de Regler og Love, som de arbejder efter (og som det ikke betaler sig at ændre ret meget ved) bliver aldrig nogen dygtig Biavler.

Stader og Redskaber. Det er en gammel Regel at "godt begyndt er halvt fuldendt", dette gælder ikke mindst for en begyndende Biavler, køb absolut ingen gamle daarlige Stader eller Redskaber, huft paa at 3 a 4 Kr. at spare paa et Vistade ikke er mere end Verdien af dobbelt saa mange Bund Honning. Køl 1 eller 2 Stader (dette er nok til at begynde med) af en af vore bedste Stadesfabrikanter. Det er sørgeligt at se saa mange ligge og kludre med nogle elendige hjemmelavede Stader, utætte alle Vegne, med flåve Rammer og Vægge, som Birne bygge sammen overalt, og som intet Menneske kan stille ad uden at opirre Bierne, og ofte med lige saa mange Rammemaal, som der er Stader. Det er ikke til at undres over, at saadanne Biavlere intet Udbytte faar af deres Bier, om de ogsaa til Nød kan holde de fleste af deres Bisfolk i Live.

Vel kan mangen en flink Husflidsmand godt love sine Stader selv, men han bør altid, dersom han ikke forud har særlig Kendskab til disse, først købe sig et godt Mønster-Stade med et af de almindeligst benyttede Rammemaal. Angaaende Valget af Rammemaal, saa skal jeg blot anføre, at jeg anser [] Rammen for at være en meget god Ramme paa Eftertræknegne, det er en fortrinlig Yngstramme. Ved de lavere Rammer er man meget udsat for at blive nødt til at fodre om Foraaret, med mindre man lader et fyldt Magasin blive staaende over disse ved Indvintringen, hvad der er forbundet med adskillige Ulemper siden. Brug helst Enkeltstader, de større Stader til flere Folk, er mere udviklede og ikke saa lette at behandle, benyt ogsaa helst Zinkfage, da Trætage er vanskelige at holde tætte og raadne hurtigt op, Zinkfer tillige smukkest ud. Det er et smukt og tiltalende Skue at se en Række smukt malede med blanke Zinkfage forsynede Vistader i en velpasjet Have, og bør der tillige i disse lige saa mange velpasjede Bisfolk, saa er de ej heller "blot til Lyft".

Krydsning af Bier.

— — —

En fremragende Biavler Dr. C. C. Miller meddeler, hvad et Bisfolk vil komme til at bestaa af, naar der begyndes med en sort Drone og en italiensk, jomfruelig Dronning, ynglende vedblivende med samme Folk. Mange vilde mene, at Resultatet vilde blive Halvblod, men en lille Tabel viser Forfællen. Det er velbekendt, at i den første Generation efter Krydsningen vil en Drone have 100 % af italiensk Blod og en ung Dronning 50 %. Opstilles Stoffet i tabelarist Form, og udregnes i ti Generationer, giver det følgende Resultat:

	Drone.	Dronning.
1. Generation	1,00	0,50
2. "	0,50	0,75
3. "	0,75	0,625
4. "	0,625	0,6875
5. "	0,6875	0,65625
6. "	0,65625	0,671875
7. "	0,671875	0,6640625
8. "	0,6640625	0,66796875
9. "	0,66796875	0,666015625
10. "	0,666015625	0,6669921875

Tabellen er fort igennem til 18. Generation uden nævneværdig Forfæll, kun at Biffrene i de to Kolonner vedblivende fortsættes. Det viser, at hvis der begyndes med en ren mandlig og ren kvindelig Bi, vil man ved den 6te Generation være vis paa at Bisfolket er bleven forsynet med $\frac{2}{3}$ af Dronningens Blod.

Et Forsøg.

Jeg har altid haft mine Bihuse staaende paa Mur- eller Granitstene, men er nu blevet bange for, at Venene ikke kan vare Staderne ud, da de aldrig bliver rigtig tørre; jeg har derfor nu i Efteraaret skaarer mig nogle smaa Træklodsler af Omrids jom Venene, og $\frac{1}{2}$ " tykke, svøbt ind i Tagpap, dnyppet i Tjære, og saa lagt dem imellem Venene og Stenene, mon ikke det kan bevare Venene noget fra Fugtighed?

Kristian Peder sen, Tved.

Naar der i Granitstenene er en Lavning, hvori Venene staaer eller Murstenene ere vaade, saa følger det af sig selv, at Stadernes Ven hurtig raadner, og at en jaadan Træklods indsvøbt i Tjærepap, lagt under hvert Ven hjælper noget mod, at Venene raadner, tror vi nok; men Stader-

nes Ven beskyttes langt bedre ved, at man struer en svær $1\frac{1}{2}$ " Skruer ca. 1" op i hvert af Stadets Ven, saa at $\frac{1}{2}$ " af Skruerne staaer uden for. Naar Husets saa anbringes paa 4 Mur- eller Granitsten, saa vil Husets Ven sikkert kunde holde Huset ud.
Red.

Bier og Høns.

Af H. S. Hoffmann.

Man bør helst have Pladsen, hvorpaa man har sine Bier staaende, ordenligt indfredet, saa at andre Husdyr ikke kunne komme til Staderne og gøre Bierne Uro eller anden Fortræd. Dog komme Bier og Høns i Almindelighed saa godt ud af det sammen, at man næsten altid lader Hønsene have fri Adgang til Bigaarden, hvilket er heldig især for Hønsenes Vedkommende, fordi de i stormfuldt og uroligt Vejr kunne søge Ly under eller ved Siden af Husene, medens en Regn-, Sne- eller Haglbyge trækker over. Jeg vil dog raade til en Smule Forsigtighed med Hensyn til at lade Hønsene have saa ubetinget fri Adgang til Bigaarden; thi sidste Sommer mistede jeg en Høne ved, at den blev stuet ihjæl af Bierne. Den stod tøjret med Kyllinger i Nærheden af Bistaderne, men slap løs og snarede sig omkring det ene Ven under Flyvebrættet paa et Bihus, uden at nogen straks blev det var. Da jeg i nogen Afstand opdagede, at Flyvebrættet paa et af mine Stader var aldeles overfyldt med rasende Bier, der styrtede ned under Flyvebrættet, fik jeg — ved at følge Biernes Bevægelser med Øjnene — først Øje paa en baskende Vinge og derefter paa Hønen, liggende inde under Bihuset svagt gispende efter Vejret. Jeg fik hurtigst muligt beroliget Bierne med Røg — uden at nogen af dem fornærmede mig — saa meget, at jeg kunde befri Hønen, som var saa broderet med Braadde paa det øverste af Venene, paa Ræb, Bjelaag og Dre-labber, at jeg pillede Braadde af den i hundredevis, men alligevel døde den efter ca. 6 Timers Forløb. Dette er det eneste Uheld, jeg i de 31 Aar, jeg har drevet Biavl, har haft ved at lade mine Høns gaa frit om mellem mine Bistader; men jeg har dog sidste Efteraar maattet forhindre Hønsene i at strabe under Husene og ligge og bade sig i den løse Jord der under ved dels at dække under Husene med

Brædder paa Jorden og dels sætte Traadnet omkring Husene for at forhøje Hønsene Udgang ind under dem.

I min Nærhed mistede en Mand sidste Vinter nemlig 3 Stader ved, at hans Høns laa og badede sig under hans Bihuse. Derved havde de dannet en lille Grav under Husene, ja at disse vare nær ved at vælte i Foraaret; men Bierne vare derved foruroligede saa meget, at de havde faaet Bugløb og vare døde deraf i Vinterens Lob.

Oftest kan Hønsene skade Bisfoltene ved at de flyver op paa Husenes Tag i Vintertiden og derved foruroliger Bierne.

Red.

Bestemmer Dronningen selv, hvilke Æg den vil lægge?

Den Tanke, at Bidronningen vilkaarligt selv raadede over, om den vilde lægge et befrugtet eller et ubefrugtet Æg, er saa ofte bleven fremjat, at den synes at være gaaet ind i den almindelige Bevidsthed og flaaet fast som en Trossætning. Ingen er jo i Stand til paa dette Omraade at skaffe Bevis for eller imod. Det kan derfor synes lidt drifligt, naar jeg i de følgende saa Linier vil søge at paavise, at Dronningen netop ikke har saadan Selvbestemmelsesret.

Jo mere man jysler med Bier, jo mere bliver man klar over at der er mange Forhold inden for en Bisfamilies Liv og Virken, som ikke lader sig forklare ud fra den gængsle Opfattelse. Allerede for Aar tilbage har jo de gamles Opfattelse af Dronningen som den ledende og styrende i Samfundet, som den regerende Fyrstinde, som Selvherskerinden over alle Bier i Familien faaet Dødsstødet, og hendes Plads er paavist som den bestedne Tjenerinde, der lader sig føre og lede af Arbejderne. At disse skulde „tage Bestemmelse“ synes dog lidet sandsynligt, selv om man vil indrømme dem endnu større Intelligens, end det almindelig antages at de skulde være i Besiddelse af. Jeg er tilbøjelig til at nære den Anskuelse, at ikke et eneste Individ i en Bisfamilie tager Bestemmelse om noget som helst, der vedrører det Samfund hvoraf det er Medlem, men udfører alt i Følge en Naturnødvendighed. Denne Anskuelse

bestyrkes af den Omstændighed, at vi aldrig hos Bier som er overladt til sig selv, eller hvor vi Mennesker ikke gribe forstyrrende ind, træffer paa uheldige Dispositioner, men alene paa en Ordning og Gang i Arbejdet, som maa siges at være den absolut bedste under de for Haanden værende Forhold. Men var Ordningen og Arbejdet fremgaaet af Individernes eller Samfundets egne Bestemmelse, da maatte Bien absolut være den fuldkomneste og intelligenteste Skabning paa Jorden, naar den Dag efter Dag, Aar efter Aar kunde vilkaarlig tage Bestemmelse, uden nogen Sinde at tage fejl. Og iaagttag vi saa den enkelte Bi under Forhold, hvor den bringes til at handle „paa egen Haand“, da ser det ikke saa helt sjældent at der tages fejl, at Dispositionerne er alt andet end heldige, saa det tyde ikke paa, at Bien skulde være saa absolut usejlsbarlig eller i Besiddelse af saa stor Intelligens som dens Samfundsordning og Arbejde tyde paa. Nej, Bierne er Sommerens Børn; som Sommeren er, saa er og deres Arbejde, hele Udvikling og Ordning. Det er Sommeren, Vejrliget, Aargangen, om man vil, der „bestemmer“, og Bien, den enkelte som Samfundet, lader sig heraf lede til at udfølge den Naturdrist som er nedlagt i deres Art.

Og som det er med hele det øvrige Arbejde i Familien, saa er det ogsaa med Dronningens Æglægning. Ogsaa denne bestemmes, direkte eller indirekte af Naturforholdene. Det er ikke tilfældigt, heller ikke en Følge af Erfaring eller Overtøjelse, at Bierne anbringer Dronecellerne for nederst eller i Udkanterne af Tavlerne, kort sagt, paa Steder hvor Dronningen først kommer hen naar de store Flader af Arbejdsceller ere belagt med Æg eller optagne af Ængel; det er simpelt hen en Følge af Naturdristen. Og her er det, vi ser at Dronningen ikke selv bestemmer om den vil lægge et befrugtet eller et ubefrugtet Æg. Den normale, kraftige Dronning tager aldrig fejl: den lægger aldrig et ubefrugtet Æg i en Arbejdscelle og lige saa lidt et befrugtet Æg i en Dronecelle, ganske naturligt fordi den ikke kan det. Den Raade hvorpaa den lægger Ægget, medfører at den nævnte Arbejdscelle vil udøve et Tryk paa Sædblæren, trykke Sædflim ud og hidføre Befrugtning, medens den videre Dronecelle ikke udøver et saadant Tryk og saaledes lader Ægget passere uden Befrugtning. Dronningen selv bestemmer intet, ikke engang saa meget som Du eller jeg kan bestemme: vi kan ved at indhænge Droneceller midt i Bislyngen og ved Fodring tvinge den til at lægge Droneæg paa en Tid, da Natur-

forholdene absolut ikke opfordrer dertil, og paa den anden Side kan vi ved vore Dispositioner fuldstændig hindre den i at lægge ubefrugtede UG.

Bevidst eller ubevidst er jo ogsaa denne Dyfattelse af Bierne som Sommerens Børn og af deres Arbejde som en Følge af Naturforholdene, det egentlige Grundlag for hele den nyere Viavl. Hvad nytter vel vort Kendskab til Biernes Natur, deres Liv og Færden, hvad nytter vel vort Arbejde, om Bierne hver Njeblik kunde møde os med deres „vi vil saadan“ eller „vi vil ikke“? Men netop fordi deres hele Liv og Færd er undergivne faste Love, som vel kan ændres og tillæmpes efter Forholdene, men dog i det store hele uravrigelig følges, netop derfor kan vi gribe ind, fremmende og hæmmende, hjælpende, ledende og forebyggende, alt efter Omstændighederne. Med Naturnødvendighed maa Bierne læmpe deres Færden og Arbejde efter de Forhold, vi lægger til Rette for dem, naar vi griber ind. De for kræver en saadan Indgriben ogsaa baade et noje Kendskab til en Bifamilies indre Liv og en omhyggelig Overvejelse af de Forhold, som dels er til Stede, dels skaffer ved det vi foretager os. Uden saadant Kendskab eller saadan Overvejelse, bliver vor Indgriben let til Skade hvor vi tror at gøre Gavn.

Gyntersgaard, den 13. Januar 1899.
Rasmus Nielsen.

Honninghuset.

Det er dog mærkeligt, at Biablerne saaledes falder over en, naar man fremkommer med noget nyt. Det burde dog prøves først, saa kunde man jo bedre dømme, om det duede eller ikke. Man skulde snart tro, at det gaar de danske Biavlere ligesom Kineserne for mange hundrede Aar siden, da de troede, at de var blevet saa kloge, som de kunde blive og derved standsede alle Fremskridt. For efter saadan en Modtagelse som den mit Hus har faaet saa skal jeg nok trække Følehornene til mig. Naar Hr. K. Bedersen skriver om Tilbagestridt, vil jeg spørge ham, om han nogen Sinde har set et saadan Bihus, for ellers kan han ikke kalde det et Tilbagestridt, og de Biavlere, som skriver mod mit Hus kender nok ikke det barste Klima, vi har herovre paa den sydske Hede, ellers vilde de ikke saaledes ordømme mit Stade.

Hvad Behandlingen af Stadet angaar, da vil jeg lige saa gerne behandle det som et Enkeltstade, og jeg kan dog tale af Erfaring. De mange gifte Bile har jeg ikke mærket noget til. Transportkassen anbringer jeg paa den ene Familie, medens jeg behandler den anden. Mit Stade er kun beregnet paa at høste Honning af Magasinerne, derfor har det faaet Navnet „Honninghus“, og Biablerne vil dog vel nok indrømme, at det er lettere at høste Honning af Magasinerne end af Underrummet. Jeg forstaaer ikke Hr. B., naar han taler om Røg og Herkulesarbejde.

Naar jeg renser Bihujene om Foraaret, saa har jeg altid brugt at flytte Rammerne tilbage og strabe Smullet væk, og efter Haanden flytte Tavlerne frem paa deres Pladser. Naar alt Smullet er kommet bag ved Rammerne, kan det jo nemt tages op med et Stykke Bliif.

Zinken paa Husets Hjørner er delt i flere Stykker. Derved bortfalder den Anke. Man skulde alligevel tro, at Hr. B. er bange for Konkurrenten, det skal han imidlertid ikke være. Suedkeren har gjort Strejfe og vil ikke lave flere Huse til den Pris, og Avertisementet vedblev at staa i „T. f. B.“ til stor Uergelse for mig, da jeg ikke kunde levere flere Huse. Tre Gange itrev jeg til Redaktionen for at saa Avertisementet fjærnet, inden det hjalp. Husene har jeg ikke tjent en Dre paa, Avertisementerne skal jeg betale, saa har jeg kun haft Tab og Uergelse af det hele, saa enhver maa kunne forstaa, at det ikke er for min egen Fordels Skyld, jeg forsvaerer Huset, men for Husets Skyld.

Niels B. Poulsen.

Hermed maa Diskussionen om dette Spørgsmaal betragtes som afsluttet. Stadet er nu belyst fra forskellige Sider, saa vi antager, at „T. f. B.“s Læsere let kan danne sig en begrundet Mening om dets Hensigtsmæssighed og Godhed. R e d.

Den rene Plads om Staderne.

For mange Aar siden blev den Lærdom fremsat, og den praktiseres meget endnu, at man burde holde alt Ukrudt borte omkring Staderne, da dette gav Opholdssted for

Tudser, Firben og andet Kryb, der da fra deres Skulesteder kunde snappe de nedfaldende Bier. Det er efter min Opfattelse ikke rigtig at holde Pladsen ren, fordi naar Jorden er kold og fugtig, saa komme de paa Jorden nedfaldne Bier let til at fryse, og dø inden de faa saulet Kræfter til at flyve op. Er Jorden tør, er der ofte løst fint Sand og Støv, som Bierne hvirle op paa sig, idet de vil lette, og dette hjælper ogsaa til, at de maa blive paa Jorden og krepere.

Jeg har i de senere Aar ikke holdt rent ved mine Stader, jeg har endog ladet Butarakløveren gro op omkring Staderne, og mener at Bierne befinde sig vel derved, idet der kun er saa Bier som falder ned til Jorden, men næsten alle blive hængende paa Græsset og Planterne, hvor de sidder og hviler sig, til de ere i Stand til at flyve, hvis ikke de kan kravle op ad Græsset til Flyvebrættet. Tudjerne behøve vi ikke at frygte, da de kun viser sig ved Aften og i vaadt Vejr, hvor der kun er saa Bier at fange; Bier der alligevel vil gaa til Grunde i Nattetuldten.

Kristjan Pedersen.

Fra Kredsene.

Sørsholms BF. afholdt Søndag den 11. Decbr. 1898 sin aarlige Generalforsamling i Amsterdams Kro. Mødet var kun spagt besøgt. Regnskabet for 1898 fremlagdes og godkendtes. Derefter forhandlede forskellige Foreningsanliggender. Det vedtoges at forhøje Kontingentet fra 2 til 3 Kr., og ethvert Medlem faar „E. f. B.“ frit. Mødet hævedes med Tilstet om, at 1899 vil blive et bedre Aar for Biavlen end 1898 har været.

C. Gram, Formand.

Almindersb-Fredensborg Biavlerforening afholdt Søndagen den 11. December 1898 sin ordinære Generalforsamling i Gæstgiverstedet „Bjensju“, i Fredensborg. Formanden, Smedker Christensen, Beksebo, oplæste Protokollen fra forrige Generalforsamling, samt tillige det reviderede Regnskab for Aaret 1897—98. Indtægten havde været 75 Kr. 29 Ore, Udgiften 75 Kr. 65 Ore, Underskud 0,36 Ore. Biavlskonjulerterne, Formanden og Glarmester Hahneemann oplæste deres Indberetning om sauntlige Bistaders Tilstand sidste Sommer. Foreningen tæller for Tiden 36 Medlemmer med 340 Bistader. Honningudbyttet havde i Aar været ringe og under

en Middelhøjt. Der havde adskillige Steder vist sig Spor af Bipest. Det vedtoges i det kommende Aar at anvende 40 Kr. af Foreningens Midler til Uledning i praktisk Biavl samt til Bekæmpelse af Bipesten. Til Næstformand genvalgte Politibetjent Hansen, Fredensborg. Til Kredsforsandere genvalgte for 1ste Kreds Formanden, 2den Kreds Drejermester Jørgensen, Fredensborg, 3die Kreds Møller Jørgensen, Søholm, 4de Kreds Tomrer H. Frederiksen, Langstrup, 5te Kreds Smedker L. Olsen, Beksebo, 6te Kreds Stenhugger L. Sørensen, Sorup. 8de Kreds i Stedet for Glarmester Hahneemann, der frabad sig Genvalg, valgtes Mejeribeslyrer Larsen, Hareholm, 10de Kreds Gartner Frederiksen, Marienlyst pr. Helsingør. Til Revisor genvalgte Drejermester Jørgensen og Politibetjent Melgaard. En Sag paa Dagsordenen forhandlede for lukkede Døre.

Vends Herreds Biavlerforening

afholdt Søndag den 8. Januar sin aarlige Generalforsamling (efter en mislykket Generalforsamling 3die Juledag). H. J. Andersen, Byllerup genvalgte til Formand for 1899, og Landpost Jens Larsen, Nørre Maby, til Næstformand. Der bevilgedes 30 Kroner til N. N. Jensen, N. Maby St. til et Kursus paa Biavlsskolen i Rostilde til Sommer. H. J. Andersen.

Standerborg Amts BF. afholder Styrelsesmøde Torsdag 23. Febr. hos Vinhandler Christensen, Horsens. Alle Kredsformænd bedes give Møde, da der forhandles om Driftsplanen.

Ekko fra Staderne.

Midtjylland, 13. Januar 1899.

1898 har her paa denne Egn været et daarligt Aaar for de fleste, kun ganske faa har høstet Honning, som er solgt til en god Pris. Vi Biavlere bør i gode Honningaar ikke sælge til lave Priser, men holde noget af Honningen tilbage til de mere fattige Aar, da den saa er let at sælge til meget højere Priser. I de første Dage af dette Aar flos mine Bier lidt ud.

J. Chr. D.

Vesterterp, 8. Januar 1899.

De to sidste Aar har almindeligt været daarlige Aaar med Hensyn til Honningudbyttet. Jeg kan rigtignok ikke klage saa meget, som der er gjort i „Ekko fra Sta-

derne", thi jeg har hvert Aar haft et net lille Oerfud af Honning, som jeg har faaet betalt med 50 til 55 Ore Pundet. I 1896 havde jeg 10 Stader Lavnormal med to Sæt Magasiner over hverandre, og naar det gjordes nødvendigt da med to bag ved de andre to, det vil sige, jeg flytter de to næsten fulde Magasiner hen bag i Stadet, og sætter da to Magasiner, med hele Kunsttabler forsynede Rammer, foran i Stadet; derved sparer jeg altid et Dronningitter, som jeg paa Grund af det lave Rammemaal (14×8½) ikke kan undvære, da Dronningen, naar Træffet paa Honning ikke er meget stærk, straks vilde belægge Magasinsrammerne med Vg, og det sparomme Honningudbytte derved vilde blive lig Kul. Mine Magasiner rummer 10 Stk. 14×4½ Rammer, men jeg bruger aldrig mere end Straadede og med Kunsttabler forsynede Rammer, er det udbyggede Tabler bruger jeg kun 6 eller 7 i hvert Magazin, derved faar man snukke tykke Lav'er, som sparer paa Udlæget til Kunsttabler, Bierne faar et mindre Antal Celler at tildække, og vi Biavlere har mindre Arbejde ved Traadning, Kunsttableindsætning, Rammebehandling hos Bierne, Afstækning, Udshynning, Indhængning til Afslutning hos Bierne (vel at mærke Tablerne maa hænges ind i Stadet, saa at Robbierne ikke kan komme til dem), samt Hængning af tomme, udbyggede Tabler (hvilke har en uberegnelig Værdi for kommende Aar). Jeg synes, at de hængemmes billigt og bedst i tætte Pakkasser, som gøres endnu tættere ved at overklæbe dem paa den indvendige Side med svært Papir; til Klister bruger jeg Rugmel, der er godt i Vand, saa længe til det bliver tyk som Grød.

I 1896 har jeg af ti Stader solgt 250 Pbd. Honning til 55 Ore pr. Pbd., bliver 137½ Kr. I 1897 af samme Antal Stader 140 Pbd. Honning, solgt for 55 Ore pr. Pbd., 77 Kr. I 1898 af ti Stader høstet 300 Pbd. Honning til 55 Ore pr. Pbd., 165 Kr. Heraf ses at selv i dårlige Aar giver Biavlen her paa Egnen Oerfud.

I 1895 fik jeg af 16 Familier 1000 Pbd. Honning, af disse 16 Familier maatte jeg brænde de 4, som havde Bipest, 2 er siden døde af Bipest (det var svage Familier). I Sommeren 1898 kurerede vi to Stader for Bipest, de ere nu krasjige. Nu, sidste Efteraar, er der atter et Stade, der har faaet Pesten. Da det er det stærkeste Stade, der har faaet Pesten, er det at formode, at Bierne har røvet hos bipestbefængte Stader i Nærheden; Stadet skal nu staa roligt til Forjommieren, og saa behandles efter Mac Coy's Metode, som har vist sig at være

god. De tykke Baggittere er ikke bedre end Zinkgitterene, jeg har haft Tilfælde, hvor Bierne er gaaet bedre igennem Zink- end igennem Baggitterene, og dertil ere de ikke saa lidt dyrere; det gælder om at spare i disse knappe Honningaar.

A. D. Holm.

Østjælland, 20. Januar.

Jeg er meget glad ved „T. f. B.“ Nr. 1 for i Aar, som jeg lige har modtaget. Jeg synes, at det ser godt ud ud paa det lyse, glittede Papir, og det glæder mig meget at der efter den megen Uregelmæssighed og den lange Standsning i Redigelsen er saa mange Biavlere, der har grebet Pennen og skriver til Bladet. Vid at Spørgsmaalene, der er oppe, belyses fra flere Sider, faar man bedst Klarhed over dem. Der er færlig to af Artiklerne, De har haft i „T. f. B.“, der har interesseret mig meget, nemlig: „Om Dronneroe“ og om „Rønsundvinklen“. Den førstnævnte Artikel trængte vi haardt til og den sidstnævnte var interessant. H.

Et og Andet.

„Bjergården“, det ene af Sverrigs 2 Bi-blade, har nu med sit 10. Aar ophørt at udgaa. Det smukt udstyrede og godt redigerede Blad har i de ti Aar, det har udgaaet, indeholdt mange særdeles gode Artikler om Biavl, og vi er sikre paa at det trods sin lille Rækkevidde dog har gavnnet Biavlen i Sverrig meget. Da Sverrigs Biavlere nu har taget alvorlig fat paa at samle sig i Foreninger ligesom vi i Danmark, og „Svensk Bi-Tidning“ er Foreningernes Organ, vil der nok ogsaa komme Fart i den tidssvarende Biavlsdrift i vort Naboland.

Savnlige Vink.

Vejret (24. Januar) har i de sidste 14 Dage været meget ustadig, kun den 11. og 18. var det lidt Frost, ellers taaget, mørkt Vejr med megen Regn. Bierne har ikke haft Lejlighed til at flyve ud. Sidste Nat fros det 5 Gr. C.

Renjelsesudflugt. Naar Jorden er fri for Sneedækket, vilde det være særdeles nytteligt, om Bierne kunde holde en god Renjelsesudflugt (hvis de ikke allerede have holdt en saadan Udflugt), thi derved vilde de langt bedre være i Stand til at taale den Vinter, som endnu fremdeles maa ventes. Vi advare dog imod kunstigt at fremkalde en saadan Udflugt, f. Eks. ved at aarnde ind gennem Indgangen eller ved at banke paa Rygbrædet. Den eneste Maade, hvorpaa vi tilraade at fremkalde Bierne til en saadan Udflugt, er ved

at borttage Skyggebrædderne fra Indgangen og rensse de sidstnævnte for Smuld og døde Bier ved Hjælp af en i Vinkel højet Hegutraad, uden nogen som helst Uro. Skyggebrættet anbringes paa Straa fra Jorden op imod Stadets Fyhvebræt, som vist ved Fig. 3. Hvis Jorden er dækket af et Sneelag, bør man paa ingen Maade fremsthynde en saadan Udflygt, men derimod søge at hindre den ved Skyggebrædder foran Indgængene (se S. 17.). Ved meget stærkt Solskin i stille Vejr kan det dog ske, at Solstraalerne finde Vej ind i et Stade og lokke Bierne ud. Komme de frem i Mængde og begynde at summe i Luften, da lokkes derved ogsaa de andre Familier i Bigaarden frem. Efter dette, da bør man snarest muligt strø Aske, Gaffelse eller Palm foran Staderne, oven paa Aften eller Palmen bør man lægge gamle Sække, Presninger, Dækkener eller Maatter til Bierne at sidde og rensse sig paa. Nøjes man med at anbringe Palm er der mange af Bierne som kommer ned imellem Palmen, og naar Solen ikke skinner paa dem saa skivner de af Kulde. At hindre en saadan Udflygt paa Sneen ved at lukke Stadet vil næsten altid være den visse Død for Bifamilien. Saa maa dog hellere, naar galt skal være, nogle Hundrede Bier gaa til Grunde; thi deraf bør en kraftig Bifamilie ikke.

Fodring saa vel med Kandistage som med Band bør paa denne Tid ikke foretages uden Nødvendighed. Herom have vi udsjorlig udtalt os paa Side 17, hvortil vi henviser.

I saadan en mild Vinter som vi endnu har haft fortære dog enkelte af Bifolkene ofte usædvanligt meget, fordi at de yngre stærkere paa Grund af det milde Vejr. Særlig er dette Tilfælde med Stader med unge Dronninger og med dødsdømte Bier som er sat i Hus sent paa Efteraaret. Nutager man at et Stade ikke har ret meget Forraad saa bør man helst paa en Dag med stille Vejr aabne for Stadet og anbringe en Kandistage over Rammerne. Udfør Arbejdet saa hurtigt som mulig for at der ikke skal gaa ret megen Varme tabt, og sørg for at pakte tæt alle Vegne. Husk at sidste Nar var et daarligt Vinter, saa ofte er Bifolkene indvintret med ringere Forraad end man formoder.

Sne. Hvis Sneen lægger sig i et tykt Lag omkring og over Staderne, bør man ikke straks tage den bort, da den i stærk Kulde yder Bierne en fortrinlig Beskyttelse uden at hindre Luftens Tilgang. Bliver Vejret derimod mildt efter Snefaldet, da vil Sneen falde alt for tæt sammen omkring Staderne. Dette har to Ulemper, nemlig dels at Bierne saa det saa varmt, at de altså tidlig begynde at anjette Yngel, dels at Luften igennem den tæt sammenpakkede Sne ikke faar tilstrækkelig Udgang til Indgangen. I dette Tilfælde bør derfor Sneen fjernes idet mindste foran Indgangen, og hvis Sneelaget holder sig i meget lang Tid, bør det tillige fjernes omkring Staderne.

No. Følgelig gælder det fremdeles hele Vinteren igennem saa vidt mulig at holde alle Forstyrrelser borte fra Bierne (se S. 18).

Brevkasse.

„Tidskrift for Diab!“. Den 20. Januar 1898 var der anmeldt 1060 Eksemplarer til Ombeholdning, og i Dag 20. Januar har vi 1069 anmeldt Eksemplarer.

Bogsamlingen, Smaa skrifter og ældre Aargange af „T. f. B.“ vil være Red i Hænde i Slutningen af Maaned, men der vil dog gaa nogle Dage til, inden det hele kan blive ordnet, saa Bøger, ældre Aargange af „T. f. B.“ og Smaa skrifter næppe vil blive udsendt før i Begyndelsen af Februar Maaned.

Kundgørelser.

Paa Auktionen

ved Løsning Station

Tirsdagen den 21. Februar, Eftmd. Kl. 1½, vil der bl. a blive bortsolgt 3 **Vokstabelmaskiner** (Indkøbspris 600 Kr.) samt en **Del udmærkede Bihuse**, hvoraf fire med Bier.

Sagsfører **H. Mortensen,**
Horsens.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biboliger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredstaber**, **ægte Dibokstabler** habes al Tid paa Lager. Illustreret Prislister franko. Tved pr. Enevdborg.

Kristian Pedersen.

100 Str. Bihuse

med Zinktag, dobbelt Bund, malede og helt i egen nem bedste Udførelse i Størrelse 10 × 12", 12 × 12" og 8 × 14" sælges mod Winterbestilling for 100 Kr. for 10 Str. i 1 Str. 10 Kr. 50 Dre hos **Chr. Niegel, Viborg.**

3000 Pd. 1ma gul Sennop,

af egen Avl, er til Salg i større eller mindre Partier. Prisen er 16 Dre pr. Pd. Ordre bedes indsendt snarest til **H. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.**

Indhold af dette Nummer:

Bestemmer Dronningen selv, hvilke UG den vil lægge?	30
Viaaret 1898 paa Bornholm	20
Bier og Høns	29
Brevkasse	34
Den rene Plads om Staderne	31
Dronningsliste	21
Ekko fra Staderne	32
En Vidronning og Arbejdsbier	19
Et Forsøg	29
Et og Andet	33
For Begyndere paa de nyeste Eftertræksøgne ..	27
Fra Kredsen	32
Gavnlig Vinf	33
Honninghøjet	31
Kundgørelser	34
Krydsning af Bier	29
Konsudviklingen hos Bierne	26
Lidt om Virksomheden i de jmaa Kredse	22
Pladsliste	20
Stridsspørgsmaalet om Konsudviklingen hos Bierne	26

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
„Danmarks
Biaavlerforening“.

STIFTET 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Himmeløvej, Roskilde.

PAUL I. CA

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Betil-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Sjøgeurten (*Orchis latifolia*).

Der findes i flere ældre Bi-bøger omtalt en Bishgdom, Hornshgen, som dog ved de i dette Aarhundrede foretagne Undersøgelser har vist sig ikke at være nogen Sygdom. Man lagde nemlig Mærke til, at mange af Bierne under gunstige Træfforhold i Maj og Juni Maaneder, naar de kom hjem ude fra Marken, havde en mærkverdig formet Bule eller Horn paa Panden, der var overfaaet med Blomstertøv.

Fig. 5.

Skønt dette Horn ikke syntes at volde Bierne nogen som helst Skade, saa troede man dog, at det var sygelige Udvækster. Man var længe i Tvivl om, hvorfra disse Fremtøinger stammede, indtil man gjorde den Erfaring, at Bierne kun har Horn, paa den Tid, da Sjøgeurterne i Engene stod i Blomst. Disse Planter's Rodder har Haand- eller fingerformig delt Knold, men deres Blomsterbygning er endnu mæker-

digere. De sirlige smaa Blade paa den øverste Del af den bebladede urteagtige Stængel synes rigtignok at være regelmæssig, men er det i Virkeligheden ikke. Frugtknuden er drejet flere Gange, hvad der ikke er uden Betydning for Blomsterbladenes Stilling. Egentlige Vægerblade mangler; i Stedet for finder vi et dobbelt tredelt Blomsterhjulster. Dettets Blade er af forskellig Størrelse. Det største er ikke hjeldent af afvigende Stikkelse og løber ud i en Spore, hvis jastige Vægge tjener som Honningbeholdere. I Knoppen danner det større sporeformede og med en bred treflignet Snip forsynet Blomsterblad den øverste Del af Blomsten, naar det efter Udfoldningen af Blomsten er rettet nedad. Dette kan kun være sket som Følge af Frugtknudens Drejning, men netop derved bydes der det tilflyvende Insekt en bekvem Sideflade. Rigtignok synes Støvdragere og Støvveje at mangle, men de er til Stede. Støvet indeholdes i 2 Støvholdere, som sidder paa meget fine Stilke; disse ender hver i en Klæbfløve, som findes ved Indgangen til Blomstens Svælg.

Naar man stikker en spids Blyant fra oven ned i Sporen paa en Orchideblomst, bliver den lille Snabel, hvorpaa Støvmasjen sidder jast, højet om, og den vil ved Hjælp af Klæbestiverne jætte sig jast paa Blyantspidsen. Naar den honningsøgende Bi eller et lignende Insekt kommer flyvende hen til Blomsten, jætter den sig paa den fremspringende Læbe og holder sig jast med Venene paa Bladets Ujævnheder. Begærlig stikker den det med Nektar jylbte Væger, den begynder fra neden og fortsætter op. Herved kommer den til at berøre Klæbelegemerne med sin Pande og itrafs jidder disse jast paa Berøringspunktet. Naar den forlader Blomsten, trækker den begge Støvfolbene ud af Støvpungens Rum og Hovedsmykket er færdig. Dette gentager sig ved enhver af disse Blomster. Naturens Sjemed med denne besjnderlige Indretning er, at den tjener til Blomsternes Befrugtning. Under Biernes Flugt fra den ene Blomst til den anden slaar de paa Panden jastklæbede Støvfoler ned paa Munddelene, og naar det honningsøgende Insekt trænger ind i en anden Blomst, bliver Støvfolerne trykkede ind i vedkommende Blomst. Derved bliver en Del af Blomsterstøvet heftende paa Kret, og Befrugtningen er sket.

Vogjtaverne paa Billedet betegner:

A. Hele Planten med Rod. B Den meget forstørrede Blomst jst fra Siden. C Blomsten jst forfra. a. Støvholderne. b. Indgang til Sporene. c. bagved og over denne Nabning sigger Honningarræne. d. Underlæben med Honningjvoren. k. g. h. i. ydre Blomsterhus-

blade. l. Frugtknuden. D. a. en i en Blomst indestuffed Blyant, hvorpaa Klæbestiverne har jst sig jast.

Wellsmetoden.

Af Jacob Olsen, Dristebrohus.

—r—

Som det vel er de fleste af „L. f. B.“s Læsere bekendte, blev det i Marts 1892 første Gang omtalt, at en engelsk Biavler ved Navn Wells havde forsøgt en ny Metode at drive Biavl paa, som bestod deri, at han anvendte 2 Yngelrum med hver sin Dronning i et Stade, der kun var adskilte ved et 1/8" tyk gennemhullet Indskud. Under det bedste Træk fik begge Familiernes Afgang til et fælles Overrum, der ved Dronninggatter var adskilte fra Yngelrummene. Ved denne Fremgangsmaade havde han opnaaet, at Honningudbyttet var bleven forøget i meget høj Grad. Det laa da nær at antage, at saadan en ny Dristmaade, hvorved der var Udsigt til, at Indtægten af Biavl kunde forhøjes ret betydelig, maatte blive modtaget med stor Interesse af adskillige Biavlere her i Landet, hvilket forøvrigt ogsaa gav sig til Kende derved, at denne Metode blev Genstand for almindelig Drostelse i de paafølgende Martsange af nærværende Blad. Kort efter ovennævnte Beretnings Fremkomst besluttede jeg at foretage nogle Forsøg i den angivne Retning, og det stod da itrafs klart for mig, at skulde man opnaa paalidelige Resultater deraf, var der adskillige Ting, der vilde være at tage Hensyn til. Man maatte jaa vidt mulig søge at efterligne Hr. Wells hele Fremgangsmaade, baade med Hensyn til Behandlingen og Stadernes Konstruktion. Vigejom saadanne Forsøg nødvendigvis skulde itrække sig over en længere Mærce og desuden omfatte adskillige Bisolk i samme Bihave. Blandt Beretningerne om de Forsøg, der er foretaget her i Landet, har der jo været nogle afvigende Meininger, men man maa dog vistnok deraf nærmest drage den Slutning, at disse meget ofte ikke er faldet ud til Fordel for Wellsmetoden. Det synes at fremgaa, at der er stødt paa adskillige Ulemper, som man ved den almindelige Biavl i Enkeltstaderne ikke er udsatte for. Ved mine Forsøg er Erfaringen gaaet i en noget anden Retning. De Ulemper, jeg har lagt Mærke til, har nemlig været af jaa ringe Betskaffenhed og i Almindelighed jaa let overvindelige, at jeg ikke har tillagt dem nogen Betydning. Det

forekommer mig derfor, at det ikke er usandsynlig, at dette kan have sin Grund i andre Forhold. Har man f. Eks. bygget sine Forsøg nøjagtig paa de af Hr. Wells indvundne Erfaringer og ikke afviger fra de bestemte Regler, der maatte anses at være Grunden til det særdeles gode Resultats Opnaaelse i England. Der er særlig to Punkter, som efter min Anskuelse nøje bør overholdes, nemlig at det gennembullede Indsueb netop er af samme Tykkelse og gennemboret i samme Udstrækning og paa samme Maade, som det Hr. Wells selv benyttede, samt at begge Yngelrummene har Udgang til fælles Overrum i al den Tid, det bedste Træk vedvarer, hvilke begge maa anses at være jaa nøje forbiunden med denne Metodes Anvendelse, at en Afvigelse derfra sikkert kan give Forsøgene et helt andet Udfald.

Naar det derfor har været anbefalet at anbringe en $\frac{1}{2}$ " tyk Kamme med Traadviist paa begge Sider til Erstatning af det gennembullede Indsueb, er det ikke usandsynligt, at det kunde virke uheldigt og maa betragtes som et Indgreb i selve Grundprincippet af den Beskaffenhed, at man ikke har fuld Krav paa Opnaaelse af paalidelige Resultater af Forsøgene i sin Helhed. Hr. Wells har jo selv udtalt, at han havde prøvet at adskille de to Bisfolk i Underrummet med en blind Table af Metal, men fandt, at da det var en god Varmeleder og derfor berøvede Bierne en Del af den for dem nødvendige Varme, var han gaaet over til at bruge Træ i Stedet for. At Bisfolkene er jaa tæt samlede, har sikkert ogsaa sin Betydning, og utvivlsomt er det en medvirkende Årsag til, at de betragter sig som een Familie, og derfor udvider Yngelredene derfra i det tidlige Foraar, hvorfor det tynde gennembullede Indsueb bør benyttes, for at Udskillelsen kan blive jaa ringe som mulig. Naar man gemmer Tavlerne i et saadant Stade, ligegyldigt paa hvilken som helst Aarstid, vil man finde, at Bierne netop er stærkest

sammenpakkede ved Indsueudet. Der er et Spørgsmaal, som jeg anser for ikke tilstrækkeligt omtalt, naar der i „T. f. B.“ har været Beskrivelse med Tegning af Wellsstaden, nemlig hvorledes Hr. Wells lod Bierne fra de to Yngelrum jaa Udgang til begge Overrummene, som i hans Stade er anbragt jævnsides hinanden. Thi efter min Opfattelse har hver af disse en Længde, der svarer til Underrummernes, hvorved Bierne altsaa ikke kan komme til at blande sig, medmindre Overrummernes Endestykker, som støder sammen lige over det gennembullede Indsueb, mangler $\frac{1}{4}$ " i at naa ned til Afspærringsgitteret, der hviler oven paa Tablebærerne. Paa den Maade fremkommer der jo en Gennemgang fra det ene Overrum til

det andet, hvor Bierne frit kunde jærdes oven paa Gitteret. Om Udgang til Fællesarbejde alene ad denne Vej er tilstrækkelig, har jeg ingen Erjaring for. Det vilde derfor interessere mig meget, hvis nogle af T. f. B.'s Læsere, som havde gjort Forsøg i den Retning, vilde fremskomme med en Omtale der af. At en passende Indstrækning af Yngelrummene

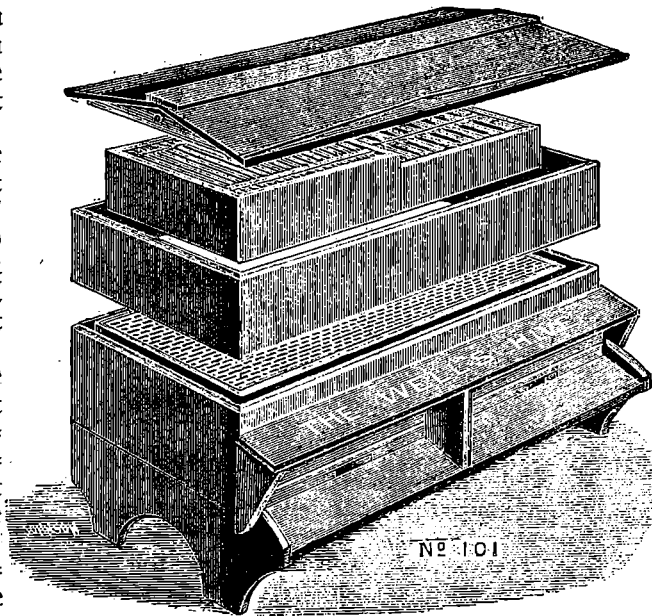

Fig. 6. Et Wellsstade.

under det bedste Træk kan komme til at spille en fremragende Rolle paa Udbyttets Størrelse, er der næppe Tvivl om. Her var jo et Punkt, hvor Hr. Wells synes at have stødt paa Vanskeligheder, da en for stærk Indstrækning havde til Følge, at Bierne sværmede. Dette har dog ikke vist sig at være Tilfældet hos mig, endskønt jeg har foretaget Indstrækningen efter lige jaa stor Maalestof som Hr. Wells, uden jaa vidt mig bekendt at have faaet en eneste Sværm.

Ved Forsøgene jeg har foretaget, har jeg ikke alene draget Sammenligning mellem Wellsstaderne og Enkeltstaderne, men jeg har desuden i et enkelt Aar prøvet at se, hvilket Udfald det vilde jaa, naar Wellsstaderne ikke fik fælles Overrum at arbejde i, men derimod et saadant, som kun havde Udstrækning over hver sit Yngelrum. Resultatet

tatet for disse Wellsstaders Bedkommende blev, at de kun opnaaede et Honningubytte, der stod paa Højde med Enkeltstaderne.

Af Wellsstaderne med Udgang til jælls Overrum fra Hovedtræffets Begyndelse i første Halvdel af Juni, og indtil Udslyngning har fundet Sted, i Slutningen af August Maaned, har Udbyttet gennemsnitlig været tre Gange større. Det kunde altså se ud, som Jællsarbejdet ene var Grunden til, at der ved Wellsmetoden over Hovedet kan opnaas forøget Honningubytte, hvilket forøvrigt ikke er utroligt, men kun et Bevis for den tidligere Antagelses Rigtighed, at de stærkeste Stader giver det største Udbytte. Thi netop derved at to Bisfolk kan arbejde sammen i et Overrum, bliver jo saadanne Stader sat i Stand til at faa en saa usforholdsmæssig stor Arbejdsstyrke, som vel meget sjælden vil kunne opnaas i Enkeltstaderne, og derfor er det i Folge min Erfaring af stor Bigtighed, at Jællsarbejdet vedvarer i al den Tid, der er Sandsynlighed for, at der kan indsamles Honning af Betydning.

Af foranstaaende vil man se, at Resultaterne af mine Forsøg paa noget nær falder sammen med det, der har været fremdraget i Hr. Wells første Beretning. Men det, som der mangler, er vel det store Honningubytte, vil man maaste spørge. Jeg har ikke opnaaet at faa Hundreder af Pund af et Stade, saa det kunde synes værdiløse Erfaringer, der her formenes at være indvundne, og dog er jeg fuld tilfreds med Udfaldet deraf. Jeg ser nemlig Sagen fra den Side, at naar man i mindre gode Honningaar (som for denne Egn's Bedkommende alle Forsøgene maa henregnes til) af et Enkeltstade næppe opnaar mere end 20 Pund gennemsnitlig, men ved Hjælp af Wellsmetoden kunde blive i Stand til at forøge det samlede Udbytte med en Tredjedel, da maa det erkendes, at Indtagten af Biavlens derved vilde stige i ikke saa ganske ringe Grad. Om man i gode Aar kunde opnaa tilsvarende Resultater, er naturligvis vanskeligt at afgøre, men jeg tvivler dog ikke om, at Wellsmetoden ogsaa der vilde have Overtaget. I hvert Fald fortsættes Forsøgene, saa der kan maaste være Haab om i en nær Fremtid at se Udfaldet deraf, endssomt det desværre maa erkendes, at de meget gode Honningaar som Regel kun er sjældne. I Efteraaret har jeg indvintret 10 Wellsstader, hvoraf de 7 er paa mit ny Rammemaal 14×12" og de 3 paa Lavnormalmaalet. Sluttelig skal kun anføres, at naar jeg i det foranstaaende særlig har betonet, hvor nødvendigt det efter min Anskuelse er, at Forsøgene med Wellsmetoden helt igennem foretages i Stader

af samme Konstruktion som de, Hr. Wells selv benytter, saa skal det ikke nægtes, at jeg med Hensyn til Flyvehullernes Anbringelse har afvejet noget fra denne Regel. Jeg har nemlig, som det tidligere har været fremdraget i nærværende Blad, anbragt et saadan, paa hver af Stadets Bredsidder, modsat det gennemhullede Indskud. Hvilket jeg har været og er endnu særdeles vel tilfreds med, idet Dronningtab saa godt som ikke har fundet Sted, lige som Bimængden har holdt sig saa ligelig fordelt, at Drejning af Staderne har hørt til en hel Undtagelse, samt at der slet ikke har været Tab af noget eneste Bisfolk. Hvorfor jeg tillader mig at antage for godgjort, at Flyvehullernes Anbringelse som anført ikke har noget tilfælles med Wellsmetodens praktiske Udnyttelse eller ringeste Indflydelse paa Udbyttets Størrelse.

Endelig er der et Spørgsmaal, som jeg har itenkent en særdeles stor Opmærksomhed, nemlig Dronningliste, hvilket jeg forøvrigt ikke skal komme nærmere ind paa, men kun bemærke, at saa vidt jeg har erfaret, kan det ikke med Fordel foretages direkte i Yngelredene i den Tid, Overrummet er anbragt til Jællsarbejde. Af Hr. Wells Beretninger maa man jo slutte, at han heller ikke bruger den Fremgangsmaade, da han har udtalt, at naar Overrummet var paasat, ønskede han ikke at forstyrre Yngelredene. Det maa vel ogsaa betragtes som hørende med til en af Hovedbetingelserne ved denne Driftsmaade, at der er en æglæggende Dronning til Stede i hver af de to Yngelrum netop i den Tid, da det største Arbejde skal udføres, der ved fortsat Yngelansætning i et dertil passende indskrænket Yngelrum kan vedligeholde Tabet af de opslidte Bier, og utvivlsomt er det, at en af Dronningernes Fjernelse paa den Aarstid virker uheldigt paa Sammenarbejdet i Overrummet og medfører en Forringelse i Honningubyttets Størrelse, der staar i Forhold til den Tid, paa hvilken man borttog denne. Det er ved Forsøg i forskellig Retning, at jeg tror at være bleven klar over den Omstændighed, og derfor tør udtale som min Overbevisning, at havde denne Regel været overholdt i alle sine Enkeltheder, var Udbyttet sikkert blevet noget større end det, som der i det foranstaaende er angivet.

Ovenstaaende Forsøg, der har omfattet 4 Aar med et gennemsnitligt Stadeantal af 5 Wellsstader og 5 Enkeltstader, er foretaget med saa stor Nøjagtighed, som jeg under de givne Forhold har været i Stand til at kunde udføre dem, og hvis Beretnings Fremkomst har til Hensigt at formaa andre Biavlere, der har gjort Forsøg med denne

Metode, at fremkomme med Resultaterne deraf i „T. f. B.“, for om mulig derved at føre til nye Vint ved denne efter min Ufskuelse særdeles interessante og for Tiden mest lønnende Maade at drive Viavl paa.

Huse eller Kuber.

Af Peder Hansen, Espe.

I forrige Nr. af „T. f. B.“ har Hr. B. Nielsen, Lemvig, skrevet en Artikel om Viavl i Nutiden. Han har tidligere foretaget Forsøg med meget tidlig Yngeludvikling og store Forsøg med Helbredelse af Bipest. Fuldstændige Resultater af disse Forsøg har han dog ikke offentliggjort, men vi kan vel nu slutte os til dem af hans sidste Artikel. Der skriver han nemlig, at Yngeluden ikke maa røres, og imod al Slags Sygdom har han noget, der næsten gør Indtryk af at være et Tryllemiddel, der skal lægges ind i Stadet. Ganske vist fremkommer det i Form af Raad til den „almindelige Viavler“, men da han forsikrer, at det er den „virkelige praktiske Viavlsmetode, som alle Tider giver større Udbytte end den moderne eller Kunstviavlsmetoden“, saa burde vi jo alle drive det paa den Maade, og det lader ogsaa næsten til, at Hr. N. venter det. Denne udmærkede Metode med det vidtloftige Navn er jo næsten den almindelig Kubeviavl. Kuberne skal sværme og stilles derefter paa et Underfæt, den Honning, der bliver samlet i Underfættens, høstes om Efteraaret. Alle Sværmene skal i Kuber, det er kun, naar disse skal tages op, at der bliver Bier til at sætte i Kasser, men da skal de ogsaa behandles omtrent paa samme Maade, og da en Kube efter Hr. N.'s Erfaring godt kan staa i 12 Aar, saa bliver der kun en meget besteden Blads for den bevægelige Tavlebygning. Mon denne Driiftsmaade saa kan give et Gennemsnitsudbytte af 50 Pd. pr. Stade aarligt?

Hvis Hr. N. nu er bleven Kubebiavler, saa undrer det mig slet ikke, jeg har set et Tilfælde før, hvor en Viavler, efter at have foretaget Forsøg der oversteg hans Kræfter, naaede dertil, at hans Bier, selv om de ogsaa var i Huse, kun blev pasjet som Kuber, det er i Reglen det sidste Stadium paa ens Løbebane som Viavler, men det undrer mig virkelig, at Hr. N. forlanger, at hele Landets Viavlsdriift skal forandres, saa den bliver i Overensstemmelse med hans

nuværende Standpunkt. Og saa forstaar han endda slet ikke, hvad der er Grunden til Viavlsens uanselige Stilling nu for Tiden. „Blomster er der nok af“ siger han; men det er der netop ikke, ved den bedre Udnyttelse og Behandling af Jorden forsvinder mange af vore vilde Planter, der ellers giver et jævnt Træk hele Sommeren, saa de naturlige Betingelser for Viavl er paa flere Egne nu ikke nær saa gode, som de har været før. Det er noget, der ikke blot føles af dem, der har Bierne i Huse, men ved Kuberne mærkes det mindst lige saa haardt. Selv gamle erfarne Kubebiavler, der ikke er smittet af de moderne Kunster, klager over, at de ikke mere har det „Held“, som de havde før, og vi ser jo ogsaa, at paa Egne med tidlig Træk svinder Kubebiavlerens Antal Aar for Aar. Vi Viavlere kan umulig gaa tilbage til Kuben, kan vi ikke ved at have Bierne i Huse holde Viavlen oppe, saa er den forbi som lønnende Erhverv. I Egne med sent Træk er Forholdet vel nok lidt gunstigere, der kan Bisamilierne jo lettere af sig selv naa deres højeste Udvikling inden Hovedtrækket, og ved at det kommer saa sent, er Bierne ogsaa gode til Indvintringen. Det maa sikkert være meget lettere at drive Viavl der.

Men naar vi ser, hvad Udbytte gode Stader kan give selv paa Egne, der kun har et kortvarigt Træk, saa viser det, at her ogsaa er noget at arbejde for. Men vi maa komme dertil, at gode Stader ikke længere er et Held, vi maa ved Pasningen af vore Bier kunne frembringe netop de Betingelser, der giver gode Stader. Derfor glæder det mig meget, at Brødrene Nielsen har taget dette Spørgsmaal op til et planmæssigt Forsøg, da jeg ved, at det er Viavlere, der gennemfører deres Forsøg med stor Dygtighed.

Til Slutning vil jeg henstille til de ærede Viavls lærere, om det ikke var heldigt, at de ved deres Møder tog lidt mere Hensyn til de mere fremmelige Viavlere. Begyndere er der jo altid nogle, der kan vejlede, og Hjælpsomheden er i Reglen meget stor blandt Viavlerne. Naar der kommer en fremmed Viavls lærer til en Egn, samles jo alle de mere interesserede Viavlere for at høre, hvad han har at meddele, men saa er det virkelig meget kedelig, naar han kun gennemgaar. Begyndelsesgrundene i Viavl. Jeg tror, at Viavls lærerne ved at at vejlede de mere fremfærdige Viavlere fremmer Viavlen bedst, og det kommer saa efter Haanden ogsaa Begyndere til Gode.

Indfangning af Natursværme.

Af

Snedker A. M. Buck, Bonfild, Rolding.

Efter min Mening bør vi som oprigtige Bivener staa hinanden bi med alt, som kan fremme Biavlens Gode, og man bør hjælpe hinanden saa godt, man formaar. Jeg for mit Bedkommende læser Indholdet af „T. f. B.“ med stor Interesse, for om jeg muligvis kan finde et eller andet nyt og godt Hjælpe-middel, som muligt kan tjene mig og mine Bier til bedste. Biavlens er jo, naar den skal drives rigtig, ikke saa lidt fordringsfuld, som enhver Biavler jo nok ved. Derfor gælder det om at søge at lære saa meget som mulig, og jeg for mit Bedkommende holder mig ikke tilbage, hvor det gælder om at lære noget nyt og ikke mindst i Biavlens, som jeg interesserer mig meget for. Da jeg haaber, at Bladets Læsere deler sælles Interesse med mig, fremtømmer jeg med Oplysning om, hvorledes jeg bærer mig ad med at indfange Sværme og indføre dem i mine Huse, efter min Mening en meget sunde Maade. Jeg bærer mig ikke saadan ad som mange andre Biavlere gør, nemlig først at fange Bierne i en Kube, og saa ryste eller slaa dem ned i Huset bagefter. Jeg har lavet mig en simpel Indretning af Boksbug, sammensat paa 2 Vinkler af Træ og de to Vinkler igen sammenføjet ved Hjælp af Hængsler, jaaledes at Sværmefangeren, som jeg kalder den, kan lukkes op og i paa en meget nem Maade. Naar en Familie har sværmet, og Sværmen har sat sig til Ro, stiller jeg Huset, som de skal indføres i, til Rette, enten ved Viklumpen eller ogsaa i selve Bigaarden, hvilket af Stederne er ligegyldig. Naar Huset jaaledes er parat til Modtagelsen, omslutter jeg Sværmefangeren med venstre Haand, aabner den med det samme og anbringer den under Sværmen, ryster Viklumpen ned i Fangeren med højre Haand, lukker Fangeren saa rask sammen som mulig, og saa har jeg hele Sværmen paa nogle faa Bier nær. Der kan selvfølgelig være Undtagelser for, hvorledes Sværmen sidder; men ved de fleste Tilfælde lader det sig jaaledes udføre, selv paa meget vanskelige Steder; for Eks. omkring en Træstamme eller i Toppen af et Træ, hvor man ellers vanskelig kan komme til, kan jeg let saa min Sværmefanger anbragt.

Ved Sværmens Indførelse gør jeg Huset tilrette med saa mange Kammer, som

jeg mener, der behøves, lægger Tæppet over godt Halvdelen af Kammerne, rykker de 2 bagerste Kammer samt Indfalds- eller Glasdøren tilbage, jaaledes at der bliver en ca. 3 Tommers Aabning mellem de bagerste og de forreste Kammer, tager dernæst Fangeren med Sværmen i højre Haand, aabner den lidt for neden og holder Bierne ned mellem Kammerne; da Boksbug er glat, glider Bierne rask ned, og med det samme at de sidste Bier glider ned, tager jeg Tæppet og trækker dette hen over Kammerne, skyder dernæst Indfaldsdøren samt de bagerste Kammer hen imod de forreste, men dog ikke helt tæt sammen, da man derved let kan komme til at mase nogle Bier mellem Afstandsklodserne.

Som Bevis for hvad Nytte man kan have ved at bruge denne af mig opfundne Sværmefanger, skal jeg anføre, hvorledes jeg nu sidste Sommer hjembragte en Bisværme. Der blev en Dag telefoneret til mig fra en Bekendt i Heils, 2 Mil fra hvor jeg boer, med Anmodning om at hente en Sværm Bier, da Biavlens ikke selv var hjemme, og der ingen var i Nærheden, som kunde eller turde paatage sig Arbejdet ved at fange dem. Dette var en stor Fornøjelse for mig, ved denne Lejlighed kunde jeg rigtig prøve min Sværmefanger, som jeg med det samme tog i Haanden og sprang op paa min Cykle og saa af Sted, og saa kom derned hørte jeg af nogle Arbejdere, at der havde været 2 Sværme, den ene var fløjet igen, men den anden var endnu tilbage, for Nesten en god Sværm. Jeg gik straks til Bærks og tog Sværmen, og det lykkedes mig saa godt, at der næsten slet ingen Bier blev tilbage paa eller omkring Stedet, hvor Biflyngen havde siddet, og med hele Bifamilien i Haanden satte jeg mig op paa paa Cyklen igen og kørte hjemad. Jeg naaede hjem uden Hindringer, og uden at en eneste Bi fløj fra mig, og heller ingen døde, som jeg havde en bange Anelse om, at der havde været. Jeg indførte dem straks i et Hus paa foran meddelte Maade paa 6 hele Kunsttavler, som ved sidste Efteraars viste sig at være over halv fyldte med forseglet Honning. Jeg gav den 4 Pund Sukkerfoder, som jeg dog godt kunde have sparet.

Sværmefangeren var for Nesten udstillet paa Industri- og Landbrugsubstillingen i Rolding i 1897 og blev præmieret med Medalje af 2den Klasse.

Lidt om min Biavl.

Af Lærer N. P. Holbech, Lynderup.

I „I. f. B.“ har jeg et Par Gange set, at en og anden længe lidet efter en Misfæl fra min Haand, men det er gaaet mig som Fjøl, der rejser til Amerika — naar det gaar daarligt, glemmer de at skrive.

I 1894 havde jeg 500 Kr. i Indtægt af mine 13 Stader, jeg udvidede da med 7 Stader til 20 Ramme-stader og haabede saa paa et større Udbytte.

1895 gav 70 Kr. i Indtægt, 1896 220 Kr., 1897 50 Kr. og 1898 330 Kr. eller 660 Pd. Honning.

Grunden til denne Svingning i Udbyttet har dels været de daarlige Aar og dels, at mine Bier har lidt af Bipest. Jeg har siden 1894 maattet forny Bierne i alle mine Ramme-stader. Boksbygningen har jeg brændt, da jeg tror, at Smitten ved Kunsttavler, lavede af saadan Boksbygning, breder sig til Stader, hvor Bipest ikke før har været*). At Honningen er en meget farlig Smittebærer i jelve Bigaarden har jeg faaet Bevijer paa ad praktisk Vej.

I 1896 troede jeg at have faaet Bugt med Sygdommen, der ikke mere viste sig i Bigaarden. Alle Yngeltavler havde jeg straks brændt, men en Enes gode nye Tavler med Honning havde jeg gemt paa

Løftet for senere at smelte Honning af, fuge den og bruge den til Mad. I Foraaret 1897 var Skolen her under Ombygning, og en jumul Dag — mens Taget var af Huset og Biavlerer borte — fløj Bierne ind og rensede de heugente Tavler for Honning. Resultatet vil jeg af Udbyttet, 50 Kroners Indtægt i 1897.

De fleste af Staderne viste igen Bipest i Yngelen, men nu rensede jeg grundig ud, borttog al Bygning, satte Bier fra flere smittede Stader sammen og rensede Husene, der blev befolkede med nye Bier, nye Rammer og Kunsttavler.

Klog af Stade, som jeg var bleven, glemte jeg ikke dette Aar at tilintetgøre alle smittede Yngel- og Honningtavler, og 1898 stod jeg igen med en ren Bigaard, men med 10 Familier og 10 tonne Huse, som jeg ikke havde Bier til at befolke. 1898 var jo et daarligt Aaar de fleste Steder, men gav mig 660 Pd. Honning af 10 Stamstader og 6 Sværme, fra Kuber

jeg havde indkøbt. Sidste Efteraar indvintrede jeg 16 Ramme-stader og 4 Halmkuber med Bier. Skont jeg har 4 tomme Stader endnu, betragter jeg dog Bigaarden som restaureret og gaar Aaret i Møde med godt Haab og Mod.

Udgiften i 10 Aar fra 1888 til 1898 har været 1000 Kr., men Indtægten 2500 Kr., altsaa et Overskud af 1500 Kr. De næste 10 Aar haaber jeg, at Indtægten skal blive det dobbelte, medens Udgifterne, hvis alt gaar godt, kun vil være lille, da alle 20 Huse ere velvedligeholdte med Maling og med Zinktage, og nok kan være mindst 10 Aar endnu.

Om Slægten Apis*

Af Herm. Borries.

Bor almindelige Honningbi, *Apis mellifica* — den bedst kendte og mest udbredte Art inden for Slægten *Apis* — forekommer nu spredt over den største Del af Jordkloden. Den findes i hele Afrika, overalt i Europa med Undtagelse af de aller nordligste Egne, i Lilleasien, Syrien, Persien, Kina, samt i Landet nord for Himalaya. Syd for denne Bjergkæde, i Forindien, Bagindien og paa de ostindiske Der mangler den derimod, men erstattes her af

nogle andre Arter, som vi senere skulle omtale. Til Amerika blev den i det 17de Aarhundrede overført af amerikanske Nybyggere og spredte sig hurtigt ud imod Vest, saa at den nu findes overalt i de forenede Stater, fra Ocean til Ocean. Til Australien overførtes den i 1862.

Under de vidt forskellige Himmelfstrog, som *A. mellifica* nu lever under, optræder den i et stort Antal af Varieteter eller Racers, der dog mindre adskille sig ved Bygning og Levevis end ved Variationer i Farven og ved visse Raceegenskaber. Man har tidligere været tilbøjelig til at opfatte alle disse Farvevarieteter som selvstændige Arter, men efter at det ved Indførelse af fremmede Racers (navnlig til Thykland) havde vist sig, hvor let disse Racers parre sig, saa at det endogjaa er meget vanskeligt at holde dem rene, er man vendt tilbage til den ældre Opfattelse og fastholder nu

*) Denne Afhandling fandtes mellem den afdøde Forfatters efterladte Manuskripter og er velvilligt overladt Redaktionen af Forfatterens Familie.

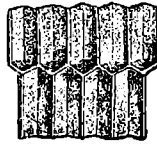
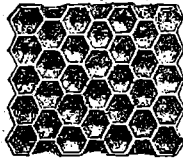

Fig. 7. Arbejdsceller (naturlig Størelse) af *Apis Indica*.

*) Boks i Blokke og Kunsttavler fører ikke Bipest med sig. R e d.

kun de oprindelige 4 af Linné og Fabricius bestrevne Arter, medens de øvrige af Latreille, Klug m. fl. bestrevne reduceres til stedlige Farvevarieteter. Efter denne Opfattelse findes der foruden *A. mellifica* kun 3 andre selvstændige Arter, *A. dorsata*, *indica* og *florea*, der udelukkende forekomme i Ostindien. Det er vel meget sandsynligt, at man med Tiden vil finde flere nye Arter eller ialfald Varieteter af de hidtil kendte Arter i de Egne af Jorden, hvis Insektliv er lidet kendt (til Eks. Mellemafrika), men holder man sig til, hvad man f. T. ved om Arternes og Varieteternes geografiske Udbredelse, faar man følgende Oversigt:

1. Den almindelige Honningbi. (*Apis mellifica* L.)

- a. den europæiske Bi. Nord-Europa (indtil 40°, 60—61° n. Br.), Mellem- og Syd-Europa, samt Algier, Guinea-kyten og det gode Haabs Forbjerg. Indført til Amerika og Australien.
- b. den italienske Bi. Lombardiet og

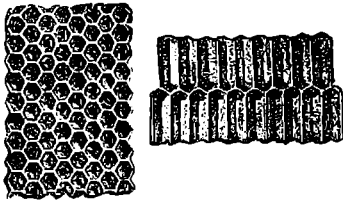

Fig. 8. Arbejderceller (naturlig Størrelse) af *Apis florea*.

Mellem-Alpernes sydlige Afald. Varieteter af den i det sydlige Frankrig, Dalmatien, Banatet, Sicilien og Krim. Indført til Tyskland i 1853.

- c. den cypriske Bi. Den Cypern. Indført til Tyskland 1872.
 - d. den kaukasiske Bi. Bjergkæden Kaukasus. Indført til nordligere Egne 1879.
 - e. den ægyptiske Bi. Egypten, Arabien Syrien, Himalaya, Kina. Indført til Tyskland 1864.
 - f. den afrikanske Bi. Afrika, indtil det gode Haabs Forbjerg, kun ikke i Algier og Egypten.
 - g. den madagaskar'ske Bi. Madagaskar, Bourbon og Mauritius.
2. Den sydasiatiske Bi. (*Apis indica* Fabr.) Forindien, Java, Borneo og Luzon.
 3. Den store asiatiske Bi. (*Apis dorsata* Fabr.) Ceylon, Java, Borneo, Celebes og Luzon.
 4. Den lille asiatiske Bi. (*Apis florea* Fabr.) Ceylon og Borneo.

De i Europa forefundne Varieteter af *Apis mellifica* ere naturligvis de bedst kendte og hyppigst studerede, ligesom de ere de eneste Racen, som med Fordel ere indførte til nordligere Egne. Hvad der — bortset fra deres Egenstaber iøvrigt — adskiller alle disse lokale Racen, er den store Variation i Farven, som udmærker dem. Ligesom Sydens og Tropernes Insekter i Almindelighed have mere glimrende Farver end vore, saaledes udmærke de sydeuropæiske Varieteter sig i Modsatning til vore brune Bier ved deres gule Behaarung og skimende gule Ringe om Bagtroppen. Ved Krydsning mellem disse Racen fremkommer der ny Farvevarieteter, der dog have Tilbøjelighed til at falde tilbage til en af Stamsformerne. Mest kendte og yndede ere vel nok Italienerne, som ere meget flittige Honningjamlere, lette at behandle og kunne taale vort Klima, naar de indvintres omhyggeligt. Krainer-Bierne (graalige med hvide Ringe om Bagtroppen) ere ogsaa meget flittige Samlere

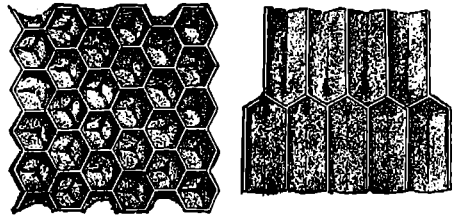

Fig. 9. Arbejderceller (naturlig Størrelse) af *Apis mellifica*.

og overvintre udmærket i et koldere Klima, men de ere mere tilbøjelige til at sværme. De flittigste Honningsamlere anses Cyprer-Bierne for at være, men de have andre Egenstaber, som ere mindre gode. De fyldte Cellerne for stærk med Honning, ere vanskelige at behandle end de foregaaende Racen, og overvintre mindre godt i et koldere Klima. Den ægyptiske Bi (*A. fasciata*) er noget mindre af Størrelse og viser den Ejendommelighed, at den opfører et stort Antal af Dronningeceller med tynde Cellerække Maaske kunde det forsvares at opstille den som en særegen Art. Den gaar forøvrigt jævnt over i den syriske og palæstinensiske Bi, der kunne betragtes som Afarter af den. Andre Varieteter af *A. mellifica* findes i Kaukasus, China, Tunis, Senegal, Kongo samt paa Madagaskar, hvor Racen er helt fort.

Ligesom i andre Grupper af Hymenopterer viser Farvetegningen sig indenfor Slægten *Apis* at være et upaalideligt Mærke til at adskille Arterne. Hvorledes finde vi nu solidere Artsmærker? Et Middel til at adskille Arterne i to naturlige Grupper

har jeg ved mine Studier over Arterne og deres Redebygning fundet i Forholdet mellem Længde og Bredde af Arbejdercellen. Sammenligne vi Forholdene hos de 4 forannævnte Arter saa vi følgende

Oversigt over Bi-Arterne.

	dorsata.	florea.	indica.	mellifica.
Arbejdsbiens Længde	18	9	10	13
Tablens Tykkelse	34	17	18	23
Cellens Bredde	5,5	2,9	4,2	5,16
Forholdet mellem Længden og Bredden af Arbejdercellen	3,3	3,3	2,4	2,4

Som det fremgaar af foranstaaende Oversigt, er Forholdet mellem Længde og Bredde af Arbejdercellen 3,3 hos dorsata og florea, den største og den mindste Art, medens hos de middestore-Arter, indica og mellifica, Forholdet er som 2,4 : 1. Udtrykt paa en anden Maade vil det sige, at den første Gruppe udmærker sig ved en betydelig slankere Legebysbygning end den sidste Gruppe.*)

(Fortjætted.)

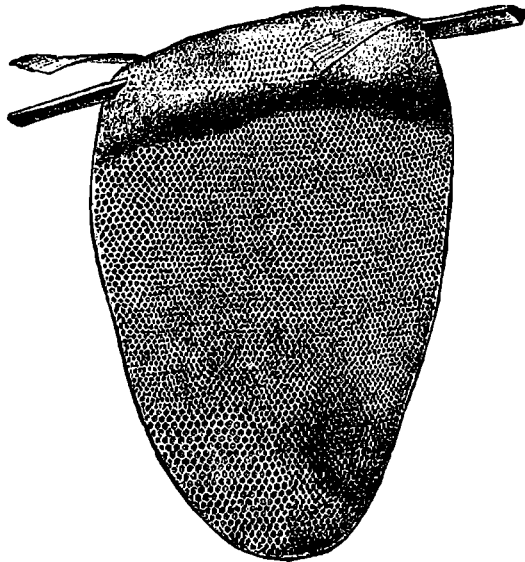

Fig. 10. Table af Apis florea (halv Størrelse).

Biernes Behandling i Sværmetiden.

Af H. Kaufmann, American B. Journal.

Jeg tror, et bedre Resultat kan opnaas ved at forhindre end ved at tillade naturlig

*) Forfælleren viser sig ogsaa i Bagkroppens Form, som hos Arbejdsbien af dorsata-Gruppen ikke er trind, men flad oven til. Endvidere har jeg hos dorsata, florea og en 3. Art uden Navn (paa Størrelse med dorsata), som findes i Zool. Museums Samling, fundet, at de sammenfattede Bie naar længere op paa Hovedet end hos Arterne af den anden Gruppe, saaledes, at Afstanden mellem de sammenfattede Bie og Bieene her er kortere end mellem Bieene indbyrdes). (. medens Forholdet er det omvendte hos mellifica-Gruppen) . (. (

Sværkning. Naar naturlig Sværkning tillades, er det nødvendigt, at der er et Menneske til Stede omrent den halve Dag til at se efter, indfange og huse Sværkene. Vi kan ganske vist anvende Dronningkælder; men de arbejder ikke saa godt, som det kunde ønskes, særlig i de større Biegaarde.

For at drive en fordelagtig Storbiavl er det nødvendigt at behandle Bie i flere Biegaarde; men med de nuværende lave Honningpriser kan en saadan Biavl ikke drives med Fordel, undtagen den naturlige Sværkning kan forhindres paa en sikker Maade.

Jeg har gjort Forsøg med forskellige Metoder. Blandt andre har jeg forsøgt at indføre unge befrugtede Dronninger i Staderne lige for Sværketiden. Det gav

et godt Resultat, da Sværkningen derved forhindredes, og et Overstud af Honning opnaaedes. 45 Familier bleve behandlede paa den Maade, og ingen af dem sværkede den Sommer; men det er alt for kostbart at forsøge sig gode æglæggende Dronninger saa tidlig paa Aaret.

En anden Fremgangsmaade bestod i at give rigelig Plads og Luftveksel. Før end Bieene havde begyndt at opføre Dronningceller, satte jeg en Kasse forsynet med Rammer med

Ledere*) under Yngellejet og oven paa dette et Honningrum med et Dronninggitter under. Stadets Forside blev saantidig lettet en Tomme fra Bundbrættet for at give rigelig frisk Luft. Dette Forsøg gav et daarlignende Resultat; thi de fleste af Familierne, der behandledes paa denne Maade, sværkede før de fik Honningrummene fyldte, og der blev kun bygget ubetydeligt paa Lederne. Dette overbeviste mig om, at Pladsens Størrelse kun havde en ringe Indflydelse paa Sværkningen. Jeg har set mange Familier sværke, endskøndt de yderste Tavler i Yngelrummet næsten vare tomme. Jeg antager Viracen, Egnens Træk og Vejrliget har megen Indflydelse paa Sværkningen.

*) Kassen, der blev sat under Yngellejet, burde indeholde Rammer med gode udbyggede Bokstavler, saa havde Resultatet blevet langt bedre. R e b.

Borttagelse af Dronningen, saa at Familierne blev dronningløse, har jeg anvendt efter en større Maalestok. De gamle Dronninger blev udtagne i Begyndelsen af Honningtrækket, og alle ansatte Dronningceller blev samtidig fjærne. Ni Dage efter blive alle paa ny opførte Dronningceller bortfkaarne saa nær som en. Dette standjede al Sværming; men ved senere Underjogelser viste det sig ofte, at mange af disse Familier bleve dronningløse, og nogle af dem arbejdede slet ikke tilfredsstillende, saa længe den dronningløse Tilstand varede.

Sidste Aar forsøgte jeg Dronningstifte fort før Hovedtrækket. Jeg anbragte Dronningen tillige med to Yngeltavler oven paa Dronninggitteret i et Magasin fyldt med tomme Tavler. Den tomme Plads, der opstod i Yngelrummet, blev udfyldt med Yngel og Bier fra andre Familier, som blev fuldstændig opbrugte paa den Maade, saa at jeg ved den Tid formindskede Antallet af Familierne med 20 pCt. Ni Dage efter flyttede jeg Overrummet med den gamle Dronning hen paa en ny Plads. I Stedet paa den gamle Plads blev der, efter at alle Dronningcellerne vare udfkaarne, indført en 3—6 Dage gammel ubefrugtet Dronning og samtidig paasat et Honningrum. Hensigten med at have Dronningen i Overrummet er at saa al Yngelen i Underrummet forseglet og noget Honning jamlet i de Tavler, hvoraf den ældste Yngel udløber. Dette bringer den underste Del af Stedet i en haabløs dronningløs Tilstand, uden at Stedet er dronningløst. For at saa ubefrugtede Dronninger af den rette Alder maa Dronningcellerne være paabegyndt omtrent en Uge, før den gamle Dronning bliver flyttet op i Overrummet. Naar Cellerne er modne, anbringes de i Amnestuer; nogle saa Familier kan da passe dem, indtil Dronningerne behoves.

Denne Behandling viste sig at være den virksomste og fordelagtigste, jeg nogen Sinde har forsøgt. For at saa Dronningstiftet udført behøver Stedet kun at aabnes tre Gange. Bortset fra dette, er der ikke andet at gøre ved disse Familier end at paasætte Honningrummene og atter fjærne dem, naar de er fyldte. Det vil let ses, at naar denne Plan følges, saa kan en Mand passe flere Vigaaer, da en Underjogelse om Ugen i Træktiden omtrent vil være tilstrækkelig.

Fra Vendsyssel.

I de lange Vinterastener er der for mange god Tid til at forøge deres Kundskaber om Biavl, naar nu blot Lyften og tilstrækkeligt med letfættelige Anvisninger er til Stede. Det forekommer mig — som Hr. J. K. K. ogsaa fremhævede i en Artikel i forrige Nr. — at Tidsskriftet indeholder for saa Anvisninger for Begyndere, den forholdsvis store Mængde af udenlandske og videnskabelige Artikler — der ganske vist kan være meget interessante, men sikkert uden junderlig praktisk Værd for danske Biavlere — burde vist, til Glæde for mange, indskrænkes noget til Fordel for lokale Artikler, særligt for Begyndere.

Det har glædet mig at læse Hr. J. K. K.'s Artikel om denne Sag, maaste særligt fordi han er vor eneste lokale Forfatter, og skont jeg altsaa indrømmer, at der i Tidsskriftet er Mangel paa letfættelige Artikler for Biavlere i Almindelighed og for Hedebiavlere i Særdeleshed, saa tror jeg dog næppe Hr. J. K. K. for sin egen Biavlsdrifts Styld har Grund til at beklage sig over Manglen i det sidstnævnte Tilfælde, da kun ganske saa Bendelboer med fuld Udbytte vil kunne drive Biavl paa „Hedebois“, men bør tage Sommertrækket paa Hvidløver og Algerkaal i Betragtning.

I nogle tidligere Artikler er af Hr. J. K. K. findes der saaledes nogle Udtalelser, som ikke stemmer med mine Erfaringer, jærlig dette: „I Egne med Eftertræk er det ikke nødvendigt paa kunstig Maade at forsøge paa at saa sine Familier folkestærke, da det vigtigste Træk falder jent paa Aaret, og de Familier, der er mest folkestærke om Foraaret, ofte bliver fattige paa Bier til Yngtrækket“.

Disse Udtalelser passer sikkert for Egne, der fuldstændig mangler Sommertræk, altsaa hvor Lyngen er den eneste Honningkilde, men næppe for Biavleren i Vendsyssel, hvor, som oven for nævnt, Kløver og Algerkaal ogsaa kan give megen Honning. Naar man læser de Beretninger, Hr. Urmager P. Nielsen, Lemvig, skriver om sit Honningudbytte, maa man forbauses. Mon vi Bendelboer ikke kunde opnaa noget lignende? Blot vi passer noget bedre paa Sommertrækket. Jeg tvivler ikke om, at det netop er Hr. P. N.'s Spekulationsfodring, Yngelbredning og idet hele taget den kunstige Yngeludvikling om Foraaret, Hr. P. N. kan takke for sit store Honningudbytte.

At Stader, som er stærke om Foraaret, blive fattige paa Bier til Yngtrækket, kan jo tænkes, naar Sommertrækket paa Grund

af ugunstigt Vejr eller af anden Grund ophører i længere Tid, men saa kan man jo fodre! Saalænge Trækket — naturligt eller kunstigt — vedvarer, vil Yngelanfættningen under almindelige Forhold ogsaa vedblive, forudsat at Staderne har gode unge Dronninger.

Jeg har opholdt mig nogle Aar paa Derne, er altsaa lidt kendt med Forholdene derovre, jeg tror vort Sommertræk fuldt ud kan maale sig med Øboernes. Jeg har ihvert Tilfælde aldrig paa Derne set saa prægtigt blomstrende Kløvermarker, som man ofte kan træffe paa hos os.

At jeg har fremdraaget mit — fra Hr. J. R. R.s noget forfælske — Synspunkt, haaber jeg, han ikke tager mig ilde op, da en Sag som bekendt altid vinder ved at blive belyst fra forskellige Sider; iøvrigt maa jeg anerkende Hr. J. R. R.s praktiske Dugtighed paa Biavlens Omraade.

Den her i Bendsyssel mest benyttede Stadesform er 10×12", med Plads til 18—19 Rammer i Underrummet, Magasinrummernes Størrelse er noget forskellig, men vist almindeligst 10×5".

Mange Begyndere har en fejlagtig Opfattelse af disse Staders store Underrum, idet de mener, at Magasinerne ikke skal paasættes, før Underrummet er fyldt med Tavler. I de fleste Tilfælde vil Bierne da have Arbejde nok hele Sommeren med at fylde de 18—19 store Rammer med Yngel, og Honningudbyttet udebliver. Naar Hovedtrækket begynder, maa et Magasin paasættes, og Pladsen derefter udvides vekselvis i Over- og Underrum.

Et Arbejde, der altid har voldt mig og mange andre Begyndere megen Besvær, mange Bistik og Bierne stor Forstyrrelse er Honningtavlernes Udtagning af Staderne og paafølgende Afborstning af Bierne. Dette gav Anledning til, at jeg gjorde Forsøg med en Magasinbitommer, hvilket jeg ikke har haft Grund til at fortryde. Bitommere fremmer Arbejdet betydeligt, frier os uøvede for mange Bistik og hindrer næsten al Forstyrrelse i Stadet. Til næste Sommer agter jeg at bruge Bitommere efter en større Maalestof og vil anbefale alle Begyndere at gøre lige saa. En Artikkel her i Bladet af en Sagkyndig om Bitommere og dens Brug vilde vist være til Gavn og Glæde for mange.

I „Gartner Tidende“ Nr. 1, denne Aargang, læste jeg følgende: En Konserverfabrik ved Swanley Junction i Nærheden af London blev for kort Tid siden ikke

alene formelig „belejret“, men endogjaa „indtagen“ af Bier. Disse Insekter indfandt sig i Fabrikken i saa stor Mængde, at alle Syltetøjstrufferne og andre Genstande, hvor der var noget godt at finde, blev totalt bedækkede med dem. Alle Fabrikens Arbejdere blev tvungne til at rømme Marken i nogen Tid, indtil man ved Hjælp af Røgning kunde saa Bierne bedøvet. Om trent 4 Kubikfod Insekter blev paa en Gang opsamlede.*)

I Meddelelsen i Nr. 16 om mit Honningudbytte har en Fejl indneget sig, idet der i Stedet for 104 Pd. skulde staa 154 Pd.

Høgholt pr. Sindal.

Julius Jensen, Gartner.

Yngelredens Begrænsning.

Af Lærer N. P. Holbech, Lythderup.

Jeg har med Fornøjelse læst flere gode Artikler her i Bladet fra praktiske Biavlere, der har fremført deres Erfaringer, blandt andre skal jeg nævne Bidrag fra N. Nielsen, Gynthersgaard og Brødrene Nielsen, Ollerup. Sidstnævntes Artikkel om Yngelredens Begrænsning fører efter min Mening ind i det rette Spor, som en praktisk Biavler maa følge, hvis han vil have et godt Overflud af sine Bier.

Jeg tilskriver mine korte Huse, der kun har 10 a 11 Normalrammer i Yngelrummet, en stor Del af Øren for det gode Udbytte, som jeg hidtil har haft af mine Bier. Et saadant Yngelrum bliver aldrig oversyldt af Yngel, selv ikke i et daarligt Honningaar, og vil i de fleste Aar vise sig at være stort nok. Jeg har kun haft 1 Sværm fra Rammestaderne i 10 Aar, og den kom fra en Familie paa 7 Rammer, der var sat til at fylde Dølinger. Er man bange for Sværme, behøver man kun kort før Sværmeliden at flytte lidt om paa Yngelrammerne, hvilken Yngelbredning ikke

*) De omtalte Insekter antager vi ikke har været Bier, men Hvepse, da Bierne kun i et enkelt Tilfælde er set trække af Frugt syltet i Sukker. Hvepse er der jo mange af i Hostens Tid, og særlig optræder de ofte i stort Antal i og ved Kloststaderne. For Hvepserne er henlagt Frugt og Syltetøj en Vækkemiddel, derfor benyttes Syltetøj og saa til Løffemiddel i de Flaaskalder, som mange Biavlere og Gartnere opstille for Hvepse. R. e. d.

skader paa denne Aarstid, da vil man næsten være sikker paa, at Bierne ikke kan jværme.

Jeg har 10 korte Huse med Lavnormalrommen og 10 længere Huse med 15 Kammer 14×10", altsaa samme Bidde som Lavnormal, men 1½ Tomme højere. Jeg har i 4 Aar ikke kunnet mærke nogen Forskel paa Overvintringen; den lave Kamme har vist sig lige saa god som den høje, men om Sommeren har de korte Huse med den lave Kamme næsten altid givet det bedste Honningudbytte. Jeg tror ikke, at Brødrene N. vil vinde noget ved at sætte Honningrammer ned i Yngelrummet; min Erfaring har lært mig, at Bierne helst vil være Honningen opad, hvor den lettere modnes. Jeg bruger samme Kamme i Overrum som i Yngelrum, hvorved jeg kan lade Bierne udbygge Kammerne, hvor det passer mig bedst. Honningtablerne trækker jeg dog fra hinanden, saa de bliver ca. 2 Tommer tykke. Dronninggittre bruger jeg ikke for at afsværre Dronningen fra Honningtablerne, Lyktavlesystemet viser sig tilstrækkeligt hertil; dog bruger jeg at lægge smalle Binde over Dpgangene fra Yngelredens undtagen for og bag i Stedet; men her gaar Dronningen næsten aldrig op.

Jeg betragter naturligvis ikke min Fremgangsmaade for den eneste rigtige for at naa et godt Udbytte, men min Maade passer mig bedst, og naar man i 10 Aar har haft en Indtægt af 2500 Kr., vidner dette om, at Metoden ikke er helt fejl. I meget er jeg enige med Brødrene N., særlig om, at man altid, baade Sommer og Vinter, maa passe godt over sine Bier; paa dette Punkt synner mange Biavlere, uden at tænke paa, at Tab af Varme næsten altid er et Tab af Honning.

Biablen i Midtjylland 1898.

Jeg vil i Korthed give et lille Tilbageblik over Biablen her paa Egnen i 1898. Da jeg i Efteraaret 97 havde indvintret mine Bier, kan jeg ikke sige andet, end jeg var lidt angstelig med Hensyn til Vinterforraadet; thi Trækket hørte jo meget pludselig op. Som sagt lidt angstelig var jeg hele Vinteren; men da Foraaret kom, og der blev saa megen Varme, at det var muligt at reise Bistaderne, kan jeg ikke sige andet, end det var en meget stor Overraskelse for mig, at de havde overvintret saa

godt. Alt var rent, og af døde Bier fandtes der kun saa i Staderne. Tilmed var der ikke saa lidt Yngel, og jeg tænkte, at det absolut maatte blive et godt Aar for Biavlen, efter som Bierne var saa kraftige. Men det blev rigtignok en stor Skuffelse for os Biavlere; thi da der blev lidt Træk, begyndte ogsaa det regnsfulde Vejr, saa det gik langsomt med Udviklingen af Folkene, særlig var det de sildige Sværme, som blev meget tilbage. Træk var der ikke saa lidt af, særlig var Hvidkløveren god i Forhold til det, som den i Almindelighed er her i Midtjylland. Men Regn og Blæst vedblev, og det var knapt, de kunde saa indsamlet det fornødne til Ynglen. Saa kom endelig Boghvedetrækket, men de fleste Steder ødelagde Rattefrosten og Blæsten Blomsterne. En Mængde af Bierne gik til Grunde i Marken. Sidst i Juli, som er den Tid da vort Hovedtræk begynder, saa Lyngen rigtig god og lovende ud, men endnu var Vejret det samme, Regn og Blæst med en enkelt Dags Solskin. Endelig først i August blev Vejret rigtig godt. Det gode Vejr holdt sig i ca. 3 Uger. I den Tid var der ogsaa rigtig Liv i Biablen, her faldt en Mængde Sværme i August Maaned, ja endog den 25. saa jeg en Sværm, men saa var det ogsaa forbi med Trækket, det blev atter Regn, Blæst og Rattefrost, som ødelagde Lyngen, og Trækket var saa at sige færdig for dette Aar. Men de 3 gode Uger gav ogsaa megen Honning, jeg havde i Gennemsnit af 10 Stader 35 Pbd. pr. Stade, ja der var et som gav 50 Pbd., og det kunde jo efter Omstændighederne kaldes godt. Hvad Indvintringen angaar, da er den hos de fleste rigtig god. I September og først i Oktober havde vi smukt Vejr og enkelte Dage stærk Varme, saa Bierne kunde komme ud at flyve næsten hver Dag.

Chr. Peder Jørgensen,
Landpost, Bording St.

Vinterpakning.

Af H. Lund, Carlshøj, Kongens Lyngby.

Ved et Besøg paa Biavlsstolen i Roskilde sidste Sommer, havde jeg Lejlighed til at høre et Foredrag af Lærer Nilsen, Gaojebæk, om Biernes Indvintring og Livet i Stedet om Vinteren.

Jeg er just i Dag kommet dette Foredrag i Hu, hvorfor skal jeg senere komme tilbage til. Han pointerede særligt stærkt

at indskrænke Vinterlejet til det mindst mulige Antal Kammer, i Forhold til Familiens Størrelse fra 6—10 Kammer, men saa havde man Staderne indrettede med ligejom en Skuffe under Kammerne, der sad i om Sommeren, men ved om Vinteren at trækkes ud, dannedes der et 5—6" højt Rum under Kammerne.

Saa denne Maade mente han, sikrede man sig en god Overvintring, og særligt sikrede man sig imod, at Bierne faar det for varmt.

Han blev efter Foredraget under en Samtale inddegaaet af Biavlslærer Grønning, der, idet han henviste til Ruben, hvor Bierne byggede helt ned til Bundbrættet og tilfittede hver Revne og Sprække, ikke mente dette Rum under Bierne var til nogen Nytte, uden man havde sine Bier paa en Plads, der næsten var at ligne ved et Driohus. Som Begynder i Biavl tør jeg ikke have nogen bestemt Mening angaaende nogen af disse to Maader, men jeg har jo Lov til at helde til en af Siderne, og er da tilbøjelig til, efter den lille Smule Erfaring jeg har, at holde paa Wilson's Metode.

Jeg antager nemlig, efter hvad jeg i Dag har set ved Husene i min Viggaard, at jeg har dækket for varmt, man kan jo ogsaa være for omhyggelig. Og den nye Maade at løfte Indstuddet $\frac{1}{8}$ " troer jeg ikke bliver brugt meget af Frugt for Træk, jeg synes heller ikke om den, paa Grund af den temmelig vekslende Temperatur man derved bibringer Vinterlejet, i det en stærk Blæst jo maa bringe Temperaturen betydeligt ned, i alt Fald være en meget forskellig Temperatur fra den under stille Vejr, og jeg synes det er for usikkert, hvad man byder Bierne.

Nu tilbage til mine Hus. Jeg pakkede i god Tid med Hæftelse tyldte Sække, oven paa og do. smaa afspjæbte bag Indstuddet, aabnede Indgangen til 6 a 7" (maaſte for lidt), ved et Wellsstade 10". For nu at gøre det rigtig godt, paafatte jeg Skyggebrætter for at have alt i Orden (dette sidste skulde jeg naturligvis ikke have gjort), men da jeg i Dag gif en Tur til Stoderne, laa der en Masse døde Bier paa Wellsstadets Flyvebræt, og ved flere af Enkeltstaderne gif Bierne og luftede sig, jeg fik nu Skyggebrædderne bort i en Fart og aabnede noget mere for Indgangene. At det særligt var gaaet ud over Wellsstadet er jo indlysende, da der tilmed var noget mindre Abning i Forhold til 2 Familier, Bierne var her ude paa Flyvebrættet i stor Mængde. Nu kommer jeg til Indretningen af vore Stader med Hensyn til Rummet under Kammerne. Der anbefaler Hr. Vorbeck i sin Bog at gøre dette Rum 2 til 3' højt (er dette godt

i Træktiden?)*. Jeg faar mine Stader fra Hr. N. Pedersen ved Svendborg, i disse kan man daarligt faa et $\frac{1}{2}$ " højt Blifjodertrug stiftet under Kammerne, kunde denne Plads ikke uden Stade være en Smule højere?

I „E. f. B.“ skrives, at det ikke gør noget, om man ved Indvintringen sætter et Par Tavler mere, end Bierne kan besætte.

Med alt dette synes det mig, at Hr. N's Indretning af Vinterlejet er sundt og godt, og dette Rum under Kammerne kunde maaſte i vore Stader nemt indrettes ved Løftning af Kammerne ved Indvintringen.

Jeg har nu omtalt en Udtalelse af en Biavler fra vort Broderland, han kunde ikke stærkt nok tilraade en omhyggelig og hensigtsmæssig Indvintring. Da det nu er god Tid til at drøfte dette nyttige Arbejde, skulde det glæde mig, hvis andre vilde berige os med deres Erfaringer.

Fra Amerika.

Af Th. Buchholz, Rødding.

Hvor meget koster det mere at producere Tavlehonning end som Slynghonning?

I den amerikanske Witidende Bee Keepers Review findes ovennævnte Spørgsmaal meget grundigt behandlet. Man mener, at Omkostningerne ere forskellige efter Lejlighed og Egnens Trækforhold. I Arizona f. Eks. havde en Biavler 300 Bisfolk i sin Viggaard og regner pr. Folk 200 Pd. Honning, og man er vel til Freds, naar denne Honning bliver betalt med 3 Cents pr. Pund. Og saa paa det nær hermed beslagtede Spørgsmaal: Hvor mange Pund Slynghonning maa man opjodre for at opnaa 1 Pund Tavlehonning? blev forskellig besvaret. Den bekendte Biavler Root svarede: Der staar i flere Bøger, at der maa fødres med 20 Pd. Slynghonning for at opnaa 1 Pund Tavlehonning; men tilføjer, at dette ser lige jaa-betænkeligt ud, som naar man paastaar, at Bierne forbruger 20 Pund Honning for at producere 1 Pund Voks.

En anden Biavler, Dr. Masan, har i

*) Nej, i Træktiden bør der ikke være mere end $\frac{1}{2}$ " Plads under Kammerne, hvis der er større Plads, bygges det særlig i gode Biaar Tavler imellem Kammerne og Husets Bund. Vorbeck anbefaler $\frac{3}{8}$ " Plads under Kammerne om Sommeren, og $2\frac{1}{2}$ " Plads om Vinteren.
Red.

15 Dage fodret 35 Pund Slynghonning op paa et Bifolk og af samme høstet 40 Pd. Tavlehonning; hvis ikke Trækket har begunstiget dette Resultat, saa var Honningfodring en god Forretning; thi 1 Pund Tavlehonning koster i det mindste i Hamborg 3 a 4 Gange saa meget som 1 Pund Slynghonning.

Hvor længe fodre Bierne deres Larver?

Efter samme Kilde har dette Spørgsmaal nylig været til Forhandling paa en Biavlerkongres derovre. Doolittle mente, at 6 Dage var den korteste Tid til Larvernes Fodring, hvorimod Dr. Miller efter Goban og andre antog, at 5 Dage var tilstrækkeligt dertil. Ved Middeltemperatur havde han fundet, at Larverne kommer ud af Ægget i 3 Dage mindre 2 Timer, Tilbræningen af Celler var færdig i 6 Dage og 3 Timer, saa at Insektet forlod Cellen 21 Dage efter, at Ægget var lagt. Men ved stærk Varme varede Ægstadiet 3 Dage, Larvestadiet 5 $\frac{1}{4}$ Dag og Nympfestadiet 11 $\frac{1}{4}$ Dag. Man ser, at vi Biavlere ved Slutningen af det nittende Aarhundrede staar over for en Katastrøfe med Hensyn til vore faste Grundfæstninger, da det jo knager og brager i alle Fuger.

Et andet Spørgsmaal blev paa samme Kongres behandlet med en Grundighed, som ligner Amerikanerne, og som efter vore Begreber maatte være en bedre Sag værdig, nemlig: producerer italienske Bier en bedre Slags Honning end den brune Bi? Daudant mente, at det alene beroede paa, at Italienerne havde bedre udviklede Lugteorganer end andre Viracer og kunde derfor bedre vælge og bruge deres Foder end disse; men Enighed kunde ikke opnaas om det omhandlede Spørgsmaal. Sandelig! Amerikanerne maa have en fin Smag, naar de alene ved denne Sans kan afgøre, om Honning er indbaaret af gule eller brune Bier. Det bliver derfor vel et Tidsspørgsmaal, om vi ikke til vore Udstillinger kunde staa os ved at forskrive Dommere fra Amerika.

Paa en Biavlerforsamling i Omaha var det Spørgsmaal stillet til Diskussion, hvad er mest indbringende: At producere Honning, at skrive Biaviser eller at lave Biavlcredstaber? At blive flog paa de forskellige Svar er ikke hver Mand's Sag, efter som man faar den Forestilling, at de fleste luskede omkring Spørgsmaalene ligesom „Ratten om den varme Grod“. Men saa meget har jeg erfaret: at udslunge Honning er langt mere indbringende end at skrive Artikler, og det har ofte gjort mig ondt, naar jeg maagen en Gang har maattet opsvarte det forste for det sidste.

Et Bistik.

I en stor Del af Landets Blade i Oktober Maaned j. A. stod at læse, at en Kone*) var bleven stukket af en Bi i Ansigtet, og 10 Minutter efter var hun død.

Om dette højst mærkelige og uheldige Tilfælde har jeg forhørt mig nærmere, saavel hos den forulykkedes Mand, som hos den Læge, der var tilkaldt; men som først naaede Stedet, efter at Konen var død.

Efter Mandens eget Svar til mig, var de den 15. Oktober begge to; Mand og Kone, ved at tage Bier op paa sædvanlig Maade ved at ryge dem til døde, der var kun enkelte Bier ude af Ruben, Mand og Kone stod nær hinanden, da med et siger Konen: der var en Bi, der stak min Næse, Braadden blev taget ud, og ingen af dem regnede Sticket for noget. Lidt efter siger Konen: det gør alligevel meget ondt, lad mig faa Din Skraa at smøre det med, det fik hun. Lidt efter siger hun: „Jeg bliver meget syg“; stræbte derpaa at gaa ind i Stuen under megen Klagen og satte sig paa Sengen under Mandens Vedfælgelse, Mælet forlod hende da. I det samme kom en Nabo og tilbød at hente Lægen; men som oven for sagt, Konen var død, længe før Lægen kom til Stede. Sticket havde truffet hende paa venstre Side lige under Øjet; hun var ellers ikke svag, og saa vidt vides ikke stukket tidligere, skønt hun selv havde faaet Bierne i Ruben, da de svarmede.

Lægens Svar skal jeg med hans egen Ord gengive: „Det af Dem omtalte Dødsfald maa heldigvis betragtes som temmelig eneftaaende. Jeg var just et Par Dage efter til Lægemeede, og ingen af de Læger, jeg talte med om det, mindedes noget lignende Tilfælde: Hvad der har været Grund til, at Konen døde ca. 20 Minutter efter, at hun var blevet stukket af en eneste Bi, vil ikke kunne opklares, men man maa ikke se bort fra, at hun kan have haft en Hjertesygdom, der kan have medvirket til den pludselige Død. Men da et saadant Forhold kan være til Stede hos andre, vil jeg ganske vist anse det for rigtigst, om Ansigtet altid blev dækket, især da Bier dog kan give alvorlige Tilfælde.“

Men hvorledes et Bistik skal behandles vil ganske afhænge af de foreliggende Forhold, nogen bestemt Modgift findes ikke og vil næppe komme til at virke paa Giften, der jo er ført ind gennem en meget fin

*) Det var Niels Peter Klausens Hustru i Heshol.

Adbning. At der tilraades og anbefales saa mange forskellige Midler tyder kun paa, at de fleste Bistif forløber godt."

Dette sorgelige Tilfælde, hvor et eneste Bistif saa pludselig har forvoldt et Menneskes Død, maa mane enhver til at være forsigtig med Bierne i Nærheden af deres Bolig, vi Biavlslærer bør især mane til Forsigtighed. Vel er det heldigvis yderst sjældent, at et Bistif kan have den Virkning, at Døden straks efter er Følgen, men jeg tager herved Anledning til bestemt at advare enhver imod at gaa til Bierne med blotlet Ansigt, forinden de bestemt ved, at de kan taale Bistiffet — noget man kun kan vænne sig til ved at blive stuffet — fra først af en enkelt Gang og kun paa Hænderne. Ansigtet maa absolut være beskyttet med et Bislør, indtil man af de enkelte Bistif, man faar, er blevet gennemvaskscineret af Giften, saaledes at Stiffet ikke alene ingen Smulst eller isjuefaldende Virkning har, men at man staar ganske roligt, om ogsaa der vanker et Stif.

Disse to Ting, at kunne taale Bistiffet og at staa ganske roligt, om man bliver stuffet, er meget vigtige Ting for en Biavlør at lære, mange behøver kun kort Tid for at lære at kunne begge Dele, andre behøver mange Aar. Til de sidste har jeg selv hørt, fra først af var jeg meget angstelig og modtagelig for Stiffet og har været ved at besvime, fordi Giften ved et Stif paa Haandledet gennem en Aare kom i Blodet. Nu derimod har jeg i mange Aar kunnet taale Giften, ogsaa i Ansigtet, uden at det i Neglen bliver videre at se. Ved en Gang imellem at blive stuffet kan man altsaa vænne sig til at taale det, og vi gamle Biavlere regner jo ikke et Bistif for noget. Men de unge og uerfarne Begyndere maa være forsigtige, indtil de ere gennemvaskscinerede.

C. F. Gronning.

Modgift mod Bigift.

Af Dr. med. Joseph Lauge,
Universitet-Assistent i Prag.

I den rige Litteratur, over hvilken den videnskabelige Biavl raader, er Kapitlet om „Bigift og Bistif“ ret stedmoderligt behandlet. Man synes at have frygtet næsten lige saa meget for en systematisk Bearbejdelse af dette højt interessante Tema, som for Bistif og dets Folger.

Det er intet Under, thi som Folge af Manglen paa Kendskab til Bigiftens Natur, ser vi ofte, at den moderne Læge ikke behandler Bistif paa anden Maade, end som Lægsfolk har været vant til.

I den nuværende Behandling af det giftige Akuleantstif ser vi fornemlig to Retninger blive fulgte: den ene søger at bekæmpe Følgerne af Stiffet, den lokale Betændelse, den anden tilstræber en Fjernelse eller Ødelæggelse af Giften paa selve det saarede Sted, og saaledes ser vi da i første Tilfælde den fra gammel Tid saa meget yndede Kuldeanvendelse ved Indslag med Vand, Eddike, fugtig Jord, saftige grønne Blade, revne Kartofler og i den moderniserede Brug af eddikesur Lerjord, fransk Brændevin og Alkohol. Fjernelsen af Giften ved Sugeri og Trykken paa det stulne Sted viste sig lige saa umulig som Ødelæggelse af Giften ved Heden fra en brændende, tæt over Stedet holdt Cigar, eller en Prikning af Zaaret med et Sykke glødende Traad. En Ødelæggelse af Giften bliver tilstræbt ved Anvendelse af kemiske Stoffer, og blandt disse fandt visse alkaliske Stoffer en udstrakt Anvendelse, fordi man haabede at neutralisere det antagne giftige Stof i Bigiften, Myresyre. Hertil hører Amoniak i Salmiaspiritus, Vandglas, Kalkvand, den vandige Oplosning af kulur Amoniak og det en Tid lang af Frankmændene foretrukne liquor natrii phenylci.

Desuden anvendes nu ogsaa mange andre Stoffer og bliver efter Resultaterne enten forkastede eller anbefalede, jeg vil af den lange Række kun fremhæve den temmelig udbredte Anvendelse af Terpentiniolie og Spyt som meget roste Midler.

Foruden den rent lokale Behandling har der ogsaa udviklet sig en intern Almenbehandling, som tilstræber et Svæddubrud ved Nydelse af varm Te, Hjertestyrkning ved sort Kaffe eller god Kognak.

Ved mine Undersøgelser af Bigiften har det nu vist sig, at Myresyre vel forekommer i ringe Mængde, men at den giftig virkende Substans derimod er repræsenteret ved et Stof, som paa Grund af sine Egenskaber maa regnes til Alkaloiderne, hine Substanser, der finder Anvendelse som Gifte og Lægemidler, og af hvilke Opium, Morfin, Chinin, Cocain er Dem bekendte af Navn og maaske af egen Anvendelse.

Det var nu meget nærliggende, efter at det var lykkedes mig at fremstille Bigiften som Renprodukt, ogsaa at foretage Forsøg paa at ødelægge denne Gift ved at finde en Modgift.

Af det store Antal Forsøg, som er

foretagne i Løbet af to Aar vil jeg kortelig fremhæve følgende:

Den rene Bigift viser sig i tør Tilstand som et graahvidt Pulver, som er let opløseligt i destileret, hyltligt Vand. Den vandige Opløsning virker alt efter sin Konzentration, mer eller mindre betændende, hvad man let kan overbevise sig om ved Inddrypning i Kaninøjne. Røger man en saadan Giftopløsning og drypper den i Øjnene, saa ser man, at den stærke Opvarmning ikke har haft Spor af Indflydelse paa Giftstoffet. Den tørre Gift viste sig efter i 6 Uger at være holdt paa 120° C., ganske uforandret virksom. Lader man en vandig Opløsning af Bigift fryse, og inddrypper denne Opløsning efter Optøning, saa ser man, at Kulden ikke formaar at angribe Giftstoffet. Et lille Forsøg paa Underarmen kan overbevise enhver om vedblivende Kuldeapplikationens Unytte paa det stufne Sted.

Sprøjter man Kloræthyl paa Huden, saa fryser denne inden kort Tid paa det oversprøjtede Sted og tilmed igennem alle sine Lag.

Jeg lader mig nu stifte af en Vi og sprøjter øjeblikkelig dette Kloræthyl paa Saaet, dette fryser hurtig og ligeledes den indpøbede Gift. Saa længe Huden og Giften er frosen paa dette Sted, finder der naturligvis ingen Opsugning og heller ingen Reaktion Sted. Efter Optøningen ser man nu efterhaanden det typiske Reaktionsbillede danne sig og uhindret udbille sig. Den ved Siden af Varme og Kulde, som physikalsk Fremgangsmaade i Betragtning kommende Elektrolyse, virker ogsaa allerede kemisk, skal der paa dette Sted i Korthed henvises til det for Bigiftens Ødelæggelse, mulig ved den positive Pol virkende Surstof (O₂).

Gaar vi over til de kemisk virkende Stoffer, saa ser vi, at Jod kun meget langsomt, medens Chlor og Brom i vandige Opløsninger meget hurtigt og sikkert formaar at ødelægge Bigiften. Der ses i Eproutetterne, at efter Tilslutning af Bromvand til Bigiftopløsning opstaar Grumsning og efterhaanden et smukt Bundfald, og saavel dette som den affiltrede Vædske viser sig ved Dyreforsøg ikke at være giftige.

Giftstoffer kan man desuden ødelægge ved Tilførsel af Ilt, en Fremgangsmaade som man betegner med Drydation. Herved ser vi nu en Ødelæggelse af Bigiften opstaa ved Anvendelse af forskellige iltholdige Substanter.

Hertil hører: det klor sure, det jod sure Kali, Chromsyre og dets Doppelt salt, det overfosforsure Kali, det hypermangansure Kali. De giver i vandige Opløsninger

jammen med Bigiftopløsning, Grumsfethed og Bundfald, hvorved Giften dels straks i Blandingsøjeblikket, dels i kort Tid ødelægges.

Et Forsøg med kalihypermanganicum vil give Dem Indblik deri. Blander jeg 1 cm.³ 1 % Bigiftopløsning med en Draabe 1 % Kalihypermanganopløsning, saa forsvinder efterhaanden den smukke violette Farve af den inddryppede Draabe, Vædsken bliver gulligbrunlig; 2 Draaber eller 3 Draaber af Kalihypermanganopløsningen mister ikke mere Farven; Vædsken bliver rødlig, og naar jeg drypper en Kanin dermed, saa indtræder ingen Svulmen af Øjehinden.

Den klare Vædske som ogsaa det hurtig affatte Bundfald er giftfri. Det har nu vist sig ved flere Forsøg, og omtrent 6 Centigram Kalihypermangan er i Stand til at ødelægge 1 Centigram Bigift; inddryppede jeg ved disse Forsøg Bigiften paa en Tid, hvor Bigiftopløsningen endnu ikke havde antaget Kalihypermanganets Farvetone, saa indtraadte, efter som Bigiften var mere eller mindre ødelagt, forskellige Reaktionen i Kaninojet.

Det ved denne Proces tilførte Ilt formaar at ødelægge Bigiften og som højt interessant, ganske ny Kendsgerning viste det sig nu, at den saaledes erhholdte iltrige, afgiftede Bigift ved Indbringelse i Dyrelegemer gjorde dem uimodtagelige, ja jaagar giftfaste mod Bigiften.

Et af Lægsfolk meget anvendt Middel er det gamle Terpentiniolie, som ved lægevidenskabelige Underøggelser har vist sig udmærket ved Iltindhold og derfor ogsaa bliver anvendt ved Fosforgiftning. Lige over for Bigiften forblev det lige saa virkningsløs, som det mig fra Firmaet Brokop & Schulz tilsendte Heliojon.

Den ombendte Fremgangsmaade, ved kemiske Processer at ville unddrage Bigiften sit Iltindhold, viste, at en Ødelæggelse af Giftsubstanten paa denne Maade ved Reduktion ikke var opnaaelig. (Sluttes.)

Bigaardens Udvidelse.

Af Lærer B. N. Rosenkjær.

Hvis en Forretning kan svare sig, ligger det jo nær at udvide den, saaledes ogsaa med Bigaarden. Har Biavleren opnaaet saa megen Sikkerhed i at behandle sine Bier, at han tør indlade sig paa at passe flere Familier og tillige finder, at der er Fordel ved at have flere, da er det rigtig at udvide sin Bigaard (forøge sine

Staders Antal). Dette kan da ske ved Indtøb af nye Bifamilier i Huse eller ved Køb af Sværme og saa selv sætte disse i Huse, men denne Maade at forsøge paa er ikke altid den billigste og heller ikke den fordelagtigste, særlig fordi den giver for lidt Færdighed eller Erfaring i Behandling af Bier. Biavleren bør arbejde hen til at kunne klare sig selv i alle Forhold vedrørende Biavlen; derfor maa han ogsaa helst formere fra sin egen Bigaard, hvis han ikke søger andet end Udvidelse. Søger han derimod at faa tilført nyt Blod til sine Bier, da maa han jo enten købe Sværme eller Dronninger, men da maa disse hentes langt borte, ellers er han ikke sikker paa at opnaa en virkelig Blodfornyelse, da Dronningen og Dronerne kunne flyve langt paa Farringsudflugter. Inden for den første Mils Afstand er man ikke sikker. Tillige maa man sørge for at faa Sværmen eller Dronningen fra bipestfrie Pladser. Er Biavleren selv fri for Bipesten, bliver han det jo ogsaa, naar han formerer sin egen Bigaard.

Formeringen kan ske paa to Maader, enten ved naturlige Sværme eller ved kunstig Deling af Familierne. Formeringen lykkes bedst i gode Honningaar. Skal der formeres ved naturlige Sværme, maa Biavleren allerede fra Foraaret af vælge sig det eller de Stader, som skal afgive Sværme, og disse skal da holdes med stærkt indskrænket Blods hele Foraaret igennem. Det højeste Antal Kammer i f. Eks. „10×12“ eller „lavnormal“ Stader maa være 8 a 9 Kammer hos en kraftig Familie, den vil da være i Stand til at sværme omtrent samtidig med Ruberne, men afgiver langt større Sværm, ja indtil dobbelt saa stor, som Ruben formaar, da 9 Kammer af det for ovennævnte Maal omtrent indeholder dobbelt saa mange Celler som en Kube. Skulde der indtræde ugunstigt Vejr sidst i April eller i Maj, saa at Bierne i længere Tid ikke kan flyve nogenlunde regelmæssig ud, da maa der fodres lidt hver eller hver anden Uften, selv om de ogsaa har Foder nok at leve af, for at Yngeludviklingen ikke skal standses eller aftage, men derimod tiltage. Ved Fodringen maa det paases, at saa lidt Varme som muligt slipper ud, ja der skulde helst ingen Varme have Lov at undvige, da den er meget værdifuld i den ofte kolde Maj Maaned. Paa denne Aarstid fodrer jeg altid fra nedan, naar undtages Rødfoder, der foretages ved fylde Tavler, som hænges ind til Bislumpen. Jeg benytter Foderbatter, derved undviger ingen Varme. Mine Foderbatter er af Blit, 8“ lange og 4“ brede med en opstaaende Kant

paa 1/4“ Højde. Paa den ene Endefant er der paaloddet et Haandtag, der gaar i Flugt med Bunden af Bakken. I denne Bakke holder jeg Fodret og skyder den saa ind gennem Flyvehullet ind under Kammerne. Naar Fodret har en passende Varme — nymalket Mælks Varme — vil Bierne hurtigt søge ned og bære det op, saa Bakken kan tages fra dem et Kvarters Tid efter. Ved denne Fodermaade gaar der saa godt som aldrig en Bi tabt, da Foderet i det højeste kun staa ca. 1/4“ højt, og deri kan Bierne ikke drukne, og som Regel kommer Bierne ikke ned i Fodret, men staar omkring paa Kanten og drikke. Jeg undgaar altsaa at aabne for Bierne noget Sted, saa Varmen kan ikke slippe borte, ja i det Sted bliver den forøget ved den Virksomhed, som fremkaldes ved at bære det varme Foder ind. Denne Maade at fodre paa kaldes jo Spekulationsfodring, men den maa ikke foretages, uden at der er tilstrækkeligt Blomsterstøv i Stedet, eller der kan bæres en Del ind med saa Dages Mellemrum, da den forøgede Yngelansættelse kræver meget Blomsterstøv. (Sluttet.)

Den moderne Biavl.

Af J. K. R.

I Januarhæftet af „T. f. B.“ har Hr. P. Nielsen, Lemvig, skrevet en Artikkel om „Biavl i Nutiden“, hvor han anbefaler en Genoptagelse af Kubebiavlen som formaalstjenlig, idet han hævder, at Biavl i Kunststader eller „Kunstabavl“, som han udtrykker sig, kun kan drives af enkelte „Specialister“ i det nævnte Fag. Det har forundret mig i høj Grad at se en ældre dygtig Biavler udtale sig saaledes. Efter at der nu i en Menneskealder har været arbejdet ihærdigt paa at fremme den saakaldte Kunstbiavl og med et Resultat, der maa kaldes godt, idet Kunststaderne nu paa de fleste Egne er i absolut Fleral frem for Ruberne. Skal vi nu efter dette Resultat vende om og atter styre tilbage mod den gamle Metode igen, og overlade det til „Specialisterne“ at arbejde videre med den efter Hr. N.'s Mening saa vidtløftige Kunstbiavl? Vi har nu i en Række levet i den behagelige Tro, at den danske Landbefolkning i Intelligens og Oplysning indtog en første Rangs Plads her i Europa, og nu kommer den nævnte Forfatter og meddeler de undrende Læsere, at den moderne Biavl er noget, der kun kan læres til Gavn af nogle enkelte Personer, saa har jeg

Grund til at antage, at nogle af hans Udtalelser ikke er i Overensstemmelse med de virkelige Forhold.

Jeg er enig med den nævnte Forfatter i, at der fordres ikke saa lidt for at drive Biavl paa en fuldtud moderne Maade med Anvendelse af alle de Opfindelser og Teorier, der til Dato er fremkommen paa Biavlens Omraade, thi disse er snart utallige, men lad bare dem, der har Tid og Lyst til slikt, være ene derom, thi en meget lønneide Biavl med Kunststader kan meget godt drives af de fleste (disse mange Kunstere foruden) i alt Fald da paa Eftertræks egne. Jeg taler her af Erfaring.

Der er to Ting, som efter min Mening maa være til Stede hos enhver begyndende Biavler, for at hans Biavl ikke skal blive en Fiasko, det første er virkelig Interesse for Sagen, og det andet er Kendskab om Biernes Levevis og Natur. Det sidste tror jeg, at de allerfleste Begyndere kan tilegne sig, naar bare de har den første Betingelse, Interesse for Biavl, og har de ikke dette, ja saa er det vist saa temmeligt ligegyldigt, om de bruger Kuber med Undersæt eller Kunststader, Resultatet vil nok blive saa omtrent ens. Forøvrigt har jeg brugt begge Metoder, og er kommen til det Resultat, at vi i vort uuværende Trugstade, i dets almindelige brugte Form, har en Bibolig, der tilbyder en saa let og simpel Behandling af Bierne, at de langt overgaar de af Hr. N. saa stærkt anbefalede Kuber med Undersæt.

Jeg mener ogsaa, at Biavlen burde fremstilles saa vel i Tale som i Skrift paa en noget mere letfattelig og simpel Maade (uden derfor at vende tilbage til Kuberne), thi det har sikkert afholdt mange med virkelig Interesse fra at blive Biavlere, at de ved at høre Foredrag, samt ved at læse om Biavlen, er kommen til at betragte den nyere Biavl som en saa vidtloftig Sag, og at de af denne Grund har undladt at besatte sig med samme. Nej, lad Biavlen blive fremstillet saa simpelt og letfatteligt som muligt, og lad alle de udviklede moderne Teorier hvile; thi Biavlen er og bliver for de aller fleste dog kun et Bieerhverv, der som oftest maa passes noget lejlighedsvis, hvorfor det ikke nytter at bruge ret mange Kunstere ved Passningen, men indskrænke denne til at komme „Naturen til Hjælp“, og Bierne kan ogsaa ved denne Passning give et meget godt Udbytte (særlig paa de sydske Eftertræks egne), naar de er i gode velforarbejdede Trugstader.

Som man af ovenstaaende vil se, er jeg enig med Hr. N. i, at der burde lægges mere Vægt paa den virkelig praktiske Biavl,

men en saa radikal Fremgangsmaade som at gaa tilbage til Kubebiavl igen er jeg en bestemt Modstander af, dette vilde være et stort Tilbagekridt; i Stedet for et Fremkridt, nej! lad os arbejde videre med den moderne Biavl og søge at gøre den saa praktisk og letfattelig, at den kan forstaaes og drives af enhver, der har virkelig Interesse derfor. Jeg tror, at dette kan naas, ja! allerede er naaet. Forøvrigt tror jeg ikke, at Biavlen er saa stærkt paa Retur, som den nævnte Forfatter angiver, men at de to sidste Aar ikke har været heldige for Biavlens, er desværre sandt.

Kubebiavl kontra Kassebiavl.

Af Lærer N. P. Holbech, Lynderup.

Hr. P. Nielsen, Lemvig, har i Bladets første Nummer skrevet et Indlæg til Gunst for Kuberne, hvilke han mener skal frelse Biavlen fra Undergang. Jeg sværmer ogsaa for Kuberne, men kun fordi Kuberne ogsaa sværmer for mig; gjorde de ikke dette, skulde de snart saa Kassepas. Grunden til Biavlens Tilbagegang i nogle Egne af Landet er ofte den, at Kassebiavleren ringeagter Kuben og kun har Ramme-stader. Disse dner ikke rigtig til Formering for en Begynder, nogle Kasser blive tomme ved Dromingtab o. s. v., og Begynderen taber Modet. Havde han 1 a 2 Kuber, fik han 2 til 4 Sværme paa naturlig Maade til at befolke sine Kasser, og hans Biavl vilde overvinde Bornebygdommene. Af denne Grund vil jeg istemme Hr. P. Nielsens Dpraak: „Tilbage til Kubebiavl!“ Dog hermed hører ogsaa vor Enighed op. Den danske Bonde er Gud ske Lov ikke saa indskrænket, at han ikke skulde kunne passe Bier i Nutidens lette og bekvemme Biboliger. Her i Viborg Amt gaar det udmærket; Amtet har i de sidste 10 Aar anskaffet ca. 10,000 Guse til Bier, men jeg har kun hørt meget saa klage over, at de ikke kunde saa noget Udbytte af deres Bier. Nej, Udbyttet af de nye Biboliger har været saa stort, at de forhenværende Kubebiavlere ofte med Ringagt har set tilbage paa Staafuben, som forhen jagt.

Jeg kender Husmænd og Gaardmænd, der har haft indtil 100 Pd. Honning af en Familie, ofte flere Aar i Træk, selv sidste Aar havde en Mand 85 Pd. Honning af et Stade, og Manden var kun

Begynder i Biavl. Mon Kubebiavl kan give et saadant Udbytte? Naar Begynderen kender Biavlens Hovedbud: Rigelig Honning, No om Vinteren og ingen Blads-mangel i Træktiden, og han saa afholder sig fra Eksperimentering med Kunstsværme, Dronningavl, Yngelspredning o. s. v., saa vil Kasjebiavlere altid kunne have den dobbelte Indtægt imod Kubebiavlere.

Hr. P. Nielsens Anvisning til Kubebiavl er et forlængst tilbagelagt Stade her paa Egne, hvis han da mener, at Kuben skal sættes paa et Undersæt uden Rammer og Kunsttavler, thi et saadant høster man, men Nutidens Undersæt sluger man Honningen ud af, saa snart den er moden. Saalænge en Halmkub kan staa for Ude, behøves jo ingen „Dptagen“; thi en Kub kan jo fodres lige saa godt som et Kunststade. Dronningløse Folk kan jo trommes ind til andre Kubefolk, hvis man ikke har Ramme-stader at sætte dem til.

Hr. P. Nielsens Syn paa Biavlskolens Nytte for Biavlere er vist enestaaende; gennem denne Skole uddannes Biavlere, der hjemme forfærdige Egne driver Mønsterbigaarde, hvor Begyndere som oftest gratis faar de smaa Kurser i Biavl, som Hr. P. Nielsen anbefaler saa meget, og som jeg for Resten ogsaa tror er til megen Nytte.

Jeg har ikke været paa Biavlskolen og faar vel heller aldrig Tid til at komme der; men saa meget kender jeg til de Mænd, der forestaar Skolen, at jeg tror, Eleverne blive oplærte i praktisk Biavl og ikke i en Kunstbiavl, der gør dem uduelig til hjemme, hver i sin Egn, at give Begyndere de rette Vink. Efter min Mening udretter en Mønsterbigaard, drevet af en veluddannet Biavlere, meget paa en Egn. Foregangs-mænd maa vi have i alle Retninger, ellers bliver der Stillestand og Tilbagegang i Biavl. Selv Hr. P. Nielsen anbefaler jo „Specialister“ til at udrydde Møllene.

Til Slutning skal jeg kun tillade mig et Spørgsmaal: Tror nogen, at ret mange Kubebiavlere vil ofre 2 a 3 Dage og en lille Sum Penge paa at lære Kubebiavl efter Hr. P. Nielsens Anvisning? for jeg tror det ikke!

En anden Sag vilde det være, om veluddannede Biavlere indbød Begyndere til 2 a 3 Dages praktiske Øvelser med Bier i velpassede Ramme-stader. Herved vilde Begyndere kunne lære saa meget, som der fordres til at drive en rentabel Biavl i Kasser med bevægelige Tavler.

Kuberne hører kun hjemme som Sværme-stader; jeg har hvert Aar nogle, i Vinter fire.

Nutidens Biavl.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

I gamle Dage drevs Biavl paa en hel anden Maade end som nu. Den Gang var det langt mere almindeligt at holde Bier end i vore Dage. Trækforholdene var bedre, og Driftsmaaden, der anvendtes, var i sig selv saa simpel, at enhver med Lethed uden nogen Forkundskab kunde drive Biavl med Fordel. Men i de sidste 50 Aar har Forholdene imidlertid forandret sig saa, at denne Slags Biavlsdrift ikke mere kan betale sig, i hvert Fald ikke her paa disse Egne, hvor der kun have Sommertræk. De nuværende Trækforhold er ikke saa gode, som de var tidligere, da Landmændene jaede Naps og Boghvede, og siden Kunstbiavlens fine Produkt, den udstyngede Honning, er kommen paa Markedet, er det næsten umuligt at faa Afkastning for, hvad der høstes af Kuberne; der findes næppe den Robmand mere, der vil købe Biværk. Alt dette har bevirket, at den gammeldags Biavl efter Haanden har tabt sig, saa at det nu snart hører til Sjældenhederne at træffe paa Kubestader med Bier i. Kubebiavlere er som en Folge af Tidens Udvikling bleven en forældet Fremgangsmaade, og vil aldrig mere, undtagen Forholdene skulde forandre sig, faa den Udbredelse eller Betydning, som den tidligere har haft.

Det har derfor i høj Grad forbaudet os, at en æret Forfatter i nuværende Blads Nr. 1, Side 10, har kunnet anbefale, at Folk blev oplært i Kubebiavl i Stedet for i Kunstbiavl. Vi kan ikke slutte os til de der fremsatte Misfælsker, fordi vi tror, at der ikke vil kunne opnaas et tilfredsstillende Resultat ved en saadan Biavlsdrift. Biernes Natur er ganske vist den samme, som den altid har været; men derfor er det ikke givet, at fordelagtig Biavl kan drives paa samme Maade nu som i gamle Dage. Det gaar paa Biavlens som paa Landbrugets Omraade, nye Opfindelser og Fremskridt skaber om paa Forholdene, saa at de gamle Fremgangsmaader ikke mere kan anvendes med Fordel.

Alt Kunstbiavl kan drives med Fordel af den største Part af vort Lands Befolkning, derom følger vi os overbeviste. For at kunne drive en rentabel Biavl behøver man slet ikke at være videnskabelig uddannet, som enkelte tror. Naar blot en fornuftig Fremgangsmaade følges, saa skal man nok opnaa et tilfredsstillende Resultat. Men man maa vælge en bestemt Metode at behandle sine Bier efter; gør man ikke det,

faa bliver det hele let planløst og ender med Tab. Folk, der ikke har tilstrækkelig Tid til deres Raadighed, maa helst lade være med at holde Bier. Uden nøjagtig Pasning kan Biavl i Længden ikke betale sig.

Kunstbiavlen kan, naar den drives paa en tidsvarende Maade, give et langt større Udbytte end den gamle Fremgangsmaade. Naar Bierne behandles paa en fornuftig Maade kan de selv i et saa daarligt Aar som det sidste har været, give et ret anseeligt Overskud. Vi kan her som et Eksempel nævne, hvad Indtægt vi sidste Aar havde af 5 Stader, der stod opstillede paa en Plads ene for sig. De blev anvendte udelukkende til Honningavl. Af disse 5 Stader høstede vi 250 Pd. Honning. Det bedste gav 65 Pd. og beholdt 18 Pd. i Yngelrummet. Efter Udskyngningen blev der, for at fuldstændiggøre Winterforraadene, til Fodring anvendt 50 Pd. Randis a 22½, Dre. Honningen solgtes a 50 Ore pr. Pd., hvilket giver 125 Kr. Sukkeret kostede 11 Kr. 25 Ore. Denne Udgiftssum, samt Renten — 5 Kr. — af den i Bierne staaende Kapital fraregnet, giver et Nettooverskud paa 108 Kr. 75 Ore. For at faa denne Indtægt antager vi, højt regnet, at have arbejdet i 15 Dage. Det kan blive 7 Kr. 25 Ore pr. Dag, hvilket er en ret anseelig Dagløn, sammenlignet med, hvad der kan tjenes ved andet Arbejde. Vi kan derfor ikke godt forstaa, at Folk i Almindelighed hvoertæn skulde have Tid eller Raad til at behandle deres Bier paa en rational Maade. Folk, der kan forskaffe sig en større daglig Indtægt ved anden Bestæftigelse, vil vi ikke anbefale at drive Biavl for Fordelens Skyld. Men af saadanne, i økonomisk Henseende heldig stillede Mennesker, findes der vist kun et ringe Antal, saa der er næppe Grund til at tage dem med i Betragtning, naar Tælen er om, for hvem det kan betale sig at drive Biavl.

Uarsagen til Biavlens Tilbagegang i de senere Aar er det urigtigt at skrive paa Kunstbiavlens Regning. Det er andre Omstændigheder, der har bevirket denne Tilbagegang. Den vigtigste Uarsag er vel nærmest de sidste daarlige Aar. Dernæst kommer Ukendskab til Biernes rette Behandling, og endelig Bipesten og Bøksmøllene. Hvis dette ikke er rigtigt, saa kan vi ikke forklare os Uarsagen til, at Biavlen ogsaa er gaaet tilbage paa de Egne, hvor der kun drives Kubebiavl. Paa saadanne Steder kan det da ikke være Kunstbiavlens Skyld. Vi tror inderligere, at den moderne Biavlsdrift har hjulpen til at holde Biavlen oppe, saa at der til Dato findes et saa

stort Antal Bistader her i Landet, som der gør. Vi skal villig indrømme, at nogle har haft Tab ved den moderne Biavlsdrift; men det kommer af, at de ikke har drevet den paa en tidsvarende Maade. De har ikke taget nok Brug af Nutidens rige Hjælpemidler og Opfindelser. Det er ikke nok at anskaffe sig et Rammestade, besolke det med en Sværm og saa overlade denne til sig selv. I Længden vil en saadan Fremgangsmaade gerne ende med, at Stadet „gaar ud“, og naar det sker, saa er man tilbøjelig til at sige, at Biavlen ikke kan betale sig.

Det, vi arbejder paa, er at faa Biavlen drevet paa saadan Maade, at den kan give Overskud selv i de daarlige Aar. Det gør ikke noget, fordi der bliver meget Arbejde at udføre, naar blot det bliver rigelig betalt. Her i Sommertrækssegnene er der visse Regler, der bør følges, eller rettere sagt, visse Arbejder der bør udføres, for at der kan opnaas et tilfredsstillende Resultat. Et lavt Rammemaal bør vælges fremfor et højt, fordi man ved Brug af et saadant kan høste en større Mængde Honning, og saa paa en let Maade komme til at fodre i Stedet for. I Aar med tidligt, men kort Træk, anser vi i mange Tilfælde Høstfodring for at være nødvendig for til næste Foraar at have udviklingsdygtige Familier. Men en saadan Fodring lader sig ikke let udføre, undtagen et lavt Rammemaal benyttes. Man bør benytte Dronninggitter, og ved Hjælp af det sørge for, at den stærkeste Yngeludvikling ikke kommer til at foregaa paa en upassende Tid. I Egne med Sommertræk, men intet Eftertræk, skal man være meget varsom i saa Henseende, da man ellers udsætter sig for at avle Bier i Stedet for Honning. Man bør sørge for, at der i Stadernes Yngelrum findes en god Tavlebygning; er den hullet og gammel, kan Bierne ikke udvikle sig tilstrækkelig. Og endelig bør man sørge for at foretage kunstigt Dronningstifte, saa ofte det tiltrænges, og ikke overlade til Bierne selv at besørge dette, saaledes som et Par ærde Biavlsforfattere for nylig her i Bladet har anbefalet. Det kan ikke betale sig at lade dem stifte deres Dronninger paa naturlig Maade, og af andre Grunde er det heller ikke onskeligt. Men vi skal ikke her komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, da vi agter at behandle det mere udførligt i en senere Artikkel.

Den Biavlsdrift, som vi her har anbefalet, ved vi nok, nogle mener, er for udviklet til, at den almindelige Mand kan følge den; men vi kan forsikre enhver om, at det ikke er nødvendigt at være viden-

skabeligt uddannet for at drive Biavl efter vore Anvisninger; de er simple og praktiske. Forøvrigt maa man ingenlunde tro, at vi paa dette Omraade taler om noget, vi ikke kender til. Vi har ofte haft Lejlighed til at gøre Sammenligninger mellem de forskellige Driftsmaader ude iblandt Biavlerne, og det, vi der har set, har yderligere bestyrket os i den Tro, at den Driftsmaade, vi har valgt og anbefalet til andre at drive Biavl efter, er den bedste og mest fordelagtige, sammenlignet med andre anvendte Metoder. Hidtil har vi da heller ikke hørt nogen Klage fra de Biavlere, der har fulgt vore Anvisninger, men derimod flere om Tilfredshed.

At drive Biavl i Sjællands Hedeegne er ikke det samme som at drive Biavl i Sommertræegnene. Hvor der kun havees tidligt Træk, er det ulige vanskeligere at drive Biavl, end hvor der havees Eftertræk. Derfor bør man, naar man skriver Anvisninger til Biavl, gøre opmærksom paa, hvilke Egne eller Trækforhold de passer for; og man ikke det, saa bliver de let vildledende.

Rundskaber om gode Behandlingsmaader skal der til først og fremmest, det er vort Syn paa Sagen. Husk paa at Bierne ikke kan passe sig selv i Længden.

Foraarsbetragtninger.

Af B. E. B. Smith, Bjergsted.

Nu nærmer Foraaret sig, og Bierne kan igen begynde at se sig lidt om udenfor, efter i saa lang Tid at have været henvisse til at sidde inde. Saa faar vi Biavlere ogsaa noget at bestille, det vi længe har længtes efter. Bierne saa travlt med Hovedrengøring, og vi hjælper dem efter bedste Evne med det groveste. De begynder nu ogsaa deres første Sommerarbejde, nemlig at hngle. De har jo nemlig 2 store Hovedarbejder for hver Sommer; først at hngle for at Stedet kan blive rigtig folkestærkt til at tage fat paa det andet, som er at høste Honning, for at de kan have nok at leve af, naar Vinteren indfinder sig med Smalhans alle Begne. Man kan ved Foraarsfodring — den saakaldte Spelulationsfodring — fremme Ingelansætningen, saaledes at Stedet bliver tidligt folkestærkt, idet Bierne, naar de kommer saa nemt til Foder, synes at tro, Sommeren at være kommen nærmere, og derfor hngle stærkere, saa Stedet, naar det virkelige Honningtræk

begynder, med fuld Kraft kan tage fat paa Indsamlingen af den Honning, som Naturen byder. Et folkestærkt Stede indsamler i et godt Aar langt mere, end det behøver til Winterbrug, og Overfluddet kommer Biavleren til Gode.

Bierne jager Honning af Blomsterne, de søger de fleste, men der er dog meget stor Forskel paa disses Honningrigdom. Det vil dog ikke kunne betale sig at dyrke nogen Plante for Bierne alene, men kan man ellers finde sin Fordel ved at dyrke dem, eller nogle af dem, vil det naturligvis være til Gavn for Biavlere.

Staderne bør staa paa et Sted, hvor der er Lø og Stygge, derfor er det heldigt, hvis der er rigeligt med Trær og Buske. Kan man ikke praktisk skaffe dem Lø af saadanne, saa kan man flette et tæt Nisgærde 2 a 3 Alen højt, navnlig mod de mest udsatte Sider. Derefter kan man plante et Løbælte, hvis man ellers har noget at plante i, og dertil kan man enten vælge Pil og Boppel, der hurtigt vokser op og giver Materiale til Gærder, eller Tjørn, Elm, Hassel, Syrener, Snebær og lignende.

At det er rart at have Vle-, Bærs-, Blomme- og Kirsebærtrær, Nibs-, Stikkelsbær- og Solbærbuste samt Hindbær i sin Have, det ved enhver, og de søges ibrigt af Bierne. Ligeledes søger de ibrigt Lind og Ahorn. Af Honningplanter, der dyrkes i Marken, fremhæves Raps, Hvidfløver, Alfike, Boghvede og Sennep. Det lønner sig godt — om man har Aoling — at saa 2 Pd. Hvidfløver og 1 Pd. Alfike (pr. Td. Land) i sin Græsmark.

Det betaler sig altsaa ikke at dyrke nogen Plante alene for Biernes Skyld, men kan man paa anden Maade have Fordel deraf, saa er det at anbefale. Lø og Stygge for Middagsjolen maa man fremfor alt skaffe sine Stader. Det er temmelig ligegyldigt, til hvilken Side Fjlvhullet vender — mine Bier har dem i alle 4 Verdenshjørner, og jeg mærker ingen Forskel af den Grund. Man maa ikke opstille sine Stader saaledes, at de steges af Middagsjolen, da Bierne om Sommeren saa vil faa det for varmt i Stedet, og man risikerer, at Bokstaberne løsner sig, og falde ned, og om Foraaret løkkes Bierne for tidligt ud, hvilket navnlig er til stor Skade, naar der endnu er Sne paa Jorden, da derved mange Bier vil omkomme. Morgen- og Aftenjolen maa gærne skinne paa Staderne.

Lavnormalstaden.

Af N. S. Jakobsen, Dyrsløge, Ulsborg.

Om dette Emne har Brodrene Nielsen, Olerup, skrevet en Artikkel her i Tidsskriftet for nogen Tid siden. De søger deri at hævde, at denne Stadsform ikke, som det saa hyppig paastaas, er for indviklet for den almindelige Bivaer. Denne Anskuelse er senere her i Bladet — som saa ofte før — bleven bestridt, idet der er bleven henvist til, at Lavnormalstaden krævede mere Pasning, specielt Esteraarsfodring, og altsaa ikke passede for de Bivaere, som ikke havde megen Tid til deres Raadighed.

Da jeg for en Del Aar siden begyndte at drive Bivaer, var det under Paavirkning af Vorbecks Bibog; det første Stade, jeg anskaffede mig, var derfor et „Holstebrostade“, (10×12⁴); trods Advarslerne mod ikke at holde sig til en bestemt Stadsform blev det næste Stade et Lavnormalstade, dette behagede mig saa meget, at jeg snart folgte Nr. 1 og for Fremtiden anskaffede mig udelukkende Lavnormalstader.

Jeg har aldrig mistet noget Bijaer og har aldrig kunnet forstaa den megen Snakken om at overvintrere med et halvt Magasin oven over Yngelkammerne, thi Kammen indeholder jo omtrent den samme Mængde Honning som en 10×12⁴ Kamme, og Honningen sidder mindst lige saa bekvemt for Bivaernes Afgang som i denne. Med Hensyn til Overvintringen kan jeg derfor ikke indse, at der er flere Ven i Lavnormalkammen end i andre Kamme.

Honningudbyttet beror efter min Mening udelukkende paa Trækforholdene og Bifamilien, slet ikke paa Staden, naar dette da ikke er helt urimeligt indrettet, saa for den Sags Skyld kan det vist være ligegyldigt, hvilken Stadsform man benytter. Derimod er for mig det mest tilfaldende ved Lavnormalstaden dette, at Helkammer kan anvendes i Magasinerne, hvilket ikke godt lader sig gøre med de andre autoriserede Kamme; Lavnormalkammen er meget nem at haandtere uden at irritere Bivaerne, da den saa let kan tages op af Staden og sættes med igen uden at støde imod; da man ikke bruger andre Afstandsmaal end Stifter i Tavlebæerne, er der kun liden Fare for at knuse Bier, og Bivaerne ligger kun lidt ved Kammerne af samme Grund. Endelig forekommer Lavnormalstaden mig at være vor smukkeste Stadsform, dog om Smagen kan jo ikke disputeres.

Dette var de Fordele, som falder mig mest i Sjænen, af Mangler synes der mig

at være meget saa. Den tit omtalte komplicerede Behandling har jeg ikke mærket noget til, det skulde da være Gittrene, som jeg ikke tror kan undværes i Lavnormalstaden. Men hvilket andet sikkert Middel har vi til at indstrænke Yngelreden med i honningsfattige Aar, hvoraf der desværre er flere? Og er det nu saa forfærdeligt indviklet med disse Gittre at lægge dem oven paa Yngelkammerne og sætte Magasinerne derpaa; vi skal dog nødvendigvis altsaa meget til Bivaernes Dumhed. Dog anvender jeg ikke Gittrene mere end højst nødvendig, da jeg holder meget af, at Pasningen er saa fri som mulig.

At Lavnormalstaden egner sig mindst lige saa godt for Eftertræks- som for Sommertræksregne, tror jeg bedst at kunne bevise ved at beskrive min Sommer- og Esteraarsbehandling af Stader. Først vil jeg dog forudskifte den Bemærkning, at jeg af Mangel paa Tid ikke rører mere ved Bivaerne end højst nødvendig. Naar ikke andre Grunde paabyder det (som til Eks. en stærkere Udvikling af en svag Familie), fodrer jeg ikke om Foraaret, da Familierne har Tid nok til at udvikle sig i, før Trækket begynder; i Reglen har de heller ikke naaet deres fulde Udvikling før hen i Juni; de staar da i Reglen med fra 10—13 Kamme, alle sammen Arbejdstavler. Jeg begynder nu at sætte Dronetavler til, idet jeg til Honningtavler kun anvender saadanne, paa Grund af at de er lettere at udflynge og hurtigere for Bivaerne at udtrække.

Er det en stærk Familie, giver jeg den straks et helt Magasin med 8 Tavler (eller 6 Lyktavler). Under et saadant Magasin er 2 Gittertrimler tilstrækkelige, hver paa godt 6⁴ Bredde. Disse, som jeg i sin Tid har faaet fra Hr. B. Bojesen, Sydstofte, Nykøbing F., faar ved Anbringelsen Nabningernes Længderetning paa tværs af Tavlebæerne, hvilket der tit er advaret imod, naar der ingen Bivej findes under dem. Jeg har imidlertid været udmærket tilfreds med dem, da de let passeres, ingen Plads optager, er lette at anbringe og uopflidelige. Af den sidstnævnte Grund er Udgiften til Gittre overkommelige for enhver og opvejes vistnok rigelig ved det forøgede Honningudbytte, man faar ved Yngelredens Begrænsning i fattige Honningaar. Af ikke ringe Betydning synes mig den Dimstændighed, at man stadig har pæne hvide Tavler, som, naar de er renskede af Bivaerne om Esteraaret, er nemme at opbevare uden Fare for, at de skal mugne eller angribes af Møl; selv om man hverken kan se eller smage paa de mørkere Honningarter, om de er udtømte af saadanne Tavler eller af gamle

jorte Yngletavler, er Honningen af de først-nævnte dog den mest appetitlige. De mørke Tavler skal ganske vist være lettere at udslynge paa Grund af deres Styrke, men naar man anvender Honningløsneren, kan man magelig udslynge hvide Drone-tavler; der gaar næsten aldrig en Table i Stykker for mig, og sker det, er Ulykken ikke stor, da Boksset jo ikke er spildt, og jeg selv støber Tavlerne i Cementpresje.

Omkring Magasinet pakker jeg meget omhyggelig for at undgaa en for pludselig Afkøling af Yngleljet. I det hele taget har jeg hele Sommeren igennem saa megen Pasning i Staderne, som der er Plads til; man opnaar derved at ophæve Temperaturforskellen i Stæderne mellem varme Dage og kolde Nætter; jeg har alligevel aldrig haft nogen Familie, som har sværmet. — Naar saadan en stærk Familie nu har alle Magasintavler belagte med Honning, men ikke forseglede, flytter jeg dem ned bag Yngletavlerne (uden lodret Gitter imellem), de stærkest fyldte og til Dels forseglede forrest; disse har jeg aldrig paa den Aars-tid faaet belagt; Magasinet fylde jeg saa igen med tomme Tavler. (Fortsættes.)

miste Dronninger. Jeg har forskrevet Dronninger fra Brødrene Nielsen, B. Sker-ninge, hvilke jeg har været heldige med, det er en italiensk Race, de er meget livlige, men nogle slemme Plageaander og naar jeg arbejder med de andre, er de ikke til at holde borte, men flyver lige ned i Husene og stjæler.

Zens Størrelse er godt 500 Tønder Land god, let muldet Jord. Her er mange Frugthaver med gode Frugttræer og Buske, men til Skade for Bierne driver Landmanden Jorden saa godt, at der kun bliver lidt Algerkaal. Hvidklover er her temmelig godt med, særlig i fugtige Aar som i Fjor. Her er kun 2 store Lindetræer, men de blive ogsaa godt besøgte i Blomstringstiden, naar Vejret tillader det. Lyng har vi ogsaa en Del af, som de jo ender Trækket med. Det kunde være rart, om her kom en Biavlslærer og holdt et Foredrag for at faa flere med og tillige give os nogen praktisk Undervisning. Her er ialt 17 Bifamilier, alle med bevægelige Tavler og de fleste med 10×12 Kammer.

C. Kjeldsen.

Biavlen paa Thunø.

—:—

Her paa Den har der vistnok været drevet Kubebiavl hele dette Aarhundrede, og jeg kan huske, at min Fader havde mange Bier omkring ved Aaret 1850 og avlede megen Honning.

Jeg begyndte Kubebiavl i 1875, og det lykkedes godt for mig i nogle Aar, men saa begyndte Tilbagegangen, forarsaget af Møl, og det varede kun et Par Aar, saa trug Møl saadan Overhaand, at da jeg skulde tilse Kuberne, saa var det et helt Sammenpind med Møl og Larver, som jeg majede og nedgravede i Jorden. I Aaret 1888 købte jeg mit første Trugstade hvori jeg indsatte en Sværm. Af denne Sværm høstede jeg 15 Pd. Honning den første Sommer, og det gav jo Lyst. Næste Aar høstede jeg 30 Pd. Honning, og dog folgte jeg en Sværm til anden en Mand. Aaret efter (1890) udslyngede han 150 Pd. af den Familie; men siden den Tid har vi aldrig kunne naaet halvt saa meget af et Stade.

Jeg har nu 5 Trugstader med 10×12 Kammer, men har endnu megen Besvær med at holde Mollene borte, og jeg har næsten ingen Honning høstet i de sidste 2 Aar. Jeg har ogsaa haft det Uheld at

Advarsel.

Af P. Nielsen, Lemvig.

Hr. Redaktør, tillad mig at bringe Biavlerne, som ossef deres Honningspande fyldte med Honning i Aar, en gavnlige Advarsel. Mine mangeaarige Forsøg og Erfaringer, har belært mig om ikke at gribe for tidlig ind hos Bierne om Foraaret, særlig hvis vi skulde faa et meget tidligt Foraar, som det ser ud til, da gælder det om ikke for tidlig at blotte Bierne, det vil sige, at tage Pasningen op, og stille Tavlerne fra hverandre for at se Ynglen. Den Varne, der paa den Maade gaar tabt, kan aldrig erstattes. Dette Barmetab sætter Bifolket meget langt tilbage, og forarsager et stort Honningtab, naar Hovedtrækket kommer.

Naar man ved fra Efteraaret af, at Bifolkene har Foder nok, og Staderne er tørre og tørre, da gør man bedst i at lade Bifolkene have Ro til hen i April, om ogsaa Marts bliver meget god. Thi Bierne er meget ømfindelige om Foraaret og taaler ikke Røg eller Kulde inde i Staderne. Det eneste, der i Marts kan gøres til Fordel for Bifolkene, er at rage Smuldet ud fra Stadernes Bund med et Stykke ombøjet Hegntraad, men det maa helst gøres om

Afstenen, naar Bierne er kommen til No. Hele Foraaret igennem bruger jeg næsten ingen Nøg, thi de unge Bier har stor Skade af Nøg. Man kan være meget nysgærrig efter at se Ynglen, naar Bejret i Marts eller forst i April er meget godt, men man maa hellere faa Honningspandene fyldte med Honning end at faa sin Nysgærrighed tilfredsstillet.

Plan

for den **Viavludstilling**, som „Foreningen af jydsk Landbosforeninger“ agter at lade afholde i Forbindelse med sit Dyrskue i Silkeborg den 14., 15. og 16. Juli 1899.

Skuets III. Afdeling er for Viavl.

Hold 47, Naastoffer af Viavl.

— 48, Fabrikater af Viavlprodukter.

— 49, Hjælpemidler for Viavlen.

Dommere: N. S. Kristensen, Himmeløv, Maskinpudser P. Christensen, Lunderstov, Lærer B. E. B. Smith, Bjergsted og Suppleant: Pens. Overjergent A. C. Andersen, Nyborg.

Til Præmier for Fjerkræ og Viavl anvendes 400 Kr.

Fordeelingen af Præmiebeløbet inden for de enkelte Underafdelinger foregaar efter Forholdstal, og er for Holdene 47, 48 og 49: 4, 2, 1.

Almindelige Bestemmelser.

1. Ret til at udstille har ethvert Medlem i „Foreningen af jydsk Landbosforeninger“ eller af en i samme værende Landbosforening.
2. Anmeldelse af Dyr og Udstillingsgenstande sker paa trykte Skemaer i 3 Eksemplarer, hvoraf det ene tilbagejendes med Kvittering for Anmeldelsen. Skemaerne erholdes fra Dato i Sekretariatet, Korrealle 5, Aarhus, og maa være indleverede jamme Steds inden den 1. Juni 1899. Fra 1. til 10. Juni betales Indtegningspenge med det dobbelte Beløb.
3. Enhver Udstiller maa selv nøjagtig opgive, til hvilken Afdeling, Klasse og Hold det anmeldte Dyr eller Genstand skal henføres.
4. Skuet er aabent hver Udstillingsdag fra Kl. 8 Formiddag til 7 Aften.

Redstaberne skal være opstillede af

Udstillerne inden Torsdag den 13. Juli, Morgen Kl. 7.

5. Præmieuddelingen finder Sted den 15. Juli, Eftermiddag Kl. 2.
6. Indtegningspenge betales samtidig med Anmeldelsen og betales ikke tilbage, selv om det Anmeldte ikke bliver fremstillet.
For Viavl, Redstaber og Maskiner betales for Guld eller Bøglade under Tag 25 Ø. pr. □ Fod, for ubedækket Plads 5 Ø. pr. □ Fod.
7. Hvert Dommerudvalg vælger selv sin Ordfører, som vil have umiddelbart efter, at Vedømmelsen er sluttet, at indføre denne med Motiver i Dommerprotokollen, besørge det indførte Underskrevet af hele Udvalget, aflevere Protokollen til Sekretæren og besørge Præmieskiltene paahængte. I Tilfælde af Stemmelighed mellem Dommerne gør Ordføreren's Stemme Udslaget.
8. Ingen kan æste Præmie i de Hold, hvori han selv er Dommer.
9. Alle Henvendelser i Anledning af Skuerne sker til Udstillingens Sekretær, Overretsfuldmægtig J. Høegh Guldberg, Aarhus.
10. Et Besøg paa Udstillingen betales med 1 Kr. hver af de 2 første Dage og 50 Ø. sidste Dag (Søndag), dog for Kvinder og ufornærede Børn henholdsvis 50 og 25 Ø. Partoutkort, lydende paa Navn, der giver Udgang til alle 3 Udstillingsdage, betales med 2 Kr.
11. Udstilleren bærer selv Risikoen for det Udstillede, saavel under Forsendelsen som under Udstillingen og Hjemsendelsen.
12. Der vil blive ansøgt om fri Retur paa Statsbaner for det Udstillede. Det Udstillede maa leveres fragtfrit rettidig paa Udstillingen, og hverken Dyr eller Genstande maa uden Udstillingsudvalgets Tilladelse fjernes, før Udstillingen er endt.
13. Paa Udstillingen vil blive etableret: a) et Salgskontor; derigennem kan udstillede Dyr og Genstande sælges imod en Provision i Dyrskuet af 2 pCt., og udenfor jamme af 10 pCt., der tilfalder Udstillingen, og b) en Tombola, ved hvilken der med Ministeriets forventede Tilladelse vil blive bortloddet udstillede Dyr, Redstaber m. B., ligesom der c) i Silkeborg er oprettet et Indvarteringsbureau, hvortil alle Tilreisende anbefales i Tide at henvende sig.
14. Diplomerne vil blive Udstillerne til-

stillede fra Sekretariatet inden 1ste Oktober 1899.

15. Udstillerne maa under Udstillingen i et og alt rette sig efter Udvalgets Anvisninger. Alle Udstillingen vedrørende Stridigheder afgøres indappelabelt af Formandskabet med Udelukkelse af Rettergang.
16. Udvalget forbeholder sig Ret til at forandre og supplere nærværende Plans Bestemmelser.

Særlige Bestemmelser for Biavlsudstillingen.

17. Ret til at udstille har ogsaa Medlemmer af „Danmarks Biavlsforening“.
18. Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om: Naar og hvor Genstandene for har været udstillede, om de har erholdt Præmie, og da hvilke, samt Antallet af besøgte Stader (Staaftuber anføres for sig og Stader med bevægelige Tavler for sig), som Udstilleren har overdrevet den 1. April 1899.
19. Af de anmeldte Produkter, som ønskes bedømte, maa indsendes følgende Mængder: Honning 4 Pd., Voks 2 Pd., Kunsttavler 1 Pd., Honningvin og Mjød 6 Flasker.
20. Levende Bier maa kun udstilles i luffede Kasser.

Understøttelse til DBF.

Direktionen for den Raben-Lebekauske Fond har under 16. Januar d. A. tilstaaet Foreningen et Tilskud af 300 Kr.

Bestyrelsen udtaler herved en oprigtig Tak for den værdifulde Gave.

B. B. B.

F. Møller. Bjerregaard.

Forjøg.

Hvis der blandt DBF's Medlemmer maatte findes nogen, som i det sidstforløbne Aar har foretaget paalidelige Forjøg angaaende et eller andet Spørgsmaal, der har Interesse for Biavlen, da vil en Beretning om saadanne Forjøg kunne præmieres, naar den indsendes til undertegnede Præsident for DBF. inden den 15. Marts d. A.

F. Møller,
Karhus.

Biavlslærere.

De Kredse, der ønsker Biavlsmoder afholdte i Aar for DBF's Regning enten af Biavlslærere i Kredsen eller af en af Hovedforeningens Vandrelærere — anmodes om at indsende Begæring herom til medundertegnede Sekretær inden den 28. Marts, hvis saadan Begæring ikke allerede er indsendt. Hvis en saadan kun er fremsat i en Skrivelse, der tillige omhandler andre Forhold, bør den nu gæntages. I Begæringen bør nævnes, hvor stort et Antal hele Stemmer (Holdere af T. f. B.) Kredsen tæller i 1899 og helst tillige, hvor mange den talte i 1898. Ønskes en bestemt Biavlslærer og en bestemt Tid for Møderne, da bør dette nævnes. Bestyrelsen vil da saa vidt muligt tage Hensyn dertil.

Kredsen er pligtig til under Vandrelærerens Ophold at yde ham almindelig god Kost, Mødelokale, Mattelogi, naar det behøves, og besøge Kundgørelse i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

De Medlemmer af Foreningen, som maatte ønske i indeberende Aar at virke som Biavlslærere i DBF, anmodes om inden den angivne Frist at tilsende undertegnede Sekretær en Meddelelse herom, indeholdende Oplysning om, hvor mange Møder, de tilbyder at afholde, paa hvilken Tid og i hvilke Egne. Hvis Bedkommende ikke tidligere har virket som Biavlslærer for Hovedforeningen, ønskes tillige et Vidnesbyrd fra en eller flere kendte Biavlere om hans Duelighed til denne Gerning eller Afskrift af et Vidnesbyrd fra en Biavlskole. Møderne betales i Reglen med 4 Kr. pr. Møde og Rejsseudgifter.

F. Møller, Bjerregaard,
Præsident. Sekretær.

Biavlskolen i Roskilde.

Paa det i Efteraaret i Aalborg afholdte Centralmøde blev det bestemt, at Biavlskolen ogsaa i Aar skal afholdes i Roskilde under Ledelse af Biavlslærer C. J. Grønning og M. S. Kristensen. Skolen varer i 14 Dage (antageligt i Dagene 17.—29. Juli). Dagen for Skolens Begyndelse vil senere blive bekendtgjort.

Formiddagen agtes anvendt til at gennemgaa Erskøvs „Fører i Biavl“, Vorbecks „Veiledning i den moderne Biavl“ samt Wiens Naturhistorie, desuden vil der

blive talt om Plante- og Insektlære samt foretaget mikroskopiske Undersøgelser.

3 Eftermiddagstimerne fra Kl. 3 til 6 vil der blive arbejdet med Bierne. Dronningavl vil blive forsøgt, Dronninger indført til andre Bisfolk, nye Bisfolk vil blive daaned, ligesom der vil blive foretaget Forsøg angaaende Rønsudviklingen og med Kunsttabler m. m. Der vil blive Lejlighed til at arbejde baade med 10 × 12, 12 × 12 " Lavnormal- samt den amerikanske Ramme. Bigaarden, der er til Skolens Raadighed, tæller over 30 Bisfolk, som bestaar af danske, italienske og Kraniebier. Bigaarden er beliggende 5 Minutters Gang fra Roskilde Sernbanestation.

Om Aftenen vil der blive afholdt Diskussion om Biavl samt givet Eleverne Lejlighed til at øve sig i at holde Foredrag. Ophold kan jaas i Roskilde for 1½, a 2 Kr. pr. Døgn. DBF. giver Eleverne fri Undervisning, for Opholdet maa Eleverne selv sørge.

Anjøgning om fri Undervisning paa Skolen bedes stilet til DBF.s Bestyrelse og inden 28. Marts indsendt til Foreningens Sekretær, Bjerregaard, Fredericia.

Alle Oplysninger angaaende Biavlsskolen, Ophold i Roskilde m. m. besvares af „T. f. B.“'s Red.

Fra Kredsjene.

—:—

Selskabet „De fynske Bivener“

afholdt Søndagen den 15. Januar 1899 sin ordinære Generalforsamling paa „National“ i Odense med følgende Dagsorden:

1. Oplæsning af Forhandlingsprotokollen.
2. Regnskabs Godkendelse.
3. Indbetaling af Kontingent.
4. Valg af 4 Bestyrelsesmedlemmer.
5. Forslag til Plan for Virksomheden i det kommende Aar m. m.

Formanden bød Velkommen og udtalte i velvalgte Ord en Tak til Medlemmerne, og særlig til dem, der saa beredvillig havde modtaget Medlemmerne, og han haabede, at den kommende Sommer heller ikke vilde komme til at staa tilbage for de forudgaaende. Særlig fremhævede han Smedker Hansens Bihave paa Kallerupgaard, Brødrene N. og Soren Nielsen i Næsbyhoved, Broby og endelig Garber Jørgensens nye Bigaard, denne Bigaard er oprettet af Tomrer Andersen, Skovhusvejen ved Odense, og den talrige Forsamling udtalte sin Anerkendelse saa vel om selve Husene som Biernes Røgt og Pleje. Saavel ved disse som de andre

Møder har man altid efter den praktiske Behandling sluttet med Diskussion og Selskabelighed.

Formanden oplæste derefter Regnskabet, som havde Revisorernes Paaskrift (Fundet rigtig og godt). Regnskabet viste et Overskud af 115 Kr. 85 Ore. Derefter indbetaltes Kontingentet og flere nye Medlemmer optoges. Til Bestyrelsesmedlemmer valgtes: Møller Hansen, Allerup, Taarup, Gaardejer N. Nielsen, Næsbyhoved, Broby, Gaardejer N. Jacobsen, Willestoft og Handelsgartner Johansen, Odenje.

De ikke afgaaende Bestyrelsesmedlemmer er:

Bæver L. Petersen, Højby, Smedker Hansen, Dronninggade 6, Odense, Mejeribestyrer L. Hansen, Nalstkgaaarden, Modelsmødder S. Holm, Vesterbro, Odense, N. Zinglerjen, Alleegade 59, Odenje, Fmd.

Til Revisor valgtes:

Skomager Hansen, Nørregade, Odense, Bæver N. P. Nielsen, Dronningg., Odense og Lærer Thybo Lindemann, Hunderup Skole.

Derefter vedtoges det at afholde saa mange Møder i Sommermaanederne, som kan opnaas, endvidere henstilledes det til Bestyrelsen om at faa en Biavlslærer fra DBF. til Stede ved et af Møderne. Dernæst fremvistes en Tegning til en Bygning til Biavlsubstillingen i Odenje i Aaret 1900 sammen med den 19de danske Landmandsforjamling, og der oplæstes en Beskrivelse af Bygningen. Der fremsattes Forslag af Soren Holm, om at Selskabet burde deltage som Udstiller ved ovennævnte Udstilling paa den Maade, at Selskabet i Løbet af Sommeren afkøbte Produkter af Medlemmerne og overgav dem til næste Aar for at udstilles som Selskabs; ligesom Medlemmerne opfordres til at overgive Honning fra 1899 til ovennævnte Udstilling, da denne jo afholdes i den første Halvdel i Juli Maaned. Der blev givet adskillige Bink til Medlemmerne om at frembringe interessante Ting med det Formaal at komme Udstillingen til gode næste Aar. Formanden oplyste, at den Sektion, under hvilket Biavl kom, havde til Formand Apoteker Chr. Wittelsen, og som Medlemmer Modelsmødder S. Holm og N. Zinglerjen, der efter bedste Evne vilde søge at faa en saa lærerig og smuk Udstilling, som Forholdene tillod, og man bad alle Medlemmer af „Danmarks Biavlforening“ og Medlemmerne af „De fynske Bivener“ i Særdeleshed, om at yde deres Hjælp ved at udstille.

Efter at nogle Spørgsmaal om Biernes Pleje var bevarede, og Kontingent for „T. f. B.“ indkasseret, udtalte Formanden

sin Tak til Medlemmerne for udbist Opmærksomhed mod ham ved hans Husstrus Død og Begravelse. Derefter sluttedes Generalforsamlingen, og i skøn Enighed samledes man om et veldækket Bord, hvor Taler og Spøg hævede Stemningen hos alle Vennerne, til man skilttes. Der blev talt for Præsidenten og for den nye Redaktør m. fl.

A. Z.

Midtjællands BF. afholdt den 7. Febr. en ekstraordinær Generalforsamling i „Casino“ i Ringsted.

Ved denne gav Formd., Sadelmager Lønberg, Ringsted, Meddelelse om Virksomheden i 1898, og havde denne væsentligt bestaaet i Afholdelse af ugentlige Møder i Maanederne Juni, Juli og August i Formandens Have, hvor der hver Tordag var blevet foretaget praktiske Øvelser med et af Foreningen indkøbt Bifolk, anbragt i et 10×12 Stude. Møderne havde ikke været godt besøgte. Han bragte Foreningens Vandrelærer Hr. F. F. Petersen, Muldstrup, en Tak for hans Arbejde i Biavlens Tjeneste, hvortil Forsamlingen sluttede sig.

Det reviderede Regnskab, der udbiste en Indtægt af 84 Kr. 2 Øre og en Udgift af 83 Kr. 48 Øre, godkendtes ligeledes enstemmigt. Foreningen ejer 2 Sparekassébøger ialt til Beløb 107 Kr. 82 Øre, foruden paaløbne Renter ca. 30 Kr., og en Kassebeholdning paa 72 Øre.

Under Behandlingen af Regnskabet meddelte Formanden, at den tidligere Formand i Begyndelsen af Aaret havde ansøgt Bestyrelsen for DBF, om Tilskud af Statsbidraget til Foreningen, og at han selv den 17. Juni havde affendt en fornyet Ansøgning om Bidrag, særlig motiveret ved de ugentlige Møders Afholdelse, men at der endnu ikke var indløbet Svar, hvorfor der ikke i Modsetning til tidligere Regnskaber fandtes nogen Indtægt af denne Art, skønt vi i flere Aar har faaet lidt af Statsbidraget. Formanden fik Generalforsamlingen enstemmig Bemyndigelse til at paatale Undladelsen af at svare paa et høfligt Andragende som en Uhosflighed mod Foreningen, da man i Midtjælland fulgte den alle Steder gældende Regel, at et høfligt Spørgsmaal ogsaa belingede et høfligt Svar.

Til Bestyrelse valgtes: Gaardejer N. Sjørgensen, Blystovsgaarden, Hmd. B. Christensen, Ørved og Murer Petersen, Hømb, alle pr. Ringsted.

Derefter foreviste Tidsskriftets Redaktør en Mængde Lysbilleder, oplysende Biens Naturhistorie, ledsaget af en interessant og belærende Forklaring til Billederne. Formanden bragte Foredragsholdeeren en vel

fortjent Tak for Foredraget, hvortil Forsamlingen sluttede sig. H.

Salling HBF. afholdt den 17. Novbr. et Kredsmøde paa Skive Afholdshjem, hvor det vedtoges, at der skal foregaa en Præmiering af velpassede Bifolk først i Juni Maaned 1899. De, der agter at faa deres Bier bedømte, skal indgive skriftlig Begæring derom til Formanden. Til Dommere ved nævnte Præmiering blev valgt N. Kr. Skov, Jøbjerg, N. Kr. Nielsen, Rødding og Jens Kr. Mortensen. Som Suppleanter N. Knudsen, Durup og Jeppe Pedersen, Vejby.

Det vedtoges tillige at repræsentere Kredsen paa Centralmødet i Svendborg 1899 med to Repræsentanter, dersom der blev over 60 Medlemmer. Til Repræsentanter valgtes Formanden og N. Kr. Nielsen, Rødding, til Suppleant Jeppe Pedersen, Vejby. F. Kr. Mortensen.

Sejs Biavlerforening afholdt konstituerende Generalforsamling paa Fjeld Gæstgivergaard Torsdag den 9. Februar 1899. Foreningen tæller 20 Medlemmer (der er indmeldt i Maribo Amts Biavlerforening) med et Stadeantal af omkring ved 50 Huse og 17 Kuber. Det er jo ikke noget stort Antal, men naar man ser hen til Dens Størrelse, og at der for 5 a 6 Aar siden kun fandtes ganske faa Huse, maa Fremgangen i Biavlens herovre jo kaldes ret stor. Husene, der benyttes, er mest 10 × 12" og Lavnormal Stader, for en Del fra Kr. Petersen i Tved. Det er ganske interessant at lægge Mærke til, hvorledes at Kuberne i de sidste Aar er blevet fortrængt af Trugstaderne, hvilket jo maa anses for et glædeligt Fremskridt, da Husene jo ere langt fordelagtigere og behageligere at arbejde med end Kuber, ialtfald efter mit Skøn. Det er jo ogsaa langt mere interessant at arbejde med Bier i et Hus end i en Kube, der kan man altid gøre sig bekendt med, hvorledes at Bierne har det, om der muligvis skulde være et og andet at hjælpe dem med, hvilket tit kan redde dem fra Undergang.

De fleste Bifamilier herovre har allerede foretaget Renselsesudflugt, hvilket jo er meget tidligt efter Aarstiden; men vi har jo haft flere Dage med Solskin og omkring ved 2 o R. i Skyggen, saa det er jo ikke saa underligt, at Bierne blive lokket frem af deres lune Vinterkvarter, hvilket vel heller ikke kan skade, men faar vi et koldt Foraar ligejorn i Fjor, vil det komme til at knibe svært med at faa Forraadet til at slaa til, da det milde Vejr paa denne Aarstid vil fremme Ungelansætningen temmelig stærkt. D. Olsen,

Kredsf. for Sejs Biavlerfreds.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 7. Høstfølgende Insekt, der i ikke saa ringe Grad har Lighed med en Bi, fandtes for nogle Dage siden flyvende i min Lejlighed. Da dette Insekt ofte ses i Blomsterne, samtidig med at Bierne trækker af disse, kunde det maaske have Interesse, om „L. j. B.“ nærmere omtalte, hvad det er for en Art Bier, og hvorledes dens Leveforhold i det hele taaget er. J. D.

S.: Det modtagne Insekt er en Flue, hvis systematiske Navn er *Eristalis tenax* L., og den hører til Blomsterfluerne's Familie. Det er et uskadeligt Dyr, der ofte, tillige med et Par nærstaaende Arter, ses i Mark og Have paa Landet og ikke sjælden kommer ind i Stuerne. Larverne lever i Mudderpøle, særlig i Gødningvand, hvor de kan optræde i uhyre Antal; deres Legeme er pølseformet og ender med en lang, temmelig tyk Traad, der i Virkeligheden er en Art Uanderør, der kan forlænges eller forkortes meget stærkt efter Omstændighederne, idet Dyret stiffer Enden op til Overfladen for at faa Luft, medens det roder i Bølen. Den udviklede Flue plejer at være temmelig dorst og forveksles ofte med Bier paa Grund af en vis overfladisk Lighed. Som oven for antydet kan den hvorteen stikke eller suges Blod eller gøre Fortræd paa anden Maade.

Nr. 8. Paa Grund af Forandring i Haven skal jeg flytte mine Bier omtrent 75 Alen bort fra den Plads hvor de nu staa. Paa hvad Maade kan denne Flytning bedst udføres og skal jeg helst flytte Bierne nu eller senere paa Foraaret? L. D. i Staane.

S.: Naar det kun er saa kort et Stykke, at Bisolkene skal flyttes, er det heldigst at flytte dem, inden de holder Mensningsudflugt. Lav Pladsen, hvor Bihusene skal staa, til Rette, og naar Bierne ikke har været ude at flyve i længere Tid, bør De en Aften sætte Husene hen paa den ny Plads. Er det Enkeltstader, De har, saa flyttes de let af 2 Mænd, der hver tager fat i en Ende af Bihuset og bærer det over til den ny Plads. For at Bierne skal mærke sig den ny Plads, bør De anbringe et Bræt, 5" bredt og ca. 10" langt, 2 a 3" fra Flyvehullet, jaaledes at enhver Bi, som passerer ud af Stadets Flyvehul, maa gaa omkring det opstillede Bræt. Bierne mærker, at der er sket en Forandring, de holder Jorispil og mærker sig den ny Plads.

Nr. 9. Kan Krainerbier anbefales? L.

S.: Bi synes særdeles godt om Krainerbier, de er store, snukke Bier med graa Ringe paa Bagkroppen, de er lige

saa gode Honningsamlere som vore almindelige Bier og er lige saa fredelige som Italienerne, hvilket sidste har en ikke ringe Betydning, særlig for Beagndere og for dem, der driver Biavl i Byerne. Maaske ikke uden Grund bestyldes Krainerbierne for at være langt mere sværmelysten end vore almindelige Bier.

Nr. 10. Et af mine Bisolk er indvintret med en ubefrugtet Dronning. Hvor tidlig paa Aaret kan De skaffe mig en ægte Krainerdronning, og hvad er Prisen? L.

S.: Krainerdronninger kan faas saa tidlig paa Aaret, som Vejret tillader Forsendelsen. Prisen paa en Krainerdronning er: April 6 Kr. og i Maj og Juni Maaske neder 5 Kr. Men er det omtalte Bisolk ikke meget rigt paa Bier, saa tror vi, at De har størst Fordel af at forene det med et andet Folk.

Ekko fra Staderne.

Rim, 21. November 1898.

Jeg har tænkt, at det muligt kunde interessere Biavlerne, at den Tanke, som jeg for et Par Aar siden (ved et Biavls-møde i Horsens eller Brønding) fremsatte, og som ogsaa er fremfat i Tidsskriftet Nr. 11 f. A. af H. Erølev — nemlig at Kunstsværme dannedes billigst ved Slutningen af Hovedtrækket — har jeg nu prøvet og faaet bestræket i 2 Aar. Første Aar dannedes samtidig med Honninghøsten omkring ved 1. August kun 1 Kunstsværm, og i Aar har jeg ved samme Lejlighed, d. 16., 20. og 27. Aug., dannet 4 Kunstsværme, som alle lykkedes, uagtet det for den enes Bedkommende just ikke gik i Detaillerne som beregnet, idet den som 27. August dannedes ved at en fuldmoden afbørstet Yngeltavle, indsat i et bestemt Hus paa en stærk Families Plads, og et Par Dage efter givet en moden Dronningcelle fra den den 20de dannede Kunstsværm (jeg kom for sent til den under 16. dannede) nedrev den givne Dronningcelle og oplakkede selv en Dronning, hvis Barringsudflugt jeg den 18. September tilfældig blev Vidne til. Mærkeligt nok havde den just dræbt sine egne Droner nogle Dage i Forvejen; men heldigvis havde den først dannede Kunstsværm en Del Droner.

Førbigt har jeg i Aar høstet 180 Pd. Honning af 6 Familier, nu da jeg fik 10 Familier i Stedet for 6 at indvintre, maatte jeg rigtignok opfodre 40 Pd. Sukker (mest Demerara) for at turde haabe paa Tilstedeværelsen af det nødvendige Overvintningsforraad. H. Eriksen.

Stubbdal Stole, 30. Januar.

I Gaar, den 29. Januar, havde mine Bier en ret omfattende Kendskabsudflugt. Vi havde 4^e Varme i Skyggen, men uheldigvis endda nogen Vind, som sikkert var Aarsag i, at Udflugten ikke blev fuldstændig. Alle Familierne teguede til at være i bedste Velgaaende. P. N. Rosenfjær.

Flong, d. 18. Februar.

Fredagen d. 10. d. holdt alle mine Bifamilier en tilfredsstillende Kendskabsudflugt. De efterfølgende Dage var det ogsaa godt Vejr, saa Bierne kunde flybe ud. Jeg eftersaa dem lidt for at se, hvorledes det stod til med Forraadet. Søndagen d. 12. eftersaa jeg Hus Nr. 4 lidt nøjere, i det Hus er netop den Dronning, jeg anvendte til Tillæg sidste Sommer. Jeg fandt, at der var Vngel paa alle Trin i 3 Tavler lige fra Væg til forseglet Vngel, det er ellers ingen stor Familie, den er indvintret paa 7 Tavler 10 × 12". (Sikke at forveksle med det anbefalede Maal 10 × 12"). Alle mine Stader er 10 × 12". Det var det eneste Hus, jeg eftersaa saa nøje, men jeg vidste, at Dronningen var meget frugtbar, saa jeg vilde se, hvorledes det stod til, og jeg gjorde det saa hurtigt som mulig, saa jeg antager ikke at have gjort nogen stor Skade. Vejret var jo temmelig mildt. Jeg fandt, at der var forbrugt et temmelig stort Quantum Forraad, Grunden hertil er vel den milde Vinter, hvor Familier med unge frugtbare Dronninger har ynglet hele Tiden. Jeg mener derfor, der er Grund til at opfordre Biavlerne til at have et vaagent Øje med Forraadskaemrene, sidste Aar var jo knap paa Honning, saa der er vist mange Familier, som ikke har meget store Forraad. Jens C. Peder sen.

Bjergsted, 14. Februar 1899.

Den 10. Februar sløj mine Bier lystigt om, dog ved jeg ikke, om alle Staderne har holdt Kendskabsudflugt, men jeg antager det, da de i de paafølgende Dage ogsaa var godt paa Færde. Jeg har naturligvis ikke undersøgt noget Stade endnu, det vilde være loblig tidligt paa Aaret.

B. C. B. Smith.

Dolland, 9. Februar.

Vi har haft enkelte Dage i denne Maaned med klar Luft og kun lidt Frost, men Bierne har ikke været ude at rense sig. Jeg har nu begyndt at vandsodre, da mine Bier ofte lider af Tørst. De er ellers pakkede varmt og lunt. * *

Skovhusene, Langebæk, 10. Februar.

I Dag og i Gaar har mine 28 Familier holdt Udflugt, og det har i disse 2 Dage været det smukkeste Foraarsvejr, som kan tænkes. Mine Stader blev, som jeg lærte paa Biavlsskolen i Roskilde, jordrede i Efteraaret med ca. 300 Pbd. Kandis, for at de kan have Honningen til Ynglen nu i Foraaret. Alle Kammerater fra Biavlsskolen bringes hermed en Hilsen, lige saa vel som vore Lærere bringes en Tak for deres Bidrag til vor Oplysning.

L. P. P. Bunde.

Dristehøhus, Køge, 10. Februar.

Den 10. Februar var det et usædvanligt mildt Vejr her paa Køge-Egnen, Termometret viste ved Middagstid 9 Gr. R. i Skyggen og endnu efter Solnedgang 8 Gr. Om trent A. 12 brød Solen frem, hvilket gav Anledning til, at Bierne holdt en meget stærk Udflugt fra alle mine Stader (10 Bellsstader og 3 Enkelstader). Ved det flygtige Efterly, jeg foretog ved enkelte af dem, sik jeg det Indtryk, at der til Dato kun er brugt en ringe Del af Forraadet, men det er jo heller ikke umuligt, at der kan komme en Eftervinter, hvor det kan blive fortaeret. Forinden Udflugten begyndte, ombyttede jeg 2 besøfede Stader, som jeg ønskede skulde have en anden Plads i den kommende Sommer, med 2 tomme, der stod ca. 3 Allen ved Siden af disse, idet jeg antog, at Bierne i Vinterens Løb havde glemt deres tidligere Plads, men her blev jeg Vidne til, at deres Huskommelse dog ikke er saa ganske ringe, thi da de sværmede ud, satte de sig under de tomme Staders Flyvebrædder, altsaa paa deres gamle Plads, i en saadan Mængde, at det lignede en Sværm, der havde klumpet sig, skont jeg nu ikke har set flyvende Bier i min Have i over 2 $\frac{1}{2}$ Maaned. Jeg blev da snart klar over, at denne Omflytning ikke kunde finde Sted uden betydelig Tab for Biavlfolkene, hvorfor jeg atter anbragte Staderne, hvor de forhen var opstillet.

Denne Forklaring fremkommer, for at man deraf kan se, med hvilken Varsomhed Omflytningen af Staderne maa foretages i saa milde Vintre som denne, hvor Bierne ofte med forholdsvis korte Mellemrum foretager Udflugter. Naar Foraaret kommer, og Bierne flyver regelmæssigt hver Dag, vil man jo let kunne flytte enkelte Stader et lille Stykke hver Flyvedag, og paa den Maade opnaa den tilsigtede Flytning.

Jacob Olsen.

Korbøl, Frederiksfund, 29. Januar.

Aaret 1898 har her paa Egnen været et meget daarligt Aaar, hvad Honning-

høsten angaar. Jeg begyndte Aaret med 101 Stader med bevægelig Tavlebygning, medregnet 7 Ruber, som stod til Redbygning i Sommer, disse 101 Stade gav 1013 Pd. Honning, desuden har disse Stader givet 10 naturlige Sværme og 6 Kunstsværme. Honningen indsamledes her paa Egnen i August og September Maaned, før den Tid var der knapt til Livets Op- hold i Staderne, og mange maatte endog nødfodres lige op til August Maaned. Da jeg kom hjem fra Biavlskolen i Roskilde, fandtes der kun ubetydelig med Honning i Staderne, men derimod var der kommen en Del Sværme, og flere af Staderne, som havde afgivet Sværme, var Biserløse, antagelig paa Grund af det ustadige Vejr er de unge Dronninger omkomne paa Parringsudflugten. Foruden Staderne gav 8 Ruberfolk tilsammen 3 Sværme, saa Indvintringen blev 120 Stader med bevægelig Tavlebygning i forskellige Rammemaal og 8 Ruberfolk, fordelt paa en ret betydelig Strækning hos forskellige Biavlere. Jeg haaber at udvintre det samme Antal Bisfolk til Foraaret. En Del af mine Bier har i Dag d. 29. Januar været ude at rense sig. Jeg haaber paa en god Overvintring og venter et godt Bjaar.

Anders Larsen.

Et og Andet.

Sveriges Allmänne Biavlareförening (S. A. B. F.) er dannet paa den 1 1/2 Aar siden i Stockholm stiftede Biavlsforening, hvis Formaal er at udbrede Biavlens og forbedre Biavlsdriften i Sverrig. Biavlere kan samle sig i Læn eller Landstabskredse paa mindst 10 Medlemmer. Medlemsbidraget til Hovedforeningen indkommer ligeom hos os ved, at Biavlere holder Foreningens Tidsskrift, Svensk Bi-Tidning. Naar Bladet bestilles paa Posthuset, koster det aarlig 2 Kr. og Postgebyr, men bestilles det gennem Kredsen, koster det 50 Ere aarlig for den Biavler, som ikke har mere end 3 Bisfolk (1 Bihus og 2 Ruber) og 1 Kr. aarlig for alle andre. Svensk Bi-Tidning har nu begyndt sin 20. Aargang, det redigeres af F. Wieslander, Jönköping, og udkaar en Gang maanedlig med et 24-sidet Nr. i Oktav. I 1896 havde Svensk Bi-Tidning kun 193 Holdere, i 1897 370 og i 1898 over 1000 Holdere. Den 31. Januar i Aar var Holderantallet 379 inod 309 i Fjor ved samme Tid. Den ihærdige Agitation og den faste Foræntingsstrømme i Forbundselse med Tidsskriftets lave Pris har allerede stiftet Foreningen mange Med-

lemmer, saa det er at vente, at gode Biobliger og tidsparende Biavlsdrikt snart vil blive almindelig i vort Naboland.

Savnlige Vink.

Vejret (22. Febr.) I Begyndelsen af Febr. tegnede det til, at det skulde blive rigtig Vinter, idet Frostten tog haardt fat, enkelte Nætter frøs det endog 10°. Frostten varede dog kun en Uge, pludseligt slog Vejret om, det blev atter Regn. 10. Februar bragte mildt og klart Vejr med nogen Blæst. Mange Bisfolk rundt om i Landet holdt Renselsesudflugt, og i de Higaarde, hvor der var godt La, var Udflugten fuldkommen, medens Udflugten var mindre god, hvor der kun var mangelfuld La. I de sidste 12 Dage har Vejret vedblivende været temmelig mildt, og der har været flere Dage, hvor Bierne har sløjet lidt ud. Et Par Biavlere meddeler, at deres Bier i de sidste Dage er kommet hjem med Blomsterstøv.

Skyggebrædderne jernede vi den 10. Februar og anbragte dem i fraa Stilling fra Jorden op mod Flyvebrædderne. De vil ikke blive benyttede mere i denne Vinter som Skyggebrædder, uden der skulde indtræffe meget stærk Blæst eller komme Sne.

Rensning af Bunden. I Marts eller April indtræffer der i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflugt af Bierne. Paa saadan en mild Dag uden Sne lag bør man rense Stadernes Bund ved at udtage Bagdøren og Pakningen, løfte Binduet lidt og derpaa forsigtig føre en Spatel, et Stykke Waandjern eller en i Vinkel bøjet Hegulstraad ind under Rammene og dermed udrense Smuldet. Denne Rensning frier Bierne for et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Roks-Møllenes Udvikling. Det udrensede Roks-smuldet bør man ikke kaste fra sig ved Siden af Staderne, men samle det i en Kasse for siden at rense de døde Bier fra. Til Rensningen benyttes en Kasse af Blis eller Træ (se Fig. 11). Til Sold i Kassen kan benyttes et af Sølvne fra Udflugningsmaskinen. Roks-smuldet kan enten smeltes og renses i en Stegeovn eller gemmes, til Solvoksmelteren kan arbejde.

Fodring. Aaret 1898 var et daarligt Bjaar, som en Følge deraf kan man vente, at mange Bisfolk er indvintret paa et mindre Forraad, end hvis det havde været et godt Aar med Honning, dertil kommer, at en Del Stader meget tidligt har begyndt at yngle paa Grund af den milde Vinter, saa det er at vente, at ikke saa Bisfolk kommer til at mangle Foder allerede i denne Maaned. Er man ikke aldeles sikker paa, at Bierne har Forraad nok for hele denne Maaned, saa bør man paa en mild, stille Dag undersøge Stadet. Dette sker lettest ved, at man borttager Pakningen og Blæjer lidt Nøg ned til Bierne, derpaa tager man enten Roksduget eller et Par Roksbrædder til Side, er der en 2 a 3" Forraad i hver af de besatte Tavlegader, saa er der Forraad til længere Tid. (Er Honningen krystalliseret

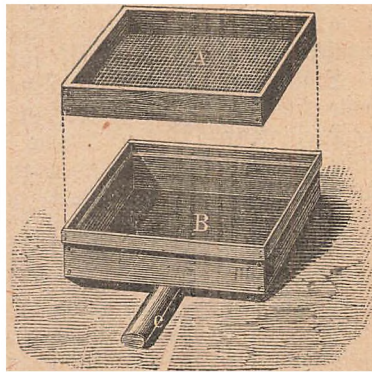

Fig. 11.

i Tavlerne, bør der fodres med Vand). Til Fodring saa tidlig paa Aaret bør benyttes svært Foder (4 Pd. Kaudis til 1½ Pot Vand). Man bør fodre om Aftenen med kunken Foder, og det bør andringses tæt ved Viftungen.

Varmen er i det tidlige Foraar af en meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr, og Arbejdet bør udføres saa hurtigt som muligt. Varmen stiger opad, som en Følge deraf er Ingellejet straks afskølet til Luftens Temperatur, jaanuart Pakningen og Dæffet har været borttaget en kort Tid. Sørg for efter ethvert Arbejde ved Bierne at saa paffet saa omhyggelig som muligt. Husk paa at Foder og Varme og Hovedbetingelserne for Bifolkens Udvikling i Foraarstiden.

Brevkasse.

Kredsformænd. Da den sædvanlige Liste over Kredsformænd vil blive optaget i Nr. 4 (1. April), anmodes Kredsformændene om inden den 15. Marts at tilmelde Redaktøren af „T. f. B.“ enhver Forandring, som ønskes foretaget i den i Bladets Nr. 5 forrige Aar optagne Liste.

Kraiser-Bifolk i originale Kasser vil blive indforskrevet den 15. Marts. Prisen vil blive 15 a 17 Kr. pr. Stk. i Forhold til det Antal Stader, der bestilles, og Stadernes Vægt. Bierne ventes hertil i Begyndelsen af April Maaned. Bestillinger modtages. R. S. Kristensen.

Husflidsmænd, naar I laver Bihuse, husk saa paa, at Lysningen i vore Bihuse af de anbefalede Maal (fra Side til Side) skal være 11" til 10 x 12" Stadet, 13" til 12" Stadet og 14½" til Labnormalmaalet.

Advertisements og Foreningsmeddelelser, som ønskes optaget i det først udkomne Nr., bør helst være Redaktøren i Hænde jensef 9. eller 24. for at komme i det Nr., der udgaar henholdsvis den 15. eller 1. i Maaned.

Smaasrifter, Medlemskort, ældre Aargange af „T. f. B.“ findes nu hos Redaktøren Kredsformændene anmodes om at opgive til Red., hvor stort et Antal Eksemplarer de vender at saa Brug for, saa vil det forlangte straks blive sendt.

Artikler. Flere indsendte Artikler samt „Spørgsmaal om Biavl“ har vi af Mangel paa Plads maattet gemme til Nr. 4.

Rettelser. P. Nielsen, Lemvig, meddeler, at det er i daarligere Binaar, at han har haft 50 Pd. Honning i Gennemsnit pr. Stade. I de bedste Binaar har hans Gennemsnitsudbytte været 130 Pd., og enkelte af de bedste Stader har givet indtil 200 Pd. Honning. Red.

Kundgørelser.

3 moderne Bistader

med Tavler, Slyngeaffine med Tilbehør, alt fuldstændig udstedt, sælges for 50 Kr. hos Fru Simonsen, Birkerød.

En Karl,

vant til Landbruget, kan til 1ste Maj saa Plads paa en mindre Bondegaard, om ønskes som Elev i Biavl, saabel teoretisk som praktisk Undervisning. Flere 1ste Bræmier for Biavlsdrift findes. Landbrugsmaskinerne drives ved Vindkraft. Ophævinger med Bønjordinger udbedes.

P. A. Povlsen Søndergaard,
Boddum pr. Hurup St.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggø Møller, Høyensgade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biholiger** og **Udhyngere** samt de mest brugte **Smaareditabler**, **egte Bivoks-tavler** findes af Tid paa Lager. Illustreret Prisliste franko. Tved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

100 Stfr. Bihuse

med Zinktag, dobbelt Bund, malede og helt egenem bedste Udførelse i Størrelse 10 x 12", 12 x 12" og 8 x 14" sælges mod Binterbestilling for 100 Kr. for 10 Stfr. 1 Stk 10 Kr. 50 Øre hos Chr. Nielsen, Viborg.

Et Parti lys Honning

er til Salg hos Uhrmager H. P. Hansen, Brobyværk.

For Biavlere.

Da jeg bevisligt importerer flere **Cyfler** end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand til at levere en bedre Cyfle til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,
Jernbanegade 6, København V.

Ægte Bivokstavler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Mar i Stand til at garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Valsemaskine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 15" i. Tillige leveres Drone- og Delingsstavler. Prøver paa Forlangende gratis.

Alsledrup St., i Februar 1899.

Sendes J. S. Nielsen.

Til Nøds ønskes

et sundt og kraftigt Bifolk i et godt Stade med Labnormal Kammer. Fordegn Thomas Schmidt, Nordby paa Fano.

Honning til Salg.

100 Pd. gul Honning a 50 Øre, er til Salg hos Laurids Hansen, Veiter Tim pr. Tim St.

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bi-bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Kunsttablevalse.

En kun ganske lidt brugt Tablevalse er paa Grund af Omstændighederne billig til Salg ved Penvenbelse til Lærer **Th. Buchholz**, Rødding, Sønderjylland.

Foreningsmeddelelser.

Nalborg Amts BF. afholder Møde Lørdag d. 18. Marts Kl. 1 Eftermiddag, hos Restauratør W. Lindgaard paa Nytorvet i Nalborg.

Indgaaelsen: 1. Bestilling paa Vokstavlér tillige med Voks, som ønskes forarbejdet til Tavler (Bestilling paa Bistaber maa være indsendte til undertegnede inden d. 18. Marts). 2. Hvor skal Sommermoderne afholdes. 3. Hvor naar skal Biavlskolen begynde til Sommer. 4. Biavls-lærer til at rejse i Kredsen. 5. Bestemmelse om Biavlsprodukter og Krediter, samt Tombola m. m.

De Kredsformænd og Medlemmer, som ønsker at faa deres Bier bedømte og faa Møder afholdte i deres Kreds, bedes om at meddele til undertegnede inden 18. Marts, hvor Mødet ønskes afholdt, og hvilken Tid der anses som den bedste for Mødet. Tillige bedes Smaaafkredsene Delegerede om at give talrigt Møde.

Kredsformændene bedes om at opkræve Medlemsbidraget inden 1. Marts 99. Medens det hos de spredte Medlemmer vil blive indkrævet ved Postopkrævning af Kassereven, hvis det ikke er betalt inden 1. Marts.

Vokstavlér-fabrikanten, som ønsker at levere ægte Tavler til Nalborg Amts BF., bedes sende Prøve med Pris pr. Pd. og Arbejdsløn for Voks, inden 18. Marts, samt under Garanti for Vægt og frit leveret i Nalborg til undertegnede inden 1. Maj 1899.

Stade-fabrikanten bedes tillige at indsende deres Pris pr. Stabe af alle Maal med Magasiner inden den 18. Marts. Staderne frit leveret i Nalborg til undertegnede den 15. Maj 1899.

Nalborg, d. 30. Jan. 1899.

J. C. Bøch, Husejer.
Danmarksgade 90.

Elbo m. fl. Herreders BF. Bestillinger paa Kunsttavler, Voks til Forarbejdning modtages af undertegnede indtil denne Maanedes Udgang. Bestilte Kunsttavler bedes afhentet hos mig mellem 3. og 14. Maj d. N.

Fredericia, den 1. Marts 1899.

Bjerregaard, Sekretær.

Th'rr. Fabrikanten, som maatte ønske at give Tilbud paa Levering af Kunsttavler, samt Forarbejdning af Voks til Kunsttavler til Elbo m. fl. Herreders BF., anmodes om inden 25. ds. at tilsende undertegnede Prøver med Opgivelse af Pris pr. Pd. Kunsttavler samt Arbejdsløn pr. Pd. Voks.

Det bemærkes, at Kunsttavlerne skal leveres under Garanti for, at de er fabrikerede af ægte Bivoks og sendes fragtfri til Fredericia senest 1. Maj d. N.

Der ønskes 14 Dages Kredit.

Fredericia, den 1. Marts 1899.

Bjerregaard, Sekretær.

Sørholm's Biavlerforening. Generalforjamling afholdes paa Ranns Hotel i Aakirkeby Torsdagen den 9. Marts, Efterm. Kl. 2. 1) Det Det reviderede Regnskab fremlægges og Beretning gives om det forløbne Aar. 2) Bestillingsmænd

vælges. 3) Virksomhedsplan for det kommende Aar drøftes og vedtages. Georg Sofsejien.

Stobby Herreds Biavlerforening afholder Møde Søndagen den 26. Marts, Kl. 4 Eftmd. hos Restorator Peterjen ved Fredsboen. C. F. Abildgaard.

Ringe og Omegns BF. afholder Møde Søndagen den 12. Marts, Eftmd. Kl. 3, hos Bøder Peder Kr. Hansen, Ringe.

Voks modtages til Forarbejdning til Tavler, Kunsttavler bestilles. Nye Medlemmer optages. Peder Hansen.

Narhns & Omegns BF. holder Møde i Narhns Lørdag den 25. Marts, Efterm. Kl. 1, paa Hotel Taguar. Medlemmer af andre Biavlerforeninger i Narhns Amt er velkomne. Bestyrelsen.

Narhns Amts landøkonomiske Selskab afholder et offentligt Møde om Biavlsagen Lørdag den 11. Marts, Eftm. Kl. 1, paa Raadhuset i Narhns. Den danske Biavlerforenings Præsident, Trafikchef F. Møller vil tale om den nyere Tid's Biavl. Derefter vil Stomager Christensen anstueliggøre Overgangen fra Kube- til Kassebiavl. Alle har Udgang.

S. A. BF. afholder Delegeretmøde Søndag den 26. Marts, Kl. 10 Formd., hos Gæstgiver Pederjen, Torvet, Svendborg. Regnskab for 98 fremlægges, Virksomhedsplan for 99.

Kr. Pederjen.

Indhold af dette Nummer:

Advarsel, af P. Rielsen	57
Biavlen i Midtjylland 1898	46
Biavlen paa Thuns, af C. Kjeldsen	57
Biavlslerere	59
Biavlskolen i Roskilde	59
Biernes Behandling i Sværmestiden	43
Bigaardens Udvikelse, af P. R. Rosenkjær	50
Bredkasse	65
Den moderne Biavl	51
Ekko fra Staderne	62
Et Bistak, af C. F. Grønning	48
Et og Andet	64
Foraarstbetragtninger, af B. E. B. Schmidt	55
Foreningsmeddelelser	66
Forløb	59
Fra Amerika, af Th. Buchholz	47
Fra Kredsen	60
Fra Bendtskjel, af Julius Jensen	44
Gavnlige Vint	64
Gjæurten (<i>Orchis latifolia</i>)	35
Huse eller Kuber, af Peder Hansen	39
Indfangning af Naturvarme, af N. M. Bue	40
Kubebiavl kontra Kassebiavl, af N. P. Holbeck	52
Rundgørelser	65
Lavnormalfadet, af N. F. Jakobsen	56
Lidt om min Biavl, af N. P. Holbeck	41
Modgift mod Vigift, af Dr. med. F. Lange	49
Nutidens Biavl, af Brødrene Nielsen	53
Om Slægten Apis, af Herrn. Borries	41
Plan over Biavlsudstillingen i Silkeborg	58
Spørgsmaal og Svår	62
Understøttelse til DBF.	59
Vinterpakning, af H. Lund	46
Wellsmetoden, af Jacob Olsen	36
Yngelredens Begrænsning, af N. P. Holbeck	45

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
„Danmarks
Biaflerforening“.

STIFTET 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

PAULL K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaanedz. den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedz. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit Linie 1. Gang, 10 Ore 2. 3 Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

En vandret Dronningcelle.

De fleste Bavlere har vistnok hidtil troet, at alle Bavl, der fremkom i en vandret Celle af befrugtede Æg, blev Arbejdsbavl, altsaa ufuldstændig udviklede Hunner, og at Dronninger kun kan udvikles i en lodret eller næsten lodret nedad-hængende Celle. Men at der ogsaa kan bygges vandrette Dronningceller, og deri opfores en Dronning, fik vi i den nu forløbne Sommer et Bevis paa, idet der i et af Staderne paa Bavlshølen i Roskilde fandtes en Tavle med en vandret Dronningcelle, hvoraf der fremkom en fuldt udviklet Dronning. Fig. 12 er et ætset Billede efter et

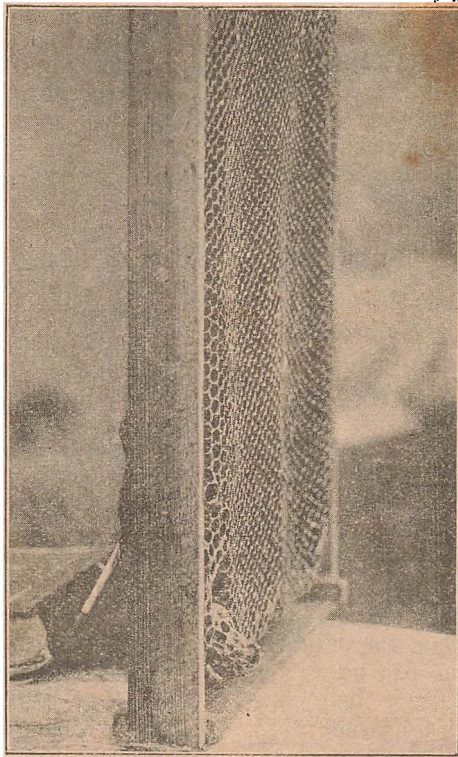

Fig. 12.

Fotografi, der blev taget af Tabellen kort efter, Dronningen havde forladt Cellen, i det nederste Hjørne til venstre paa Tabellen ses Dronningcellen. Eviende Dronning-

eller er ogsaa truffet hos andre Bavlere, om end kun temmelig sjældent. Det er jo en Kendsgerning, at der af de befrugtede Æg, der er lagte i en vandret Celle, fremkommer Larver til Arbejdsbavl, men naar en af disse Celler bliver uddiget enten af Bavl eller af Bavlaren og bliver uddyttet i en lodret eller næsten lodret Stilling, og Larven bliver fodret med mere og kraftigere Foder, udvikler den lille Larve sig helt anderledes end dens andre Søstre, som bliver opfoede i de vandrette jmaa Celler. Mærkeligt nok, den bliver ikke alene større end dens Søstre, men dens Legeme faar

en hel anden Form end deres, og den bliver udstyret med helt andre Organer end dens Søstre, og alligevel er den betydeligt kortere Tid om at udvikle sig end de.

Arbejdsbierne er Larver i 6 Døgn, Dronningen kun i 5 Døgn. Arbejdsbiernes Puppstilstand varer i 12 Døgn, Dronningens kun i 8 Døgn.

Godt er nu Grunden til denne mærkelige Forandring? Man har hidtil troet, at det var den store, lodrette Celle i Forbindelse med den rigeligere og kraftigere Føde, som blev givet Larven; men Cellens lodrette Stilling har altsaa ikke den Betydning, man hidtil har troet. Vel er saa godt som alle Dronningceller lodrette, men da der om end kun undtagelsesvis findes vandrette Dronningceller, hvoraf der fremkommer fuldudviklede Dronninger, er det altsaa ikke Cellens Retning, der bevirker Forandringen, det maa være Cellens Størrelse og Føden, der bevirker den store Forandring. Muligt vil Sommerens Forjøg bringe os store Overraskelser om vore smaa Husdyrs Kønshold. Ikke alene i Tyskland, men i de fleste Lande, hvor der drives Biavl med den bevægelige Tavlebygning, vil der paa Grund af den Opmærksomhed, som Dichel's Paatand om Kønsviklingen har vakt, blive foretaget mange Forjøg. At Dichel ikke har givet tabt til Trods for de stærke Udtalelser, der fra mange forskellige Sider er frenkomet imod hans Udtalelser, beviser det Program, han for kort Tid siden har udsendt om de Forjøg, han agter at foretage i den kommende Sommer. Da Emnet er interessant, og Dr. Dzierzons Lære ikke synes at passe under alle Forhold, er det ikke saa underligt, at der vil blive lagt meget Arbejde ind paa at løse Spørgsmaalet.

Om at flytte Bier til Lindetræf.

Af

G. W. Doolittle. (American Bee Journal.)

En Mand har meddelt mig, at han i Vintertiden agter at ordne sine Bistader paa en saadan Maade, at han næste Aar ved Lindetræftidens Begyndelse kan flytte dem til en Lindeplantning, beliggende 2—3 Mil fra hans Hjem. Da der ingen Lindetræer findes nærmere ved, haaber han ved at foretage denne Flytning at opnaa et større Honningudbytte af sine Bier, end han vilde faa ved at lade dem forblive paa deres sædvanlige Plads. Han har anmodet mig om gennem American Bee-Journal at udtale min Mening om hans Plan. Tillige

ønsker han at faa at vide, om der gives Aar, hvor Lindetræerne blomstrer rigelig uden at affondre Nektar. Til Slutning spørger han, om Blomsterknopperne ikke er synlige paa Træerne en kort Tid, før de aabner sig, saa at han kan se, om der bliver Blomster nok til, at det kan betale sig at flytte Bierne.

Jeg har tit forundret mig over, hvorfor Folk ikke oftere tænkte paa at flytte deres Bier til Lindetræf, naar de var bosatte saaledes, at et saadant Træ var i Nærheden, men uden for deres Biers Rækkevidde. Det eneste, der taler imod at foretage en saadan Flytning, er, at den er forbunden med nogen Beføstning.

Efter 30 Aars Erfaring er jeg kommet til det Resultat, at Lindetræet er en af Verdens bedste Honningplanter, om ikke den allerbedste. Jeg har en Gang haft en Bifamilie, der i Lindetræftiden samlede 20 Pd. Honning gennemsnitlig hver Dag i tre eller fire følgende Dage, og andet Steds fra har der ofte været afgivet Beretning om, at en Bifamilie i det Tidrum, da dette smukke Træ blomstrede, flere Dage i Træk har samlet mellem 10—20 Pd. Honning daglig. Hvis jeg husker rigtigt, saa tror jeg ikke, at der fra nogen anden honninggivende Plante i det samme Antal Dage har været samlet en saa stor Honningmængde, om end der enkelte Gange har været givet Meddelelse om 20 Pd. paa en enkelt Dag.

Hvor Bier kan flyttes til et Lindetræ frem og tilbage for et Beløb af 3 Kr. 75 Ore pr. Familie, der vil 10 Pd. Honning fra hvert Stade, naar den bliver jolgt til en rimelig Pris, være nok til at dække Omkostningerne ved Transporten. Ved at se den Dagbog igennem, som jeg har ført over mine Bier siden 1869, finder jeg, at mit Gennemsnitsudbytte fra Lindetræet har været ca. 45 Pd. Tavlehonning pr. Familie hvert Aar. Saa hvis 40 Pd. sættes som den Honningmængde, der kan ventes det ene Aar med det andet fra det Træ, og hvis det koster 10 Pd. at faa et Stade transporteret, saa vil der blive et Overskud af 30 Pd. Honning for hver Familie. Hvis denne Honning sættes til 35 Ore pr. Pd., vil vi faa 10 Kr. 50 Ore mere i Indtægt af hver Familie, end vi vilde have faaet, hvis Flytningen ikke var bleven foretaget. Med andre Ord, hvis vi flytter 100 Familier, saa vil vi faa 1050 Kr. i ren Merindtægt for vor Ulejlighed, hvilket ikke er nogen ringe Sum.

Nu da jeg gaar over til at udtale mig om det næste Punkt, kan jeg straks sige, at jeg aldrig har kendt et Aar, hvor Lindene

ingen Honning har afgivet. Det korteste Træk, jeg nogensinde har kendt, varede kun i 5 Dage; i de tre første af disse var Honningen saa rigelig til Stede, at Bierne næppe kunde naa at skaffe Blads til den saa hurtigt, som den blev indsamlet. Derefter tog Trækket langsomt af i 2 Dage og var dermed sluttet. Det længste afgav Honning i 25 Dage; men tre af disse var saa kolde, at Bierne ikke kunde arbejde undtagen lidt midt paa Dagen. Luftens Bestaffenhed har meget at gøre med Nektaraffondringen i Lindeblomsterne. Koldt, regnfuldt, skyet Vejr med Vinden svingende fra Vest til Nordøst er det mest ugunstige. Hvis Lindetræerne kommer til at blomstre paa en Tid af Aaret, da der indtræffer meget af den Slags Vejr, saa kan det ske, at Trækket slaar fuldstændig fejl. Men det hænder sjældent, at vi har saadant Vejr paa den Tid af Aaret.

Naar Vejret er meget varmt, og Luften fyldt med Electricitet, da er de mest gunstige Betingelser til Stede for en stærk Nektaraffondring. Naar det trækker med Tordenbyger, hvorfra det lyner, men uden at der falder Regn i vor umiddelbare Nærhed, da kan Nektaren undertiden være saa rigelig til Stede, at den undertiden kan dryppe fra Blomsterne; ogjaa naar det har drevet med lette Byger omtrent hver Dag, har jeg set Bierne samle Honning meget hurtigt. Til visse Tider har jeg om Morgenen set Nektaren i de om Natten paa Jorden nedfaldne Blomster glinse i Morgensolskinnet. Desuden er denne Nektar næsten som Honning, og ikke sødt Vand, som den fra Kløverens, Kartebollens, Boghvedens og flere andre Planters Blomster. Dette gør Linden dobbelt værdifuld i Sammenligning med de fleste andre Planter og Træer. En Bi, fyldt med Nektar, samlet i en tør, varm Tid af Lindens Blomster, vejer op med tre fyldt med Nektar fra Kartebollens og visse andre honningydende Planters Blomster. Jeg har prøvet at tage to eller tre Stængler med Lindeblomster paa, naar Affondringen af Nektar har været rigtig stærk, og rystet dem over det flade af min Haand, jeg har da kunnet hælde 2—3 Draaber smukt Honning ud af Haanden.

Alt dette tyder hen paa, at der er Fordel ved at flytte Bierne til en Egn med Lindetræk, fremfor at flytte dem efter et hvilket som helst andet Slags Træk, hvorfra der kan opnaas Honning.

Som Svar til det sidste Spørgsmaal kan jeg sige, at alle de Træer, jeg kender, ansætter deres Blomster- og Bladknopper i Juni og Juli Maaneder det foregaaende

Aar; saa Resultatet af næste Aars Honningavl, for saa vidt dette er afhængigt af Knopper og Blomster, er bestemt næsten et Aar for den Tid, da disse udfolder sig. Efter at være dannede forbliver de i en uvirksom Tilstand, indtil Varmen næste Foraar vækker det slumrende Liv til Vækst og Virksomhed. Saa snart som Knopperne springer ud i Slutningen af Maj, kan man se, om man skal flytte Bierne eller ikke.

Ved en nøjagtig Undersøgelse, saa snart som Knopperne aabner sig, saa at vi kan se de smaa Blade, kan vi finde et Bundt Blomsterknopper ved Vinden af hvert tyndt Blad, i Udseende lignende en sammenrullet lille Orm. Uge efter Uge vokser disse Bundter af Knopper, indtil de omtrent 7 Uger efter, at Træet grønnes, aabner deres nektarfylde Blomster, der indbyder Bierne til et prægtigt Gilde.

Selvsølgelig vil en kølig Sommer forhale Blomsfringstiden lidt og en varm fremme den, men det ovennævnte er Reglen.

Det praktiske Øje kan saaledes næsten 2 Maaneder i Forvejen se, om der er Udsigt til en god Avl af Lindehonning, og ingen Biavler eller Biavlerste burde betragte sig selv som udlært, før Kundskaber er bleven erhvervet om alle saadanne Ting, vedrørende vor herlige Syssel.

Svar til Hr. Paulsen, Vittrup.

Naar Hr. Poulsen, Vittrup, i forrige Nummer af Bladet undrer sig over, at hans Stade saaledes er bleven oversaldet, fordi det er noget nyt, saa er dette ikke helt rigtig, i alle Tilfælde ikke for mit Vedkommende. At jeg aldrig har set et saadant Bihus, skal jeg gerne indrømme, men mener dog efter den Beskrivelse pro og contra Honninghuset, at jeg maa have Lov til at danne mig et Begreb om, hvad jeg læser.

Angaaende Klimaet paa den jydske Hede saa kender jeg personlig ikke videre til det, men har baade læst, hørt og set den alm. Klokketube og Liggertuben med sit 20 a 40 □" store Flyvehul ligge saa godt som paa den bare Jord med en Lyngtør til Dække, og dog mærkbarlig nok er der endnu saa mange Bier i Jylland, skønt saa saa endnu har grundmurede Boliger, og en stor Del Bisolk har været plaget i daarlige Træboliger, baade af Sult, Kulde og røveriste Oversalb af Menneker.

Behandlingen: Det er muligt at Hr. P.s Bier er meget fredssommelige, saa han kan opholde sig under Behandlingen i Flugtlinierne uden Forstyrrelse, men jeg kan forsikre ham, at han faar hverken hver 10. eller 20. Biavler her paa Sydsjyn eller de mindre Der til at behandle deres Bier fra Flyvebræderne.

Navnet: „Honninghujet“, fordi det er beregnet paa at hofte Honning af Magasinerne, er en ganske ejendommelig Motivering, efterjom den meste Honning, der er avlet her i Landet i de sidste 10—15 Aar, er høstet af Magasiner.

Kensningen af Stadet ser imidlertid mest bedrøveligt ud. Hvilken tænkende Biavler vil udsætte sine Bier for en saa radikal Behandling at stille Vinter-, ja Yngellejet ad Table for Table 2 Gange paa den Tid, hvor Varmen har en saa stor Betingelse for Stadets Trivsel?

Den Behandling, selv i godt Vejr, vil give endog kraftige Folk et større Tilbagestridt, end de har nogenlunde godt af, saa min Venævnelse Tilbagestridt maa være rigtig. Fremstridt maa absolut betegne en Lettelse eller en Fordel. Tænk saa, staa at trække Tavlerne løse og rykke dem 6—8" tilbage efter Familiens Størrelse, og naar Tilbageflytningen er udført, saa skulle til at rense paa Bunden, 20—24" nede, paa en Plads 13×6 a 8" flytte Tavler, strabe, ditto, ditto, og saa Spørgsmaalet: Hvor mange Biavlere tør stifte Haanden til Bunds for at jøre Skraberne? Eller skal den paa en Stage eller Skaf, kan man rensere, at nogle af Bierne faar Skafthavre. Denne megen Forstyrrelse og Afkøling er langt fra heldig.

J Følge gammel Teori og vist ogsaa i Praksis skulde den første Kensning foregaa paa den første nogenlunde gode Flyvedag, blot ved at tage Vagdøren og Vagpakningen af, lette Vinduet lidt, og saa rense under Hammerne med en Skraber, og dette er dog nemt gjort.

At Suedferen gjorde Strejke, behøvede jeg saamænd hverken at tigge eller true ham til, den skulde nok komme.

Tad nu ikke Troen paa Bisagen, min fare Hr. Paulsen; trods deres Skuffelser, Tab og Urgrelser vil Sagen gaa sin støtte Gang, dog især naar der af og til kommer et rigtig godt Honningaar, de læger meget.

Tved, i Februar.

Kristjan Pedersen.

Bigaardens Udvidelse.

Af Lærer P. N. Rojenkjær.

(Sluttet.)

Den til Sværming hensatte Familie vil saa Yngel ud paa den bagerste Table, men det gør heller ikke noget, naar blot Familien er godt pakket. Man gør rettest i at lade være pakket ved Vinduet hele Tiden eller da i det mindste have et Par Sække eller lignende hængende helt ned for Vinduet for at undgaa for stærk Afkøling ved Nattefulden, som hyppig kan være stærk i Foraarstiden, ja lige til Sværmetiden. Naar Bierne opfører Dronningceller, som belægges med Æg, er det tegn paa, at de snart vil sværme. Forsværmene kan falde temmelig hurtig efter, at den første Dronningcelle er forseglet, hvis Vejret er godt. I ugunstigt Vejr kan det trække flere Dage ud, da Forsværmene er meget sølsom for Vejret.

Jeg har gerne enten en Vandkande eller en Spand Vand med en Kalkkost i staaende i Haven, naar jeg venter Sværme. Saa snart jeg da hører eller ser, at Sværmen bryder frem, stænker jeg Vand op imellem de sværmende Bier, og det har da aldrig fejlet, at de hurtig sætter sig paa et lavt Sted, saa at de er lette at indfange.

Den naturlige Sværming har jeg ikke anvendt i mange Aar, og der er aldrig falden en uventet Sværm hos mig. Jeg bruger kun at formere ad kunstig Vej, ved Deling. Men den Maade, jeg formerer paa, er noget afvigende fra de almindelig kendte Metoder, hvorfor jeg helst vil meddele den udførligt, hvilket da vil ske i en særskilt Artikel.

For de Biavlere, som i de senere Aar har læst „Tidskrift for Biavl“, er der jo givet adskillige Fremgangsmaader, som alle kan anvendes med Held. Jeg vil dog opfriske en af dem, i Haab om at den vil kunne gøre Nytte over for en Del nye tiltrædende Holdere, som muligvis ikke kender de anbefalede Delingsmetoder. Naar man har 10 Familier (bedre er det naar man har flere), kan man ved den almindelig Sværmetid tage 4 a 5 Yngeltavler fra begge Familier og sætte dem i et nyt Hus til at danne en ny Familie med (har man flere Familier, kan man jo tage en eller to Tavler mere). Lad os kalde Husene de gamle og give dem Nr. 1 og Nr. 2. Fra Nr. 1 tager man altsaa 3 modne Yngeltavler (3 Tavler hvori Yngelen er forseglet og helst saadan, at en enkelt af Bierne har begyndt at krybe ud), og fra Nr. 2 tager man saa 2 Yngeltavler med aabne

Larver og Æg i, men der maa ikke med Hugle af Tavlerne følge Bier med over i det nye Hus; disse maa læmpelig med lidt Røg og en Storfejeder drives ned i Moder-nudet — fordi der travler en enkelt Bi stift og her paa Tavlerne, gør dog ikke noget — Tavlerne jættes jaaledes i det nye Hus, at de modne sættes hyderst, og doen for Yngeltavlerne sættes en tom Tavle for og bag til; Nr. 2 Huset flyttes hen paa en ny Plads, der helst maa ligge noget fjærnt fra den gamle Plads, i al Fald ovre 6' der fra. Kan dette ikke lade sig gøre, maa man stille en Dør eller lignende op imellem Nr. 2 og det nye Hus, som bliver sat paa Nr. 2's gamle Plads, med Flyvehullet paa samme Sted, som Nr. 2's var. Denne Operation maa ske midt om Dagen paa en god Flyvedag. De hjemvendende Bier fra Nr. 2 vil da gaa ind i det ny Hus og der oplække sig en Dronning. Kammerne i de gamle Familier maa ordnes paa bedste Maade. I Nr. 2 kan Kammerne godt lige flydes sammen, og der kan man med Fordel lade foretage Byggearbejde, da der kun bliver unge Bier, som ikke kunde gaa i Marken. I Nr. 1 kan man indjætte en Kunsttavle paa hver af de fjærnede Kammeres Plads. I det nye Hus maa der gives rigelig Plads, da der jo bliver en rigelig Mængde Træbier og kun lidt Yngel at paasje. Endvidere maa det paases, at Nr. 2 har nok at leve af, da de jo ingen Træbier faa for om en halv Snes Dage.

Mere om Rønsudviklingen hos Bierne.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

Skønt Brødrene Nielsen i Nr. 2 af „T. f. B.“ har fremført det meste af, hvad jeg kunde ønske at sige i denne Sag, er der dog et og andet, jeg herved vil tilføje.

Først dette: Har nogen kunnet paavise Forskel — udover den rent individuelle — paa Droner af en befrugtet Dronning, medens denne endnu er i Stand til at producere Arbejdsyngel, og saa paa Droner fra den samme Dronning, efter at den er bleven Dronemoder? Hvis ikke, da maa der jo være Forskel, altsaa Havn- og Hunæg.

Jeg har selv oplevet to Gange at se Dronneyngel blive udklækket i en Dronningcelle; den ene Gang har jeg bestrevet i Nr. 16 for 1898, Side 288. Her var det en Dronemoder's Yngel, en Dronning, hvis

Sædblære var udtomt for mandlige Sædfim, og hvis Æg derfor ikke kunde befrugtes. At det her blev en Hanbi, der maatte komme ud af det, er der altsaa ingen, der vil bestride. Men nu den anden, eller rettere første Gang jeg saa dette Tilfælde, og som jeg omtalte i et Foredrag om Wellsmetoden paa Maribo Amts B. F.s Generalforsamling den 4. Januar 1896. Side 38, Marg. 96, hvor det er refereret, staar der følgende:

„Saa opførte Bierne en ny Dronningcelle, og jeg ventede nu paa, at den skulde blive moden; men der gik omtrent 3 Uger, og den vedblev at være forseglet. Endelig gik dog Laaget af, og den unge Bi vilde ud, men kunde ikke. Jeg behandlede netop Stedet den Gang og tog den derfor lidt nøjere i Øjehj. Saa viste det sig, at begge de store Øjne gik sammen oven paa Hovedet — det var en Hanbi, der var kommen i en forkert Bugge. Det kan altsaa lade sig gøre.“

Jeg har altsaa, efter hvad Hr. Buchholz skriver, set mere end selve Dr. Dzierzon, idet jeg har set en levende, velvoksen Hanbi til Dels komme frem af en Dronningcelle. Jeg husker tydeligt, at den ikke kunde slippe ud af Abningen for neden, da dens Bryst syntes at være klemt fast i Gellen; men den bevægede Hovedet og Følehornene, og det saa ud, som om den „masede“ paa for at komme igennem. Her var det aldeles bestemt Yngel af en befrugtet Dronning, der endnu producerede Arbejdere i Masje (Tablen var taget fra samme Stades Underrum, men da der var en Del Hanbivoks paa den, hængtes den her op i Magasinet for senere at fjærnes). Naar nu Arbejdsbierne i dette Magasin, som ved Dronninggitter var stilt fra Underrummet, ønskede sig en Dronning, og altsaa oplækkede en af et Æg, lagt af en frugtbar Dronning — altsaa en Dronning, der kunde lægge Arbejds- eller Hunæg — hvorfor mon de saa ikke sørgede for, at det blev en Dronning i Stedet for den Hanbi, det faktisk viste sig at være, hvis de var i Stand til at influere paa Ufkommet's Køn? Der kan naturligvis indvendes, at Larven alt kunde være født o. s. v., og at de saa ikke kunde forandre Kønnet. Vel, men der er dog ogsaa paastaet, at man ved at undersøge Arbejdsræg — Æg tagne i Arbejderceller — altid har fundet mindst et mandligt Sædfim i dem, medens man aldrig har fundet Sædfim i Hunæg. Er denne Sætning bleven modbevist af „de Unge“ i Dykland?

Historien om, at det er den mere eller mindre snævre Celle, der skulde bevirke

Befrugtning eller Ikkebefrugtning af Eggene, tror jeg ikke paa, siden jeg har set en ny Kunsttafle, indhængt i et stærkt Stude, Dagen efter omtrent helt belagt med Eg, og det uagtet den midterste Del var udtrukken godt $\frac{1}{4}$ " = 6 mm., medens de ud til Siderne og forneden værende Geller ikke var meget højere, end da den blev hængt ind, og dog fremkom der senere den smukkeste Arbejder- yngel paa den Tafle.

At Dronningen umuligt kan lægge snart et Arbejderæg og snart et Droneæg, fordi den ikke kan skelne den ene Celle fra den anden o. s. v., mener jeg nu, at den, der paaftaar dette, har vist ikke for nylig set ind i en naturligt bygget Birede, ellers vilde han se, at Dronningen ikke saadan skifter hvert Minut; men at den lægger et større Antal af hver Slags ad Gangen. Cellerne er jo ikke saadan i Flæng mellem hverandre, men Arbejdscellerne er samlede for sig og Dronecellerne i en Kreds udenom; folgeligt lægger den Hanæg, mens den er ude paa Hanbivokset og ombendt, og jeg tror ikke, at den behøver at tage fejl, til en Sikkerhed er der jo da altid en Del af de „flege“ Arbejdere med, naar den „stupide“ Dronning lægger sine Eg.

Om Dronningen „af egen fri Magtfuldkommenhed“ lægger snart den ene, snart den anden Slags Eg, kan der jo tvistes om. Jeg tror nærmest, at det er som Gæsting har skrevet, at det er hele Familien, der i nøje Rapport til Bejr og Træk uden for Stedet bestemmer, om denne eller hin Slags Yngel skal anlægges. Vi ser jo, at der under et uventet Træk efter Droneægget paa ny kan anlægges Drone- yngel i et Stude.

Hvor kan Dronningen absolut vide, at nu er der Chancer for Svarmning, uden at den Visdom er kommen fra de ude arbejdende Bier. Og med Hensyn til Befrugtningen af Eggene har det jo ingen Betydning, om den aabner for Sædblaren af „egen fri Vilje“ eller paa Kommando af Arbejderne, eller om begge Faktorer virker uden at kunne andet, fordi det „ligger dem i Blodet“.

Og naar der uimodsigeligt fremgaar Droner af en ubefrugtet Dronnings Eg og ligeledes af en udtomt Dronnings, hvad skulde der da være i Vejen for, at Droneæg af en befrugtet Dronning ogsaa kan undvære Befrugtning, selv om der er Sædfin i Sædblaren, naar det er afgjort sikkert, at Dronningen er i Stand til at lufte Indgangsaaeningen til denne?

Lavnormalstadet.

Af N. F. Jakobsen, Dyrlæge, Ulfborg.
(Sluttet.)

Derjom det er en svag Familie, giver jeg den intet Magasin, da det er for pludselig en Afkøling, og det ogsaa sniber med at faa den igennem Gitteret. Jeg giver derfor her Droneægget bagved Yngel- tablerne, i Reglen uden lodret Gitter, da der jo ved smaa Familier ikke er stor Fare for Dronningens Læggelyst; frygter man denne, kan man jo nedskyde et Gitter. For Familien nu faaet en 3—4 Droneægget, og der i den bagerste viser sig ny Honning, og der fremdeles er Udsigt til Indsamling, giver jeg et Magasin; i dette anbringer jeg Droneægget fra Underrummet og fylder ud mellem dem med tomme Tavler; den øjeblikkelige Tilvækst bliver da kun en 3—4 Tavler; i Reglen anbringer jeg her Gitter under Magasinet, da jeg tror, der er større Fare for, at Dronningen skal gaa opad, da det jo er nærmere ved Yngelredsen. Sker det, at en af de bagerste Tavler er bleven belagt med Eg, maa den blive staaende i Underrummet og ikke flyttes op i Magasinet eller Gitteret, da de ubløbne Droner saa ikke kan slippe ud, men dør og ligger i et tykt Lag oven paa Gitteret, hvor de helt kan tilstoppe Abningerne.

Man kan naturligvis ogsaa, hvad nogle foretrækker, have nogle faa Magasiner med Halvrammer at bruge til svage Familier i Stedet for denne Omflytning, men denne er let at udføre, og flytter man nogle Honningstaver med Bierne paa op over Gitteret, har man dem med det samme der oppe; da de sjældent helt forlader Tavler, indeholdende Honning.

Jeg vil samtidig benytte Lejligheden til at tale lidt om det Tæppe, der benyttes til at lægge umiddelbart oven paa Rammerne. De fleste, der har lidt Orden paa deres Bier, benytter vel Voksbug af forskellige Kvaliteter; nogle ser man dog ogsaa dække med en gammel Sæk eller et lignende Stykke. Voksbugen er tilbøjelig til at skalle med Tiden, og Bierne gnaber sig da igennem. Jeg har lavet mig selv Tæpper, baade til Underrummet og Magasinerne, bestaaende af fint Dowlas uden Appretur. Disse Stykker maler jeg paa begge Sider med almindelig Malerjernis, hvori er smeltet et Stykke Voks (for at gøre Tæpperne bløde) paa Størrelsen som et lille Hønseæg til hver Pægl; deri kan udværes lidt Rønrøg, hvis man ønsker dem sorte; naar de er tørre, males de en Gang

til paa hver Side, og bliver da fuldstændig blanke og tætte og skaller ikke; disse Tæpper bliver betydelig billigere end Voksningstæpper.

Ved Udflængningen er det meget praktisk at benytte den i „L. f. B.“, Aargang 97, Side 208 afbildede Underrumsbitømmer, konstrueret af Hr. N. Pedersen, Hørsholm; for saa Dre kan enhver let lave sig en saadan og helst flere. Jeg har ladet Abningen mellem Fjedrene være ca. $\frac{1}{4}$ “; det forekommer mig, at de saa virker hurtigere og er sikre nok; de er paa den Maade lettere at lave, da man saa ikke behøver at file Fjedrene og godt kan lade disse være af Zink. Magasinbitømmeren har jeg ikke anvendt, da jeg synes, det er vanskeligt at løfte et Magasin paa ca. 50 Pbd. og saa Bitømmeren anbragt der under. Har man derfor begge Magasiner paa ved Udflængningen, maa man børste Bierne af det bagerste, og man kan nu anvende Underrumsbitømmeren. Foruden den almindelige Glasdør har jeg et Træindsfud i hvert Stade; dette mangler $\frac{1}{4}$ “ i at naa Bunden og har i Almindelighed sin Plads bag Glasdøren. Jeg flytter nu Glasdøren helt tilbage samt de Tavler i Underrummet, der skal udflænges, lægger Bitømmeren ned paa Bunden foran disse, sætter Træindsfuddet ned oven paa og dækker til; næste Morgen er Tavlerne helt tomme for Bier, og man kan tage dem bort, uden at Bierne mærker det, selv under den stærkeste Flugt og uden Spor af Røveri. Tavlerne fra forreste Magasin kan nu flyttes ned og tømmes paa samme Maade. Ved Afslængningen tages Bitømmeren bort, medens Indsfuddet bliver staaende.

I Hedeegnene, hvor Honningen er seig, faar man aldrig Tavlerne flængede saa rent ud som i Sommertræksegnene; det er derfor en ikke uvæsentlig Fodring, der foregaar ved at lade Bierne afsliffe Tavlerne. Skønt jeg ikke er bange for Kandisfodring om Efteraaret, anvender jeg den dog i Almindelighed ikke, da mine Bier faar Vinterforraad nok ved at blive staaende med alle Ungeltavlerne og saa sliffe de udflængede Tavler. Jeg har som sagt aldrig mistet et Bisolk, og om Foraaret er de altid rigelig forsynede med Foder. At Sliffet fra frisk udflængede Tavler (Synghonning) er usundt til Vinterfoder, har jeg aldrig erfaret og kan heller ikke forstaa, da Biavlen jo saa maatte være omtrent umulig i rene Hedeegne.

Hermed tror jeg at have paavist, at Lavnormaltstaden er mindst lige saa anvendelig paa Eftertræks- som paa Sommertræksgegne og egner sig for enhver, selv med den knapteste Tid, naar blot vedkommende vil overvinde sin Fordom mod Gittrene.

Mere fra Bornholm.

Af K. Hanjen.

Naar man kommer omkring til forskellige Biavlere, oplever man mange mærkelige Træk med Hensyn til Biernes tilhyneladende Lunefuldhed. Træk, som det nok er værd at lægge Mærke til og have i Erindring ved senere Lejligheder; lad det være mig tilladt at fremdrage et Par saadanne fra sidste Sommer:

En Biavler havde et Stade, hvor al Yngel var Dronneyngel. Tavler med Arbejdsyngel paa alle Stadier var bleven indhængt, men uden Resultat, og Stadet var blevet undersøgt, uden at nogen Dronning var funden, det antoges derfor, at det var Arbejdere, som lagde Eggene. Saa blev der en Dag indsat i Bur en ung ubefrugtet Dronning. Næste Dag kom Manden ud til Bierne for at prøve at løslippe den indespærrede Dronning. Da saa han, at Bierne netop var ved at udsøbe en død Dronning af Stadet. Han antog selvfølgelig, at det var den indsatte Dronning, som Bierne havde gnabet frem af Buret og dræbt. Dermed lod han Sagen bero foreløbig og aabnede ikke for Stadet den Dag, Tre Dage senere aabnede han Stadet for at fjærne det formentlige tomme Bur, men til sin Overraskelse fandt han det ikke tomt, den indsatte Dronning gik endnu deri. Saa blev Buret aabnet, og Dronningen løb ud i Stadet og blev vel modtaget af Bierne. Noget Tid efter var der Arbejdsyngel i Stadet, og alt var i god Orden. Det var alligevel den gamle Dronning, der havde levet og lagt Dronæggene. Da nu Bierne ikke havde kunnet faa fat i den i Buret siddende unge Dronning, havde de fastet sig over den gamle og smidt den paa Porten.

Et Stade blev undersøgt den 5. Juni, og alt fandtes i god Orden. Ved næste Efterhyn fandtes ingen aaben Yngel, men nogle luffede Dronningceller. Dronningen maatte altsaa ved Uheld være omkommen under Behandlingen forrige Gang, men en ny var jo i Udsigt. Stadet stod saa urørt til den 25, da gav det to Sværme; straks efter undersøgtes Stadet, og her indfangedes nu i alt 4 Dronninger, dels som allerede var udløbne, dels som løb ud mellem Hænderne paa os af de modne Celler, som bleve fjærne fra Tavlerne. Om Aftenen blev begge Sværme sat tilbage, efter at Dronningen var fjærnet fra den ene. Ved Siden af dette Stade stod et, som var dronningløst, til dette blev den ene af de

unge nyndløbne Dronninger sat ind. Dette skee simpelt hen ved, at der blev aabnet for Stedet, og den blev sluppet ned paa en af de midterste Tavler imellem alle Bierne. Den blev vel modtaget, holdt sin Parringsudflugt og tog fat paa Uglægning, saa alt kom i Orden.

I nærværende Blad Nr. 13 har Hr. N. Riis, Bolderiis, skrevet en Artikkel, hvori han opfordrer de bornholmske Biavlere til at vise Forsigtighed, saa at vi ikke skal faa indført Bipesten, som vi hidtil har været forskaanet for herovre.

Jeg kan fuldt ud slutte mig til, hvad Hr. N. skriver; vi kan vist vanskelig vise Forsigtighed nok i denne Henseende. Netop for en stor Del med denne Sag for Dje er det, at jeg gentagende Gange har fremhævet Betydningen af, at vi beholder vort Boks hjemme og selv laver vore Kunsttavler. Vi kan godt undgaa for megen Indavl, og dog holde os inden for vort eget Omraade.

Da Bornholm er 10 □ Mile stor, er her jo Blads nok til Krydsning og Bytning af Bier, uden at vi har nodig at søge andre Steder hen, saa meget mere som der vist ikke er nogen Grund til at antage, at de fremmede Biraacer er bedre end vore egne.

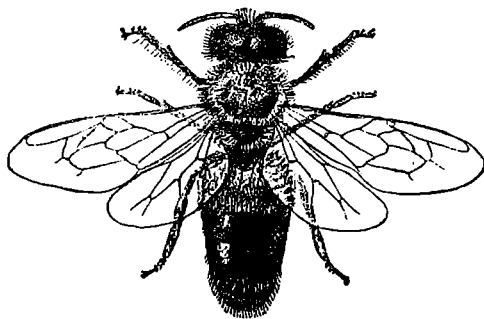

Fig. 13. *Apis dorsata*, Drone (2 Gange forstøret).

Om Slægten *Apis*.

Af Herm. Borries.

(Sluttet.)

Medens man i en lang Aarrække har vidst god Bæstet om ialt Fald en stor Del af de Racer, der kunne henføres under *A. mellifica*, har Kundskaben om de asiatiske Arter, *dorsata*, *indica* og *florea* været yderst ringe. Det var egentlig først ved Amerikaneren Frank Bentons og Lysfers Dathes Rejse til Ceylon (i 1880 og 1883), at man fik paalideligere Underretning om disse Arters Levevis. Hensigten med Bentons og Dathes Rejse var at forsøge, om det kunde lykkes at opjøre, indfange og overføre til Europa og Amerika den store indiske *Bi*, *A. dorsata*, idet man ventede sig meget af den som Honninglamler, navnlig ved at den skulde være i Stand til at samle Nektar af saadanne Blomster (Rødfløveren t. Eks.), som vor almindelige *Bi* er ude-

lukkert fra. Forsøgene mislykkedes og er ikke senere blevne gentagne. I 1895 har Benton gennem det amerikanske Agerdyrkningsministerium udsendt en Vejledning i Biavl*), hvori han under Omtalen af Biraacerne hævder, at han vedblivende anser en Domesticering af *A. dorsata* for mulig.

Paa Ceylon og Borneo, hvorfra *A. dorsata* bedst kendes, bygger den sine store, indtil 1½ Meter brede og ¾ Meter lange Boksstaver, frit hængende ned fra Undersiden af Grene paa høje Træer eller fremspringende Klipper, indtil 90 Fod over Jorden. Sværmen bygger kun een eneste Tavle, og der dannes saaledes ingen Tavlegange. Da Nederne altid ere anbragte meget højt til Bejs, ere de vanskelige at opdage i „Junglen“ (Urskoven), og det er forbundet med store Bepærligheder at faa fat i dem. Paa Borneo, hvor de Indfødtte sætte megen Pris paa Honningen og Boksset, opledes Nederne ved at iagttage Retningen

af Biernes Flugt. Ved Hjælp af Stiger, anbragte opad Træerne eller Klipperne, klæde de mofsommelig op til Nederne. Af Frygt for Biernes Stil foretage de det kun i Nætter, hvor Maanen ikke skinner; naar de ere naaede op til Neden, tænde de en Fakkell, som de holde hen under den. Noget fra den brændende Fakkell forvirrer og

bedøver Bjerne, saa at Neden derefter kan løsfæres og nedtages uden Fare. Træer og Klipper, som af de Indfødtte kendes som særlig yndede af *A. dorsata*, kunne være Genstand for en Slags Ejendomsret. Paa Ceylon foretrakke de Indfødtte (Singalejerne) de mindre Arter, *A. indica*'s og *florea*'s Honning, idet de sige, at *dorsata*'s Honning har en meget stærk Aroma efter de Planter, som den besøger paa de forskellige Aarstider, saa at Smagen kan være meget vekslende. Desuden kan dens Honning undertiden have en saa stærk afførende Virkning, at den maa nydes med stor Forsigtighed. Formodentlig have saadanne Forgiftingsstilfælde eller Udfald af Kolik, der ogsaa kendes andet Steds fra, fremkaldte ved Nydelsen af Honning, samlet paa giftige Blomster, gjort de Indfødtte forsigtige. I Forbindelse hermed kan det anføres, at de indfødtte paastaar om *dorsata*,

*) The Honey Bee, A manual of instruction in apiculture. By Frank Benton. Washington 1895.

at den er en Vandrebti, som kun søger Nektar paa visse Planter og derfor er nødt til med Aarstidernes Vekslen at vandre fra Sted til Sted, hvor disse Planter findes i Blomst. Særlig skal den ynde en Busk med hvide, duftende Blomster (af de Indfødte kaldet „nillho“) som kun blomstrer een Gang i Løbet af syv Aar. Hvor denne Busk blomstrer i Mængde, skal man kunne træffe Skoven fuld af dorsata Sværme, medens der i de foregaaende jets Aar næppe har været en Bi at opdage*).

Hvorvidt disse Angivelser bero paa paalidelige Jagttagelser, er det vanskeligt at afgøre. Benton siger i sin foran omtalte Bog, at det under hans Ophold paa Ceylon lykkedes ham at hente Sværme af *A. dorsata* ned fra Træerne, at anbringe dem i Kammerstader og faa dem til at blive der. Men Dathé, der rejste til Ceylon i 1883 i samme Njemed som Benton, giver en anden Fremstilling af sine Resultater. Efter

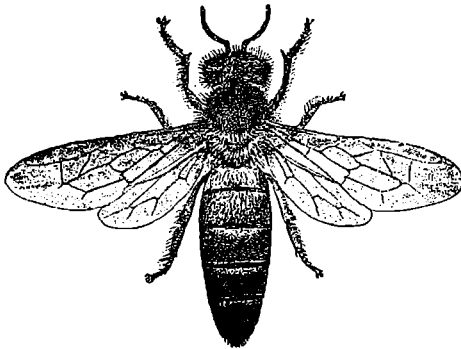

Fig. 14. *Apis dorsata*, Arbejder (2 Gange forstøret).

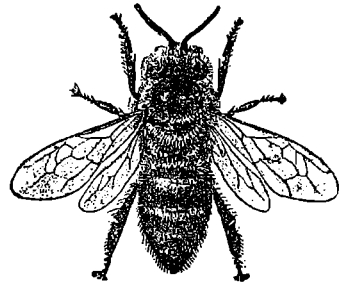

Fig. 15. Krainerbi, Arbejder (forstøret).

hans Fremstilling bleve Sværme ganske vist med stort Bejvær hentede ned fra Træerne i Urskoven og anbragte i Stader, men de fandt sig ikke til Rette her; de forstod ikke at benytte Flyvehullet som Ind- og Udgang; de sad og svedte Voks, men vilde ikke bygge i Kammerne. Saa længe de vare visjerrette, syntes de kun at have een Længsel: efter at komme tilbage til Urskoven. Med Domesticeringen af denne Art stiller det sig saaledes meget tvivlsomt, i al Fald ere Meningenerne meget delte.

Nærmest beslægtet med *dorsata* er den mindste Art florea, der anbringer sine smaa Tavler ligesom hin, frit paa Undersiden af Grene, paa lave Træer og Buske. Den siges ligesom *dorsata* at være en Vandrebti. Dens Tavlebygning er ikke større end en Appelsin (der gaar 100 Arbejderceller paa 1 □ Tomme), Sværmene ere kun smaa og Honningforraadet ringe. Da den ynder

anbringer Dronecellerne ikke samlede, men spredte imellem Arbejdercellerne.

Det er sandsynligt, at der paa de ostindiske Øer efterhaanden vil findes eller danne sig nye Racer, som divergere fra de andre ved Farvetegning og Egenstaber.

Vor almindelige Honningbi har, som det ses, ikke faa Slægtninge, og det kan være af Interesse at kende deres afvigende Bygning og Levevis. Hvad derimod de Forventninger angaar, som man har knyttet til Domesticeringen af saadanne Racer som den store indiske Bi, tror jeg, at man gør rettest i at stille sig noget forbeholden. Selv om det lykkedes at tæmme denne Bi og overføre den til Europa, hvad der sikkert vilde medføre ikke ringe Omkostninger og Besværligheder — om det i det hele lader sig gøre — vilde den næppe kunne taale vort kolde Klima. Derimod har Indførelsen af de sydeuropæiske Racer utvivlsomt haft en god Indflydelse paa Opdrætning af Droninger her i Landet, dels ved deres gode Egenstaber som Honningsamlere, dels ved at modvirke den saa skadelige Indavl.

*) Disse Meddelelser bekræftes af Sir Samuel W. Baker i hans Bog: „Otte Aar paa Ceylon“ (se British Bee-Journal, Jan. 1889).

Vinterfædets og Soraarsudviklingens Krav overfor Rammernes og dermed Stadets Form.

Af N. P. Tichjen, Fredericia.

Jagttager man et Dyr, naar det søger Hvile eller vil skærme sig mod Kulden, vil man lægge Mærke til, at det altid søger at indtage en saa lille Plads som mulig. Fuglene sætter sig — efter Omstændighederne paa en Gren, en opstaaende Genstand eller den bare Jord — med Benene optrukne under sig og i Reglen med Hovedet under Vingene. Pattedyrene ruller sig tæt sammen, trækker ogsaa Benene sammen paa det mindst mulige Rum, krummer Halsen og lægger Hovedet henover eller imellem Lemmerne. Og dette gør de, saavel naar de søger Hvile mod den køligere Nat, som særlig, naar det er koldt i Bejret, i hvilket sidste Tilfælde de, om jeg maa benytte dette Udtryk, fryder endnu mere ind i sig selv, eller med andre Ord gør deres Volumen (Rumfang) saa lille som muligt, og dette retop jaaledes, at deres Form under disse Omstændigheder nærmer sig saa meget til Kugleformen, som deres Legemsbygning over Hovedet tillader. Man vil da se, at de, saa meget som det paa nogen Maade kan lade sig gøre, sørger for, at hverken Hoved eller noget Lem stikker frem.

I Reglen gør man sig ved disse Jagttagelser kun den Tanke, at Dyret gør jaaledes, fordi den derved indtagne Stilling er den bekvemste for det, men ved nøjere at overtænke Sagen vil man finde, at Dyret instinktmæssig her fuldtud refter sig efter Naturens Love for at holde Varmen.

At man fryser, vil jo ikke sige andet, end at ens Legeme udstråler — og derved taber — mere Varme, end man modtager fra Omgivelserne og særlig Luften, idet disse er koldere end ens Legeme. Men nu er det ikke vanskeligt at forstå, at jo større Overflade et Legeme har, jo større vil ogsaa Varmeudstrålingen og dermed Varmetabet være, og disse to Faktorer, Overflade og Varmeudstråling, staar i et bestemt Forhold til hinanden. Vil vi eksempelvis tænke os en tynd Jærnplade og en Jærnkugle af samme Vægt og folgelig af samme Rumfang, begge opvarmede til Hvidglødhede,

altsaa til samme Varmegrad og frit ophængte i Luften, saa vil den tynde Jærnplade, der har mange Gange større Overflade end Kuglen, meget hurtigt blive afkølet og forlængst være aldeles kold, medens Kuglen endnu maaske er rødglødende og i alt Fald i lang Tid vil være varm. Jo mindre Overflade man kan stille mod de koldere Omgivelser, jo mindre Varmetab vil man lide ved Udstrålingen, jo mindre vil man altsaa mærke Kulden.

Vi har jo vel alle, i alt Fald fra vore Børneaar, kendt det „at krybe sammen“ for Kulden ved at sætte sig paa Hug, saa Benene ned til Knæerne lagdes op ad Mave og Bryst, fra Knæerne ned til Hælene henad Laarets bagerste Del, og Armene henover Bryttet med Hænderne puttede ind under modstaaende Arm. Saa var vi nogenlunde vel hyttede, og det var kun de mere fremstaaende Legemsdele, Øren, Næse og Tæer, det særlig gik ud over.

Men det er nøjagtig det samme, som Dyrene gør, kun endnu mere fuldkomment, end vi Mennesker kan gøre det.

Alle de Dele af Lemmerne, Hals og Hoved, som Dyrene lægger henad eller ind under Kroppen, og som derved kommer i inderlig Berøring med denne eller hinanden indbyrdes, danner ikke længere nogen Overflade, men er dækkede, er altsaa forhindrede i direkte Varmeudstråling, og Legemet fryser derfor ikke

paa disse Steder, selvfølgelig frataget de Tilfælde, hvor Kulden er saa stærk og Modstandskraften saa lille, at hele Organismen eller Individet fryser ihjel. De Dele af Kroppen eller Legemet i det hele, der ikke er dækkede og altsaa danner den varmeafgivende Overflade, er i Reglen dækkede af et tykkere Lag af længere og frærere Haar — eller Fjer — og kan derved bedre modstaa Kulden.

Noget ganske lignende finder Sted hos Bilkungen i Vinterfædet, ogsaa den skærmer sig mod Varmetab ved at indtage den dertil mest egnede Form, men forinden jeg gaar over til at omtale denne, maa jeg tillade mig at forudstikke nogle saa Bemærkninger.

Bierne hører til de Dyr, som vi i Modsætning til de i ovenstaaende Indledning omtalte varmbloedige Dyr, Pattedyr og Fugle, i Almindelighed kalder koldblodige. Det er jo imidlertid kun sammenlignelsesvis, at man har Ret til at bruge denne Benævnelse; thi om man ved at tage et jaakaldt koldblodigt Dyr i Haanden i Reglen

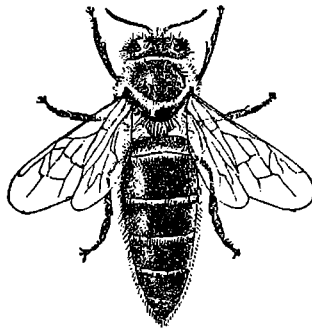

Fig. 16. Kræner Dronning (forstørret).

snarere faar en Kulde- end en Varmefornemmelse, saa ligger det kun i, at vi selv er mere varme end dette Dyr. Hos ethvert Dyr, ja hos enhver levende Skabning, fremkalder en hvilken som helst Livsvirksomhed, f. Eks. Bevægelse, endnu mere Fordøjelsen, men ganske særlig Mandedrøttet, en Varmeudvikling, altsaa ogsaa hos de koldblodige Dyr. Hos disse mærker vi vel næppe denne Varmeudvikling hos det enkelte Individ, men den giver sig ganske tydelig til Kende, hvor en større Mængde Individuer er samlede paa et lille Rum. Har vi haft det Uheld f. Eks. med en studt Hare eller et andet Stykke Vildt, at der er kommen en Koloni af Sphylularver (Maddiker) i Virksomhed inde under Skindet i Nærheden af Studsaaret og kommer til at lægge Haanden paa dette Sted, jo saamænd skal vi straks mærke Varmen og derved faa paalidelig Besked om, hvad der er i Vejen. Og forøvrigt vil jeg blot bede enhver, som dette Spørgsmaal maatte interessere, om at gøre et ganske neimt Forsøg, der særlig i den tilstundende „Oldenborrefommer“ let lader sig udføre. Der vil jo rimeligvis ligesom tidligere blive paabudt Indsamling og Dræbning af disse skadelige Dyr. Her paa Eggen er de gerne tidligere hos Modtageren blevne samlede i Løndeskælle før Rogningen. Læg Haanden uden paa en saadan Sæt med levende Oldenborrer, og De skal mærke en ganske kraftig Varmefornemmelse, og har De Lyst at stikke Haanden eller Armen ned i selve Oldenborrefelskabet, skal De mærke den endnu tydeligere.

Paa samme Maade gaar det med Bisamsundet. Den enkelte Bi synes ikke at være varm, men at hele Bisklyngen er det, ved vi af Erfaring, og Varmen kan endda under visse Omstændigheder — navnlig ved stærk Uro og Virksomhed — som vi alle ved, blive saa betydelig, at Tablerne paavirktes i den Grad deraf, at de falder ned. Under normale Forhold stiger den jo ikke saa stærkt, men er dog, særlig ved større Folk, ganske betydelig.

Denne Varme, der dels frembringes og dels holdes vedlig ved Biernes Bevægelse, Fordøjelse og Mandedræt, er det, at Bisklyngen i Vinterstødet søger at bevare, og dette sker ved, at ogsaa den, naar ellers de ydre Forhold, navnlig Stadets og særlig Tablernes Form og Størrelse ikke hindrer den deri, stræber at indtage en Form, der i Forhold til Volumen (Rumsfattet) frembyder den mindst mulige Overflade for Varmeudstrålingen. Denne ideelle Form er Kugleformen, enhver anden Form, Ellipsoide, Kegel eller lignende vil frem-

byde større Overflade i Forhold til sit Volumen, og Misforholdet vil blive større og større, jo større dette Legemes Længde er i Forhold til Tykkelsen.

Den ideelle Form, Kuglen, naar Bisklyngen, som jeg senere skal omtale, vel ikke fuldstændig, idet den paa Grund af andre Omstændigheder, under forøvrigt frie Forhold, altsaa naar Table- og Stadeformingen Hindringer lægger i Vejen, bliver noget tilspidset nedester og altsaa faar Form som en Druelase eller rettere som et opretstaaende mere eller mindre stumpt Vg. Dette ser jeg imidlertid foreløbig bort fra og vil i den følgende Redegørelse holde mig til Idealet, Kugleformen, som Vgformens jo alligevel kommer ret nær hen til.

Jeg skal ikke her komme ind paa matematiske Bevisførelser, Formler og Beregninger, men kun eksempelvis anføre, at naar Gennemsnittet af en Kugle er f. Eks. 3", vil dens Volumen være lidt over 14 Kub.", og dens Overflade lidt over 28 □". Et Gennemsnittet derimod det dobbelte, altsaa 6", vil Volumen være ca. 113 Kub.", Overfladen ca. 113 □", og ved det fir-dobbelte Gennemsnit (12") vil Volumen være ca. 905 Kub." og Overfladen ca. 453 □", kort sagt, en Kugle der har det dobbelte Gennemsnit af en anden, har nøjagtig et Volumen, der er 8 Gange saa stort, medens Overfladen kun er 4 Gange saa stor, og er Gennemsnittet det firdobbelte, vil Volumen være 64 Gange, men Overfladen kun 16 Gange saa stor.

Man vil altsaa alene af disse Tal stønne, hvor forskelligt Varmetabene i samme Tidrum hos saadanne 3 Kugler vilde stille sig, hvis de kun beroede paa Forholdet mellem Volumen og Overflade, idet det hos Kuglen med det dobbelte Tværmaal kun vilde være 1/2, og ved den med det firdobbelte Gennemsnit kun 1/4 af, hvad det er ved den mindste Kugle.

Men de fysiske Love lærer os, at der endnu kommer en anden Faktor til, og Resultatet heraf er endnu mere overraskende, idet vi da belæres om, at den Tid, der vil medgaa, før at Varmen, saavel ved Udstrålingen som ved Afledning, skal synke til et vist Punkt, f. Eks. Luften's Temperatur, hos Kuglen med det dobbelte Gennemsnit ikke vil være 2, men 4 Gange saa lang, og ved den omtalte største Kugle ikke 4 men 16 Gange saa lang som hos den lille. Men heraf følger omvendt, at i samme Tidrum, som den lille Kugle taber et bestemt Antal Varmegrader, vil den i Eksemplet nævnte større tabe 4 Gange, og den største 16 Gange saa lidt.

Overfører vi nu disse Kendsgærninger

paa Biskyllingen i Vinterfædet, vil det staa klart, hvilke betydelige Fordele der ligger i at indvintre store Folk.

Tænk vi os f. Eks. 2 Folk, en lille Efterværn, der ikke har faaet nogen videre Vækst, men som af bestemte Grunde ønskes overvintret særskilt, og et stort velpasjet Folk, og antaget vi, at dette sidste (hvad jo vel ikke forekommer i Virkeligheden) er 8 Gange saa stort (Kuglen med det dobbelte Tværmaal) og staar i et Stæde med rummelige Kammer, der ikke nøder det til at fravige sin Kugle, eller naturlige opretslaaende Vægform, saa er altsaa Varmetabet, i Henhold til det foran sagte, kun $\frac{1}{4}$ af det lille Folks. Men Varmetabet erstattes hos et velindvintret Folk af Forraadet, og dette svinder altsaa i samme Forhold som Varmeforbruget, men heraf følger altsaa, at hvis det lille Folk bruger f. Eks. 16 Pd. Foder, vil det 8 Gange saa store Folk, der jo egentlig efter ligefremt Forhold skulde bruge 128 Pd., kun behøve at bruge 32 Pd.

Men det er ikke den eneste Fordel ved at overvintre store Folk. Ogsaa lige over for Foraarsudviklingen har det sin store og indgribende Betydning, idet det store Folk ganske anderledes, naar Yngelvirksomheden indtræder, har det i sin Magt at „fyre i Kaffelovnen“ for den nye Yngel. Det dækker en ganske anden Tavleudstrækning end det lille og har mere Varme at give den hurtig voksende Yngelansætning. Det har alle Betingelser for at blive et dygtigt og fordelagtigt Folk frem for det lille, der nødvendigtvis maa bruge langt længere Tid til sin Udvikling og i Reglen kun vil udvikle sig til et „Smartensbarn“, hverken til Glæde eller til Udbytte for sin Ejer. (Sluttes.)

Den danske Biavl.

Af C. F. Grønning.

Naar man vil stille det Spørgsmaal: hvorledes staaer det til med Biavlen her i Landet, da turde vel ingen være mere kvalificeret til nogenlunde at besvare Spørgsmaalet end jeg, naar man ser hen til, at jeg nu i mange Aar har berejst Landet i Sagens Interesse baade paa Kryds og tværs. Med Sorg maa jeg tilstaa: det staaer ikke saa glimrende til, som man maatte formode efter de store Osre der fra Foreningens Side er bragte for at fremme Sagen trindt om i Landet. Ganske vist

findes der mange dygtige og forstaaende Biavlere, som virkelig driver Biavlen med den Interesse og Omhu, der absolut skal til, saafremt Sagen overhovedet skal lykkes og betale sig; men alt for mange tager ligegyldigt og uinteresseret paa Biavlen. For disse mislykkes det hele meget let — og det hedder saa: Biavlen betaler sig ikke, det er ikke noget, der er værd at give sig af med. Hos mange gaar det godt de to a tre første Aar trods d. tte, at Bierne i mange Tilfælde behandles alt andet end paa en naturlig og rigtig Maade, men derefter svinger Familierne gradvis hen, hvorfor? Fordi man mangler Kundskaber om det rette Greb paa at holde Familierne rigtig i Orden. Vel er det sandt, at de sidste Aar ikke har givet et saa stort Honningudbytte som tidligere, Grunden hertil er maaske af forskellig Art, men en af de væsentligste er dog sikkert den, at Bjergliget ikke har været saa passende for Biavlen som ønskeligt, men netop under det vanskelige Vejr og andre Forhold giver det sig tydeligt til Kende, hvor Kundskaben og Interessen til Sagen er til Stede. Der vil man, især her i Vestjylland, altid hvert Aar være sikker paa et større eller mindre Overflud af Biavlen. Anderledes stiller det sig, hvor Bierne saa at sige er overladt til sig selv, eller hvad næsten værre er, blive passede af en Birgter, der maaske kommer til Stede højt 2—3 Gange fra Foraars til Efteraars og sædvanligt kommer baade for tidligt og for sent, med andre Ord, naar det netop skulde udføres noget ved Bierne, ja, saa er vedkommende langt borte, og Bierne faar Lov til at staa hen, indtil Birgteren paa sin Rundrejse naar omkring. At en saadan Passen Bier ikke duer og aldeles ikke er tilstrækkelig — vil enhver tænkende Biavler give mig Ret i, lige saa lidt som det gaar an at lade Bierne skotte sig selv, til man en Gang faar Tid til at foretage det nødvendige ved dem. Nej, den Slags Biavl duer under ingen Omstændigheder i daarlige Aaer, til Nød kan det gaa i gode; thi da giver Familierne dog i Reglen et ikke lille Overflud. Jeg er dog vis paa, at slige Biavlere vilde blive lidt ærgelige, maaske skamfulde, naar de hos en Nabobiavler, der har pasjet sine Bier, som de bor, saa det dobbelte eller maaske tredobbelte Udbytte; thi saaledes er det med Biavlen, som for Resten med enhver anden Virksomhed man giver sig af med. Tager man fat derpaa med virkelig Interesse og lægger al sin Kraft ind paa at tilegne sig de nødvendige Kundskaber og saa virkelig udføre hver Del og Ting til rette Tid, da, ja da vil det i Reglen lykkes for enhver

at faa fuld Udbytte og Glæde af sit Arbejde. Tiden, der medgaaer for at passe et Par Stader, er for intet at regne, det kan meget let udføres i ens fritid, da det ikke er saaledes at staa, at man skal gaa at nysle og forstyrre sine Bier daglig eller endog ugentlig, tværtimod, den erfarne Biavler bruger i Forhold meget lidt Tid for at passe sine Bier, hvorfor? Fordi han altid sørge for kun at have kraftige og gode Familier, der har saa rigeligt med Forraad, at de aldrig kan komme til at lide Nød eller blive hæmmet af Kulde og utidig Forstyrrelse. Og med Hensyn til de øvrige Arbejder i Sommerens Løb, da retter han sig særligt efter to Ting: Først og fremmest maa han rette sig efter Vejrliget, og dernæst ved at kontrollere Familien gennem Glasindsudsørene. Disse tvende Ting unblade han aldrig at tage med i Betragtning, eller med andre Ord disse to Ting siger bestemt; naar et eller andet skal gøres ved Bierne, og da skal det helst udføres straks, hvis man ikke vil udsætte sig for at lide Tab. Vil nogen sige: ja, det er nu meget fornøjeligt og godt med den Biavl, men det er jo en hel Videnskab og maaske vanskelig at tilegne sig, da siger jeg til det første ja, men til det sidste dette: har man blot virkelig Interesse for Sagen, da læres det fornødne nu baade sikkert, billigt og let gennem Hovedforeningens mangeaarige vundne Erfaringer. Om man end ikke maa eller kan forlange, at Begynderen skal være bleven Mester i Biavl, forinden han faar begyndt paa den praktiske Del, saa maa man absolut forlange, at enhver, der tænker paa at begynde Biavl med bevægelig Tavlebygning, først gennem Læsning sætter sig grundigt ind i Biernes Naturlig og Levevis, ved Bæfled med, hvilke Individet et Bisamfund bestaar af, og især ved, hvad der kan gavne og skade Bierne, da først kan det tilraades at tage fat paa den praktiske Del af Sagen.

J saa Henseende staaer det ikke videre glædeligt til hos mange Biavlere her i Landet, de har faaet Bier i Kasserne meget for tidligt, de burde have ventet et halvt eller et helt Aar endnu og benyttet Tiden til Læsning, set og hørt sig for hos ældre erfarne og dygtige Biavlere. De vilde da staa ganske anderledes rustede til selv at gribe praktisk fat. Naar jeg nu i mange Aar har forfulgt den Plan, jeg fra først af stillede mig med min offentlige Virksomhed i Biavlens Tjeneste, da var det denne: At gøre mit til, at saa mange som mulig kunde blive Biavlere i Ordets egentlige Forstand. At man rundt om, især hos Haandværkere, Husmænd og andre mindre stillede, Lærerne

ikke at forglemme, ikke alene kunde faa at se en pyntelig og vel vedligeholdt Have; men at man ogsaa i denne fandt mindst et Par gode, kraftige og velpassede Bisamilier i pyntelige og gode tidssvarende Huse. Hvilket uvurderlig Gode dette vilde være i mange Retninger for den enkelte som for hele Samfundet, skal jeg ikke denne Gang komme nærmere ind paa.

Og vil man spørge mig: er da Maalet snart naaet, at Biavlens er bleven det store Flertals Eje her i Landet, og har disse den rigtige Forstaaelse af at drive Biavlens rationelt? Da kan jeg til det første svare, at reel har Biavl taget til i stor Stil i de senere Aar, jærligt i Firserne og først i Halvfemserne, men der er dog endnu langt frem, inden Sagen faar den Udbredelse, den fortjener. Og til det andet Spørgsmaal svarer jeg dette: At vel findes der mange, og med Glæde vil jeg udtale, at der findes mange, baade Kvinder og Mænd, som har faaet godt fat paa Sagen, drive Avlen monsterværdig og godt, ligesom de ogsaa hvert Aar baade høfter Udbytte og Glæde deraf. Men der findes altsor mange, som desto værre mangler den rigtige Forstaaelse af Driften og en naturlig Behandlingsmaade i det hele taget. Og lad mig her sige dette: Det staaer aldeles klart for mig, ja fremt der skal naas frem til at faa Biavlens udbredt og kendt af det store og brede Lag i Befolkningen, da maa der endnu i større Grad udsendes Lærere, der ved Møder i et tydeligt og letfatteligt Sprog kan forklare, hvorledes en Bisamilie bor, eller maaske rettere i fke bor behandles, og derefter ude hos Bierne overføre det teoretiske paa det praktiske, med andre Ord, vise hvorledes man kan og skal behandle levende Bier. Hver Kreds af vordende Biavlere burde have 2 Møder om Aaret i de første Par Aar af den samme Lærer, et i Forsommeren og et ved Indvintningen. Af Erfaring ved jeg bestemt, at saadanne Møder bidrager meget til Oplysning og Forstaaelse af Sagen, fordi Ordet og det praktiske vist lettere tilegnes og forstaaes end det læste. Saadanne Læreres Hovedopgave bør være dette: Tydeligt og klart at lægge Begyndere paa Sinde under ingen Omstændigheder at begynde paa praktisk Biavl, forinden de har lært Biavlens ABC, lært Biernes Naturhistorie og naturlige Levevis, hvilket vi i det store Hele maa rette os efter ved rationel Biavl. Aller helst vilde jeg ønske for den enkelte som for selve Sagens Skyld, at den, der tænker at begynde Biavl, kunde overvære et Kursus paa Biavlsskolen, dermed vilde begge Parter være overordentlig godt tjente; men fra

Ønske til Virkeliggørelse er jo et stort Spring. Jeg ved godt, at ikke ret mange af dem, for hvem Biavlen virkelig vilde have en stor Betydning, kan faa Raad til et Ophold af 14 Dage eller 3 Uger paa Stolen, skønt Undervisningen er fri, saa koster Rejsen, Ophold og Tiden dog slet ikke saa faa Kroner. Men det var jo ikke umuligt, at der kunde faas Statshjælp hertil i Lighed med, hvad der faas til at gennemgaa andre Kursusser, naar der af Hovedforeningen blev virket i denne Retning. Saa meget er imidlertid aldeles klart, skal Biavlen faa nogen rigtig Fræmhang her i Landet og en virkelig Betydning, for dens Dyrkere, da maa Kendskabet til selve Bierne og deres naturlige Levevis ganske anderledes trænge ind i Biavlernes Bevidsthed og behandles derefter. Begyndere bør tillige gøres opmærksomme paa, at under saadanne uheldige og vanskelige Vejrforhold, som vi nu i adskillige Aar har haft for Biavl, da gælder det endnu i langt højere Grad om at være opmærksom og paapasselig imod sine Bier. Det fremstredne Landbrug er for saa vidt ej heller til Gavn for Biavlen, som det bekæmper og udryder alle de Ufrudtplanter, det formaar, og glemmer i det mindste mange Steder at erstatte disse med Kulturplanter, som ganske vist er gode Honningydere, men dog i Reglen ikke kan maale sig med de vilde. Der bør i Haven som paa Marker tages noget mere Hensyn til Bierne, til Sorter og Arter, der yder Næring for Bierne, og man vil paa denne Maade høste dobbelt Udbytte.

Hvad jeg særlig har villet slaa til Lyd for, er dette: Begynd endelig ikke Biavlen uden Lyst og Interesse for Sagen, da vil man vide at tilegne sig de absolut nødvendige Forkundskaber, forinden den praktiske Del begyndes, det er: forinden man faar Bierne i Kasserne. Thi da stilles straks den Fordring til Biavleren: forstaa Du nu at stille Sværmen under saadanne Betingelser og Forhold, at den bliver Biernes egen Naturlov lig, at der særligt bliver taget Hensyn til ikke at give dem mere Blads, end at Rummet er pakkfyldt med Bier, at der paffes forsvarligt og godt til rundt om dem, og endelig at de fødes hver Dag, indtil de har Bladsen bygget fuldt til Bunds, saafremt Vejret ikke er saa mildt og godt, at de hver Dag kan hente Næring hjem. Passet paa denne Maade, vil Familien udvikle sig sikkert og godt, og man vil faa baade Indtægt og Glæde af Sagen.

Biavl i Amerika.

(Efter „Gleanings“).

En af Verdens største Biavlere er Mr. Richardson, som bor i den smukke Simi-Dal i Kalifornien. R. har sine Bistader opstillede paa forskellige Steder. Da jeg besøgte ham, stod netop Salvien og blomstrede; hans Stader var omgivne af store Marker, som var fulde af den purpurøde Salvie. Disse Planter giver i et godt Bieaar store Mængder af Honning. I den sidste Tid har der været megen Diskussion mellem Kaliforniens Biavlere, om den hvide, sorte eller røde Salvie var den bedste. Ved mine egne Jagttagelser har der kun vist sig ganske ringe Forskel i Honningens Udseende og Smag. Honningen af de forskellige Salvier er næsten vandklar, og Duften samt Egenstaben at holde sig flydende i lang Tid er fælles for al Honning, der er samlet af Salvie. Naar der er Bistader i en Egn, hvor der er store Strætninger beboede med Salvie, vil Husene hurtigt være fyldte med Honning. I en af R.s Bihaver er der optillet 400 Bisfolk; disse indbragte i 1897 deres Ejer over tredive Tons Honning (81,280 Pd. eller lidt over 200 Pd. Honning pr. Folk). Hans samlede Udbytte af sine 1000 Bisfolk var 65 Tons, altsaa noget over $\frac{1}{4}$ Million Pd. Honning. Med 120 Centner pr. Bogn fylder hans Hofst 19 danske Statsbanevogne fuldt læsede. Alle Husene i R.s Bihaver er lavede meget rummelige med to Etager, der er til at adskille, og ofte naar Husene er overfyldte, føjes en tredje Etage til. Naar der høstes Honning, arbejder 2 Mænd ved Staderne, og 2 Medhjælpere besøger Tavlerne imellem Staderne og Huset, som benyttes til at udslynge Honningen i. Paa den nederste Del af Huset er der 2 Skydedøre. De fyldte Honningtavler bliver, naar de tages ud af Staderne, anbragte paa Hjulbøre, der saa med deres Ladning køres tæt op til en af Skydedørene, Tavlerne skydes ind i Huset, og Døren lukkes. Hjulbøren køres saa hen til den anden Dør og læses med udslyngede Tavler. Hjulbørene og Arbejderne behøver ikke at komme ind i Huset eller i Forbindelse med Honningen. R. drager nemlig den største Omhu for, at hans Honning er af fineste Kvalitet og bliver behandlet saa renlig og godt som mulig.

Der er et Punkt i R.s Virksomhed, paa hvilket jeg tror, han er bag efter Tiden. I Stedet for at benytte en Coneil eller Birmingham Røgpuster benytter han en gammel Kasserolle. Kasserollen kan rumme

omtrent to Potter, den har et stærkt Gaandtaq af passende Længde, og naar Kasse- rollen er fyldt med tørt raadent Træ, eller i Mangel deraf med friskt Træ, er det et regulært Fyrfad og udsender en stærk Røg; men det er nødvendig at stille den efter Vindretningen. R. paastaar, at alle andre Røgaparater ikke altid er i Orden, skal fyldes ofte og er for dyre, medens en Kasse- rolle er billig og altid i Orden. Han havde forskelligt andre Grunde imod de moderne Røgaparater, og jeg kom til den Overbevisning, at det ingen Forandring bevirkede, hvad Slags Værktøj der brugtes, naar blot Maalet naas. At R. er meget omhyggelig for sin Diabl, følger af sig selv, han efterser selv hele Bedriften. I en af hans Bihaver, som han formerer ved Indkøb, fik han 14 Familier smittede med Bipest. For at undgaa videre Udbredelse af Sygdommen bragte han det heltemodige Offer at overgive alle de smittede Folk til Flammerne. R. har ogsaa forsøgt Vandre-Diabl og bragte derfor en Del af sine Bisolk til Bønne-Markerne. Denne Flytning blev udført i en tør Sommer, han haabede derved at opnaa et betydeligt bedre Udbytte, men den af Bønnerne indsamlede Honning kunde ikke gemmes, og det samme var nok Tilfældet med Bønnehonningen i Ar.

R. foretrækker at bo nær ved Bihaverne i den travle Aarstid. Han og hans Familie opslaar derfor deres Bolig ude ved de Bihaver, hvor de er beskæftige, og saa fornøjelige synes Dagene der at gaa for dem, at de har kaldt en af deres Bihaver for „Dykkens Bolig“.

Den majestætiske Liv-Eg, alle Kaliforniernes Stolthed, gror ogsaa prægtigt her, og Jorden er helt skjult under dens tætte Løv. For at give Læseren en Ide om dette ædle Træ, der ogsaa staar i Nærheden af R's Hjem, vil jeg meddele, at dets Krone spænder over et saa stort Stykke, at Diameteren er 32 Alen, saa der er Plads til, at adskillige Familier kan bo under dets Grene.

En Mr. Mendelson, som bor paa den anden Side af Bjergene i Ventura Co., har næsten lige saa mange Bisolk som R. og staar ogsaa R. nær med Hensyn til Produktionens Størrelse. Dersom den sidste Sommer havde været gunstig, vilde Honningshøsten være blevet endnu større. Men, ak! Sommeren blev alt for tør. Men alligevel kan Diablerne paa Ventura Co. være rigtig stolte af deres store Honningshøst. Honning fra disse Egne er af særdeles god Kvalitet og vil altid opnaa højeste Markedspris. Noget mener, at Grunden hertil er, at Salvien paa Ventura Co.

leverer en bedre Honning end Salvie fra andre Dele af Staterne, og at det ligger i den særlige Sort Salvie, her vokser; men vi finder, at i mange Egne i disse Dale er Høsten udelukkende af Salvie, medens den i andre Egne mere eller mindre blandes med Honning fra andre honninggivende Blomster.

For Begyndere paa de jydste Eftertræksegne.

Af J. K. K.

II.

I April vil Bierne, saa fremt Vejret tillader det, begynde at flyve flittigt ud for at samle Blomstestøv paa forskellige tidligtblomstrende Planter, samt for at hente Vand, disse tidlige Foraarsblomster giver kun lidt eller intet Honning, hvorfor man ikke maa tro, at Bierne tærer mindre paa deres Forraad nu, fordi de flyver stærkt ud, nej, nu paa denne Aarstid tærer de netop særlig meget, da Yngelansætningen nu foretages stærkt, og Naturen endnu paa de fleste Egne kun tilbyder liden Næring for Bierne.

Det vigtigste egentlige Arbejde med Bierne i denne Maaned er Foraars eftersynet, som bør foretages, saa snart der indtræffer en Dag med mildt stille Solstinsvejr, dette Eftersyn foretages for at komme til Kundskab om, hvorvidt Bierne har tilstrækkeligt Forraad, om vedkommende Bisolk er i Besiddelse af en Dronning, og endelig for at udrense Stedet. Dette Eftersyn foretages saaledes: man aabner Stedet og borttager Pakningen baade over og bag ved Kammerne, løfter derpaa den bagerste Del af Tappet, som dækker over Bierne, Biben har man naturligvis tændt og benytter den saa meget, det er nødvendigt, men heller ikke mere, dernæst rykkes den bagerste Tablet og Par Tommer tilbage, derefter den næste og saa fremdeles, indtil man naar Yngelredet. Denne Flytning af Tavlerne maa foregaa hurtigt, men dog roligt, uden unødvendige Ophold under Arbejdet for at undgaa for meget Varmetab i Stedet, og der gives nøje Agt paa, hvor meget Honning hver enkelt Tablet indeholder. Har man altsaa naaet Yngeltavlerne, løstes en eller to af disse lidt, for at man kan iagttage Ynglen, er denne af en smuk, samlet og ensartet Beskaffenhed, har vedkommende Bisolk sikkert en god Dronning, er der

kun lidt og uregelmæssigt ensat Yngel, saa er Dronningen mindre duelig og trænger til at stiftes, dette vil Bierne næsten altid selv besørge i Sværmetiden, ja fremt Stedet ikke er altfor bitattigt, og Stedet kan endog blive ret birigt inden Lyngtrækket og give et godt Udbytte. Dronningskifte bør Begynderen paa disse Egne, ja vistnok de fleste ældre Biavlere med, overlade til Bierne. Findes der slet ingen Yngel nu ved Eftersynet, er der Fare for, at Folket er dronningløst, og dersom der findes tilstrækkeligt Forraad i Stedet, eller der fodres, og der ved et fornøjet Eftersyn om en 14 Dages Tid endnu ingen Yngel findes, er dette Bisolk sikkert dronningløst og bør forenes med et andet Folk, helst et der har afgivet en Sværm sidste Aar. Man bør til sidst ogsaa løste den forreste Del af Tæppet, drive Bierne noget ned med lidt Røg, for at se hvor megen Honning omtrent disse Tavler indeholder, der bør paa denne Aarstid være et større Forraad til Stede, hvor meget kan ikke saadan opgives, dette beroer nærmest paa Folkets Styrke, og om der findes tidligt Træk eller ikke paa vedkommende Egn, des ringere dette Træk er, des mere Forraad maa Bierne have nu, og mangler de saadant, gives det dem bedst og lettest i Form af hængente Honningtavler, som stikkes ned bag i Stedet lige op ad Biernes Sæde, og Bierne er velforsynet med deres naturligste Næringsmiddel, der er og bliver deres bedste Næring. Saadanne Tavler bør enhver Biavler have om Foraaret, men have de ikke, maa man fodre med Sukkeropløsning, men dette fordrer megen Tid og Arbejde, dersom det skal udføres nogenlunde forsvarligt. Naar man er færdig med Eftersynet, sætter man forsigtig Tavlerne paa deres Plads igen, og udrenser Stadets Bund godt med en Bundrenser eller et Stykke smalt vinkelbøjet Baandjærn, særlig i Aar er dette Arbejde meget nødvendigt for at hævne Voskøllene i deres Udvikling, thi disse kan i en saa mild Vinter, som vi har haft i Aar, meget godt overvintre i Staderne som Larver, hvorfor man ogsaa maa have Opmærksomheden henvendt paa disse ved Eftersynet og ubarmhæjertigt dræbe enhver af disse hjælpeløse Gæster, som man opdager*). Tilpat derefter Stedet ligesaa omhyggeligt som før; thi Bierne trænger netop nu til Varme

for Ynglens Skyld, og ethvert Bisolk, der ved dette Eftersyn har vist sig at have en god Dronning, tilstrækkeligt og godt Foder (ikke krystalliseret) og Stedet godt udrenset, bør man lade i Ro den første Maaned, ja maasse længere, dette vil nærmest bero paa hvorledes Foraaret bliver, vi vil haabe det bedste.

Sang for danske Biavlere.

Jeg ved et lille yndigt Sted,
Som Bigaard monne hedde,
Der hersker for det meste Fred,
Dog er til Ran man rede.

Der staar det lille Bihus
Af Blomster rigt omkranset,
Og summende i Glædesrus
Hver Bi i Flugt ustandset.

Det lille „Folk“ Du kende maa,
Som enigt Vognen styrer.
Sæt Skulder imod Skulder saa
Mod hver en Fredsforstyrer.

Og om den Stat Du ved Væstved,
Hvori Du selv er Kongen.
Saa herf kun over den i Fred
— Et Stik kan forekomme —.

Et Overhoved „Folket“ har,
Som Dronning er med Væ; ;
Men om hun Herskerinde er,
Er tvivlsomt dog, min Kære!

Betragt dog ret de Bier smaa,
De flyver ud i Marken.
Den Nektar sød de søge maa
Med Lyft i Skov i Marken.

Er Bejen ofte tung og trang
Og Byrden tung at bære,
Saa gaar det hele dog med Sang,
Af Bien Du kan lære!

Bihaven er vort Yndlingssted,
Der Bierne jo summe,
Og der er Sang, Musik og der
Er Duft af Markens Blommer.

Velkommer i den lille Gaard,
Som Bigaard monne hedde;
Smaahuse der saa mange staar,
Om hvilke Bien freder.

E. H. Buchholz.

*) Den 22. Februar (hvilken Dag mine Bier holdt Renjelsesudflugt) foretog jeg et ganske flygtigt Eftersyn ved to Stader, der i Fjor var angrebet af Voskøl, og jeg fandt da flere, baade smaa og store, Larver under Tæppet tilsyneladende i bedste velgaende.

Dronningavlens Betydning.

Af Brødr. Nielsen, Øllerup.

Dronningavl har hidtil kun været drevet efter en ringe Maalestof her i Landet. Men af forskellige Grunde, som vi senere skal komme til at omtale, burde mange flere tage denne Del af Biavlen op. For at Fremtidens Biavl ret skal kunne komme til at trives, er det nødvendigt, at kunstigt Dronningstifte bliver foretaget langt hyppigere end sædvanligt. I forskellige Retninger vil dette saa Betydning, men dog særlig ved Forbedring af Viracerne. Det er ikke nemt at arbejde paa at saa en forbedret Virace, undtagen man besætter sig med Dronningavl. At Viracerne kan forbedres, er der ingen Tvivl om. Svein har vel ikke set, hvilken Forskel der kan være paa to Bisfolks Arbejdsvevne, selv om de tilhyneladende er i samme Forfatning. Det ene Folk kan maaste give op imod 100 Pd. Honning, det andet næppe det halve. Enhver, der har nogen Erfaring med Hensyn til Bipest, vil ogsaa under Tiden have bemærket, at alle Bisfolk ikke er lige modtagelige for Smitte. Dette er et af Naturens Fingerpeg, som Biavleren bør benytte sig af. Det er maaste muligt ved stadig at lægge Dronninger til paa de Familier, der taaler Smitten bedst, at opnaa at saa en Virace, der om end ikke helt saa dog delvis er i Stand til at taale Bipestens skadelige Virkning. Blodopfriskning og Krydsning med fremmede Racar har ogsaa Betydning i saa Henseende. Ved særligt Udvalg af Tillægsdyr vil der i flere andre Retninger kunne opnaas Forbedringer. Naar man ser hen til vore andre Husdyr, saa vil det straks bemærkes, at det, der med disse særlig arbejdes paa i vore Dage, er Forbedring af Racerne. Paa flere af Husdyrbrugets Omraader har de opnaaede Resultater da ogsaa været saa store, at der er Grund til at være stolte derover. Paa Biavlens Omraade vil der i kortere Tid og med ringere Arbejde kunne opnaas forholdsviis lige saa gode Resultater. Der er derfor god Grund til for Biavlerne at tage dette Arbejde op og gennemføre det, saa vidt som det er muligt, til Gavn og Betsignelse for vort Lands Biavl i sin Helhed.

Ved Kunstbiavlen tillades naturlig Sværming i Reglen ikke. Derved hindres de mest levedygtige Familier i at formere sig paa de svageres Bekostning. En naturlig Forbedring af Racerne finder saaledes

ikke mere Sted i samme Udstrækning som tidligere ved den gammeltdags Biavl. Dronningerne faar i de fleste Bigaarde Lov til at leve saa længe, de kan, eller i hvert Fald indtil Bierne finder for godt at omstifte den. Men en saadan Omstiftning sker i de fleste Tilfælde ikke, for den er i høj Grad nødvendig. Der ligger en Fare i dette. Vi har adskillige Gange ude hos Biavlerne set Eksempler paa, at Staderne har indeholdt Dronninger, der var saa afslæbte, at de næppe kunde krybe over Tavlerne. Naar nu Bierne i Stader med saadanne Dronninger foretager Dronningstifte et Par Gange, hvad bliver vel saa Resultatet? Vi tror, det fører til, at man faar en svækket, lidet udviklingsdygtig Virace. Dette, at Bierne har faaet Lov til at besørge Dronningstiftet i Staderne uden Biavlernes Medvirning, betragter vi som en af Hovedaarsagerne til, at Biavlen paa saa mange Egne er gaaet tilbage i de senere Aar. Det har vist sig og viser sig endnu den Dag i Dag, at Bierne i en nyanlagt Bigaard i Reglen trives godt de første 3—5 Aar, men efter den Tid gaar det gerne tilbage; mange af Familierne bliver svage, og i Overensstemmelse med Naturens Gang ødelægges de let af Bipest eller Voskmøl eller af begge Dele i Forening. Naar dette sker, er Biavlerne tilbøjelige til at sige, at de ikke har Lykken med sig længere. Men vi er sikre paa, at det i mange Tilfælde kan paavises, at det er Biavlernes egen Skyld, at Helbet er vejet fra dem. I det hele taget er det et sørgeligt Syn at se en Bigaard i en saadan Forsaldstilstand, og det koster da heller ikke saa lille Anstrængelse atter at saa den bragt paa Fode. I de Bigaarde, hvor kunstigt Dronningstifte foretages paa en fornuftig Maade, indtræffer saadanne Tilstande sjældent, og naar det tillige tages i Betænkning, at det er muligt ved Dronningavl at forbedre Viracerne, saa synes vi, der er særlig god Grund til at henlede Biavlernes Opmærksomhed saa stærkt som muligt paa denne særlige Side af Biavlen.

Vi skal her fremsætte et Eksempel paa, hvad Indflydelse det kan have paa et Stades Udbytte, at der ikke bliver foretaget Dronningstifte i rette Tid. En Mand her i Sognet fik et Bistade i Sommeren 1896. Dette Stade blev befolket med en Sværm af brune Bier. Om Efteraaret blev der i Stadet indført en fra Italien indført ægte italiensk Dronning. I 1897 anstiftede vedkommende sig nok et Stade, der ligeledes blev befolket med en brun Sværm. Denne Sværms Dronning blev i Lobet af Sommeren omstiftet med en uægte befrugtet

italiensk, avlet her i Landet. Det først anskaffede Stade gav det Aar godt 50 Pd. Pd. Honning i Oberstid. Da Dronningen var meget frugtbar, og ingen Tegn til Svækkelse viste, var der selvfølgelig ingen Grund til at skifte den om Efteraaret, da det maatte antages, at den kun var et Aar gammel. Sidste Foraar kom, og begge Staderne saa meget lovende ud; de var kraftige og traf, naar Været tillod det, stærkt ind med Blomstestøv. Det viste sig imidlertid snart, at den indforskrevne Dronning ikke længere var i Stand til at lægge et tilfredsstillende Antal Eg. Den blev efter Haanden sløjere og sløjere, og Bierne blev da endelig omsider betænkte paa at foretage et „naturligt“ Dronningsskifte. Dette skete hen paa Sommeren. Resultatet blev, at Stedet kun gav 10 Pd. Honning, niedens det andet gav 50 Pd. Enhver vil let kunne indse, at det falder noget kostbart at skifte Dronninger paa denne Maade. Havde vedkommende Biavler kendt Dronningens Alder, saa vilde det have været en god Forretning for ham at have skiftet den det foregaaende Efteraar med en anden indkøbt Dronning. Paa den Tid af Aaret koster en Dronning 2—3 Kr. Honningen, der tabtes ved at lade Bierne foretage Skiftet, var 40 Pd. a 50 Ore = 20 Kr. Altsaa havde Biavleren et Tab ved denne Historie paa 17 Kr. Dette Eksempel er ingenlunde enestaaende; der gives mange af lignende Art.

Vi haaber, at det, som vi her har fremdraget, vil overbevise mange om, at det er fordelagtigt at foretage kunstigt Dronningsskifte og at drive Dronningavl. I nogle efterfølgende Artikler skal vi udtale os om praktisk Dronningavl, passende for de almindelige Biavlere.

Krainerbier.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

For om muligt at kunne bidrage til en rigtig Bedømmelse af disse Bier maa det maaske være mig tilladt at fremkomme med nogle Bemærkninger om dem.

Skønt jeg ikke selv har Krainere eller andre fremmede Bier, har jeg dog haft min Opmærksomhed henvendt paa dem, og jeg skal fremsføre det vigtigste af, hvad jeg ved, for og imod dem, for at man i Tide kan danne sig en Mening om dem.

Det er ikke ret mange hjemlige Beretninger, man har om dem, men af hvad jeg har hørt og set, mener jeg at kunne udtale:

1. At Krainerbien er en Del mere sværme-lysten end den brune Bi.
2. At den er meget efterladende til at rense sit Vandbrædt for Smuld og Møl.
3. At den er utilbøjelig til at arbejde i Magasinerne.
4. At den ikke er saa god en Honning-samler som den brune Bi.
5. At den ikke om Sommeren retter sin Yngelansætning efter Træforholdene, men yngler lystigt videre til det sene Efteraar, særligt med en ung Dronning.
6. At Dronningen er særlig vanskelig at faa at se og fange i et nogenlunde kraftigt Stade; men at den
7. Er yderst fredsommelig at behandle.
8. At den oðervintret fortræffelig.
9. At den altid udbifler sig til Kraftfolk tidligt om Forommeren.
10. At den bygger lige saa hoide Voksaa over Honningcellerne som den brune Bi.
11. At den forsvare sig tappert mod Røvere.

Dette er, hvad jeg har kunnet bringe i Erfaring om Krainerbien og overladende til enhver især at tænke sit herom, skal jeg kort fremsføre mine Tanker om de forskellige Punkter.

Til 1. Det er ikke nogen stor Ulykke for en dygtig Biavler, at hans Bier er noget sværme-lystne, og det synes jo, at man ved Hjælp af Stader med stor Yngelrum og ved Opstilling i Skygge kan dæmpe Sværme-lysten hos Krainerne noget. Men for den almindelige Biavler og da særligt Begynderen er det et Tab, naar hans Bier sværmer for meget; jeg har bl. a. liggende for mig en Beretning om dem fra en engelsk Biavler, hvori han fortæller, at han havde 8 Efterbærme paa en Dag af et Stade, og hver af dem var saa stor som en knyttet Haand. Red. af Brit. Bee Journal havde rigtignok sat et stort ? ved de 8 Sværme; men det kan jo dog ogsaa være, at Manden talte sandt, og saa ved man da, hvad der bliver i Udbytte af et saadant Stade. „Man kan slaa dem sammen og give dem tilbage eller huse dem som en Sværm!“ Javel, lad Begynderen bare være selv om det, hvad saa? Og det koster da Arbejde, og det er man jo i vor Tid saa bange for. Nævnte Biavler skriver videre om Krainerbien, at Racen efter hans Mening er fortræffelig for Dronningavlere, da de kan faa den til at udlække saa mange unge Dronninger; det skal være, men dermed kan de Biavlere (Begyndere), der vil able Honning, ikke hjælpe sig. Han slutter med den Meddelelse, at han efter 3 Aars Kvaler med dem „udryddede dem Rub og Stub“ og købte brune Bier i Stedet for.

Til 2. At den er en „lille Gris“ i sit Stade, fik jeg Lejlighed til at overhøje mig om paa Biavlsstolen, idet jeg selv var med et Par Gange at behandle Erslevs Krainere. Båndbrædtet saa hver Gang fuldt af Smuld og „nogle Møllaver“), og det var dog i August i den gode Flyvetid. Her vilde Løs Bund, maaste særlig konstrueret som den af mig Side 193—94, Merg. 1898, omtalte Skuffe, være ret formaalsstjenlig.

Til 3. En anden engelsk Biavler skriver om dem, at de „gaa ham albrig Honning i Magasinerne, skønt de i de 4 Aar, han havde dem, formerede sig forbausende“. Han skriver, at hvis man vilde give sine Penge ud til at købe gode akklimatiserede engelske (brune) Dronninger og Sværme i Stedet for at bde dem paa fremmede Biracer, da vilde man ubetinget staa sig derved. Hertil er dog at bemærke, at han muligvis kan have brugt Dronninggitre i sine Stader, og da Kraineren er lidt større end den brune Bi, kan det jo tænkes, at den har vanskeligt ved at gaa gennem Gitterene. Han skriver intet derom, men forøvrigt er det jo ikke umuligt, at de ejendommelige flade Boliger, man bruger i Krain, kan ligesom have indarbejdet sig med Bien, saa den efter hjemlig Vane helst sætter Honningen bag ved Ynglen. I saa Fald vilde lange Frugtstader uden Brug af Opstabling maaste være gode til disse Bier.

Til 4. Det er selvfølgelig vanskeligt direkte at bevise, at den er en daarligere Honningjamler end andre Bier. Jeg tror, at man her maa regne med dens store Frugtbarhed, da det jo er en kendt Sag, at megen Yngel paa urette Tider og maaste i Forbindelse med let opstaaende Sværmenykker kan forringe det endelige Udbytte i høj Grad, og man maa tage den under Punkt 5 nævnte Egenskab med i Betragtning, idet de ganske rolig vedbliver med en stærk Yngelanfætning til sent paa Aaret. Gerstung skriver herom Side 203, 1894 bl. a.: — de er en meget frugtbar Race, som kun har den ene Ulempe forud for de brune Bier, at de ogsaa efter at Trækket er forbi, yngler ganske livligt videre, medens vore Bier retter sig efter Forholdene og indstiller Yngelanfætningen, naar Trækket hører op. Mange Krainerdronninger kan drive det til i Løbet af August og Septbr. at omsætte i Yngel alt, hvad Familien har samlet af Honning og Blomsterstøv under hele Trækket.* Man maa erindre, at det er en meget dygtig Biavler, der skriver

*) Forfatteren burde have meddelt, hvorledes det forholdt sig med Tablebygningen i det Stade.

dette, og naar han synes at lide derunder, hvorledes vil det da gaa en Begynder?

Til 6. Jeg har kun set en Biavler klage over, at det var særlig vanskeligt at se og fange Dronningen i en Krainerfamilie, fordi den saa hurtigt gemmer sig under Bierne. Det synes mig nu at være en Dyd, da den derved ikke saa let bliver forfølet eller falder paa Jorden. Forøvrigt saa jeg flere Gange Dronningen i den førømtalte Familie hos Erslev, og paa Lerchenborg opsogte vi med Lethed Dronningen i en Krainerfamilie og befriede den for en Del Pus ved Hjælp af Cigarrog, saa jeg tror dog nok, at den er til at finde i et Stade.

Til 7. Det er en Kendsgerning, at Krainerne overvintrer fortrinligt baade her i Danmark og andre nordlige Lande, hvilket selvfølgelig forhøjer dens Værdi meget. Den er jo en Bjærgbi fra det højtliggende Krain med sine ret barste Vintre, der ofte kan være lange, og med en ofte kølig Sommer. Den faar ikke let Bugløb, og Frank Benton skriver om den, at den overvintrer bedre end nogen anden Bi.

Til 8. Dens Fredsommelighed er jo velbekendt af Omtale. Benton skriver, at det er den blideste af alle Biracer, og vist er det, at de er behagelige at behandle.

Til 9. Dens tidlige Udvikling om Foraaret er jo betinget af, at den yngler sent om Efteraaret og derfor er „proppet“ med unge, overvintningsdygtige Bier samt af Dronningernes store Frugtbarhed og Racens udprægede Sværmetilbøjelighed, der for at kunne tilfredsstilles, nødvendigvis kræver en tidlig og stærk Udvikling af Familien om Foraaret. Hvem, der ved Hjælp af store Stader, rigelig Luftvæksel i disse og muligt Opstilling i Skygge, kan søge at modarbejde Sværmmingen, har selvfølgelig en Fordel af den tidlige Udvikling, der ikke er ringe.

Til 10. At den forsegler sine Honningceller med hvide Boksaa vil særlig gøre den yndet af dem, der abler Tablehonning i Delinger, forudsat at de kan faa den til at gaa op i Delingsbakkerne, ligesom disse Biavlere vil paaflønne, at den ikke bruger saa meget Klæbebofs som de andre Racer.

Til 11. Det er selvfølgelig en Dyd, at den forsvare sit Stade mod Røvere.

Som man ser, er den i mange Maader en fortræffelig Birace, der som andre har sine Uyder, men som Sport og for dem, der har Forstaaelse af dens Ejendommeligheder og kan føre sig disse til Nytte, da vil jeg sige, at den er anbefalelsesværdig. Men til Begynderen! Nej, der gaar jeg under ingen Omstændigheder med, med mindre mit nuværende Kendskab til den

skulde hvile paa forkerte Forudsætninger. Den kan næppe bevares i nogen Bihave i Almindelighed som ren Race og til Blodopfriskning foretrækker jeg den brune, da det jo viser sig, at Krydsningen saa let udarter, i heldigste Tilfælde til de brune Bier, og ellers bliver det bare Daarlighed i ukjendige Diableres Haand.

Det synes mig derfor et Fejlsgeb at anbefale den til Begyndere; thi vel er de lette at behandle, men det kan netop let føre til, at de bliver mishandlet i Stedet for, og det er nu ingen Fordel.

De brune er ikke saa vanskelige at tæmme, at man af den Grund behøver at fortafte dem, og jeg tror, at Krainerne hos en Begynder og for Næsten hos manges en Viderekommen med enten vil spørme sig fordærvet, eller hvad der næsten er lige saa galt: ynge al Ting op før Indvintningen, og hvad bliver Følgen? Tab og atter Tab i alle Tilfælde. Nej, vi staar os nok bedst ved at lade Begynderen beholde vor gode danske Bi.

Det synes, som om Krydsninger af de brune og Krainerne ikke er meget stiftelystne, jærlig naar man lader brune Dronninger parre sig med Krainerdroner.

Endvidere har jeg læst i amerikanske Bibrade, at en Krydsning mellem Krainerdronning og italiensk Drone giver et særdeles godmodigt, smukt og sluttigt Afkom, og mange paaistaar, at en saadan Krydsning vil blive „Fremtidens Bi“. Den, der lever, faar at se.

Til foranstaaende Artikel om Krainerbier finder vi os foranlediget til at søge følgende:

Man mener, at Krainerbierne i Almindelighed er langt mere sværmelystne end vore brune Bier. Dette har ogsaa særlig for et af vore Bisfolks Vedkommende vist sig at være fuldkommen rigtig. Dette Folk gav nemlig i 1897 4 Sværme. Forsværmene blev sat i et Hus med Rammen 40 × 30 cm., den blev ikke fodret, men fik Kunsttavler, den gav samme Sommer 25 Pd. Honning af Magasinet og blev indvintret med 27 Pd. Honning. Sværmen var meget stor*) og kom lige til et prægtigt Træk. Denne Sværm gav i 1898 4 Sværme, men at den derved blev meget fattig paa Bier følger af sig selv. Dette Krainerfolk var altsaa meget sværmelystne. Men i Modsætning hertil har vi haft flere ægte Krainerfolk, som har været meget bierige uden derfor at have sværmet. Det

betviler, at Krainerne lige saa lidt som vore brune Bier er ens sværmelystne. Vi har ikke haft Meen af Botsmøllet. Vi renser Stadernes Bund et Par Gange om Foraaret, lader ikke Bierne have mere Blads end nødvendig og sørger for at forny Tavlebygningen i Ingellejet, saa den ikke bliver ret gammel, sjældnen mere end 3 Aar, og vi hengemmer altid vore udbyggede, tomme Tavler i tætte Kasser, saaledes raader vi ogsaa Begynderen til at gøre. Vi har ikke følt nogen Trang til løs Bund i vore Stader. Om Begynderen er daarlige tjent med Krainer eller andre sværmelystne Bier, kan der være forskellige Meninge om. Vi kender Begyndere, som har anstaltet sig et Par Bisfolk. Bierne sværmer ikke, og han faar ikke formeret sit Stadeantal, høster lidt Honning, og en Skønne Dag efter 2 a 3 Aars Forløb staar hans 2 Huse tomme derude i Bigaarden, i et saadant Tilfælde havde det dog været heldigere, om hans Bier havde været noget mere sværmelystne, selv om ogsaa hans Honningudbytte var blevet noget mindre. Naar Betingelserne ellers er til Stede, viser Krainerne sig at være lige saa flinke Honningamlere som vore almindelige Bier.

„At unge Krainerdronninger kan drive det til i Løbet af August og Septbr. at omsætte i Ingel alt, hvad Familien har samlet af Honning og Blomsterstøv under hele Trækket“, er nok mulig, vel er det ikke ifet hos os, men vi har flere Gange hos Rubebiablere set, at deres Sværme med unge Dronninger i August og Septbr. kun havde lidt eller ingen Honning, ja for nogle Aar siden sad endog den 11. Septbr. en dejlig anden Sværm i en Rube og var død af Sult. At noget lignende kan passere med Krainerne, naar der afgives flere Sværme af et Stade, er en Selvfølge. Men hvis Krainerne nu virkelig var saa stemme til at ynge, som der under Punkt 5 er angivet, hvorledes kan de saa overvintre fortrinligt? Især da en af Hovedbetingelserne for en god Overvintning er tilstrækkeligt med Forraad (20 a 30 Pd. efter Omstændighederne.)

Med Hensyn til at holde Racerne rene, ja saa er det vist ligesaa vanskeligt en Sag for Størsteparten af Diablerne, som det er at saa de unge Dronninger befrugtede af Droner netop fra det Stade, man helst ønsker det. Det forekommer os, som om Krainerne netop i høj Grad ævner ikke alene at holde sig længere racerene end Italienerne og de brune Bier, men at de endog er istand til at udbrede deres Racepræg til de andre Bisfolk i Nærheden, medens derimod Italienerne meget hurtigt taber deres Særpræg, og som oftest efter

*) Sværmen blev vejet, inden den blev sat i Hus, men Vægten blev aflæst forkert.

kun faa Mars Forløb er næsten ethvert Spor af dem forsvundet saavel i Bigaarden som i Egnen. Ja, der er meddelt os et Tilfælde, hvor en Krainerdronning satte sit Racepræg paa alle Naboernes Bier. Noget lignende er Tilfældet i vor egen Bigaard. Men om det er almindelig, eller kun et Par Tilfælde, bevirkede ved Omstændighedene, kan vi ikke paavise. Men det kan være, at Grunden dertil maa søges i, at Krainerne er langt mere haardføre og kraftigere end Italienerne og smukkere farvet end vor almindelige Bi; dette kan muligvis bevirke, at Krainerbierne breder sig paa de andre to Viracers Beføstning. Det viser sig jo stadig i Dyreverdenen, at det altid er den stærkeste Han, der gaar af med Sejren, og i Insektverdenen ser vi, at Hannerne næsten altid er meget smukt farvede for at tiltrække sig Hunnernes Opmærksomhed. Hos Bierne antager man, at Dronningen op søger Hannen, maasse de unge Dronninger netop vælger Krainerdroner, naar saadanne findes, paa Grund af at de er kraftigere Individuer og langt smukkere farvede end de brune Droner?

Det er i det hele taget meget vanskeligt at sælde en aldeles sikker Dom i dette Spørgsmaal. Men for at Sagen kan blive belyst fra forskellige Sider, vil vi i et efterfølgende Nr. af „T. f. B.“ bringe en Artikel fra en dygtig Biavler, som i en Del Aar har haft Krainerbier ved Siden af forskellige andre Viracer i sin Bigaard. Der skal i Følge vor Erfaring flere Mars nøjagtige Jagttagelser over et ret betydelig Antal Folk, inden man formaar at sælde en aldeles sikker Dom over en Virace.

Fig. 17.

Drentwisten (Forficula).

Ovenstaaende Figur Nr. 17 giver os i al Almindelighed et Billede af disse Insekters ydre Form, om den langstrakte fladtrykte Krop, de korte Forvinger og i Hvil sammenlagte Bagvinger, som under Flugten udfoldes, samt af den i Spidsen af Bagkroppen anbragte Tang.

Høist ejendommelig er Vingerne formede. De læderagtige Vingedække synes bagtil at ende i to blege, afstumpede Lapper, men disse viser sig dog ved nærmere Efter-

syn at tilhøre Undervingerne og at være Enden af en pergamentagtig Stribe, som danner den første Trediedel af Undervingernes Forrand, der netop paa dette Sted er forsynet med et Led, hvorved Undervingerne kan foldes sammen paa tværs. Fra dette ejendommelige Led udgaar en Række Folder, hvorved Vingerne lade sig slaa sammen omtrent ligesom en Papirsvifte, hvorpaa de atter lader sig folde sammen i to Rækker, saa at de som en lille Pakke af fint Silkepapir kan gemmes under Vingedækkene; der kun lader den pergamentagtige stribet Spids ubedækket. Paa Grund af denne stærke Sammenpakning af Vingerne behøver Drentwisten et eget Redskab baade til at folde Vingerne ud og endnu mere til efter Flugten at bringe den overordentlig tynde Hinde tilbage til det System af Folder og Bugter, som muliggør Sammenpakningen. Dette Redskab er netop Tangen, som paa Grund af Bagkropsringenes særegnet Bevægelighed lader sig bøje i alle Retninger, den er i Reglen stærkere udviklet hos Hannen end hos Hunnen.

Drentwistens Føde er alle bløde Stoffer, navnlig af Planteriget, derfor kan de ogsaa optræde generende i Haver og Drivhuse, dels ved at gennemgaae forskellige Blomsters, især Mellemernes og Georginerens Knopper, dels ved at besudle og ødelægge fine

og saftige Frugter som Ferskner, Apriskoser og Pærer, hvilke de ikke alene gennemhuller, men tillige fylder med deres modbydelige Ekstremiteter.

Det er selftabelige Dyr. Tidlig om Foraaret kan man under Mos og Plantedele finde Drentwistens Rede, som kun bestaar af en svag Jordybning i Barken eller i den fugtige Jord. De glinsende hvide, senere noget gulfarvede, er ovale og ligger altid hobe sammen i en lille Bunke. Over denne Egggehob, som i Reglen dannes af en tredive til tredjindstyve Stykker, finder man Hunnen liggende i en Stilling, som om den rugede paa Eggene, idet den holder Egggehoben sammen med sine Ben og dækker dem med det forreste Parti af Legemet. Noget Varmedvikling kan der naturligvis ikke være Tale om, men det er muligt, at Hunnen ved at befugte Eggene, fremmer deres Udvikling. Den viser under hele denne Rugeperiode, som varer henved tre Uger, den aller største Engsteligthed for Eggene, som den straks igen søger, naar man fjærner den derfra.

Sunnen bliver ved at kure over Aungerne, til de første Hudflister er overstaaede. Udviklingen gaar i det hele temmelig langsomt for sig, og først ved Midsummertid begynder Bingerne at vise sig i Form af smaa Lapper hos de unge Drentviste. De kan nu finde rigelig Næring i den Fylde af Frugter, som vore Haver paa den Aars-tid frembyder. Drentvistene er Mørkedyr, som kommer frem om Aftenen, og Natten og bruger da deres Binger til at bære sig gennem Luften. Om Dagen søger de Skjul paa mørke Steder, i Huller, Revner, hule Stængler osv. Derfor kan de ogsaa fanges i Kræmmerhuse, som man lægger paa de Steder, hvor de opholder sig. De vil da søge Skjul i disse, som saa kan efterjes og tømmes en Gang daglig, indtil man bliver Drentvistene kvit.

De er fuldstændig uftabelige Dyr over for Bierne, de søger ikke ind under Tagene i Bihusene for at plyndre, som man ved første Øjeblik kunde være tilbøjelig til at tro, men kun fordi de der kan finde et varmt og lunt Skjulested imellem Pakningen.

Fuldstændig blottet for al Sandhed er den urimelige Folketro, at Drentvisten benytter sin Tang som en Saks, hvormed den overfar Trommehinden efter at have sneget sig ind i Dregangen hos Menneſter og Dyr. Dens tykke Navn „Drumbum“ eller „Dehring“ viser ligesom det danske „Drentvist“, det franske „Perce-orille“ og det engelske „Carwig“, hvor udbredt denne taabelige Overtro har været.

Til Slutning turde det vel ikke være overflødig at gøre Læserne opmærksom paa, at Endelsen „vist“ ikke kan opfattes som stammende fra Riv eller Splid, men vistnok er en Forkortelse af Dyrets ældre Navn „Dren-Dvejtært“ eller „Dvistært“, der endnu bruges i Jylland.

Lidt om Biablen paa Femø.

Ligesaa længe som Folk kan huske tilbage, har der været drevet Rubebiavl her paa Øen, og for et halvt hundrede Aar siden var her mange Bier, og om Efteraaret, naar Bierne svededes, høstedes der hele Vallier fulde af Honning. Honningen folgtes den Gang for otte Skilling for en Pægl, (bliver ca. 23 Dre pr. Pbd.), men det er gaaet her som andre Steder, Rubebiavlen giver ikke mere noget Udbytte, og Biavlerne begyndte saa med Høstaderne, som der

for Resten er nogle af endnu, og som ogsaa har givet ligesaa godt Udbytte som Trugstaderne. I Begyndelsen af Halvfemsene blev der anstillet en Del Trugstader, og der kom i det hele taget rigtig Liv i Biavlen herovre, men det er just ikke glædelige Efterretninger, at jeg nu kan bringe om Biavlen her i Muindelighed, thi der er Tilbagegang næsten overalt begrundet paa, at Folk har tabt Interessen for Biavl, de har Staderne staaende, og kan de saa noget ud af dem, saa er det godt, og kan de ikke, saa er det ligegyldigt, det er kun en „Bijag“, mange er heller ikke Biavlere, men kun Biholdere. De mangs daarlige Biavere er jo heller ikke fikket til at opmuntre Folk til Biavl, desuden har Møllene nogle Steder været slemme ved Bierne. Honningen har heller ikke været nem at afslette herovre, hvormod jeg sidste Aar kunde sælge den altsammen til 65 Dre pr. Pbd. Efteråret er her ikke noget af, den første Honning, Bierne får samle, er af Frugtblomsterne, dernæst Algertaal og sidst Hvidkløver, dog kan Bierne under Liden samle lidt Honning af Biffer, endelig er der lidt af de paa Honning saa rige, røde Knopurter, der vokser ved Gærder og paa udyrkede stejle Stranter, Terrænet er nemlig meget bakket herovre. Der har flere Gange været forsøgt med at saa Boghvede, men skønt den vokser meget stærkt til, søger Bierne, ikke dens Blomster, Jorden er rimeligvis for fast og leret. Alle Trugstaderne herovre er paa et Par Undtagelser nær af Maalet 10 × 12". Det meste, jeg endnu har høstet af et Stade, har været ca. 100 Pbd., men sidste Aar høstede jeg kun 25 Pbd. pr. Stade af gode overvintrede Familier. Hvor Familierne var svage om Foraaret, gav de slet intet Udbytte, ja det gik endog saa saa vidt, at overvintrede Familier døde af Sult i det daarlige Vejr midt i Hoveddrættet. Bipesten er vi forfærdiget for herovre, og naar jeg har undladt at have uldent Tøj til Dækning hos Bierne om Sommeren, har der ikke været en eneste Møllarve hos Bierne. Her har ikke været noget Møde siden 1896, da var Hr. D. Hansen, Taagerup pr. Rødby, herovre. Hr. Hansen, der saavidt mig bekendt, er den første, der har forfærdiget Cementkunſtavleformen, havde da en lille Prøve af saadan en Form med og fortalte hvorledes, at han var sig ad med at lave den. Efter denne Anvisning lavede jeg mig saadan en Form og er udmærket tilfreds med den. Fremgangsmaaden ved Forfærdigelsen har senere været omtalt i Tidsskriftet. H. R. D. Hansen.

Aredsformænd i DBF.

Kreds 1 a. Hjørring Amt: Lærer M. Jensen, Bodfar, Flaenishold F. Røhmand Jens Jørgensen, Hjørring, S. Maler C. Hansen, Jepslev, Brønderslev. Lærer Hjørhøj, Braa. Lærer Jensen, Ulling: Frederikshavn.

Kr. 2 a. Aalborg Amt: Lærer Vitsch Lauritzen, Skovring F. Slagter A. C. Baf, Sønderholm. Hussejer J. C. Ved, Danmarks-gade 90, Aalborg, S. Hævedyrker Chr. Jensen, Barmær, Ribe, Lærer M. Frederiksen, Gravlev, 2 b Bælum: Maler E. Nielsen, Bælum, 2 c. V. Hoinum, V. Himmerland: Lærer B. Hansen, B. Hornum 2 d. Slet Herred: Lærer M. B. Hansen, Lundby Stole, Vagstør.

Kr. 3 a. Mossø: Gaardejer Niels Kr. Ruff, Bils, Nyfobing J. F. 3 b. Nordby: Lærer Ditlevsen, Skibed, Snebsted, 3 c. Thyholm: Jeppe Pedersen, Vejby, Skive, 3 d. Sydby: Orbej. A. Andersen, Stjvelsgaard, Hvidbjerg.

Kr. 4 a. Viborg Amt: Lærer Holbed, Lynderup, Viborg, 4 b. Viborg: Gdejer Johan Petersen; Tougaard, Viborg, F. Gerg. Muffsgaard, Bisborg, 4 c. Braarup: Mejeribestyrer P. C. Ugerstov, "Baunskilde", Truust, Rødhjærnsbro, 4 d. Kellerrup: Lærer Svørksen, Almtøft, Kellerrup F. Snebker Katballe, Kellerrup, 4 e. Topdrup: Gmd. S. Jørgensen, Thisted, Viborg, 4 f. S. Rossen: Anton Haaning, Jaarboef, Sparker, 4 b. Vinkel-Rind: Lærer Korsgaard, Rind, Rindsholm, 4 i. Kvols: Niels Smidt, Kvols, Vagstrup, 4 k. Hjørringbro: Stomager J. Jensen, Hjørringbro, 4 l. Grundvad: Mejerist J. Chr. Pedersen, Grundvad, Kellerrup, 4 m. Salling Herred: Jens Kr. Mortensen, Aasted, Durup, F. Skrædder J. P. Nielsen, Balling, Gdejer J. Kr. Skovby, Aasted, Røstlev, Stomager S. Andersen, Pedersstrup, Snebker J. Chr. Madsen, Hindborg, Jøbjerg, A. Kr. Skov, Jøbjerg. Mejerist J. P. Laurisen, Rødding, Skive.

Kr. 5 Randers Amt: J. Jensen, Lund, Narslev, Randers F. 6 a. Vorup Kjør: Gartner M. Nielsen, Vorup Kjør, Randers, F. 6 b. Hadsten: Blifkenslager Sørensen, Hadsten, 6 c. Kolind: Lærer Mortensen, Kolind, 6 d. Hobro: Lærer Sejersten, R. Duffild, F. Arrestforvarer Knudsen, Hobro, S. 6 e. V. Tørslev: Skrædder Hjalr Nielsen, Gestrup, Hobro, F. Sognefoged Niels Amstrup, B. Tørslev, Hobro, S. 6 f. Vivild: Lærer Høgh, Vivild, Allingaabro, 6 g. Grenaa: Urmager R. C. Rasmussen, Grenaa. Lærer A. M. Christensen, Drum, Grenaa, 6 h. Simsted: Lærer Mørup, Korsø, Hobro, 6 i. Gerlev: Stationsforv. Andersen, Gerlev, F. Lærer Sørensen, Gerlev S.

Kr. 6 a. Ringkøbing Amt: Fotograf Vorbed, Hølstebro, F. 6 b. Brejning: Stomager M. Lauritzen, Brejning, Ringkøbing, 6 c. Sparkær: J. Kristensen, Sparkær, 6 d. Hammerum: Kr. Nielsen, Herning, Tjerring: Smed Kristian Nielsen, Høllingholt Arenborg: Gdejer Jørg. Kristensen, Skovbjerg, Skarild: Niels P. Nielsen, S. Gren, 6 e. Vildbjerg-Timring: Købmd. V. M. Andersen, F. og Urmager Ole Birkmøse, begge af Vildbjerg, Herning, 6 f. Vorgod, N. Vium: Lærer K. Jørgensen, Vorgod, Herning, 6 g. Bølling N. Herreder: J. Chr. Hansen, Farm, 6 h. Ulfborg: Kr. Larsen Westergaard, Ulfborg, 6 i. Lem: Stomager Chr. Laurisen, Lem, Ringkøbing, 6 k. Sevel: Urmager Th. Jensen, Sevel, Bunderup, 6 l. Amtrup: Lærer Mikkel-Tønning, Bust, Hammerum. Peder

Sørensen, Amtrup, Herning, 6 m. Tim: Mads Jensen, Tim, 6 n. Vinding: R. Bertelsen, Vinding, Hølstebro, 6 o. Hanning: Chr. Gammalgaard, Sedding, Skern, 6 p. Lemvig: Urmager P. Nielsen, Lemvig, F. J. Borum, Fåberg, J. Jakobsen, Gudum, J. P. Petersen, Ferring, V. Nielsen, Harboøre, 6 s. Simmelkær: Gdr. L. Jensen, St. Vredvig, Ørre, Herning, 6 t. N. Omme: Theodor Kæstler, Falde, N. Omme, Tim, 6 v. S. Føding: Plantor Olaf Kristensen, Lyng, S. Følbing, Herning.

Kr. 7 a. Aarhus: Trafikchef J. Møller, Aarhus, F. Stomager P. Christensen, Solhstgade 16, Aarhus, S. 7 b. Linåa: Stomager A. Hansen, Laven, 7 c. Hammel: Snebker P. Mikkelson, Røgen, Hammel, 7 d. Hads Herred: Snebker J. F. Nielsen, Nævedrup, Odder, 7 e. Bording: Landpost C. P. Jørgensen, Bording, 7 f. Silkeborg: J. P. Andersen, Stolebestyrer, Silkeborg.

Kr. 8 a. Ribe Amt: Mejeribestyrer J. B. Schmidt, Kronborg, Lunderstov, F. Gdejer K. Petersen, Forum, Guldager, Gdejer J. Jensen, Bamdrup, Lærer Sørensen, Vedbæk, Esbjerg, Sadelmager Grønning, Vejrup, Bramminge, Kæbflager P. Th. Bruu, Varde, S. P. Kristianjen, Hørsbøl, Grinshøed, Jarver Jørgensen, Ribe, Drejer A. Christensen, Ribe, Jbsen-Tønnesen, Sejrup, Gredstedbro, Stomag. P. Petersen, Jandrup, Varde, Søren Chr. Madsen, Bolding, Hølsted, Snebker Hedegaard, Horne, Eistrup, Gaardejer Julius Larsen, Hølsted, Gdejer Th. Nielsen, Ljgø, Lærer Nielsen, Darum, Bramminge, J. Sørensen, Daltrup, Varde, L. Nielsen, Britskøf, Tjæreborg, Mads Jensen, Koffspang, Kontrolør A. Frost, Vejrs, Varde, Lærer N. S. Kristensen, Tistrup, K. Jensen, Marslund, Åflov, Bejen, C. J. Kollind, Åflov, S. H. Ved, Langeftov, Brørup, Knud Lauridsen, Tirslund, Hølsted, Stomager Jens Hansen, Guldager, Jakob Nielsen, Brøndum, M. Lauritsen, Pedersminde, Bejen, Sognefoged K. Madsen, Gammelby Bejen, Gdr. P. Schmidt, Skovhøj, Brørup, S. Portør Klengenbergs, Bramminge, Gdejer Søren C. Sørensen, Nørdbby, Fåns, Lærer Ulrik Hansen, Tøbel, Hølsted, Sognefoged J. Jensen, Berst, Lunderstov, Snebker Schlebbaum, Berst, Lunderstov, Skrædder H. Jensen, Billum, Varde, N. Jensen, Gejng, Guldager, N. Pedersen, Bejen, Hagen-Madsen, N. Hølsted, 1. Seistrup pr. Gredstedbro, 2. Nørdbby paa Fåns, 3. Tjæreborg, 4. Brørup, 5. Åflov pr. Bejen, 6. Bramminge, 7. Tøbel pr. Hølsted, 8. Løborg pr. Bejen, 9. Ribe, 10. Skabs pr. Tjæreborg, 11. Hølsted, 12. Thistrup, 13. Ljgø, 14. Bejen, 15. Berst pr. Lunderstov, 16. Bolding pr. Hølsted, 17. Ferne pr. Esbjerg, 18. Bamdrup, 19. Brøndum pr. Guldager, 8 b. Vorbasse: Klaus Jensen, Økslund, Hølsted, Niels P. Poulsen, F. Bittrup, Hølsted, Lærer Harbo, Åsbo, Bejen, S. 8 c. Ansager: P. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Kr. 9 a. Vejle Amt: Lærer Holm, Søndermark, Vejle, F. Forretningsfører A. Andersen, Vejle, Følleslåd, S. Lærer Westberg, Rasmussen, Jerlev, Rt. Tapager, Vindelev, Jens Buch, Riddelund, 9 b. Brande: Morten Kristensen, Lilleholm, Brande, Jelling, 9 c. Ringgive: Gdr. M. Kjældsen, Langelund, Jilflov, Vejle, 9 d. Hesselballe: Snebker A. Andersen, Høsteballe, Uldum, 9 e. Kærby: Peder Jørgensen, Kærby, Jelling.

Kr. 10 a. Fynske Bivonner: Bager Jørgensen, Odense, Møller Hansen, Ålstrup, Laarup, Gaardejer R. Nielsen, Røsshøve,

Broby, Gaardejer R. Jacobsen, Villestoftje. Handelsgartner Johansen, Odense. Bøvær L. Petersen, Højby. Smeder Hansen, Dronningegade 6, Odense. Mejeribestyrer L. Hansen, Alshftegaarden. Modelsmøder E. Holm, Vesterbro, Odense. 10 b. Fynsbo BF.: Gartner A. C. Andersen, Nyborg. 10 c. Skovby Herred: E. F. Albildgaard, Bogense. 10 d. Vends Herred: E. F. Andersen, Byllerup. N. Aaby. Landpost Jens Larsen, N. Aaby, NF. 10 f. Naarup: Rømb. H. B. Christiansen, Naarup.

Kr. 11. Svendborg Amt: Sadelmager B. Lund, Svendborg, F. Lømrer Kr. Pedersen, Løved, Svendborg, NF. Gdr. H. F. Hansen, D. Høisinge, Korint. Ungf. A. Nielsen, Ollerup, B. Steninge. B. Kr. Andersen, Ringe. Gdrbest. M. Lund, Bjerne, Faaborg. Hans Christensen, Vindeby, Rudkøbing.

Kr. 12. Københavns Amt: Proprietær Lund, Carlshøj, Lyngby.

Kr. 13. Bornholms BF.: Lærer Josef- sen, D. Lars Kirkefale, Nybro, F. Jøker og og Ebaneke: Gdejer L. Røfoed, Røosgaard. Østermarie: Olf Jensen, Naløse. Østlars og Gubhjem: Gaardejer H. Hansen, Keldby. Øster og Allinge: Ungf. L. A. Olsen, Hollander- gaard. Høale og Rutsker: Smeder Jul. Han- sen, Nydamsmarken. Rønne: Smeder Kr. Jpsen, Dampmøllegade i Rønne. Vestermarie: Lærer Jensen i Eose. Ufer: Lærer Dam, Kirkefale. Pedersker: Skomager Larsen, Brandkø, Egeby. Bøvlsker: Gdejer Karl Røfoed, Munkegaard. Bøvlsker og Neksø: Bøvlslærer Kr. Hansen, Bøvlsker. Nylars: Smed Andergreen. Klermester: Mikard Rasmussen, 8 Bg. Bc. Knudsker: Gaar- ejer Jensen, Klippegaard. Kalfteby: Smed F. Kristiansen, Nalirkeby. Bøvstenbinder H. D. Røfoed, Rønne

Kr. 14 a. Roskilde Amt: Dyrslæge H. Hansen, Rymølle, Høehusene, F. Gdr. Jacob Olsen, Dristebrohus, Røge, S. N. S. Kristensen, Røskilde. Gdrbst. Jens Larsen, Strandgaarden, Røskilde. Gæstgiver D. Hansen, Høthabalen, Vejre. Skomager Chr. Andersen, Snødelev, Hødrup. Skomager P. Andersen, Seugelsø, Taastrup. Skomager B. Petersen, Skibby. Skradder N. P. Olsen, Høstebøster, Taastrup. Gartner A. Larsen, Hørbæk, Frederikshund. Lømrer C. Jensen, Allerslev Vejre. 14 b. Ramsø-Tune: Smeder Jens Jensen, Ramsø- magle, Wiby.

Kr. 15. Holbæk Amt: Lærer B. E. W. Smith, Hørgsted, F. Lærer H. Rasmussen, Egede, Rølundborg. Skomager Haagen- sen, Traubjerg, Samsø. Træffomb. Anders Pedersen, Skippinge, Svanninge. Dyrslæge Petersen, Frydenbal, Mørkov. Mejeribestyrer Skov, Sten- magle, Sorø. Husflidslærer A. Pedersen, Svallerup, Rølundborg. Lærer Engberg, Hø- borup, Tøstrup. Boelsmb. H. B. Bendixen jun., Solbjerg, Slagelse. Lærer A. Nielsen, Gørløv Røretmager P. Jensen, Nygaard, Ny- tøbing, Sjælland. Smeder D. Pedersen, Højby, Ny- tøbing S. Urmager Carl- sen, Biskinde, Værslø.

Kr. 16 a. Frederiksborg Amts nordlige: Opvsnsm. Chr. Jensen, Åsgerbo, Frederiks- værf. 16 b. Asminderød-Fredensborg: Smeder B. Christiansen, Bøvebo, Fredensborg, F. Politibetjent Hansen, Fredensborg, NF. Drejer- mester Jørgensen, Fredensborg. Møller Jør- gensen, Søholm. Lømrer H. Frederiksen, Langstrup. Smeder L. Olsen, Bøvebo. Sten- hugger L. Sørensen, Sørup. Mejeribestyrer Larsen, Høvreholm. Gartner Frederiksen, Marienlyst, Høllingør. 16 c. Hørsholm: Murer C. Gram, Ballerød, Hørsholm.

Kr. 17. Sorø Amt: Propr. P. S. Hou- lind, Johannesdal, Slagelse, F. Amtsraads- medlem E. Hansen, Hølfsteinsminde, Fuglebjerg. Boelsmb. H. M. Pedersen, K. Stillinge, Sla- gelse. Partikulær Lindegaard, Sorø, og Gaard- bestyrer Th. Jacobsen, Sønderup, Støtfor.

Kr. 18 a. Præstø Amt (Sjælland BF.): Bøvær Jens Hansen, Tøksværd, Ølstrup, F. Skriver E. H. Thymann, Petersværft, Bording- borg. Lærer H. Rasmussen, Bordingborg. Peter Nielsen, Brostov, Præstø. Smed P. Nielsen, Brøby, Høstlev. 18 b. St. Hedinge: Rømb. Chr. Lassen, St. Hedinge.

Kr. 19. Maribo Amt: D. Hansen, Taa- gerup, Røby, F. 19 a. Nykøbing og Omegn: cand. juris Høllerup, M. Kirstineberg. 19 b. Væggerløse: Smed F. Nielsen, Bruserup. 19 c. Bregninge: Sadelmager Aug. Petersen, Bregninge. 19 d. Kippinge: Bøvlslærer J. G. Thomsen, D. Kippinge. 19 e. Aastrup: Første- lærer N. Jensen, Vejringe. 19 f. Ønslov: Parcl. Lars Erikken, Ønslev. 19 g. Taa- rs: Løffelmager N. Knudsen, Romme, Hørbæk. 19 h. Vestlolland: Smeder J. Chr. Olsen, Høllested. 19 i. Slømminge: H. B. Kamper, Slømminge. 19 j. Hyltofte: Bøvlær D. Han- sen, Taastrup. 19 k. Føjø: Mejeribestyrer Olsen, Føjø.

Kr. 20. N. Slesvig: Sammen sluttede BF, Lærer Th. Buchholz, Rødding, F. A. Peter- sen, Klautop, NF. Lærer Harty, Skobby, S. 20 a. Rødding: J. F. Busen. 20 b. Bisam- fund «Skrave»: Th. Buchholz, Rødding. 20 c. Lintrup: A. D. Christiansen. 20 d. Gram: Smedemester Sørensen. 20 e. Bran- derup: Degn Jensen. 20 f. Hølløved: Gdejer Mattiesen. 20 g. Baistrup: A. C. Andre- sen. 20 h. Hølsbøl: A. Petersen. 20 i. Sundevadske: Peter Jensen. 20 j. Broager: Lærer Andreassen. 20 k. Alsike: H. Smide- mand. 20 l. Løjt: Smeder Schluter. 20 m. Gjænger: Landmand Jacobsen. 20 n. Østerlygum: Smeder F. Wøllesen. 20 o. Skovly: Smedemester Raash. 20 p. Kirkely og Broager: Degn Petersen. 20 q. Reishy: B. Beyer, Landmand. 20 r. Brede: A. F. Andreassen, Brede, Vredbro.

Kr. 21 a. Skanderborg Amt: Mads Han- sen, Hørup, F. Skradder L. Sørensen, Hør- slyd, S. Simon Pedersen, Grumstrup. Sko- mager Dinesen, Bjerge. Thomas Kristen- sen, Vold. P. Jespersen, Østbjerg. N. P. Rasmussen, Glud. Røretmager Møller, Bjerge. Skovløber P. Rasmussen, Træstomand B. N. Pedersen, Brønding. P. Skou, Aas. Sko- mager M. Thomsen, Hørring. Skradder F. J. Jensen, Aastrup. Røretmager N. Sørensen, Brigtsted. Skradder L. P. Sørensen, Slagballe. Træstomand J. P. Jensen, Hølle. Ledvogter N. Kristensen, Martinus Andreasen, Haarup. P. Schulz, Hørendrup. Smeder A. Andersen, Høsteballe. Johannes Pedersen, Neder- Donnerup. Morten Sørensen, Lundum. M. Stenkjær, Stauby. Smed Mikkel- sen, Mat- trup. Rømand K. Madsen, Sattrup. G. M. Grøggeren, Røning. Erik Kristensen, Tøllstrup. Rømand Erikken, Nim. Skriver Carl- sen, Hørsens. Morten Jensen, Ratterup. 21 b. Skanderborg: Husmand Søren F. Niel- sen, Stilling. 21 c. Høndslund: Drejer Mikkel- sen, Lindballe, Høndslunde, Hørsens.

Kr. 22. Vælg Stifs BF.: Murermester A. Rindberg, Hørfølge, F. Maler Westphal, Annasminde, Bøllø S. Bøvær H. Thomsen, Røngsberg, Hørfølge.

Kr. 23. Als N. Herred: Bøvær C. Hansen, Stevning, Svenstrup.

Kr. 24 Midtsjællands BF.: Gaardejer N. Jørgensen, Blyskovsgaarden, Ringsted. Hmb. P. Christensen, Ortvad, Ringsted. Murer Petersen, Homb, Ringsted.

Kr. 25. Kolding BF.: P. Christensen, Lunderkøb, F. S. M. Due, Lærer, Kolding, S. P. Henningsen, Hjert. P. Bruu, Bonstid. P. Regger, Harte. Lærer Eriksen, Brandrup. Hansen, Nakjedal, Lyrskov. Danigaard, Jorstrup. H. Buhl, Seest. Lærer Dissing, Andst, Fru Nielsen, Nebel. S. Bramsen, Aagaard. Fru Pedersen, Bølling. Landt, Taps. K. Brang, Stenderup. Hollesen, Dalby.

Kr. 26. Haderslev og Omegns BF.: V. Jørgensen, Torning Mart, Haderslev, F. Chr. Andersen, Løndt, Haderslev, NF. J. C. Johannsen, Haderslev S.

Kr. 27. Slangerup BF.: Lærer Vagger Horup, Slangerup, F.

Kr. 28. Elbo m. A. Herr. BF.: Bogbinder N. Ladegaard, L. Belling, Børkop, F. Overjergent Bjerregaard, Fredericia, S. Lærer Rosenkær, Studsdal, Tølbøl. Bredstrup, Kongs-
sted. Lærer Jepsen, S. Bilstrup. Gdejer J. Petersen. Borup: Sognefoged R. Hansen. Skjærup: Gaardejer S. A. Nielsen. Smidstrup: Gaardejer M. Sørensen. Gaueråslund: Lærer Rjærulfs-Nielsen. Gaarslev: Gaardejer H. P. Rande. Moseboe-Haastrup: Gaardejer J. Fischer. Tustfær: Væver J. Madsen. Vejlsby: Smeder Sørensen. Grise: Vognfabrikant N. Ussing. Herålev: Væver P. C. Kjær.

Kr. 29 Han Herredernes BF.: M. Jmer, Ullerup, F. Niels Madsen, Klim, Odde, Hjerritslev. Lærer Sørensen, Gaudrup, Hjerritsl.

Kr. 30 N. Snede BF.: Jacob Sivbæk, Gistrup, F. Lærer Rasmussen, Nørtvig. Ns. Johansen, Dauding, Smed J. Mikkelsen, Natrup. J. K. Dinesen, Gludsted. Lærer Agger, L. Hjulund. Kr. Trouslen, Frougaard. Købmand N. Larsen, Gistrup. 30 b. Vrads Herr.: Mathias Pedersen, Hedegaard, N. Snede.

Et F. efter Rabnet betyder Formand, NF. Kæstformand og et S. Sekretær.

Ovenstaaende Liste over Kredsformænd er udarbejdet med Listen for 1898 som Grundlag, samt tilføjet Navnene paa de Kredsformænd og Bestyrelsesmedlemmer, der findes i „Fra Kredsene“ i de sidste 16 Nr., samt med de Rettelser, der fra nogle faa Kredse er blevet os tilsendte. Men da der for en Del Kredses vedkommende ingen Forandring er foretaget i en længere Række af Aar, maa vi antage, at der trænges til ret betydelige Ændringer i Listen. Red.

Fra Kredsene.

Vallo Stifts BF. afholdt Søndagen d. 18. December 1898 sin aarlige Generalforsamling i Forsamlingsbygningen i Herfølge, hvor det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes, hvorefter følgende forhandlede: 1. De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer Formanden, Murerm. Rindberg og Sekretæren, Malerm. Westphal genvalgtes, og i Stedet for Lømrer D. Hansen, som var udtraadt af Foreningen, valgtes Væver H. Thomsen, Kongsbjerg. — 2. Valg af en Revisor i Stedet for Skovfoged R. Nielsen, som fra-

had sig Genvalg. Gaardbft. C. B. Petersen, Vedskølle, valgtes. — 3. Det vedtoges at afholde Vortlodning i Herfølge den 14. Maj 1899 og hertil at anvende ca. 32 Kr. —

4. Til Indkøbere valgtes Skovfoged Nicolajsen og Smedker N. Larsen, Aashøj. —

5. Til Indkøber af Kunsttavler valgtes Smedker N. Larsen, Aashøj. Ved Bestilling af Tavlerne betales 1 Kr. 50 Ore pr. Pd. forud, Resten ved Modtagelsen. — 6. Der bevilgedes 10 Kr. til Dronningavl ved Hans Thomsen; de blev bevilligede i 1898, men ikke udnyttet. — 7. At ansøge Hovedforeningen om Midler til Afholdelse af Møder. Tiden og Stedet overlodes det til Bestyrelsen at vælge. B. V. B.

Westphal.

Narhús Amts landøkonomiske Selskab afholdt Lørdag den 25. Maris Møde paa Raadhussjalen i Aarhus med Biavlen som Foredragsemme.

Formanden, Proprietar Schmidt, Skæringmunkgaard, aabnede Mødet med at byde Forsamlingen, der kun talte godt en Snes Mand, Velkommen.

Han gav derefter Ordet til fhv. Trafikchef Møller, der gav en udførlig og interessant Skildring af Biavlens Historie op til vore Dage og gav en indgaaende Beskrivelse af Bihuse og Maskiner. I sit Foredrag udtalte han bl. a., at det for en Biavler jærlig gjaldt om at faa Bihusene fyldt i Tide, saa at Bierne kun havde at drage Honning, naar den gode Træktid kom. Denne var forfællig for de forfællige Egne. Her paa Østkysten var Trættet tidligt, men i Hedeegne meget senere.

I August maa Biavleren sørge for at faa avlet ny Besætning til Husene til Overvintring, og det maa være unge, kraftige Dyr. Biavlerne begynder da at fodre Bierne med Sukker, og Bierne tror nu, at et nyt Træk er begyndt, hvorfor Arbejdsbierne giver sig til at fodre Dronningen stærkt, hun lægger et nyt Sæt Æg, og deraf bliver den nye Besætning udklækket.

Naar en Mand vilde begynde paa Biavl, var den billigste Maade at begynde med Køber og derefter faa Bierne til at bygge ned i Huse.

Sekretæren i den stedlige Biavlerforening, Stomager Christensen, forklarede yderligere denne Fremgangsmaade og foreviste ved mange Modeller, hvorledes dette kunde lade sig gøre paa den mest praktiske Maade.

Trafikchef Møller fortsatte med en udførlig Skildring af de forfællige Slags Bihuse og Kammer, af hvilke sidste han anbefalede den kvadratiske Form som den, der var nærmest den cirkelrunde. Taleren

sluttede med at indbyde enhver Biavler til i Sommer om Lørdagen at besøge hans Hjem for der at se, hvorledes han drev sin Biavl.

Formanden takkede Talerne for Foredrag og Forevisning. Han anbefalede varmt Biavlens, der kunde drives af enhver Husmand. Bier var de eneste Husdyr, som uhindret kan drage Næring fra Raboens Mark.

Trafikchef Møller anbefalede atter varmt Biavlens, der kunde give en rigtig god Indtægt, naar Vejrforholdene ellers var gode. Han takkede Landbosforeningen for dens Interesse for Sagen.

L. Nielsen, True, paatalte, at Brabrandegnens Bisforening ikke kunde faa Anerkendelse som selvstændig Forening.

Møller: Følge Lovene kan den optages som en Afdeling af Aarhus Amtsforening, men ikke som selvstændig Kreds.

L. Nielsen var stadig af den Anskuelse, at det var i Overensstemmelse med Lovene, at der dannedes selvstændige Herredskredse.

Da ingen yderligere forlangte Ordet, sluttede Formanden Mødet. (Aarb. Stiftst.)

Bornholms BF. holdt Generalforsamling paa Rauns Hotel i Aar kirkeby den 9. d. M. — Det jorløbne Aars Regnskab viste en Indtægt af 726 Kr. 29 Ore, nemlig Beholdning fra 1897 149 Kr. 79 Ore, Medlemsbidrag 318 Kr., Bidrag fra den landøkonomiske Forening 50 Kr., fra Statsraadinde Kjöfeds Legat 150 Kr. og fra Hovedforeningen 58 Kr. 50 Ore.

De vigtigste Udgiftposter var: 178 Kr. 50 Ore til 119 Eksp. af „L. f. B.“, 110 Kr. til 3 Biavlslærers Ophold paa Biavlsskolen i Roskilde, c. 140 Kr. til Foredrag og Birogt; Sekretærløn og Rejsegodtgørelse til Bestyrelsens Medlemmer og en Delegeret til Centralmødet 115 Kr., Bekendtgørelse og Porto ca. 50 Kr., et Bistade til en usformuende Biavler 12 Kr. samt forskellige mindre Udgifter, tilsammen 622 Kr. 76 Ore, hvorefter Beholdningen ved Aarets Udgang var 103 Kr. 53 Ore.

Regnskabet fremlagdes i revideret Stand og godkendtes enstemmig.

Som Bestyrelsesmedlem afsat H. D. Kjöfod, men genvalgte. Revisorerne, Sognepræst Voost og Gaardejer H. M. Kjöfod, genvalgte ligeledes. Derefter foretoges Valg af Sogneformand (Se Fort. over Kredsførmændene.)

Birksomhedsplanen for indværende Aar drøftedes. Det vedtoges at anvende 100 Kr. til Birogt, at understøtte 2, eventuelt 3 Biavlere til at gennemgaa et Kursus

paa Biavlsskolen i Roskilde, 50 Kr. til Sekretærløn, indtil 40 Kr. i Rejsegodtgørelse til Formanden, der valgte til som Delegeret at deltage i Centralmødet i Svendborg, 20—25 Kr. til en Biavlsskole hos Danf Jensen i Naløse og eventuelt Dronningavl samme Sted.

Det overdroges Bestyrelsen at arbejde hen til, at paalidelige Kunsttavler kunde være at faa forestille Steder paa Ven, og henstilledes til den at lade afholde en Hønningbasar i Efteraaret, hvis det bliver et godt Hønningaar, ligesom det overlodes til den at bestemme, hvor næste Aars Generalforsamling skal afholdes.

Georg Josefsen.

Maribo Amts BF. Bestyrelse afholdt Lørdagen d. 4. Marts 1899 Møde paa Hotel Soro i Maribo.

Det vedtoges at afholde 2 større Møder i Stiftet, et ved Ul. Kirstineberg paa Falster og et ved Maribo med Aug. Petersen som Foredragsholder. — Endvidere at prøve Birogt, saaledes at der indbydes de Kredse, som kunde samle 10 Stader til Behandling paa en Dag, Behandling af disse mod at erlægge 10 Ore pr. Stade. Birogteren faar af Amtsforeningen Rejseudgiften dækket og 15 Ore pr. Stade. Angaaende yderligere Birogt træffes privat Aftale mellem Birogteren og de, der ønsker at benytte ham.

Kredse, som hellere ønsker alm. Møde, kan faa et saadant afholdt i Aarets Løb paa Foreningens Aagning. Som Birogtere anbefales: D. Hansen, Taagerup, Hoffmann, Højsmark, A. Knudsen, Komme, Korbæk, Gdr. Thomsen, Rippinge og Væver P. Staaing, Rodemark.

Som Biavlslærer de tidligere benyttede herfra Stiftet.

Standerborg Amts BF. afholdt Bestyrelsesmøde i Horsens d. 23. Februar. Der forhandlede om Dristplanen for indværende Aar. — 1. Det vedtoges, at 4 af Kredse faar hver 5 Kr., og ja skal vedkommende Kredsførmænd lade afholde Møder i Kredsen. — 2. At 4 Møder afholdes af en Foredragsholder fra Hovedforeningen. — 3. At 10 Møder afholdes af Foreningens Formand, M. Hansen, Hyrup. — 4. At der afholdes en Udstilling i Horsens i Sommer, dersom det bliver et godt Bjaar. — 5. Til Udstillingskomite valgte M. Hansen, Hyrup, Skovrider Carlsen, Horsens, Købmand Erikken, Rim, Simon Pederfen, Grumstrup, M. Jensen, Katterup, Erik Kristensen, Tolstrup, P. Pederfen, Brønding, A. S. Jensen, Nastrup og L. Svendsen, Hornshjld.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 11. Vær saa venlig at meddele mig, om De antager, at en svensk Biavler kan saa fri Undervisning paa Biavlsskolen i Roskilde til Sommer. E. D.

S.: Vi antager ikke, at De kan saa fri Undervisning paa Skolen. Fri Undervisning er hidtil kun givet til Medlemmer af Danmarks BF. Elever fra Udlandet har paa tidligere afholdte Kurser betalt 20 Kr. for Undervisningen.

Nr. 12. Er det mere indviklet at drive Bivolt, naar man bruger store Kammer (40 × 30 ctm. = $15\frac{3}{8} \times 11\frac{1}{2}$ ") end ved Brugen af mindre Kammer? Om saa er, hvilke er da de største Ulemper, der er ved det store Maal? M. O., Staane.

S.: Af Erfaring ved vi, at jo mindre Kammerens er, man benytter, des besværligere er det at drive Bivolt. Dog bør Kammerens Størrelse holdes inden for en vis Grænse. Den mindste Kamme, vi kender, er kun paa 56 □ ", men for at faa en nogenlunde stor Tavlegade, bruges der altid 2 Kammer af det Maal over hverandre i Yngellejet. Erfaringen viser, at Bierne udvikler sig langt hurtigere om Foraaret, naar der benyttes store end smaa Kammer. Den største Kamme, vi kender, er paa 218 □ ", noget over 1400 □ ctm. Grunden til at vi ikke anbefaler Kammen 40 × 30 ctm., uagtet den efter flere Aars Forsøg hos os har vist sig at være en Kammerstørrelse, der passer godt til vor Maade at drive Bivolt paa, er den, at vi ikke kan anbefale en Kamme, der ikke har den samme Bredde som et af de anbefalede Maal, uden at vi er sikker paa, at dette Maal byder nogen væsentlig Fordel ved sin Bredde frem for de anbefalede Maal. Da Lavnormalrammen er 36,5 ctm. bred, altsaa kun $3\frac{1}{2}$ ctm. ($1\frac{1}{8}$ ") smallere end 40 ctm. Kammen, er der ingen Grund til at gaa fra Lavnormalrammens Bredde til 40 ctm. Da Lavnormalrammen kun er 22,5 ctm. høj, er der mange, der synes bedre om en højere Kamme; ønsker man den tillige bred, saa vælg en Kamme, der er 36,5 ctm. bred og 30 ctm. høj.

Nr. 13. Naar en Biavler har Udstillingsret som Medlem af DBF., har hans Hustru saa Ret til at udstille Honning m. m. uden at betale Medlemsbidrag for sig — eller hvorledes ordnes det? N. M. A.

S.: Mand og Hustru har begge Udstillingsret, men vi anser det ikke for rigtig, at begge udstiller samme Vare s. Eks. Honning paa en Udstilling, men at Manden er Udstiller af Bihuse, Biavlsskaber osv.,

Hustruen af Honning, Voks, Mjød, Vin og Honningsjager el lign.

Nr. 14. Bliver der nogen stor Fælles-Udstilling i Aar og i saa Tilfælde hvor? N. M. A.

S.: Ja, i Silkeborg den 14., 15. og 16. Juli. Se nærmere derom i „T. f. B.“ Nr. 3, Side 58.

Nr. 15. Naar jeg er Medlem af Hjørring Amts BF., er jeg saa berettiget til at udstille Honning m. m. paa alle Udstillinger, der afholdes i Landet, eller hvad skal jeg gøre for at saa saadan Udstillingsret? N. M. A.

S.: At De er Medlem af Hjørring Amts BF. og af DBF., giver Dem kun Ret til at udstille i Hjørring og Silkeborg. Vil De have Udstillingsret til de Biavlsubstillinger, der hver Sommer og Efteraar afholdes rundt om i Landet i de forskellige Kredse, kan en saadan Udstillingsret de fleste Steder faas ved, at De betaler Medlemskontingent for indeværende Aar til vedkommende Kreds.

Nr. 16. Hvorledes skal et 1ste Kr. Bisolk se ud 1ste Juni? J. C. M.

S.: 1. Det bør være meget rigt paa Bier og have en smuk og kraftig Dronning. 2. Tavlebygningen bør være jævn og smuk, og Kammerne bør være godt udbyggede (der bør ikke findes gamle hullede Tavler i Stedet). 3. Der bør findes et stort Antal Tavler i Stedet, som er tæt belagt med Vg og Yngel. 4. Stedet bør være rigeligt forsynet med Forraad i Tavlerne over Ynglen. Hvor stort et Antal Kammer, der bør være besat af Bierne og belagt med Vg og Yngel, vil afhænge dels af Kammerens Størrelse, dels af Aaret og Egnens Træforhold, men at Stedet i et og alt bør være et af de bedste paa Egnen, følger af sig selv.

Nr. 17. Kan jeg saa 4 ægte Krainer eller Italiener Dronninger at købe i Maj Maaned? F. A. A., Malmø.

S.: Ja, De kan godt saa 4 ægte Vidronninger enten fra Krain eller Italien efter Deres eget Valg, men Prisen i Maj Maaned er meget høj, 5 a $5\frac{1}{2}$ Kr. pr. Stk. Uagtet De ikke har omtalt, hvorledes De vil anvende Dronningerne, saa tror vi dog, at De vil være bedre tjent med nu i April Maaned at købe et ægte Bisolk fra Krain eller Italien, end De er med at købe Dronninger. Et godt Bisolk fra Krain vil koste Dem 16 a 17 Kr. Et fra Italien vil koste et Par Kr. mere. Sorg for at bringe Folket i Sværmebestand ved at fodre det med varmt Kandisfoder og pak det godt til, saa vil det nok give Dem to Sværme. Saa har De 3 Bisolk for de samme Penge, som 4 Dronninger koster i Maj.

Nr. 18. Er det ofte, at Dronningen i Efterværmen ikke er befrugtet? Et saadant Tilfælde havde jeg sidste Aar. K.

S.: Under normale Forhold følger altid den befrugtede Dronning med Forværmen. Med Efterværmen følger altid en, ofte flere Dronninger, men de er ubefrugtede. I Løbet af det første Døgn efter at Sværmen er kommet i Hus, bliver Dronningerne dræbte paa en nær. Den tilbageblevne Dronning flyver paa Dage med lunt Vej og Solskin ud for at blive befrugtet, et Par Døgn efter at dette er sket, lægger den Æg, men er Vejret ustadigt, gaar der ofte en 2 a 3 Uger, efter at Sværmen er kommet, inden der findes Æg i Tavlerne.

Nr. 19. Hvad er Grunden til at der næsten ingen døde Bier findes i Husene i Vinter? K. N.

S.: Grunden dertil er, at den milde Vinter har tilladt Bierne at flytte sig efter Foderet, og Vejret har været saa mildt, saa selv om en Bi forlod Biflyngen, kunde den vende tilbage igen uden at stivne af Kulden, og Bierne har fløjet ud med kun kort Tids Mellemrum, som en Følge deraf er der ikke den Ophobning af døde Bier i Bihusene som i strænge Vintre.

Ekko fra Staderne.

Tandslet, d. 14. Februar.

Maret 1898 var ogsaa et daarligt Aar med Honning her hos os; vi fik 10 Pd. gennemsnitlig pr. Stade ligesom i 1897. Her er mange Steder slemt med Pest; jeg har prøvet at kurere Bierne efter Mac. Evay's Metode, først til Sommer saar vi at se, om det har hjulpet. Hr. Petersten, Tved har skrevet i Februar-Nr., Side 32: „Tudserne behøver vi ikke at frygte.“ Men fra sidste Sommer har vi dog et Eksempel paa, at Tudserne tager levende Bier. Jeg har altid et Bræt staaende paa Jorden og straaes op til Flyvebrædet. Da jeg en Dag kom ud til Bihusene, sad der en Tudse paa Kanten af Flyvebrædet med Hovedet vendt mod Flyvehullet. Naar Bierne saa kom flyvende ud af Flyvehullet og hen i Nærheden af den, saa stikkede den dem ind med Tungen og sank dem med det samme. Det saa jeg, at den gjorde flere Gange. De Bier, der kom flyvende udefra, tog den ikke. Der var endog flere, som løb op over Ryggen paa Tudsen og hen over Hovedet paa den; saa dukkede den sig ned og luskede Vinene i, men de fik

godt Lov til at gaa. Det er første Gang jeg har set, at Tudserne har taget Bier. Mine Bier holdt Rensningsudflugt d. 10. Februar. Hans P. Brandt.

Amager, d. 21. Februar 1899.

Da det maaske aldrig er hendet, at Ekko fra Staderne har indeholdt noget fra Amager — vi er nemlig saa yderst saa Bivablere her paa Ven — og da jeg har en Hændelse at berette, som muligvis kunde interessere, fremkommer jeg med nærværende.

At Bierne kun forlanger og ubetinget har bedst af absolut Ro om Vinteren, er vel noget, alle Bivablere er enige om; men at de paa den anden Side ogsaa kan taale en Del Forstyrrelse turde følgende bevise. Rotterne har i Aar — imod al Sædvane — havt saa travlt med at grave i Jorden under mine Bihuse, og skønt jeg ihærdigt forsøgte at gøre dem led deraf, havde jeg intet Held med mig. Tværtimod. En Morgenstund, da jeg som sædvanlig saa til Husene, laa det ene væltet, og det var sket med en saadan Kraft, at der var bleven tydeligt Mærke i Taget af Stødet imod et ved Siden af staaende tomt Hus. Rotterne havde nemlig undergravet begge de bagerste Ben, det ene mere end det andet; og derved var Skaden sket. Huset laa helt paa Siden, med Taget, som fortil er forsynet med Hængsler, bagtil aabnet $\frac{1}{2}$ Aften. Det fros og sneede noget den Nat, Pakningen var faldet fra, men Dækbræderne laa paa deres Plads, og man kunde tydelig se, at Rotterne havde været inde i det tomme Rum bag Indstudet; den der anbragte Pakning var nemlig falden helt ud. Det var en Sværm fra sidste Sommer, som kun har 7 Kammer, saa jeg tænkte straks: den taaler ikke meget og er vel sagtens særdiv. Men efter at den var stillet paa en sikker og god Plads, har jeg gentagne Gange efterjet den, og jeg kan ikke se bedre, end at Bierne er i bedste Velgaaende, og ingen Stade har taget. Hvad jeg er overordentlig glad ved, da mine Bier har givet mig mange fornøjelige Timer, og jeg som Følge deraf hygger og hæger om dem efter bedste Evne. C. Petersen.

Semvig, d. 21. Februar.

Den 16. og 29. Januar samt 20. Februar holdt mine Bier Rensningsudflugt, og særlig den sidstnævnte Dag var Rensningsudflugten almindelig. Den 21. og 22. indsnævrede jeg Bifolkernes Plads meget i 2 af mine Bigaarde; Pladsen blev indsnævret saa meget, at Bierne maa sidde paa Indstudsdørene, fordi der ikke er Plads

paa Tavlerne til dem alle. Pakningen blev sløst løstet ved Enderne, medens Tavlerne indtoges: Der var mange af de udtagne Tavler, der var varme. Denne Indsnævring af Bladsen bevirker stærk Yngelansætning. Disse Stader skal staa urørt til hen i April, orinden maa Yngelrederne ikke eftersees. Jeg har forvistet mig om, at Staderne har foder nok. Hvis Vejret vedbliver at være godt, skal Indsnævring ogsaa finde Sted i mine andre 5 Bigaarde. Jeg haaber et godt Udbytte i Aar. P. Nielsen.

Lundby Skole, Løgstør, 4. Marts

Interessen for Biavlten her paa Egnen er i glædelig Stigning, og for vor Kreds Bedkommende gaar det sikkert fremad, om end kun smaat; det er jo særlig Smaaarsfolk, der bor paa denne Hedeegn.

Marius B. Hansen.

Blomsberg, Sverige, d. 5. Marts.

Hvad Vejret angaar, saa er det omtrent her, som jeg gennem „T. f. B.“ ser, at det er i Danmark. Mine Bier har været ude saavel i Begyndelsen som i Slutningen af Februar. Rensningsudflugten var god. Bierne sløj med Lyst og Glæde foran Staderne. Maaget jeg ved, at de har Forraad af, har jeg dog givet dem Sukkeropløsning. Neget Vand har de baaret hjem fra lune, krolige Steder. Skønt Hasselen staar i blomst, har jeg dog ikke set nogen Bi komme hjem med Blomstestøv.

Men i Dag har vi faaet 13° (C.) inde. E. D.

Idom, Hølstebro, 10. Marts.

Af ni Bifamilier har jeg i 1898 høstet 60 Pd. Honning. Jeg fodrede en Del i foraaet, og det tror jeg nok, jeg fik tilbage ved Rutter. Jeg prøvede med udbvendig fodring, jeg fortyndede Honning og heldte paa Tavler, som jeg satte i et tomt Bihus, 3 der gik Bierne saa ind og hentede den. Denne Fodringsmaade tror jeg er meget god, naar der da ikke er andre Bigaarde i nærheden*). R. u d R. u d s e n.

Gadbjerg, d. 11 Marts.

Bierne har holdt Rensningsudflugt fra de fleste Stader her paa Egnen. Bifolkene er paa Egnen er forsynet med rigeligt orraad, saa vi er sikker paa en god Overvintning og haaber paa et godt Udbytte til sommer. Det sidste Aar var et Middels-

*) Bi maa paa det bestemteste fraraade Biavlterne at fodre med Honning i det fri eller i et tomt Bihus, thi denne Fodringsmaade ophidser Bierne for meget og vil føre til Røveri, som ofte kan blive meget ødelæggende. R. d.

aar her paa Egnen, mit Udbytte var 33 Pd. pr. Stade. Et af Staderne gav 80 Pd. J. B. K.

Nogen, d. 12. Marts.

Det er en forunderlig Vinter, vi har igen i Aar, mine Bier er næsten ude hver Dag, og jeg frygter for, at de vil komme til at yngle for stærkt, saa at deres Forraad derved kommer til at slippe for tidligt op. Da jeg har indvintret med et rigeligt Forraad, har jeg endnu ikke set til dem.

T. M.

Midtolland, d. 13. Marts.

Indtil i Dag har jeg ikke hørt noget til, at der har været Vintertab her paa Egnen. Kunde vi bare faa et godt Bjaar, det vil støtte Foreningen. X. X.

Hornslyd, d. 15. Marts.

Jeg fiktede lidt ind til mine Bier den 2. Marts, da Solen skinnede. Jeg vilde gerne vide, hvordan deres Spisekammer saa ud; det stod godt til. Jeg tog endda flere Tavler i Gemme til senere at fodre med, men den stærkeste af mine Familier havde Puffelyngel (Droner), derfor var jeg bange for at holde aaben for længe, saa at for meget Varme skulde gaa til Spilde, men den 7de var det igen godt Vejr, og jeg skyndte mig med at overslytte dem til en anden Familie. Jeg tog saa den Table bort, som de omtalte Droner var i, en Del af dem var komne ud, nogle prægtige store Eksemplarer. Jeg satte saa et Traadnet imellem Folkene, for at de kunde komme til at lugte ens, før jeg vilde lade dem gaa sammen. I Gaar den 14de var her igen godt Vejr, og jeg vilde saa lade dem gaa sammen; men da jeg begyndte at se ind i Bærket, opdagede jeg straks en prægtig Dronning, og inde paa den fjerde Table var laet Vg paa den ene Side, ca. 2 Tommer i Rundkreds, og det saa rigtig pænt ud; jeg flyttede dem saa tilbage igen. Jeg havde isinde at dræbe Dronningen, men nu vil jeg se, hvordan det vil udvikle sig. Jeg har aldrig erfaret slikt før.

L. Sørensen.

Groft, N. Enebe, d. 15. Marts.

Mine 6 Stader har jeg undersøgt, og de har overvintret rigtig godt, i de 3 var der ikke saa lidt Yngel, det ene havde endog 3 Rammer 10 × 12 til Dels belagt med Yngel. Det Hus, der var mest rigt paa Bier i Efteraaet, blev ogsaa indvintret med mest Honning, de havde næsten opspist. Der var næsten ingen døde Bier i Staderne.

Kristian Madjen.

Gavnlige Vink.

Bejret (19. Marts) har i den nu forløbne Maaned været ret mildt, naar undtages de Par Smaavintre, der kom d. 5.—6. og 18.—19. Marts. Paa flere Dage har det været jruuft, stille Vejr med Solskin, hvor Bierne har slojet meget ud, og flere Diavlere meddeler, at deres Bier kommer hjem med meget Blomsterflov. Næsten alle Beretninger melder om en særdeles god Overvintring, og de fleste meddeler, at der kun er fortaaret forholdsvis lidt af Forraadet, kun et Par Meddelelser melder, at Bierne næsten havde opspist. Kun i en Beretning herfra Dorne er der meddelt om Winter-tab, antageligt fremkaldt ved for sent udsjort Efteraarsfodring. Vi har endnu kun efterjet et af vore Bisfolk, det mindste af dem alle; det havde ikke saa lidt Ungel. Vi ynder ikke, at der foretages „grundige“ Eftersyn af Bisfolkene uden paa Dage med særdeles varmt og stille Vejr.

Eftersyn. I et saa usædvanlig mildt Foraar er der Grund til at foretage Foraarsettersynet tidligt, dels fordi man ikke vil have Vanskelighed ved at vælge passende Vejr dertil, dels fordi Forbruket af Forraad er saa stort allerede nu, at man kan befrygte Mangel paa Forraad i godt indvintrede Stader tidligere end i almindelige Aar. Vi advarer dog inod at foretage dette Eftersyn altfor grundigt. Det, man skal opnaa derved, er jo kun disje 3 Ting: Ophjnsning om en god Dronnings Tilstedevarelse, Forraadets Tilstrækkelighed og Udrensning af Smuld og døde Bier. Dette kan jo opnaas ved at udtage Glasdoren bagved Bierne og derpaa skyde de bagerste Tavler een for een et Par Tommer tilbage, indtil man naar en Ungeltavle. Hvis denne indeholder jamlet, forjeglet Arbejdseryngel, da ved man, at Familien har en god Dronning. Er Bejret meget mildt, kan man tillige trække denne Ungeltavle lidt tilbage for at iagttagge Ungelen paa den næste Tavle. I alle de saaledes behandlede Tavler har man jamtidig havt Vejstighed til at se Forraadmængden. Tavlene rydes nu forsigtigt tilbage til deres gamle Plads. Er de bagerste helt tomme, udtages de for at indstrænke Pladsen i Stadet. Dog bør der være mindst to Tavler bag den sidste Ungeltavle paa denne Maastid. Derefter renses Bunder for alle Urenheder ved at skyde en Spar-tel eller et 1½" (4 cm.) bredt Stykke Baand-jern ind under Tavlerne og dermed forsigtig udstrabe Smuldet. Det udstrabede bør ikke kastes ude i Bihaven, men jantes i en Kasse for senere efter at være rensjet for døde Bier at smeltes og renses, da det indeholder noget Voks. Finder man ved Undersøgelsen en Familie, der slet ikke har Ungel, naqtet den har Forraad, da er en saadan Familie enten dronningløs eller har en slet Dronning. I begge Tilfælde bør en saadan Familie forenes med en anden god nærtstaaende, idet Bierne fra det dronningløse Stade indhænges om Aftenen i det gode Stade tæt op til Ungelen, men adskillt fra de fremmede Bier ved et bitet Jndstud (af Jerntraad eller Træ med Nabninger, der er højt 1½" brede). Begge Hold Bier maa være forjnyede med Forraad. To Dage efter optages dette Jndstud om Aftenen.

Fodring. Familier, der ved Undersøgelsen nu viser sig at have mindst 8 Pd. Foder, behøver forelsbig ikke at fodres. Er Forraadet hos en Familie mindre, f. Eks. kun 2 à 3 Pd., da bør den straks fodres eller forjnyes med en forseglet Honningtavle. I et saa mildt Foraar kan man godt allerede paa denne Maastid

begynde at fodre med flydende Foder, hvis man ikke har heugemte Honningtavler. Foderet kan laves af lyst Rands, der optøses i kogende Vand, ½ Pot (1 Pd.) Vand til 1 Pd. Sukker. Dette Foder bør helst gives lukket i et Honningglas, der jyldest lige til Munden og overbindes med et cutelt Lag Vædd. Det dæktes med en løs vaad Klud og bæres saaledes her til Stadet, hvor man rask vender Glasjet om, idet man holder den flade Haand paa den vaade Klud. Denne borttages nu, og Glasjet jattes lodret i Stadets Foderaabning. Arbejdet udføres ved Solnedgang. Hvis en saadan forraadstjattig Gjæmilie endnu har lidt Honning, kan det meget godt lade sig gøre uden Stade at fodre dem med denne Sukkerjrup alene. Har Familien derimod slet ikke Honning, da vilde det være særdeles gavnligt, om man enten jamtidig kunde give den en Tavle med lidt Honning, eller maa kunde tiljatte Svuppen nogen Honning, thi der er ingen Tvivl om, at Honning er et saat bedre ugeskrivende Foder end Sukker. Man har endogaa ment, at ubelukkende Sukkerfoder om Foraret kan være Narsag til Foraarssvindot i Bierne. For hver Aqe, der nu gaar, vil jo Rattren tilbyde mere Nektar; derfor er Honningens Tilstedevarelse naturligvis meget jodvendig i Maanedens Begyndelse.

Druvfodring. I saadanne Egne, der tilbyder et meget ringe tidligt Træk, men et meget godt Foraarstræk (paa Frukttraer og Fruktbuste eller senere paa Agerfaal) kan det betale sig at fodre ogjaa saadanne Familier, der ikke jantner Forraad, kun for at fremme Ungelansætningen. Denne Fodring bør da se langjamt med c. 10 Kv. daglig ved Hjælp af et regulerende Foder eller ved at dække den største Del af Foderaabningen med en løs Blisplade. Den Art Fodring bør dog ikke paabegyndes før Midten af April, og den bør da forjattes, indtil godt Træk indtræder. Hos Stader, der endnu har forjeglede Fodertavler, kan man fremstjude Ungelansætningen alene ved at affkrælle Cellerlagene af c. 50 Celler hver 3.—5. Dag.

Hvide Bier paa Flybebrættet er enten Legn paa manglende Forraad eller paa Angreb af Myllarver, jeni forstyrrer de unge Biers Udvikling, hvarfor de gamle Bier ider dem ud af Cellerne og slæber dem ud af Stadet. Hvis man ser dette Legn, bør man paa den første milde Dag underjoge Stadet og hjælpe det med at udrydde Voksmullet. Ved Efterjynet vil man finde en Del af Voksmallets Larver imellem Tappet og Tablebærerne; gentagne Eftersyn jant grundig Rensning af Stadets Bund jant

Jndstrænkning af Winterlejet ved at udtage alle tomme jant ikke besatte Tavler vil i en betydelig Grad hjælpe Bierne i deres Kamp mod Voksmullet. Jndstrænkning af Winterlejet i Forbindelse med en god omjuggelig Pasning vil ogjaa i høj Grad fremme Stadernes Udvikling. Bierne behøver netop nu megen Varme til deres Ungel.

Høveri. Hos svage Stader kan der undertiden indfinde sig Høveri om Foraret, inden det rigtige Træk begynder. Dette kan i Almindelighed standjes ved at indstrænke Jndgangen hos det angrebne Stade til et Par Tommers Bredd. Bierne er dog langt mere tilbøjelige til Høveri i Slutningen af Sommeren end om Foraret.

Malning af Stadet kan foretages paa en blajende Dag henimod Solnedgang.

Brevkasse.

Tidsskrift for Diabl udkommer som ledvænlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og d. 15.) i April—Septbr.

Diablslærerne gøres opmærksom paa, at det paa Centralmødet i 1892 blev vedtaget, at Regningen for ethvert Diablsmøde, der afholdes paa D. B. F.'s Betøftning, skal ledtages af et udfyldt Skema. Dette gælder ogsaa om de Møder, der afholdes af de lokale Diablslærere for Tilstud af D. B. F. Saadanne Skemaer faas gratis ved Henvendelse til til: **A. J. B.'s Red.**

Artikler. Flere indsendte Artikler samt Spørgsmaal om Diabl har vi af Mangel paa Plads maattet gemme til de næste Numre.

Bestyrelsesmøde afholdes i den sidste Halvdel af April Maaned i Korsør.

Medaljer og Diplomer. Til Kredsudstillinger kan hos DBF's Sekretar faas: Bronze-medaljer a Kr. 2.50 og Diplomer a 20 Ore.

DBF's Høningstift, som burde findes ophaengt hos enhver, der handler med Høning, kan faas trykt paa Karton, forsynet med Vaand, for 20 Ore pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ore i Frimærker findes det portofrit. **Bjeregaard.**

Emblemer for DBF's Medlemmer kan faas a 60 Ore hos Bierregaard, Fredericia. Forsøgte til Bestyrelsesmedlemmer, forfælevede til andre Medlemmer.

Kundgørelser.

En Aarl,

ant til Landbruget, kan til 1ste Maj faa Plads aa en mindre Bondegaard, om ønskes som Elev Diabl, saavel teoretisk som praktisk Undervisning. Flere 1ste Premier for Diablskrift habes. Landrugsmaskinerne drives ved Vindkraft. Ophænger med Lønsfordringer udbedes.

P. A. Povlsen Søndergaard,
Boddum pr. Hurup St.

De billigste, bedste og mest accurate **Vi-boliger og Udbyngere** samt de mest brugte **Smaaredstaber, ægte Bivoks-tabler** habes al Tid paa Lager. Illustreret Prislister franks. Ved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

100 Stkr. Bihuse

ed Zinktæg, dobbelt Bund, malede og helt egen-m bedste Udførelse i Størrelse 10 x 12", 12 x " og 8 x 14" sælges mod Winterbestilling for 0 Kr. for 10 Stkr. i Stk. 10 Kr. 50 Ore hos **Chr. Niegels, Viborg.**

Et Parti lys Høning

til Salg hos Uhrmager **H. P. Hansen, Brovært.**

3 moderne Vistader

ed Tabler, Støngemaskine med Tilbehør, alt bændig udst. sælges for 50 Kr. hos **Fru nesen, Birkerød.**

Ægte Bivokstabler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Aar i Stand til at garantere smittefrie Tabler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Balsmaskine med meget smukt Præg og kan levere Tabler paa 15" i L. Tillige leveres Drone- og Delingstabler. Prøver paa Forlangende gratis. **Næjdrup St., i Februar 1899.**

Snedker J. F. Nielsen.

Til Købs ønskes

et sundt og kraftigt **Vilfok** i et godt Stade hos **Lavnormat Kammer, Kordegn Thomas Schmidt, Nordby paa Farsø.**

Høning til Salg.

100 Pbd gul Høning a 50 Ore, er til Salg hos **Laurids Hansen, Bester Tim pr. Tim St.**

Kunstabler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bi-bog anbefales

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Kunsttablevalse.

En kun ganske lidt brugt Tablevalse er paa Grund af Omstændighederne billig til Salg ved Henvendelse til **Lærer Th. Buchholz, Hødding, Sønderjylland**

Kunstabler af ægte Bivoks anbefales saavel Forøninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunstlavler. Kun ægte Bivokstabler sendes. Mine Kunstlavler er tilkendte over

50 Premier.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Bitabler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer) jaas atter i Aar hos **H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg), Bane-adresse Vejstrup (for Svendborg).** Prisen er i Aar 1-5 Pund 1.85 Ore, 5-10 Pund 1.80 Ore, 10-25 Pund 1.75 Ore, over 25 Pund 1.70 Ore. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ore pr. Pbd.

Gndnu habes 1ma gul Sennop af egen Ud til Salg. **H. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.**

Bivokstabl.

Mine prima garanterede ægte Bivokstabl leveres i Aar saavel i mindre som større Partier til enestaaende billig. Priser fra Bivokstabl-fabrikten i Viborg. **Største Lager af Diablsredstaber.** Ingen Forening eller Privat bør købe Vokstabl, for De har forhort mine Priser.

Chr. Niegels, Viborg.

For Diablere.

Da jeg bevislig importerer flere **Chytter** end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand til at levere en bedre Chytte til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,

Sernbanegade 6, København V.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Prøveglas i Træhylstre, pr. Stk. 15 Ø.
 Prima afflebet Zink-Dronninggitter pr. □ Fod
 65 Ø.
 Prima Pappgitter, pr. Fod 85 Ø.
 Gråslens fuldfornne Fodrer, 70 Ø.
 Pipibe (Grønning's Model), 2 Kr.
 Koerbs Fodrer, 60 Ø.
 Bibehætter, 20 Ø.
 Høglefjere (tyst) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrøgere 2,30.
 Biffør 19" højt 0,65.
 Strællekniv (Woods Model), 75 Ø.
 Spartier, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Spartier, 6" langt Blad, 45 Ø.
 Tablespore, 30 Ø.
 Tabletraad, engelsk, fortinnet, pr. Pd. 0,65.
 Porters Vitommer, 0,50.
 Reus Vitommer, 0,40.
 Løbdefaude, 1,00.
 Bihandsker, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
 Fiu Bestanker, af Blis 22 Øre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr.
 40 Ø.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanse Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk.
 5 Kr.

Strællebøffer til alle 3 Maal, 1 Kr. 65 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Honningløsnere, 80 Ø.
 Amerikanse Zinkfals, 30" lange, 0,20.
 Galvaniserede Bihushængsler, pr. Par 0,10.
 Engelske Honninghaner, Patent, af fortinnet Jærn
 1,00.
 Udflængningspande med Patent Haner, 0,85.
 Honningst til Spanden, 60 Ø.
 Solvoksmeletr, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Vokskrenser, 30,00.
 Kunsttableformer af Kobber, pr. □ " 0,18.
 Howards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylinder Udtomningsmaskine, 2 Tavler 12 × 12",
 Snortræk, Solbæns Afstand 1 1/2", 20 Kr.
 Porcellæns Redeæg, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønjeringe, pr. 100 Stk. 0,85.
 Honningglas til Overbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk.
 9,50, pr. Stk. 10 Øre. 2 Pd. pr. 100 Stk.
 14,50, pr. Stk. 20 Ø.
 Abbots Honningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr.
 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,13 1/2. 2 Pd. pr.
 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentpapir, 30" bredt, pr. Al. 6,05 1/2.
 Fropper af prima Stork til Abbots Glas, 1 Pd.
 pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Pd.
 pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Bifoder! Bifoder!

Smuk og ren Mandis faas til 21 a 22 Øre pr. Bund hos **Johan Hansen, Benders.**

Kunsttavler, Biholiger,

Udflængere og forskellige Biavl'sredskaber faas hos **Snedker J. Chr. Olsen, Svilested pr. Søllested.**

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Øre pr. Stk. Med Forjendelsesporto 90 Øre.

Gartner **A. Larsen, Rørbæk, Frederiksbund.** Ved Bestillinger bedes Ramnemaalet opgivet.

De billigste

og bedste *Stader* og *Udflængere* faas hos **Snedker N. Jensen, Sjolte, Præstø.** Stader haves paa Lager. **Gode Røgpustere** anbefales.

Foreningsmeddelelser.

Stet Herreds B. F. De af Kredens Medlemmer, der ønsker deres Kunsttavler gennem Foreningen, bedes indsende deres Bestilling til undertegnede inden 15. April. Vots til Forarbejdning modtages. **Marius Hansen.**

Banders Amts B. F. Biavl's-Kredens i Banders Amt indbydes til en Generalforsamling, som holdes i Banders Højstolehjem Lørdag d. 22. April Form. Kl. 10. Der vælges 2 Bestyrelsesmedlemmer. 2. Forhandling om Virksomheden for Aaret 1899. 3. Om Afholdelse af en Udstilling i Sommerens Løb.

Grunden til at Generalforsamlingen ikke blev afholdt i Oktober Maaned f. A. var, at "L. f. B." ikke udkom, saa Afholdelsen af Generalforsamlingen ikke blev befendtgjort. Lund, d. 21. Marts 1899.

Jens Jensen.

Ringe og Omegns B. F. holder Møde Søndag d. 16. April, Eftm. Kl. 2 hos Klodsem. **Jørgen Andersen, Rybølle.** Fede r Hansen.

Beste Tørslev og Omegns B. F. De Medlemmer, som ønsker Vokstaber gennem Foreningen, bedes at indgive deres Bestilling til undertegnede inden d. 17. April.

Gjetttrup, d. 12. Marts. **Byriel Nielsen.**

Svendborg og Omegns Biavl'erkreds afholder Møde Søndagen den 16. April Kl. 2 hos Fabrikant **N. Pedersen i Løed**, hvor en Del Biavl'sredskaber bliver fremstillet. — Derjom Forholdene tillader det, gives der praktisk Vejledning i Bierens Foraarshandling. — Kredens Sommervirksomhed planlægges. **Wilh. Lund.**

Indhold af dette Nummer:

Biavl i Amerika	80
Biavl'en paa Femø, af J. D. Hansen	88
Bigaardens Udvidelse, af B. N. Rosenfjær	70
Brevkasse	97
Den danske Biavl, af C. J. Grønning	78
Dronningavlens Betydning, af Brødr. Nielsen	83
Ekko fra Staderne	94
En vandret Dronningcelle (med Billede)	67
For Begyndere paa de jydste Estertræksøgne	81
Foreningsmeddelelser	98
Fra Kredene	91
Gavnlige Binf.	96
Krainerbier, af Aug. Peteresen	84
Kredensformand i DBF.	89
Rundgørelser	97
Lavnormalskudet, af M. J. Jakobsen	72
Mere fra Borrisholm, af Kr. Hansen	73
Mere om Kønsubviklingen hos Bierne	71
Om at flytte Vier til Lindetræk, af Doolittle	68
Om Slagten Apis (Illustr.), af Herm. Borries	74
Om Stadets Form m. m., af A. P. Lücksen	76
Sang vor danske Biavlere, af Th. Buchholz	82
Spørgsmaal og Svar	93
Svar til Hr. Paulsen, Birrup, af Kr. Pedersen	69
Erventbisten (Forticula) (med Billede)	87

Rostilbe Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Rostilbe.

Den danske Bi-Tidning
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
 „Danmarks
 Biavlereforening“.

Redigeret af
 N. S. Kristensen,
 Himmelov, Roskilde.

STIFTET 1866

PAUL. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

M. J. Lindelof.

Naar vi i Dag bringer et Billede af afdøde Lærer M. J. Lindelof fra Harte ved Kolding, er vi sikker paa, at det vil glæde hans mange Venner bl. de danske Biavlere.

M. J. Lindelof var født i Mejlsby, Vintrup Sogn d. 3. April 1840. 20 Aar gl. blev han demiteret fra Staarup Seminarium, var derpaa først Huslærer i Nebel v. Varde og siden Lærer i Ferup ved Kolding, men blev efter kort Tids Forløb Lærer ved Kolding Borgerstole. Dog heller ikke her virkede han længe, thi allerede i 1865 blev han kaldet til Lærer ved Harte Skole, hvor han virkede til sin Død d. 3. Febr. 1898. I Skolen virkede han med Liv og Interesse, fordi han elskede Skolegerningen. Men ikke alene Skolen omfattede han med Interesse, ogsaa mange andre Sager, som han mente, kunde fremme saavel den enkeltes som det heles Vel, særlig virkede han meget for Plantning og for Biavl. Han arbejdede

meget for at fremme Biavl, og naar nogen søgte til ham for at faa Raad eller Hjælp, gif de aldrig forgæves. L. underkastede dog altid Begynderen et lille Forhør, da L. nodig vilde have, at nogen begyndte paa at drive Biavl, naar han ikke

havde virkelig Interesse for Biavlssagen og ikke vilde sætte noget ind paa at lære at pasje Bierne.

L. begyndte som Biavlere omkring ved 1875. I 1882 lavede han sit første Lærningstade, eller som han ogsaa kaldte det: Husmandsstadet; det var 13 " høj, 13 " bredt og 13 " langt, lavet af 1 " tykke Brædder, beklædt med et Lag Halm, i Hovedtrækket fattedes en lignende Kasse oven paa til Honningrum. Lærningstadet kan laves af enhver haandskuild Mand og er derfor

meget billig at anskaffe, men paa Grund af forskellige Uæmper, der klæbede ved det, vandt det ikke den Udbredelse, som L. haabede.

I 1884 udstillede han det paa Udstillingen i „National“, men det vakte ikke den Opmærksomhed, som han havde ventet.

Men paa den store Udstilling i Kjøbenhavn fik han Sølvmedalje for sit Lærningstade af „Foreningen til Dyrenes Bessyttelse“, og i 1889 fik han første Gæspris for det i Königsberg.

Af Ministeriet fik han i 1895 Rejseunderstøttelse til at besøge den tykke Vandreforsamling i Leipzig; sine Rejseerindringer meddelte han i „T. f. B.“

L. har gjort et betydeligt Arbejde i DBF., han var en meget ivrig og udholdende Deltager i Forhandlingerne paa Centralmøderne, og tillige har han skrevet mange Artikler om Biavl saavel til „T. f. B.“ som til de lokale Blade. Saavel DBF. som Kolbing Biavlerfreds savner ham meget. Omeguens Beboere har rejst ham en smuk Mindesten.

Krainerbier.

Af M. Nilsson, Gäsebåt, Skaane.

Her efter Svensk Bi-Tidning.

—:—

Denne fra Krain i Østerrig nedstammende Bi er spredt over alle Dele af Europa, dog antages det, at den kun i enkelte Tilfælde forekommer som ren Race uden for sit Hjemland. Dajaa til vort Land (Sverrig) er denne Bi i en lang Række af Aar blevet indført og findes nu fra Skaane til langt op i Nordland.

Paa Grund af lyse Haar, som i Striber gaar tværs over Bagtroppen, har Krainerbierne en graa Farve, men naar disse er afflidte, bliver Biens Farve mørk, næsten sort. Krainerbierne har en ejendommelig Maade at flyve paa. Foran Flyvehullet flyver den hastig frem og tilbage, samt mod Siderne, ligesom om den var fastbunden med en Traad, igennem hvilken den paa Grund af høftige Rykninger fattes i Bevægelse til de forskellige Sider. Den flyver ikke i større eller mindre Kurver, men snarere i Vinkler. Bierne synes usædvanlig lette og muntre, og Flugten efterfølges af en ejendommelig raslende Lyd, ligesom om deres Vinger er søndertrevlede.

Krainerbierne udmærker sig frem for alt ved deres Fromhed. Af en dygtig Biavler kan under Tærktiden det stærkeste Bisfolk grundig undersøges, uden at der behøves en Bust Røg. Naar Kammerne stilles fra hverandre eller udtages, forlader Bierne ikke Tavlerne eller farer op for at stikke, men sidder aldeles stille, ofte i tykke Lag paa Tavlerne; derfor er det meget let at

arbejde med dem, og Dronningen er det sjældent besværligt at finde. De Egenskaber, som vi finder hos Krainerbierne, er i Særdeleshed af Værdi for Begynderen. Frygten for Bisfik afholder ofte Begynderen fra at undersøge sine Bisfolk og lære at kende Biernes Natur og Arbejdsmaade samt gøre sig fortrolig med deres Pasning. Biernes Stikkelyst forleder ofte Begynderen til at undlade at udføre nødvendige Arbejder i Bigaarden.

Sværmelysten er meget større hos Krainerbierne end hos Italienerne og vore nordiske Bier, men de er ikke nær saa sværmelystne som Hebebierne. Naar Krainerbisfolket frit faar Lov at følge sin Natur, sværmer det sædvanlig kun 2 Gange i en Sommer. Men saa stor Sværmelyst vil dog besværliggøre Dannelsen af store Bisfolk. Hvor man ikke ønsker synderlig at forøge Bisfolkens Antal, kan man dog let hindre Eftersværme. Krainerbierne er større end Hebebiernes Sværme, men mindre end Sværme af den nordiske Bi. Hvor man indfører Krainerbier for at faa nyt Blod ind i en af nordiske Bier bestaaende Bigaard, er det vistnok klogest det første Aar at lade Bierne sværme saa meget, de vil. Gennem Krydsning bliver Sværmelysten snart dæmpet.

De, som ikke for har set Krainerbierne sværme, vil forbauses over deres Maade at sværme paa. De farer hurtig ud af Boligen ligesom andre Bier, men saa snart de er kommet ud af Boligen, synes de at være aldeles raadvilde om, hvorhen de skal flyve. De giver sig god Tid, ofte varer Sværmningen en hel Time. Bierne bliver dog ikke ved at flyve og kredse i Luften. Medens en Del af dem flyver, jætter de andre sig paa Jorden eller paa Træer og Buske, ikke i Klynger men enkeltvis, en her, en anden der. Efter at have hvilet en Tid flyver de atter op for snart paa ny at sætte sig. Lidt efter lidt strider Sværmens Hovedmasse bort fra Moderstaden, og først naar de har nydt tilstrækkeligt af Fæstlighed, finder de for godt at samle sig. Denne Øslen med Tiden kan være pinlig nok for Biavleren, hvis han venter flere Sværme paa samme Dag, da de saa let flyver sammen. Den lange Sværmningstid har dog det gode ved sig, at Bierne ikke saa let kan snige sig til at sværme, og Bierne muligvis flyver deres Vej, inden Biavleren endnu ved, at Sværmen er fløjet ud.

Som jeg allerede har bemærket, er Krainerbierne meget rolige inde i Staden, men uden for Boligen er de særdeles livlige og muntre. De er meget flittige, men synes noget nøjeregnende med Jøden. Af

mørk Honning samler de ikke saa ivrigt som vor nordiske Bi og endnu mindre end Hebebieerne. Et Krainerbisfolk, for hvilket Sværmingen er begrænset eller forhindret, udnytter dog Sommertrækket paa Frugtræer, Kløver og Lind ligesaa godt som noget andet Bisfolk.

Krainerbieerne indtager saavel i Foraaret som Høsten en meget forsigtig Holdning i Boligen, Bierne sidder først paa Foraaret tæt pakkede paa Tavlerne, de uvidder kun Pladsen meget langsomt, og de benytter da ligesom om Efteraaret kun et forholdsvis lille Antal Tavler. Men naar vedvarende Varme og Træk indtræffer, gaar Udviklingen rask fremad. De Tavler, som er besatte med Yngel, forlades ikke, men Yngelen plejes ogsaa under knappe Forhold meget godt. Bipeft er meget sjældent set hos disse Bier. Om Efteraaret, endog naar godt Træk forekommer, trækker Bierne sig sammen paa en ringe Plads, de breder ikke Honningen ud i mange Tavler, men Bierne søger frem for alt for, at den Plads, som de til Slut kommer til at indtage som Vinterfæde, har tilstrækkeligt og vel ordnet Forraad. Medens andre Bier om Høsten, naar godt Træk indtræffer, lagrer Honningen aller øverst i Tavlerne eller udenfor Yngelredene, saa drager Krainerbieerne en Honningstreg i Yngeltavlen et godt Stykke ned for Kammernes Bærelist, derved meddeles Dronningen, at hertil maa hun gaa, men ikke længere, og Honningen anbringes derefter paa begge Sider af denne Linie, Dronningens Virksomhedsreds reguleres og indskrænkes med Hensyn til Vinterlejet, og Bisfolket faar sit Forraad særdeles godt samlet henimod Flyvehullet.

Mod Kobbier er Krainerbieerne særdeles paapasselige. Med stor Ighardighed og Kraft forbyrder endog et lille Krainerfolk sig mod Snyltegæster, og de Kobbier, som lejlighedsvis er kommet ind, f. Eks. naar man om Efteraaret uagtsomt har holdt et Hus aaben, slipper sjældent levende ud. De ellers saa fredelige og godmodige Bier bliver i et saadant Tilfælde aldeles ondsindede, hele Folket hvisler af Urrighed, og et Røveri, som et Krainerfolk har faaet paa Halsen, er næsten altid efter en kort Tids Forløb forbi. Flere Gange har jeg set et lille Bisfolk, som har faaet Røvere over sig, har dræbt saa mange af disse, saa de dræbte Røveres Antal har været større end Forsvarenes i Stadet.

For Volsmøl beskytter Krainerbieerne sig meget bedre end Hebebieerne og vore nordiske Bier.

Endskønt Krainerbieerne ikke er saa haardføre som Hebebieerne, overvintrer de dog bedre end disse. Ingen anden Bi

overvintrer saa godt, og som jeg allerede har nævnt, maa dette først og fremmest bero paa, at Krainerfolket om Efteraaret saa vel sørger for Honningens hensigtsmæssige Anbringelse. Overvintringen har en meget stor Betydning for Biavlens, og det Bisfolk, som godt overlever Vinteren og viser sig kraftigt og stærk om Foraaret og Forsommeren, maa anses som det bedste.

De forskellige Viracer synes ved Krydsning paa en meget forskellig Maade at forplante sine Egenstaber til Afkommet. En ægte født Krainerdronning, parret med Hebebidroner, giver et Afkom, hos hvilket hvert Spor af Krainerblod synes at være forsvundet, og en Krydsning med italienske Droner gaar ganske vist igen gennem mange Generationer. Ved Krydsning af Krainer og nordiske Bier spores derimod begge Racernes Egenstaber omtrent lige stærkt fremtrædende. De deraf fremkomne Barstader er kraftige, modige, arbejdsfomme og stikkelystne. I Reglen er de Vigaardens bedste Bisfolk.

Vinterfædets og Foraarsudviklingens Krav overfor Kammernes og dermed Stadets Form.

Af A. P. T u c h j e n, Fredericia.

(Sluttet.)

Det her anførte peger hen baade paa det i flere Retninger uheldige i at indvintre for smaa Folk og paa, at vi bør indvintre dem i saadanne Boliger, eller rettere paa saadanne Tablestader, at de ikke hindres i at antage den mest varmesøkonomiske Form; og paa dette Punkt kommer vi ganske sikkert ind paa en kraftigere Tilslutning til de Bestræbelser, der navnlig i de sidste 2 Aar har været oppe for at indføre nye og større Kammermaal*).

Jeg selv billiger fuldstændig disse Bestræbelser og har personlig i 2 Aar brugt og arbejdet med en større Kamme, der absolut har vist sig, selv under de sidste Aars

*) Ogsaa i Udlandet er man mere og mere kommen ind herpaa. Ved den internationale Biavlerkongres og Udstilling i Brüssel fra 4.—12. Septbr. 1897 blev Spørgsmaalet grundigt drøftet, og man vedtog enstemmig en Resolution om, at Kammerne mindst skulde indeholde 10 □ Decimeter i kvadreret Flademaal (c. 145 □ ") og helst mere.

tarvelige Forhold, at give Folkene en jærbdeles kraftig Udvikling og tillade dem at danne et sjælden fortrinligt Winterleje.

Imidlertid bifalder jeg paa den anden Side ingenlunde, at vi gaar op til saadanne Maal, der vil nøde os til aldeles at kassere vore gamle Stader, tværtimod har jeg tilræmpet mit nye Maal saaledes, at jeg kan benytte de gamle 10×12 " Stader ved blot at forhøje Underrummet med rigelig $3\frac{1}{2}$ ", idet jeg har min ny Ramme 3 " højere end den gamle, har beholdt Bredden uforandret men yderligere givet Underrummet de lidt over $\frac{1}{2}$ " for at faa saa meget mere Plads under Rammerne, hvad jeg i flere Retninger har fundet heldigt. En lignende Forandring vilde kunne gøres ved \square " Stedet, hvor Forstøllen dog ikke behøver at være saa stor, og Lavnaalstøtterne vilde vel ogsaa kunne drages ind under Forsøgene med større Rammer ved at forhøjes ca. 4 ", hvorved ubivselst en lettere — og altsaa bedre — Overvintring og frem for alt en hurtigere og jævner — ikke ved Rammelister afbrudt — Yngeludvikling i Foraaret vilde opnaas.

Det vilde ialfald — det tillader jeg mig paa ny at fremhæve — være Synd og desuden unødigt at kassere de ældre Stader, da de jo let og med en ringe Bekostning, idet man beholder Stadets Vidde og kun øger Højden, vilde kunne forandres. Enhver vilde saa, om han havde Lyst til at arbejde med det større Rammemaal og vilde indføre det i sin Viggaard, kunne gøre det uden at være nødt til at anskaffe sig aldeles nye Stader.

At jeg fik Lyst til og endelig bestemte mig for at arbejde — foreløbig forsøgsvis — med en større Ramme, laa dels i, at anerkendte fremragende franske og belgiske Biavlere paa ovennævnte Kongres i Brüssel efter en lang Diskussion havde vedtaget en Tavleflade paa mindst $10 \square$ Decimeter (ca. $145 \square$ ") som den mindste, der burde anvendes for at faa en hurtig og regelmæssig Yngeludvikling i Foraaret, og dels i, at Pastor Gerstung, hvem vi dog maa erkende at skyldes ikke saa ganske lidt med Hensyn til Forstaaelsen af Viernes — eller rettere Bisfolkets — Liv og Virksomhed, men som vi i de senere Aar næsten synes at „tie ihjel“, med stort Held i flere Aar — ogsaa for nævnte Kongres i Brüssel — har benyttet en Ramme af denne mindste Størrelse, nemlig 25×40 ctm. og skaffet den Udbredelse over hele Tyskland og flere af Nabolandene. Naar jeg imidlertid ikke tog netop dette Maal, var det kun for ikke at kassere eller bevæge andre til at kassere

de gamle Stader, hvorfor jeg læmpede Maalet til 10×15 " indvendig Maal, altsaa lidt større end det angivne Minimum. Endelig havde ogsaa Højtadernes ivrige og trofaste Tilhænger, Hr. B. E. W. Smith, Bjergsted, ved sin Omtale af de Resultater, han havde naaet med disse Stader til Trods for deres besværlige Behandling, en ikke ringe Del i, at jeg gjorde Rammen høj.

Jeg kan ogsaa kun udtale min fuldeste Tilfredshed med Resultaterne hidtil. Jaar vi et godt Aar i 1899, venter jeg med Erfaringerne fra 1898 at høste meget af Magasinerne og endda, idet jeg ikke udslynger de store Underrumstavler, faa et Winterleje saa fuldendt og saa rigeligt forsynet med Winterfoder, at jeg ikke behøver at foraaarsfodre og derved i den allervanskeligste Tid forstyrre Bisfolket.

Spørger vi nu, hvorledes vi skal indrette vore Stader for at staffe Bierne saadanne Veilingelser, at de uden hæmmende Begrænsninger, dels kan udvikle sig til den fornødne Styrke, dels blive istand til at indrette Winterstedet saaledes, at det kommer Kugleformen saa nær som muligt, saa maa vi fremfor alt gøre os klart, hvor megen Plads Bierne vil behøve i Underrummet til Yngel, og det nødvendige Forraad af Honning og Blomsterstøv i Hovedtrækket eller rettere umiddelbart forud for dette; thi det er netop i denne Periode, at det kommende Winterleje grundlægges og — saa vidt muligt — ikke senere bør forstyrres af den tænksomme Biavler.

Efter de Erfaringer, som menes at være gjorte, og som ialfald for Tiden betragtes som paalidelige, lægger Dronningen i denne Hovedyngelperiode mellem 2 a 3000 Æg daglig. Regner vi nu Middeltallet $2,500$, bliver det i Løbet af Yngelperiodens 21 Dage mindst $52,500$ Æg, der optager lige saa mange Celler, og regner vi yderligere ca. 5000 Celler til Blomsterstøv og endelig indsamlet Honning 20 Pbd., der paa det nærmeste vil optage $20,000$ Celler, har Bierne ialt ca. $77,500$ Celler nødige. Nu indeholdes der ca. 58 Celler (29 paa hver Side af Tavlen) paa $1 \square$ ", de nødvendige Celler vil altsaa dække et Fladerum af c. $1336 \square$ ". De udbyggede Tavler er omtrent $\frac{7}{8}$ " tykke og Mellemrummet mellem to Tavler $\frac{5}{8}$ ", ialt $1\frac{1}{2}$ ", der vel i Reglen indskrænkes til $1\frac{3}{8}$ ".

Dette giver for den fornødne Boksbygning, altsaa inden for Rammelisterne, et Kubikindhold af ca. 1870 Kub. ".

Vi ved nu, at naar vi stadig holder os til Kugleformen eller her maaske rettere Ægformen for Dje, vil Yngellegemet (den yngelbelagte Tavlebygning), jaajnaart det

har naaet Kammerens Sidelister, indtage et Rum af samme Udstrækning over alle Tavler, og da Kammerens indvendige Bredde er 10", vilde Yngelredens alene altsaa række over $10 : 1\frac{1}{2} = 7$ Kammer.

Vi ved ogsaa, at Honningjoraaedet, hvor det er muligt, anbringes i den øverste Del af Kammerne, lad os saaledes antage, at der er indtil 2" over Yngelen i den midterste Kamme og forholdsvis mere — efter Yngelredens Form til alle Sider, og ikke mindre bekendt maa det være, at ligesaa vel som en Sværm, der bringes til at hænge under en jævn horisontal Flade, mulig paa Grund af Tyngden antager den fra Kugleformen afvigende Wg — eller Druesform, men ogsaa, at den, om den overlades til sig selv, altsaa bygger frit, bevarer denne Form i Bygningen og Yngelredens. Det synes derfor mest stemmende med Biernes Natur at gøre Kammeren en Del højere end bred.

Erindrer vi os sluttelig, at Bierne afslutter Yngelredens med en Blomstestøv — og Honningtavle, saaledes at der foruden selve Yngelredens ovenberegne 7 Tavler kommer 2 saadanne til, altsaa ialt 9*), vil det vise sig, at saadanne 9 Tavler i Maalet 10×15 " indv. paa det nærmeste vil tilfredsstille Fordringerne til et Rum paa ovennævnte ca. 1870 Kub." som nødvendigt Plads for Biernes Yngel og Forraad i den kraftigste Yngelperiode, idet $9 \times 1\frac{1}{2} \times 10 \times 15$ " udgør 1890 Kub."

Til denne Størrelse skulde altsaa Yngelrøstet og dermed Vintersædet indskrænke sig og derfor helst afspærres fra den øvrige Del af Underrummet ved Gittere, idet Folket ikke vil have Brug for større Tavler til Yngel, og Honningansætningen da skulde finde Sted dels i Magasinerne, dels i de fra Yngelrummet afspærrede Underrumstavler, som jeg af Hensyn til de gangbare Slynngmaskiner vilde danne af sammenfædede 7" høje Kammer.

Der vilde nu være naaet følgende Fordele: Vinterløstet var færdigt og daa net af Bierne selv og kunde, idet Biavleren forudsattes i Tide at have sørget for gode Tavler, aldeles uden Forstyrrelse fra hans Side tages i Brug til den Tid, og de honningfyldte høje Tavler vilde i Neglen udover Biavlerens Høst af Magasintavlerne og de sammenfædede Tavler uden for Gitterne i et normalt Aar sikre den nød-

vendige Honningmængde til Ynglens rettidige Udvikling i Foraaret, medens det fornødne Sukkerfoder til Vinterbrug straks uden vidtløftigt Eftersyn kunde gives umiddelbart efter Hovedtrækkets Ophør.

Og saa vil jeg endnu en Gang slaa til Lyd for, at man i Stedet for at indføre ganske ny større Kammermaal, hvortil der jo synes at være stærk Tendens, og derved nødes til at anskaffe aldeles nye Stader, vælger saadanne nye store Maal, der kan bruges ved en uden væsentlig Beføstning udførlig Forandring (Forhøjelse) af de Stader, man hidtil har benyttet, ligegyldig om det er 10×12 ", □' eller Lavnormal Stader. Det vil gøre Overgangen lettere og maatte ønskelig for mange af vore fremstredne Biavlere, der mulig ellers af økonomiske Hensyn holder sig tilbage.

Jeg har nu udtalt min individuelle Mening om disse Spørgsmaal og efter Gode søgt at begrunde den. Ganske vist tror jeg ikke, at jeg dermed absolut har truffet Sommet paa Hovedet, lige saa lidt som jeg endnu tør paasta, at mine hidtidige Erfaringer med min nye større Kamme er fyldige nok til at være fuldt betryggende, dertil har jeg benyttet Kammeret for kort og desværre i to uheldige Aar, men har jeg blot opnaaet hermed at vække Opmærksomhed for Sagen og kalde en saglig Diskussion til Live om den i vort Tidsskrift, skulde intet være mig kærere. Der er intet bedre for en god Sag, end at de forskellige Ansuelser kommer til Orde og drøstes med Interesse og Forstaaelse; derfor beder jeg ogsaa mine mange ældre og mere erfarne Fæller i Biavlers Tjeneste om at yde deres Bidrag til Spørgsmaalets Belysning. Det haader i al Fald Biavlens og Interessen for denne bedre end den lange døde Periode, som Tidsskriftet i 1898 har lidt under.

Bipest.

Af

Wm. Mac. Ebov. (American Bee-Journal.)

Bipest vilde høre til Sjældenhederne, hvis enhver Biavler holdt død Yngel ude af sine Stader. Det er en meget grim Skik, som mange følger, at hænge Tavler med død Yngel i ind i Staderne til Bierne at udrense. Det er en af de aller sikreste Maader at saa Bipesten spredt paa. Mængden af Biavlere, som sandt to eller tre af sine Bifamilier døde, og som ikke vidste, at det

*) Vil vi for en særlig god Dronning regne 3000 Wg daglig, maatte vi selvfølgelig gøre Yngelrummet (Vintersædet) saa meget (1 a 2 Kammer) større.

var Bipeft, de var døde af, har delte Tavlerne iblandt sine bedste Familier for at faa Bierne til at udrense den døde Yngel, der fandtes i dem; men i Stedet for at faa Tavlerne udrensede, fik han Sygdommen spredt i hele sin Bigaard paa en hurtig Maade. Jeg har altid hævdet og gør endnu, at naar der en Tid bliver ablet Yngel i en svag Familie, hvori der findes død Yngel, saa vil det før eller senere ende med Bipeft. Hvis vi onste at bevare vore Bifamilier sunde og arbejdsdygtige, saa maa vi sørge for at holde død Yngel ude af dem.

Larverne, der angribes af Bipeft, blive først gule; senere raadne de hen til en brun slimet Masse. I samme Tilfælde har mange af de forglede Yngelceller indsunne Laag med smaa Huller i enkelte af dem. Naar den raadne Masse tørrer ind, saa affættes den som en Storpe paa Cellerens Bund og nederste Side, hvor den vil forblive, saa længe Tavlerne vare. Naar Bierne samle Honning, lagres den undertiden i Cellerne med den indtørrede Masse i, paa samme Maade som i rene Celler, og den bliver ofte forseglet. Saa snart en Larve bliver fodret med noget af den Honning, der har været affat i en uren Celle, vil den dø af Bipeft. Ligeledes vil enhver Larve, der bliver fodret i en af de Celler, hvori den raadne Masse har tørret ind, blive smittet og dø af Sygdommen.

Ingen Steder i Verden er en Bipeftfamilie nogen Sinde bleven helbredet eller kunnet lade sig helbrede ved Hjælp af nogen Slags Apotekerevarer. For at helbrede for Bipeft er det nødvendigt, at enhver Table bliver udtaget af de syge Familier, ryk Bierne tilbage i deres egne Stader, giv dem saa Rammer med Kunsttabledere og lad dem bygge Tavler i fire Dage. Bierne ville i dette Tidsrum omdanne Lederne til Tavler og affætte den smittede Honning, som de tog fra de gamle Tavler, i dem. Den fjerde Dags Aften udtages de ny Tavler, og Bierne gives hele Kunsttavler at bygge paa, og dermed er Kuren færdig. Ved denne Behandling bliver al den smittede Honning, Bierne førte med sig, udtaget eller forbrugt, før de hele Kunsttavler blive udbyggede. Alle de gamle Bipefttavler tillige med de ny Tavler, der blive byggede paa Lederne i de fire Dage, skal enten straks smeltes til Boks eller brændes.

Helbredelsen kan ogsaa foretages efter Honningtrækkets Slutning. Men for at faa Bierne rensede for smittet Honning er det nødvendigt at fodre med Sukkerirup om Aftenen i de fire Dage, de sidde paa

Lederne. Saa snart de smaa Tavler den fjerde Aften er bleven udtagne, og hele Kunsttavler givne i Stedet for, skal Fodring straks paabegyndes, for at Bierne kunne blive forsynet med tilstrækkeligt Vinterforraad.

Jeg har helbredet mange Tusinder syge Familier, der har været angrebne af Bipeft; men jeg har aldrig ladet noget Stade koge, skolde eller desinficere paa anden Maade; thi jeg ved sikkert, at de tomme Stader ikke kunne bibringe nogen Familie Sygdommen.

Nogle tror, at Dronninger fra slemte angrebne Familier vil føre Smitten med sig; men det er ikke Tilfældet. Jeg har ofte, naar jeg har været ude at helbrede Bipeft, forenet 2—4 svage Familier for at faa en Familie kraftig nok til at det kunde betale sig at helbrede den. I saadanne Tilfælde har jeg kunnet faa de overflødige Dronninger for ingen Ting. Naar jeg hynes om dem, bragte jeg dem til min egen Bigaard og anvendte dem til at erstatte daarligere Dronninger med. Jeg har forsøgt dette i mange Tilfælde og ved derfor sikkert, at Dronningerne aldrig kunne foraarsage Bipeft, naar de har været underkastet Kuren.

Smitten spredes ved, at Bierne røre fra syge Familier, og den Hurtighed hvormed Sygdommen udvikler sig, staar i Forhold til den Mængde smittet Honning, der er eller bliver indbaaren i Staderne.

Hvad jeg hørte og saa.

II.

Den 28. Juli 1897 fik jeg Bud fra et af Medlemmerne i min Kreds, om jeg vilde hjælpe dem med at huse en Sværm, der havde bygget i et Risgærde i en Rugemark, og som nu ved Mejsningen af Rugen blev opdaget. Man havde forgæves søgt at faa Bierne til at gaa op i et Magasin med Tavler, som var sat over dem. Da jeg ikke kunde komme før den 30., og det desuden saa ud til Regn, lod jeg dem lægge nogle Dækkener og gamle Klæder over for at beskytte Sværmen til jeg kom. Da jeg henimod Aften kom til Gaarden, vare alle i Marfen for at binde Rug, jeg gik da alene op hvor Sværmen sad, og begyndte, efter at have tændt Røgblæseren, at se efter Bierne. Stedet, hvor de havde siddet, fandt jeg, men det saa ud til at „Fuglen var fløjen“; thi der var ikke en Bi at opdage paa Ragerne, kun en 5—6 Stkr.

fløj søgende frem og tilbage foran Stedet. Bygningen indeholdt 4 Rager, hvoraf den største var 6" bred og 9" høj, og hele Reden havde Form som et opretstaaende Vg, altsaa Højnormalfacon. Der var ingen Honning, men derimod var der Vg i Midten af den store Table, ca. 1½" bredt og 5" dybt; der uden om fandtes tildækket levende Yngel, og yderst nogle faa aabne Larver. Jeg sluttede deraf, at Sværmen havde "boet" her i mindst nogle og tyve Dage. Da der var Rug rundt omkring, var Bierne ikke blevet opdaget før nu ved Høstens Begyndelse. — Men hvor var Bierne? Ja, jeg saa efter dem her og der, men intet Spor af dem! Efter at jeg var færdig med mine Undersøgelser angaaende Yngelen og Redens Form og Størrelse, besluttede jeg at prøve paa at udfærdige den af Gærdet for om muligt at kunne gemme den som den var. Jeg maatte derfor flytte nogle af de Sager den var dækket med, og ved at løfte paa en gammel Frakke hørte jeg en stærk Summen, men uagtet jeg altsaa straks var klar over, at her var Bierne, saa kunde jeg dog ingen se, før jeg ved nærmere Efterhyn opdagede, at der var et Hul i Foret ved det ene Værme. Der var de krøbet ind „alle Mand" og sad nu imellem Foret og Ybertøjet*). Jeg gif naturligvis i en Fart hjem til Gaarden med Frakken — jeg trak dem dog ikke paa! — og nu maatte jeg sprætte Foret fra og næsten bogstavligt talt pille alle Bierne op, det tog mig noget over en Time, inden jeg fik dem alle i det ny for dem bestemte Stade. Jeg saa ikke noget til Dronningen, men et senere Efterhyn af Stedet viste, at den var der. Da jeg nu havde fundet og huset Bierne, opgav jeg at gemme Bireden, hvorimod jeg tilpassede Ragerne til en Ramme, idet jeg nøjedes med at tage de Stkr., der indeholdt Yngel. Denne led intet ved at Bierne havde forladt den, idet den senere løb regelmæssigt ud. Jeg gav nu, i Betragtning af den sene Aarstid, Familien nogle Tavler med dækket Yngel fra et Par Stader, fødrede den straks, og den var i Efteraaret i god Stand.

— — — — —
 Ved et Biavlsmøde hørte jeg to Modre tale om deres Børn, den ene fortalte da bl. a., at hendes lille Barn havde været sug, navnlig i Maven. Det vred sig og

*) Grunden til, at Bierne havde forladt Tavlebygningen og den for dem saa kære Yngel, er sikkert den, at man under Arbejdet med Sværmen, for at faa den op i Magasinet, har anvendt faa megen Rug, at Bierne er blevet drevet fra deres Tavler og har søgt op i Frakken. Red.

græd, saa at hun var bange for at det skulde faa Krampe. Der var langt til Lægen, og i sin Rød gav hun Barnet en Sut, dyppet i Honning, som var opvarmet, samt gav det en Tefsefuld ind af og til, og saa i Løbet af Dagen blev Barnet rolig, det faldt i Sovn, og kom sig i Løbet af kort Tid, uden at man hentede Lægen. „Siden den Tid giver jeg altid Børnene Honning, naar vi har noget," sagde Konen, og jeg tænkte: „Utter et Bevis for Honningens Fortræffelighed."

— — — — —
 Først i forrige Maaned (Januar) besøgte jeg en Biavler, som havde indvintret de fleste af sine Stader med Glas over Rammerne.

Vi vare et lille Slag ude hos Bierne, og saa, ved at tage Tag og Dverpakning af et Par Stader, ned til Bierne gennem Glasjet. Det var med spændt Interesse, at jeg iagttog Biflyngens Form og Plads, idet den afveg meget fra den gangse Opfattelse om den æg- eller kugleformede Vinterklynge under Honningen. Tavlerne vare ca. 15" = 39 ctm. høje og 9" = 23,5 ctm. brede; det var to Høfstadetablet, der vare satte sammen til een; men Bierne hang i en ca. 5" = 13 ctm. bred Klump i 6 Tavlegange, lige oppe fra Glasjet og saa langt ned som jeg kunde se. De yderste Bier syntes at berøre Sidelisterne paa den ene Side af Klyngen, og paa den anden naaede de godt ind til Midten af Tavlerne, saa at ca. 4" = 10,5 ctm. af disses Bredde var ubedækket af Bier. Her saas kun forseglet Forraad, hvor langt ned, kunde jeg ikke se. Disse Bier maa altsaa for at komme til Fodret stadig søge til Siden og ikke opad. Der var saakaldt varm Bygning i Staderne. Jeg har ikke set disse ved Indvintningen, og ved altsaa ikke om Forraadet var anbragt saaledes fra Efteraaret af. Men er det mon saa ualmindeligt, som mange vil paaftaa, at Biernes Vinterklynge afviger — ofte meget — fra den saa højt prisste Kugleform, „med Honningen oven over Bierne" osv.

Jeg skal i denne Forbindelse minde om et Forsøg, Erslev gjorde med et af de store 40 × 30 ctm. Stader i Vinteren 96—97. Vi indvintrede det med Glas over paa Biavlsstolen, og han efterjaa det om Vinteren i stille Vejrs ved at løfte Bakrammen. Og se, Bierne sad tæt pakket oppe ved Glasdækket i Bivejen mellem dette og Tavlebærerne, og jeg ved, at dette Stade midt i August havde 29 Bd. Honning i Vinterlejets 8 Tavler. Disse Bier sad altsaa ogsaa oppe ved Loftet, ikke alene i tomme Celler under Honningen, men paa

denne, uden Tvivl for at varme den og derved holde den flydende og pasjende til at kunne fortæres af Bierne.

Jeg har ogsaa en Gang paa 7 Lavnormalrammer indvintret en ret stærk Familie, som ved Udvintringen i April besatte de 6 Tavler fra øverst til nederst. I September var der 25 Pd. i de 7 Tavler, og man vil altsaa forstaa, at jeg ikke kunde skaffe dem tomme Celler at sidde i under Honningen. Men de overvintrede fortrinligt, og jeg er nærved at mene, at det vigtigste ved hele denne Side af Indvintringen er rigeligt Forraad. Bladjen og Tavlernes Form kommer nok i anden Række.

Aug. Petersen,
Bregninge pr. Rysted.

Præmiering af hele Bigaarde.

Redaktøren af „L. f. B.“ har anmodet mig om meddele i Bladet, hvorledes vi her i Hanherred bærer os ad med at bedømme og præmiere Bigaarde, fordi der er flere Foreninger, som vil i Gang med den samme Sag.

Generalforsamlingen vælger 2 dygtige Biavlere som faste Dommere til at rejse rundt i hele Kredsen for at bedømme de præmieføgendes Bier. Disse 2 Mænd erholder Diæter og Rejseogdtgørelse. Kredsen er delt i 3 Afdelinger. I hver af disse vælges 1 Dommer, der skal træde til og være til Hjælp ved Bedømmelsen i den Afdeling, han er valgt for. Er Kredsen meget stor, kan den jo deles i flere Afdelinger; men for at faa en sikker og ensartet Bedømmelse, er det nødvendigt, at de faste Dommere bedømmer alle præmieføgende Bigaarde. Da disse 2 Mænd — som førstnævnt — er dygtige Biavlere, bliver de under Tiden misbrugte. Tror en Mand f. Eks., at der er noget i Vejen med hans Bier, behøver han blot at indgive Ansøgning om Præmie. Saa ved han, Bierne blive grundigt eftersete af Dommerne, som jo ikke godt kan undlade at oplyse ham om Manglerne. Derved bliver Dommerne ofte kaldt langt fra Deres Rejserute for at bedømme Bier, der er under al Kritik. Der har derfor været Tale om, at enhver præmieføgende Biavler skal indstykke et lille Beløb — 1 Kr. eller 50 Ore — der skulde tilfalde alle 3 Dommere som Erstatning

for eventuelle Misbrug. Bedømmelsen foregaar efter de paa nedenstaaende Schema anførte Regler.

Anmerking.	1. Præmie. 1. Nr (Behandling af Staderne va lig god).				4. Præmie. 4. Ingen Præmie.			
	92	91	88	61	4	3	1	1
Tallenes samlede Sum.	92	91	88	61	4	3	1	1
Antal Ruber, indtil 5 Tal.	4	"	"	"	4	16	6	8
En Honningtable, 1/2 Tal*).	"	"	"	"	"	"	"	"
Antal Stader. Ganges med 2.	4	16	6	8	4	16	6	8
Gennemsnitstal af Yngeltavler Hele Bestanden × m. 3.	36	24	30	16	36	24	30	16
Bisolkets Styrke, indtil 15 Tal.	15	15	13	10	15	15	13	10
Behandling af Stadet, indtil 15 Tal.	14	15	12	10	14	15	12	10
Udvendig Orden, indtil 6 Tal.	5	6	5	5	5	6	5	5
Indvendig Orden, indtil 15 Tal.	14	15	14	12	14	15	14	12
Navn og Voksted.	N. Hob. Strøm.	Sine Under- sen, Thorup.	Marie Ap, Vestrup.	N. N.	N. Hob. Strøm.	Sine Under- sen, Thorup.	Marie Ap, Vestrup.	N. N.
Nr.	1.	2.	3.	23.	1.	2.	3.	23.

*) Dog kun 3 Tavler i et stærkt Stade, 2 Tavler i et mindre stærkt. Gjerristev Stole, den 15. Marts 1899.

Sørensen-Gaardrup.

Rammer.

Af Jacob Olsen, Driftebrohus.

Naar man betragter Biboligerne fra deres første Oprindelse ved den bevægelige Tavlebygning's Opfindelse, og nu til Dags, saa kan man ikke undgaa at lægge Mærke til hvilke Forandringer de i Aarenes Løb har været Genstand for, og det maa vel erkendes at denne Forandring har medført et glædeligt Fremstid i adskillige Retninger, men dog særlig med Hensyn til Lettelse i Behandlingen, uden derved at have forringet deres Værdi som Overvintnings eller Honningstade. Det var først ved Baron v. Berlepsch's Opfindelse af Rammerne at

Biboligerne tilbød saadanne Fordele at de med Rette fortjente at kaldes Stader med bevægelig Tavlebygning. Som bekendt brugte Pastor Dzierzon fra først af kun Binde, ligesom en almindelig Tavlebærer, hvorpaa Bierne opførte deres Boksbygning, men da de tillige byggede denne fast til Stadets Sidevægge og derfor skulde støres løs, forinden der kunde foretages nogen Behandling af disse, er det let at indse hvilken betydelig Opfindelse Kammerne har været for Biavlens fremtidige Udvikling. Smidertid gif det med Kammerne ligesom med saa mangen en ny Opfindelse, at de i den første Tid møder en Del Modstand, men man blev dog snart klar over at deres Fordele langt overgik de Ulemper, som de straks ansaas at indeholde, og hvorledes vilde man nu kunde behandle Bier i Stader, som ikke indeholdt saadanne. Tid efter anden har Kammerne undergaaet nogen Forandring i deres oprindelige Konstruktion, og det er vel tvivlsomt om der paa dette Omraade kan ventes at vilde blive gjort

Fremstridt af nogen egentlig Betydning, ihvert Fald maa de da anses at være meget fuldkomne naar de er forfærdiget med de af Bødker Th. Nielsens opfundne fyledannede Afstandsmaalere, som hindrer Sammenklæbning af disse, og Knusning af Bierne i høj Grad forhindres. Men

for at Kammerne ogsaa skal kunde holdes i den rette Stilling, saaledes at Afstandsmaalene med Sikkerhed kan støde sammen endog i deres nederste Del, er det som almindelig bekendt nødvendigt, at Bundlisterne gaar $\frac{1}{4}$ " udenfor Sidelisterne, hvorved der fremkommer en Bivej imellem Kammerne og Sidevæggene. Dertil forlanges ganske vist vinkelrette Stader, naar Kammerne under Tiden bliver vendt i forskellig Retning ved Behandlingen, ja endog overflyttet i andre Stader, men uden saadanne tabes jo den rette Betingelse for en i alle Henseender fuldtud tilfredsstillende Opnaelse af bevægelig Tavlebygning. Den amerikanske Kammeres Fremkomst afveg paa flere Punkter fra de her nævnte, den manglede baade fremstaaende Bundliste og Afstandsmaalere i dennes nederste Del, uagtet den havde en Højde af 12". Det var da let forklarligt, at disse Mangler i saa stor en Kammer maatte medføre saadanne Uregelmæssigheder i dens Stilling, forinden der endnu var udbygget en Kunststabel i den, at man slet ikke kunde sikre sig den $\frac{1}{4}$ " Plads imellem denne og Stadets Væg. Den øverste $\frac{1}{2}$ " af

Sidelisternes Længde har samme Bredde som en almindelig Afstandsmaalers Længde og skulde altsaa bestemme Afstanden baade foroven og forneden i Kammeren, men der er ingen Tvivl om at denne maa blive uønsket efterhaanden som Bierne faar anbragt noget Klæbvoft derpaa, ikke at tale om de Bier, der vil miste Livet, naar Kammerne skydes sammen under Behandlingen. Det er derfor min Anskuelse om den Konstruktion paa Kammer, at den egentlig ikke har nogen stor Fremtid for sig. De fleste Biavlere er vel klar over Fordelene af, at Bierne kan bevæge sig frit udenom Sidelisten paa Kammerne, hvorved de sættes i Stand til at holde Møllene borte, derfor er det vel kun en Mening om, at denne Bivej ligesom er en Nødvendighed. Derimod forholder det sig vistnok ikke ganske saaledes, med Hensyn til hvilken Plads der skal være over og under Kammerne. I en lang Aarrække har jeg brugt at lægge Boksbug eller Dækbrætter direkte paa Tavlebærerne, og fandt

mig særlig vel tilfreds med Boksbugen. Dækbrædderne derimod bleve saa fastkittede til Tavlebærerne paa den Maade, at det irriterede Bierne, naar de brækkedes løse forinden Behandlingen kunde foregaa, men begge Dele besad den Ulempe, at der blev et

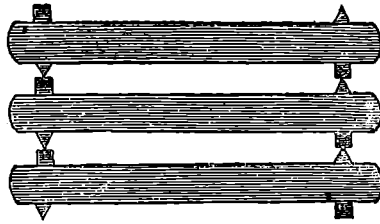

Fig. 19.

at udlækkes i, derfor er jeg i en Del af Stader gaaet fra denne Fremgangsmaade, og agter fuldstændig at forlade den. Boksbugen kunde jo let løstes op uden i nogen høj Grad at ægge Bierne til Brede, men det besad andre Ulemper, som det forekommer mig, jeg er bleven Herre over ved den Forandring, jeg har underkastet de nævnte Stader. Denne bestaar da kun simpelt hen i, at jeg er gaaet tilbage til Dækbrædderne igen, med den Forskel, at der er anbragt en $\frac{1}{4}$ " høj og $\frac{3}{8}$ " bred Fals i et $\frac{1}{2}$ " tykt Brædt som er lagt paa Bæggenes øverste Del, i Lighed med den af Hr. Kr. Pedersen i Aargangen 1897 Side 39 givne Anvisning, saaledes at der fremkommer $\frac{1}{4}$ " høj Plads for Bierne at færdes paa over Tavlebærernes hele Udstrækning. Denne Maade, som i sig selv ikke er ny, maa vistnok anses at være den rette for de Biavlere, som har Besvær med at holde Møllene borte. (Sluttes.)

Om vore Trækforhold.

I et tykt Biavlskrift blev der for nylig skrevet om Biavlens Standpunkt i Nord-slesvig og den Anskuelse gjort gældende, at Biavlen stod højt herovre; men da der især blev betonet, at vort Land havde særdeles gode Trækforhold for Bierne, saa ser vi os ikke i Stand til at lade denne Ytring passere upaataalt, da vore Biavlskolleger andet Steds saa let kunde falde paa den Tanke, at vi boede i et Eldorado for Biavlen; dette er dog langt fra Tilfældet.

Fra Amerika læser vi undertiden om en Honninghøst af 200 a 300 Pd. pr. Stade; men alene Tanken herom er os dog temmelig amerikansk. Fra Lande som Ungarn, Schweiz, England og Australien meldes om 100 Pd. og der over pr. Folk. Fra Jylland skrev en Biavler i „E. f. B.“, om jeg husker ret, var det i Maret 1897, at han i dette daarlige Honningaar havde høstet ca. 100 Pd. gennemsnitlig af sine Bisfolk. Heller ikke disse Tal vil passe for vor Egn. Andre Egne med godt Foraars-træk og atter andre med Efteraarstræk melder om 70 a 80 Pd. Honning som Gennemsnitshøst. Men paa en saadan Gennemsnitshøst ser vi allerede med Mistro; thi vi kan ikke drive det op dertil. Slesvig er fortrinnsvis et Kornland, og Bonden er gennemgaaende Landmand og ikke Biavler; disse maa for det meste søges i andre Stillinger. Vort Lands Østkyst er mest god Lerbord og god Kornjord; Majs dyrkes ikke mere, som tidligere i disse Egne, men Hovedtrækket for vore Bier er de forskellige Kløverjorter; Luzerne, Sparrette og Scradella bliver slet ikke dyrkede. Løvstov er for Haanden i tilstrækkelig Mængde; men Vin-den, den egentlige honningydende blandt Træerne, mangler næsten ganske, og hvor den findes enkeltvis, der giver den kun ubetydelig med Honning. Trækket er altsaa mest Foraars-træk og med Midten af Juli til 1. August hører ethvert Træk op paa denne Egn.

Landets Midte eller Højderyg bestaar mest af lettere Muld- og Sandjorder, her og der afbrudt af mindre Fjedepartier og Moser. Ogsaa her dyrkes meget Korn og især Kartofler og Høer. Dette Strøg var tidligere det bedste for Biavlen; her blev endnu for 20—30 Aar siden dyrket megen Boghvede, men siden Roedyrkingen er kommen rigtig i Gang, bliver Boghveden mere sjældent. Hovedtrækket er her, Engblomster, vild Sennep og lidt Boghvede og Klover, samt hvid og rød Smule Lyng. Her dyrkes Lupinen i samme Steder

som Gødningsplante, og da den først nedpløjes til Rug om Efteraaret, leverer den for Bierne et godt Træk paa Blomsterstøv, hvilket har sin store Betydning for Udfækning af unge Bier om Efteraaret, samt for god Overvintring og tidlig Angeludvikling om Foraaret. Enkelte Strækninger er her endnu ret gode for Biavlen og kan endnu bringe sin Mand 40 a 50 Pd. Honning pr. Folk gennemsnitlig aarlig i middelgode Aar, dersom ikke Egnen er overbefolket med Bier. Dette kalder vi allerede et godt Udbytte. Hvor Boghveden i denne Egn er Hovedtræk, der kan man uden megen Møje drive ret lønnende Biavl; thi denne Plante blomstrer her fra Midten af Juli til 1. August, og Bisfolkene kan derfor til denne Tid blive stærke nok til med Kraft at kunde udnytte Trækket uden Tilflugt af Spekulationsjoder. Vi kommer nu til vort Lands vestlige Del, den bestaar mest af fede Enge og Marstjerd. Her maa Biavleren være mere paa sin Plads, dersom han vil drive Biavl med Held. Er han dygtig, saa kan han i Marsten drive det temmelig vidt med Udbyttet. Sagen er nemlig den, at Marsten har overvejende tidlig Træk paa Hvidkløver. Bisfolkene maa der om Foraaret drives op ved Spekulationsjoder for med fuld Styrke at kunne kaste sig over Trækket. Et Stade med 40,000 Bier kan udrette mere end 3 Stader hver med 20,000 Bier.

Da nu Hvidkløverbhonning hos os anses for den bedste og fineste Handelsvare og betales med fra 80 Pf. til 1 Mark Pundet, og der ikke sjældent høstes fra 60 til 80 Pd. pr. Stade, saa kan det heraf ses, at Forretningen endda ikke er saa daarlig i Marsten; men man maa være Mester i Jaget. Dette er enkelte grove Træk, af vore Trækforhold herovre i Slesvig. Men dersom det skal være et Tegns paa Biavlens høje Standpunkt i et Land eller en Egn, at der fortrinnsvis drives Biavl i Mobiltasjer, da staa vort Land ganske vist temmelig højt; thi det er nu om Stunder temmelig sjældent at træffe paa en Kube besat med Bier i vore Egne. Men vi maa dog vist nok, hvor nødig vi maatte vil det, tilstaa, at den Biavler vil staa sig i Længden, der ved Siden af sine Mobiltasjer ogsaa har nogle Ruber med Bier for ved Hjælp af Sværmene at opretholde sit Staaantal, altsaa indrette en blandet Bedrift. I øvrigt er Biavlen endnu under normale Forhold lønnende her hos os, men jo mere nektarydende Planter i Landbruget fortrænges af ikke nektarydende, desto daarligere bliver Honningudbyttet. De sidste 3 Aar har for os, hvad Honningudbyttet angaar, været

lig Kul, men dette har dog mest sin Grund i Vejrliget, og derfor haabe, vi paa bedre Tider.

Lh. Buchholz.

Myrer.

Af R. Hansen (Bornholm).

Sammen med en kendt Biavler aabnede jeg i Sommer et Stabe, hvor der mellem Overpakningen fandtes en Del af de almindelige smaa, sorte Myrer. Før vi løstede Tæppet, stod vi lidt og talte om disse Myrer, om hvorvidt de ere i Stand til at gøre Bierne videre Stabe eller ikke; da vi pludselig faar slaaende Beviser for, hvad en saadan Myre formaa at præstere. En Bi og en Myre farer med et i „Totterne“ paa hinanden; hvem der var den angribende Part, skal jeg ikke kunne sige. I underligt Favntag ruller de nogle Gange rundt. Bien søger at bruge sin Braad, og Myren bruger sine Rindbakter. Resultatet blev, at Myren som den sejrende Part forlød Balpladsen, tilsyneladende helt uskadt, mens Bien efter nogle Krampetræninger laa død.

Efter at have været Vidner til dette Udsald, vare vi ikke længer i Tvivl om, at vi ved alle mulige Midler maatte bekæmpe Myrerne i Bihaven.

Fra Kredsen.

Elbo m. fl. Herreders BF. Desværre udbiiser nedenstaaende stematiske Oversigt over Foreningen en lille Tilbagegang for Medlemmernes Vedkommende ved Arets Begyndelse i Sammenligning med 1898.

Grunden hertil ligger meget nær; her paa Egnen har vi nu haft 3 paa hinanden følgende daarlige Vinter (Hønningaar), hvoraf endog 1898 var det daarligste.

Hønningubhyttet har som Regel i ovennævnte Tidrum været meget ringe, ja paa sine Steder har det slet ikke eksisteret; men hvad værre er, nogle Biavlere har vel endog haft Udgift ved Indkøb af Sukker til Vinterforraad uden at have opnaaet at faa Udbytte. Under saadanne Forhold støves Interessesjen.

Før den gode Sags Skyld er det at haabe, at rigtige gode Vinter er nær forestaaende.

Foreningen har til Opmuntring og Vedligeholdelse af Interessesjen for Biavlens uddelt Opmuntringspræmier og gratis Tidsskrifter til mindre bemidlede Biavlere, da den derigennem har forment at fremme Biavlsagen i sin Almindelighed.

Ud ad til har den — for at slaa til Lyd for Sagen — ladet afholde Foredrag om den nyere Biavl ved Landboforeningernes Vintermøder og har til Hensigt at være at foranledige Foredrag om samme Sag afholdt ved Høstskoler for at opnaa at faa de unge Mennesker der til at interessere sig for Biavlsagen og bringe den videre ud i deres hjemlige Kredse.

Sogne- og Byfællesnes Navne.	Antal.					Salt.
	Medlemmerne.	Tidskriftsfer.	Trugstader.	Højstader.	Antal.	
Fredericia	41	16	95		2	97
Brandstrup-Kongsted	5	4	12		2	15
S. Wiistrup	9	0	25	1	4	29
Ladlov	15	5	34			34
Børup	12	3	35			35
Sjærup	13	4	34		2	34
Smidtstrup	11	8	65		7	67
Sauerslund	9	4	28			36
Skarslev	6	3	34			34
Molebræa-Haarstrup	11	5	52		5	57
Tustfær	5	2	15		1	16
Vejlby	7	4	25			25
Gråbej	13	4	22		6	30
Herslev	22	9	55	1	8	62
1. Januar 1899	179	71	531	2	37	570
1. do. 1898	182	52	526	3	42	570
Diferencen	- 3	+ 19	+ 6	- 1	- 5	0

Nalborg Amts BF. afholdt Lørdagen den 23. Marts sin Foraarsgeneralforsamling. Dagsordenen indeholdt ikke mindre end 23 Sager, som alle bleve behandlede. Forhandlingen var til Tider meget livlig. En Del af Høllum-Hindsherreds Biavlerforening indmeldte sig i Amtskredsen, saa der er god Udsigt til at Tanken om en stor Amtskreds kan blive virkeliggjort her i Amtet. Til at bedømme Bigaardene i Kredsen valgtes Husejer J. C. Bed, Nalborg og Havedyrker J. C. Jensen, Varmer*). Bedømmelsen skal fore-

*) Hver Sogneskreds skal selv vælge en lokal Dommer, der skal træde til og deltage i Bedømmelsen af den Kreds han er valgt for.

tages i Dagene fra 24. til 1. Juli. Den 27. Maj skal Biavlsskolen i Aalborg begynde sin Virksomhed for indeværende Aar. Kredsjens Formand, Lærer Witsch-Lavridsen, Støvring, skal tale ved det første Møde. Der bliver derefter Møde med Foredrag om Biavl og praktisk Vejledning hver 14. Dag fra Kl. 1—3 Eftermiddag til 2. September.

Der skal til Sommer — i Juli Maaned — afholdes en Udstilling i Aalborg. Kredsjens Styrelse blev bemyndiget til at ordne det fornødne i saa Henseende. Endelig blev det bestemt hvor Witsch-Lavridsen, Støvring, J. E. Bech, Aalborg, M. C. Bak, Sønderholm, J. E. Jensen, Barmær, Ledvogter Kr. Jensen, Ritttrup Rør samt Lærer N. Frederiksen, Gravelv, skulde holde Møder i tilfældende Sommer.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 19. Jeg har hængemt en Del ældre Tavler paa Loftet i en tæt Kasse, men da jeg i Dag saa til dem, ser jeg, at der er meget Blomsterstøv i flere af dem, og det er i Løbet af Vinteren blevet fast og muggent. Er det heldigt for Bierne? Hvis ikke, hvorledes skal jeg saa det ud af Tavlerne? P. A.

S.: Muggent Blomsterstøv kan ikke benyttes af Bierne til Ingelesfoder, og Bierne har meget Besvær med at saa det ud af Tavlerne. Man har tidligere raadet Biavlerne til at sænke saadanne Tavler lodret ned i en Spand med Vand og lægge Vægt paa Tavlerne, saa Vandet i et Par Dage stod over dem, saa skulde Blomsterstøvet være opløst af Vandet, saa det kunde lade sig udshyge. Vi har prøvet denne Maade at rense Tavler paa, men det vilde ikke lade sig udføre ordentlig, Tavlerne blev ikke rene, men fik et ubehageligt snavset Udseende. Vi tror, at det bedste, De kan gøre ved Tavlerne med det muggent Blomsterstøv i, er at smelte dem paa Solbøks-smelteren, det giver mindst Arbejde, og lade Deres Bier saa nye Kunsttavler i Stedet, det er baade De og Bierne bedst tjent med.

Nr. 20. Vær saa venlig gennem „T. f. B.“ at meddele mig hvad Slags Suffer der er det bedste til Bisfoder? H. K. K.

S.: Til Bisfoder anses lyst Kandis eller lyst Skandisgrus for at være det bedste. Til hver 2 Pbd. Kandis tages 1 Pot Vand og 1 Kvint Salt. Blandingen smeltes

under stadig Omrøring. Man bør altid fodre om Aftenen og give Bierne Fodret lunkent.

Nr. 21. Jeg har 2 Kuber, som jeg gjerne vil have sat til Redbygning, hvilken Tid anser De for mest passende at sætte disse Kuber paa Trugstaderne? H. K. K.

S.: Er der „Kranse“ eller „Dragkasser“ under Kuberne, saa bør disse paa en mild Foraarsdag skæres fra Kuben med en Stalkraad, derefter pudses Tavlerne ca. $\frac{1}{4}$ “ kortere. Naar der er blevet saa mange Bier i Kuben at de besætte alle Tavlerne lige ned til Bundbrættet, saa er det den rette Tid til at sætte Kuberne til Redbygning, dette vil ofte være Tilfældet i Slutningen af Maj Maaned. For hurtigt at saa Kuberne rige paa Bier, kan man fodre dem 2 a 3 Aftener om Ugen med lunkent Foder.

Nr. 22. Er der nogle Steder her i Landet hvor der drives Dronningavl? J. P. N.

S.: Ja, i 1898 blev der drevet Dronningavl flere Steder her i Landet, bl. a. hos Brødrene Nielsen, Ollerup, B. Skjerninge, Lærer H. H. Hoffmann, Højsmark, Raskov, H. P. Christiansen, Naarup St., Landpost J. C. Beberjen, Fløng, Hedehusene og paa Biavlsskolen i Roskilde.

Nr. 23. Kan der i saa Tilfælde faas Dronninger at købe nu? Jeg har et Par Bisfolk, som er viserløse. J. P. N.

S.: Vi antager, at der hos Dronningavlerne her i Landet ikke er indvintret Reservebrønninger; thi paa Grund af den regnsfulde Sommer gif der mange unge Dronninger tabt, og Efterfølgelsen efter Dronninger var meget stærk i Efteraaret.

Nr. 24. Hvor meget koster en Dronning nu? J. P. N.

S.: Prisen paa Dronninger i Maj Maaned er i Krain og Italien 5 a 5 $\frac{1}{2}$, Kr.

Nr. 25. Kan jeg nu i April Maaned tilfætte de viserløse Stader Dronninger? J. P. N.

S.: Det kan godt lade sig gøre allerede nu at tilfætte et viserløst Folk en Dronning, naar Vejret er saa varmt, at der uden Skade kan arbejdes med Bierne. Men saa længe det er koldt i Vejret og fryser om Natten, kan Dronningerne ikke taale Forfærdelsen med Bane og Post.

Nr. 26. I Juni Maaned agter vi at afholde en Udstilling, kan jeg saa 30 Diplomer at købe hos Dem, og kan de leveres straks, eller skal de forudbestilles? E. B.

S.: DBF.s Diplomer opbevares hos Sekretaren Hr. Oversergent Bjerregaard, Fredericia. De behøver ikke at forudbestilles.

Nr. 27. Paa Grund af Forholdene

har jeg mine Bisfolk staaende kun 10 Aen fra Jærnbanen, som daglig befares af 12 Tog. Tror De, Bierne overvintret daarligere, fordi de staa saa nær Banen? E. B.

S.: Vi tror ikke, at den Rystelse, der mulig gennem Jorden fra Banen eller ved Vognførsel paa Landeveje, forplanter sig til Bihusene, forstyrret Biernes Vinterro, saa de derved overvintre daarligere.

Nr. 28. For et Par Dage siden kom en Begynder og bad mig om jeg ikke vilde hjælpe ham med at tilse hans Bier, da han troede der var Mus i dem. Dette viste sig ogsaa at være Tilfældet med den første Kube, den var helt ødelagt og Bierne døde. I den anden Kube fandtes ikke mindre end 3 velsfødte Mus, der havde gennemgaaet en Rage i den ene Side af Kuben, men efter alt at skønne vare Bierne i god Behold. Jeg vil derfor spørge: er der Fare for at Bierne ikke vil bygge videre paa den af Musene ødelagte Table? K. B.

S.: Naar Byggetiden kommer og Bierne mangle Plads, saa vil de fylde de Huller Musene har gnavet med Dronebofs.

Nr. 29. Til Foraaret skal jeg have en Bisfamilie overført fra et Højtade til et Trugstade. Tror De ikke at det vilde være heldigere at labe en Kasse efter Kammerens Størrelse uden fast Bundbræt, og naar Vejret tillader det, saa indhænge Yngeltavlerne i den, og saa sætte Kassen paa Trugstadet til Nedbygning, ligesom ved Nedbygning af en Kube. Er dette ikke bedre end at udføre Bygningen og binde den ind i Trugstadets Kammer? K. B.

S.: De har glemt at anføre Maa- lene paa Kammerne i Deres Bihuse, men vi forudsætter, at Deres Højtaderammer er paa 8 × 7" og Deres Trugstaderammer 10 × 12" eller □'. Til disse Kammer skal der næsten 2 hele Tavler, foruden 2 mindre Stykker for at fylde en Trugstade- ramme, og naar en Table skal sammen- sættes af saa mange Stykker, saa gaar der altid en Del Yngel til Grunde og tillige bliver Tavlerne meget ujævne, samt i det hele taget kun daarligt stikkede til at hngle i. Det vil derfor være langt mere fordel- agtig at flytte Bierne over i en Kasse, som De omtaler, og sætte den oven paa Kam- merne i Trugstadet. I Trugstadet bør anbringes 3 a 4 Kammer, helst forlyhede med gode udbyggede Tavler, eller i Mangel deraf med Runstavl. Paa Bierne godt til, at de kan sidde varmt. Hvis Trækket ikke er godt, bør De fodre.

Nr. 30. Er det heldigt at give For- raadsfattige Bisfolk 4 Pd. Kandisopløsning (varmt) i Blikbeholdere over Kammerne paa en Gang? H. H.

S.: At give 4 Pd. Foder af Gan- gen over Kammerne saa tidligt paa Aaret, anser vi for at være for meget, da Bierne næppe kan naa at saa baaret det ned i Tavlerne i Løbet af en Nat. Vi tror at De er langt bedre tjent med kun at give 1 a 1½ Pd. Foder af Gangen, og saa fodre 2 Gange om Ugen, derved fremmer De i langt højere Grad Uglægningen i Deres Stader. Bisfolk der ere fattige paa Forraad skal have meget Foder i April og Maj Maaned. Se derfor efter, at intet af Bi- folkene kommer til at mangle Føde. De Bisfolk der har Forraad over Yngelen, ud- vikler sig altid bedst.

Nr. 31. Kan Bierne forsegle Fod- ret i Tavlerne paa denne Tid af Aaret, naar Lejet holdes varmt? H. H.

S.: Ja, er det saa varmt i Stadet at Bierne kan svede Boks, saa vil de for- segle det Forraad som de ikke har Brug for straks.

Ekko fra Staderne.

—:—

Bregninge, Rysted, d. 4. April.

I Gaar saa jeg lidt til mine Bier, de havde det godt. Kun en Familie med Dronning fra 1897 var noget spækket. I Dag har en Mængde unge Bier holdt For- spil, og først i Dag har jeg set Bier komme med Blomsterstøv og Klæbbofs. Om saa Dage, hvis Vejret holder sig nogenlunde, agter jeg at begynde Spekulationsfodring. A. P.

Ramsmagle, Viby, 6. April.

Alle mine Bisfolk har overvintret godt. Jeg er glad for Bladet, det gaar jo ud- mærket nu. Det lader til at vi faar nogen Diskussion imellem praktiske Biavler, det trænger vi netop til. J. J.

Samsø, 3. April.

Nu har vi da begyndt (naar vi inel- lem har lidt pænt Vejr) at tilse Bierne, som vist de fleste Steder have udvintret godt, og uden Tab af Folk. Mine Bier har saa rigeligt Forraad, saa hvis det ikke havde været Lynghonning der havde siddet hele Vinteren i Stadet, saa kunde jeg have Brug for Slynghonningen straks. Jeg tager nogle af Tavlerne ind i min varme Stue og stræller Laagene af en Del af Cellerne, overhælder dem derpaa med varmt Vand, saa lader jeg dem staa og dryppe af i et Par Dage til der kommer en mild Dag

igen, de bliver da sat ind nær Ingelen, det giver Liv og Røre i Vejren og varmer de smaa op, hvad de nok kan fortjene efter at have døjet den lange Vinter, medens vi havde Varme i Kaffelovnen. L. F.

Savnlige Vink.

Vejret (8. April) har siden den 19. Marts langt fra været mildt Forarsvejr. Den lille Vinter, det begyndte med den 18. Marts, blev til en stræng Eftervinter, der bragte den strængeste Frost, vi har haft i denne Vinter. I flere Nætter var det over 10 Graders Frost. Vel blev det ved Maanedens Slutning mildere Vejr, men det blev langt fra godt Bivejr, idet Dagene i Reglen vare kolde, med Blæst og ofte Regn. En Del Nætter frøs det ret betydeligt. Selv i Bigaarde, der er jævnt godt beskyttede mod Vinden, har der ikke været ret megen Lejlighed til at udføre de nødvendige Forarsarbejder, saa som Efterlysn, Udrensning af Smuld og Fodring m. m. Flere Bavlere som har indvintret deres Bisfolk paa et lille Forraad har meddelt os, at de, trods det uheldige Vejr har begyndt med at nødfodre, da de frygtede for at deres Bier var ligeved at have opspist Forraadet. At det kolde Vejr har hæmmet Bierne i deres Udvikling er en Selvfølge. Men Plantevæksten er jo ogsaa blevet hæmmet i sin Udvikling af Kulde. Plantevæksten er langt tilbage. Crokus, Føljud og Hestehov har begyndt at blomstre, den sidste giver i godt Vejr megen Honning.

Efterlysn bør foretages saa snart Vejret tillader det, for at se om der er tilstrækkeligt med Forraad i Staderne og tillige bør man rense Stadernes Bund for Vosksmuld, thi derved odelægges Vosksmølslarvernes bedste Udviklingssted. Bladsen imellem Tavleborene og Voskbogen er ogsaa et godt Tilflugtssted for Vosksmølslarver, og bør derfor efterjes paa en Dag med mildt og stille Vejr.

Fodring med flydende Foder bør altid foretages om Aftenen, for ikke at hvidlokke Røbbier. Saalange det er kolbt om Natten foretrækker vi altid at fodre fra oven, idet man ved at fodre paa den Maade faar Foderet anbragt saa nær ved Viflyngen saa Bierne kun har et kort Stykke til det. Ved Fodring, hvad enten den foretages fra oven eller fra neden i Stadet, bør der sørges for at faa lidt som mulig af Varmen undviger, og at man benytter saadanne Foderapperater, saa Bierne ikke bliver tilføiede af Foderet.

Band. Hvis Bierne ikke nærved Bigaarden have Udgang til Vand, bør Bavlveren sørge for, at de kan faa let Udgang til det, ved at henhænge i eller tæt ved Bigaarden et Fad med rent Vand, i hvilket der lægges nogle smaa Træklodser, Smaasten eller Mos, hvorpaa Bierne kunne sidde medens de opfuge Vandet.

Pakning. Netop i den Tid Bierne yngle behøver de mest Varme i Yngelredten, derfor bør Pakningen, baade oven over Bierne og bag ved Glasdøren, være pakket saa tæt som mulig. Hvis man fodrer genuent en Foderaabning foroven, bør der pakkes omhyggelig omkring Foderen for at Varmen ikke skal undslippe ad denne Vej. Af samme Grund bør man paa denne Aarstid være meget forsigtig med at adskille Yngelstavlere ved Underjøgelse af Stadet, thi herved foregaar altid en betydelig Afkøling af Ingelen.

Kunstabler bliver der paa Grund af det kolde Vejrlig næppe Anvendelse for i denne Maaned.

Mål. Nu gælder det om at passe paa sit Forraad af gamle hengemte udbyggede Tavler, at ikke Møllarver skulle ødelægge dem. Det sikreste Middel er at ophænge alle disse tomme Tavler i et lille Kammer, der er saa tæt tilluftet som muligt. Midt paa Gulbet stilles en Stærnpande med Tørvegløder og derpaa kaster man en Haandsfuld Svovl (i smaa Stykker eller som Svovlsblomme), hvorpaa man hurtigt forlader Kammeret og tillukker Døren tæt. Den næste Dag udluftes Kammeret. Har man ikke et saadant Kammer til Raadighed, kan man indhænge Tavlerne i Kasser, i hvilke man med en Røgblæser eller Røgpuster indblæser Svovldampe (se Smaastryk Nr. 8).

Sørg nu for at have de nødvendige Stader, Kammer, Magasiner, Redstaber og Kunstabler parate til den forestaaende troble Tid for Bavlren.

Meddelelse fra DBF. De, der endnu har Penge til gode hos D. B. F. for Aaret 1898, bedes snarest at indsende Deres Regning til Foreningens Kasserer, Hr. Overjergent Bjerregaard, Fredericia.

Brevkasse.

Bogsamlingen. De Bøger, der er udbaante i Tiden fra 1. Juni 1886 til 15. Septbr. 1898 og endnu ikke er tilbagekendte, bedes tilsendt „T. f. B.“s Red. snarest. Kredens Opmærksomhed henledes paa, at Ublaas af Bøger kun sker paa et Tidrum af højst 6 Maaneder med 6 Bøger paa en Gang.

Ny Holdere af „T. f. B.“ faar alle de tidligere paa Aaret udfomne Nr. gratis tilsendt. Oplaget er tilstrækkeligt stort.

Krainerbier. Paa Grund af den strenge Eftervinter ventes den første Sending Krainerbier ikke hertil før ved den 15. d e n n e s.

Hvis flere Ordre paa Krainerbier indkommer inden den 1 Maj, vil en ny Sending blive indfor skrevet.

Kundgørelser.

3 moderne Bistader

med Tavler, Styngemaffine med Tilbehør, alt fuldstændig ufsadt, sælges for 50 Kr. hos Fru Dinesen, Birkerød.

Honning til Salg.

Et Parti lys afstnyget fint krystalliseret Honning er til Salg a 55 Ore pr. P. d. naar der tages mindst 10 Pbd., hos Landpost K. P. Jørgensen.

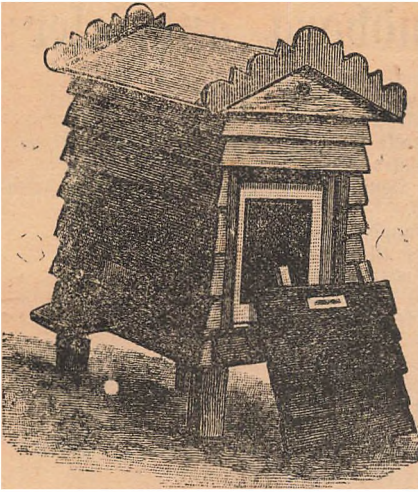
Bordrup St.

De billigste, bedste og mest akkurate **Wiboliger** og **Udflyngere** samt de mest brugte **Smaaredstaber**, **egte Sivots-tavler** haves al Tid paa Lager.

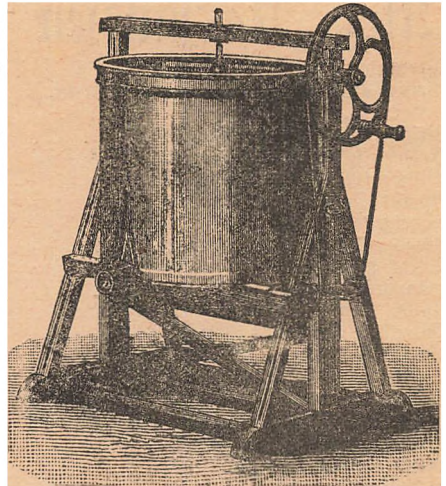
Munstreret Prislister frants.

2ved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Alle Biavlere
 bør skrive efter Vejle Biavlsredskabsfabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlen hørende og sendes franco.
I. V. Boesen, Vejle.

En Karl,

vant til Vandbruget, kan til 1ste Maj faa Plads paa en mindre Bondegaard, om ønskes som Glev i Biavl, saavel teoritisk som praktisk Undervisning. Flere 1ste Præmier for Biavlsdrikt havees. Vandbrugsmaskinerne drives ved Windkraft. Opløsing med Vønjordringer udbedes.

P. N. Povlsen Søndergaard,
 Boddum pr. Hurup St.

Hønning til Salg.

100 Pbd gul Hønning a 50 Dre, er til Salg hos **Laurids Hansen,** Vestre Lim pr. Lim St.

Min prisbetsønnede

Bi-Pibe

for Røgere faa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Rejrup, Brønninge.

Sendes til Ublandet med Efterkrav.

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bi-bog anbefales

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel For- eninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunst- tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Præmier.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Gndnu havees Ima gul Sennop af egen Avl til Salg.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

De billigste

og bedste **Stader** og **Udstyngere** faas hos **Snedker N. Jensen,** Sjolte, Præstø.

Stader havees paa Lager.

Gode Røgp usterer anbefales.

Rogle Cementkunstavleforme til Støbning af Kunsttavler til 10 × 12" Rammen er til Salg hos undertegnede for 5 Kr. Sendes med Postopkrævning.

Anders Johansen, Trætomager,
 Røjrup Mart, Langebov St.

Ægte Bivokstavler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Nar i Stand til at garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Balsmaskine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 15" i U. Tillige leveres Drone- og Delingstavler. Prøver paa Forlangende gratis.

Åsfebrup St., i Februar 1899.

Snedker **J. F. Nielsen.**

Til Røbs ønskes

et sundt og kraftigt Bivolk i et godt Stade med Lavnormal Rammer. Kordegn **Thomas Schmidt,** Nordby paa Fano.

6 Bivolk i gode 10 × 12" Stader samt en Udstyngningsmaskine, er til Salg hos Proprietar **Jessen,** „Elsagaard" eller ved Henvendelse til **Domrer P. Pedersen,** Toldbodgade 12, Roskilde.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer) faas atter i Nar hos **H. Rasmussen & Co.,** Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg), Bancadresse Vestrup (for Svendborg). Prisen er i Nar 1-5 Pund 1,85 Dre, 5-10 Pund 1,80 Dre. 10-25 Pund 175 Dre, over 25 Pund 170 Dre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Dre pr. Pbd.

Kunsttablevalse.

En kun ganske lidt brugt Tablevalse er paa Grund af Omstændighederne billig til Salg ved Henvendelse til **Lærer Th. Buchholz,** Rødding, Sønderjylland

For Biavlere.

Da jeg bevisligt importerer flere Cykler end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand til at levere en bedre Cykle til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,
 Jernbanegade 6, København V.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Prøveglas i Træhulstre, pr. Stk. 16 Ø.
 Prima afflevent Zinf-Dronninggitter pr. □ Fod
 65 Ø.
 Prima Papgitter, pr. Fod 85 Ø.
 Grønsøvs fuldkomne Fodrer, 70 Ø.
 Pipibe (Grønning's Model), 2 Kr.
 Koerbs Fodrer, 60 Ø.
 Ribehætter, 20 Ø.
 Høgløfere (tyll) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrogere 2,30.
 Bifler 19" højt 0,65.
 Skrallesniv (Woods Model), 75 Ø.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Spartler, 5" langt Blade, 45 Ø.
 Tablespore, 30 Ø.
 Tavletraad, engelsk, fortinnet, pr. Pd. 0,65.
 Porters Vitommer, 0,50.
 Reus Vitommer, 0,40.
 Loddetaude, 1,00.
 Bihandker, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
 Fin Bestænker, af Blis 22 Dre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr.
 40 Ø.
 Dronningcellebestyttere, 0,08.
 Amerikanske Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk.
 5 Kr.

Skrallebatter til alle 3 Maal, 1 Kr. 65 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Honningløsnere, 80 Ø.
 Amerikanske Zinfasse, 30" lange, 0,20.
 Galvaniserede Bihushængsler, pr. Par 10.
 Engelske Honninghoner. Patent, af forfatteren Jærn
 1,00.
 Udslyngningspande med Patent Hænder, 0,85.
 Honningfi til Spanden, 60 Ø.
 Solvoksmelter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Vokskrenser, 30,00.
 Kunsttableformer af Kobber, pr. □ 0,18.
 Hobards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylindere til Udtømningsmaskine, 2 Tabler 12 × 12"
 Suortræk, Soldens Afstand 13½, 29 Kr.
 Porcellæns Nebærg, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønsringe, pr. 100 Stk. 0,65.
 Honningglas til Overbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk.
 9,50, pr. Stk. 10 Dre. 2 Pd. pr. 100 Stk.
 14,50, pr. Stk. 20 Ø.
 Abbots Honningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr.
 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,13½. 2 Pd. pr.
 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentpapir, 30" bredt, pr. M. 0,06½.
 Propper af prima Kork til Abbots Glas, 1 Pd.
 pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Pd.
 pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Bifoder! Bifoder!

Smut og ren Mandis faas til 21 a 22 Dre pr.
 Pund hos **Johan Hansen, Randers.**

Kunsttavler, Biholiger,

Udslyngere og forskellige Biavlsredskaber faas hos
 Smedker **J. Chr. Olsen, Hvidested** pr. Kollektid.

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Dre pr. Stk. Med
 Forjendelsesporto 90 Dre.

Gartner **N. Larsen, Korbæk, Frederikshund**
 Ved Bestilling bedes Rammemaalet opgivet

Stor Realisation af Bivokstavler af ægte Bivoks.

Da jeg i 1899 vil have realiseret 9000 Pd.
 Voks, tilbydes ægte Bivoks til følgende lave Priser:
 1 a 5 Pd. 180 Dre, 5 a 10 Pd. 175 Dre,
 10 a 25 Pd. 165 Dre, over 25 Pd. 160 Dre
 pr. Pd.

Voks forarbejdes for 25 Dre i Partier paa
 25 Pd., derunder 30 Dre pr. Pd.

Biavlsredskaber i største Udvalg. For-
 lang min Prislifte.

Chr. Nielsens, Viborg.

Foreningsmeddelelser.

De Medlemmer af Skanderborg og Omegns
 BF. som ønske Bivokstavler eller byttet med Tav-
 ler, bedes sende Bestilling og Voks til underteg-
 nede inden 1. Maj.

Stilling, d. 8. April 1899.

Søren Jørg Nielsen.

Nalborg Amts BF. De af Foreningens
 Medlemmer som ønsker Voks forarbejdet til Tavler,
 saavel som Bestilling paa Tavler, bedes at ind-

sende Voks og Ordre til undertegnede senest 17.
 April.

Den 27. Marts 1899. J. C. Bedj,
 Danmarksgade 90, Aalborg.

Kolding og Omegns BF. afholder General-
 forsamling Fredag den 21. April, Kl. 2 Eftmd.,
 paa Hotel "Fremad". Følgende forhandles: 1.
 Bestemmelse om hvor mange Møder, og hvor de
 skal afholdes. 2. Valg af Foredragsholdere til
 Møderne. 3. Bestemmelse om en Udstilling. 4.
 Valg af Komite og Dommere. 5. Mulig Be-
 stemmelse om Fællesindkøb af Vokstavler.

Lunderskov, den 5. April 1899.

P. Christensen,
 p. t. Formand.

Vesterhøjinge og Omegns Biavler-
freds holder Møde hos Hans Jørg Hansen,
 Vesterhøjinge Mark, Søndagen den 23. April, hvor
 der blandt andet tages Bestemmelse om Fælles-
 indkøb af Redskaber og Vokstavler.

Brobyværk, den 5. April 1899.

H. P. Hansen, Uhrmager.

Indhold af dette Nummer:

Bipest, af Wm. Mac. Evoy.....	103
Brevkasse.....	112
Ekko fra Staderne.....	111
Fra Kredsen.....	109
Foreningsmeddelelser.....	114
Gavnlige Binf.....	112
Hvad jeg hørte og saa, af Aug. Petersen...	104
Kraimerbier, af N. Riikson.....	100
Kundgørelser.....	112
Lindelof, M. J., Lærer.....	99
Myrer, af N. Hansen.....	109
Om Stadets Form m. m., af N. P. Lücksen	101
Om vore Træforhold, af Th. Buchholz....	108
Bræmtering af hele Bigaarde, af Sørensen	
Gaudrup.....	106
Rammer, af Jacob Olsen.....	106
Spørgsmaal og Svar.....	110

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Det danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

PAUL T. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Læ.

Der er næppe Tvivl om at Udbyttet af Biavlen i Danmark vilde være betydeligt større, hvis det var gaaet op for det store

at faa et større Udbytte af Bierne, saa er vi sikker paa, at et af Midlerne dertil er, at man sørger for at skaffe Læ, hvor Bi-boligerne staar. Hvor der er godt Læ i Bigaarden vil man have et langt større Antal Dage at vælge imellem til at passe

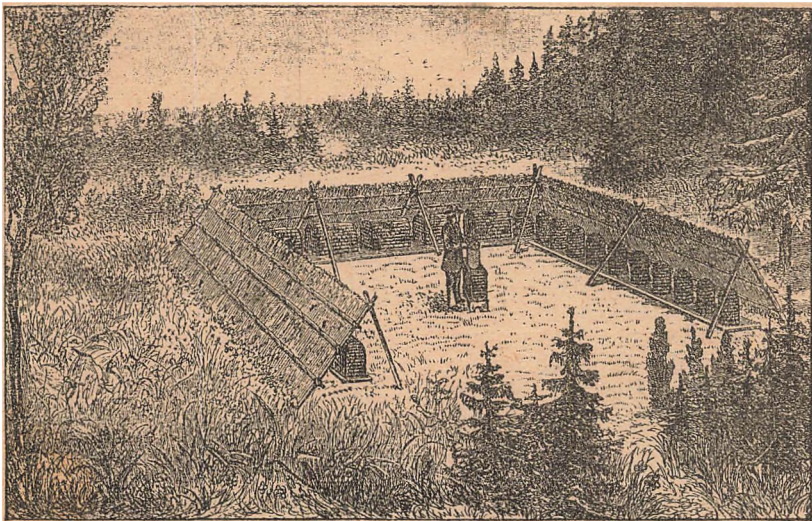

Fig. 20.

Flertal af Biavlere her i Landet, at Læ for Bierne spiller saa stor en Rolle, som det i Virkeligheden gør. Naar Biavlerne paa Grund af det ringe Honningudbytte i de sidste Par Aar stadig søger efter Midler, hvorved de haaber at kunne naa

Bierne i, og de vil som en Følge deraf ogsaa blive langt bedre passede. Endog i Bigaarde, som er nogenlunde beskyttet mod Vinden, er Antallet af Dage i Foraaret kun saa, hvor Biavleren kan foretage Efter-syn hos sine Bier; thi i Almindelighed er

det saaledes, at paa de Dage Solen skinner om Foraaret, saa blæser det ofte endog ret stærkt. Blæser det ikke, saa er det ofte Regn, taaget eller kolbt Vejr. At aabne for et Vifolk, naar Vinden blæser i Bigaarden, saa at den straks affoler Ingel-lejet, maa paa det bestemteste fravaades, da Ingelen under saadanne Forhold let kan blive forfolet og gaa til Grunde, derfor er Læ — et tæt Læbælte eller Hegn — ogsaa af denne Grund af meget stor Betydning for enhver Biavl, som kun har Fritiden til at paa sine Bier i. Staar Bihusene paa en rigtig lun Plads bliver der et langt større Antal Dage at Bierne uden Skade kan efterjes, end naar Bistaderne staar paa en mindre beskyttet Plads. Ogjaa for de unge Dronningers Befrugtning spiller Læ en meget stor Rolle, efter de Erfaringer vi have indhøstet i det sidste Aar. Og vi er sikker paa at Dronningerne blive langt tidligere befrugtede og komme som en Følge heraf hurtigere til at lægge Æg, naar Bigaarden er paa et lunt Sted, end naar Staderne staar mere eller mindre udsat for Vinden. Den gamle Tale, at jo lavere og lunere Plads Bistaderne var opstillet paa, jo større Udbytte, vil sikkert viise sig i næsten alle Tilfælde at være rigtig, det har vi jaet ikke saa faa Beviser paa i den den Tid, vi har drevet Biavl. Som det vel er de fleste af „T. f. B.“ Læsere bekendt, er der ikke saa faa Steder i Udlandet, hvor der drives Vandrebavl, idet Biavleren, der bor i eller ved en Købstad eller i en Egn med tidligt Træk, finder sin Fordel ved, naar Vingen og Bughveden skal til at blomstre, saa pr. Vogn eller Jernbane — ofte mange Mile — at flytte sine Bier ud til det sildige Træk, for at de der kan samle ikke alene til Stadernes Vinterforraad, men ofte samle de saa meget, at de kan give et ret betydeligt Overskud. Fig. 20 viser en saadan Vandrebigaard, der er opstillet i en Graustov ude i Vingeegnen. Denne Biavl er ikke Lejlighedsbiavl, nej, han driver Biavlen som Jag (Haandværk), ligesom hans Fader for ham, han kender derfor hvilken Fordel et godt Læ yder Bierne, som en Følge deraf flyer han ikke Udgiften og Ulejligheden, der er ved at frembringe Læ, uagtet at Bierne kun skal blive paa Pladsen i den korte Tid at Vingtærket varer. Da hans Skærm kun skal staa i nogle saa Uger, laver han den saa billig og letflyttelig som mulig. Billedet viser os Maaden, hvorpaa han skaffer sine Bier det saa højt nødvendige Læ. Kan han finde sin Fordel ved under disse Forhold at skaffe Læ tilveje for nogle saa Uger i Høsten saa maa det være en

langt større Nødvendighed for de Biavlere, som ikke flytter med Bierne, men har dem staaende hjemme i Haven at der sørges for Læ for Bierne. Vandrebavlerens Arbejde ved Bierne i Vingtærket bestaar kun i at give Bierne tomme Tavler samt udtage fyldte. Han skal i den Tid ikke arbejde med Ingellejet saaledes som vi gør i Foraars- og Sommertiden, derfor er Læ langt mere nødvendig for os end for ham.

Cypriske og krainer Bier samfign. med Stafienere.

Af G. M. Doolittle. Efter N. B. Journal.

En Brevskriver, som agter at begynde paa Biavl, har sendt mig et Brev, hvori han skriver:

„Jeg har tænkt paa at ville begynde med cypriske Bier, hvis saadanne kan faas til Købs. Synes De, at det er et passende Slags Bier for mig at begynde med? En af mine Venner har fortalt mig, at de, han havde, vare meget frugtbare, og han siger, at en af de Egenstaber ved en Birace, der bor værdsættes frem for nogen anden, er Dronningernes Frugtbarhed. Hvad er Deres Menning?“

Nuvel, jeg tror, at frugtbare Dronninger er en af de gode Ting, der gør sit til, at der kan opnaas et godt Udbytte af Biavl; men for at have denne Betydning skal de være frugtbare i rette Tid. Er de det, er det af stor Vardi; men hvis de er mest frugtbare paa Tider, da Bierne, der udflækkes af de lagde Æg, ikke kan naa at blive udviklede til Markarbejdere, før Træktiden er forbi, saa er deres Frugtbarhed intet værd. Hvis Deres Ven havde ændret sin Udtalelse saaledes, at han i Stedet for havde sagt, at han satte Dronningernes Uglægningssevne over alle andre Egenstaber, naar denne kunde reguleres paa en saadan Maade, at den kunde blive til den størst mulige Fordel for Biavleren, saa vilde jeg med Glæde have godkendt den; men hvis hans Udtalelse skal forstaaes saaledes, at han sætter Dronningernes Frugtbarhed paa enhver Tid af Aaret over alle andre Egenstaber, saa maa jeg sige, at jeg tror, at hans Opfattelse er forkert.

I denne Egn, hvor vi har omtrent 6 Uger om Aaret, i hvilke Bierne samle Overskudshorning, onsker vi Dronninger, der kan lade sig formaa til at fylde Staderne med Ingel nogle saa Uger før Horningetrækets Begyndelse, og som til andre Tider

ikke lægger flere Æg, end der er nødvendigt, for at Familierne kan bestaa. Hvis Deres Ven havde et Stykke Arbejde, som han skulde have færdig til en bestemt Tid for at faa nogen Fordel deraf, saa vilde han leje sine Hjælpere før Tiden udløb, ellers slet ikke. Hvis han ønskede Hjælpere til en vis Tid, og de ikke kom, for det var for sent, saa vilde han sikkert ikke beholde dem og føde dem i 6—8 Maanedes, fordi det ikke var behageligt for dem at komme for. Sikkert ikke! Han vilde nok meddele dem, at han ikke ønskede dem, fordi det var alt for sent. Jeg siger, at det er mere til Biablerens Stade end Gavn, at Staderne kommer til at indeholde et stort Antal Trækbier efter Honningtrækkets Slutning.

At jeg foretrækker Italienerne fremfor alle andre Bier har sin Grund i, at de er lettere at behandle og at jeg lettere kan faa Staderne overfyldte med italienske Bier til den rette Tid, end med nogen af de andre Racer. Og saa, saa snart som Honningtrækket indtræffer, vil Dronningerne slutte deres Frugtbarhed, og saaledes bliver vi fri for at faa en Del „jultne Munde“ at føde paa en Tid, da de ingen Nytte er til for Biaberen. Mange af vore største Honningproducenter er komne til at tænke paa samme Maade, hvilket ses af efterfølgende, som jeg nylig har modtaget:

„Jeg opnaar langt de bedste Resultater fra mine rene Italienerne. Italienerne synes at være meget mere tilbøjelige til delvis at standse Yngelansætningen og lægge al deres Energi ind paa at samle Honning, naar som helst der er et stærkt Træk, end nogen af de andre Racer, som jeg har prøvet, og det er en meget stor Fordel.“

Nu til Spørgsmaalet om de cypriske Bier! At de ikke kan behandles saaledes, at de opfylder ovennævnte Fordringer i denne Egn, er Grunden til, at jeg stiller mig saa modvillig over for dem, og jeg tror, det er en Fejltagelse at vælge dem til at begynde en Bigaard med, selv om ogsaa de kan faas, hvad jeg betvivler, da de synes at være forsvundne fra Synet i de sidste Aar. Hos mig vilde de ikke ansætte nogen større Mængde Yngel, undtagen under selve Honningtrækket, og det tror jeg er en af de største Fejl, en Birace kan være i Besiddelse af; thi en ekstra Mængde af Yngel under Hovedtrækket siger det samme som et stort Antal Munde at føde efter Trækkets Slutning.

Da jeg prøvede de cypriske Bier, var det i Haab om, at de skulde vise sig bedre, end de Bier, jeg allerede havde; men da jeg fandt, at jeg ikke kunde formaa Dronningerne til at lægge Æg hurtigt nok undtagen i Honningtræktiden, saa indsaa jeg

at det vilde være umuligt for dem at give et stort Oversfus af Honning, ligegyldigt hvad andre gode Egenskaber de maatte være i Besiddelse af. Efter at have gjort mit bedste i flere Aar med Bier af denne Race fra flere forskellige Steder, var jeg nødsaget til at afgive Beretning om, at de kun havde givet mig 50 Pd. Honning i Oversfus paa en Tid, da et lignende Antal Italienerfamilier med samme Behandling gav mig 500 Pd., og saa maatte jeg endda give Cyprerne en Del forseglede Honningtabler fra Italienerne for at faa dem i Winterstand.

Hos mig ynglede de cypriske Bier kun lidt før Honningtrækkets Begyndelse; men naar den Tid først var naaet, saa fyldte de enhver ledig Celle med Yngel, og til denne Yngels Fodring vilde næsten al den Honning medgaa, som de faa Arbejdere, der tidligere var blevne udklæbte, kunde naa at samle medens Honningtrækket varede. Paa den anden Side, naar Honningsindsamlingen begynder, saa har Italienerne et Yngelrum overfyldt med Bier og enhver Table fyldt med Yngel; denne Yngel vil langsomt formindskes, og ved Enden af Trækket har jeg Masser af Honning og kun saa Munde at føde. Her er et Punkt, som mange Biablere synes at tabe Synet af under Udførelsen af deres Haandtering: Bier er kun af Værdi, naar de udklækkes i Tide til at udnytte Honningtrækket; udklækkes de senere, hidrørende fra en Ejendommelighed ved Biracen eller Biablerens Stødesløshed, saa bliver Resultatet: lidet eller intet Oversfus.

De samme Fejl, som jeg har talt om ovenfor, er til Stede i en endnu højere Grad hos Krainerbierne eller i hvert Fald har været hos de 3 forskellige Partier, jeg har haft til Forsøg. Medens de kan være drevet til en stærk Yngeludvikling før Hovedtrækket, saa er de endnu bestemt paa at yngle stærkt gennem hele Trækket og en stor Del af Tiden efter dets Slutning. Saa hvis Familierne ikke bliver set efter, er mange af dem tilbøjelige til at yngle deres Winterforraad op om Efteraaret, og til den megen Yngel under Hovedtrækket gaar en stor Del af det Forraad, som ellers skulde have været opnaaet som Oversfus.

Dronningavl.

Af Brødr. Nielsen, Øllerup.

Vi ville i denne Artikel søge at give en letfattelig, praktisk Anvisning til Dronningavl. De mere videnskabelige Metoder,

der fordrer Omlarvning og lignende vidtløftige Operationer, skulle vi ikke inklade os paa at beskrive, da vi finde dem meget for udviklede og usikre til at være passende for almindelige Biavlere. Vi tror, at hvis Dronningablen skal faa den Udbredelse, der skal til for at sikre Trivjelen af Fremtidens Biavl her i Landet, saa er det sikkert nødvendigt, at der skal mere letfattelige Anvisninger til end de fleste af de hidtil givne. Nogle paaistaar ganske vist, at det bedre kan betale sig at købe de nødvendige Dronninger hos Dronningavlerne end at avle dem selv. Det kan gerne være; men det Antal Dronninger, der aarlig udbydes tilsalg her i Landet, er endnu saa forsvindende, at det næsten er uden Betydning. Et Par Hundrede Dronninger eller der omkring om Aaret sige ikke saa meget til ca. 55000 Stader. Selvfølgelig vil dette Antal blive større efterhaanden som Dronningavlernes Tal forøges, og efterhaanden som der opnaas større Erfaring i dette særlige Biavlsarbejde; men vi tror dog, at der vil hængaa adskillige Aar endnu, inden Antallet vil naa at blive stort nok til at kunne dække Forbruget. Af den Grund finder vi, at det er rigtigt at arbejde hen til at faa Dronningablen almindelig udbredt blandt Biavlerne. For Dronningavlerne vil der foreløbig blive nok at gøre med at dække tilfældige Tab og med at forsyne saadanne Biavlere med Dronninger, der af en eller anden Grund ikke ere i Stand til at avle dem selv. —

Den bedste Tid at drive Dronningavl paa med Udsigt til at faa gode Dronninger er i Bierens Sværmetid. Ønsker man at avle Dronninger i den Tid, saa bør man allerede fra om Foraaret lægge Mærke til, hvad for en Familie, der er i Besiddelse af de bedste og mest ønskværdige Egenstaber. Denne bør udvælges til Dronningavl. Naar Bladsen i Stedet ikke udvides i Slutningen af Maj, saa vil det sjældent være længe, før Bierne begynde at forberede sig til Sværming ved at opføre Dronningceller. Naar dette sker og den ældste af de ansatte Celler er bleven forseglet, saa borttages den gamle Dronning for at hindre Stedet i at sværme. Derved opnaas tillige, at alle Larverne i de paa begyndte Celler, selv de yngste, blive godt fodrede, hvilket er en nødvendig Betingelse for at faa gode Dronninger. Hvis Stedet nemlig faar Lov til at sværme, sker det let, at det bliver saa affolket, at der ikke bliver Bier nok tilbage til at pleje de sidstansatte endnu usørgede Dronningceller paa en ordenlig Maade. Dette Tilfælde indtræf-

ser ikke, naar Stadets Dronning fjernes. Samtidig med Dronningens Fjernelse bør man nøje mærke sig de forskellige Cellers Alder og Antal; for man nemlig ikke det, er der Fare for, at en af de unge Dronninger kan udløbe før beregnet og ødelægge alle de andre ansatte Celler, før man faar dem fordelt til de forskellige Stader, hvori de skulde anvendes. Det tager i Reglen en Tid af 7 Dage fra det Øjeblik en Dronningcelle forsegles til den unge Dronning sødes. Dette bør man mærke sig. Staderne, hvori man ønsker at indføre Cellerne, bør være dronningløse i mindst 3 Dage i Forvejen; ere de ikke det, udsætter man sig for at faa Cellerne revet i Stykker eller de unge Dronninger ødelagte efter at de blive fødte. Ved Dronningcellernes Overtøse til de forskellige Stader bør der udvises stor Forsigtighed. Alle stærke Stød og Rystelser af Tavlerne, de sidde paa, maa undgaaes, ligesom det bør paases, at der aldrig bliver vendt op og ned paa nogen af Cellerne, efter at de ere bleve løsne fra Tavlerne. De unge endnu ikke fuldt udviklede Dronninger kunne derved let tage Skade, saa at de senere blive værdiløse. Det bedste Redskab til at løsne Cellerne fra Tavlerne med er en spidsgrenet Saks. Har man et Slags Rammemaal i alle sine Bistader, saa er det ubetinget det letteste at udtage en Table med en Dronningcelle paa og indhænge den tillige med de vedhængende Bier i et af de dronningløse Stader. Er Dronningcellerne i Uvlsstadiet fordelt paa flere Tavler, hvad de ofte ere, naar de som i dette Tilfælde opføres som Forberedelse til Sværming, saa kan denne Fremgangsmaade benyttes. Ere de imidlertid ikke det, eller det af andre Grunde ikke kan lade sig gøre at flytte Tavlerne, saa maa man udflytte Cellerne og anbringe dem i Cellebeskyttere. Disse kunne saa, anbragte i nogle Kroge af almindelig Jærntraad, indhænges i de forskellige Stader, hvori man ønsker nye Dronninger. Hvis Staderne have været dronningløse i 3—5 Dage og Bejret er nogenlunde varmt, saa kan det lade sig gøre at anbringe Cellerne mellem Rammernes Tavlebærere uden Beskyttere. To Kammer stilles lidt ad, en Dronningcelle stikkes ned, og Kammerne skydes atter sammen, saa at Cellerne bliver klemte fast; men selvfølgelig skal dette ske med Forsomhed, for Cellerne maa ikke blive trykket saa haardt, at den unge Dronning, den indeholder, kan tage Skade derved. Nogle Dage efter, at de unge Dronninger ere udløbne af deres Celler, undersøges Staderne, og alle opførte Dronningceller fjernes. Faar de Lov

til at sidde, er det nemlig meget sandsynligt, at Bierne i disse Stader ville sværme. Vi har i adskillige Tilfælde under saadanne Forhold set, at Bierne have sværmt med en ubefrugtet Dronning, selv om der ingen Dronningceller fandtes i Staderne. Men vi tror ikke, at det hører til Reglen, at de gøre dette; det er vist nok undtagelsesvis, at det sker. Det sikreste er imidlertid at lade de unge Dronninger blive befrugtede fra Smaastader og saa senere indføre dem i de store Familier; saa er man da sikker paa at Bierne ikke sværme. Under alle Omstændigheder er det heldigt at have nogle Stykker unge befrugtede Dronninger gaaende i Reserve i Smaastader til at dække mulige Dronningtab med. Hvor man foretager Dronningsliste i de store Stader ved at indhænge Dronningceller, maa man belave sig paa, at nogle af de unge Dronninger kunne gaa tabte paa Barringsudflugterne. I saadanne Tilfælde er det heldigt at have en befrugtet Dronning at indføre. I det hele taget tror vi ikke, det kan betale sig at foretage Dronningsliste i de store Stader saa tidlig paa Aaret ved Hjælp af Dronningceller. Staderne blive let saa bisattige derved, at de hen i Slutningen af Trætiden ikke ere i Stand til at samle ret megen Honning. Derfor anser vi det for at være mere fordelagtigt at lade de unge Dronninger befrugte fra Smaastader.

Smaastadeboliger kunne laves paa flere Maader. Hvor man har lange Stader, der ikke er helt optagne af Bier og Tavler, kan man i Enden af hvert af disse ved Hjælp Træindstud afgrænse et Rum med Blads til 3—4 Tavler til en Smaastadefamilie. Hvert Stade skal have et særskilt Flyvehul bagud. Hvis man skal anskaffe sig særlige Stader i dette Hjem, saa vil vi anbefale at lade lave nogle Kasser af en saadan Lengde, at de kunne inddeles i fire Rum med Blads til 3—4 Tavler i hvert. De forskellige Rums Flybehuller skulle vende i hver sin Retning for at hindre de unge Dronninger i at flyve fejl. Naar man ikke ønsker at benytte de fire smaa Familier i et saadant Stade længere til Dronningavl, saa er det en let Sag at trække Stillerrummene op, der adskiller dem indbyrdes, saa at de blive forenede til en Familie. Naar de ikke ere for svage, saa passer det at forene fire saadanne Smaastadefamilier til en stor Familie.

Naar man har Dronningcellerne opførte i en stærk Familie med megen Yngel og mange unge Bier, er det kun ringe Vanskeligheder, der er forbunden med at

danne Smaastadefamilier. Man behøver blot hen ved Aftenstide at udtage en Yngeltavle, indeholdende en Del moden Yngel, og indhænge den i et af Smaastaderne tillige med en Honningtavle. Begge Tavler skulde være godt besatte med Bier; ere de ikke det, maa man rydde Bierne af en tredje Tavle ned til den lille Familie. Paa den Maade vil man kunne danne saa mange Smaastadefamilier, som der er Bier og Tavler nok til. Af en almindelig kraftig Bifamilie vil der i Almindelighed kunne befolkes 6 Smaastader, og det er vist kun de færreste, der have Brug for flere. Man maa helst vente med at befolke Smaastaderne til Dronningcellerne ere omtrent modne. Det er nemlig det heldigste for de unge Dronninger at Cellerne saa Lob til at forblive i den store Familie saa længe som mulig for Varmens Skyld. Avlsstadet lader man beholde en af Dronningcellerne, og Dagen efter at Smaastaderne befolkes, gives det nogle Yngeltavler fra de andre Stader.

For en Fuldstændigheds Skyld skulde vi til Slutning tilføje, at hvor man kun har Brug for nogle saa Dronningceller, der kan man godt, om det ønskes, lade Stadet, der opfører Cellerne, sværme. De først forseglede Dronningceller give i Reglen altid gode Dronninger, selv om en Sværm drager ud af Stadet straks efter, at de ere blevne forseglede.

Nutids Biavl.

Derom er jo skrevet nogle Artikler i de to sidste Nr. af Tidsskriftet. Maa jeg skrive lidt om samme Sag, set fra en Bærgmands Standpunkt.

At Biavl som en almindelig Bivindtægt paa Landet er gaaet meget tilbage, er en Kendsgerning. Jeg vil fremsøre et Eksempel herpaa, som jeg synes er meget talende: Da jeg for 34 Aar siden begyndte paa Biavl med bevægelig Tavlebygning, efter at jeg meget interesseret havde læst Bruns Artikel derom i Almanakken, havde mine Naboer — to Gaardmænd — ca. 10 Stader hver, og en Husmand havde ca. 15 Stader. Det var allesammen Straakuber, flaskeformede Liggekuber, der brugtes her ude og Bierne trivedes temmelig godt. — Nu er der ikke en Bi mere, som hører hjemme paa disse Gjendomme, og jaaledes er det gaaet mange Steder.

At denne jævnt paa Landet udbredte

Biavl er gaaet tilbage, synes jeg er beklageligt; thi en lille Biindtægt paa f. Eks. 50 til 100 Kr. aarlig kunde jo være en rigtig god Hjælp for en Smaakaarsfamilie. Ogsaa for Planteavlens Skyld maa man jo ønske at Biavlen var mere — og tillige mere jævnt — udbredt.

At staffe al den Honning hjem i Tellerne, som Naturen hyder frem i sine Blomster, saaledes at intet gaar til Spilde i denne Gren af Naturens store Husholdning, maa jo være Maalet for Biavlen; men saaledes som det nu er, gaar Masser af Honning tabt ude paa Marken.

I en saadan jævn og almindelig udbredt Biavl har en forbedret Kubebavl sikkert nok en berettiget Plads, den er billigere for Smaakaarsfolk at komme ind paa, de kostbare Træstader kan snart summe op til en hel Kapital. Jeg mener ogsaa, at for os Landboere passer den af B. Nielsen omtalte simplere og mindre kunstige Metode bedst, ikke fordi, at vi ikke kan lære den kunstige, det tror jeg de fleste kan, men fordi vi ikke har Tid til at experimentere meget med Bierne i den travle Sommer-tid. Og skal Hovederhvervet lide under at Bierhvervet bliver passet, saa vil den samlede Indtægt give et daarligere Facit.

Det er betegnende, at Brødrene Nielsen, Ollerup, skriver: Der bør ingen drive Biavl, uden at de har god Tid til deres Raadighed; thi jeg tror, at den megen Tid, der medgaar til at passe Bierne efter Kunstmetoden, er denne Biavls svage Punkt. Hvem, der har læst Witidende i en Aar-række, erindrer maaske at en saa intelligent Biavler som Lærer Nuphorn, Alfob, for 19 Aar siden offentliggjorte sit Biavls-regnskab, som udviste, at hans Biavl tog saa megen Tid, at det betalte sig daarligt. Jeg er overbevist om, at mange andres Regnskaber har kunnet udvise et lignende Resultat. Naar Brdr. Nielsen har regnet ud, at deres Biavl har givet 7 Kr. 25 Øre i Dagløn (man bør nu vistnok, foruden de 5 Procent Rente tillige regne noget i Afdrag), saa skyldes dette gode Resultat vistnok deres Dygtighed og Erfaring; men desuagtet vil jeg dog paastaa at Kubebavlen kan give mere Dagløn.

Mit Syn paa Biavlen hænger maaske sammen med at jeg bor i en, hvad man vel nærmest vil kalde, Eftertrækssegn, hvor det til Held for os skal være lettest at drive Biavl. I en Sommertrækssegn er det vel nok nødvendig med en mere kunstig Metode. Og for en Biavler, der driver Biavlen som Hovedbestæftigelse og har Erfaring og Dygtighed til at drive Biavlen rationel, er Kunstbiavlen paa sin Plads.

Med Kubebavlen mener jeg heller ikke den gamle Metode med Svovlsøden ved Honninghøsten; den kommer vi forhaabentlig ikke mere tilbage til. Jeg vil her meddele, at jeg har konstrueret et Stade med den her omtalte simplere Metode for Øje, som jeg venter mig en Del af, da jeg mener, at den har Kubens og de fleste af Træstadets Fordele. Den er lavet af Straakubens billige Materiale, er ligesom denne en god Overvintrings og Yngelstade og har ligesom Træstaden bevægelig Tavlebygning med dets Fordele. Skulde nogen ønske det, kan jeg gerne en Gang ved Lejlighed her i Bladet give en Fremstilling af dets simple men noget ejendommelige Fabrikationsmaade.

Peder B. Løkke.

En ny Foreningsramme.

Af Aug. Petersen, Bregninge pr. Nysted.

Det synes at ligge i Luften, at vi i en ikke fjærn Fremtid kommer til at antage en ny anbefalet Ramme, og denne Eventualitet vilde vel, som jeg skrev ifjor, blive fremskyndet ved Indførelsen af Metermaalet. Jeg tror, at vi bør gøre os det klart, at en over hele Landet anbefalet og brugt Ramme vel er en god Ting; men at der ogsaa kan være Fare for Stilstand senere. Vi ser jo, at skøndt vi har 3 anbefalede, og skøndt vel de fleste synes, at det er de to for meget, saa faar det dog Lov til at gaa sin sædve Gang, fordi ingen vil lade sin falde, ingen vil indrømme, at en anden end hans egen er god nok til at indtage Pladsen som eneste anbefalet.

Ogsaa i Tyskland, hvor man dog naaede at enes om en Normalramme, søltes det snart, at den var altfor lille, og man fik da den dobbelte Normalramme indført (høj Normal). Men nu synes ogsaa denne at være bleven Tyskerne for snæver. Gestungs nye „rationelle“ Ramme taler højt nok derom. Men skøndt denne efter min Antagelse er bedre end den iøste dobbelte Normalramme, saa gør man dog Modstand mod den Rationelle, fordi man nu engang har Normalrammen. — Det kan jo være, at man stod sig ved helt at lade Rammespørgsmaalet ligge, fordi det synes saa haabløst at arbejde paa nogen anden Rammes Indførelse hos os, og saa lade Tiden ganske stille afgøre det, ved at en af de nu anbefalede arbejdede sig frem foran de

andre, og ganske vist, det er ikke saa let at klare, hvilken Kamme, der er bedst, da saa meget afhænger af andre Forhold; men naar nu Meteren kommer, saa vil jo de ny Betegnelser og Maal være de allerfleste Biavlere aldeles ubekendte, og de mange Centimeter og Millimeter vil føre rundt i Hovedet paa dem, hvis de ikke foretrække at blive ved Tommer og Linier. — Men faktisk er det, at nye Begreber maa dannes, og saa forekommer det mig, at Tiden er der til at gøre noget i Retning af Ensartethed og Enkeltighed i Kammeopgømsmaalet. Jeg ved nok, at mange vil blive ved det gamle; vil ikke se længere end til deres egen Skersten; vil helst tage alt, hvad Bierne har, fra dem, uden at give noget igen; vil helst ikke gøre noget udover at tage mod Bengene for Honningen. Men naar en Sag, ligemeget hvilken, skal foreskendes, saa har jeg endnu aldrig set, at den blev det ved, at man stadig slog af, saa paa det ene Krav, saa paa det andet. Kravet om større Dygtighed, mere Fjer for Sagen osv., blot for at de bagerste i Flokken, de, der helst vilde have det saa bekvemt som muligt, mindst Ulejlighed med at tænke og gøre noget for Sagen, kunde saa Lejlighed til at sige: „Kan I se, vi har Net, det nytter ikke noget, at I gør Jer Umage, for vi andre kan ikke følge med osv.“

Jeg vil alvorligt fraraade de danske Biavlere at lytte til de Røster, der lyder: „Vi kan ikke!“ Det burde heller hedde: „Vi vil ikke!“ — Vi har vistnok endnu ikke Tid eller Raad til at lægge os til Ro, da jeg ikke synes, vi er klare over alt det, vi nødvendigvis maa være for at kunne kaldes Biavlere. Nej, skal vi ikke være enige om, at det, vi trænger til, er ikke at slaa os til Ro, men til at arbejde videre. Vi er jo ikke helt klare over den bedste Driksmaade, den bedste Kamme, det bedste Stade, den bedste Overvintringsmaade, den bedste Foraarsbehandling og meget mere, saa at der er almindelig Enighed derom, hvorfor skal vi saa standse?

Men det var om Enhedskammer, jeg vilde sige lidt mere.

Det havde glædet mig meget, om Hr. Matthesen samtidigt med, at han saa bestemt fremsatte Kravet om en saadan Kamme, havde fremsat et bestemt Forslag om dens Maal. Han synes slet ikke om Lavnormal, men mener, at den havde godt af at blive noget højere. Nuvel, jeg har tidligere i min Artikel Side 45, 1898, om Kamme-maal og Metermaal peget paa, at vi kunde opnaa et godt Maal ved at antage den i

Amerika ret udbredte „Adairkammer“, der er ca. 35 ctm. bred og 30 ctm. høj udbvendigt. Eller, fastholdende Bredden, der ligger nær ved baade Lavnormal og Kvadratfodsramme, nøjes med 25 ctm. Højde. Det blev en Tavle af Størrelse som 10×12 Kammen.

At den skulde være for lav, kan jeg nu ikke indse, da Lavnormal er ca. 1" lavere og dog er en god Vinterramme, ialtfald her paa Lolland. Paastanden om, at Bierne for hurtigt naar Toppen i de lave Kammer, er efter min Mening fuldstændig grundløs; thi hvorledes Bierne skulde fortære f. Eks. 2 Pd. Honning hurtigere, fordi de sidder i en Normalramme, end naar de sidder i en 10×12 Kamme, det er virkelig en Gaade for mig, som ingen endnu har kunnet forklare mig. Har Bierne nok Forraad, saa har det mindre at sige, om Tavlen er nogle saa Tommer højere eller lavere. Det viser Erfaringen jo tilfulde.

En anden Sag er det, om det skulde vige sig, at den er for seu til Foraarsudviklingen her paa de tidlige Egne. Er det Tilfældet, vilde jo den større 35×30 ctm. Kamme ubetinget være at foretrække. Men — og det er en Rendsgerning — Lavnormal er her hos mig mindst lige saa tilfaldt paa Vej som 10×12 Stedet, og Honningudbyttet har aldrig været større i det sidstnævnte. Her kommer vist en anden Faktor til at spille med, nemlig: Bliver f. E. Kvadratfodsrammen ikke let for stor en Yngelramme i daarlige Sommer! Mon ikke vi ved at antage en saa stor Kamme, let paa det korte Sommertræk narver os selv ved en for stor Kamme. Derfor ønsker jeg at holde paa 35×25 ctm. Den har den store Fordel at kunne anvendes overalt i Stedet, til Honning- og Yngelramme; ligeledes i Wellsstaden.

Men ialtfald maatte vi kunne enes om 35 ctm. som Bredde paa Kammen. Det er et Maal, jeg synes alle kunde gaa med til uden principielle Betænkeligheder. Det er nemt at huske og desuden spiller Tallet 35 en vis lille Rolle, naar Metrene kommer.

Erstlev skriver nemlig i „Fjer i Biavl“, at alle fremragende Biavlere er enige om, at Yngelrummets Størrelse er ca. 2000 Kubiktommer. Det bliver, omstet i Meter, omtrent 35,000 Kubikcentimeter. Afstanden mellem Kammerne fra Midte til Midte angiver han til 36 Millim.; men der er intet i Vejen for at bruge 35 Millim. Dette bruges i Tyskland og er næppe for lille en Afstand for Yngeltavlerne, idet Bierne sandsynligvis netop derved vilde

være mindre tilbøjelige til Bygning af Dronebofs. Disse tre Maal: 35 Centimeter for Rammens Bredde, 35 Millim. for den rette Afstand mellem dem og 35,000 Kubiktm. for Yngelrummets Størrelse, det er nemt at huske og tilegne sig. Naar dertil kommer, at Rammen med 35×30 ctm. Størrelse blev ca. 1000 \square ctm. (1050 \square ctm.) vilde man snart faa ud af det, at 10 Tavler var en ret passende Yngelrede, nemlig 35 ctm. paa langs og tværs. Som Honningramme vilde vi enten faa den 25 ctm. høje Kramme hvis den antages, eller en Halvramme paa 35×15 ctm. og denne sidste vil jeg ubetinget tilraade at holde fast ved, selv om man kom til det Resultat, at Lindemanns 30×35 ctm. Kramme var den bedste; thi saa kunde Staderne bygges som af Bøjesen foreslaaet uden løse Magasiner.

Ved to Kammer 35×25 ctm. vilde et Stade om Sommer blive ca 19" højt, altsaa kun et Par Tommer højere, end vi nu har den i Lavnormal og 10×12 " og ca. 1" højere en \square ' Stadet. Med en Yngelramme af 30 ctm. Højde og en Halvramme paa 15 ctm. vilde den samlede Højde blive ca. $17\frac{1}{2}$ a 18" altsaa, ligesom vore nu anbefalede Stader. Det synes mig at passe ret godt, og derfor beder jeg andre Diablere udtale deres Mening om ovenstaaende.

Krammer.

Af Jakob Olsen, Driftebrohus.
(Sluttet.)

Thi naar Bierne saaledes kan bevæge sig udenom Kammerne vil de som Regel være de bedste Bekæmpere af dette Insekt, naar da Pladsen ikke udvides til en unødvendig Størrelse i Forhold til Bimængden. At det er af Bigtighed, at der er et passende Spillerum ved Tablebærenes Ender saaledes at de hverken binder fast eller ved Forskydning kan forhindre der bliver en Bivef overalt langs Sidelisterne, behøver maatte næppe nogen Dmtale. Fig. 21 viser Billedet af en Slags Afstandsmaalere ved hvilke man skalde blive i Stand til at holde Styr paa Tablebærerne, og dog have $\frac{1}{4}$ " Plads ved hver af dens Ender, de bestaar i at der ubændig paa hver Sideliste tætt op til Tablebærenes Underkant indslaaes en Krampe, som netop gaar $\frac{1}{4}$ " udenfor, disse stødes altsaa mod Sidevæggenes øverste Kant, eller hvis Kammerne hænges paa amerikanske

Zinkfalske da ind derimod. Denne Fremgangsmaade ser meget tiltalende ud og vil sikkert kunde udfylde sin Plads tilfredsstillende, dog har jeg endnu ikke gjort Forsøg dermed, væsenlig fordi jeg anser den sædvanlige Anvendelse for meget brugbar, særlig naar Tablebærenes Ender er noget tilspidset saa de kun støder an mod Falsens Bagside med en Fjerdedel af deres Bredde, da Bierne derved lettere kunde holde dette Sted fri for Møl, og Klæbebofs kun bliver anbragt der i ringe Mængde.

Endelig kommer vi til det for adskillige Diablere vistnok uklare Spørgsmaal, nemlig hvilken Afstand kan man give imellem Kammerens Underliste og Stadets Bund. Jeg har gentagende set Forespørgsler derom i „T. f. B.“, og Svaret har da almindelig været, at i alt Fald for Sommerens Vedkommende maatte den kun i meget ringe Grad overstige den sædvanlige Bivef af $\frac{1}{4}$ ". Naar man ved at Bierne overalt baade langs Kammerens Side og ovenpaa disse, ja endog under Kammerne i Honningrummet, forlanger $\frac{1}{4}$ " at færdes i, saa er det forresten ret mærkeligt og noget usforklarligt, at de med Hensyn til Pladsen under Kammerne i Yngelrummet afviger ikke saa ganske lidt fra denne Regel. Den Gang jeg for 14 Aar siden byggede mit første Stade til bevægelse af Tablebygning, var det vel nærmest Tilfældighederne, der blev det bestemmende med Hensyn til Højden imellem Kammerne og Stadets Bund. Jeg var ikke i Besiddelse af stor Erfaring paa dette Omraade, men indfaa dog, at det under Tiden maatte have sine Behageligheder, at denne Plads ikke var altfor lille, derfor lod jeg den blive $\frac{3}{4}$ " og jeg har siden holdt mig nøjsagtig til dette Maal, indtil jeg for et Par Aar siden begyndte Forsøg med et nyt Kammemaal, da gav jeg 1" Plads, idet jeg gif ud fra, at naar dette lod sig gøre uden at der blev bygget under Kammerne (hvilke aldrig har været Tilfælde i de nævnte 14 Aar), maatte det anses for en Fordel om Pladsen var saa høj, at man efter Behag kunde fødre forneden, ligesom Mensning af Bunden bedre lod sig udføre, og det er meget sandsynligt, at der derved maa tilføres Bierne frisk Luft, da Tilstopning af Flyvehullet paa Grund af nedfaldet Boksfuld med langt større Sikkerhed vilde kunne forebygges. Det maa vel ogsaa indrømmes, at Overvintringen har været særdeles god, da jeg ikke i den angivne Aarrække har mistet noget Bifolk, hvilket maatte kan tale lidt til Fordel for en rigelig Plads under Bierens Bygning.

Der er en Theori, som jeg under Tiden har set opstillet, naar der har været

Tale om Pladsen under Kammerne, nemlig at hvis denne var over 3", høj var Bierne ikke i Stand til at naa Tablebygningen ad denne Vej, og maatte derfor løbe op af Stadets Bagge for at komme over derpaa, hvorved de bleve forsinkede i deres Arbejde. Det kunde jo se ud som om der virkelig var nogen Mening deri, men naar man ved hvilken Vej længde Bierne tilbagelægger fra det Ojeblik, de forlader Boligen for at gennemløbe Blomsterne og indtil de atter vender tilbage igen, saa saar man uvilkaarligt det Indtryk, at dette næppe har noget paa sig.

I Nr. 3 af „T. f. B.“ har Hr. H. Lund, Carlshøj fremdraget nogle interessante Udtalelser af et Foredrag, holdt paa Biavls-skolen i Roskilde, s. A., af Lærer Nilsen Gaasebæk, der blandt andet gik ud paa at forhøje Pladsen under Kammerne ved Hjælp af en Skuffe, der sad i om Sommeren, men om Vinteren blev trukket ud af Stedet og derved kunde gøre dette Rum indtil 5 a 6" højt. At det skulde være nødvendigt at forhøje Pladsen saa meget om Vinteren tror jeg dog næppe, og at det vil medføre adskillige Ulemper er det vel ikke urimeligt at tænke sig. Allerede fra gammel Tid har denne Fremgangsmaade været brugt og forkastet igen, idet man fandt at naar saadan en Skuffe skulde lade sig trække frem og tilbage med nogenlunde Bæthed, da vilde der ved Træets Indtørring om Sommeren blive et Skulested for Møllene, som Bierne ikke kunde holdes fri for ved egen Hjælp.

Uden dette var nok til at fordømme den, uden at man behøver at tage i Betragtning, hvor let der kunde knuses en Del Bier. Men naar det har vist sig, at man kan have Kammerne en hel Tomme op fra Stadets Bund, uden at de saa meget som gøre Forsøg paa at opføre den allermindste Voksbygning under Bundlisten, saa forekommer det mig rigtigt nok at dette er fuldt tilstrækkeligt paa en hvilken som helst Aarstid, baade for at sikre sig en regelmæssig Luftvæksling til Fremhjælpelse af en heldig Overvintring og til hvilket Arbejde man kunde ønske at foretage med Bierne. Der kunde maasse tænke sig den Mulighed, at Kammemalets Form og Størrelse vilde have Indflydelse paa hvor høj Plads Bierne om Sommeren taaler under deres Bygning i Yngelrummet, hvilket jeg forøvrigt ikke er tilbøjelig at antage, da jeg i adskillige Stader i flere paa hinanden følgende Aar har haft forskellige Kammemaal, der ikke saa ganske lidt har afviget fra hverandre i saa Henseende, uden at have mærket noget

saadan. Jeg har saaledes brugt baade høj og lav Normalmaalet, ligesom foran nævnt i de senere Aar at have gjort Forsøg med mit ny Kammemaal, der udbvendig maaler 14" i Bredde og 12" i Højde.

For Begyndere paa de yste Eftertræksægne.

Af J. K. K.

III.

I Maj er det særlig Yngeludviklingen, som Biavlerne maa have Opmærksomheden henvendt paa, og søge at fremme denne ved stadigt at holde Bierne varmt tilpakkert og passe paa, at de ikke mangler Forraad. Paa ingen anden Tid af Aaret tære Bierne saameget paa deres Forraad som nu, da Yngelen tiltager hver Dag, og Naturen endnu ikke tilbyder Næring for Bierne af nogen synderlig Betyddning paa de fleste af disse Egne. Paa Egne, hvor der foruden Eftertræket tillige sædvanlig er et sævnt godt Sommertræk, er der særlig Grund til at være paapasselig i saa Henseende, da Bierne helst skulde have naaet en antagelig Udvik-

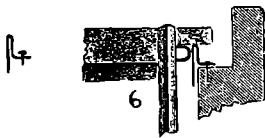

fig. 21.

ling til midt i Juni (før kommer det egentlige Honningtræk paa Hvidkløver og Agertaal sjældent her i det nordlige Jylland). For at kunne udnytte dette, der som Regel ogsaa altid naaes, naar vedkommende Bisfolk iverdigt har Betingelser for at kunne udvikle sig, uden at bruge mere vidtløftige Midler, saasom Spekulationsfodring, Yngelspredning o. lign., som ingen Begynder eller mindre øvet Biavler bør indlade sig paa (mindst paa disse Egne, hvor man har Eftertræket i Baghaanden), da han dermed oftest vil gøre Bierne og sig selv mere Skade end Gavn. Paa de udprægede Eftertræksægne (Hedeegne), hvor Hovedtræket (paa Lyngen) først indtræffer i Begyndelsen af August, og hvor Sommertræket ikke kan give noget Udbytte ud over Biernes daglige Forbrug, vilde det være aldeles meningsløst paa kunstig Maade at søge Bierne tidligt udviklet. Dermed skal ikke være sagt, at man skal lade Bierne helt passe sig selv, der vil for en omhyggelig Biavler ofte være et eller andet at rette ved Bierne, og særlig paa disse Egne er de meget udsatte for at mangle Forraad paa Grund af det daarlige Sommertræk,

derjom de ikke have været indvintrede med et stort Forraad. Lider Bierne af Sult eller Kulde, vil det hævne sig slempt paa deres Gjer, naar Homninghøsten kommer, hvor han saa end boer, og det er desforuden ogsaa ligefremt Dyrplageri.

Hen i Slutningen af denne Maaned vilde de kraftigste Bisfolk sandsynligvis komme til at mangle Plads. Naar der stadig opholder sig mange Bier paa den bagerste Table maa der gives Plads ved at nedsætte en eller højst to udbyggede Tavler eller hele Kunsttavler foran den bagerste Table i Stedet. Derjom de i Stedet værende Tavler ere gamle og som følge deraf mindre gode som Yngeltavler, kan man nedsætte de ny Tavler foran i Stedet, bagved den forreste Table, og saantidig skyde de gamle Tavler tilbage i Rummet. Disse kunne saa til Efteraaret borttages for at udslignes og omsmeltes. Det er gavnligt saaledes jævnligt at forny Tablebygningen.

Derjom man ønsker at udvide sin Bigaard (formere sine Bisfolks Antal), bør der benyttes naturlige Sværme. Paa Egne, hvor der intet Sommertræk er af nogen Betydning, kan man godt uden Tab lade Kunststaderne give en Sværm, naar den kommer i nogenlunde god Tid (omkring St. Hansdag). Moderstaden kan godt komme i jævn god Kraft igen inden Yngtrækket, og en god Sværm kan give et meget godt Udbytte samme Aar paa en god Eftertræksegn. Ønsker man altsaa et Stade skal sværme, maa man ikke udvide Pladsen mere end til højst 7 a 8 □' Tavler, ved de mindre Rammemaal et Par Tavler mere, samt holde Stedet varmt tilpaffet hele Foraaret. Paa Egne, hvor der derimod findes et godt Sommertræk, bør man dog, indskønt Kunststaderne give langt de bedste og kraftigste Sværme, have Ruber staaende til Sværmning, da Sværmning af Kunststaderne i høj Grad formindsker Udbyttet af dette tidlige Træk. Begyndere bør ikke indlade sig paa at danne Kunstsværme.

Biavlerne maa ogsaa af Hensyn til Vossmøllene stadig passe paa at holde Stadernes Bund rene, og, derjom han opdager at der findes Møllarver hos Bierne, jævnligt løfte Tappet, da disse ubehagelige Smyltere særlig ynder at opholde sig mellem dette og Tablebærerne, og selvfølgelig dræbe enhver, som man ser. Er et Bisfolk angrebet af Vossmøl, maa man aldrig give Bierne flere Tavler, end de kunne besætte samt holde Tablebærerne fri for Klæbvoks o. lign. for at Tappet kan falde godt mod disse. Naar man saa tillige benytter et glat Vosslugstæppe, saa vil Møllarverne ikke let finde noget Skjulested der.

I Martshæftet af „T. j. B.“ har Hr. Gartner Julius Jensen, Høgholt skrevet en Artikel, som det har været mig en særlig Glæde at læse, da man saa sjældent ser noget i Tidsskriftet her fra Bendshysjel, og jeg tillige kender Hr. J. som en dygtig Begynder i Biavlen. Hr. J. har Ret i, at Bendshysjel ikke er nogen Hedeegn, der er her mange Egne, deriblandt Hr. J.'s der sikkert ikke staar tilbage for de fleste Egne paa Nerne med Hensyn til et godt Sommertræk, og derfor ogsaa nærmest maa betragtes som en Sommertræksegn. Det er meget muligt, at der paa en saadan Egn kunde opnaas et større Udbytte, ved paa kunstig Maade at fremskynde Yngeludviklingen om Foraaret, vel at mærke, naar vedkommende Biavler er i Besiddelse af den fornøden Kundskab og Erfaring og — kan ofre den nødvendige Tid paa Bierne. Men dette kan man ikke forlange af vore almindelige Biavlere, der kun driver Biavl som en Lejlighedsbysjysjel, og det er sikkert ogsaa som saadant, at Biavlens fik og fremdeles vil saa Betydning her i Landet. Hr. J. henviser til de store Resultater, som Hr. P. Nielsen, Lemvig, har opnaaet ved Fodring, Yngelprædning m. m.; men af Hr. Nielsens sidste Artikel her i Bladet vil man se, at han ikke en Gang selv vil anbefale sin Metode (som han kalder „den virkelige praktiske Biavl“), det er kun de professionelle Biavlere, som kunne ofre Biavl en større Del af Tid, denne passer for, og deri giver jeg Hr. Nielsen Ret. Forøvrigt kan et godt overvintret Bisfolk de fleste Aar godt naa en god Udvikling her paa Eggen, inden det egentlige Sommertræk indtræffer, naa bare man er lidt omhyggelig med dem om Foraaret.

At de Bisfolk, der er først udviklede om Foraaret, ikke altid er de kraftigste under Yngtrækket, er noget jeg ofte har erfaret hos mine egne Bier. Årsagen hertil skal jeg ikke her komme ind paa, Grunden kan jo være forskellig. At man ved at fodre i den trækløse Tid, mellem Sommer og Yngtrækket, kan holde Udviklingen vedlige er meget mulig, men saa skulde man jo fodre baade Foraaret og Sommer og sandsynligvis om Efteraaret med, saa hvem, der har mange Bier og lidt Tid, vilde blive nødt til at holde en Fodermeister.

Søvrigt er Trækforholdene meget forskellige her i Bendshysjel, endskønt jeg kun bor en lille Mil fra Hr. J., hvor der sikkert er et meget godt Sommertræk tilligemed noget Eftertræk, saa er Eftertrækket her ubetinget Hovedtrækket, og uden Yngen var jeg sikkert ikke Biavler. Eggen

kan dog ikke kaldes nogen Hedeegn, de $\frac{2}{3}$ af min Honninghøst er sædvanlig Lyng-honning, dog varierer dette selvfølgelig meget i de forskellige Aar.

Det var med Glæde jeg læste Hr. J.'s Tilslutning til min Artikel i Slutningen af sidste Aar angaaende Tidsskriftet, og jeg glæder mig endnu mere, over, at vi og sikkert mange flere har faaet vort Dufte opfyldt, idet Bladet nu ligefremt bugner af oplysende og vejledende Artikler af vore hjemlige Biavlere, for hvilket jeg vil bringe Bladets Redaktør min bedste Tak.

Biavl i Nutiden.

Af B. Nielsen, Lemvig.

(Svar paa 4 Artikler i „T. f. B.“, Marts-Nr.)

—:—

Hr. Peder Hansen, Espe (Side 39), synes helt og holdent at have misforstaaet min Artikel om „Biavl i Nutiden.“ Mine Forsøg med tidligere Yngeludvikling og om Bipejt skal blive offentliggjort i en nær Fremtid. Den praktiske Biavlsmetode har efter min Erfaring givet langt større Udbytte end den saakaldte moderne Metode. Den praktiske Metode, som jeg anvender, har som nævnt i No. 1, Side 10, i daarligere Aar givet mig 50 Pd. Honning i Gjen-nemsnit, og i gode Aar har jeg haft et Gjen-nemsnitsudbytte af 130 Pd. Honning, enkelte af de bedste Stader har givet indtil 200 Pd. Honning. Det tror jeg er større Udbytte end den moderne Metode nogen-sinde har givet. Men den simple Metode, som jeg har angivet i Nr. 1, Side 10, passer bedst for den saakaldte almindelige Biavler. Ved „almindelige Biavlere“ mener jeg dem, som ikke interesserer sig for Bi-avl og dog driver nogen Biavl. Naar jeg skriver, at Yngelreden ikke maa røres, da maa det forstås saaledes, at jeg mener, at Yngelreden maa ikke røres af den alminde-lige Biavler, men den meget interesserede og dygtige Biavler skal absolut røre Yngel-reden og kan ogsaa gøre Gavn derved.

Jeg vil benytte Lejligheden til at for-tælle noget om enkelte almindelige Biavlere*s* Indgreb i Bireden: I Juni Maaned 1898 foretog en Biavler en Operation i Yngel-reden ved sine Bistader; han havde nemlig hørt noget om Uffrellingsmetoden. Han tog Table for Table op af Staderne og afstrålede Cellaagene; baade af Honning og Yngel mon det ikke var bedre, at han ikke havde rørt Yngelreden? En anden Biavler havde ved et Møde hørt om Lyktablestyret; han drog Tablerne et Stykke fra hverandre baade i Honning og

i Yngelrummet. Hvis Vedkommende paa Mødet havde hørt om den af mig angivne simple Metode (Nr. 1), havde det da ikke været bedre? Han havde da ikke ødelagt sit Bifolk.

Hvis den af mig angivne simple Me-tode blev bekendt for den almindelige Bi-avler, da vilde der ingen Skade ske, og Biavleren fik da noget Udbytte, derved kunde Interessen mulig komme. Vedkom-mende har jo Lov til at gaa videre og derved faa større Udbytte.

Hr. H. tror, at mine Forsøg har oversteget mine Kræfter, at jeg er gaaet til-bage til Rubebiavl og at jeg forlanger, at hele Landets Biavlere skal gaa over til Rubebiavl. Den Tro slaar grundig fejl, som det vil sees af ovenstaaende.

Hvis Hr. H. vil gøre sig den Ulej-lighed at læse nogle Artikler i „T. f. B.“, 1898, vil han finde flere Klager over at Bierne helt uddør i mange Egne af Landet. Det er Kunstbiavl, den almindelige Bi-avler har villet efterligne, og derved er det gaaet galt. Bierne ere døde og Biavlens er opgivet. Hvis disse almindelige Bi-avlere havde benyttet den af mig angivne simple Metode med Anvendelse af Straa-tuber og Undersætter, da paastaar jeg at Bierne ikke helt havde uddøet, og Biavlens havde ikke været opgivet i disse Egne.

Til Hr. J. R. R. (Side 51): Dem, der har lært Kunstbiavl til Gavn, er kun enkelte af den danske Befolkning. Flertal-let har ingen Interesse for Biavl, som Folge deraf kan de ikke lære Kunstbiavl; thi Interessen er nemlig den første Be-tingelse for at lære Kunstbiavlens.

Hr. A. B. Holbech, Lynderup, søger Ly ved Rubebiavlens. Det nytter ikke hvor bekvemme Biboligerne er, naar Interessen ikke er tilstede. Rassebiavl uden Interesse kan ikke vedblive at give Udbytte, hvorimod Rubebiavl uden Interesse kan give noget Udbytte og vedblive dermed. At en al-mindelig Biavler kan avle indtil 100 og 110 Pd. Honning af et Stade, det har jeg ofte set; men jeg har ogsaa set, at sammes Bier er helt uddøet. Med Hensyn til Biavlskolen, der afholdes af D. B. F., da mener jeg, at der et Aar imellem kunde afholdes en Del smaa Kursus for det Be-løb, 14 Dages-Kursuset koster.

Til d'Hr. Brdr. Nielsen: Jeg er enig med d'Hr. i, at Kunstbiavlens kan drives med Fordel af mange; men disse mange er alligevel kun enkelte af Landets Befolkning. Men at d'Hr. har misfor-staaet min Artikel i Nr. 1 (Side 10), er tydelig nok, imidlertid er der ogsaa en Fejl i Artiklen, som kan give Misforstaaelse. Det staar: „da Rubebiavlens maa være den

almindelige Hoveddrift hos Biavlerne", der er glemt: hos „de almindelige" Biavlere.

Dermed haaber jeg at have bragt min Artikel i Nr. 1 (Side 10) til fuld Forstaaelse. At alle Hoveder ikke kan komme under en Hat er en Selvfølge; men lad os være enige om at fremme Biavlen med alle de Hjælpe midler, vi har.

Udlysning af Biværk fra Kubler lader sig ligejaa let udføre ved bevægelig Tavlebygning. Om Efteraaret udslynger jeg meget Biværk af Kubler ude omkring hos Kubebiavlere. Jeg udsjærer Barket af Kuberne, og for den Uleflighed faar jeg Bierne. Dem tager jeg med hjem og indhænger passende med Honningtavler til Overvintring; disse Stader sælger jeg til hvem som helst, og jeg garanterer for en god Overvintring. Centrifugalapparatet i min Slyngeaffine er beklædt med Traad-ræv helt rundt, saaledes at Biværket ikke kan slippe ud i Redlen. Skulde nogen ønske yderligere Oplysning, skriv da til mig, saa skal jeg nærmere udtale mig.

En Bemærkning.

J Anledning af, at Hr. P. Hansen, Espe, i Nr. 3 af „T. f. B." i Forbigaaende opkaster det Spørgsmaal, om den Dristmaade, der bestaar i at holde Bierne i Kubler, som gives Undersættere, hvorfra Honningen høstes om Efteraaret, kan give et aarligt Gjenomsnitssubbytte af 50 Pd. Honning, skal jeg gøre opmærksom paa, at B. F. Rønne — der vel maa anses som en Autoritet paa dette Omraade — siger Side 53 i sin Vejvisning i Biavl (Kbhvn. 1810). „Det er meget sikkert, at der i det allerringeste for hvert Bistade, det ene Aar med det andet, kan regnes 8 Pd. Honning."

Det tungeste Stade, som Rønne ellers omtaler, vejede d. 8. Sept. 1809 53 Pd., om med eller uden Bundebræt er neppe ganske klart. Niels Fahlé.

DBF. Bestyrelsesmøde.

Bestyrelsesmøde afholdtes Lørdagen den 22de April i Korsør. Mødte vare: Præsidenten, Vicepræsidenten og Lærer N. Jensen, samt Gartner A. C. Andersen. Endvidere vare Foreningens Redaktør og Sekretær tilstede.

1. Afskrift af Regnskabet for 1898 blev fremlagt og drøftet af Bestyrelsen.

2. Tilskud til Kredse bevilliges med ½ Kr. pr. Holder af „T. f. B." eller 1 Kr. for hver 24 Holdere (se nedenstaaende Liste).

Kreds 1. 30 Kr. — 2 d. 1 Møde ved G. (Grønning). — 3 a. 2 Møder ved B. (Th. Buchholz). — 3 b. 1 Møde G. — 4 c. 1 Møde ved A. P. (Aug. Pedersen). — 4 m. 25 Kr. — 5 e. 1 Møde G. — 6 d. 1 Møde G. — 6 m. 1 Møde G. — 6 p. 10 Kr. — 6 s. 1 Møde G. — 6 v. 1 Møde ved Jacobsen, Hvidbjerg. — 7 a. 10 Kr. — 7 c. 1 Møde A. P. — 7. 1 Møde G. — 8 a. 25 Kr. — 9 a. 11 Kr. — 9 b. 1 Møde A. P. — 9 c. 1 Møde G. — 9 e. 1 Møde A. P. — 11. 30 Kr. — 13. 33 Kr. — 14 a. 19 Kr. — 15. 28 Kr. — 16 b. 5 Kr. — 17. 12 Kr. — 18 a. 13 Kr. — 19. 58 Kr. — 20. 10 Møder B. — 21 a. 2 Møder ved N. E. Kristensen. — 21 b. 1 Møde G. — 22. 9 Kr. — 23. 2 Møder B. — 25. 8 Kr. — 28. 24 Kr. — 29. 1 Møde B. — 30 b. 10 Kr. (Kreds Nr. er efter Listen i „T. f. B." Nr. 4 for dette Aar).

De Kredse, som ikke inden Bestyrelsesmødet havde indsendt Begæring om Møder eller Tilskud, men som alligevel maatte ønske et Tilskud fra DBF., kunne efter de gældende Regler faar Tilskud efter Præsidentens Anvisning. Andragende derom beder snarest tilsendt Sekretæren.

3. J Anledning af indsendt Begæring fra flere Biavlere om Virksomhed som Biavlslærer i 1899, meddeler Bestyrelsen, at DBF. i dette Aar ikke har Brug for flere Lærere i Biavl; hvorimod de henvises til ved Avertissement i „T. f. B." at meddele, at de er villig til at afholde Møder, derved kunde de muligt faa Møder hos de Kredse, som er bevilget Penge.

4. Forsøg. En Meddelelse om Forsøg med at overvintré tomme Tavler kunde ikke præmieres, da den anførte Metode er brugt i lang Tid, altsaa ikke er ny.

J Anledning af Uhrmager P. Nielsens Forsøg med Helbredelse af Bipest overdroges det „T. f. B."s Red. at foretage nærmere Undersøgelser af Resultatet af Forsøget.

5. Det overdroges Grønning i Juni Maaned at søge at helbrede Bipesten i Hads Herreds BF. Udgiften derved maa ikke overstige 40 Kr. Det vedtoges at stille et Beløb af indtil 20 Kr. til Præsidentens Disposition for det Tilfælde, at det viser sig nødvendig til Bekæmpelse af Bipesten i Soro Amts BF.

6. Biavlsstolen. Alle de indkomne Andragender om Undervisning paa Biavlsstolen i Roskilde bleve bevilget, saaledes at Biavlere fra Danmark samt fra BF. i Slesvig har fri Undervisning. Biavlere fra Udlandet betaler 20 Kr. hver for det 14 Dages Kurus.

7. Det vedtoges for at kunne give nærmere Oplysning og Oversigt over DBF. Virksomhed, at der sker en Henvendelse til samtlige Amts og Kredsformænd med Anmodning om i Løbet af Septbr. Maaned at indsende til Sekretæren Meddelelse om hvormange Bifamilier dels i Huse og dels i Kunststader, der findes i Foreningerne, samt hvor stort et Udbytte, der er høstet af Honning og Boks i dette Aar samt endvidere hvormange Medlemmer der er i Kredsen. Indberetningen sker ved Udfyldelse af et Skema, som Sekretæren vil have at tilstille hver enkelt Formand senest inden Udgangen af Juni Maaned; ledsaget af en Opfordring, hvor de anmodes om at foranledige Skemaerne udfyldt saa nøjagtig som muligt og tilbagesendte i rette Tid. Det derved erhvervede Materiale vil blive benyttede ved Andragender om Statstilskud, da det efter Udtalelser fra forskellige Rigsdagsmænd fremgaar at saadanne statistiske Oplysninger vilde være en væsentlig Støtte for at faa et større Statstilskud i Fremtiden.

Fra Kredsene.

Kreds 1 a, Hjørring Amt:

Lærer N. Jensen, Badstær, Flauenstjold F. Lærer F. P. Jensen, Elling, Frederikshavn, N. F. Købmand Jens Jørgensen, Hjørring St., Assistent Windeballe, Hjørring; Lærer F. C. Jensen, Laars; Maler C. Hansen, Terslev, Brønderslev; N. Chr. Bact, Stenum.

Ekko fra Staderne.

Badstær Skole, 13 April.

Mine Bier (20 Stader) have overvintret godt, det samme er Tilfældet de fleste Steder i Venshøjel; Der dog høres ogsaa hist og her om en Del Mandstøb, og hvis ikke der paa sine Steder gives lidt Foder, vil Dødslisten maaste ikke blive saa lille i Foraaret, især hvis dette bliver ugunstig; thi en Del Bier ere her ogsaa indvintret vel knapt. Find derfor Foderapparatet og brug det!

N. Jensen.

Bærmer pr. Ribe, d. 13. April.

I forrige Uge saae jeg lidt til mine Bier, de havde det godt. Jeg indvintrede i Efteraaret 15 Familier, de ere alle komne

godt over Vinteren. Det viste sig, at der kun var saa doede Bier paa Stadernes Bund, og de har ogsaa Forraad nok. De har flojet ude, naar der var lidt pønt Vejr; men vi har haft saa megen Regn og Storm, at de jo kun paa enkelte Dage kan komme ud. Jeg tog nogle Tavler fra de Familier, der ikke kunne besætte dem og gav 1 Udtrommer en halv skrælet Honningtavle. Den fik jeg sent i Efteraaret hos en Kubebiaavler, og saaledes skal de udtagne Honningtavler vandre tilbage til Staderne, naar der bliver gunstigt Vejr og de faar Trang for dem. J. C. J.

Savnlige Vink.

Bejret. (22 April). Det kolde og blående Vejr vebblev til den 19. April, da blev det endelig godt Bivejr og d. 20. og 21. var Bejret endnu bedre. Vi benyttede det gode Vejr til at foretage det nødvendige Foraarsfejersyn ved alle vore Biskof. Det viste sig, at de alle havde overvintret godt, der var kun saa doede Bier i Staderne og der var betydeligt Forraad i de fleste af Husene. I en Sværm fra isjor var der ingen Yngel, men kun Eg. Alle de andre Biskof havde tilbækket Yngel i 3 a 4 Tavler. Nu har vi begyndt at spekulationsfodre endel af Biskofene for at faa mange Bier til Hovedtræffet begynder.

Fodring. a. Hødfodring. Bejret har nu allerede i flere Dage tilbudt saa god Vejrlighed til at efterse Staderne grundig, at enhver Bivaavler bør vide Bækket med Forraadmængden i ethvert af sine Stader. Enhver Familie bør nu have mindst 8 Bd. Forraad, hvad der mangler deri kan gives ved Fodring med et almindeligt Honningglas. Yngeludviklingen er rigtignok endnu temmelig langt tilbage; men i gode Stader tiltager den dog Dag for Dag og dermed ogsaa Forbruget. — **b.** Opmuntringsfodring. De Familier, der endnu have rigeligt Forraad, behøve vel ikke at fodres endnu, fordi Hovedtræffet sandsynligvis er mindst 6 Uger borte, og det fra Haver og Marker indkommende Forraad af Blemstestøv og Nektar vil opmuntre til en jævnt tiltagende Yngeludvikling. I saadanne Egne, der tilhøde et betydeligt Foraarsstræk paa Frugttræer, ville vi dog tilraade saadan Fodring, særlig hos mindre stærke Familier, fordi det nævnte Træk maa ventes at være i fuld Gang om 3 Uger. Saa snart Frugttræerne begynde at komme godt i Blomst, vil det derimod være den rette Tid til at begynde denne Slags Fodring hos alle Familier i saadanne Egne, der ikke tilhøde noget godt Frugttræk, eller i alle Egne, hvis Bejret bliver uheldigt under det Træk. Denne Fodring bør dog foregaa langsomt med c. 20 Kvint i Døgnet ved Hjælp af en regulerende Fodrer (s. Ekst. den fuldkomne Fodrer med 1—2 Huller aabne). Denne Fodring bør da fortsættes, indtil Naturen tilhøder godt Træk.

Obergemte Honningtavler. Hvis man endnu har Tavler, der helt eller til dels ere fyldte med Honning, da er det nu den rette Tid til at faa dem tønte, idet man indhænger 1—2 saadanne Tavler i hvert Stade tæt op til Yngelen. Ere disse Tavler gode Arbejdstavler, da kunde de forblive paa denne Plads og saaledes indgaa i

Yngelcreden. Indeholde de derimod meget Dronevoks, da bør de flyttes tilbage, inden de blive belagte med Vg. Dette undgaas lettest, naar de allerede ved Indhængningen anbringes lidt længere borte fra Yngelen.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør endnu ske med Forsigtighed saalænge Ratterne ere kolde, hos stærke Familier kan man dog godt udvide Pladsen med en Kunsttable saa snart den bagerste Table ved Middagstid viser sig nogenlunde belagt med Bier. Hos mindre stærke Familier bør man ikke udvide Pladsen før end Bierne fuldstændig besætter alle Tavlerne. Vi foretrækker næsten altid at udvide Pladsen i Yngelcreden med Kunsttavler, det er den letteste Maade at fornøye Tablehængningen paa og tillige faar man paa den Maade særdeles gode og regelmæssige Tavler. Ved Indhængning af ældre udbyggede Tavler sker det ofte, at Tablegaderne blive meget uregelmæssige paa Grund af de udbyggede Tavlers Ujævnhed. Tillige bør man ogsaa være meget forsigtig med at anvende overgemte udbyggede Tavler i Yngelcreden, naar man ikke er aldeles sikker paa, at de er fri for Mol-Vg eller Varver. Overgemte halvt udbyggede Kunsttavler bør ikke indhænges til Bierne førend i Hovedtrækket og jaadanne Tavler bør ligesaa vel som overgemte Kunsttavler enten holdes over en Kæbel med kogende Vand eller lægges i nogle Minutter paa et Sted, hvor Solen skinner, til Tavlerne blive gule og bløde.

Varmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bisolkets Trivsel og Udbylting, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for efter omhyvret Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt og sjern ikke Pakningen førend Hovedtrækket er meget stærkt. Glem ikke at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bisolkets Trivsel.

Dronningløshed. Hvis man paa denne Aarstid træffer en dronningløs Familie i sin Bigaard, vil det i Reglen kunne lykkes at skaffe den en ny Dronning ved at indhænge en Stump Yngeltable fra en god Familie med mindst 20 Arbejderceller, i hvilke findes Vg eller nylig udlækkede Varver, der tilligemed deres Foder kun lige netop dække Cellens Bund. Familien maa fodres. Den vil da opføre flere Dronningceller. Paa den 10de Dag kunne de alle udfæres. Derefter gives paany Vg og nylig udlækkede Varver. Den først udløbende unge Dronning af det andet Sæt Dronningceller vil da kunne blive befrugt, fordi flyvende Droner sandsynligvis kunne ventes tilstede i Bigaardene om 3—5 Uger. Er det dronningløse Stede meget tungt, bør det derimod forenes med en god Familie.

Nedbygning. Naar Ruben kan beskyttes tilstrækkeligt mod Isolt Vejr, kan det meget godt lade sig gøre allerede nu at sætte en stærk Rubefamilie til Nedbygning i et Trugstade. Ruben vendes i stille varmt Vejr om i en Spand og besættes helt ned til Yngelen og saaledes, at saavidt muligt alt det nederste Dronevoks borttages. Stulde et Stykke Table med Arbejdsyngel gaa med i Løbet, da kan det fastbindes med 2 Tabletraade uder en Tablebæret, hvorefter Rammen indhænges under Ruben for atter at udtages, naar Yngelen er udløbet. Mindre stærke Rubefamilier bør dog ikke sættes til Nedbygning før i Maanedens Slutning.

Staderne bør staa nøjagtig vandret, i det mindste paa den Ved, der gaar paatværs af Tablebærerne, da Bierne ellers bygge de ny Tavler skævt i Rammerne.

Overfhtning af Bier fra eet Stade til et andet (for at istandrette det gamle Stade) eller Sammenlutning af 2 Nabofamilier bør ikke foretages før Kirsebærtræet blomstrer, og kun paa en varm og stille Eftermiddag.

Mol. Guff paa at bevare de hængende Tavler ved at gennemroge dem med Svovldampe, saasnart Vejret bliver rigtig varmt.

Læ bør der være i Bigaarden. Er der ikke Læ, saa er der kun saa Dage i Foraaret at Vejret tillader Biavleren at arbejde med Bierne, og Udbyttet af Bierne er laugt ringere, naar Staderne staaar udsatte for Vinden. Derfor betaler det sig godt at tilvejebringe Læ om Vistaderne.

Brevkasse.

Udstillingen i Silkeborg. Nummerselskabs-Skemaer faaes hos „Foreningen af jyske Landboforeningers Sekretariat, Nørrealle 5, Aarhus. De skulle være indleveret i udfyldt Stand samme Sted inden 1 Juni.

Rettelser. Side 102, 2den Spalte, Lin. 3 fra neden: „til“ udgaar. Side 103, 1ste Sp., Lin. 15 fra oven „mulig“, læs „ikke alene“. Side 103, 1ste Spalte, Lin. 5 fra neden „den“, læs „sin“.

Meddelelse fra D. B. F. De, der endnu har Penges tilgode hos D. B. F. for Aaret 1898, bedes hurtigst at indsende Deres Regning i korrigeret Stand til Foreningens Kasserer, Hr. Oversergent Bierregaard, Fredericia, hvorefter Beløbet straks vil blive dem tilsendt.

Biavlstolen. Nogle Elever kan endnu komme til at deltage i Kurset paa Biavlstolen i Roskilde. Nærmere Oplysninger gives af „T. f. B.“s Red.

Kundgørelser.

Honning til Salg.

Et Parti lys afslunget fint krystalliseret Honning er til Salg a 65 Ore pr. P. d. naar der tages mindst 10 P., hos Landpost K. P. Jørgensen.

Bording St.

Vagte Bivokslavler

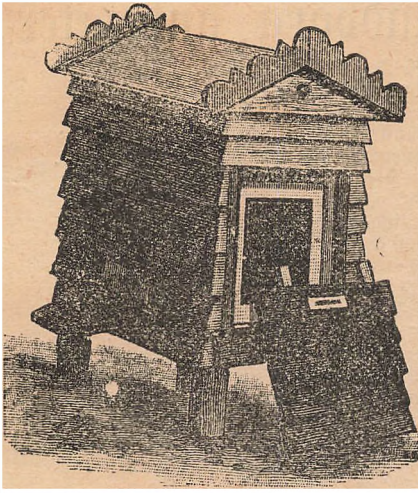
faaes hos Linna Sogns BF. Voks forarbejdes eller hntes. Ordre bedes endgivet til D. Rasmussen, Linna pr. Laven St. og Murer Kristensen, Borre, Tolddogade Nr. 109, Silkeborg.

Bistader.

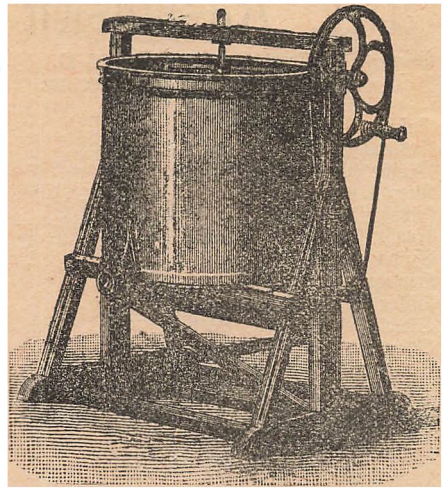
Biavlernes Opmærksomhed henledes paa mine nøjagtige solide Biboliger som jeg ved Specialitet-Produktion ser mig istand til at levere til særdeles billige Priser. Leveres franko paa Køberens nærmeste Jærnbastation.

Skriv efter Prisliste. Sendes franko.

Chr. S. Kjærgaard.
Sunds pr. Herning.

Alle Biavlere
 bør skrive efter Vejle Biavlsredskabsfabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biavlsfiger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredstaber**, **ægte Bivoks-tavler** habes al Tid paa Lager.
 Illustreret Prislister franko.
 Løved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

100 Stkr. Bihuse

med Zinktag, dobbelt Bund, malede og helt egenem bedste Udførelse i Størrelse 10 × 12", 12 × 12" og 8 × 14" sælges mod Vinterbestilling for 100 Kr. for 10 Stkr., 1 Stk. 10 Kr. 50 Øre hos
Chr. Nielsens, Viborg.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat **Viggo Møller**, Høyensgade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Min prisbefønnede

Bi-Pibe

for Røgere faa vel som for Gfke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet med Eftertrav.

Kunsttavler af **ægte Bivoks** anbefales saavel **Foreninger** som den større eller mindre **Forbrugere** til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun **ægte Bivokstavler** sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Premierer.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bibrug anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Noget Cementkunsttavleforme til Støbning af Kunsttavler til 10 × 12" Rammen er til Salg hos undertegnede for 5 Kr. Sendes mod Postopkrævning.

Anders Johansen, Trækomager,
 Røjrup Mark, Langehoff St.

Ægte Bivokstavler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Nar i Stand til at garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Balsemastine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 16" i L. Tillige leveres Drone- og Delingstavler. Prøver paa Forlangende gratis.
 Afsedrup St., i Februar 1899.

Snedker J. F. Nielsen.

6 Bivoks i gode 10 × 12" Stader samt en Udslyngningsmaskine, er til Salg hos Proprietær **Jessen**, „Eftisagaard“ eller ved Henvendelse til **Lømrer P. Pedersen**, Toldbodgade 12, Roskilde.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer) faas atter i Nar hos **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Sortebro (før Svendborg), Baneadresse Vejstrup (før Svendborg). Prisen er i Nar 1-5 Bund 1,85 Øre, 5-10 Bund 1,80 Øre, 10-25 Bund 1,75 Øre, over 25 Bund 1,70 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Guden habes **Ima gut Sennoy** af egen Vøl til Salg.
N. S. Kristensen,
 Himmelø, Roskilde.

For Biavlere.

Da jeg bevislig importerer flere **Økler** end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand til at levere en bedre Økle til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,
 Jernbanegade 6, København V.

De billigste

og bedste **Stader** og **Udslyngere** faas hos

Snedker N. Jensen, Sjolte, Præstø.

Stader haves paa Lager.

Gode Røgustere anbefales.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Prøveglas i Træhylstre, pr. Stk. 15 Ø.
 Prima afflevent Jint-Dronninggitter pr. □ Fod
 65 Ø.
 Prima Papgitter, pr. Fod 85 Ø.
 Erstelevs fuldkomne Fodrer, 70 Ø.
 Pipibe (Grønning's Model), 2 Kr.
 Kørers Fodrer, 60 Ø.
 Bibehæfter, 20 Ø.
 Røgblæser (tjlf) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrøgere 2,30.
 Bilsor 19" højt 0,65.
 Skrællekniv (Woods Model), 75 Ø.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Spartler, 5" langt Blade, 45 Ø.
 Tavlepore, 30 Ø.
 Tavletraad, engelsk, fortrinnet, pr. Pd. 0,65.
 Porters Vitommer, 0,50.
 Reus Vitommer, 0,40.
 Loddetaude, 1,00.
 Bihandster, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
 Fin Bestænter, af Blis 22 Dre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr.
 40 Ø.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanske Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk.
 5 Kr.

Skrællebakter til alle 3 Maal, 1 Kr. 65 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Honningløsnere, 80 Ø.
 Amerikanse Jintfalske, 30" lange, 0,20.
 Galvaniserede Bihushængsler, pr. Par 10.
 Engelske Honninghauer, Patent, af fortrinnet Jærn
 1,00.
 Udslyngningspaude med Patent Haner, 0,85.
 Honningstik til Spauden, 60 Ø.
 Solvoksmelet, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Voksenser, 30,00.
 Kunsttaaleformer af Kobber, pr. 1" 018.
 Hovards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylindere Udtømningsmaskine, 2 Tabler 12 × 12"
 Snortræk, Soldens Afstand 13½, 29 Kr.
 Porcellæns Rebeag, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønsringe, pr. 100 Stk. 0,65.
 Honningglas til Overbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk.
 9,50, pr. Stk. 10 Dre. 2 Pd. pr. 100 Stk.
 14,50, pr. Stk. 20 Ø.
 Abbots Honningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr.
 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,13½. 2 Pd. pr.
 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentpapir, 30" bredt, pr. Al. 0,05½.
 Propper af prima Rork til Abbots Glas, 1 Pd.
 pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Pd.
 pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Bifoder! Bifoder!

Smuk og ren Randis faas til 21 a 22 Dre pr.
 Rund hos **Johan Hansen, Randers.**

Honning til Salg.

100 Pd. gul Honning a 50 Dre, er til Salg
 hos **Laurids Hansen, Vester Tim pr. Tim St.**

Kunstabler, Biboliger,

Udslyngere og-forsellige Biavl'sredskaber faas hos
Snedter J. Chr. Olsen, Hvilsted pr. Solsted.

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Dre pr. Stk. Med
 Forsendelsesporto 90 Dre.

Gartner **K. Larsen, Nordbæk, Frederiksund**
 Ved Bestillinger bedes Rammemaalet opgivet

Stor Realisation af Biavlstavl af ægte Biavls.

Da jeg i 1899 vil have realiseret 9000 Pd.
 Voks, tilbydes ægte Biavls til følgende lave Priser:
 1 a 5 Pd. 180 Dre, 5 a 10 Pd. 175 Dre,
 10 a 25 Pd. 165 Dre, over 25 Pd. 160 Dre
 pr. Pd.

Voks forarbejdes for 25 Dre i Partier paa
 25 Pd., derunder 30 Dre pr. Pd.

Biavl'sredskaber i største Udvalg. For-
 lang min Prisliste.

Chr. Niegel's, Siborg.

Foreningsmeddelelser.

Malbt og Dmegus BF. afholder Møde
 Søndagen d. 14 Maj, Eftermiddag Kl. 2, hos
 Hans J. Smidt, Malbæk, hvortil alle Bivener
 indbydes. **S. S. Bøch, Langeled.**

B. Stjerne og Dmegus BF. afholder
 Møde Søndagen d. 14 Maj, Eftermiddag Kl. 2,
 hos Peder Kr. Hansen, Stenstrup. Der vil blive
 taget Bestemmelse om Dronningerne til næst
 Pris. Alle, der ønsker at komme i Betragtning i
 saa Henseende, bedes indfinde sig ved Mødet eller,
 og laasende Meddelelse til undertegnede desangaaende
 inden den 13 Maj. **A. Nielsen.**

Ollerup, B. Stjerne.

Gl. Roskilde Amts B. F. afholder sin
 aarlige Generalforsamling i Roskilde Højskolehem
 Søndagen d. 7. Maj Kl. 2, Dagorden:

1. Regnskabet for 1898 fremlægges af Sekre-
tæren i revideret Stand.
2. Forhandling om Udstilling i 1899.
3. Foredrag om „praktisk Biavl“. Vejledning
i praktisk Biavl gives i „T. f. B.“ Med.s Bi-
gaard ved Roskilde.

Dristebrohus d. 19. April 1899.

Jacob Olsen,
Sekretær.

Indhold af dette Nummer:

Biavl i Nutiden af P. Nielsen	125
Brevkasse	128
Espr. og krain. Bier samlign. m. Italienerne af G. W. Volittle.	116
Dronningavl, af Hr. Nielsen	117
D. F. B. Bestyrelsesmøde	126
En ny Forenings-Ramme, af Aug. Petersen	120
En Bemærkning, af Niels Fahlé	126
Ekko fra Staderne	127
For Begyndere paa de jydske Eftertræksægne, af J. J. K.	123
Fra Krebsene	127
Foreningsmeddelelser	130
Gavnlige Bink	127
Kundgørelser	128
Læ	115
Nutids Biavl, af Peder P. Løkke	119
Rammer, af Jacob Olsen	122

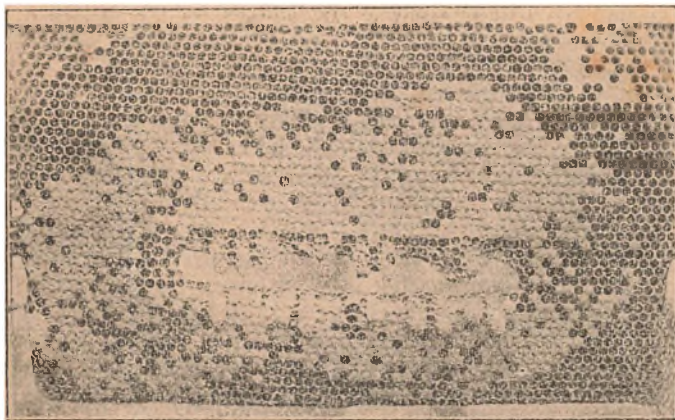
Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

En Table med Dronningeceller.

Som en Del af af dette Blads Læsere vil erindre, blev der paa Biavlsskolen i Roskilde i 1898 foretaget Forsøg med Dronningeavl, efter samme Metode som Brødrene Nielsen anbefaler i efterfølgende Artikel,

Dronningeavl II. At

Forsøget med Stadet Nr. 16 lykkedes, næsten for godt, fremgaar af vedstaaende Billedet, som er ætset efter et Fotografi, som blev taget af en Table med

Sig. 22.

Dronningeceller i det Øjeblik, de unge Dronninger vare saa udviklede, at de var lige ved at løbe ud af Cellerne. Som det fremgaar af Billedet, har Bierne ikke villet nøjes med det Antal Celler, som var anvist dem til Dronningeceller, men de har endog opført en hel Række Dronningeceller under den anviste Plads. Ialt var der

opført 23 Dronningeceller paa den Table. Vi forudsætter, at der af forskellige Grunde kun blev Dronninger af de 15 Celler, og at 5 af disse Dronninger gik tabte, enten ved Befrugnings-Udflugterne eller ikke blev avlsdygtige, saa bliver der dog 10 Dronninger tilbage til at anvende enten til eget Brug eller til at sælges. Da ikke ret mange Biavlere har over 15 Bisolk, saa

er det et langt betydeligere Antal Dronninger end Biavleren i Almindelighed har Brug for i sin egen Bisgaard. Glædeligt er det, at der er flere Biavlere, der i desidste Aar

Aar med Held har drevet Dronningeavl, men det er ogsaa paa Tiden at den moderne Biavl maa søge at staa paa egne Ben, saa den selv frembringer de nye Familier og de Dronninger, den har Brug for. Hidtil har Rubebiavleren maattet forsyne os baade med Bier og Dronninger. Opdreter Biavleren selv fine Dronninger,

jaa raader han for, at de stammer fra et Bisjolk, som har de Egenstaber, som han sætter mest Pris paa.

Dronningavl.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

II.

Efter at den bedste Træktid er forbi, er der mere Ulejlighed ved at avle Dronninger end i selve Sværmetiden; men Dronningerne, der avles, bliver jaa til Gengæld heller ikke saa kostbare, fordi man kan anvende alle sine Bisfamilier til Honningindsamling i den bedste Tid af Hovedtrækket, for de deles til Dronningavl. Saa hvem der har rigelig Tid til sin Raadighed, kan det anbefales at vente med at gøre Forberedelser til Dronningavl til omkring ved den 10. Juli.

Det første, der da er at gøre, er at sørge for at jaa den bedste Dronning, der findes i Vigaarden, til at lægge Æg i en Kunsttavle eller ogsaa i en tom udbygget Tavle, der jaa senere skal anvendes til at bygge Dronningeceller paa. Saa snart Tavlen er bleven belagt, og Larverne af de først lagte Æg begynder at udklæfkes, istandsættes den Familie, der skal bygge Dronningecellerne, til Cellebygning. Ved Aftenstide opjages og borttages Dronningen af Stedet; er denne ung og kraftig, kan den anvendes i et andet Stede; er den derimod gammel og mindre værdifuld, dræbes den. Dernæst udtages alle Yngeltavlerne, der fordeles til andre Stader, og nogle Stykker yngelfri Tavler indhænges i Stedet for. Det vil ikke vare længe, før Bierne opdager Tabet af deres Dronning og Yngel. Dette giver de til Kende ved, at de bliver meget urolige og jarer ængsteligt søgende ud og ind af Flyvehullet og omkring paa Stadets Sider. Denne Uro vedvarer hele Natten. Næste Dag vil Bierne i Stedet i Reglen være særlig godt oplagte til at bygge Dronningeceller. Lidt op paa Formiddagen udtages den Tavle, hvorpaa Dronningecellerne skal bygges, Bierne rykkes af, og med en skarp Kniv bortføres der et Stykke forinden af Tavlen, jaa at der i Cellerne langs Kanten findes lige udklæfede Larver.

Vi har tidligere gjort Forsøg med at bortføre jaa meget, at der kun blev Æg tilbage; men senere er vi atter gaat bort fra dette, fordi det har vist sig, at Bierne er mere beredvillige til at begynde at op-

føre Dronningeceller, naar de gives lige udklæfede Larver i Stedet for Æg. Naar en Bisfamilie nemlig er bleven istandsat til Dronningavl som oven for nævnt, jaa er Bierne, den indeholder, særdeles ivrige efter at komme til at bygge Dronningeceller, naar de næste Dags Formiddag forsynes med en Tavle med smaa Larver i; faar de derimod en Tavle ind, der ikke indeholder andet end Æg, jaa bliver Bierne ganske vist rolige; men i den Dags Tid, der hængaar, før der udklæfkes Larver i Tavlen, tabes let en stor Del af Flokken for at bygge Celler, og naar Larverne endelig udklæfkes, er Bierne mange Gange saa træge og utilbøjelige til at tage Arbejdet op, at der undertiden, særlig naar brune Bier benyttes, kan hengaa 2—3 Dage, før Dronningeceller bliver paabegyndte, og naar det sker, bliver der som oftest kun ansat et mindre Antal Celler. Dronninger, der avles paa denne Maade, kan ikke altid regnes for at være af første Klasse, fordi Larverne let kan blive for gamle, før de bliver fodrede med det rette Slags Foder, Dette er Grunden til, at vi vil anbefale at lade Bierne jaa nylig udklæfede Larver ind at begynde med i Stedet for Æg.

Saa snart man altsaa har Tavlen i Orden, indhænges den midt i den dronningløse Stade, som derefter tilpakkes lunt og fodres, hvis der ikke er Honningtræk. I Almindelighed vil der blive opført omkring ved en halv Snes Dronningeceller. Man maa mærke sig Cellerne's Alder for at vide, hvad Tid de skal udføres. Det tager 16 Dage for at udklæfke en Dronning fra Ægget af. Naar man nu regner, at Larverne, der bliver benyttede til Dronningecellerne, er 4 Dage gamle, regnet fra det Djeblit, Æggene blev lagt, jaa er der 12 Dage tilbage, før de unge Dronninger fødes; men det gaar dog ikke an at vente til den yderste Tid med at udføre Cellerne, jaa man maa helst sikre sig dem den 10. eller senest den 11. Dag efter, at Tavlen blev indhængt i det dronningløse Stede; det er bedre at tage dem en Dag for tidlig end en for sent.

Paa denne Aarstid (sidste Halvdel af Juli) kan man godt lade Dronningerne blive befrugtede fra de store Stader; der tabes ikke stort derved. Dersom man ønsker at stifte Dronning i f. Eks. 5 Stader, jaa er det dog det sikreste at daane et Par Smaastader til Reserverdronninger, for det kan nemlig let ske, at en Dronning eller to kan gaa tabt paa Parringsudflugterne. Dronningecellerne, der er byggede paa Kanten af Tavlen, er lette at udføre eller rettere sagt: udklippe; men de bør dog behandles

lidt varjomt, da de er af en noget svagere Bgning end naturlige Sværmeceller. Staderne, hvori de ønskes indførte, skal helst være dronningløse i 5 Dage først. Bierne er nemlig paa denne Tid af Aaret knap saa villige til at antage en Dronningcelle som i Sværmestiden. Til at befolke Smaa-staderne med kan man tage Bier og Tavler fra et Par af de Familier, der skal have ny Dronninger, efter at de har været uden Dronning i 4 a 5 Dage. Dronningcellerne maa man helst indhænge i Bestyttere baade i Smaastaderne og de store Stader, saa er man da sikker paa, at de ikke falder ned. I Stedet, der byggede Cellerne, lader man en blive tilbage, efter at Resten er bleven udskaaen, for at Bierne deraf kan staffe sig en Dronning. Nogle Yngeltavler fra de andre Familier indhænges i Stedet, for at det ikke skal blive for svagt til Indvintningen. Under nogenlunde heldige Vejrforhold hængaar der i Reglen en Tid af ca. 14 Dage, inden de unge Dronninger begynder Udlægningen; men er Vejret uheldigt for Befrugtningen, kan der undertiden hengaa en Tid af ca. 4 Uger, før de begynder at lægge; men derved dette Tidrum overstrides, saa er mange af de unge Dronninger tilbøjelige til at blive Drone-læggere.

Naar vi nu hermed slutter disse Anvisninger til Dronningavl, saa er det i Haab om, at det er lykkes for os at give en Vejledning, der er let at følge for enhver praktisk Biavler. Det kan gerne være at Anvisningerne kunde have været skrevne noget tydeligere og mere forstaaeligt, end de er; men vi har nu gjort det saa godt, vi kunde, og mere kan der jo ikke forlanges. Skulde der imidlertid være andre danske Biavlere, der ligger inde med større Erfaring paa dette Omraade, hvad vi ikke tvivler om, at der er, saa vilde det være meget ønskeligt, om de her i Bladet vilde udtale deres Mening om denne Sag. Er der noget den danske Biavl trænger til i Ojeblikket, saa er det en uelbreden Dronningavl Landet over. Derfor vil vi opfordre andre til at skrive om dette Emne, der hidtil har været noget stedmoderlig behandlet i Sammenligning med andre Biavls-spørgsmaal.

Til Slutning vil vi gøre opmærksom paa at sidste Aar var et meget uheldigt Aar at drive Dronningavl i; det var ikke alene vanskeligt at saa de unge Dronninger befrugtede; men til Tider var det næsten umuligt paa Grund af de uheldige Vejrforhold at aple første Klasses Dronninger. Vi havde flere Tilfælde, da de unge Dronninger i Sommertiden blev Drone-

læggere, fordi Vejret ikke tillod dem at flyve ud for at blive befrugtede. Det skal derfor ikke forundre os, om mange af de Biavlere, der sidste Aar gjorde Forsøg med Dronningavl, er blevne skuffede; dog skal man ikke lade Modet synke derfor, men forsøge igen; næste Gang gaar det nok bedre.

Er Biavl lønnende?

(Af B. E. B. Smith, Bjergsted.)

En ung Mand, som tænker paa at begynde en Biavl, har sendt mig et Brev og udbedt sig Svar paa følgende Spørgsmaal:

1. Er Biavl lønnende, og hvor kan man saa Vejledning dertil?
2. Hvilken Tid er heldigst til at begynde derpaa?
3. Ere de dzierzonske Bistader de heldigste eller hvilke?
4. Hvormegit koster et Bistade og tilhørende Sværm?
5. Kan jeg selv som Husflidsmand lave mine Bihuse, naar jeg har et at se efter?
6. Kan jeg selv passe Bierne uden at afstedkomme Fortvød, og kan man indpode Bigisten i sig, saaledes at Bistikt ikke stader?
7. Hvormegen Indtægt kan man omtrent opnaa af hvert Stade?
8. Hvormange Stader kan man have i en Have paa 2½ Ekp. Land, hvor der ikke er Blomstervækst?
9. Og hvorledes er De selv kommen ind paa at drive Biavl, hvorledes fik De begyndt, og hvad kostede det Dem at begynde?

Herpaa meddelte jeg ham, at Svar paa de opstillede Spørgsmaal vilde jeg give i Foreningens Tidsskrift, og tillader mig derfor her at fremkomme med dem:

ad 1. Der er vel næppe noget Bierhverv, der er saa lønnende som Biavl; vel kan det i enkelte Aar give lidt nok af sig, men saa giver det i de fleste andre Aar saa meget des mere, at det rigelig opvejer de daarligere Aar. Vejledning til Biavl kan købes i enhver Boghandel, ligesom der alt er saamange Biavlere overalt heri Landet, at lidt praktisk Vejledning hos en af dem ogsaa let vil kunne faas.

ad 2. Foraaret er den heldigste Tid til Indkøb af Bier, forsaavidt at den vanskelige Aarstid — Vinteren — saa er overstaaet; men man kan med Fordel begynde naarsomhelst; det hedder blot begynd,

og begynd jmaat. Naar Interesjen for Biavl er tilstede, jaa gaar det nok, men mangler den, jaa vil man næppe komme langt. Det hedder maaste her mere end andre Steder, at det er Lysten der skal drive Bærket, thi Vejen er ikke fri for Torn, idet Bierne stikke.

ad 3. Alle Bistader med bevægelig Tavlebygning (det vil sige hvor hver enkelt Tavle kan tages ud, og atter indhænges i Stedet) kaldes dzierzonske, efter Opfinderen, den endnu levende tyffe Præst Dzierzon, men man har dem nu i forskellige Former, og med forskellige Rammemaal. Naturligvis ere de dzierzonske Bistader langt at foretrække for Kubestader, dog skal man ikke foragte ogsaa at have nogle faa Kubestader, der altid kan gøre Nytte ved at afgive Sværme. — En Hovedsag for enhver Biavl er det, at have ens Rammemaal i alle sine Stader, og heldigt er det at bruge et af de Rammemaal, som Biavlforeningen anbefaler, for at have Rammemaal tilfælles med andre Biavlere i Egnen.

ad 4. Prisen paa et Dzierzonstade, uden Bier, er 11 a 12 Kr., (der bruges nu mest de saakaldte Trugstader), og et Kubestade med Bier koster om Foraaret ca. 10 Kr. — Et Dzierzonstade Bier vil om Foraaret saaledes koste ca. 22 Kr., alt ligejom Hus og Bier ere gode.

ad 5. Naar man er meget slynt til Træarbejde, kan man nok lave sine Bihuse selv; men er man ikke det, bør man helst købe dem, da det er af meget stor Betydning, at de ere godt forarbejdede.

ad 6. Naar de ikke selv kan pasje Deres Bier, eller naar det endnu ikke er gaaet op for Dem hvilken fornøjelig Fritids-nyssjel det er at behandle Bier, jaa mener jeg at De slet ikke skalde begynde paa Biavl. Har De først faaet Interesse for Bier, og Biavl, jaa vil De nok helst selv pasje dem. — Hvad Bigisten angaar, da behøver man ikke at frygte den stort. Man kan værne sig til at taale enhver Gift, og efterhaanden som man værnes til Bistif virker Bigisten mindre. Nu er det saaledes meget sjældent at et Bistif hovner paa mig, og sfer det, jaa er Hævelsen igen borte i Lobet af 1 a 2 Timer, hvorimod det i gamle Dage hos mig varede 3 Dage. — Det er ellers mærkeligt hvor bange de fleste Menneſter ere for Bistif; man kan saaledes ofte se Mand, der hverken have frygtet Kugler eller Bajonetter, flygte bort i største Stræk saasnart en Bi kommer i deres Nærhed. Og dog bidrager denne Egenſkab hos Bien, at den stikker, meget til at Biavl er jaa lønnende for den enkelte, der dyrker den; thi hvis Bierne ikke stak, vilde

alle holde Bier, og til hvem skalde man jaa kunne sælge Honning?

ad 7. Mit Gennemsnitsudbytte af Biavl har i de sidste 16 Aar været 680 Pd. Honning aarlig, eller 32 Pd. pr. Stade, og jeg sælger Honningen for 60 a 75 Øre pr. Pd. Det mindste jeg noget af disse Aar gennemsnitlig har høstet pr. Stade er 8 Pd. (i 1892), og det meste 73 Pd. (i 1889). Disse Tal er formentlig talende nok.

ad 8. Der var sagtens nok Plads i en saadan Have til flere hundrede Bistader — eller til mange flere end De kan overkomme at pasje —, og hvad Næringen til Bierne angaar, da lader man det ganske rolig være deres Sag, hvor de jaa den fra.

ad 9. Da jeg i 1860 var Lærer i Sjælland, jagde en Proprietær J. mig, at en Hr. K. havde foreslaet ham at de i Forening skalde drive Biavl i det store, saaledes at J. lagde den fornødne Kapital til, og K. pasjede Bierne. J. vilde ikke gaa ind derpaa — vel fordi K. var ham ubekendt —, men han foreslog mig at han og jeg gif i Kompagni herom, saaledes at J. lagde Kapitalen til, jeg pasjede Bierne, og vi jaa delte Udbyttet. Jeg, der aldrig havde drømt om Biavl, og aldeles ingen Kendskab havde dertil, anstaffede mig nu Bøger derom, deriblandt den da nylig udkomne „Anvisning til Biavl“ af Jægermester A. Brun, og „Sagttagelser over Bierne“ af Frank Huber, og studerede dem med megen Interesse, jaa jeg erhvervede mig ikke jaa lidt Theori. Imidlertid regnede jeg snart ud, at hellere maatte jeg drive Biavl i det mindre for egen Regning, end dele med en anden hvad jeg kunde tjene ved at pasje Bier. Dog af forskellige Grunde fik jeg ikke gjort Alvor af at begynde, og Sagen var næsten gaaet mig af glemme da jeg i Efteraaret 1869 heri Bjergsted blev tilbudt et Kubestade for en rimelig Pris, hvilket jeg jaa ogsaa købte. Jeg fik jaa begyndt for Alvor, og fastede mig paany med Jver over „Brun's Anvisning til Biavl“, som jeg jaa studerede om igen, samtidig med at jeg benyttede Lejligheden til at bese en heri Nærheden værende Biavl. I Vinterens Løb fik jeg lavet Bihuse til 4 Folk. — Det var en forunderlig lang Vinter den, og et langt Foraar. Jeg længtes saameget efter at jaa Bier i mit Bihus. — I Foraaret 1870 købte jeg et Kubestade til, jaa jeg altsaa havde 2. Midt i Juni havde jeg endelig den Glæde at mit ene Stade afgav en Sværm — den første jeg i mit Liv havde set — og jaa fik jeg da Bier i Huset. Jeg fik alle fire Huse besat med Sværme, i den ene ved Indkøb. Den

paafølgende Vinter fik jeg lavet Huse til 8 Født, og indkøbte i Foraaret 1871 4 Kubestader. Alt i alt havde min Biavl nu kostet mig 160 Kr. uden at jeg de første 2 Aar fik noget Udbytte af den; men saa i det 3. Aar (1872) høstede jeg Honning for 160 Kr., saa jeg havde alle Udgifterne dækkede. Den paafølgende Vinter lod jeg bygge et stort Bihus til 18 Højtader, hvilket kostede mig ca. 175 Kr. — Mine første Huse vare alle de saakaldte Lavstader. — I 1873 høstede jeg saameget Honning at ogsaa dette Hus var betalt, og saaledes fik jeg efterhaanden mine udlagte Penge igen. — Først i 1879 anskaffede jeg mig en Udlyngningsmaskine; tidligere bleve alle de fyldte Bostavler, som jeg høstede, brækkede itu, til stor Skade for mig selv. Og omkring ved 1880 begyndte jeg først at bruge Kunsttavler, og det endda kun efter en mindre Maalestok. Nu bruger jeg flere, fordi jeg kun faar meget saa naturlige Tavler der ere fri for Dronevoks. — Det var fra først af min Agt at arbejde min Biavl op til 100 Stader, men jeg har aldrig drevet den op til mere end omkring ved 30, og da jeg tilfulde indsaa at det ikke kom an paa at have mange Stader, men paa at de, man havde, bleve godt passede, saa slog jeg mig snart til Ro med dem. I et Par Aar holdt jeg det tyste Bilblad „Bienenzeitung“, og siden 1872 har jeg været Holder af Tidsskrift for Biavl, som jeg finder at være uundværligt for enhver Biavler. — At jeg begik mange Fejl, og eksperimenterede med Bierne langt mere end godt var for dem, skal jeg villig indrømme; men høstede jeg ikke altid Honning i Overslødighed derved, saa fik jeg des flere Erfaringer, der kunde være forholdsvis dyre nok, men som siden har været mig til megen Nytte. Min Bigaard bestaar fortiden af 12 Lavstader, 20 Højtader og 1 Trugstade, alle med samme Tavlemaal. Undertiden, som i 1890, da Bierne vare meget sværmelystne, kan jeg have nogle Kubestader til, hvilke jeg da gerne sælger det paafølgende Foraar. — Jeg formerer mine Stader mest ved Kunstsværme (Delinger), dels fordi det er saa fornøjet, og dels fordi jeg saa ikke risikerer at Staderne sværme, og Sværmene flybe bort. Sa det vil maasse undre mangan Begynder at jeg, som alt før mange Aar siden har naaet det Stabeantal, jeg ønsker, taler om Formering af Staderne; men det gaar ganske naturligt til, thi ofte forener jeg om Efteraaret flere Stader, f. Eks. dem der har gamle Dronninger, eller som jeg ikke har været fornøjet med, og undertiden mister jeg nogle saa Stader om Vinteren,

og andre viser sig om Foraaret at være blevne visserløse, eller af anden Grund flette. Jeg har enkelte Foraar kun 20 a 25 Stader, saa der er gerne hvert Foraar nogle tomme Huse. — Den 12. April i Aar blev jeg færdig med at efterse mine Stader, rengøre dem, og sætte Fodertrug til dem. Det viste sig at 3 vare blidelig hensjovede, og et Par andre tvivlsomme. Jeg har nu omtrent 22 Stader bejatte med Bier, og her begyndt Foraarsfodringen. — Indførelsen af italienske Bier har ogsaa kostet mig flere Penge end nødvendigt var, men det er meget jeg maa skrive paa Fornøjelsernes Konto. — Jeg formener forøvrigt at Indførelse af fremmede Biracer er en Sport, som Begyndere skal holde deres Fingre fra, dels fordi det altid koster noget, og det desuden er noget tvivlsomt om de fremmede Biracer ere bedre end vor egen, og dels fordi man dog ikke kan holde Racen ren.

Men det var nu Besvarelsen af Spørgsmaalene; jeg har mulig været for vidtløstigt dermed, og hvis jeg har trættet Læserne beder jeg om Undskyldning. Kunde disse Linier være til Gavn for Begyndere, og oplyse dem om at Biavl virkelig er et godt Biehverv for Smaataarsfolk, og en lønnende og interessant Fritidsbesjæftigelse, saa er Hensigten naaet.

Om ægte kontra blandet Race.

Af E. J. Grønning.

Naar der af enkelte Biavlere i de senere Aar i Tidsskrift for Biavl er gjort gældende, at det vilde være heldigt, ja, endog fordelagtigt ved Hjælp af fremmede Afarter at krydse vor hjemlige Bi, da kan jeg ingenlunde samstemme deri, ikke fordi at jeg heri har megen større Erfaring end mange andre at støtte mig til; men fordi jeg med Hensyn til de større Husdyr absolut slutter mig til dem, der ikke alene holde Racen ren, og hvorfor? Jo, fordi det har vist sig, at netop ved Hjælp af rene Racer er man naaet til en naaet Fuldkommenhed af Enartethed og Konstanthed i mange Retninger, altsaa virkelig Fremgang. Navnlige her i det sydvestlige Sydsland har vi desværre sorgelige Resultater nok at vise tilbage til, baade i vor Heste og Kvægbestand, jærlig kan vi tale med paa Kvæggraceblandings-Området. Og det er en almindelig Mening, at saadanne Blau-

en almindelig Mening, at saadanne Blandingsracer ere langt mere udsatte for Tuberkulose og mindre modstandskraftige. Fakta er under alle Omstændigheder, at den jyste Race er mere modstandskraftig og hvorfor? Fordi den er stedvant, klimatiseret, deri ligger den store Hemmelighed og Vanskelighed, naar man vil omplante Væxster eller Dyr fra andre fjerne Egne, dette lykkes da sjældent, fordi Livsbetingelsen, det vante Klima og Vegetation mangler. —

Vil man give sig af med at danne nye Stammer eller Racer, da er dette ikke noget, der ligger for enhver, tværtimod, det fordrer en oberordentlig Grad af Intelligens, Omtanke og Udholdenhed og som Professor Fraahs i sit lærerige Værk ndtaler: det vil tage over 50 Aar for at frembringe en en konstant ny Race af fremmede Individuer. Ja, siger man, det er maasse rigtigt at undgaa Krydsning med de større Husdyr, men med Bierne er det en anden Sag. Saa, aa, er det det! Ingen Viavlere har, saavidt mig bekendt, givet sig grundigt nok af med Biernes Krydsningslag, saa han kan staa frem og sige: Jo, Biernes Krydsning og Arbejdsforhold staa i dette Stykke stik modsat de andre Dyr. Det forekommer mig, at jeg med langt større Ret tør sige, at Biernes Arvelighed og Krydsningsforhold ere lig de andres Dyr og i det hele taaget andre levende Skabningers Arvelighed. Til yderligere Støtte for min Paastand behøver jeg blot at fremdrage Hr. Lærer Smith, Bjergstedts Artikel af 1. Januar 1898, S. 14, hvor man blandt andet tydeligt faar dette slaaet fast, at den fremmede tilførte Race ikke kan holde sig her til Lands — noget mange flere Viavlere end Hr. Schmidt har bragt i Erfaring, og dette er saare naturligt og forstaaeligt; thi Livsbetingelsen, det vante Klima, mangler. Men maasse siger man, vil De da ikke være med til at opfriske Blodet hos vore Bier for at modvirke Indavl og Tilbagegang? Jo, visse- lig vil jeg være med til dette, og jeg tager ikke i Betænkning paa det kraftigste at anbefale dette, men kun ubetinget ved Hjælp af den samme rene Race, saaledes at man helst i Miles Afstand forskaffer sig en a 2 Dronninger eller Familier hvert andet eller tredje Aar fra Steder, der bevislig er fri for fremmede Biarter, fri for Bipest og lad mig sige tillige fri for den store Bøksmøl. Dette sidste har jo dog kun sin Betydning, naar man faar Tavlebygningen med Bierne, men da kan Følgerne desværre ogsaa blive følelige nok, hvis man sit denne ubehagelige Gæst med i Købet. Men jeg siger: lad os blive fri for dette evinde-

lige Blandingsystem med fremmede Arter; thi saa ender det med at vi faar vore Bier lige saa forkvælede som de fleste af vore andre Husdyr og tilsidst har vi kun en forkrøblet, vantreven og uklimatiseret Bi, der snart forgaar. — Derfor raaber jeg mit „Bagt i Gevær“, inden det er for sent, inden vi har faaet vor gode gamle danske Bi ødelagt. — Vel ved jeg, at en Krydsning med fremmed Race eller rettere Afart hos andre Dyr kan i første Generation være et udmærket Brugsdyr, men til Axl ere jo alle fremragende Dyr opdrættede enige om at blandet Race ikke duer. Tilmed er vi jo ved Bierne ikke Herre over hvilken Han og Hundyr, der træffer hinanden under Barringen, som vi derimod er det hos de større Husdyr. Dette er for mig en Grund mere til bestemt at advare imod fremmed Blanding med vor stedvante Bi.

Det kunde vel her være paa sin Plads at berøre et Punkt, som vi Viavlere systematisk har forsynet os haardt imod i en Masse af Aar, jeg sigter her til den planmæssige Undertrykkelse af Dronerne i vore Bifamilier. Dronerne hører nu en Gang med til en Bifamilie, men mange Viavlere ere gaaede saa vidt, at der helst ikke maatte findes en eneste Dronecelle, dette kan eller vil Bierne nu en Gang ikke finde sig i, de bygge saa højt og her, hvor der paa nogen Maade kan findes Plads dertil, en Del Droneceller i Kanterne og ved Bunden af Tavlerne, men mange af de Larver, der opfydes i disse Celler, blive forkrøblede, svage og smaa, fordi Cellerne ere uregelmæssige og korte, ligesom Udviklingen paa disse uheldige Steder forløbe daarligt. Det er aldeles klart, at denne ubetænksomme Dronejagt er en af de væsentligste Aarsager til Tilbagegangen hos vore Bier. Ja, jeg tror endog bestemt, at de saa og daarlige Droner, der i Reglen saa Lov at komme frem hos mange Bifamilier, at de er mere Aarsag til Tilbagegang end den egentlige Indavl. — Det kan derfor ikke noksom anbefales, hvad jeg ogsaa tidligere her i Bladet har slaaet til Lyd for, at stænke Dronerne (Handyrene) en langt større Opmærksomhed end der til Dato har været gjort. Ligeledes er jeg aldeles vis paa, naar der i og omkring Ingellejet findes et passende Antal Droneceller, da er Faren for at faa Dronecellerne i Honningmagasinerne belagt med Droneengel langt mindre, end naar disse ikke findes i selve Ingellejet. Vi Bestynder vil absolut helst benytte Droneceller i Honningrummene, fordi vor sejle Honning betydelig lettere lader sig udslynge af Droneceller end af Arbejds-

celler, ligesom man maatte erindre, at jeg særlig kæmper for at benytte Lyftavlesystemet, hvor der samles Honning, dertil egner Dronecellerne sig særligt, ganske vist kan man faa Bierne til at forlænge almindelige Arbejdsceller, men de tager ganske anderledes kraftig og naturlig fat paa Dronecellerne. Og vil man spørge mig, hvor, og i hvor stor Mængde af Droneceller bør der findes hos Bierne? da maa dette begribeligvis bero meget paa Familiernes Størrelse, ligesom det i høj Grad beror paa, om jeg agter at forbedre Racen derved, at jeg særligt avler Hanner af enkelte og Dronninger af andre bestemte Familier. Paa det første Spørgsmaal, hvor i Yngellejet, jeg vil anbringe Dronecellerne, da maa det ikke forlies; saafremt man vil efterligne Biernes naturlige Yngelleje, da burde de nederste, ca. 2", af Yngelredens Tavler indeholde Droneceller, men af flere Grunde vil jeg dog anse det mere ønskeligt, at det fornødne Antal Droner findes i de to Kammer, der afslutter Yngellejet, altsaa en for og en bagved, eller en ved hver Ende deraf.

I Almindelighed bør disse to Kammer dog kun indeholde Droneceller i Kammerens nederste Halvdel og helst udførte af Bierne selv. Ere Træfforholdene derimod gode (det giver rigeligt med Honning), naar man giver Familien Udgang til anlægge Droneyngel, da er Faren ikke stor, om ogsaa hele Tavlen indeholder Droneceller, da Bierne nok ved Hjælp af den indsamlede nye Nektar skal afholde Dronningen fra at fylde hele Tavlen med Droneyngel. — Følgen af at følge en saadan Regel, som her er anvist, vil blive denne, at vi i vore Bistader vil faa et rigeligt Antal gode og livskraftige Droner frem i rette Tid, og at vi med det samme har begrænset Dronningens Lyst til at søge unaturlige Steder hen (Honningrum og Magasiner), for der at faa afhjulpen sin Trang, at lægge Droneæg. Og endelig dette, som vil have den allerstørste Betydning for Fremtidens Viavl, vi har gjort vort til, at de unge Dronninger, hvoraf mange flere fødes og afsløses de ældre, end vi tror og ser, at de ikke alene paa deres Parringsudflugter bedre træffer paa en Drone, men ogsaa derved, at det er sandsynligst, at de træffer en Drone fra en anden Familie og ikke en af sine Brødre, hvorved Indavl undgaas.

Yngelredens Begrænsning.

Af Lærer P. N. Rosenkjær.

Paa given Anledning af Brødrene Nielsen, Ollerup, i Tidsskriftet Nr. 1 dette Aar skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle Erfaringer, som jeg har høstet i de senere Aar. Jeg har nemlig brugt Begrænsning af Yngellejet i flere Aar. I August og September Maaned søger jeg ved Fodring, hvis der ikke er Boghvede, som desværre skjælden er Tilfælde nu, at faa avlet et Kulde unge Bier, som altsaa ikke kommer i Arbejde om Efteraaret. Disse unge Bier er saa kraftige om Foraaret og tjenlige til at tage et Arbejde op med at bære Vand og Blomstestøv ind, men ogsaa skittede til at tage en Ammeqeruing op inde i Familien. Jeg kan heller ikke klage paa, at de ikke gør deres Blyt, naar de ellers have gode Betingelser at arbejde under, men de sidste to Foraar har egentlig ikke givet dem gode Vilkaar at leve under, og Udviklingen er jo ogsaa bleven derefter, tilmed boer jeg paa et højt og bart Sted udsat for alle Vinde, særlig fra Havet. Trods dette har Udviklingen været tilfredsstillende, hvad den næppe var blevet, hvis det var gamle mere eller mindre udslidte Bier, der skulde gaa Foraaret igennem. Jeg har dog ikke set mig i Stand til at begrænse Yngellejet saa tidligt, som Brødrene Nielsen agter det; jeg har først begrænset det i Løbet af de første 8 Dage af Juni, men med et gunstigt Foraar kan det vel nok med Held foretages noget tidligere. Jeg bruger 9 Kammer „Lavnormal“ i Yngellejet og begrænser saa med Gitter til den ene Ende (jeg har Flydehullet paa Bredsidens og har ogsaa mine Huse paa 30" lange), til den anden bruger jeg Bindet. Bag ved Gitteret har jeg ogsaa villet have Bierne til at bygge, ligesom Brødrene Nielsen agter, men det har ikke rigtig villet lykkes. Bierne have nemlig ikke foretaget mere Byggearbejde bag ved Gitteret, end der var fornødent for den indsamlede Honningmængde. Og naar jeg har sat Magasinerne paa, er ja godt som Virksomheden bag ved Gitteret ophørt, hvilket maaste dog kunde ligge deri, at mine Magasiner ere noget store, da jeg bruger Helkammer i dem. Brødrene Niensens Slutning med at faa mere Honning af den Familie, der faar sit Yngelleje begrænset, passer godt med mine Erfaringer, men hvad De ville opnaa med et Yngelleje paa 14 Kammer, det er mig ikke klart; thi det er

jo det allerhøjeste, hvortil et Yngelleje kan naa, naar da ellers Tavlerne ere godt besatte med Yngel, d. e.: have Yngel fra Tablebæreren til Bundlisten, med Undtagelse af Plads til noget Foder for oven, og saaledes skulde vi jo helst have dem belagte. For at belægge 14 Tavler „Lavnormal“ maa Dronningen jo lægge ca. 3,500 Æg om Døgnet, saa synes jeg, at man er naaet dertil, at der ingen Begrænsning behøves, i al Fald kan den da kun gøre Tjeneste ved at hindre i at faa Yngelen spredt over et større Antal Tavler, end det er nødvendigt, hvad der jo ogsaa har sin Betydning. Men jeg er alligevel paa Forhaand Brødrene Nielsen taknemmelig, fordi De ville begynde disse Forsøg; thi uden Forsøg kommer man jo aldrig videre, end man er. Og jeg glæder mig til at faa Forsøgenes Udfald at vide.

Centralmødet.*

—:—
(Fortsat).

Dagsordenens Punkt 4: Bestyrelsesvalg:

Til Vicepræsident genvalgtes; Kaptejn Schroll, Lykkensjæde, med 23 St.

Til Medlem af Bestyrelsen valgtes: A. C. Andersen med 12 St., Houlind fik 11 St., N. Jensen, Badkar 1 St.

Punkt 5. Valg af Redaktør, Sekretær og Kasserer.

Til Redaktør valgtes: N. S. Kristensen med 17 St., Aug. Petersen fik 5 St. og Niasmus Nielsen 2 St.

Det vedtoges kun at vælge en Mand til Sekretær og Kasserer. Til Sekretær og Kasserer valgtes Dverfjergent Bjerregaard med 19 St., B. C. B. Smith fik 5 St.

Punkt 6. Valg af Revisor. Agent E. Kriel genvalgtes enstemmigt.

Punkt 8. Tidsskriftet. Den midlertidige Redaktør afslagde Beretning.

Punkt 9. Valg af Dommere til næste Udstilling. Præsidenten gav Oplysning desangaaende og valgte blev: N. S. Kristensen, Grønning, Christensen, Lunderflov, A. C. Andersen, Smith, Bjergsted, og Houlind.

*) Referatet om Centralmødet i Aalborg fortsattes i dette og næste Nr., fordi flere Medlemmer er fremkommet med Anmodning om at faa et tydeligere Referat, end der var i „T. j. B.“ Nr. 12, 98. Det fremstattes med al mulig Forbehold. Samtidig finder vi Anledning til at meddele, at den paatænkte Industriudstilling i Roskilde i 1899 ikke vil blive afholdt. Red.

Til Suppleanter valgtes Haagen- sen, Rosenkær, og Christensen, Aarhus.

Punkt 10. Udstilling (Stedet for næste Aar).

N. S. Kristensen oplyste, at Udvalget for den paatænkte Industri- og Landbrugsudstilling i Roskilde havde ladet forespørge, om DBF. var villig til at deltage i denne Udstilling, der agtes afholdt i Juli Maaned 1899, mod at Industri- og Landbrugsudstillingen ydede DBF. et Tilskud paa et Par Hundrede Kroner.

Smith, Bjergsted, stiller Forslag om, at DBF. skal forlange 300 Kr. i Tilskud som Betingelse.

Houlind mener, at man nok kan nøjes med 200 Kr. i Tilskud; han minde om, at det altid havde vist sig, at det var mere fordelagtig for DBF. at udstille ved Industriudstillinger end ved Landbrugsudstillinger og Dyrskuer o. l. Han anbefalede at tage mod Tilbudet.

Præsidenten syntes ogsaa, at DBF. skulde slaa til og give Møde ved denne Udstilling, men vi skal stille Fordringer, og det bestemt, ellers faar man ingen Respekt for os.

N. Jensen vilde spørge, om man ikke kunde faa Tilskud fra Staten til Biavl under saadanne Omstændigheder ligesom til anden Husdyravl. DBF. bør være Udstiller og je at faa Tilskud fra Statskassen efter Loven om Husdyravl af 1887.

A. C. Andersen: Vi maa je at komme bort fra at holde smaa Biavlsudstillinger; thi paa saadanne sætter Foreningen altfor ofte Penge til, og Udstillinger sammen med Dyrskuer og Landbrugsudstillinger gav almindeligvis ogsaa et meget tarveligt økonomisk Resultat.

N. Jensen troede, at det vilde være det fordelagtigste, om DBF. tog mod de tilbudte 200 Kr. og lod Industrieforeningen bestride Udgifterne ved Udstillings Installation.

Ladegaard stillede Forslag om, at DBF. deltager i Udstillingen paa Vilkaar af et Tilskud paa 300 Kr. og Udgiften ved Udpakning dækkede, eller

et Tilskud af 200 Kr. og Udgifterne ved Udstillingen dækkede eller Equivalent paa en eller anden Maade.

Det vedtoges at deltage i Industriudstillingen i Roskilde i Sommeren 1899, hvis Bestyrelsen kunde opnaa passende Betingelser.

Punkt 11. Amtsforeninger. Det vedtoges at lade Spørgsmaalet udgaa.

Punkt 12. Biavlsskolen.

N. S. Kristensen aflagde Beretning om Biavlsskolen i Roskilde. Skolen var gaaet meget godt og Undervisningen var ledet i samme Spor som hidtil, dog havde man stadig lagt mere Vægt paa den praktiske Uddannelse, og særlig maa fremhæves det gode Samarbejde og den gode Aand, der havde raadet paa Skolen. Elevantallet havde været større end noget af de foregaaende Aar, og foruden de faste Elever havde Skolen haft Besøg af mange tilkøbsende Biavlere fra Landets forskellige Egne. Skulde man ønske en Forandring i den bestaaende Ordning, saa vilde det være at forsøge paa at oprette et 8 Dages Kursus for Begyndere i Biavl. Men et andet Spørgsmaal var det, om saadant et Kursus fik den fornødne Tilgang af Elever.

Vicepræsidenten spurgte, om Skoletiden kunde forlænges, uden at Tilskuddet forhøjeedes, hvilket Kristensen besvarede bekræftende.

Smith, Bjergsted, mente, at der nu, da Kristensen er bleven Redaktør, burde der ansættes en Lærer i hans Sted.

Rosenkær foreslog at flytte Skolen til Fredericia.

Vicepræsidenten fraraadede dette og raadede til at bevare de gamle prøvede Kræfter ved Skolen og fortsætte Virksomheden i Roskilde foreløbig.

Boesen mente heller ikke, at der burde foretages Forandringer, men at Skolen skulde vedblive at være i Roskilde, ligesom sidste Sommer.

Houlin d saa gerne, at man flyttede Skolen til Fredericia og anbefalede, at man gjorde Forsøget; han vilde give et saadant Foretagende sin Unbefaling og Støtte, dog vilde han ikke stille Forslag desangaaende.

N. Jensen vilde ogsaa godt gaa med til at flytte Skolen, hvis N. S. Kristensen og Grønning kunde flytte med.

Kristensen vilde meget stærkt anbefale, at man i alt Fald i det første Aars Tid vilde lade Skolen forblive i Roskilde, da han der havde samlet et meget betydeligt Undervisningsmateriale og desuden var i Gang med mange interessante Undersøgelser og Forsøg. Fremdeles nærede han Haab om at saa videnskabelig Støtte i sit Arbejde fra Landbohøjskolen.

Det vedtoges, at der ogsaa næste Aar skal afholdes Biavlsskole i Roskilde, at N. S. Kristensen og Grønning skal vedblive at virke som Lærere ved Skolen, og at denne skal have samme Tilskud i 1899, som den har haft i 1898.

Punkt 13. Næste Centralmøde.

Følgende Byer foresloes: Esbjerg, Slagelse, Vejle, Svendborg, Roskilde, Nyborg og Aarhus.

Ved den derefter foretagne Afstemning fik hver By følgende Stemmeantal: Esbjerg 7 St., Slagelse 3, Vejle 1, Svendborg 8, Roskilde 1, Nyborg 1, Aarhus 5.

Næste Centralmøde bliver altsaa at afholde i Svendborg.

Punkt 14. Skal Foreningen købe Lysbilledapparatet?

E. Erslev oplyste, at den afbøde Redaktørs Efterladte for længere Tid siden havde folgt det. Spørgsmaalet udgif derfor af Daagsordenen.

Punkt 15. Kontrol med Medlemsantallet i Kredse.

Præsidenten: Hidtil er Kontrollen med de enkelte Kredses Medlemmer alene stet ved Hjælp af Tidsskriftets Abonnements Protokol. Den nuværende Sekretær har imidlertid ordnet Kontrollen paa en ny, praktisk og letoverskuelig Maade og ført en speciel Protokol over hver enkelt Kreds Medlemmer. Han vilde anbefale, at Kontrollen i Fremtiden blev ført paa den Maade, der her var givet Anvisning paa.

N. C. Underjén sluttede sig til Præsidenten.

Det vedtoges, at Redaktøren skal føre en Protokol over Medlemsantallet i de enkelte Kredse. (Sluttes.)

Forskelligt.

Skønt jeg ikke er særdeles kritisk anlagt og kun sjældent giver mig af med at polemisere Andres Meninger og Opfattelser, saa maa jeg dog denne Gang gøre en Undtagelse fra Reglen. Naar man gaar saa rædsomt til Værks som P. Nielsen, Lemvig, og formelig anbefaler en Revolution i Biavlen. Eller naar man som Hr. F. N. N. i No. 2 og Gartner Jensen, Høgholt, i No. 3 ville have Tidsskriftet skrevet blot for Begyndere, uden at tænke paa, at den langt overvejende Del af Biavlerne kunde henregnes til Kategorien „Biderekommande“. Disse sidste vilde langts fra alle holde og læse et Bibliad, hvis overvejende Del bestod af Begyndelsesstof. For Begyndere vilde jeg foretrække en populær og godskriben Bibog. Undertegnede holder ikke mindre end 7 Tidsskrifter for Biavl baade inden- og udenlandske; men kun et af disse 7 Bibliade har mere Stof

for Begynderen end bort Bibrad; thi dette Blad tager Hensyn til Hedebladen og har ved Siden af en Artikel for Begyndere i Rasseblad tilligemed en saadan for Begyndere i Kubeblad; men hvem vilde have et saadant Forsøg i nærværende Blad efter den Medfart af domme, som Hr. Nielsen, Lemvig, fik for sit Forslag i No. 3. Og dog har Hr. Nielsen vel næppe ment det saa galt, som det blev optaet.

Dernæst tværes mod videnskabelige og udenlandske Artikler. Hvad den første Slags anaar, da vil jeg kun henvisse til, hvad vi i Biavlslagen have Videnskaben at takke for; den har virkelig ydet os en velkommen Støtte ved Løsningen af de store Spørgsmaal. Hvad den sidste Slags Artikler angaar, da vilde jeg og mange flere dog kun nødig have, at vore kære Landsmænd og Biavlskolleger i Danmark skulde blive saa indtagne i sig selv og deres Videnskab, at de kunde finde det formaalstjenligt at udelukke alt det gode og nye, som fremkommer i andre Lande. Dette vilde nemlig føre til, at Danmark kom til at indtage samme Stilling, hvad Boligs- og Rammespørgsmaalet angaar, som Tyskland trods sin 50-aarige Rasseblavl endnu indtager; thi kun Dzierzonsk Bibrager og hans Rammemaal blive her anerkendt for det ene rigtige af Biavlerne af den gamle Skole. Enhvert Land maa følge med i, hvad der tilbringer sig ude i den store Verden, ellers indtræder der let Stagnation og vi blive til Kinesere.

Derimod er jeg enig med Hr. P. Hansen, Espe, naar han i sin Artikel „Rasse- eller Kuber“ i Nr. 3 henstiller til Biavlslærerne, om det ikke var heldigt i deres Foredrag paa Møderne at tage lidt mere Hensyn til de mere fremmelige Biavlere end Tilfældet er. Det er nemlig mere end fedeligt for en ældre Biavler at at høre et Foredrag, i hvilket der idelig og altid distes op med det gamle forslidte Thema om Begyndelsesgrundene af den mest elementære Slags. Man maa virkelig beundre det Mod en saadan Foredragsholder maa være i Besiddelse af, naar han dog forud er vidende om, at 90 pCt. af hans Tilhørere kunne henregnes til „Widerekommne“ og kun 10 pCt. ere Begyndere. Saaledes har Forholdet stillet sig gennemgaaende ved alle de Møder, Undertegnede har afholdt baade i Danmark og Slesvig. Der hører Mod til, siger jeg atter, at give sig i Lag med de 10 pCt., medens man lader de 90 pCt. gaa fra Møde uden at have lært noget.

Der maa kunne forlanges af enhver Biavlslærer, der vil holde Foredrag for

øvede Biavlere, at han i sit Foredrag behandler alt i Biavlen forekommende. paa en let fattelig og godt ordnet Maade samt gør dette saa fængslende som vel muligt, saaledes at Biavlerne kan faa saa meget som muligt med sig hjem, det er jo dog først og fremmest Meningen. Selvfølgelig maa Biavlslæreren tillige med mønsterværdig Haand kunne udføre alle forekommende praktiske Arbejder i Biagarden. Bagester kan saa ansættes en Diskussions-tid for Begyndere, der jo, som vi vide, helst komme frem med deres Hjerteankjægender i Form af Spørgsmaal, og denne Tid er sædvanlig den frugtbareste af Dagens Arbejde.

Th. Buchholz, Rødding.

Uro.

Af R. Nielsen, Gynthersgaard.

Til Spørgsmaal Nr. 27 kunde jeg, belært af sørgelig Erfaring, have Vist til at give et Svar.

I 1892 kom jeg til at bo et Sted, hvor der var en dejlig lun Have, omgivet af en 4—5 Alen høj Tjørnehæk og i det hele udmærkede Læforhold. Paa Marken, hvis Drift jeg selv ledede, var Frøavl af Turnips, Raal, Hvidkløver og Radiser, og desuden avledes en Del Boghvede. I Hegnene var rigeligt af Hæsel, Pil, Tjørn, og i en Mose tæt ved var en Masse Sumpdjvel og nogen Lyna. Her syntes altsaa at være en udmærket Plads for Bier, og som tidligere Biavlere søgte jeg da at faa en Biavl i Gang. 1893 fik jeg to Familier, som indvintredes med rigeligt Forraad og vel pakkede. Men inden Foraaret var den ene død af Bugløb og den anden saa medtaget af samme Sygdom, at den ikke forvandt det hele Sommeren. Allerede om Vinteren havde jeg hos Dathe i Hannover bestilt 11 Sværme, som jeg modtog i Maj, just som Turnipsen stod i fuld Blomstring. Disse udviklede sig godt, og med et Par Sværme, jeg havde faaet hos en Nabo, indvintrede jeg 14 Familier, alle med rigeligt Foder. Men da Foraaret kom, var de 12 døde af Bugløb. Jeg købte atter 6 Sværme hos Dathe i 1895 og indvintrede samme Aar 9 Familier, hvoraf de 7 døde af Bugløb. I Løbet af 3 Aar havde jeg saaledes mistet 20 Familier alle af Bugløb, flere af dem endog uden at have fortæret det halve af deres Forraad. Men netop denne sidste Vinter viste mig,

hvad der var Skyld deri. Haven, hvori Bierne stod, stødte op til en stærkt befærdet Landevej, og hver Gang en Vogn førte forbi, ryfste Jorden stærkt, saa Bierne blev foruroligere deraf baade Dag og Nat. Jeg flyttede da Bierne ud af Haven, ca. 200 Alen fra Landevejen, hen til et Sted, hvor der ikke var andet naturligt Læ end et Hegn mod Vest, og hvor jeg ved Brædderægge mod Nord og Ost maatte skærme dem mod de skarpe Vinde fra disse Hjørner. Her overvintrede Bierne fortrinligt, og jeg har ikke kendt til Bugløb siden. Indvintningsmaaden har været den samme som tidligere.

Belært af denne Erfaring maa jeg bestemt forraade at opstille Bistader, hvor der er saadan stadig Uro, som den Forespørgeren nævner; i hvert Fald maa der helst prøves med et Par Familier et Par Vintre, før der tænkes paa at opstille et større Antal Stader paa en saadan Plads. Det skal dog bemærkes, at ved en Udgravning, saa Bierne staar højere end Baiesporet, er Faren ikke saa stor, som hvor der er en Opfyldning, saa Bierne staar lavere end Sporet.

— — — — —
 Af foranstaaende Artikel fremgaar det at Forfatteren mener at have erjaret, at hans Bier har faaet Bugløb fordi Rhyttelsen ved Vognførelsen paa en nærliggende Vej har gjort dem formegen Uro. Vor Erfaring gaar som Svaret paa Spørgsmaal Nr. 27 viser i en nogen anden Retning idet vi ikke har erjaret at Bierne har overvintret daarligere fordi Staderne er anbragte i Nærheden af stærkt befærdede Veje. Her ved Roskilde har der i en lang Række af Aar med Held været drevet Biavl paa et Sted hvor Bistubberne var opstillet ca. 15 Alen fra Joden af en 8 a 10 Alen høj Sævnbanedæmning, der daglig besøges af mange Tog. Staderne i Biavlsstolen staar kun en 10 a 15 Alen fra den stærkt befærdede Hovedlandevej imellem København og Roskilde og Bierne overvintrede dog ganske fortrinlig. At Stød og Slag paa selve Stedet forstyrrer Biernes Vinterro saa de faar Bugløb det har vi flere Beviser paa. Red.

Kasser og Kuber.

— — — — —
 Med Red.s Tilladelse vil jeg fremføre min Anskuelse i Henseende til de fremkomne Indlæg om Kasser og Kuber. Det

kan sandsynligvis aldrig være Hr. B. Rielsens Hensigt at føre sig selv eller Biavlen tilbage til Kubeavl, men at den Ringeagt, som der i Almindelighed vises saavel Kuber som dens Dyrkere, i alle Tilfælde ikke gavner Biavlsagen, det ligger nær. Var det mer almindelig at henvise den uerfarne Begynder til Kuben og give Underretning i dens Brug, da vilde nok en Del af de komme med, som nu holde sig tilbage af Frygt for det mere indviklede, de tror og ser ved Kunstbiavlen. Sa mangen En, som Aar efter Aar kludrer med sine Kassestader uden at faa noget Udbytte af dem, vilde være vel tjent med at have en eller 2 Kuber ved Siden af disse og vilde langt hurtigere faa Begreb om Biernes Organisation, Levevis og Behandling. Ved Kuben kan som bekendt anbringes Kasser med Kammer foroven, forneben eller foran Flyvehullet efter Duffe, og er de øvrige Forhold normale, skal der nok samles Honning. En vid Mark er der at praktisere i ved Kubeavl, idet der paa mange Maader kan formeres ved Hjælp af Kuben. Sværme kan hømmes eller fremmes, Bygning saavel som Dronning fornyes, m. m. Alt, hvad der kan glæde og belære den uerfarne Biavler uden Risiko for at forkludre eller sætte det hele overstyr. De evige Gentaalser i Foredrag for Begyndere ved Møderne, der kun fæder de viderekomne, kunne indskrænkes og der blev Tid til at gaa lidt dybere tilbunds i Videnskaben, hvor der var Brug derfor. Interessens vilde vækkes, saa at de ældre Biavlere indfandt sig til Møde, der nu som oftest er saa svagt besøgt, at det er traurig for Biavlslererne at tale og undervise. Et samle Tilslutning til Møderne beror som bekendt mest paa Kredsformændenes Energi, især forjømmes det ofte at reklamere og at faa Kvinderne med. Hvor der skal begyndes Biavl gaar det næsten altid godt, naar Interessens er ogsaa vakt hos Husmoderen. Der virkes paa jorstellig Maade i de forskellige Kredse for at fremme Sagen og skaffe Tilslutning til Møderne og derved til Foreningen; men de Midler, Kredsformændene i de smaa eller Sognekredsene har at virke med, er som oftest saa smaa at nogle tabe Interessens, og da er omtrent alt tabt. Der er skrevet om at tage Madfanden med til Møderne som et Middel til at vække og holde Interessens oppe, ja uden Mad er Helten intet, og nægtes kan det ikke, at ved et godt Bord gaar det altid glædeligt til; men naar det saa hedder — 30 Medlemmer i 5 Sogne — saa synes Bærecvnen ikke at være ud over det normale. Mere Haab sætter

Jeg til den af Hr. Førstelærer N. Jensen her i Maribo Amt foreslaaede Vandrelærervirksomhed, hvorved Biavlslæreren faar hver Mand og Kvinde i Tale, som ønsker det.
J. G. Thomsen.

Et og Andet.

En af Hedens Mænd. Forleden døde paa Bardeegnen en af de sejge Vestjyder, der i Stillehed og Beskedenhed har udrettet en Livsgerning, hvis Resultater ere af den Bestaaenhed, at de fortjente at nævnes, fordi de maa ansjøre til Efterligning. Det var Gaardejer Hans Nielsen af Høstrup, Vøse. Han var netop en af de Mænd, hvis utrættelige Flid og sejge Energi i Forening med en ordknapp Bramfrihed og et godt Hjerte gjorde ham til en Lykke paa den ægte, brave Jhde.

Om hans ualmindelige virksomme Bøndeliv fortæller „Ribe Amtst.“ bl. N.: For ca. 40 Aar siden begyndte Hans Nielsen sammen med sin endnu levende Hustru som Nybygger paa en større Hedelod og labtliggende Morads, og som saa mangen Vestjyde optog han Kampen med Lyngen og vandt — ved Hjælp af Mergling, Dræning, Indkøb af Kunstgødning osv., og ved stadig at følge Tidens Forbedringer af Landbruget — en glimrende Sejrr. Det materielle Resultat foreligger nu i en Besætning paa ca. 30 Kreaturer og 3—4 Heste, en nybygget Gaard, omgivet af en venlig Plantage og Have, og en Bihave med en hel „Gade“ af Bihuse.

I disse faa Linier ligger hele den driftige Mand's Liv som en aaben Bog, og det bør kendes af alle Dem, der rundt om paa andre Egne i Jylland tage en Dykt med den golde Hede.

Fra Kredsene.

Veile Amts BF. Bestyrelse afholdt d. 1. April Bestyrelsesmøde hos Lærer Westberg, Jerlev. — Det vedtoges i Følge Bemyndigelse af Generalforsamlingen, saa vidt Foreningens Midler kunne strække til, at yde nogen Hjælp til saadanne, som kunne have Lykt til at drive Biavl, men vanskelig have Raad til at udrede Begyndelsesomkostningerne.

Hjælpen yder faaledes, at Foreningen skænker den ene Tredjedel af hvad Bier koste, eller den ene Fjerdedel af hvad et Bihus koster. Resten betales af Modtageren i tre paa hinanden følgende Aar. — Begæring om Støtte bedes tilfjillet underskrevne Fmd. inden 15. Maj og Kredsafdelingsformændene bedes gøre det bekendt paa bedste Maade i deres Kreds.

Foreningens Medlemmer kunne i Aar afhente Tavler af ægte Bivoks hos Smedler

Boesen Veile til 1 Kr. 70 Ore pr. Pd. og øvrige Biavlskredsfaber 10 pCt. under almindelig Pris.

J. Holm, Fmd.

Randers Amts BF. afholdt Lørdag d. 22 April sin ordinære Generalforsamling paa Højskolehjemmet i Randers; Delegerede vare mødte fra følgende Kredse, Randers og Omegn, Hadsten, Kolind, Bester Tørslev og Bivild. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Indtægten var 159 Kr. 1 Ore. Udgiften 155 Kr. 48 Ore. Regnskabet var sluttet med et Overskud paa 3 Kr. 53 Ore. Derefter foretages Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer, Jens Jensen, Lund genvalgtes og istedet for Lærer S. Mikkelssen, Laurberg, som ikke ønskede at modtage Genvalg, valgtes Skræder A. Christensen, Åsferg. Til Dommere ved Udstillingen i Randers d. 27 og 28 Juni valgtes: Sparekassedirektor Rasmussen, Randers, Blifflenslager N. Sørensen, Hadsten og Skræder A. Christensen, Åsferg, Faarup. Det bestemtes at yde 40 Kr. af Foreningens Kasse til en Elev Ophold paa Biavlskolen i Roskilde og da 2 af de Tilstedeværende ønskede at gennemgaa Kursusset (Christensen, Åsferg og Adamsen, Kolind) blev der foresataget Lodtrækning, hvorved Understøttelsen tilfaldt Christensen, Åsferg.

Jens Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 32. Tillad mig at forespørge Dem om Produkter af Biavl modtages ved Dyrskuet i Silkeborg fra 14—16 Juli 99? Paa den mig tilsendte Anmeldelse er kun anført Maskiner og Redskaber for Landbrug, Fjerkræ og Biavl, uden at der nævnes Produkter.
P. A. E. M.

S.: J. T. f. B. Nr. 3. S. 58 for d. N. findes aftrykt Planen over Udstillingen i Silkeborg. Af Planen fremgaar det, at Udstillingens Hold 47. er Raastoffer af Biavl og Hold 48 Fabrikater af Biavlsprodukter. At Anmeldelses-Skemaet ikke omtaler Raastoffer af Biavl og Fabrikater af Biavlsprodukter er antagelig, fordi Anmeldelsen benyttes til mange af Holdene og ikke til Biavl alene.

Nr. 33. Kan man sætte en indkøbt Dronning og de 2 a 300 Bier, der følges med hende, paa 3 a 4 modne Ungeltavler nu sidst i Maj eller først i Juni Maaned?
K. J.

S.: Ja, det kan De godt. Vi har ofte dannet saadanne Afslæggere, fordi vi har haft 1 eller 2 Dronninger tilovers.

Vi benyttes i Heglen kun 2 Yngeltavler med paafidende Bier. Yngelen bør være lige ved at løbe ud af Cellerne, hvilket kan ses ved at Laaget er blevet mørkt og noget tilbagefalden. Synes vi, at der er for lidt Bier paa Tavlerne, saa børster vi Bierne af en Table til. Vi anbringer altid en Table med nogen Honning foran og en bagved Yngeltavlerne. Arbejdet udfører vi ved Middagstid for ikke at faa ret mange ældre Bier med. Aflæggeren bør pakkes godt til, og den bør fodres. At give 4 Tavler med moden Yngel saa tidlig paa Aaret anser vi ikke for at være heldigt da det vil svække de andre Bisfolk meget, naar de skal afgive saamange Tavler med moden Yngel samt Bier til at opvarme dem.

Nr. 34. Vi har i Dag haft Generalforjamling, og det blev vedtaget at støtte en Biavler her fra Amtet med 40 Kr. af Foreningens Kasse til et Ophold paa Biavlsskolen i Roskilde under Forudsætning af, at han kunde faa Plads og fri Undervisning paa Skolen, selv skal han afholde Udgifterne ved Rejsten og Opholdet? Kan han vente at faa Plads og fri Undervisning.

J. J.

S.: Paa Bestyrelsesmødet i Korsør blev det vedtaget, at der vedblivende maatte optages Elever paa Biavlsskolen, saalænge der var Plads. Vedkommende Biavler fra Deres Amt kan derfor, uagtet han ingen Ansøgning har indsendt inden Bestyrelsesmødet, godt faa Plads og fri Undervisning paa Skolen.

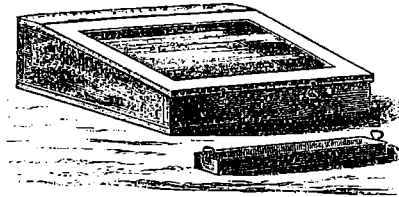

fig. 23. En Solbovs-smelter.

Ekko fra Staderne.

Bajstrup, 21. April.

Bierne ere godt overvintrede i Aar, der findes ikke mange døde Bier paa Bundbrættet, antagelig fordi Vinteren har været saa mild. Sidste Sommer viste Bipesten sig desværre i mange Stader her i Omegnen. En venlig Hilsen til Lærere og Kammerater fra Biavlsskolen i 1898 i Roskilde.

A. C. Andersen.

Olerny, 1. Maj.

Bejret har i Foraaret været mindre heldigt for Bierne, der sjældent har kunnet

flyve, fordi det har været for koldt; i den senere Tid har det dog været bedre Vejr, mere mildt og stille, saa at det første rigtige Foraarsfejerlygn har kunnet lade sig foretage. Alle vore Bisfolk har overvintret fortrinligt. En Familie havde den 28 April 8 Tavler tilbels belagt med Yngel. Nogle saa Familier har vi nu begyndt at fodre, da deres Forraad omtrent var opbrugt. Blomsterstøv indsamles der en Mængde af i denne Tid, Honning indbæringen er derimod sparsomt.

A. Nielsen.

Savnlige Vink.

Bejret (6 Maj) har ogsaa i de sidste 2 Uger været koldt om Dagen og om Natten har det frosset ret betydeligt, enkelte Nætter endog 3 a 4°C. Kun et Par Dage har det været nogenlunde godt Bivejr saa det har været til at behandle Bierne. Hestehoven, der i varme Foraar giver et godt Træk til Bierne, er iaar saa godt som slet ikke blevet besøgt af Bierne. Yngelansætningen er hemmet betydelig af det kolde Vejr og næsten alle Beretninger tydes paa at Bierne ere langt tilbage iaar. Det kan let ses paa Yngelredernes Størrelse om Bisfolkene ere fodrede eller ikke, idet de Bisfolk, der i de sidste 14 Dage er fodrede et Par Gange hver Uge, har langt større Yngelreder end de, der ikke er fodrede. I disse Dage begynder forskellige Pilearter, Stikkelbærbussen og Løvetanden at blomstre, saa nu er der snart noget til Bierne at hente hjem af, hvis Bejret tillader det.

Den 2. Maj, saa vi den første Humlebi iaar.

Solbovs-smelteren bør findes i enhver Bigaard. Ved Hjælp af den faar man billigt og lettest smeltet Boks af fine gamle Tavler, og en god Solbovs-smelter kan paa en solrig Dag i Maj, Juni, Juli Maaned smelte meget Boks af. Der maa kun lægges et Lag Tavler ind i Solbovs-smelteren ad Gangen. Efter at Boks er smeltet i Solbovs-smelteren bør det smeltes en Gang i Vand, enten i en emaileret Gryde eller i en Kobber Kadel for at fjerne Blomsterstøvet og den Honning der ellers ofte findes imellem Boks. Solbovs-smelteren bør helst have en Bredde af 1 Alen og en Længde af 1 Alen 4".

Fodring. Hvis det nu bliver varmt og stille Vejr saa vil der faabel i Skovegne som i Egne med store Haver være særdeles godt Træk, saa Bierne indbære nok til det daglige Forbrug. Indtræffer der flere Dage med koldt eller regnsfuldt Vejr saa bør man fodre og ved Fodringen bør man altid sørge for, at der ingen Varme gaar tabt, ikke at søle Bierne til og at fodre om Aftenen for at undgaa Røveri, som ellers saa let kan indtræffe. Det viser sig at Fodring i koldt Vejr i høj Grad fremstønder Yngeludviklingen i Stedet og paa denne Aars Tid gælder det om at saa saa megen Yngel i Stedet som mulig, for at man kan have mange Bier til Hovedtrækket, som paa endel Egne allerede begynder i den første Halvdel af Juni

Maaned. I de Egne hvor der kun er ringe Foraarstræk, men som dog har et godt Sommertræk, bør man nu helst fodre alle Familier, de der have Forraad bør fodres med en mindre Portion tyndtflødende Foder, og de, der næsten har opspist deres Forraad, bør gives mere og sværere Foder. Tingen Familie bør have mindre en 3 a 4 Pd. Forraad i Tavlerne.

Kunstablet. Naar der er Trang til at udvide Pladsen i Staderne, hvilket kan ses paa at Bierne sidder tæt pakkede i alle Tavlegader og der ved Middagstid, naar Bierne flyver stærkt, er mange Bier paa den bagerste Table, saa er det paa Tiden at udvide Pladsen i Stadet. Denne Udvidelse bør helst ske med en Kunstablet ad Gangen. Kunstablet, der bør være godt fastgjort til Tavlebæreren, vil oftest med stor Fordel kunne indhænges som den 2 eller 3die Table fra Flyvehullet, altsaa imellem den Table der indeholder Blomsterstøv og den forreste Yngeltable. Er den forreste Table i Stadet hel tom eller ødelagt, bør den borttages. Naar den først indhængte Kunstablet er udbygget og fuldtbelagt med Ug og Larver, men heller ikke for, trækkes den og de bagved værende Tavler 1½" tilbage i Puslet og en ny Kunstablet indhænges paa samme Plads hvor den første blev udbygget. Forretager man Udvidelsen af Pladsen paa denne Maade, saa bliver Tavlebygningen i Yngellejet fornøjet i Løbet af 2 a 3 Aar, og det bliver smukke og regelmæssige Tavler. At hænges flere Kunstablet ind af Gangen sparer nok Biavleren noget Arbejde, men maa paa det bestemte fraraabes, da en Indhængning af flere Tavler afføler Yngellejet alt for meget og derfor virker hæmmende for Yngeludviklingen. Smaa Bisolk bør ikke gives Kunstablet for det er rigtig varmt i Bejret, de fremhjælpes lettest ved god Pakning og daglig Fodring med lunken Foder.

Droner. Da det er af den største Betydning, at saa Droner, ligesaa vel som Dronninger fra de bedste Bisolk i Bigaarden, tiltraades det Biavlerne, at indhænge en Table med noget Dronerbofs hos sine bedste Bisolk, denne Table hænges tæt op til den bagerste Yngeltable, for at saa et tilstrækkelig Antal Droner saa tidligt som muligt.

Varmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bisolkets Trivsel og Udvikling, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at saa pakket saa omhyggeligt som muligt og tjern ikke Pakningen, for end Hovedtrækket er meget stærkt. Glem ikke at Foder og Varme er Hovedbetingelserne for Bisolkets Trivsel.

Møl. Nu begynder den molsfarlige Tid. Biavlerne bør derfor jævnlig tisse deres Forraad af hengemte Tavler. Opdages Spind (af Møl i nogen af dem, da bør Spindet udtages og Haven gennemvæges med Svovldampe. Har man ikke straks Lejlighed til at behandle Tavlen saaledes, bør den dog idetmindste tjernes fra andre Tavler, f. Eks. stilles ud i Haven. Enhver Table, der indhænges til Bierne, bør være mølri. Opdager man Møllarver i et Stade (f. Eks. under det nederste Tæppe), da bør Stadet undersøges nærmere, og alle de Møllarver, man finder, knuses. Et saadant Stade bør efteres et Par Gange ugentlig, indtil man ikke træffer flere Møllarver. Hold Stadets Bund ren for Voks-smuld.

Staderne bør staa nøjagtig vandret, idet mindst paa den Led, der gaar paatværs af Tablebærerne, da Bierne ellers bygger de ny Tavler skævt i Kammerne.

Gamle Tavler, der i flere Aar have været benyttede til Yngel, blive sorte, tunge og hullede, fordi Bierne have udgnavet Møllarver eller gammel muggen Blomsterstøv af dem. Saadanne Tavler ere hverken gode til Yngel eller Honning. De bør derfor, naar de indeholder moden Yngel, flyttes tilbage udenfor Yngelredsen for at omsmeltes, naar de blive tomme.

Brekasse.

Udstillingen i Silkeborg. Anmeldelses-Skemaer faas hos „Foreningen af jyske Landboforeninger“ Sekretariat, Nørrealle 6, Aarhus. De skulle være indleveret i udshjbt Stand samme Sted inden 1 Juni.

Diablsstolen. Nogle Elever kan endnu komme til at deltage i Kursuset paa Diablsstolen i Roskilde. Nærmere Oplysninger gives af „T. f. B.“'s Red.

Statienfse Dronninger. blive indforskrevet den 20 Maj. Prisen vil blive 6 a 5½ Kr. pr. Stk. Dronningerne ventes hertil i de første Dage af Juni Maaned. N. S. Kristensen.

Kundgørelser.

Biavlslærer.

Som saadan kan jeg paatage mig endnu nogle Møder i Sommer. De Kredsformænd der mulig kunde ønske min Assistance, bedes meddele mig det inden 24 Maj.

Aug Petersen, Bregninge pr. Nysted.

Honning til Salg.

100 Pd. gul Honning a 50 Dre, er til Salg hos Laurids Hansen, Vester Tim pr. Tim St.

Bifoder! Bifoder!

Smuk og ren Kandis faas til 21 a 22 Dre pr. Pund hos Johan Hansen, Randers.

Honning til Salg.

Et Parti lys afstnyget fint krystalliseret Honning er til Salg a 55 Dre pr. Pd. naar der tages mindst 10 Pd., hos Landpost K. P. Jørgensen.

Bording St.

Agte Bivokstavler

faaes hos Linnaa Sogns BF. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes endgivet til D. Rasmussen, Linnaa pr. Laven St. og Murer Kristensen, Borre, Toldebogade Nr. 109, Silkeborg.

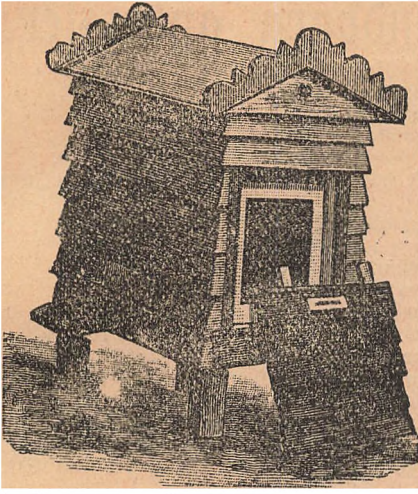
Bistader.

Biavlernes Opmærksomhed henledes paa mine nøjagtige solide Bibotiger som jeg ved Specialitet-Produktion ser mig istand til at levere til særdeles billige Priser. Leveres franko paa Køberens nærmeste JærnbaneStation.

Skriv efter Prislifte. Sendes franko.

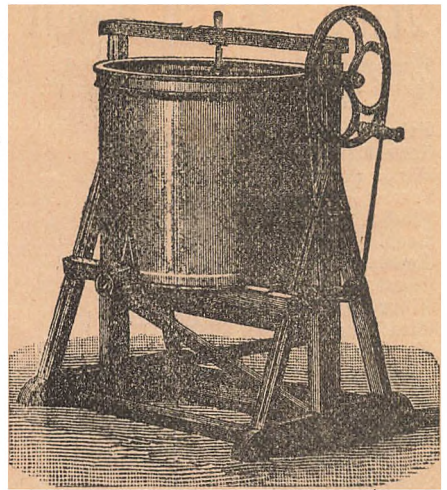
Chr. F. Kjærgaard.

Sunds pr. Herning.

Alle Biavlere

bør skrive efter Vejle Biavlsredskabsfabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Høyensgade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Nar hos **H. Rasmussen & Co.**, Grænbænget pr. Sorlebrog (før Svendborg), Baneadresse Vejstrup (før Svendborg). Prisen er i Nar 1—5 Pund 1,85 Øre, 5—10 Pund 1,80 Øre, 10—25 Pund 1,75 Øre, over 25 Pund 1,70 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pbd.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bi-holiger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredsfaber**, **ægte Bivokstavl**er haves al Tid paa Lager. Illustreret Prislister franko. Læb pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Min prisbelønnede

Bi-pibe

for Røgere faa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan strives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Kunsttavler af **ægte Bivoks** anbefales saavel Forøninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavl sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Premier.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbedes fortrinlige Foderapparat samt Bi-bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Stor Realisation af Bivokstavler af ægte Bivoks.

Da jeg i 1899 vil have realiseret 9000 Pbd. Voks, tilbydes ægte Bivoks til følgende lave Priser: 1 a 5 Pbd. 180 Øre, 5 a 10 Pbd. 175 Øre, 10 a 25 Pbd. 165 Øre, over 25 Pbd. 160 Øre pr. Pbd.

Voks forarbejdes for 25 Øre i Partier paa 25 Pbd., berunder 30 Øre pr. Pbd.

Biavlsredsfaber i største Udvalg. Forang min Prislister.

Chr. Kiegets, Viborg.

Noget Cementkunsttableforme til Støning af Kunsttavler til 10 × 12" Rammen er til Salg hos undertegnede for 5 Kr. Sendes mod Postopkrævning.

Anders Johansen, Træformager,
Køjrup Mark, Langehov St.

Endnu

haves **1ma ant Sennop** af egen Avl til Salg.
N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

For Biavlere.

Da jeg bevislig importerer flere **Cyklar** end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand til at levere en bedre Cykle til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,
Jernbanegade 6, København V.

De billigste

og bedste **Stader** og **Udslyngere** faas hos

Snedker **N. Jensen, Sjolte, Præstø.**

Stader haves paa Lager.

Gode Røgnustere anbefales.

Ægte Bivokstavl

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Nar i Stand til at garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Balsemastine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 15" i □. Tillige leveres Drone- og Delingsstavl. Prøver paa Forlangende gratis.

Årsdrup St., i Februar 1899.

Snedker **J. S. Nielsen.**

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Prøveglass i Træhylstre, pr. Stk. 15 Ø.
 Prima afflebet Zink-Dronninggitter pr. □ Fod
 65 Ø.
 Prima Paggitter, pr. Fod 85 Ø.
 Grøslens uldfomne Fodrer, 70 Ø.
 Pipibe (Grønning's Model), 2 Kr.
 Koerbs Fodrer, 60 Ø.
 Ribehætter, 20 Ø.
 Røgblæser (tyst) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrøgere 2,30.
 Bistlor 19" højt 0,65.
 Strællemiv (Boods Model), 75 Ø.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Spartler, 5" langt Vlab, 45 Ø.
 Tablespore, 30 Ø.
 Tabletraad, engelsk, fortinnet, pr. Pbd. 0,65.
 Porters Bistommer, 0,50.
 Kuns Bistommer, 0,40.
 Lødbekande, 1,00.
 Bihandsker, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 85 Ø.
 Fin Bestænker, af Blit 22 Dre, af Gummi 1,00.
 Souper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr.
 40 Ø.
 Dronningcellebekyrttere, 0,08.
 Amerikanke Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk.
 5 Kr.

Strællebatter til alle 3 Maal, 1 Kr. 65 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Honningløsnere, 80 Ø.
 Amerikanke Zinkfælde, 30" lange, 0,20.
 Galvaniserede Bihushængsler, pr. Par .10.
 Engelske Honninghaner, Patent, af fortinnet Jern
 1,00.
 Udflyngningspande med Patent Haner, 0,85.
 Honningst. til Spanden, 60 Ø.
 Solbofsjmelter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Voksenser, 30,00.
 Kunsttableformer af Kobber, pr. □ " 018.
 Howards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylind. Udtømningsmaskine, 2 Tavler 12 × 12"
 Snortræ, Solbenss Afstand 13 1/2, 20 Kr.
 Porcellæns Nedæg, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønjeringe, pr. 100 Stk. 0,65.
 Honningglas til Overbinding, 1 Pbd. pr. 100 Stk.
 9,50, pr. Stk. 10 Dre. 2 Pbd. pr. 100 Stk.
 14,50, pr. Stk. 20 Ø.
 Abbots Honningglas (rigtig Facon), 1 Pbd. pr.
 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,13 1/2. 2 Pbd. pr.
 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentspapir, 30" bredt, pr. M. 0,06 1/2.
 Propper af prima Kort til Abbots Glas, 1 Pbd.
 pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Pbd.
 pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Vejledning til Biavl.

Af B. C. B. Smith i Bjergsted pr. Sæbølle
 faas i enhver Boglade a 50 Dre. Naar 54 Dre
 tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Foreningsmeddelelser.

Narhús & Omegns BF. Hr. Trefiskef J.
 Møller har givet Løfte om, at han i Løbet af
 Sommeren hver Lørdag Eftermiddag fra Kl. 1.
 til 3. for saa vidt Vejret er gunstig, vil give praktisk
 Vejledning i Biavl i sin Vigaard Marsite:rborgalle
 Nr. 30. Dette til Efterretning for Foreningens
 Medlemmer, samt andre som har Lust til at søge
 Kundskab paa dette Omraade, og det er at haabe,
 at ret mange vil benytte sig af den tilbudte
 Lejlighed.

Plan for Narhús og Omegns BF. Udstilling
 i Forbindelse med Narhús Amts landsøkonomiske
 Selskabs Dyrefest. Udstillingen afholdes i „Venne-
 lyst“ den 1—2 Juli og omfatter følgende 3 Hold:

1. Honning og Voks.
2. Fabrikater hvortil er anvendt Honning.
3. Hjælpeidler for Biavlere.

Ret til at udstille har Biavlere fra hele
 Landet. Medlemmer af Selskabet, og af Narhús
 Biavlertreds betaler 50 Dre i Indskrivningspenge,
 3 Kr. Medlemmer 1 Kr. for hver Udstillings Kr.

Anmeldelsesfema erholdes hos Hr. Døerretsfag-
 fører J. P. Peterfen, St. Torv Nr. 1, samt hos Under-
 tegnede, ligesom Anmeldelserne modtages af samme
 til den 4 Juni, men fra 4 Juni til den 11 Juni,
 kun af Under tegnede, da det kun ere Biavlere
 der er tilstaaet den Frist af 8 Dage. Der udbetales
 150 Kr. i Præmier for Biavl, i 1 og 2 Hold;
 3 Hold tildeles kun Diplom.

Maurik B. Christensen, Søholtgade Nr. 16.
 Dødsfører for Biavlsubfillingen.

Hads Herreds BF. holder Møde 3. Pindse-
 dag Kl. 3. Eftermiddag hos Snekter Nielsen i
 Kjøebstrup.

Nalborg Amts BF. Det bekendtgøres for
 Medlemmerne i Kredsen at Bistolen i Nalborg
 begynder sin Virksomhed d. 27de Maj, d. A. med
 Foredrag af Bistid-Lavridsen, og tillader Vejret
 det, vil der ogsaa gives Lejlighed for de bejagende
 at se praktisk Behandling af Bier. Lignende
 Møder afholdes der efter hver 14de Dag indtil
 Septbr. Alle Møder begynder Kl. 1. Eftermiddag.
 Styrelsen for Nalborg Amts Biavlforening.

Sorø Amts BF. afholder denaarlige
 ordinære Generalforsamling paa „Johannesdal“
 pr. Slagelse d. 22. Maj, (2den Pinse) Efter-
 middag Kl. 2. B. S. Houlinde.

Svendborg og Omegns Biavlertreds
 afholder Møde Søndagen den 28 Maj, Eftermidag
 Kl. 2, hos Hund Lars Rasmussen, Staarup Mart.
 Foreningen har af Brødrene Nielsen bestilt et
 Antal Dronninger, som ved nævnte Møde bort-
 sælges billigt til ubemidlede Medlemmer af
 Foreningen.

Dem, der ønsker at komme i Betragtning ved
 nævnte Bortsalg eller ved mulig Udbelling af
 billige Medfæder bedes at give Møde eller paa
 anden Maade fremkomme med Andragende derom.
 Bilh. Lund.

Indhold af dette Nummer:

Brevkasse	144
Centralmøde	138
Dronningavl, af Hrdr. Nielsen	132
Et og Andet	142
En Table med Dronningceller	131
Er Biavl lønnende, af B. C. B. Smith ..	133
Ekko fra Staderne	143
Forsælligt, af Th. Buchholz	139
Fra Kredsen	142
Foreningsmeddelelser	146
Gavnlig Vint	143
Kundgørelser	144
Rasfer og Kruber, af J. G. Thomsen	141
Om ægte kontra blandet Race, af Grønning	135
Spørgsmaal og Svar	142
Uro, af R. Nielsen	140
Yngelredens Begærsning, af Rosentjær ...	137

Rostilbe Uvis' Bogtrykkeri, Attitjefskab, Rostilbe.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Alle, som driver Biavl, bør holde „T. f. B.“

Nu er Sommeren begyndt, Blomsterne udfolder sig i Mark, Skov og Have, Bierne udvilde sig stærkt i Bihusene, det kunde derfor ligge nær ogsaa at haabe, at Biavlerforeningen udviklede sig og fik de mange Begyndere og en Del af de ældre Biavlere med. Vel har det sidste Aar været et slet Honningaar, men for et eller to flette Aars Skyld, taber den danske Landmand eller Haandværker ikke Modet, nej, han arbejder videre mod Maalet. Foreningens Forhold ere nu ordnede og den arbejder nu atter normalt ovenpaa den flette Ledelse i 1898. „T. f. B.“ udkommer nu regelmæssig og bringer Bud imellem Biavlerne. Vi finder derfor Tiden passende til at henlede Kredsførmændenes og Biavlsklærenes Opmærksomhed paa, at et af de bedste Hjælpemidler man har til at sprede Kundskab til Biavl, og til at vejlede saavel Begynderen som den viderkomne Biavler, det er „T. f. B.“ Biavls-møderne og Biavlsudstillingerne er ogsaa af megen Betydning i den Retning, men „T. f. B.“ der kommer ind af Døren 18. Gange om Aaret til ethvert Medlem af „DBF“, det betragter vi dog som det bedste Hjælpemiddel, fordi det stadig kan give Raad og Vejledning i de foresaldne Arbej-

der, og det henleder Biavlernes Opmærksomhed paa de Spørgsmaal, som ere oppe iblandt Biavlerne, og bringer dem Meddelelser om Biavlsmoder, Udstillinger m. m. altsaa det er ret betydeligt, der bydes for den 1 Kr. 50 Ore pr. Aar, som Bladet koster Medlemmerne, og dog bliver de 33 a 50 Ore aarlig tilbageendt Kredse som Tilskud. Naar Forholdet er saaledes saa maatte man antage at alle Foreninger lige fra de store Amtsforeninger og ned til de smaa Sogneskredse, satte alt ind paa, at ethvert Medlem i deres Forening saar „T. f. B.“ for at de derved kunde se, naar der holdes Møder, naar Arbejdet ved Bierne skulde udføres o. s. v. men saaledes er det langtfra.

Vel er der en Del Foreninger, som ikke optager noget Medlem, uden at Bedkommende har eller bliver tilsendt „T. f. B.“ i disse Foreninger er Medlemsbidraget i Reglen 2 Kr. pr. Aar. Undtagen fra at holde „T. f. B.“ er kun Medlemmer, som tilhører „en“ Husstand hvori der allerede er et Medlem. Nogle af disse Foreninger optager ogsaa fattige Biavlere som Medlemmer til halv Pris, og sender saa ogsaa disse „T. f. B.“ for derved at fremme Biavlsagen; paa denne Maade kommer „T. f. B.“ ind i ethvert Hjem, hvor der er virkelig Interesse tilstede for Biavl. Men en Del Foreninger, saa vel store som smaa, har sat deres Medlemsbidrag lavere,

25 50 a 100 Dre for at faa mange Medlemmer og lader det saa blive Medlemmernes egen Sag om de vil holde „T. f. B.“ eller ikke, ja, der er endog Foreninger, der har over Hundrede Medlemmer og dog ikke en Gang har ti Holdere af „T. f. B.“ Vi tror, at det er en stor Fejl, vedkommende Kreds har næsten intet, der binder dens Medlemmer sammen, uden det lille Medlemskontingent. Den eneste Forbindelse, der er imellem Medlemmerne og Kredsen, er et Møde eller maasse en Udstilling for hvert 2. eller 3. Aar. Enhver kan indse, at det kun er en tarvelig Vejledning i Biavl, som paa den Maade kommer ud til Kredsmedlemmerne. Det er ikke vor Hensigt at søge at formaa alle disse Foreninger og Kredse til nu straks at forandre deres Love, saa at alle deres Medlemmer skulde holde „T. f. B.“ men vi vil haabe at nu i Sommertiden, da Biavlerne samles til Møder, og der er meget Arbejde ved Bierne at udføre, at Bestyrelsen og Biavlsklarene vil lægge sig i Selen for at skaffe „T. f. B.“ ind i ethvert Hjem i deres Kreds, hvor der holdes Bier, og at de søger at formaa alle de mange Begyndere til at holde „T. f. B.“ For den ældre Biavler er det ogsaa nødvendig at holde Bladet. Vi har Eksempler paa Egne, som i en Del Aar ikke har holdt Bladet, hvorlangt de har været tilbage. Vi er sikker paa at den 1 Kr. 50 Dre om Aaret, som Bladet koster, med Lethed indvindes og meget mere til, selv om vedkommende Biavler kun har 1 eneste Bisolk. Derfor haaber vi ogsaa at der Landet over arbejdes ihærdig for at skaffe „T. f. B.“ ind i ethvert Hjem, hvor der holdes Bier, det er saavel til det enkelte Hjem som til det heles Vel.

For Begyndere paa de jyske Eftertræks egne.

Af J. K. K.

IV.

Juni Maaned er for de Biavlere, der har virkelig Interesse for Biavlen, den fornøjeligste Tid af Aaret. Biernes muntre Summen ude i Haven efter den lange Vinterdvale og den vanskellige Foraarsid (som ubetinget er den Tid, hvor der lides de største Tab) kan ikke andet end virke behagelig og opmuntrende paa enhver Biven. Her i Slutningen af Maanedes ville de egentlige nektarydende Planter (Hvidfløver og Algerfaal) begynde at blom-

stre, saa gælder det bare om at Vejret ikke lægger Hindringer i Vejen, for at Bierne ret kunne udnytte det forventede gode Træk paa disse Planter. Det er i det hele taget en af de uheldigste Sider ved Biavlen, at Udbyttet er saa afhængigt af Vejrsforholdene, ofte kan et fortrinligt Træk tilbids gaa tabt, paa Grund af uheldigt Vejr under dette. Der har Biavlen paa Østkysten af Sjælland og paa Nerne sikkert en Fordel fremfor de øvrige jyske Biavlere, ved at Klimaet der er mindre borskt, særlig ikke saa blæsende, men til Gengæld haves der paa de fleste af de sidstnævnte Egne, som Følge af Eftertrækket, en meget længere Træktid, saa at Vejret alligevel, naar alt kommer til alt, ikke saa let faar saa stor en Indflydelse paa Honninghøsten som paa de førstnævnte Egne (Scummertræks egne) hvor den egentlige Træktid ofte er meget kortvarig.

Det er af største Bigtighed for en Biavler at kende Trækforholdene paa sin Egn, da disse ofte kunne være meget forskellige selv paa forholdsvis nærliggende Egne, og en Biavler, der ikke kender disse, vil let komme til, at give sine Bier en aldeles fejlagtig Behandling. Begyndere bør derfor lægge Mærke til, hvornaar det egentlige Honningtræk almindeligt indfinder sig, og hvilke Planter, der jærlig yder dette paa vedkommende Egn.

Vinterpakningen bør nu fuldstændig fjernes, især dersom denne har bestaaet af Hv eller Hakkelse, da denne nu generer ved Biernes Behandling, og tillige tilbyder alstens Utøj et altsfor gunstigt Opholdssted; men for at undgaa en pludselig Temperaturforandring i Stedet, der kan hæmme Yngeludviklingen meget, maa man saalænge Rættene vedblive at være meget folige, dække noget over Rammerne, dertil kan benyttes gamle Tæpper eller Sække, naar de blot er nogenlunde rene og fri for enhver ubehagelig Lugt. Kun i Væggenes Hulrum kan man lade den gamle Pakning forblive, dersom denne ikke er muggen eller fugtig, da denne skærmer mod den stærke Solvarme om Dagen, og Kulden om Natten, saa at Temperaturen i Stedet derved bliver mere ensartet, baade Nat og Dag. Bierne kunne endnu paa mange af disse Egne komme til at lide Nød, især under uheldigt Vejr, hvad de under ingen Omstændigheder maa, hvorfor der endnu maa findes et lille Honningforraad i Staderne. Har man hengemte Honningtavler, bør de nu gives Bierne, saafremt de trænge til dem. Ved delvis at afstrælle Cellelogene paa en saadan, inden den gives Bierne, kan man frembringe en forøget

Birkjomhed i Stedet, dersom disse Tavler kun indeholde godt Arbejdervoks, bør de ned sættes tæt op imod Yngelveden for at indgaa i denne, indeholde de derimod meget Dronevoks, bør man anbringe den som bagerste Table i Stedet, for ikke at faa Stedet overbefolket med Droner, de kunne saa borttages, naar de er tømte eller for. Man maa dog heller ikke gaa til den modsatte Yderlighed, at søge Dronevoks fuldstændig udryder af sine Stader, det har vist sig heldigst, at der er et passende Antal af disse tilstede i hvert Stade, de har jo ogsaa deres Gerning at udføre, og det synes at man nu tillægger Dronerne langt større Betydning for et Bifolks Trivsel end tidligere, men Bierne er rigtignok altid tilbøjelige til at udfælde et usforholdsmæssigt stort Antal Droner, hvorfor Biavlerne maa tage Forholdsregler derimod, ved at passe paa, at der ikke findes altfor meget Dronevoks i Staderne.

Der maa nu gives Agt paa Biernes Udvikling, og Pladsen i Yngelrummet efterhaanden udvides efter hver enkelt Bifolks Behov, paa samme Maade, som i forrige Artikel anført. Saa snart det egentlige Sommertræk begynder eller lidt før, maa Magasinerne paasættes, og Pladsen i Yngelrummet ikke udvides yderligere foreløbig. Der paasættes kun et Magasin til at begynde med, bliver Trækket godt, kan man jben anbringe et til. I Magasinerne anbringes Tavlerne i en Afstand af 2 a 2½ " fra Midte til Midte. For at undgaa Yngel i disse (Tyktavlesystemet), bør man, dersom der ikke høves udbyggede Tavler, men maa benytte Kunsttavler, i Begyndelsen give det fulde Antal Tavler, da Bierne ellers ofte ville bygge imellem disse, naar Tavlerne er halvt udtrukne, kan der borttages saamange, at de tilbageværende kunne faa den ovenfor nævnte Afstand fra hverandre. I Stader med lave Yngelrummer er Bierne mere tilbøjelige til at ansætte Yngel i Magasinerne, end som i Stader med højere Yngelrummer, men ved denne Fremgangsmaade kan dette dog saa godt som altid forebygges og Dronninggitre ere derved overflødige. Honningen bør altid høstes i Magasinerne og ikke i Underrummet, hvorfor Pladsen i dette ikke bør udvides mere en til højst 12 a 13 Tavler i et □ Stade, i 10 × 12 " og Lavnormal Stadet maasse et Par Tavler mere. I Stader med høje Overrum hvor der jo rigelig Plads til at udvide opad, kan der anbringes et Brædt i disses Fals, af samme Tykkelse og Længde som Tavlebærerne i Underrummet, hvorpaa en Del af det bagerste Magasin kan staa, derved vil

Overrummet alligevel omtrent fuldtud kunne benyttes, og Pladsen vil næsten altid være tilstrækkelig selv for et meget kraftigt Bifolk.

Et Kubebifolk kan nu overføres i et Kunststade, ved at man forsyner dette med nogle faa (4 a 6) Kunsttavler eller udbyggede Tavler, ned sætter Indstuddet bagved disse som sædvanligt, og anbringer derefter Kuben ovenpaa Kammerne. Er Kuben meget bred og derfor ikke kan faa Plads paa de faa Kammer, kan der benyttes et lignende Brædt som ovenfor nævnt, som den bagerste Del af Kuben kan staa paa; derved tvinges Bierne til at gaa ned gennem Etabets Tavler for at benytte dets Flyvehul til Udgang, og ville i Løbet af Sommeren slutte Yngelveden ned i Stadet, hvor Pladsen senere kan udvides, dersom det er nødvendigt. Til Efteraaret kan Kuben borttages og den deri værende Honning høstes. Mangler Kubebifolket Forraad ved Overflytningen, kan saadant let gives ved at indhænge en hengemt Honningtable i Stadet helst foran de tomme.

I Slutningen af Maanedene kan der muligvis ventes Sværme af Kuberne samt af de Stader, hvorfra man ønsker saadanne, og derfor ikke har udvidet Pladsen i samme. Naar Bierne hele Foraaret igennem har haft rigelig Plads, sværme de sjældent, men sker det alligevel, at et enkelt Stade sværmer, saa er det paa en god Eftertræks-egn heller ikke noget stort Uheld. Et Kunststade, der skal modtage en Sværm, maa udstyres med 5 a 8 Kammer i Underrummet efter disses og Sværmens Størrelse. Kammerne maa være forsynede med hele Kunsttavler, dere ere godt fastgjorte til traadede Kammer. Har man en Honningtable med godt Arbejdervoks, er det til stor Gavn at indsætte en saadan foran i Stadet, da en Sværm ofte under uheldige Vejrforhold kan komme til at lide Nød.

Den almindelige Maade at huse en Sværm paa, nemlig ved at styrte Bierne fraoven ned i Stadet, volder ofte Begyndere en Del Bryderier, hvorfor jeg vil anbefale en anden Fremgangsmaade, der har den Fordel, at Kammerne kunne flydes samment Indstuddet ned sættes og Tæppet lægges over, inden Bierne indføres i Stadet, saa at vedkommende Biavler ikke er udsat for at Bierne tage Plads under Taget, eller paa andre uheldige Steder. Efter at Stadet er bragt i Orden til at modtage Sværmen, anbringes der et Tæppe eller Lagen fra Flyvebrædtets Kant og udefter, (til Underlag kan bruges et Par Jodstamler, Kasser eller lign.), saa at det banner en nogenlunde vandret Flade paa

6 a 8 □' Størrelse, dog gør det ikke noget, at det stræner lidt op mod Stadets Flyvehul, da Bierne helst løbe opefter. Flyvehullet aabnes i hele sin Bredde. Ved Solnedgang tager man Ruben, hvori Sværmen er fanget, og sætter den forsigtigt paa det foran Stedet anbragte Tæppe og giver den derefter et kraftigt Slag ovenpaa med begge Hænder, saa alle Bierne styrte ned, derpaa fjærnes Ruben hurtigt, og Bierne ville næsten altid villigt løbe ind af Flyvehullet og tage Voligen i Besiddelse.

Naar Sværmen senere fordrer mere Blads, maa denne udvides med hele Rumligheder eller udbyggede Tavler, da en Sværm efter ca. 14 Dages Forløb er tilbøjelig til at bygge Dronebovs.

Paa paa Voksmøllene, at disse ikke skulle tage Overhaand.

Centralmødet.

—:—
(Fortsat).

Punkt 16. Smaafrister.

Sekretæren oplyste, at der af hver enkelt af de hidtil udgivne Skrifter endnu haves et meget betydelig Oplag.

R. Jensen vilde foreslaa, at man stillede Sagen med Smaafrister i Bero, i alt Fald i det kommende Aar.

N. S. Kristensen oplyste, at Smaafristerne, i Folge Hovedregnskabet, kostede Foreningen ca. 600 Kr. i Aaret 1897.

Kr. Pedersen anbefalede at je at saa spredt Nestoplagene af Smaafristerne ud til Kredse for en meget lav Pris.

Sekretæren sluttede sig hertil og oplyste, at han iaar ikke havde ladet de tiloversblevne Eksemplarer af Tidsskriftet heste, da det var forbundet med en betydelig Udgift.

Det vedtoges: I det kommende Aar skal intet nyt Smaafrist paabegyndes. Derimod skal den nuværende Redaktør søge inden Nyaar at saa de gamle Eksemplarer af Tidsskriftet affatte til Kredse for en meget lav Pris (Portoen alene). Hvad der til Nyaar foresindes af Smaafrister og ældre Aargange af „T. f. B.“ overføres til den nye Redaktør.

Punkt 17. Biavlslærerne og Mødernes Fastsættelse ved disse.

N. S. Kristensen: Naar Biavlslærerne vil inødekomme Foreningernes Fordringer, saa nødes de næsten altid til at foretage lange Rejser, fordi Foreningerne i Reglen benytter de faste Biavlslærere til Udtil-

linger og større Møder. Nogle Foreninger ønsker ikke Møder om Søndagen, andre Foreninger fordrer med Bestemthed at Møderne skal afholdes paa en Helligdag. Skal alle disse Fordringer tilfredsstilles, vil det fordyre Rejserne meget, og det vil i mange Tilfælde være umulig at faa gennemført en billig Rejseplan. Da der, som Skemaerne ogsaa viser, er en Del Møder, der ere daarligt besøgte, saa er der Grund til ikke at holde Møde ved DBF.'s faste Lærere paa jaadanne Steder, men overlade disse Egne til de lokale Kræfter. De derved sparede Penge anvendtes langt bedre til Helbredelse af Bipesten. Det har jo vist sig, at Bipest let lader sig helbrede; vi har jo Bevis herfor i Fredensborgkredsen, som for saa Aar siden var helt raaden, men som nu er blevet helbredet. Han ansaa det for heldigt, at der blev stillet et Beløb til Bestyrelsens Naadighed, saaledes, at saasnart Pesten blev truffet paa en Egn, saa kunde der strax sendes en Biavlslæreren og hjælpe til for at saa Bipesten udryddet, inden Smitten bredte sig videre.

Josephsen oplyste, at man i hans Kreds (Bornholm) havde anvendt ca. 100 Kr. af Tilskuddet til Birøgt, og denne Birøgt havde efter hans Mening gavnet Foreningen mere end adskillige Møder. Han stiller følgende Forslag:

„Hovedforeningens Tilskud til Amts- eller Herredsföreningerne anvendes efter disse Foreningers Bestyrelses bedste Skøn til Besejning i Biavl, enten ved Foredrag eller ved Undervisning i de enkelte Vigaaer, dog saaledes, at der gives yndestgørende Oplysning om Anvendelsen af Pengene.“

Vicepræsidenten fandt, at det var en meget praktisk Ordning; han ansaa det for heldigt, at Kredsbestyrelsen fik frie Hænder til Anvendelsen af Tilskuddet fra Hovedforeningen.

Bitch-Lauridsen anbefalede Birøgt Mand og Mand imellem; der holdes ofte nok Møder, som koster Foreningen 8 Kr. hver, og hvor allfor tidt kun saa Menneſter kommer.

Houlin d vilde ikke have, at Lærerne selv traf Bestemmelse angaaende Møder, iøvrigt sluttede han sig til Vicepræsidenten og indskærpede hvor nødvendigt det var, at man stadig havde sin Opmærksomhed rettet paa, naar Bipest viser sig.

Andersen mente, at Amtsformændene nu havde saa megen Erfaring at man godt kunde overlade til dem at anvende Tilskuddet paa den Maade, som de fandt heldigt for Kredsen; og han ønskede gerne, at

Amtsførmændene havde større Selvstændighed i Anvendelsen af de Penge, de modtager.

Grønning vilde spørge, om der ikke kunde ligge en Fare for en sund og naturlig Udvikling deri, at man gav Lov til at Folk holdt Virøgere; den nemlig, at det med Tiden skulde blive til den bare Virøgt eller jaaledes, at Foredragsvirkomheden traadte for meget i Baggrunden. Sidstnævnte Virksomhed burde altid indtage en fremragende Stilling i Foreningens Arbejde, det er vistnok ogsaa Ministeriets Standpunkt.

N. S. Kristensen havde tidt paa sine Rejser erfareet, at der mange Steder var en Biavl, der rejste om og passede Bier for en hel Mængde Folk, men hvor dette er Tilfældet, interesserer den store Befolkning sig næsten ikke for Biavl. At skabe saadanne Forhold kan ikke være DBF.s Maal. Lad os vedblive at holde Møder, men lad os indskrænke Antallet en Del og kun holde de dyre Møder paa de Steder og under Forhold, hvor der er Tilslutning til dem. Tilskuddet fra Hovedforeningen bør anvendes til Udstillinger og Møder. Paa dette Tidspunkt afbrød Præsidenten Forhandlingen. Kl. var da henimod 11, Eftm.

Forhandlingen genoptoges Søndag Form. Kl. 9 $\frac{1}{2}$. —

Engberg var glad ved, hvad han havde hørt fra Boruholms-Kredsen, men mente, at man i en Sag som den foreliggende maatte være meget forsigtig i sin Fremgangsmaade, og han søgte, at han personlig skyldte Foreningens dygtige og veltjente Lærere meget.

Schmidt mente, at Metoden med faste Biavlsklærere næppe længere er tidsvarende, og han vilde anbefale at anvende en Del af de Penge, som de kostede Foreningen som Tilskud til Amtsføringerne til Biavlens Fremme i Almindelighed. At Pengene anvendes paa forsvarelig Maade, bør garanteres ved behørig Attest. Han stiller følgende Forslag:

„600 Kr. stilles til Bestyrelsens Raadighed til Bekæmpelse af Bipesten. Kredse, hvor der findes Bipest, maa indbringe Melding derom til Hovedbestyrelsen, som da saa vidt muligt straks sender en dygtig Mand til Bekæmpelse af Ondet.“

Josephsen anbefalede sit Forslag og betonede stærkt, at det paa ingen Maade var Meningen at styde de gamle veltjente Biavlsklærere til Side; det var hans Mening, at de altid havde gjort fortrinlig Fyldest. Da det nu imidlertid har vist sig, at der er ringe Tilslutning til Foredragene, saa

synes det at være betimelig nu at gaa over til at anvende nogle af de Penge, der er anvendt til Foredrag, paa anden Maade, t. Eks.: til Bekæmpelse af Bipest (600 Kr. var dog maaske for meget) og saa gaa til Arbejde i de enkelte Bigaarde.

Anderesen billigede Forslagets Bestemmelse angaaende Amtsførelsernes Frihed i Anvendelsen af de tilskudte Penge. Angaaende Bengenes Anvendelse stiller han følgende Ændringsforslag:

„enten ved Foredrag eller ved delvis Virøgt“, samt at Udtrykket „i de enkelte Bigaarde“ udgaaer.

„Bitch-Lauridsen slog fast, at dette stod uimodsiget, at de smaa Møder koster for meget og udretter for lidt; dem maa man altsaa se at komme bort fra. Han ansaa det for heldigt, at man organiserede sig for at bekæmpe Bipesten.“

N. Jensen stiller det Ændringsforslag, at man i Stedet for at udslyde „i de enkelte Bigaarde“ indsætter lige efter dette Udtryk: „eller ved Udstillinger og lignende.“

Til Smiths Forslag stiller han det Ændringsforslag, „at man anvender indtil 200 Kr. (i Stedet for 600) til Bekæmpelse af Bipesten.“

Christensen-Markus undrede sig over, at man i Aar slet ikke havde talt om Åsurance for Bipest.

Rosentjær slutter sig til Jensens Ændrings-Forslag og saa gerne, at Amtsførelserne fik Frihed i Anvendelsen af Tilskuddet, saaledes, at de blev fri for at give Penge ud til Møder, der er kostbare, men som Befolkningen nu mange Steder ere ledte af. (Fortsat.)

Kunstig Formering.

Af Lærer P. N. Rosentjær.

—:—

Skal der formeres ad kunstig Vej, og Udvaldet skal blive tilfredsstillende, maa man have nogenlunde godt Træk, ellers er der ingen Appel i Bierne; men er der godt Træk, og Bierne ere kraftig udviklede, kan kunstig Formering ogsaa faa et meget godt Udfald. Jeg har prøvet alle de hidtil fremkomne Metoder, men ingen fundet saa nem og fordelagtig som den, jeg i Dag agter at drage frem, og som jeg i flere Aar har anvendt med godt Udfald, naar Trækket har været godt. Naar Hovedtrækket indfinder sig, deler jeg en Familie i to Dele med en Hamme, der slutter tæt til Siden, Bund og Overbælte, og den er besejret med bitet Traadnet paa begge Sider, saa at Bierne ikke kunne gaa fra

den ene Afdeling til den anden, uden at de naa ud paa Flyvebrættet, i det der lige for Rammen ind under Pakningen er lagt en tilbannet Bind, saa at Flyvehullet ogsaa bliver delt i to.*) Familien kan deles i to lige stærke Dele, og det gør da ikke noget, i hvilken Afdeling Dronningen bliver, eller en større og mindre, men da maa Dronningen blive i den større Afdeling, og den mindre kommer kun til at bestaa af to tomme og to Yngeltavler (en moden og en med aaben Yngel og Æg). For det meste anvender jeg den sidste, og vil nærmest anbefale den. Efter at Familien er delt, er Behandlingen ens for begge Maader, men ved at stille Familierne fra hverandre, faar den sidste det Udfald, at det bliver den Afdeling, som beholdd Dronningen, der skal flyttes hen paa den nye Plads, og Flyvehullet maa jo gøres størst ved den største Afdeling.

Jeg vil nu gaa ud fra at Familien skal deles i en større og en mindre Afdeling. Naar den omtalte Traadnetstramme er færdig saa at den passer, og Binden til Deling af Flyvehullet er dannet, opsøger jeg mig en god moden Yngeltavle og en med unge Larver og Æg i; derefter ordner jeg den store Afdeling ved at flyde en Kunsttavle ned der, hvor jeg tog den Tavle med Æg, og afslutter denne Afdeling med en tom Tavle, derefter flyder jeg Traadnetstrammen hen til denne tomme Tavle og lægge Binden lige for Traadnetstrammen ind under Pakningen. Den største Afdeling er nu færdig og Dronningen maa være derinde, det kan jeg jo forvisse mig om, ved at den ikke er paa nogen af de to udtagne Yngeltavler. Op til Traadnettet sætter jeg en tom Tavle og saa begge Yngeltavlerne og afslutter med en tom Tavle. Delingen er nu færdig; men der kan her indflydes den Bemærkning, at begge Yngelrummene tilsammen maa ikke have flere Tavler, end at man er sikker paa, at alle Tavlegangene ere godt besatte med Bier, ja helst ogsaa Ydertavlerne.

Denne indstrænkede Plads maa være mindst i 36 Timer, i Løbet af den Tid er der paabegyndt Dronningceller i den mindre Afdeling, og der kan da uden Risiko gives Plads til Luger for den Honning, som maatte blive indbaaren. Dtte Dage efter Delingen er den først opsørte Dronningcelle forseglet, og 14 Dage efter Delingen løber Dronningen ud. Dette har hos mig været saa regelmæssig, at jeg mere end en Gang den 14de Dag efter Delingen ved

jamme Tid, som denne fandt Sted, har gaaet ud og ladet Dronningen løbe ud i min Haand, naar den forlod Cellen. Der vil som Regel ikke blive opført mere end to Dronningceller.

Naar Dronningcellen er forseglet, kan Familierne stilles ad, og den større Afdeling kan føres hen paa en ny Plads i et andet Hus, denne Flytning maa ske ved Middagstid under godt Flyvevejr. Naar den store Familie er flyttet af Huset, maa Pladsen udfyldes med ca. 5 a 6 Tavler til de hjemvendende Bier at samle sig paa. Ved Aftentid kan Traadnetstrammen forsigtig løstes op, men Tavlerne flydes ikke sammen. Næste Dags Morgen kan Familien ordnes og Binden i Flyvehullet fjernes, og saa har man to Familier af en. Familierne behøve ikke at stilles ad paa dette Tidspunkt, man kan godt lade Dronningen løbe ud og saa den befrugtet, før de stilles ad. Naar den unge Dronning er løben ud, og der er gaaet et Par Dage, sætter man en Strimmel Dronninggitter for Flyvehullet af den store Afdeling; Dronningen fra den lille Afdeling kan da ikke gaa ind til den fejle Familie, naar den vender hjem fra Parringsudflugten. Naar den har begyndt at lægge Æg, kan Gitteret atter fjernes fra Indgangen. Nu kan Familierne jo stilles fra hverandre, men de kunne ogsaa godt arbejde sammen en Tid endnu, indtil der bliver et belagt Yngelleje hos den nye Dronning. Har Huset en tilstrækkelig Størrelse, saa der er Plads til Honningen, som indbæres, gør det jo ikke noget, til hvilken Tid Adskillelsen finder Sted. Denne Maade at dele en Familie paa har den Fordel, at Arbejdet gaar usforstyrret sin Gang, medens der fremstaar en ny Dronning og dermed en ny Familie. Og lader man den nye Dronning arbejde et Yngelleje op, førend Familierne stilles ad, da naar man over Hovedtrækket, saa at en Standsning i Arbejdet i den ene eller, om det skulde være, i begge Familierne betyder ikke meget.

Jeg skal tillade mig at pege paa en Fordel endnu, og denne er maaste ikke den mindste. Man har her en praktisk Vej til at forny en Dronning. Biser en Dronning sig mindre dygtig, kan man ved denne Maade at dele Familien paa saa opløsket en ny, uden at det koster andet end en Smule Ulejlighed. Men i dette Tilfælde vil jeg tilraade at lade den uduelige Dronning faa den mindre Afdeling, som jo kan udvides, hvis det gøres fornødent. Naar den nye Dronning er bleven befrugtet, kan den gamle dræbes, og Familierne lukkes sammen med den samme Forsigtighedsregel som foran nævnt.

*) Det maa bemærkes at Flyvehullet maa være paa Brejsiden, for at benytte denne Fremgangsmaade. P. N. R.

Forskelligt.

Th. Buchholz.

Den Ustik, som mange Gartnere og Frugthyrtere anvende, og som bestaar i, saasnaart de blive nogle itabelige Insekter, Eg eller Larver var, saa straks at oversprøjte Træerne med en giftig Oplosning, har ved et Forsøg i Amerika været skabnesvanger for Bierne. I „Be Kepers“ læse vi følgende, som er optaget efter „kanadisk Bijournal“: 4 Unzer Parisser-grønt var bleven blandet med en i denne Hensigt lavet alkalisk Lüd og med dette Studium blev et blomstrende Vbletræ oversprøjtet. I Nærheden stode tre udmærkede Bisfolk, som havde deres Træk paa Vbletræerne. Efter fem Dages Forløb var det ene Bisfolk allerede døde; et andet var i Folketal reduceret til det halve, men mærkeligt nok havde det tredie ikke lidt nær saa meget som de andre to, maasse har det haft sit Træk andetsteds. Undersøgelsen af den aabne Honning hos det døde Bisfolk gav intet Arsenikspejl; men ved Undersøgelsen af de døde Bier og Yngelen viste sig tydelige Spor af Arsenikforgiftning. Dette maa mane os til Forsigtighed; thi Gartneren kan paa denne Maade let blive den værste Biffjende. — En Blomstringskalender ovre fra Missouri ser saaledes ud, naturligvis er det Gennemsnitstal: Horn blomstrer den 20. Marts, Stikkelbær den 20. April, Vbletræerne den 5. Maj, Jordæble den 7. Maj, Hvidklover den 15. Maj, Alfikkelflover den 25. Maj, Lind den 20. Juni. For Amerika maa vi staa tilbage. Efter samme Kilde er derovre i en Biavlerkongres, som disse Forsamlinger kaldes, opstaaet det Spørgsmaal: Hvormange Bisfolk kan man med Fordel opstille paa et bestemt Fladerum? Uagtet mange ansete Biavlere gav sig i Lag med Besvarelsen, saa varierede Meningerne dog mellem 500 og 50 Bisfolk. Et saadant Svar ser næsten ud som en Gaade for os Smaabiavlere.

Ved Siden heraf kunde anføres: Rede ved Rhinen i Tyskland vandrer man med Bierne ud i den honningrige Klokke- og Blaabærlyng og paa Bjergene. Men Retten til Opstilling af Bisfolk tillades kun for Biavlerne indenfor de paagældende Kommuner. Nu indtraf der i en Kommune for nogle Aar siden en Mængde fremmede Biavlere med deres Bier og forlangte Ret til Opstilling af deres Stader, da de havde forpagtet flere Stykker Jord i Heberne. Det kom derefter til Proces, men senere til Forlig, der endte med, at det var tilladt at opstille 2 Bisfolk pr. Hektar Land (en

Hektar = 2 Tønder). Her maa dog tages i Betragtning, at dette kun var et Forlig for at saa Ende paa Striden, da ellers i Almindelighed et Bisfolk pr. Tønde Land vilde være en alt for stærk Overbefolkning, især i vore Egne, man kunde vel snarere sige, at 1 Bisfolk pr. 10 Tønder Land kunde være tilstrækkelig.

Da Undertegnede i Aaret 1880 kom til en lille By i Nordflæsvig, fandtes der tre gamle Straafuber med Bier, men ingen Bihuse. Da jeg efter 15 Aars Forløb rejste derfra, fandtes i samme Kommune 144 Huse med Bier. Forholdet var saaledes: I Begyndelsen (jeg begyndte med en Kube og et Hus) kunde man opnaa et Gennemsnitsudbytte af 50—60 Pd. Honning pr. Stabe; men tilsidst gif dette Gennemsnitsudbytte paa Grund af Overbefolkning med Bier ned til 28 a 30 Pd. pr. Stabe.

Vi formoder, at Grunden til, at der i de senere Aar i den omtalte Kommune er høstet mindre af Honning pr. Stabe end tidligere, er den, at de sidste Aar har været meget daarligere Bjaar og ikke i det større Antal Bisfolk. Vel kan det i Foraaars- og Eteraaarstiden, hvor der kun er saa Blomster, der yder Honning, let mærkes enten der er saa eller mange Bier i en Egn, men paa det mindre gode Træk i den Tid kan Biavleren bøde ved at give hvert Bisfolk nogle saa Glas Kandisjoder, men i Hovedtrækket er der saa rigelig med Blomster, saa vi er sikker paa at der endnu næppe er nogen Egn i Danmark, som er saa overbefolket med Bier, at Honninghøsten derved væsentlig forringes. Red.

Om Redbygning.

Af J. Chr. Olsen, Hvilested, Søllested.

Der mangler jo ikke paa Anvisninger om Redbygning eller Overføring fra Kuber til Kunststader, men disse Anvisninger ere mere eller mindre gode, og især naar der indtræffer saa slet Bjaar som det, vi havde sidste Aar, mislykkes det i Reglen altid med Redbygningen, naar den bliver udsørt efter de almindelig brugte Anvisninger, undtagen det er særdeles frastige Bisfolk, og endda er det ikke saa sjældent, at det mislykkes endog i nogenlunde gode Bjaar. Det er jo en meget kedelig Historie, naar den Tid kommer, da man vil borttage Kuben, og saa de fleste af Bierne er oppe i Kuben tilligemed Dronningen, og kun en mindre

Del af dem er nede i Kassen eller Huset paa tilbøls ikke udbyggede og tomme Tavler med kun lidet Honning i. Kuben kan jo nok flyttes tilbage og overvintres paa Brædtet, for Aaret efter maaste at naa samme Resultat. Er det saa en Begynder, opgiver han det tilsidst, og inden han tænker paa det, er Stedet gaaet tabt paa Grund af en for gammel Dronning eller en for gammel Boksbygning, jeg har nok set Kuber, hvor Tavlerne har været 10 a 12 Aar gamle, men de har i Reglen sværmet hvert Aar. Er Tavlerne ca. 6 a 7 Aar gamle, og de ikke har sværmet i 2 a 3 Aar, sværmer de i Reglen ikke mere.

At udføre Tavlerne af Kammerne, maa jeg paa det bestemteste fraraade særlig Begyndere, og det passer jo heller ikke efter vor Tid, da det er et forjærdeligt Barbari og Søleri. Det kan heller aldrig betale sig, da en stor Mængde Bier og Yngel gaar tabt, og dette vil have til Følge, at Stedet bliver svækket meget og vil som Følge deraf ingen Indtægt give samme Aar, og bliver det et simpelt Biaar, vil det blive nødvendigt at give et godt Tilskud af Foder. At oversføre Bierne fra Kube til Kunststade paa den Maade er jo et meget møjsommeligt og vanskeligt Arbejde og giver forkludret Tavlebygning, og Dronningen kan ogsaa let gaa tabt.

Da vi nu snart nærmer os den Tid, da en eller anden vil forsøge Overføring fra Kube til Kassestade ved Redbygning, saa vil jeg anbefale Bedkommende at forsøge med Redbygning efter den Anvisning, som jeg her vil give, da den aldrig vil slaa fejl. Ved et Biavlsmøde for en Del Aar siden, hvor Lærer H. H. Hoffmann i Høismark var Biavlslærer, saa jeg ham foretage Overføringen paa den Maade, som jeg her vil beskrive.

Naar man i Mai Maaned eller rettere i Sværmetiden vil sætte Kuben til Redbyg-

ning, maa Huset, som skal modtage Sværmen, først udstyres med 4 a 5 Sfr. udbyggede Tavler, hvis man har saadanne, eller i Mangel deraf med hele Kunsttavler, indsatte i Kammer, som forud er traadede. Er det et Hus, hvor Flyvehullet er i Enden, stydes Kammerne tæt hen til det pakkede Rum ved Forvæggen. Vinduet stydes til Kammerne, og bag Vinduet tilpasses et Bræt ned i Falsen, der har samme Tykkelse som Tavlebærerne. Det maa være saa stort, at Kuben, naar den påsættes, staar med Midten over Kammerne, den ene Side paa Brættet bag Kammerne, den anden paa Brættet over det pakkede

Rum ved Forvæggen. Er det et Stade med Flyvehullet paa Bredsidan af Stedet, sættes Kammerne lige ud for Flyvehullet. Vinduerne stydes til Kammerne, og et lille Bræt af samme Tykkelse som Tavlebærerne påsættes ned i Falsen bag hvert Vindue, og derpaa skal Kubens udbvendige Side hvile, eller rettere den Del af Kuben, som ikke kan staa paa Tavlebærerne. Naar Stedet er saa ledes udstyret, tages Kuben med Bierne bort fra den Plads, hvor den stod, men Flyvebrættet maa have samme Højde som det gamle havde; derefter tager man Kuben med Bierne og stiller den ca. 20 Alen fra

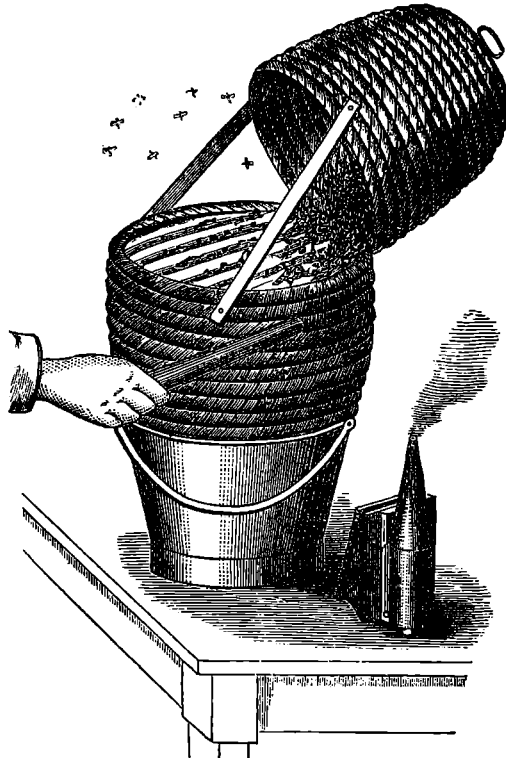

Fig. 22. Kuben Udtromning.

sin gamle Plads, efterat den er vendt om med Spidsen ned i en Spand, Stol eller mellem tre Bæle, som er nedrammet i Jorden, og en tom Kube stilles ovenpaa. Man kan saa benytte den aabne eller den lukkede Udtromning, jeg bruger begge Maader. Der udtrommes da saamange Bier, til man saar Dronningen med op i den tomme Kube, hvilket i Reglen sker efter en ti a femten Minutters Tromning. Benytter man den aabne Udtromning, kan man undertiden se Dronningen, naar den løber op i Kuben; saa snart den er der oppe, tager man Kuben bort og sætter den paa en Stol ved Siden af. Den gamle

Kube vendes derpaa om og sættes ogsaa paa en Stol der i Nærheden, og de kan da gjerne blive staaende saaledes i en halv eller hel Time, men ikke gerne under et Kvart. Inden man sætter det ny Hus paa Pladsen, hvor Kuben stod, maa man have tilpasset et Stk. Dronninggitter til at lægge ovenpaa Kammerne, og man maa tillige helst stille en tom Kube ovenpaa Kammerne, saasnart det er sat paa Kubens Plads, indtil Bierne kommer i Stedet.

Naar man nu sætter de udtrommede Bier i Huset, fjerner man den tomme Kube, lægger nogle Dækbredder ovenpaa Afspærringgitteret lige over Tavlerne, trækker derpaa Vinduet lidt tilbage, saaledes at der bliver et tomt Rum mellem Vinduet og Tavlerne, hvori Bierne kunde hældes ned, og dækker derpaa over det aabne Rum med nogle Dækbredder, indtil Bierne er løbne hen paa Tavlerne, det er derfor heldigst, at der ikke udtrommes flere Bier med Dronningen end højst nødvendigt, da de saa hurtigere kommer hen paa Tavlerne. Naar de fleste er løbet hen, borttages Dækbredderne og man giver dem, der er tilbage, lidt Røg og fejrer dem hen til Tavlerne. Derpaa styttes Vinduet tæt hen til Tavlerne og Dækbredderne borttages, hvorefter Kuben sættes over Kammerne og Kubens Tavler, parallel med Kammerne i Huset og tilkliner derpaa med Ler rundt omkring, da Udflugterne kun maa se igennem Husets Indgang. Kuben dækkes saa godt som muligt, og Husets Tag lukkes ned over den, saameget det kan, og den Abning, der bliver tilbage, dækkes med gamle Sække eller lignende. Naar det nu efter en Uds Forløb viser sig, at den bagerste Table er besat med Bier paa de tre Fjerdedele, kan man med Forsigtighed trække Vinduet tilbage og indstyre en Kunsttable uden at flytte Kuben. Paa den Maade vedbliver man at udvide, saalænge der er Trang til flere Tavler.

Derjom man ønsker det, kan Kuben fjernes efter 4 Ugers Forløb, den vil da indeholde Honning og kun lidt Bier, som ikke ere vanffelige at faa ud. Hvis Stedet ikke har Forraad nok til Overvintring, maa det gives et Tilflugt af Foder sidst i August eller i første Halvdel af September.

Kuben maa ikke sættes til Redbygning, inden den er fyldt med Bier til Brædtet, enten det er først eller sidst i Juni, men jo tidligere, desto bedre er det.

Foranstaaende Artikel har vi med Glæde optaget i „T. f. B.“, fordi vi er sikker paa, at Biavleren lettere naar Maalet at faa Bierne overført fra Kuben og til Huset. Denne Maade at overføre et Bisfolk

paa, afsviger fra den almindeligt brugte derved, at der trommes en Del af Bierne tillige med Dronningen ud af Kuben, saa at man strax kan faa Dronningen ned i Huset. Ved den hidtil brugte Maade varer det ofte længe inden Yngelredten bliver forlagt ned i Huset, og er Honningtrækket ikke meget stærkt, saa gaar Dronningen i Reglen igen op i Kuben og lægger en Del Æg i de nederste Celler i de 2—3 midterste Tavler. Ved Afspærringgitteret er Dronningen forhindret i at gaa op i Kuben, derfor er Kuben, naar denne Maade benyttes, fri for Yngel nogle og tyve Dage efter, at den er sat paa Huset. Vi maa dog gøre Biavlerne opmærksom paa, at Kuben ikke bør sættes til Redbygning, førend der er Æg eller Yngel i Tavlerne lige ned til Bunden, og Kuben bør være rig paa Bier. Tillige bør det være varmt i Vejret og godt Træk.

Ved Flybebullet.

Indvendige Forhold bedømte ude fra.

W. C. W. Dayton, Gleanings.

Opstilling af Staderne nærved hverandre sparer Arbejde og Plads, hvor denne er indskrænket; men naar alting tages i Betragtning, er det fordelagtigst at opstille dem 7' fra hverandre med Flybehullerne i en Retning, der bør være henimod Vinduerne eller Værkstedet, saa at man kan overse alle Stader paa en Gang. Saaledes opstillet ses det let, om en Dronning er tabt, et Stade er dronningløst, om en Familie er i Færd med at sværme, om de have Foder nok o. s. v.; der er altid noget at bemærke i saadanne Tilfælde paa Biernes Udfærd ved Flybebullet. Man kan ogsaa lære meget ved at gaa langs med Staderne om Aftenen og kaste et Blik paa disses Flyvebrædder.

Derjom en Familie bruser stærkere end dets Naboeer, er det et Tegn paa, enten at den er stærkere (virigere) eller har samlet mere Honning end de andre, og det er ikke altid nødvendigt at tage Tavlerne ud af Stedet for at faa dette at vide, men det kan sædvanligt bestemmes ved Ankomsten af belæssede Bier til Indgangen eller ved Forekomsten af smaa Tilføjelser af nyt Voks paa Tavlerne, hvilket let kan ses ved blot at løfte Tæppet.

Naar det er Aften, og alle Bierne ere hjemme i Staderne, og en Familie da høres at bruse stærkt paa en særlig urolig Maade, er det et Tegn paa, at den trænger til at undersøges næste Dag.

Ligeledes i den tidlige Morgenstund bør det bemærkes, at enkelte Familier ofte ere særligt livlige ved Flyvehullet og have kastet Smuld, Møllarver, smaa Stykker Vokstabe og døde Bier ud. Dette betyder, at Yngellejet eller Bladsjen til ny Honning er bleven udvidet. Familiens Styrke eller Fordampningen af Honningen viser sig ved den Mængde Fugtighed, som befinder sig paa Flyvebrættet — Familiens Aande, om jeg saa maa sige.

Er man nogle saa Bier løbe uroligt om ved Flyvehullet, naar ellers de andre ere stille i Stedet, er det altid et Tegn paa, at de har mistet deres Dronning, som saa maa være slæbt ud og ligger i Nærheden, og som lettest opdages om Morgenen; senere paa Dagen, naar Bierne flyve ud og ind, vil et lille Antal af „jorgende“ Bier samle sig omkring den døde Dronning og flere Bier end sædvanlig vil staa „drivende“ paa Flyvebrættet.

Naar Biavlere saaledes om Morgenen møntrer sine Stader, kan det træffe sig, at maa hører ham mumle: „Se, se, de Bier i dette Stade er nok rigtige Morgenfugle!“ samtidigt med, at han noterer et Stades Nummer, fra hvilket Bierne allerede flyver rast, medens Nabostaderner ere rolige endnu. Ved Eftersyn af en saadan morgenduelig Familie vil man finde, at den samler baade Honning og Blomstertov, arbejder slittigt endog i Regnvejr og benytter hvert Minut, Solen skinner, medens andre Familier, Nabo til den, ere fattige paa Forraad og sene til at saa begyndt paa Arbejdet selv i Solskin, naar Nektaren flyder rigeligt i Blomsterne.

I Sommeren 1897 havde jeg et Stade, som jeg lagde særligt Mærke til en Morgen, jeg slog Græs foran Bierne. Det syntes, som om Bierne herfra allerede vare ude paa Arbejde allesammen. Disse Bier sløj den Sommer stedse tidligere ud hver Morgen, saa at de tilsidst naaede at komme hjem med Blomstertov, medens det endnu var mørkt, saa mørkt, at jeg ikke kunde se de hjemvendende Bier, før de vare paa det lyse Flyvebræt og løb ind. Denne Flid bibeholdt de til sent om Efteraaret, og medens mange andre Familier ved Siden af kun gav hver 2—3 Pd. silbig Honning i Overflod, gav denne mellem 30 og 40 Pd.

Naar man paa denne Maade holder Øje med sine Stader, vil man aldrig kunne undgaa at lægge Mærke til slige fremtrædende Folk, og ved at følge deres Udvikling fra Foraars til Honninghøstens Tid, vil man altid kunne være sikker paa at saa anbragt Magasiner og Overrum paa de rigtige Stader til den rigtige Tid, saa

at man er fri for at gøre Uro med Paasættelsen af disse, naar Bierne have travlt med at samle Honning.

Endelig vil man ved at følge de her givne Vink altid kunne lære de forskellige Familiers særegne Ejendommeligheder at kende, og saa vil man aldrig behøve at være i Tvivl om, fra hvilke Familier man skal avle Dronninger til fremtidig Brug.

Aug. Peterfen, Bregninge.

Fødder til Bistadet.

—:—

Den Maade, hvorpaa Hr. Fr. Pedersen Tved, forsøger at beskytte Venenes nederste Ender mod Forraadnelse, vil utvivlsomt blive meget virksom, og det samme vil sikkert blive Tilfældet med den Forholdsregel, der i samme Tid med omtales af „T. f. B.“s Redaktør, og det er uden for al Tvivl at sidstnævnte er den mindst omstændelige.

Ved at forjyne Venene med Fødder, bliver deres nederste Ender ogsaa i en meget betydelig Grad beskyttede imod Forraadnelse, endvidere bliver Stadernes Opstilling derved meget nemmere og sikrere, end naar Venene ere fri eller uden Fødder.

Ved Fødder forstaaes Trælister, hvorved Venenes nederste Ender parvis forbindes i en Retning, der gaar paatværs af Staderne. Ved vore ældre Stader — d. e. Staderne hos min Nabo og mig — ere de Lister, hvoraf Fødderne bestaa, vinkelret forarbejdede, og $\frac{3}{4}$ — $1\frac{1}{4}$ ” (2—3,3 ctm.) tykke, 2 $\frac{1}{2}$ —3” (5,9—7,9 ctm.) brede samt 4—6” (10,5—15,7 ctm.) længere end Staderne ere brede. Disse Lister ere anbragte under Venenes nederste Ender og heftede med 3 eller 4” (7,9 eller 10,5 ctm.) Søm, hvoraf et eneste er drevet fra neden af gennem Listerne op i hvert Ven. Listerne ere naturligvis anbragte med Bredflade imod Venene, og de springe 2—3” (5,2—7,9 ctm.) frem ved Stadernes Sider. Det maa her bemærkes, at vi lægge Vægt paa, at de Søm, hvormed Listerne eller Fødderne hæftes til Venene, ikke drives igjennem Listerne, før der er boret for dem med et passende Bor. Efter dette ikke, vil Træet sprænges, hvilket — selv om det er saa ubetydeligt, at det neppe er synligt — vil befordre Fugtigheds Indtrængen i Træet, og dette vil have til Følge at Forraadnelse indtræder forholdsvis hurtig paa de aller vigtigste Steder, nemlig lige under Venene.

Men selv om Fødderne blive nok saa omhyggelig heftede og derefter vedligeholdte

med Maling samt fritagne for bestandig at staa umiddelbart paa Jorden, vilde de dog ikke vare Staderne ud; men de kunne let fornyes, idet nemlig de Søm, hvormed de ere hæstede, let kunne trækkes ud af Benene, uden at disse lide derved i nogen nævneværdig Grad, hvorefter ny Fødder kunne anbringes og hæstes paa omstrevne Maade.

Paa vore ældre Stader ere Fødderne som sagt vinkelret forarbejdede, og de Bredflader, som de vende opad, ere naturligtvis vandrette. Derfor er den Fugtighed, som falder paa Fødderne forholdsvis meget tilbøjelig til at trænge ind i Træet, hvorved dets Forraadnelse befordres. Af denne Grund forarbejde vi nu Fødderne saaledes, at de foroven og midteris paa langs faa en Ryg samt to dertil svarende skraa Flader. Disse ryggede Fødder indpasses i Benenes nederste Ende, hvor de paa den omtalte Maade hæstes med Søm; men umiddelbart før Hefningen anbringe vi et anseligt Lag af lyk Malerfarve i de Udsnit i Benene, hvori Fødderne skulle anbringes. Vi tror, at denne Forholdsregel yderligere beskytter Fødderne mod Forraadnelse paa de vigtigste Steder.

Naar Benene paa et Bistade ere uden Fødder vil det, naar det stilles paa blød Jord, være udsat ikke alene for simpelthen at synke men tillige for at synke jævnt, hvorfor man altid, naar Bistader med fri Ben skal opstilles paa saadanne Steder, maa der træffes særlige Foranstaltninger forinden. Er Benene derimod forsynede med Fødder kunne Staderne uden videre opstilles, uden Fare for at synke, og naar man da senere vil have Fødderne fra Jorden, kan dette ske forholdsvis sikkert og let, og halve Mursten eller lignende ere gode nok til Grundvold.

Det er omtalt, at Fødderne springe 2—3" (5,2—7,9 cm.) frem ved Stadernes Sider. Disse Frempring ere maasse ikke nødvendige i noget Tilfælde; men vi anse dem dog som nyttige, idetmindste naar Staderne — som hos os — have Ben, der er lidt højere end dem, der i Almindelighed findes paa de Stader, Fabrikkerne levere, og naar Overbygningen er saa høj, at den giver Plads til 2 Etager af 12" (31,4 cm.) høje Kammer.

Niels Fahlé.

Fra Kredjene.

—:—

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt sin Foraarsgeneralforsamling i Roskilde

„Højskolehjem“ Søndag 7 Maj. Regnskabet for 1898 fremlagtes og godkendtes.

Derefter forhandlede der om der skulde afholdes nogen Udstilling i indebærende Aar. Efter en længere Diskussion vedtoges det at søge afholdt Udstilling sammen med Frugtablerforeningen, hvis passende Betingelser kunde opnaas. Et Udvalg bestaaende af Dyrslæge Hanjen, Rymølle, og N. S. Kristensen valgtes til at forhandle med Frugtablerforeningen angaaende fælles Udstilling. Derefter vedtoges det, at der i Aar skal afholdes Møder i Hertabalen, Stenløse, og Dalby med lokale Bavlslærere som Foredragsholdere, samt at søge at formaa Foreningens Præsident, Trafikchef F. Møller, til at holde et Foredrag paa Bavlstolen i Roskilde Søndag 30. Juli.

Efter at Generalforsamlingen var endt, blev der afholdt et Bavlsmøde i N. S. Kristensens Bigaard, hvor der blev behandlet Bier paa forskellige Kammemaal. Efter Foredraget førtes en meget livlig Diskussion. Mødet var godt besøgt.

Rangelands BF. afholdt Generalforsamling den 6 Maj i Rudkøbing, hvor følgende foretoges: 1. Regnskabet fremlagtes og godkendtes: 2. Meddelelse fra Formanden: Det oplystes at ved 3 af Hr. A. Nielsen, Ollerup, afholdte Møder vare af de 20 Stader, som efterfaas, kun 6 funde, Resten vare angrebne af Bipest og Mol. Flere af de syge Stader blev behandlede efter Mac Svogs Methode, som nu i Sommer formentlig vil fremvise et gunstigt Resultat. Hvis her i Kredsen er nogle Medlemmer, som maatte ønske Dronninger, da kunne et begrænset Antal godtgøres med 1 Kr. pr. Stk., ved Henvendelse til Undertegnede, som forøvrigt giver nærmere Oplysninger. Dronningernes Pris er ellers med Forsendelsesomkostninger 2 Kr. 80 Ore Stk. Ligeledes yder Foreningen, særlig til de Medlemmer, hvis Bier lide af Bipest, nogen Rabat paa forskellige Ting, jaasom Stader, Redskaber, Tavler o. a. 3. Det vedtoges at fremtidige Generalforsamlinger skulle afholdes sammen med første Sommermøde.

Windeby pr. Rudkøbing, d. 23. Maj, 1899.
Hans Christensen, p. t. Formand.

Kredsformænd i DBF.

4. Prebs, Salling Herreds BF.: Lomrer J. Kr. Mortensen, Aasted, Durup, F. S. Vestfaling; Jeppe Pedersen, Vejby, Skive. Rødding: Smed N. Kr. Nielsen, Rødding. Skive & Omegn: Murer B. C. Frederiksen, Vinde, Skive. Jøbjerg: N. K. Skov, Jøbjerg. Balling: Skomager Mathias Pedersen, Balling, Skive.

22. Prebs, Ballø Stifts BF.: Murermeester N. Rindberg, Herjolge, Røge, F. Skov.

joged D. Nicolaijen, Turlund, N. F. Møler Westphal, Annasminde, Ballo, S. K. Tømmer F. Møes, Sædder. Snehder N. Larsen, Næshøj. Bøver H. Thomsen, Ringsbjerg. Parcelhist D. Nielsen, Enderstev Høsteland. Skovfoged Dixen, Lellinge. Skovfoged N. Poulsen, Ejbh, Køge. Skomager H. Olsen, Elbh. Gartner A. P. Larsen, Billesborg. Stiftsjæger Nyhørdorf, Ballo. Ungfar D. Jensen, Enderstev. Gartner Sundberg, Antersstræde.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 35. Vær saa venlig at meddele mig om vedlagte Stykke Yngeltavle indeholder Bipest? J. H.

S.: Det fra Dem modtagne Stykke Yngeltavle fandtes, at indeholde en ret betydelig Mængde af Bacillus alvei.

Nr. 36. Jeg har 60 Pd. Honning fra ifjor, den er sat i 2 Kruffer med 30 Pd. i hver Kruffe, den ene er begyndt at gære, kan det stude mine Bier, hvis jeg giver mig til at hurtig jodre med den Honning, eller hvad skal jeg gøre ved den? N. H. N.

S.: Kom Honningen i en emalieret Gryde eller Kæddel og lad den koge ved en svag Ild, under Røgningen flummes den. Naar den har kogt ca. $\frac{1}{2}$ Time, kommer De 10 Pd. lyst Kaudis i Gryden og lader det koge til Sukkeret er opløst, saa kommer De det paa rene Kruffer, som overbindes med Pergamentspapir, og derefter opbevares paa et tørt Sted. Paa denne Maade vil De saa et særdeles holdbart og godt Bifoder.

Nr. 37. Jeg slaar hvert Aar Rugen grøn af paa omtrent 1 Skp. Land, tror De det kan betale sig at saa gul Sennop til Staldjoder i Stykket, og i saa Tilfælde, hvormegent Frø skal der til det Stykke? H. P.

S.: Saa snart Rugen er slaet af Stykket, bør det pløjes og tillaves til Saaning, og det er heldigt naar der kommer lidt Regn kort efter, at Sennopen er saet. Er Jorden i god Gødningskraft, saa vil De saa en god Afgrøde af Sennop. Sæls Uger efter at Sennopen er saet, blomstrer den og er saa tjenlig til at jodre med. Der jaas 3—5 Td. pr. Skp. Land.

Ekko fra Staderne.

—:—
St. Tørnby, Hjørring.

Som De maaste erindrer, fik jeg en italiensk Dronning af Dem i Septbr.

ifjor. Jeg agtede at bruge den ved et Stade, som jeg havde borttaget Dronningen fra, og da det var sent paa Sommeren og jeg ikke havde bemærket Dronningceller, antog jeg det for dronningløst, men ved nærmere Eftersyn viste det sig dog, at det havde en ung Dronning. Jeg lavede saa en Samlerjværm, som jeg tilfattede den italienske Dronning, og anbragte Kassen med Bierne paa Magasinets Plads over Vinterlejet paa et stort Stade og lavede en lille Udgang gennem Beklædningen paa Stadet. I Foraaret er det i god Behold, og Bierne ere kvikke og arbejder godt. Jeg har lagt Mærke til, at de saa italienske Bier, der var med Dronningen, ere mere slittige end de brune Bier til at indbære Blomsterstøv og Mel, som jeg har anbragt i en Tavle. Naar det nu bliver mildere i Vejret, har jeg tænkt paa at flytte dem ned ved Siden af det store Stade, og efter Anvisningen her i Bladet — ved Anbringelsen af et Bræt — søge at bringe dem til at mærke sig den nye Plads, men kan det saa ikke gaa an hen paa Siden at bytte de to Stader om, saaledes at det med den italienske Dronning fik nogle af det andet Stades mange Bier, da det kun har saa Bier. Kan det lade sig gøre uden Fare for den italienske Dronning? A. J. J.

Da de to Folk har ens Lugt, saa kan De godt uden Fare for Dronningen foretage Pladsskifte, men vi vil dog fraraade Dem at lade de to Folk stifte Plads, fordi der er altfor stor en Forskel paa Yngeltavle. Det store Folk vil lide altfor stort et Tab. De har vist størst Fordel af at sætte det lille Folk ved Siden af det store og saa ved god Pakning og Fodring med lunkent Foder søge at saa det lille Bifolk stærkt til Hovedtrækket. Red.

Stodsborg, 4. Maj.

Bierne her ere godt overvintrede og har kun været ganske lidt i Forhold til strenge Vintre, men efter min Erfaring dø de fleste Bifolk i Maj og Juni Maaneder, og efter et daarligt Vinter er der størst Fare for Hungerdøden, især hvor Viableren er sløv. — Bipest er kun en „Saga blott“ hos os; vi har svovlet, og dræbt de syge Stader. Det er efter min Mening den bedste Medicin. H. B. Eskesen.

Hørsholm, den 21. Maj.

Overvintringen har været god hos alle Kredsens Medlemmer, kun et Folk er gaaet tabt i Løbet af Vinteren og et er vikerløst. Stadeantallet her i Kredsen er ca. 75 Stader. Bifolkene ere alle meget

kræftige. En Kube har allerede givet en Sværm den 18 Maj. Sværmen blev sat paa 5 Kammer i et 10 × 12" Stade. Kuben har endnu mange Bier og 2 smukke Biserceller.
C. Gram.

Stilling, Standerborg, 21. Maj.

Alle mine Bisfolk har overvintret godt, der var næsten ingen døde Bier paa Stadernes Bund, og de har ogsaa udviklet dem riigtigt godt, saa jeg haaber vi faar et godt Biaar. Jeg har en stor Have med mange Frugttræer, Kirsebær og Ribs, som nu blomstrer stærkt, desuden har jeg et Stykke med Raps, omtrent $\frac{1}{2}$ Stp. Land, der suges meget af Bierne. Jeg vil anbefale enhver Biavler, som tillige er Landbruger og har et lille Stykke Jord, der ligger noget i Læ, at tilsaa dette med Raps, da jeg er overbevist om, at de vil faa en rigelig Betaling derfor ved, at Bierne derved udvikler sig langt stærkere, saa Husene bliver fyldte med Bier til det egenlige Hovedtræk rigtig begynder. S. N.

Savnlige Vink.

Bejret (22. Maj) har i Løbet af de sidste 14 Dage været jævnt godt for Bierne, vel har der været ikke saa saa Dage med temmelig stærk Blæst, men da Luften har været varm, har Bierne sløjet meget ud og ikke indbaaret saa lidt af Honning og Blomsterstøv, og særlig Løbetanden og Kirsebærtræet har været meget stærkt søgte af Bierne. Et Par Biavlere, der bor i en Egn med mange Frugttræer, har allerede nu sat Honningmagasinerne paa deres stærkeste Stader, men paa de fleste Egne bruges det, Bierne endnu har indbaaret, til Foder til den megen Angel, og det er kun under særdeles gunstige Forhold, at der kan ventes lidt Overflud. Alle Væretninger meddeler, at Bierne har overvintret godt, og at der nu er nogen Yngel og mange Bier i Staderne. Den gode Regn, som faldt d. 20. og 21. Maj har givet Jorden rigelig Bøde, saa hvis der nu indtræffer varmt og stille Vejr, saa vil der blive godt Træk for Bierne. Jorden er nu bekendt til at bejaas med silbig Biffehavre og gul Sennop. For Djebløkket tegner Aaret til at blive et godt Honningaar. Bisfolkene ere kræftige og Agerkaalen og Kløveren staar godt.

Fodring. Hvis der indtræffer slet Træk i længere Tid, paa Grund af soldt, blæsende eller regnsfuldt Vejr, da bør alle Familier, der ikke have rigeligt Forraad, fodres langsomt, især gælder dette imaa Familier samt Sværme. Man sobrer dels for at Bisfolkene ikke skal komme til at lide Nød, dels for at fremme Uglægningen eller Byggearbejdet i Staderne. Man bør dog ikke fodre med ret store Portioner, for at Bierne ikke skal lagre Foderet i Tavler, der er bestemt til Udflugning.

Sværmning. Vel har vi allerede igaar faaet Meddelelse om, at der var kommet en Sværm, men vi antager ikke, at den egentlige Sværmetid kommer førend i den sidste Halvdel af Juni Maaned. Venter man Sværme, enten af Kuben

eller af Huse, da bør man sørge for at have Huse til at jatte dem i. En Bolig, der skal huse en god Sværm, bør forsynes med et passende Antal Kammer (5-7 □ R., 6-8, 10 × 12 eller Lavnormal-Kammer. Vi finder det heldigt at udstyre Huset til en Sværm paa følgende Maade. Nærmest ved Flyvehullet gives en Table med nogen Honning, derefter en uddygget Tavle, som Nr. 3, 4 og 5 Kammer med hele Kunsttavler og som Nr. 6 og 7 gode uddyggede moltri Tavler med Arbejdsrofs. Har man ikke uddyggede Tavler, kan man nøjes med Kunsttavler. At nøjes med Vedere, Estrimler af Kunsttavler, der ere ca. 1" brede, kan ikke betale sig. Vi indfanger altid Sværmen, jaasnart den har flunget sig. Den indbringes enten straks eller lidt før Solnedgang i Boligen. I Trugstader kan dette ske ved at give Kuben, som Sværmen er fanget i, nogle Slag med den flade Haand, saaledes at Sværmen falder ned mellem de forud spredte Kammer; et Læppe lægges over disse, og Binduet flydes derpaa langsomt frem, til Kammerne faar den rette Afstand, dog kan denne Skydning ofte ikke ske før næste Dags Morgen for ikke at knuse Bierne sammen iuellem Hjørneklodderne. Derpaa lægges Kuben med de saa deri værende Bier i omvendt Stilling tæt op til Stadets Flyvehærd.

I Højtstader besættes Glasdøren i skraa Stilling bag Kammerne. Derpaa slødes Kuben ned paa en stor Pap- eller Blikplade paa Jorden. Blikpladen bøjes nu sammen, saa at Bierne kunne hældes ned til Kammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stadet lukkes. Hvis Moderstadet er et Kunststade, bør man undersøge det Dagen efter Sværmningen for at udfare oversflødige Dronningceller, der kunne anvendes til Dronningkifte i andre Stader. Sværme bør fodres (i det mindste i slet Vejr), saalænge de bygge, da dette i høj Grad fremhjælper Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kunne de jo ellers ligesom komme til at lide Nød.

Kunstsværme kunne i hele Sværmetiden iaar altsaa fra Midten af Juni, dannes paa følgende 4 Maader af stærke Familier:

1. Uden Dronning. Midt paa Dagen i smukt Vejr udtages hver anden Yngeltavle a 120 □, ialt 4-6, idet alle Bierne bærtes tilbage i deres eget Stade. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stade med en tom Table foran og en Honningtable bagved. Dette Stade indsættes nu i en anden stærk Families, f. Eks. en Kubes, Plads. Dette Stade gives en ny Plads. I Moderstadet nedflydes en Kunsttavle i Yngelred, og de øvrige Tavler flydes sammen.

2. Med Dronning. I et stærkt Stade opsiges Dronningen. Den Yngeltavle, hvorpaa den befinder sig, udtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med 2 tomme uddyggede Tavler paa hver Side og en Honningtable bagerst. Dette Stade anbringes nu paa Moderstadets Plads, og dette giver man en helt ny Plads.

3. Kærnestader med Dronningceller. I 2 stærke Stader udfanges Dronningerne, der kunne anvendes til Dronningkifte i andre Stader. Naar Dronningceller ere opførte og forjæglede i de 2 Stader, undersøges alle Yngeltavlerne, og Dronningcellerne jødeses saaledes, at der ikke findes mere end 1 paa hver Table eller dog saaledes, at der i begge Tavler findes tilsammen jaamange Yngeltavler med Dronningceller, som man ønsker at danne Kærnestader. Ønsker man f. Eks. at danne 10 Kærnestader, bør der ialt i begge Stader findes 10 Yngeltavler med Dronningceller paa. Cellerne kunne enten indpæsses i et trekantet Hat i Bygningen eller besættes med

Jærtraad. Den følgende Dag flyttes begge disse Stader hen til en anden Vigaard, der er fjernet i det mindste $\frac{1}{8}$ Mil fra den første. Her fordeles nu Yngeltavlerne med tilhørende Bier saaledes i 8 andre tomme Stader, at hvert af de 10 Stader faar i det mindste 2 Yngeltavler og 1 Dronningcelle samt 1 tom Table foran og 1 Honningtable bagved. Alle 10 Kærne-Stader fodres. Naar de unge Dronninger have begyndt Uglægning, kunne disse Stader flyttes til den gamle Vigaard, og naar de fremdeles understøttes med Fodring og med Kunsttavler kunne de alle blive gode Dvervindringsstader; men ved saa stærk Formering formindskes Honningudbyttet i det paagældende Aar i høj Grad.

4. Uden Tavler. Et godt rensat tomt Stade opstilles midt paa Dagen i smukt Vejir (helst for et Forjpid) bagved et spærmedagtigt Stade og forsynes med 6—7 Kammer, der ere udfyldte som til en Sværm og dækkede med et Tæppe. Man forstyrrer nu Moderstaden ved at give det Røg, hanke paa det og give Bierne Tid til at fylde sig med Honning eller Foder, som maa være tilstede i Moderstaden. Derefter udtages Table for Table af dette og ajbørstes saaledes, at Bierne falde ned mellem Kammerne i det ny Stade. De bitomme Tavler hænges tilbage i Moderstaden, der forbliver paa sin gamle Plads, medens Kunstsværmen gives en ny Plads. Derefter undersøger man ganske rolig Yngeltavlerne for at se, om Dronningen ikke skulde befinde sig paa en af disse, findes den, da bæres denne Table hen til Kunstsværmen, og Dronningen fejles med en Fjer ned til de andre Bier. Findes den ikke, da antages det, at den er med i Sværmen, saaledes som den helst bør være. Mærker man den næste Dag hos denne Uro, som lader formode Dronningemangel, bør man forsyne Sværmen med en Yngeltavle, i hvilken der findes nogle Celler med aaben Arbejdsryngel, der kun dækker Cellebunden.

Vi tror dog, at det er fordelagtigt ikke at danne Kunstsværme før end ved Hoveddræffets Slutning; vi danner i Reglen ikke Kunstsværme før den Tid og anvender saa i de fleste Tilfælde den Raade, som er meddelt i „L. j. B.“ 1898, S. 263.

Kunsttavler, der benyttes til Sværme, bør være godt fastgjorte til Rammen, for at de ikke under Biernes Arbejde skal falde ned paa Husets Bund. Derfor bør 10×12 Rammen altid trædes med 3 „L“ og Labnormal-Rammen med 4 lodrette Træde. Den dertil benyttede Staaltraad bør helst være forfinnet Træad Nr. 28. Staaltraaden trykkes ind i Kunsttavlen med en Tablesporer, og naar Tabellen sættes i et Hus, hvori der skal indtættes Sværme, saa bør Tabellen tillige være fastlodet til Tablebærerne. Gives Kunsttavlen til et ældre Folk og indhænges inellem 2 ubhængende Tavler, saa behøver Tabellen ikke at fastlodes, hvis den er ordentlig fastgjort til Staaltraaden.

Dronningceller. De af Moderstader eller Kunstsværme indvundne overflødige Dronningceller kunne anvendes til Dronningliste i andre Stader, der have indgtige Dronninger, naar hver enkelt Celle anbringes i en Cellebæsthytte, som derefter foroven lukkes med en Prop. En saadan Celle i Bæsthytte kan uden Fare indhænges i et Stade, hvis Dronning man nylig har udfanget. Det sikreste er dog at indhænge den 12--24 Timer senere.

Staderne bør staa nøjagtig vandret, i det mindste paa den Led, der gaar paatværs af Tablebærerne, da Bierne ellers bygge de ny Tavler flævt i Kammerne.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør foretages, saasnart den bagerste Table under god Udflugt er omtrent en Tredebel belagt med Bier. Naar det er varmt i Vejret, og Træffet er godt, kan man godt give de kraftige Folk et Par Tavler ad Gangen, de mindre stærke Folk maa kun gives 1 Table ad Gangen. Naar Hovedtræffet begynder, saa anbringer vi Magasiner paa alle vore Stader, selv om de svageste ikke har mere end 10—12 Tavler i Hovedrummet.

Udfærringsgitre. Da det viser sig, at mange Biavlere ikke faar nær saa stort Udbytte af deres Bier, som de sikkert ellers vilde have faaet, fordi de har for stort et Yngelstæje i den Tid, der er Hovedtrætt, tilraades det at benytte Udfærringsgitre, særligt ved Labnormalmaalet, samt hvor man benytter over 4" høje Magasinsrammer, er der mest Trang til at bruge Gitre. Disse Gitre bør enten være godt aflebede Zink- eller Pappgitre af mørkt Løberfarve. Gitre, der anvendes over Kammerne i Hovedrummet, bør ved Bister være fjernede $\frac{1}{4}$ " fra den nederste Kammerælle, saaledes, at Bierne kan benytte alle Gennemgange i Gitret. Det Gitter, der anvendes lodret, bør være hævet $\frac{1}{4}$ " fra Stadets Bund, for at de Droner, som mulig er i den bagerste Del af Stadet, kan passere under Gitteret.

Brevkasse.

Den 44. Vandreforsamling af tykke, østgrigste og ungarske Biavlere samt den 8. Forsamling for den tykke Centralforening for Biavl holder Udstilling og Møder i Köln, Rhinen, den 26.—30. August. Udstillingen omfatter alt til Biavlens henhørende. Anmeldelser sendes til Fr. R. Biersbad i Köln.

DBF's Biavlsskole aabnes i Rostilde Mandag d. 17. Juli Kl. 9, Form. og varer til Lørdag d. 29. Juli. Oplysninger vedrørende Skolen, Dyhold, og lignende gives af Red.

Kundgørelser.

Biavlslærer.

Som saadan kan jeg paatage mig endnu nogle Møder i Sommer. De Kredsformænd der mulig kunde ønske min Assistance, bedes meddele mig det snarest.

Aug Petersen, Bregninge pr. Nysted.

Honning til Salg.

100 Pbd. gul Honning a 60 Ore, er til Salg hos Laurids Hansen, Vester Tim pr. Tim St.

Bifoder! Bifoder!

Smuk og ren Mandis faas til 21 a 22 Ore pr. Bund hos Johan Hansen, Randers.

100 Str. Bihuse

med Zinktag, dobbelt Bund, maledt og helt igennem bedste Udførelse i Størrelse 10×12 ", 12×12 " og 8×14 " sælges med Winterbestilling for 100 Kr. for 10 Str., i Stk. 10 Kr. 50 Ore hos Chr. Niegel, Viborg.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Prøveglas i Træhylstre, pr. Stk. 15 Ø.
 Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod 65 Ø.
 Prima Papgitter, pr. Fod 85 Ø.
 Erstelevs fuldtomme Fodrer, 70 Ø.
 Pipibe (Grønnings Model), 2 Kr.
 Koerbs Fodrer, 60 Ø.
 Fibehætter, 20 Ø.
 Høgløbere (tyll) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrøgere 2,30.
 Bilsor 19" højt 0,65.
 Estrællekniv (Woods Model), 75 Ø.
 Sparker, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Svartler, 5" langt Blad, 45 Ø.
 Tavletpore, 30 Ø.
 Tavletraad, engelsk, fortrinnet, pr. Pd. 0,65.
 Porters Vitommer, 0,50.
 Reus Vitommer, 0,40.
 Lødbefænde, 1,00.
 Dihandster, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
 Fin Bestanker, af Blis 22 Ore, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr. 40 Ø.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanse Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk. 5 Kr.

Estrællebaffer til alle 3 Maal, 1 Kr. 65 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Honningløsnere, 80 Ø.
 Amerikanse Zinkfals, 30" lange, 0,20.
 Galvaniserede Dihushængsler, pr. Par .10.
 Engellske Honninghøner, Patent, af fortrinnet Jærn 1,00.
 Udflugningspande med Patent Hæner, 0,85.
 Honningstål til Spanden, 60 Ø.
 Solvofskjæmter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Wintlers Damp-Voksrenjer, 30,00.
 Kunsttableformer af Kobber, pr. 11" 018.
 Hovards Metalbender, pr. Stk. 0,06.
 Cylindere Udtonningsmaskine, 2 Tavler 12 × 12" Snortræk, Solbæns Afstand 13 1/2, 29 Kr.
 Porcellæns Redearg, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønsringe, pr. 100 Stk. 0,65.
 Honningglas til Dverbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk. 9,50, pr. Stk. 10 Ore. 2 Pd. pr. 100 Stk. 14,50, pr. Stk. 20 Ø.
 Abbots Honningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr. 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,13 1/2. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentpapir, 30" bredt, pr. M. 0,05 1/2.
 Propper af prima Kort til Abbots Glas, 1 Pd. pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Pd. pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

De billigste, bedste og mest akkurate **Vi-**
boliger og **Udflugere** samt de mest
 brugte **Smaaavedtaver**, **ægte Bivoks-**
tabler have al Tid paa Lager.
 Illustreret Prisliste frants.
 Ved pr. Svendborg.
Kristian Pedersen.

Min prisbelønnede

Bi-pibe

or Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas
 frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning,
 hvorpaa Bestilling kan strives, jendes til
Grønning, Vejrup, Bramminge.
 Sendes til Udlandet mod Esterkrav.

Ægte Bivokstabler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens
 billigste Pris. Jeg ser mig i Var i Stand til at
 garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg
 benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig
 en Balsmaskine med meget smukt Præg og kan
 levere Tavler paa 15" i L. Tillige leveres Drone-
 og Delingsstabler. Prøver paa Forlangende gratis.
 Alsdrup St., i Februar 1899.

Snedker **F. F. Nielsen.**

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo
 Møller, Høyensgade 24, Kbhvn. Ø. Organ for
 Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og
 gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om
 Aaret. Annoncer 10 Ore Linien. Prøvenummer
 gratis.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer)
 faas atter i Var hos **A. Rasmussen & Co.**,
 Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg), Bane-
 adresse Vejstrup (for Svendborg). Prisen er i
 Var 1—5 Pund 1,85 Ore, 5—10 Pund 1,80 Ore,
 10—25 Pund 1,75 Ore, over 25 Pund 1,70 Ore.
 Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ore pr. Pd.

Kunsttavler af **ægte Bivoks** an-
 befales saavel Forbrøgere som den større eller mindre Forbrøgere
 til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunst-
 tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine
 Kunsttavler er tilkendte over

50 Premier.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte
 eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bi-
 bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Stor Realisation af Bivokstavl af ægte Bivoks.

Da jeg i 1899 vil have realiseret 9000 Pd.
 Voks, tilbydes ægte Bivoks til følgende lave Priser:
 1 a 5 Pd. 180 Ore, 5 a 10 Pd. 175 Ore,
 10 a 25 Pd. 165 Ore, over 25 Pd. 160 Ore
 pr. Pd.

Voks forarbejdes for 25 Ore i Partier paa
 25 Pd., derunder 30 Ore pr. Pd.

Diabolsredfaber i største Udvalg. For-
 ang min Prisliste.

Ehr. Nicols, Viborg.

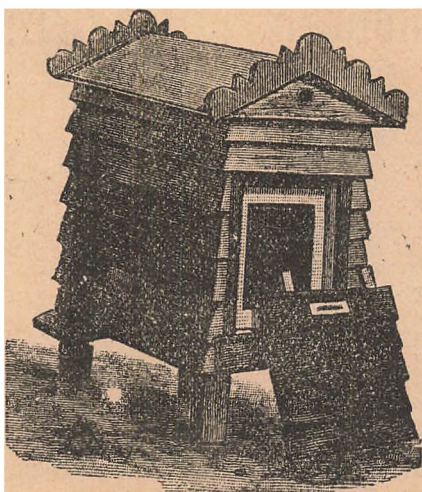
For Bivlere.

Da jeg bevislig importerer flere **Cyfler** end
 noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand
 til at levere en bedre Cykle til en billigere Pris
 end andre.

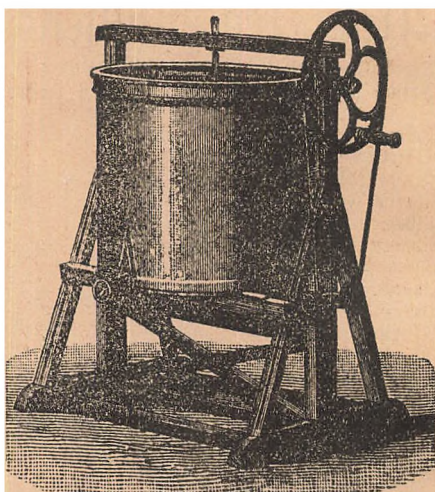
Fens Nielsen,

Jernbanegade 6, København V.

Cndm **haves Ima gul Sennop**
 af egen Vbl til Salg.
N. S. Kristensen,
 Himmelø, Roskilde.

Alle Biavlere
bør skrive efter Vejle Biavlseredskabsfabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

Honning til Salg.

Et Parti lys aflyngnet fint krystalliseret Honning er til Salg a 56 Dre pr. Ld., naar der tages mindst 10 Pbd., hos Landpost K. P. Jørgensen.

Vording St.

Agte Bivokslavler

faaes hos Vinaa Sogns BF. Boks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes endgivet til D. Rasmussen, Vinaa pr. Laven St. og Murer Kristensen Borre, Toldebogade Nr. 109, Silkeborg.

Bistader.

Biavlernes Opmærksomhed henledes paa mine nøjagtige jolide Bivoliger, som jeg ved Specialitet-Produktion ser mig istand til at levere til særdeles billige Priser. Leveres franko paa Køberens nærmeste Jærnbastation.

Skriv efter Prislister. Sendes franko.

Chr. F. Kjærgaard.
Sunds pr. Herning.

Regle Cementkunstavleformer til Støbning af Kunsttavler til 10 x 12" Rammer er til Salg hos undertegnede for 5 Kr. Sendes med Postopkrævning.

Anders Johansen, Træskomager,
Røjrup Mark, Langeskov St.

De billigste

og] bedste **Stader** og **Udstyngere** faas hos Snedker **N. Jensen**, Sjolte, Præstø. Stader haves paa Lager. Gode Røgpustere anbefales.

Vejledning til Biavl.

Af **B. C. B. Smith** i Bjergsted pr. Sveballe faas i enhver Boglade a 50 Dre. Naar 54 Dre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Foreningsmeddelelser.

Biavlermøder. Biavlermøder med Foredrag og praktisk Undervisning i Biavl afholdes af Hr. Lærer Rosenfjær i Studsbal Skole Lørdag

den 17. Juni, Eftm. Kl. 3, og hos Gaardejer M. Dons, Vilstrup, Lørdag den 24. Juni, Eftm. Kl. 3, og af Hr. Overjærgent Bjerregaard hos Sognefoged N. Hansen, Borup, Søndag den 11. Juni, Eftm. Kl. 2 og hos Væver P. C. Kjær, Hørslev, Søndag den 18. Juni, Eftm. Kl. 3.

De Kredse, der ønske Møder afholdte i Sommer, bedes snarest anmelde det for Bestyrelsen, i modsat Tilfælde jaa de ingen.

Fredericia, den 1. Juni 1899.

Bestyrelsen

for Elbo m. fl. Herreders BF.

Svendborg og Omegns Biavlerkreds

holder Møde Søndagen den 18. Juni, Eftm. Kl. 2 hos Smed Jens Hansen, Nørre Bormer paa Taasinge. Bilh. Lund.

Kinge og Omegns BF. holder Møde Søndag d. 4. Juni, Eftm. Kl. 1½ paa Peder Hansens Biplads ved Ryslinge. Bilh. Lund fra Svendborg har lovet at komme.

Borup BF. afholdt Møde med praktisk Undervisning Søndag d. 11. Juni, Eftm. Kl. 3 hos Kristian Thgesen, Surhøve, hvortil venligst indbydes. P. Schmidt.

B.-Stjerne og Omegns BF. afholder Møde Søndagen d. 11. Juni, Eftm. Kl. 2, hos Smed Chr. Olsen, Hundstrup. Alle Venner af Biavl indbydes. H. Nielsen.

Indhold af dette Nummer:

Alle, som driver Biavl, bør holde „T. f. B.“	147
Brevkasse	160
Centralmøde	150
Ekko fra Staderne	158
Forsælligt af Th. Buchholz	153
Fodder til Bistader, af Niels Fahlé	156
For Begyndere paa de lyse Eftertræksægne af J. K. K.	148
Fra Kredse	157
Foreningsmeddelelser	162
Gavnlig Vink	159
Kundgørelser	160
Kunstig Formering, af N. P. Rosenfjær	151
Om Redbhgning, af J. Chr. Olsen	153
Spørgsmaal og Svar	158
Ved Flydehullet, af C. B. Dayton	155

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktiefelskab, Roskilde.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder: den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Biavlslærerne.

Naar vi har betegnet „T. f. B.“ som et af de bedste Virkemidler til at sprede Kundskab om Biavlen, saa er det fordi Bladet i Winterhalvaaret en Gang og i Sommerhalvaaret to Gange om Aaeneden kommer ind i ethvert Hjem til dem, der ere Medlemmer af DBF., og bringer Vejledning i Biavl med sig. Hvad der har gjort, at „T. f. B.“ fik saa stort et Holderantal i Slutningen af 80-erne og at Holderantallet vedblev at stige indtil for et Par Aar siden, maa ikke alene søges i de gode Aaar og den Maade, hvorpaa „T. f. B.“ blev redigeret, uagtet vi ikke betvivler, at gode Aaar bringer mange Begyndere, og at et godt Medlemsblad, der udkommer regelmæssig, bedre fornaar at fastholde Læserne, end naar Bladet er slet og udkommer uregelmæssig. Men en anden Grund til den stærke Fremgang i Holderantallet, maa sikkert søges i den faste regelmæssige Gang, der var i den hele Ledelse, og i den Agitation, som DBF. udfoldede ved Hjælp af sine Biavlslærere.

Naar der i enkelte Aar holdtes omtrent 200 Biavlsmoder af DBF. (uagtet der til en Del Modor kun har været saa Tilhørere), saa er det virkelig et meget betydeligt Antal Biavlere, der er blevet samlet ved disse. Foruden de, der har været

til Stede ved Biavlsmoderne, ere mange andres Opmærksomhed blevet henledt paa Biavlen, dels ved at disse Modor ere blevne averterede i de lokale Blade og dels ved de Referater, der i en Del Tilfælde kom i Bladene efter Modor. Vi tror ogsaa, at Grunden til at mange Amt- og Herredskredse for Tiden jaat Tilskud af Sparekasser og lignende Institutioner, meget ofte skyldes de Biavlsmodor, som DBF.'s Biavlslærere have afholdt. Naar vi gentagne Gange har angrebet Biavlslærervirksomheden og arbejdet for at indstrænke Modornes Antal noget, saa var det ikke fordi vi vilde have affastet Biavlslærerne eller i en meget betydelig Grad indstrænke Biavlsmoderne, men fordi vi havde erfaret, at der Aar efter Aar blev afholdt Biavlsmodor, som maatte kaldes alt for kostbare i Forhold til den Nytte, de gjorde, idet der hvert Aar paa de samme Steder er afholdt Modor, hvortil der kun modte to eller tre Tilhørere. — Vel gjorde et saadant mindre godt besøgt Møde ofte sin Nytte, idet Vedkommende, som var mødt, fik en meget betydelig Vejledning i Biavl, men at det var en dyr Vejledning, kan ikke nægtes. — I en Del Tilfælde er Grunden til at Modor ere saa daarligt besøgte den, at det ikke er blevet tilstrækkelig bekendtgjort, at der afholdes Møde. At saadanne smaa Modor let og lettest kunde afholdes med en af For-

eniingens egne Biavlere som Lærer, synes vi maatte ligge nær.

Det var ogsaa derfor at vi paa Centralmødet i Roskilde for nogle Aar siden fremkom med Forslag om, at der for hvert afholdt Møde burde præsteres en Attest, for at Bestyrelsen deraf kunde se hvormange der havde været tilstede ved Mødet. Vi ste det sig saa, at der i en Egn i et Par Aar kun var modt nogle saa Biavlere, saa saa det jo nær ikke at sende nogen Biavlslærer til den Egn mere, men at overlade saadanne Egne til den nærmeste lokale Forening. Det synes dog, at det kun er i saa Tilfælde, at Attesterne ere benyttede paa den Maade; det synes som om man har misforstaaet Hensigten og kun har benyttet Attesten som en Kvittering for at Mødet er afholdt. Vi, som er tilbøjelig til at tillægge Biavlslærerne en meget stor Betydning, er bange for at den meget betydelig Indskrænkning i Mødernes Antal, der af forskellige Grunde i Aar er fremkommet i Mødernes Antal, i høj Grad vil virke hæmmende paa Tilgangen af nye Medlemmer til Foreningen, og at det tillige vil virke svækkende for Biavlen i sin Helhed. Naar der er paastaet, at der nu ikke er saa megen Trang til Vejledning i Biavlsdrift som for en Snes Aar siden, saa er det nok tilbørlig rigtig, men vor Biavls-Standpunkt er dog langt fra saaledes, at vi kan slaa os til Ro, der er endnu en stor Gerning for Biavlslærerne at udrette.

Centralmødet.

(Sluttes).

Grønning betonedede, hvor vigtigt det er at belære og skaffe Folk Oplysning; thi det, det storter mest paa her i Landet, er mange Steder Ukendskab og Udvidenhed i Biernes Behandling. Han vilde anbefale, at man ogsaa blev ved med at holde Møder; thi han troede ikke, at man paa anden Maade kunde skabe mange dygtige og selvstændige Biavlere. Han ønskede ogsaa, at Foreningen fik Lov til at anvende en Sum til Bipestens Bekæmpelse, og anbefalede at agitere for at saa Bipesten ind under Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyr.

M. S. Kristensen fastslog, at hvad der udbetales Foreningen til Bekæmpelse af Bipest, bør være Ekstrabidrag. Dette blev tiltraadt af flere Delegerede.

Afslutning forlangtes. Ved den fore-

tagne Afstemning vedtoges den enstemmig. Derefter gik man til Afstemningerne:

Andersens Endringsforslag til Josephsens Forslag forkastedes med 11. St. imod; 7 for.

Jensens Endringsforslag til Josephsens Forslag vedtoges med 19. St. for, 1 imod.

Josephsens Forslag, der kom til at lyde: „Hovedforeningens Tilskud til Amts- eller Herredsforeningerne anvendes efter disse Foreningers Bestyrelses bedste Skøn til Vejledning i Biavl, saasom: enten ved Foredrag eller ved Undervisning i Virøgt i de enkelte Viguarde eller ved Udstillinger og lignende, dog saaledes, at der gives fyldestgørende Oplysninger om Anvendelsen af Biegene“, vedtoges med 21 St. for, ingen imod.

Jensens Endringsforslag til Schmidts Forslag (200 Kr. til Bekæmpelse af Bipesten i Stedet for 600), vedtoges med 15. St. for; 11 imod.

Schmidts Forslag, der kom til at lyde: „200 Kr. stilles til Bestyrelsens Raadighed til Bekæmpelse af Bipesten. Kredse, hvor der findes Bipest, maa indbringe Melding derom til Hovedbestyrelsen, som da saa vidt muligt straks sender en dygtig Mand til Bekæmpelse af Sygdommen“; vedtoges enstemmig, og det vedtoges fremdeles enstemmig efter Vicepræsidentens Forslag at søge hertil:

Der maa i alt i det kommende Aar anvendes indtil 1900 Kr. til Biavlslærere og Tilskud, til Bekæmpelse af Bipesten.

Præsidenten foreslog til faste Biavlslærere at vælge Aug. Peterjen, Bregninge, og Buchholz, Slesvig, foruden Grønning, der vedbliver at fungere som hidtil. — De valgtes enstemmig.

Punkt 5 paa Dagsordenen genoptoges. (Løn for den nyvalgte Redaktør og Sekretær).

A. Redaktørens Løn.

M. Jensen foreslaar, at Redaktørens Begyndelsesgage ansættes til 600 Kr. om Aaret.

Præsidenten: Da der ikke er foregaaet nogen Forandring i Redaktørens Arbejde, synes jeg ikke godt, at man kan byde ringere Løn.

Grønning sluttede sig til Jensen.

Andersen mente ogsaa, at 600 Kr. var en passende Begynderløn.

Præsidenten: Burde man saa ikke vælge en Suppleant til Assistance for Redaktøren. Lønnen blev i Fjor ansat til 800 Kr., og da man stadig kræver det samme Arbejde, bør man ogsaa give samme Løn.

Witsch=Lauridsen sluttede sig til Jensen's Forslag.

Josephsen advarede imod at indlade sig paa noget, som kunde svække den nye Redaktør's Energi. Hvis Lønnen skal nedsættes, burde det være sket, før man valgte Redaktør. Han opfordrede indtrængende til, at man bibeholdt 800 Kr. som Løn.

Kr. Pedersen hævdede, at Redaktøren er valgt under Forudsætning af, at Lønnen — 800 Kr. — bibeholdes. Desuden bør man tage i Betragtning, at Arbejdskræften stiger stadig i Pris. Skulde Lønnen reduceres, burde det være sket før Valget.

Witsch=Lauridsen fandt stadigt, at 600 Kr. var en passende Løn for Redaktøren.

Der foretoges Afstemning.

Jensen's Forslag — Redaktøren's Løn sættes foreløbigt til 600 Kr. om Aaret — vedtoges med 10 St. for, 3 imod.

Paa Præsidentens Forespørgsel erklærede den nyvalgte Redaktør, at han for Tiden var tilfreds med den fastsatte Løn.

B. Sekretæren & Kasjererens Løn.

Ladegaard foreslog at give den nye Sekretær & Kasjerer 500 Kr. om Aaret i Løn.

Præsidenten fraraadede at foretage Lønningssforhøjelse. Sekretærens Løn blev i 1896 forhöjet fra 200 til 400 Kr.

Undersien foreslaar 200 Kr. og dette tiltrædes af Witsch=Lauridsen.

Rosenkjær foreslog at blive staaende paa samme Løn som den forrige Sekretær fik.

Ladegaard tog sit Forslag tilbage.

Pedersen foreslog 300 Kr.

Med den foretagne Afstemning vedtoges Kr. Pedersen's Forslag: at Sekretærens & Kasjererens Løn skal sættes til 300 Kr. om Aaret, med 8 Stemmer.

Josephsen foreslog derefter, da den nyvalgte Sekretær & Kasjerer ikke var tilfede:

„at Bestyrelsen bemyndiges til at give Kasjereren 400 Kr. om Aaret, hvis han nægter at modtage Pladsen for 300 Kr.“

Præsidenten foreslog:

„at Bestyrelsen fik Bemyndigelse til i saa Fald at tilbyde Witsch=Lauridsen Pladsen“.

Præsidentens Forslag vedtoges enstemmigt:

Punkt 18. Udstillings=Bedtægterne:

Vicepræsidenten foreslaar, at man skal behandle dem en bloc.

Dette vedtoges enstemmigt.

Udstillings=Bedtægterne sættes under Afstemning under et.

De vedtoges enstemmigt og Bestyrelsen bemyndigedes til at udnævne et Ordningssubvalg ved eventuelle Udstillinger.

Punkt 19. Forsøg.

Grønning gav kyldige Meddelelser om sine Forsøg med Lavnormal og □' Kammern.

Præsidenten takkede Grønning for Foredraget og meddelte derefter Resultatet af nogle Forsøg, som han selv havde anstillet angaaende Pakning.

N. S. Kristensen gav derefter en Oversigt over sine Forsøg sidste Aar med de 2 nævnte Kammemaal.

K. Pedersen og A. C. Undersien m. fl. havde dernæst Ordet for nogle forte Bemærkninger.

Punkt 20. Bipejt.

Dette Spørgsmaal udgik.

Dermed var Dagsordenen udtømt, og Forhandlingsprotokollen oplæstes.

Præsidenten sluttede Delegeretmødet med en Tak til de Delegerede; og han udtalte dernæst Tilstet om, at de her vedtagne Beslutninger maatte blive til Gavn for DBF. og den danske Diabl.

Delegeretmødet hævet Kl. 5½, Eftm.

Et Forsøg med at able udslynget Honning.

Af

C. Davenport, Minnesota.
Efter American Bee Journal.

Som de fleste Læsere af A. B. Journal sandsynligvis ved, har jeg gjort det til min Specialitet at able Tavlehonning; men jeg har dog i de senere Aar anvendt en Del Familier til Frembringelse af udslynget Honning. Maafte Resultatet af et Forsøg, som jeg udførte sidste Aar i denne Retning, kan være af Interesse for nogle.

Tidlig om Foraaret udvalgte jeg 30 gode Familier i 8-Kammes Stader. Disse inddeltes i 3 Afdelinger med 10 Stader i hver. I Afdeling Nr. 1 blev Dronningerne indespærrede i nederste Etage ved Hjælp af Dronninggitter; i Afdeling Nr. 2 gaves 2. Etager til Dugel; i Nr. 3 fik Dronningerne derimod fri Udgang til at hugle i 3 eller 4 Etager uden nogen Hindring af Dronninggitter. Maafte det er rigtigt at sige, at hos alle Staderne var de øverste Etager,

der blev anvendt, af fuld Dybde, og de blev sat oven paa i Stedet for under Yngelrummene. Etagerne blev paaat saa hurtigt, som der var Brug for dem, saa Dronningerne i 3. Afdeling havde ubegrænset Yngleplads hele Træktiden igennem. I 1. og 2. Afdeling, hvor Dronningerne havde 1 og 2 Etager til Yngel, blev Bierne forsynede med saa mange udbyggede Tavler, som der var Brug for til at afsætte Honningen i.

Trækket fra forskjellige Planter om Foraaret var tilstrækkeligt til at holde Yngelansætningen vedlige, og Bejret var i det hele taget mere gunstigt, end det plejer at være her om Foraaret. Jeg erindrer ikke at have haft Familieerne i en bedre Tilstand om Foraaret, end de var sidste Aar.

Trækket fra Kløveren begyndte og fortsattes paa en sparsom og uregelmæssig Maade i omtrent 2 Uger, indtil Lindetræerne begyndte at blomstre. Lindetrækket var ikke synderligt godt, og Kløver og Lind bejogtes paa samme Tid — noget som sjældn sker her, thi naar Lindetræerne giver Honning, saa bliver sædvanlig alt andet for en stor Del overjet.

En interessant Ting at lægge Mærke til ved Linden er dens forskjellige Ejendommeligheder paa forskjellige Steder af omtrent samme Egn. Doolittle siger, at i hans Egn har han aldrig kendt et Tilfælde, da den ikke gav en betydelig Mængde Honning. Her paa denne Egn gav den sidste Aar et Overflud, hvilket er første Gang i de sidste 3 Aar. Linden udlader ikke blot at blomstre her, men jeg har ogsaa set, at Træerne har været overjaaede med Blomster, uden at de derfor har givet Honning. Mange Teorier har været fremstillet til at forklare dette; men jeg tror, at der er nogle Grunde eller Aarsager, som endnu er ukendte; thi jeg har set, at Linden har afgivet rigelig Honning i enkelte Aar, medens den i andre med tilsyneladende samme klimatiske og atmosfæriske Forhold ingen Ting har givet. Men da Linden ofte slaar fejl, kan det være af Interesse at nævne, at et Aar, da alle Træene slog fejl, har endnu ikke været kendt i denne Egn. Afbøde W. Taylor, der beskæftigede sig med Biavl i over 25 Aar i den sydlige Del af denne Stat, berettede, saa vidt jeg ved, at omtrent 50 Pd. Tavlehonning pr. Familie var det mindste Overflud, han nogenstinde havde. Jeg har ikke selv opnaaet saa gode Resultater; men jeg har dog hvert Aar fra et eller andet Træ faaet et Overflud af Honning, der kunde udgøre en passende Løn for mit Arbejde.

Et Tilfælde, noget jærgent i denne Forbindelse, indtraf for nogle Aar siden. Hvis jeg husker rigtigt, var Udbyttet det Aar fra Kløver og Lind ubetydeligt; men senere indsamledes der et stort Overflud af lys Honning fra en Slags Solsikke (sunflower). Det Aar blomstrede denne Plante i stor Mængde, og den syntes at være næsten lige saa god til at give Honning som Linden; men skønt den blomstrer mere eller mindre hvert Aar her paa denne Egn, saa har jeg aldrig hverken før eller siden set, at den har givet ret meget i Overflud.

Af de 10 Familier, der udgjorde Afdeling Nr. 1, og i hvilke Dronningerne var indepærrede i en Etage, sværmede de 7; af de 10, der indeholdes i Afdeling Nr. 2., i hvilke Dronningerne havde Udgang til 2 Etager, sværmede de 6; og i Afdeling Nr. 3, hvor Dronningerne havde ubegrænset Rum, sværmede ingen. Intet til at forhindre Sværmning var foretaget ved nogen af dem, undtagen i Form af Ventilation og Skygge, og alle var behandlede omtrent lige i denne Henseende.

Fra første Afdeling udfluygedes der 500 Pd. Hvidkløver- og Lindehonning. Da der ved den sidste Udfluygning ikke var Udflugt til noget Eftertræk, lod jeg enhver Familie i de 3 Afdelinger beholde et tilstrækkeligt Vinterforraad i Tavlerne.

Fra anden Afdeling fik jeg omtrent 175 Pd. Familieerne i tredje Afdeling kunde derimod ikke undvære mere end omtrent 150 Pd. Ingen Formering var tilladt; thi Arbejdsstyrken af alle Familieerne, der sværmede, var holdt sammen, og Sværmene og Moderstaderne blev til Slutning atter forenede til enkelte Familier. Fra Afdeling Nr. 1 og 2, fra hvilke Sværmene fremkom, blev der tillige et lille Kvantum Boks, som kan lægges til deres Overflud. Bortset fra dette vil det bemærkes, at de Familier, der havde deres Dronninger indepærrede i en Etage, gav ikke saa lidt over 3 Gange saa meget Honning i Overflud pr. Familie som Familieerne i tredje Afdeling, hvis Dronninger havde ubegrænset Plads. Aarsagen til dette lader sig forklare af den Kendsgerning, at 8 Kammer er omtrent alt, hvad Dronningerne gennemsnitlig kunde holde besat med Yngel og Æg paa saa tidligt et Tidspunkt, at Bierne, der udklæfede deraf, kunde naa at blive udviklede til Markarbejdere til Hovedtrækket. Senere blev der i de Familier, der havde rigelig Plads til Yngel, avlet en uhyre Styrke af Bier, og alle disse Tusinder af Ekstra-Bier blev udklækkede og havde senere for en stor Del maattet leve paa Beføstning af, hvad den

mindre Styrke havde været i Stand til at samle under Træffet.

Jeg kunde ønske at sige her, at jeg aldrig har sagt eller ment med, hvad jeg har skrevet, som nogle har gjort opmærksom paa, at Dronningerne i Almindelighed ikke kunde holde mere end 8 Kammer besat med Angel. Hvad jeg sagde, eller agtede at sige, var i den rette Tid. Derved mener jeg den Tid, fra hvilken Yngelen og Eggene, der bliver lagt, kan naa at blive udviklede til Bier, der kan naa at komme til at gøre Nytte under Træffet. En stor Skare af Bier, avlet uden for den rette Tid, ud over den Mængde, der er nødvendig for Familiernes Bestaaen, faar, i Stedet for at faa Betydning som Trækbier, en stor Indflydelse i Retning af at formindste Udbyttets Størrelse. Efter min Mening bliver denne Sag ikke nær ofret den Opmærksomhed, som den fortjener paa Grund af sin store Betydning. Men jeg finder, at det er ikke mer end i sin Orden, at jeg her gør opmærksom paa, at det er sjældent, at Trækkorholdene er af en saadan Beskaffenhed, at Betingelserne bliver saa meget heldigere for Stader med smaa Yngelrum som i ovennævnte Tilfælde, for vi havde en stærk Tørke i den sidste Del af Træktiden, og det var kun ubetydeligt, der blev samlet efter Lindetræffet. Medens det ikke er nogen ualmindelig Ting, at vi intet Overflud faar af Eftertrækshonning, saa har jeg dog endnu aldrig kendt et Aar, da der ikke har været lagret noget i Yngelrederne, og hvis dette var sket sidste Aar, saa kunde der have været taget noget mere hvid Honning fra Afdelingerne Nr. 2 og 3.

En anden Ting, som jeg maasse skulde nævne, er, at paa Grund af, at Familierne i disse to Afdelinger indeholdt flere Bier, ansaa jeg det for nødvendigt, at efterlade omkring ved 7 Pd. Honning mere i hver Familie end i Afdeling Nr. 1.

Bed Angivelsen af de forskellige Mængder af Overflud fra hver Afdeling har jeg sagt „omtrent“ i Stedet for at opgive den nøjagtige Mængde. Dette har sin Grund i, at Overfluddet blev maalt i Stedet for vejret; men det vilde dog ikke have varieret ret mange Pund til nogen af Siderne.

For jeg slutter, er det vist det bedste, at jeg for Begyndernes Skyld nævner, at det ikke vilde have været nogen bekværlig Sag, at behandle Sværmene fra Afdelingerne 1 og 2 paa en saadan Maade, at Resultatet vilde have blevet lige saa meget til Gunst for tredje Afdeling, som det var imod den. Som jeg har sagt, blev den hele Arbejdsstyrke, fra de Familier der sværmede, holdt sammen. Hvis de havde

faaet Lov til at dele og formere sig, saa vilde Resultatet have blevet fuldstændigt forskjelligt. Medens denne Sværmning gav Ekstra-Arbejde hos de to Afdelinger, hvorfra den saandt Sted, saa var dette kun lidt mere, sammenlignet med den Ulejlighed, det medførte at undersøge og je efter Overfludshonning i 2 eller 3 Etager, indeholdende mere eller mindre Yngel, tillige med andet Arbejde, dette medførte. Jeg kunde ønske at forklare paa hvad Maade Sværmene bleve behandlede, men Bladsen tillader det ikke.

Yngellejets Begrænsning.

Af E. J. Grønning.

—r—

Dette vigtige Emne trænger efter min Formening til fornyet Omtale. Og vil man spørge mig bestemt, hvorledes jeg stiller mig til dette Spørgsmaal, da er jeg absolut ingen Tiltilbeder af de fleste nu anvendte Afspærringsmetoder. Om jeg da slet ikke vil afspærre, men lade Dronningen frit belægge alle Tavler, om den kunde overkomme dette? Nej, saaledes bærer jeg mig selvfølgelig ikke ad. Men af Princip lægger jeg Wiene saa saa Hindringer i Vejen, som det paa nogen Maade kan forenes med en rationel drevet Biavl. Efter Hr. Borbeck anvender jeg Tyktavlesystemet i stor Stil, det vil sige, jeg benytter det baade forneden i de store Kammer bag ved Yngellejet og foroven i Overbygningen, og lad mig tilføje dette: Ved min Driksmaade har jeg nu i mange Aar aldrig haft Grund til at benytte kunstig Afspærring, fordi Dronningen ikke er gaaet ud over det Antal Tavler, der hører til Yngellejet. Her i det sydvestlige Sjælland kan i det mindste Afspærringsgitterne meget godt undlades, naar kun den Hovedregel følges, ikke at udvide Bladsen til Honningrum, forinden der viser sig nysamlet Honning eller Nektar over Yngelen i Yngellejet, og saafremt Vejret og Træffet er godt og Familien kraftig, da give Stadet 2 a 4 udbyggede Kammer bag eller ved begge Ender af Yngellejet, saafremt Flyvehullet findes midt paa Stadet, og samtidig gives de et Magasin for oven med 5 a 6 Halvkammer i. Disse, saavel som Honningrammerne forneden, bør ubetinget bestaa af Tavler med forlængede Celler (Droneceller). Ulbre Biavlere vil altid vide at sikre sig saadanne forlængede Honningrumstavler fra det ene Aar til det andet, vi benytte

et godt Honningaar, for at faa Bierne til at forlænge Cellerne, og hvad mere er, under et godt Honningtræ (her hos os Boghvede og Lyng), gøre de det endog meget villig, og Honningtablerne kan benyttes i et ubegrænset Antal Aar. — Tre Cellerne ikke tilstrækkelig forlængede, naar Kammerne første Gang gives til Bierne, 1" ud over naturlig Afstand, da maa de ikke straks gives saa stor Afstand, men maa nøjes med at gives $\frac{1}{2}$ " ad Gangen, og det maa paases, at de gives den ønskede Afstand, naar Bierne har begyndt at forlænge Cellerne og selvølgelig forinden de er blevne fyldte med Honning og Forjælingen er paabegyndt. Er det Kunsttavler, der maa anvendes i Honningrummene, da bør Afstanden ud over det naturlige indskrænkes til $\frac{1}{4}$ " første Gang, men saasnart Bierne have taget fat paa Byggearbejdet, kan anden Udbidelse finde Sted med $\frac{1}{2}$ " osv. Om det er Egnens Træforhold i Forbindelse med de store □' Inglekammer, der er Aarsag til at vi her kan undvære kunstig Afspærring, skal jeg ikke med Visshed kunde sige; mine Forsøg med den lave Normalramme, haaber jeg, skal give mig Svar herpaa. Og jeg har det Haab, at Udfaldene af Forsøgene vil gaa i Retning af, kun at benytte virkelig Tyltablesystem som Dronningafspærringsmiddel i vore Stader. At dette vilde være det bedste og tillige det naturligste for Bierne, vil vistnok ingen kunde modsigge. — Om det muligvis vilde være rigtig (hvad jeg ogsaa tidligere har anbefalet) at benytte et Afspærringsgitter, hvor man i et Stade lader udbygge Kunsttavler (Dronevoiks) i Honningrummene, skal jeg indrømme, ligesom det ogsaa skal tilstaaes, at man bør være mere Viabler maaske for ikke at anvende kunstige Afspærringsmidler. — Moralen er: Alt med Maade — men desværre, alt kan misbruges.

De gamle Dronninger.

(Af E. Haujen, Hølstøjnsminde.)

For nogle Aar siden var det vist en almindelig Antagelse blandt Viablere, at udenfor Sværmetiden fandtes der aldrig flere Dronninger samtidig i et Stade, da de enten dræbte hinanden indbyrdes, eller Bierne selv dræbte de overflødige Dronninger. — Den indbyrdes Kamp mellem Dronningerne har jeg nu aldrig skænket synderlig Tiltro, og det er mig heller ikke bekendt, at nogen Viabler har iagttaget en saadan

Kamp, men derimod ser man jo ofte Bierne dræbe overflødige Dronninger, og det er sikkert derpaa, at den nævnte Antagelse grunder sig. — Mindre bekendt turde det derimod være, at Bierne, naar de af egen Drift fornyer Dronning, ofte — ja jeg er tilbøjelig til at mene for det meste — undlader at dræbe den gamle Dronning, som saa faar Lov at leve og færdes i Stadet, selv om den vel end ikke faar samme Pleje som forhen. — I Almindelighed medfører dette Forhold jo ingen Ulempe for Viablere, men følgende Tilfælde, der hændte mig ifjor, fortjener dog Opmærksomhed, hvorfor jeg tillader mig at meddele det her.

Ifjor Efteraar fik jeg gennem Tidsskriftets nuværende Redaktør indforskreven en italiensk Dronning. Jeg modtog den d. 29. September, og samme Dag borttog jeg Dronningen i det Stade, der var bestemt for Indførelsen. Det var en gammel Dronning, der i Sommertiden havde vist Tegn til at være aflægs, og den fandtes paa en Yngeltavle, omgivet af Bier, ganske som almindeligt. Det mest mærkelige ved den var, at den var besat af ikke mindre end 14 Bilus. Den 1ste Oktober indførte jeg den ny Dronning efter Ersløvs Metode, efter først at have forvissnet mig om, at den var tilstede i den lille Kasse, hvori den var sendt. Næste Morgen fandtes mod Sædvane de Dronningen ledsagende italienske Bier dræbte paa Stadets Flyvebræt, men da Dronningen ikke var imellem dem, efter-saa jeg først Stadet efter nogle Dages Forløb og da der fandtes nylagte Eg, pakkede jeg Stadet til Dvervintning, uden at opsøge Dronningen. — Ved første Foraarseterssyn forvissede jeg mig ligeledes kun om, at der var Yngel og ventede derefter at se de unge gule Bier i sidste Halvdel af April. Men de kom ikke og ved nærmere Efterhyn fandt jeg da en almindelig brun Dronning i Stadet uden Spor af italiensk Afstamning. — Der maa i Efteraaret have været baade en ung og en gammel Dronning i Stadet og uheldigvis har jeg saa faaet fat i den gamle — men min Italiensk Dronning gik tabt.

Tilfældet viser, at man har al Aarsag til at være forsigtig og sikre sig, at Stadet virkelig er dronningløst, før man indfører en ny Dronning, og at Tilfældet ingenlunde er sjældent fremgaar af, at ogsaa en anden Familie, som jeg i Midten af September forenede med en anden paa Grund af, at dens Dronning havde vist sig mindre god, ogsaa havde to Dronninger.

Blomsterhoningens Tilblivelse og Anvendelse.

Af S. Mathiasen.

Hvem kender ikke fra sin Barndoms Stoleundervisning, at vore Forfædre i Oldtiden satte meget stor Pris paa Mød-driften, ikke alene, mens de levede her paa Jorden, men ogsaa naar de vare komne til deres Gudens „Valhalla“, men at Mødens vigtigste Hovedbestanddel er Honning er maaske ikke saa almindelig bekendt blandt Folket.

Honning findes ikke færdig i Naturen i den Tilstand, som vi Mennesker i almindelighed nyder den, dens første Oprindelse er en sødlig, vandholdig Saft, som har faaet det Navn „Nektar“, denne Saft findes i mange forskellige Planter's Blomster. Videnskabsmændene har for lang Tid siden lært os, at Nektaren blev frembragt i Blomsternes Indre, for at tillokke og belønne forskellige Arter af Insekter, som ydede mange forskellige Planter en god Tjeneste, ved at bringe det Støv, som Blomsten frembragte, fra den ene Blomst til en anden af samme Slags, saa at Blomsterne kunde blive befrugtede. Blomsterstøvet, som det almindelig kaldes, har i den videnskabelige Verden Navnet „Pollen“.

Af de Insekter, som i højeste Grad, saa beundringsværdig af Naturens Skaber er tilpasset til dette Arbejde i Blomsterne, indtager Humlebieerne og Honningbieerne de første Pladser. Honningbieerne har vi Mennesker taget i vor Tjeneste, de har ofte vist os, at de trods deres ringe Størrelse dog formaa at samle meget Honning sammen i deres Bolig, naar Vejrliget tillader det, og naar vi Mennesker har Kendskab til deres mærkværdige Samfundsliv og vil behandle dem fornustig derefter.

Saa snart de første Blomster viser sig om Foraaret nemlig: Vintergæf, Lusenfrø, Kældehals, Hvid-El, Alm.-Gæsje, o. s. v. begynder Honningbien sit Arbejde blandt Blomsterne, hvis Vejret tillader dem det, for at bringe den søde Saft „Nektaren“ og Blomsterstøv hjem til sin Bolig, hvor den udtømmes i de saa kunstig udbyggede Celler i Vokstavlen.

For at Honningbien kunne opsuge den søde Saft, Nektaren, i Blomsterne, har Arbejds-Honningbiens Mund en Tunge, som kan naa en Længde af 9 Millimeter ($\frac{3}{4}$ Tomme), den er højelig og forsynet med over 100 vandrette Rækker af fine Haar, i Spidsen er den formet som en Ske og paa

Undersiden er, den forsynet med en fin Kende, med Skeen opsliffes Nektaren fra Blomstens Bund. Naar Nektaren er opsliffet, føres den ved Sugning videre opad imod Epiferoret. Inden Nektaren glider hen i Udvidelsen af Epiferoret, som benævnes Honningmaven, blandes den i Honningbiens Mund af en Syre som kaldes „Myresyre“ som findes i to Spytferter i Biens Hoved. Nektaren blandes desuden i Biens Mund med et jærkligt Stof, der er i Stand til at invertere det Rørsukker, som findes i Nektaren, nemlig forvandle det til Dextrose og Levulose. Disse to Slags Sukkere kunne nemt optages som gode Næringsmidler i det menneskelige Legeme, da de uden Forandring kunne gaa over i Blodet.

Naar Bien har besøgt en Mængde Blomster og ikke kan have mere Honning i sin Honningmave, saa flyver den hjem med sin Høst, men at der skal være mange Bier i hvert Stade for at kunde samle flere Bund Honning paa en Dag, er nemt at forstaa naar det er beregnet, at der skal ca. 20,000 komme hjem med hver sin Høst, førend der er et Bund Honning, naar den er fordampet i Stedet og bleven moden til at høstes. Den fremstredne Biavler sørger saavidt det er muligt for at hans Bier samler den Honning, han ønsker at udslynge i smukke hvide Vokstavler, for at Honningen kan have en behagelig Smag og Aroma, hvorved Honningen opnaar en højere Pris og lettere kan afsættes. Lige som han for at spare sig selv og Bierne en Del Arbejde sørger for at Vokstavlerne bliver 5 cm. tykke inden Bierne forsegler dem med et Voksdække.

Er det et rigt Honningaar, saa Bierne maaske har fyldt hele Stedet med Honning, saa begynder Biavleren at tage fulde forseglede Tavler ud af Stedet og hænger tomme ind i Stedet, thi det er et stort Tab, hvis det er godt Honningtraek at lade Bierne mangle Plads, saa de ikke kan samle Nektar.

Naar de honningfyldte Tavler er taget ud af Stedet, hænges de ned i en Kasse, som saa lukkes med et Laag, og bæres derpaa ind til det Sted hvor Honningudslyningsmaskinen staa.

Tavlerne tages nu ud af Kassen og jættes paa Kant hen i et stort Fad eller Blåbakke, Voksdækket over Honningen afskrælles, med en saakaldt Skrællekniv, (som forud er dyppet i varmt Vand, for at Honningen ikke skal klæbe for meget paa den) dette Arbejde bør udføres medens Tavlerne ere varme, da Honningen saa langt lettere kan udslynge i Udslyningsmaskinen.

Denne uundværlige Maskine for den rationelle Biavler er opfundet for nogle og tredive Aar siden af en østerrigsk Officeer, Fruschmann ganske vist ikke i den nuværende gode Skikkelse.

Efter at Honningen ved Si'ning er renset for enkelte Boks-smuler, som komme fra Tavlerne, har man nu en smuk lys flydende Honning, hvis Nektaren er hentet fra Frugttræblomsterne eller Hvidfløverblosterne, eller en mørkere, hvis den stammer fra Boghvede, Lyng og andre sildige blomstrende Planter. Den lyse Honning betales i Keglén med en højere Pris.

Saa dan ægte Honning som her er beskrevet vil krystallisere, hvilket vil sige, den bliver lysere af Farve, end den var i flydende Tilstand og tillige fast som godt Smør, naar den bliver afkølet eller Vejret begynder at blive køligt, men Køberen af Honning, har ved at se denne Egenskab hos Honningen, et af de bedste Beviser paa dens Ægthed.

Hvis man atter onsker at den skulde være flydende sættes den ind i en varm Duv eller i Kogerummet i en Kaffelovn efter at Proppen først er løsnet, man bør være forsigtig, hvis Honningbeholderen er af Glas, at ikke Glasjet springer, og derfor sætte det paa et tyndt Stykke Træ. Naar Honningen er helt smeltet, propes den til igen, og vil man have at Honningen, skal holde sig længe flydende, da dnyppes Proppen først i smeltet Boks, inden den sættes i Glasjet. Honning, der staar paa et tørt Sted, kan holde sig i mange Aar, naar det er tilproppet godt. Den gode Egenskab som den her har, kan vi takke den tidligere nævnte Myrshyre for.

Der kan ikke være Tvivl om, at Honningglassene med Jæver Hals og Korkprop, ere bedre Opbevaringsglas til Honning, end de lave Overbindingsglas, men Honningen er altfor bekvæmlig at faa ud igen af disse høje Glas, rigtig nok kan man med en Kniv

faa bedre Tag i den, end med en Stek, men spiser man Honning hver Dag, er det ikke heldigt, at man faa ofte skal have en Kniv ind i Munden, derfor anbefaler jeg de lave Honningglas. Moden Honning tager ingen Stade af Frost, men Beholderen er udsat for at sprænges, hvis den ikke er af Blit og kan taale lidt Udvælselse.

Som man af Foranstaaende vil have set kan den dygtige Biavler ved Hjælp af Nutidens Biavlskrifts Metode frembringe en fin velsmagende Blomsterhonning. En tyk Biavler, Joh. Ph. Glock, har bl. a. i en Artikel skrevet:

„Trods den moderne Kemis og Industris Surrogater vedbliver Honning dog at være et højtstaaende, usorligneligt, enestaaende Næringsmiddel af første Rang. Det vil den ogsaa blive ved at være

ligesom det nærende Brød og den styrkende Vin hos alle, som kende og staae dens store Fortrin og lægende Kraft i sanitær og diætisk Henseende“.

Vi se at en tyk Biavler roser Honningen som et udmærket Nærings- og Lægemiddel, Fremtidens Biavlere vil søge at formaa Lægerne til i en højere Grad end hidtil at anbefale den ægte Blomsterhonning som Lægemiddel mod flere Sygdomme, og derved bidrage til at Honningen bliver staaet højere og faar en mere udstrakt Benyttelse blandt Befolkningen.

Honning kan anbefales som et godt Lægemiddel imod Nyre-, Lungesygdomme, Forkølelser, og flere andre Sygdomme, den bør dog helst koges og derpaa blandes i The, Mælk, Vand og lign., da Honningen i raa Tilstand er for kraftig.

Vi har endnu kun et eneste lille Skrift, der handler om Honningens Benyttelse. Bogens Titel er: „Honningen og dens Anvendelse“, den burde findes i et hvert Hjem, da den giver mange Vink til Blomsterhonningens Benyttelse til Kager, Syltning, Drikke, Lægemidler o. s. v., desuden kan

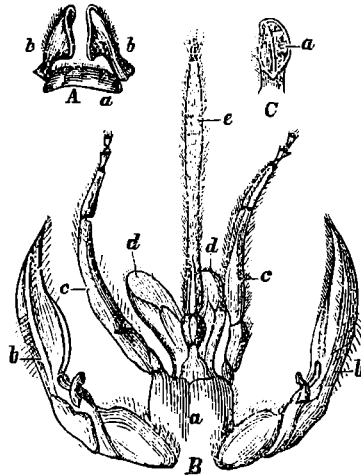

Fig. 23. Biens Munddele udbredte.
B a Underlæben, c Søler, d de korte Bitunger,
e den egentlige Tunge.

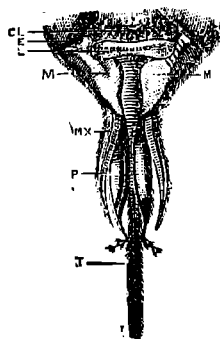

Fig. 24. Biens Munddele set forfra.
L Overlæbe, M Underlæbe,
Mx Underlæbe, P Søler, T Tunge.

Honningen særlig anbefales til at gives Børn i deres Opvæxt, da Sukkerstoffer ere meget gavnlige for dem. Honningen sætter sig ikke saaledes fast som Bolcher og søde Kager i de Næbner, der næsten altid findes hist og her paa Tænderne, de sidstnævnte har faaet Skyld for at de danner Syrer, som bidrager til at ødelægge Tændernes Smalie.

Naar det har været omtalt, at Honningen kan benyttes til at fabrikere forskellige Drikke af, da maa det haabes, at det maa lykkes Honningvinene, at fortvænge det forskellige farvede Spirit, som andre mange Navne smykke sig med Navnet „Vin“, og som videnskabelige Fakta har bevist ofte betales i dyre Domme.

Ligesom ved flere andre Produkter, der har en god Klang, har man ogsaa paa dette Omraade Surrogater, som smykke sig med Navnet „Honning“, det er nemlig i Tyskland for nogle Aar siden lykkedes at fremstille Sukker i en saadan Form, og ikke ad temmelig Vej, men kun ved Hjælp af Polariskopet er muligt at adstille det fra ægte Blomsterhonning, denne Kunsthonning vil Forbrugere af Honning dog snart lære at kaste Brag paa, da der er stor Forskel i Smag og Lugt paa den ægte Honning og Kunst-Honningen, den sidste kan ikke maale sig med den ægte Honning som Nærings- eller Lægemiddel. Det er en Selvsølge at DBF. har sin Opmærksomhed, henvendt paa dette Punkt, og da Biablerne for Størsteparten bestaar af Smaaalaarsfolk, for hvilken Biavlen har stor Betydning som et vigtigt Sideerhverv, saa anmodes Forbrugerne af Honning om at støtte Biavlsjagen ved at købe ægte Blomsterhonning til at bruge i deres Hjem eller Forretning.

Det sidste Aar har jo været et ringe Honningaar, dette i Forbindelse med andre Tab, har bragt det til at være et Trængselsaar for den danske Biavl, men alligevel vil jeg haabe, at ikke en eneste Biavler svigter Biavlsjagen. Det er værd at mindes hvad en Digter har skrevet saa forhaabningsfuldt:

Ikke Natten modløs bøj,
Vil ej Vykken straks sig føje,
Fremad, frem med frejdig Mod.

Birøgter og Tavlemølle.

Tillad at jeg kommer med en Bøn til de ærede Skribenter, om at de ikke mere maa komme med den grimme Benævnelse

„Birøgter“ til pæne og driftige Kvinder og Mænd, som giver sig af med at vejlede, hjælpe og passe andre Folks Bier og søger at fremme Bisagen i fuldeste Maal. Jeg vil istedetfor foreslaa at benytte Ordet Bimester som pænere og mere passende. Vi holde os for en Gren af Landbruget, og der træffe vi ogsaa paa Navnet Mester, nemlig Fodermester; hvorfor da ikke følge og rette os lidt efter Stammen. Biavlslærerne skal saamænd ikke tage det fortrydeligt op, og dem kan vi ikke undvære, selv om der ogsaa eksisterer en Del Bimestre. — Lad os med det samme saa Tavlemøllebenævnelsen bort som upassende; thi jeg finder ikke noget Mølle i eller malen ved den Slags Maskiner, som man laver eller valser Tavler paa. E.

Sibirien.

Efter et af den russiske Regering udgivet Værk om Rigets produktive Kræfter, gengivet her efter „S. T.“

Den Tid er forbi, da Sibirien stod for den almindelige Bevidsthed som en juel og isdækt Forbryderkoloni, hvis væsentligste Betydning var den at kunne optage det jorviste Bundfald af borgerlige og politiske Lovovertrædere i det russiske Rige. Man kender nu bedre Sibirien, hvis Glædemaal er omtrent en Tredjedel større end hele Europas, og hvis Indbyggertal allerede nærmer sig den sjette Million, er nu til Dags et Land, som begynder at spille en Rolle i Verdensøkonomien.

Landbruget er Hovederhvervet i Sibirien og der produceres Landbrugsartikler langt udover den sibiriske Befolknings eget Behov. Foruden Kornavlen indtager Dyrkingen af Tekstilplanter, Olieplanter og Tobak er fremtrædende Plads i det sibiriske Landbrug. Dyrkingen af Grøntsager vil i den nærmeste Fremtid næppe række videre end til Dækningen af det stedlige Forbrug. Frugt og Vinavlen har kun en Fremtid for sig i enkelte Egne. Kvægavlen er stærkt udviklet. For hver 100 Indbygger findes der i Sibirien 80 Heste 250 Stkr. Kvæg. Men der er endnu et aabent Felt for Udviklingen af et vigtigt Bierhverv til Landbruget, idet Forholdene ere overordentlig gunstige for Biavlen. Derimod tør Silkeproduktionen kun regne med et snævert be-

grænset Landomraade. Trods den hidtil stedfundne Nødværkt er Jagten i Sibiriens Skovregioner og i den polare Tundrazone, samt Fiskeriet i de mægtige Fladbassiner og de tilgrænsende Have af stor Betydning. Ligesom Sibirien ogsaa ejer uhyre Rigdomme af Sølv, Bly, Kobber, Jærneris og Kul, i sine Bjerge.

Biens Sindsstemninger.

At Bien ikke er det glubste, vilde Dyr, som mange antager den for at være, men et sintfolende lille Væsen, er enhver Biavler bekendt. Ved en forstandig og besindig Behandling kan man i Reglen altid komme ud af det med Bierne og Stik blive saa sjældne, at man slet ikke lægge Vægt paa den Del af Biens Væsen, som for udenforstaaende er en af Hovedsagerne. Men paa den anden Side er det egentlig kun saa, som have Jagttagelsesevne, d. v. s. Følelse nok til at trænge dybere ind i de smaa Kyres Luner og Stemninger. Forholdet overfor Dronningen er alle Biavlere bekendt. Et visersløst Folk er modløst, al Virksomhed ophører, man slæber sig afsted; man kan mærke det, der er dyb Sorg. Og naar de saa jaar en ny Dronning, hvilken jublende Glæde lægge de saa ikke for Dagen og hvor mange Kærtegn har de ikke tilovers for Hendes Majestæt? Har man fjernet nogle Bier fra et Stæde, hvilken Glæde viser de da ikke, naar man bringer dem tilbage? De løbe ikke ind ad Flyvehullet som de andre, men blive staaende paa Flyvebrættet paa de forreste Ben, strække de bagerste saa langt de kunne, saa at Bagtroppen staar højt tilvejs og slaa Bingerne saa rask, at man ikke kan se dem, idet de jumpe en glad Melodi. Gaa hen til et Flyvehul og betragt opmærksomt de Bier, der opholde sig der. Strax vende nogle Hovedet imod dig, rolle med det frem og tilbage; man kan se paa Bien, at den lurer og med en ringe Bevægelse farer den En ogsaa lige i Ansigtet. Misstemtheden staaar skrevet med tydelige Bogstaver i dens Ansigt. Der er ogsaa onde Instinkter i Bien; Graadighed f. Eks. faar let Overhaand hos den. Et lille visersløst Folk stod i et Observationsstæde i mit Vindue. Det havde ikke Lykt til at bestille noget, og jeg holdt det derfor i Mænde ved at fodre det med Sukkervand, som det bar op i Cellerne. Saaledes var vel gaaet en Uges Tid. Jeg kunde være saa dristig, jeg være vilde, de gjorde ikke det mindste. Da en Dag — slap Sukkervandet op — og i Stedet hældte jeg lidt Honning ud i Vindueskarmen. Lidt efter kom en Bi til, den

stak som sædvanlig Tungen ud for at slikke, men i samme Nu forandredes dens Opførsel. Man kunde se paa den, at den uvante Sødme vakte dens Begær, den blev urolig, sugede af alle Kræfter. Da kom tilfældig en anden til, den havde ikke naaet Mænde af Honningen før den første vendte sig imod den, drejede Hovedet hastig — viste kun for tydelig sin Jaloufi. Næppe beghyndte Nr. 2 at jage Honningen før Nr. 1 for i Vejret. I mange Dage have de slet ikke sløjet, nu for den som besat, saa om paa den ene Side, saa paa den anden Side af Nr. 2. Denne nød imidlertid lidt af den kostelige Bædste, men saa blev den lige saadan og snart sløj en hel Skare om efter hverandre i Vinduet. Hvorledes vilde en af os opføre sig, naar han pludselig traf en stor Dynge Guldmønter f. Eks? — sikkert ligedan. Lad os altsaa være enige om, at Bierne paavirktes lige saa vel som vi af Medgang og Modgang. Ogjaa de har deres Luner og Sindsstemninger.

(Fortsættes.)

Et og Andet.

I den sidste Halvdel af April Maaned var jeg en Dag ude paa en længere Cykeltur. Da jeg red igennem en større Landsby, saa blev jeg ikke lidt forbavsset ved i en stor smuk og velvedligeholdt Have at se opstillet 5 a 6 Bihuse og en Dame med Bisler staa og arbejde med Bierne. Et lille Stykke fra Bihusene sad en ung Dame i Færd med at stoppe Tobak i en Bipibe. Da jeg kom til Rejsens Maal spurgte jeg, hvem der passer de Bistader og fik det Svar: Det gør Fruen selv. Jeg vilde ønske at dette lille Eksempel, at en Proffts Fru selv passer Bierne, at det maatte opfordre Kvinderne i Almindelighed til at lægge sig efter at passe Bierne. Det ligger særlig for dem, da de jo i Reglen er mere ved Hjemmet end Mændene.

„Regnskabsbog for mindre Jordbrugere“ af Fr. Døhrerich, Nybørvy ved Årønge, er nu udkommet i 2det forøgede Oplag. Den første Udgave havde navnlig til Formaal at virke hen til, at den i saa høj Grad forsonede Regnskabsføring kunde blive indført i de mange veldrevne Husmandsbrug rundt omkring i Landet. Det var derfor nødvendigt at arbejde hen til, at Skemaerne paa en Gang bleve meget lette at føre og dog gave fylde, for Praktis vejledende Resultater. Den Omstændighed, at 1ste Udgave, som udkom i et ret betydeligt Oplag, hurtigt har jundet en saadan Udbredelse, at en ny Udgave allerede er nødvendig, viser, at det virkelig er lykkedes paa en heldig Maade at løse denne ingenlunde lette Opgave.

Den stigende Sans for Landbrugsregnskab og den kendelige Udvikling af Landbruget i de senere

Var har imidlertid gjort enkelte Udbidelser og Endringer af Regnskabsbogen ønskelig. I den foreliggende Udgave er den derfor udbudet fra 32 til 48 Kvartsider, hvorved det er opnaaet, at den kan benyttes ikke alene i Husmandsbrug, men ogsaa i Gaardmandsbrug med indtil 20 Køer. Paa Grund af det ret betydelige Antal Indtægts- og Udgifterposter i et middelstort Landbrug, er det navnlig Pengeregnskabet, hvortil der er skaffet mere Blads; men ogsaa Stemaerne for Fjævtæ-avlen ere udbibede, da Hønscholdet efterhaanden har faaet stede større Betydning for mange af de mindre Jordbrugere. Prøvemalkningslisterne ere ændrede saaledes, at de ved Aarets Slutning vise Aarsudbyttet for hver enkelt Ko, og Stemaet for Oversigten over Avlen er blevet fyldigere.

Den mest betydningsfulde Endring er dog foretaget med Stemaerne for Kvægets Fodring og Oversigten over Kvægholdet, idet der er sket mellem „Dielstager“ og „Andet Kraftfoder“. Dette er sket af Hensyn til „Husmandsbladets“ praktiske og letfattelige Fodringslære, der stadig finder forøget Opmærksomhed og større Udbredelse. Ved denne Forandring vil man saa Lejlighed til at undersøge et af Fodringslærens Hovedpunkter, dette nemlig, at Egggehvidestofferne gives i et efter Mælkemængden afpasset Forhold.

I sin nuværende Stikelse giver Bogen Anvisning til en fyldigere og for Praktis mere vejløbende Regnskabsføring end hidtil, uden at den af den Grund i nogen Maade er bleven vanskeligere at føre. Den er derfor et uundværligt Hjælpe-middel for alle Fremstridsmænd blandt de mindre Jordbrugere.

Skøndt den nye Udgave er en halv Gang større end den forrige, er Prisen kun forøget fra 40 til 50 Øre, til hvilken Pris den kan faas i enhver Boglade eller tilsendt fra Udgiveren mod Forudbetaling af Beløbet ved Postanvisning.

F. S.

Fra Kredsene.

Blavlernødet i Klippinge.

I Aagen efter Pinitje afholdtes et Blavlernøde i Ø. Klippinge. Var Mødet end ikke stærkt besøgt af Kredsens egne Medlemmer, saa kunde det dog glæde sig ved Tilslutning fra langt bortliggende Egne, og da disse Gæster vare fremragende Blavlere, fik Mødet derved forøget Betydning. Man holdt sig denne Gang mest til det praktiske, hvad ubetinget er rigtigt. I forskellige Bigaarde bleve Bijolkene eftersete og Vejledning til Biernes Behandling blev givet. Endel afslagde Besøg i Doktor Hansens Bigaard i Riserup, hvor Alt var i fortrinlig Orden. Den dejlige Have med sin Mangfoldighed af blomstrende Buske og Træer afgiver fortrinlige Betingelser for et lønnende Bihold der. I Ø. Klippinge besaa man Skræder N. Hansens Bigaard, hvor man foresandt et udmærket velholdt Stade, et Do., som var mindre stærkt, men velplejet, samt et Rubestade, der er bestemt til at afgive Sværme. Eferen, der kun har drevet Blavl i 4 Aar, fortjener Anerkendelse for

den Energi og Lyst, hvormed han omfatter denne for mindre Landbrugere betydningsfulde Sag. Hos Gaardejer Thomsen saa man alt i Bigaarden og her var tillige fremlagt mange forskellige Redskaber, som tilbøls ere nødvendige for enhver Blavlere, og disse Redskaber vare tilbøls forfærdigede af Hr. Thomsen selv.

Efter disse praktiske Forevisninger, der fulgtes med stor Interesse, gik man til Samlingsstedet, hvor endel ældre Blavlere indtog en Forfriskning og hvor Diskussion om, hvad man havde set og erfaret, blev fortsat. Foreningens Formand, Hr. Gaardejer J. Thomsen, fortjener Kredsens bedste Tak for den Interesse, hvormed han arbejder for Blavlens Udbredelse paa denne Egn.

Blavlereforeningen for d. nordlige

Del af Frederiksborg Amt afholdt sin aarlige ordinære Generalforsamling i Helsingør d. 20 April. Formanden: Skovfoged Jensen, Strøgaardsvang, aabnede Generalforsamlingen og udtalte sin Beklagelse over, at det ikke havde været ham mulig at afholde Generalforsamlingen i December, som den efter Lovene skulde have været, men mente dog ikke, at dette vilde have nogen uheldig Indflydelse paa Foreningens Gang. Generalforsamlingen fandt intet hertil at bemærke. Det reviderede Regnskab for 1898 fremlagdes og godkendtes enstemmigt. Det viste en Indtægt paa 179 Kr. og en Udgift paa 159 Kr. 23 Øre, og Foreningens Formue udgør ialt 862 Kr. 14 Øre, deraf indstaar i den sjællandske Bondestands Sparekasse 751 Kr. 40 Øre, Resten kontant.

Valg af Bestyrelse. For 2. Kreds, Søborg, genvalgte Hmd. Hans Nielsen, Paarup. For 7de Kreds, Millerød, genvalgte Parcel. Lars Jensen, Sammeheds. For 9de Kreds, Esrom, genvalgte Stenhugger P. Hansen, Svovhujene. For 12. Kreds, Namsløse, genvalgte H. P. Hansen, Lagerup. For 14. Kreds, Kregome, genvalgte Gmd. Ole Jørgensen, Brederød. For 15. Kreds, Melby, valgtes Ungkarl Ole Olsen, Hagendrup, istedet for L. L. Olsen, som ikke ønskede Genvalg. For 4. Kreds, Stokkerup, valgtes Skræder Mads Larsen, Alinne, istedet for Niels Peter Jensen, som er fraflyttet Kredsen. Til Herredsforsamling for Strø Herred valgtes Hmd. Jens Hansen, Vise Leje; Supleant: Gmd. L. L. Olsen, Gvetofte. Pastor Thomsen, Blidstrup, og Gmd. Hans Larsen, Udsholt, genvalgte til Revisorer. Det vedtoges at hyde Gartner Andersen, Nyborg, 25 Kr. i Tilskud til Bladet „Bien“ for 1899, inod at Andersen leverer det til saa mange af Foreningens Medlemmer som ønsker det til

25 Ore pr. Holder for 1899. Det vedtoges at afholde ca. to Møder i Foreningen jaavidt mulig med Biavlslærer Grønning, Vejrup, som Foredragsholder.

Ligeledes vedtoges det at yde 100 Kr. til Udbetaling blandt trængende Medlemmer til Frenime af deres Biavl. Ansøgning herom maa være indsendt til Formanden inden d. 15. Maj. Der vil i Nar blive afholdt en Biavlsudstilling i Græsted, dog kun saafremt Bestyrelsen paa et senere Tidspunkt finder Forholdene egnede dertil. Dermed sluttede Generalforsamlingen. — Efter Generalforsamlingen holdt Bestyrelsen Møde, hvor H. P. Hansen, Agerup, valgtes til Formand ifødet for Foreningens fleraarige, dygtige og energiske Formand, Skovfoged Chr. Jensen, Strøgaardsvang, som ikke ønskede Genvalg; til Næstformand valgtes Stræder Chr. Olsen, Helsingø.

H. P. Hansen.

Svendborg Amts Biavlsforening holdt Repræsentantmøde d. 26. Maj. Regnskabet afsluttedes med et Overskud paa 124 Kr. 18 Ore fra 1898. Indtægten havde været 255 Kr. 13 Ore. Udgiften 130 Kr. 95 Ore. Heri er ikke regnet Tidskifterne, der bestilles af Kredsformændene. Kr. Pedersen genvalgtes som Formand, H. J. Hansen, Østerhøjinge, som Næstformand. Som Delegeret til Centralforeningen valgtes for 3 Nar Kaptajn Schroll, Kr. Pedersen og H. J. Hansen, som 1ste Suppleant, eller muligt Delegeret, B. Lund.

Af Virksomheden for 99 vedtoges følgende: Der bevilges 20 Kr. til Dronninger, jaaledes at der bliver udstedt Bestillingsjædler til Kredsformændene. Disse Bestillingsjædler gælder for 1 Kr. Modtageren heraf betaler da 1½ Kr. til Kredsformanden, der da betaler dem til Amtsformanden, som saa betaler Dronningerne. Der bevilgedes Svendborg og Ringø Kr. hver 4, de øvrige 4 Kredse hver 3 Dronninger. Endvidere bevilgedes 50 Kr. til Biavlskredsskaber, Staver og Tavler, som Kredsjene kunde bruge efter eget Skøn; de 2 store Kredse, Svendborg og Ringø saa hver 9, de andre hver 8 Kr.

Det bestemtes derefter at holde et stort Møde med fremmed Biavlslærer (Aug. Petersen) i første Halvdel af Juli hos Brødrene Nielsen, Øllerup. Der bevilgedes Kredsjene hver 5 Kr. til at faa en Mand fra Nabo-kredsjene til Hjælp ved Kredsmøderne. Det bestemtes at arbejde for en Fællesudstilling i Odense af alle Stiftets Biavlere, hvortil Foreningen stiller en Garantikapital i Forhold til andre deltagende Kredse.

Der betaltes et Exemplar af „T. j. B.“ til hver Kreds til at anvende paa passende Steder.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 38. Fremsendte største Tavlestykke stammer fra min Viggaard, det mindste Stk. fra min nærmeste Nabo. Han har 3 Huse og 1 Kube, som jeg antager alle ere angrebne af Bipest. Vi har bestemt at følge Mac. Evoy's Anvisning og forsøge at faa dem helbredet; dog vilde vi gerne høre Deres Mening om høslagte Tavler, før vi foretager videre? C. L.

S.: Begge de modtagne Prøver fandtes at indeholde Bacillus alvei.

Nr. 39. I Foraaret 97 købte jeg en Kube med Bier, beregnet paa Sværming, for derved at forniere min Bistand, men hverken i 97 eller ifjor sværmede de, uagtet der begge Nar var en Mæsse Bier, saamange at omtrent en hel Sværm hang ude om Flyvehullet i flere Uger. Vil det være fornuftigt at lade den staa til Sværming igen i Nar, eller er det klogere at jætte den til Nedbygning? I sidste Tilfælde, hvad Tid maa saa anses for den bedste? S. T.

S.: Da begge de nævnte Nar vare daarlige Biaar, antager vi, at De havde faaet Kuben til at sværme, hvis De havde jobret den hver anden Uften i Maj, Juni Maaned og givet den ½ Pd. Foder hver Gang. Da det ikke betaler sig at lade Bierne hænge udenfor Stadet, medens den bedste Træktid gaa tabt, burde de enten dele Folket ved Bladsfiste, Udtromning eller ved at sætte Kuben til Nedbygning. Den bedste Tid at sætte Kuben til Nedbygning er for deres Egn i Juni Maaned.

Ekko fra Staderne.

—:—
Stippinge.

Eidste Efteraar indvintrede jeg alle mine Bisfolk uden Overrum, og de har overvintret ligesaagodt som sædvanlig. Naar Overvintringen er lige saa god uden som med Magasiner, saa er det langt at foretrække at indvintre uden Magasiner, da det slet ikke er saa vart at have et Magasin staaende ovenpaa Kammerne over Svæd-

rummet om Foraaret, da det i Reglen ikke er til at sjerne, da der er en Del af de imaa Tavler, der er belagt med Yngel. For at faa et godt Udbytte af vore Bier, mener jeg, at det først og fremmest gælder om at sørge for, at der er rigelig Forraad anbragt paa rette Sted, og dernæst at Familien ikke har flere Tavler om Foraaret, end de kan opvarme. Der bør være Visej over Rammerne, for at Mollene ikke skal faa for megen Magt, og saa maa man jo ellers rette sig efter de stedlige Forhold. Hovedtræffet paa vor Egn falder i Reglen fra Midten af Juni til midt i Juli Maaned, saa er Træffet som oftest helt forbi. Men vi har dog i nogle Aar haft indtil 90 a 100 Pd. Honning af de bedste Familier. Jeg bruger Lavnormalstade.

Anders Pederesen.

Midtjælland.

De sidste Aar have ikke været gode, jeg fik forrige Aar (1898) kun 572 Pd. Honning, indvintrede 22 Familier i Huse og har for Tiden 21 Familier i Huse og 7 Kubestader. Alle meget godt overvintrede.

L.

Bodilskær, Nørø, 5. Juni.

Bierne her paa Egnen tegner ret godt. Hidtil har Vejret været en Del koldt og ustadiqt, saa der mange Steder har maattet jodres helt ind i Juni Maaned, og Foraarskræffet er kun blevet sparsomt udnyttet. Nu i disse Dage har vi udmærket Vejret med Træk paa Vebletre og Ahorn. Et Par Sværme har jeg alt hørt melde om.

Kr. Hansen.

8. Juni.

De skriver, at Folk helst vil have Vejledning i praktisk Biavl. Na nej, man vil vist snart allerhelst ikke have noget, undtagen et, og det er Birøgere, saa at DBF. kan blive en Slags Leveringsanstalt for Vipassere til Folk, der har Penge at jatte i Bier. I Forbindelse hermed tror jeg, at „T. f. B.“ vil komme til at miste mange Holdere, thi naar Foreningen sørger for Pasningen af Medlemmernes Bier, saa skalde dog Folk holde „T. f. B.“ o. j. v. Tror De nu ikke, at det vil gaa saadan.

E. B.

At det i flere Aar er gaaet i den Retning i nogle Foreninger, kan ikke nægtes, men vi er sikker paa, at det kun er et lille Antal Foreninger, der gaar saaledes op i Birøgt. Da Foreningerne faar deres Tilskud fra Hovedforeningen i Forhold til sit Antal Holdere af „T. f. B.“, saa vil de

Foreninger der kun har ganske saa Holdere af Bladet næsten intet Tilskud saa. Ligesom disse Foreninger taber deres Indflydelse i DBF., idet der jo fordres et bestemt Antal Holdere af „T. f. B.“ (25) for at kunde jende en Delegeret til Centralmødet. En af de større Foreninger, der i en Række af Aar har staaet DBF. temmelig sjernt, har skiftet Formand i Foraaret og har for en Maanedes Tid siden besluttet „T. f. B.“ til en Del af sine Medlemmer.

At Folk vil have saemeget som muligt for sit Medlemsbidrag, kan vi saa godt forstaa.

Red.

Samso, 10. Juni.

Bed mine Strejstog her omkring i Egnen, har jeg truffet paa mange gode Stader, der staa fulde af Yngel til øverst under Tavlebarerren, de ere godt parate til at udnytte det forestaaende Hovedtræk, der jo lover godt. Hidtil har det været temmelig køligt, vi have dog begyndt at paasætte Dverrum.

L. Fribert.

Savnlige Vink.

Vejret. (5. Juni). Maj Maaned var jævn god for Bierne, naaget der var mange Dage med Blæst og køligt Vejret, der Bisolkene udviklet sig godt. Med Juni Maaned kom Varmen og stille Vejret. Algerfaalen (Algerfaalen) har nu begyndt at blomstre, saa det varer ikke mange Dage, inden Hovedtræffet tager sin Begyndelse i de Egne, hvor der er megen Algerfaal. Svidkløveren hner iaar at være noget senere paa Færde end almindeligt, men Træffet : aa den vil nok kunde begynde, naar Hovedtræffet paa Algerfaalen sluttet. Hvis Varmen vedbliver, og der kommer lidt Regn, vil det blive et godt Bjaar.

(12. Juni). Træffet paa Algerfaalen er udmærket. I dag sætter vi Magasiner paa vore Stader. Svidkløveren har ikke udviklet sig ret meget i den sidste Uge, grunnet paa at her ikke er faldet nogen Regn paa denne Egn.

Udbidelse af Bladsen i Staderne I vore foretages, saasnart den bagerste Tavle under god Udflugt er omtrent en Tredebel belagt med Bier. Naar det er varmt i Vejret, og Træffet er godt, kan man godt give de kraftige Folk et Par Tavler ad Gangen, de mindre stærke Folk maa kun gives 1 Tavle ad Gangen. Naar Hovedtræffet begynder, saa anbringer vi Magasiner paa alle vore Stader, selv om de svageste ikke har mere end 10—12 Tavler i Hovedrummet. Inden Hovedtræffet gælder det om at saa adstet saa mange Bier som muligt, men naar Hovedtræffet er inde, saa gælder det om at saa samlet saa megen Honning som muligt. Sørg for at Bierne ikke kommer til at mangle Blads, saarlunge Hovedtræffet varer.

Hindring af Sværme vil i Almindelighed kunne opnaas ved de 2 Midler: Rigtig Udvidelse af Bladsen i Stedet i rette Tid og Formindkelse af Bakningen i meget varmt Vejr. Kun hvis man tillige ønsker Formering af sine Bifamilier, bør man borttage Yngelstaver for at hindre Sværming.

Dronningstifte kan foretages baade i denne og næste Maaned; men det lykkes lettest under det gode Træk. En stærkt, dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronning-Celler og oplække en god Dronning, naar den forhynes med lidt aaben Yngel og en moden Yngelstavle. En svag dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maade, thi enten bygger den slet ikke Dronning-celler eller ogsaa oplækker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forhynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie; helst anbringes Cellerne da i Cellebeskytter.

Udslyngning af Honning bør kun ske af saadanne Tavler, der ere næsten fuldstændig forseglede, da man ellers faar en uholdbar og slet Vare. Der er dog i den Henseende megen Forskel paa de forskjellige Slags Honning. Frugttræ-Honning er i Almindelighed meget uholdbar, hvis de Tavler, hvoraf den udslynges, ikke ere helt forseglede. Lynghonning kan derimod være holdbar nok, om den end udslynges af uforseglede Tavler. Sommerhonningen bør helst ikke udslynges, for Cellerne ere forseglede. Det har vist sig, at naar Honningtablerne faa Lov til længere Tid at forblive i Stedet efter den første Forsegling, forlykke Bierne senere Cellelaagene. Dette hynes at tyde paa, at der gennem det første tynde Dække endnu foregaar en svag Fordampning, og mange ansete Biavlere lade derfor Honningtablerne forblive saalænge som muligt i Staderne, fordi de derved mene at faa en bedre Honning. Dertil udtræves imidlertid store Stader, der kunne rumme mindst 36 Tavler a 120 □ ". Vi have i de senere Aar fulgt denne Metode og fundet, at det havde en særdeles heldig Indflydelse paa Honningens Kvalitet. Vi tilraade derfor ikke uden Nødvendighed at udslynge Honning allerede i Juni Maaned. Bliver Varet et godt Honningaar, som det hidtil har tegnet til, kan denne Nødvendighed dog meget let indtræffe hos de mange Biavlere her i Landet, der have Stader, som knapt rummer 20 Tavler af det angivne Maal. Heltene maa man da udslynge tidlig end lade Bierne jagne den nødvendige Plads; thi dette bevirker et Tab, som slet ikke kan oprettes.

Udslyngede Tavler kunne under godt Træk indhænges i Stedet paa en hvileksomhelst Tid paa Dagen. Under slet Honningtræk bør de derimod indhænges om Aftenen eller ved Solnedgang for at hindre Røveri. Paa denne Aarstid kan man jo vente atter at faa de udslyngede Tavler slybte. Senere, naar Trækket aftager, er det derimod heldigst at stænke dem med rent Vand, inden de indhænges, og derpaa at anbringe dem bagved et Indstus, under hvilket der er en aaben Bivej.

Sværme og svage Stader bør jodres i uheldigt Vejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunstsværme.

Møl. Husk paa at svoble de hængente Tavler, saa snart der viser sig Møl i dem (glimsende Traade).

Kundgørelser.

Bistader.

Biavlernes Opmærksomhed henledes paa mine nøjagtige solide Bivoliger, som jeg ved Specialitet-Produktion ser mig istand til at levere til særdeles billige Priser. Leveres franko paa Køberens nærmeste Jærnbastation.

Skriv efter Prisliste. Sendes franko.

Chr. F. Kjergaard, Sunds pr. Herning.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Forstepremier og Medaljer) jaas atter i Aar hos **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg), Vane-adresse Vestrup (for Svendborg). Prisen er i Aar 1—5 Pund 1,85 Ore, 5—10 Pund 1,80 Ore, 10—25 Pund 175 Ore, over 25 Pund 170 Ore. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ore pr. P.

Ægte Bivokstabler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Aar i Stand til at garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først toges. Jeg har tillige anskaffet mig en Balsmaskine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 15" i L. Tidlige leveres Drone- og Delingstabler. Prøver paa Forlangende gratis. Afsedrup St., i Februar 1899.

Snedker **F. F. Nielsen.**

Stor Realisation af Bivokstavler af ægte Bivoks.

Da jeg i 1899 vil have realiseret 9000 Pd. Voks, tilbydes ægte Bivoks til følgende lave Priser: 1 a 5 Pd. 180 Ore, 5 a 10 Pd. 175 Ore, 10 a 25 Pd. 165 Ore, over 25 Pd. 160 Ore pr. Pd.

Voks forarbejdes for 25 Ore i Partier paa 25 Pd., derunder 30 Ore pr. Pd.

Biavlsredstaber i største Udvalg. Forlang min Prisliste.

Chr. Niegets, Viborg.

For Biavlere.

Da jeg bevislig importerer flere **Cyfler** end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand til at levere en bedre Cyfle til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,
Jærnbastegade 6, København V.

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Ore pr. Stk. Med Forsendelsesporto 90 Ore.

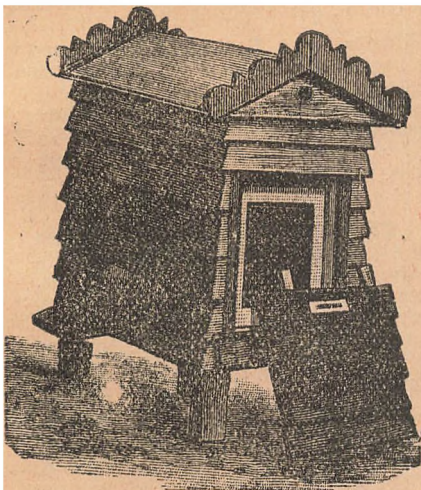
Gartner **A. Larsen,** Korbæk, Frederikshund
Bed Bestillinger bedes Rammenaalet opgivet

De billigste, bedste og mest akkurate **Bivoliger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredstaber**, **ægte Bivokstabler** have al Tid paa Lager. Illustreret Prisliste franko. Tved pr. Svendborg.
Kristian Pedersen.

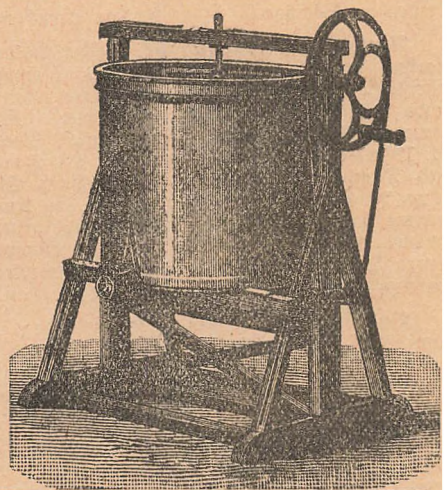
Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Prøveglas i Trachylstyre, pr. Stk. 15 D.
 Prima afflebet Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod 65 D.
 Prima Pappgitter, pr. Fod 85 D.
 Græslevs fuldkomne Fodrer, 70 D.
 Pipibe (Grønnings Model), 2 Kr.
 Koerbs Fodrer, 60 D.
 Pibe hætter, 20 D.
 Røgblæsere (thyl) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrøgere 2,30.
 Bistler 19" højt 0,65.
 Estrællekniv (Woods Model), 75 D.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 D.
 Spartler, 5" langt Blade, 45 D.
 Tablespore, 30 D.
 Tabletraad, engelsk, fortrinnet, pr. Pd. 0,65.
 Porters Vitommer, 0,50.
 Reus Vitommer, 0,40.
 Loddetaude, 1,00.
 Vihandsker, jolid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 D.
 Fin Bestænder, af Blis 22 Ore, af Gummi 1,00.
 Vopner, med 2 Glas 1 Kr. 20 D., 3 Glas 1 Kr. 40 D.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanse Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk. 5 Kr.

Estrællebatter til alle 3 Maal, 1 Kr. 65 D.
 Dronningbure, 30 D.
 Honningløsnere, 80 D.
 Amerikanse Zinkfalsk, 30" lange, 0,20.
 Galvaniserede Vindhængsler, pr. Par .10.
 Engelske Honninghoner, Patent, af fortrinnet Jærn 1,00.
 Udflyngningspande med Patent Paner, 0,85.
 Honningsfi til Spanden, 60 D.
 Solvoksnielster, 16 X 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Vokskrenser, 30,00.
 Kunsttableformer af Kobber, pr. Kv. " 018.
 Howards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylinder Udtømningsmaskine, 2 Tavler 12 X 12" Snortræk, Solvenes Afstand 13 1/2, 25 Kr.
 Porcellæns Rebeag, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønsringe, pr. 100 Stk. 0,65.
 Honningglas til Dverindtag, 1 Pd. pr. 100 Stk. 9,50, pr. Stk. 10 Ore. 2 Pd. pr. 100 Stk. 14,50, pr. Stk. 20 D.
 Abbotts Honningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr. 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,13 1/2. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentspapir, 30" bredt, pr. M. 0,65 1/2.
 Propper af prima Kork til Abbotts Glas, 1 Pd. pr. 100 Stk. 2,75 D., pr. Stk. 0,03. 2 Pd. pr. 100 Stk. 4,50 D., pr. Stk. 0,05.

Alle Biavlere
 bør skrive efter Vejle Biavlsredskabsfabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko
I. V. Boesen, Vejle.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel For eninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

Folks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Præmier.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

or Høgere saa vel som for Jfte-Høgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Ublandet mod Esterkrav.

Dronninger fanes a 3 Kr. pr. Stk. hos **N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.**

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bilog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgifveren, Forstkandidat Viggo Møller, Høysengade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Ore Linien. Prøvenummer gratis.

Gudni havez **Ima gul Sennop** af egen Vøl til Salg.
N. S. Kristensen,
 Himmelø, Roskilde.

Befrugtede Dronninger

a 2½ Kr. pr. Stk. jaaes fra 1. Juli hos Brdr. Nielsen, Ollerup pr. W.-Sferninge. Bestillinger modtages.

Agate Bivokslavler

jaaes hos Linaa Sogns BF. Boks forarbejdes eller brytes. Ordre bedes endgiivet til O. Rasmussen, Linaa pr. Laven St. og Murer Kristensen Vorre, Toldebogade Nr. 109, Silkeborg.

De billigste

og bedste *Stader* og *Udslyngere* faas hos Snekker *N. Jensen*, Sjolte, Præstø. Stader haves paa Lager. Gode Røgpustere anbefales.

Vejsledning til Biavl.

Af W. C. W. Smith i Biergsted pr. Søbalde faas i enhver Boglade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, jaaes den portofrit tilsendt.

Foreningsmeddelelser.

Ninge og Dmegus BF. holder Møde Søndag den 18. Juni, Eftm. Kl. 2, hos Gmd. N. Kristensen, Sodinge. Peder Hansen.

Narhns og Dmegus BF. holder Møde i Narhns den 18. Juni Kl. 11 hos Stomager Christensen, Sølystgade, 16. Biavlerne bedes at møde talrigt og medtage deres Husruer. Madkurve medbringes. Kl. 11—12 forevises Bierne; Kl. 12½—1½ Koncert i Venuelyst. Kl. 2 tages med Dampskib til Borna i Marfjelsborg Skov (Tur 20 Øre). Der behandles Bier, og Kunstsværme dannes. Derefter tømmes Madkurvene. Hvidtøl og kogt Vand kan købes. Skovfoged Søren Jensen har velvilligt lovet at vise Biavlerne omkring i Skoven. Bestyrrelsen.

Nording BF. holder Møde Mandag 19. Juni Kl. 10 hos Landpost K. P. Førgensen, Hestlund. Praktisk Undervisning og Foredrag af Biavlslærer Grønning, hvortil venligt indbydes. C. W. Førgensen.

Malt og Dmegus BF. afholder Møde Søndag den 25. Juni, Eftm. Kl. 2, hos Underrettede. Praktisk Undervisning. Alle, der interesserer sig for Biavl indbydes. S. S. Dech, Langeftov.

Siddjællands BF. afholder Møde med Foredrag og praktisk Vejsledning i den nyere Biavl, Søndag den 18. Juni hos Slætter N. Hansen: Rønnnebæk; Mandag den 19. Juni hos Parcelist F. Hønsen, Gjalsted; Onsdag den 21. Juni hos Møller Larsen, Trolstrup. Torsdag den 22. Juni i Baarsø Samlingshus; Fredag den 23. Juni hos P. A. Pedersen, Svindinge. Møderne begynde alle Steder Kl. 4 Eftm. Alle indbydes. Jens Hansen. Fmd.

Maribo Amts BF. afholder et større Møde Søndag den 25. Juni d. A., Eftm. Kl. 3, ved Gæghuset. Der vil blive foretaget praktisk Behandling af Bier, dernæst vil der blive holdt Foredrag om Biavl af Aug. Petersen, Bregninge. Alle Bivener indbydes. Hvem der ønskes befordret fra

Maribo til Gæghuset og tilbage igen paa Bøgn, bedes underrette Underrettede derom senest d. 20. d. for at der kan blive vedvirket et tilstrækkeligt Antal Røretøjer.

Taagerup pr. Røbbj, d. 7. Juni 1899.

D. Hansen,
Fmd. f. M. A. BF.

Svendborg og Dmegus BF. Det til den 18. Juni indvarede Møde hos Smed Jens Hansen, Nørre Bornæs paa Laasinge er udjat til Søndag den 2. Juli, Kl. 2. Vilh. Lund.

Hau Herredernes Biavler-Samlag lader afholde Biavls-Udstilling i Fjerritslev d. 1. Juli 1899. Udstillings-Gjenstande anmeldes til Mogens Jøner før den 25. Juni og maa være indleverede i Fjerritslev senest Torsdag Morgen den 29. Juni.

Af Honning udstilles mindst 4 Pund, af Mjød, Honningvin og deslige 3 Flasker, af Syltetøj 3 Glas, af Honningkager 10 mindre eller 2 større, af Voks i Blokke 2 Pund og af Kunsttavler 1 Pund.

Dalles Genstandene folgte, maa Salgsprisen være anført derpaa.

Samtlige udstillede Genstande bedømmes og præmieres uden Hensyn til, hvor Udstilleren bor, men for at faa Pengepremien udbetalt, maa Udstilleren indmelde sig i Samlaget.

Bedømmelsen foregaar før Udstillingen. Genstandene, hvilke leendes og tilbageendes for Udstillerens Regning og Risiko, maa ikke fjernes før Kl. 10 Eftm., paa Udstillingsdagen.

Til Stauderborg Amts BF's Medlemmer bliver der paa Dyrfuepladsen i Hørsens den 1ste Juli opstillet et Telt til Biavlerne, hvor enhver kan komme baade med Kæbhaber og Produkter, Biavlen vedrørende. Foreningen betaler Fragten pr. Vane.

Horslyst, den 8. Juni.

L. Sørensen, Sekretær.

S. A. BF. holder et Fællesmøde Søndag den 9. Juli, Eftm. Kl. 2 hos Brødrene Nielsen, Ollerup. Foredrag af Aug. Pedersen, Bregninge. Forevisning af Vistanden og derpaa Diskussion. Vi forventer stor Tilslutning fra Kæbjene og forresten af alle de Biavlere, der kan have Interesse af at høre og se, hvad her kan præsteres paa Biavlens Omraade. Kr. Pedersen.

Holbæk Amts BF. Biavlsmøder med praktisk Undervisning i Biavl afholdes af Lærer W. C. W. Smith, i Biergsted: den 16 Juni Kl. 2, hos Gmd. Ole Kristensen, i Hanerup ved Regstrup St.; den 20. Juni Kl. 2, hos Dnyrlage Pedersen, Torbenfeldt ved Mørkøv St.

Indhold af dette Nummer:

Biavlslærer	163
Biraater og Tavlenolle	171
Blomsterhon. Tilbl. og Anv., af S. Matiasen	169
Centralmøde	164
De gamle Dronninger, af C. Hansen	168
Et Forjøg med at avle udfl. Hon., eft. A. B. T.	166
Ekko fra Staderne	174
Et og Andet	172
Fra Kæbjene	173
Foreningsmeddelelser	178
Gavnlig Vint	175
Kundgørelser	176
Spørgsmaal og Svar	174
Sibirien	171
Yngellejets Begrænsning, af C. F. Grønning	167

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
 „Danmarks
 Biavlerforening“.

STIFTET 1866

Redigeret af
 N. S. Kristensen,
 Himmelsø, Roskilde.

PAUL. T. L. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned. der 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Betit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Vandring med Bier.

Medens man paa ikke saa Steder i Udlandet, næsten lige saa langt tilbage i Tiden som Historien rækker, har foretaget Vandringer med Bierne fra et Sted til et andet, fordi Hovedtrækket paa den Egn, hvor Staderne stod opstillede, var ophørt, medens der paa en anden Egn fandtes eller kunde ventes et godt Hovedtræk af sildigere blomstrende Planter. Saa er jaadanne Vandringer med Bistader her i Landet kun blevet udført af ganske saa Biavlere og kun enkelte Gange, saa det maa nærmest betegnes som paabegyndte Forsøg, og disse paabegyndte Forsøg ere, saa vidt vi ved, nu aldeles ophørte.

Da Hovedtrækket her i Landet spænder over et Tidrum af ca. 4 Maaned, fordelte i flere Hovedtræk: Naps, Tur-

nips, Frugttræer, Agerkaal, Hvidklover, Lind, Boghvede og Lyng, og det kun er en kort Tid, ofte kun nogle saa Dage et saadant Træk giver noget betydeligt, synes der at være god Grund til at forsøge at forøge sit Homningudbytte ved at vandre med sine Bifolk, naar der indenfor en passende Afstand findes eller kan ventes et godt Hovedtræk paa en Tid, hvor der ikke er Træk for Bierne ved Hjemmet.

Hovedtrækket paa Naps, Turnips og Frugttræer falder i Maj, Agerkaal i Juni, Hvidklover i Juni-Juli, Linden i Juli, Bog-

hvede i Juli og Lyngen i August og September Maaned. Naps og Turnips ere meget honningrige Planter, saa hvor der findes store Marker af dem, vil det sikkert betale sig udmærket at flytte sine Bistader til et saadant Træk, men da de kun dyrkes saa Steder, kan der næppe blive Tale om nogen egentlig Vandring med Bierne til

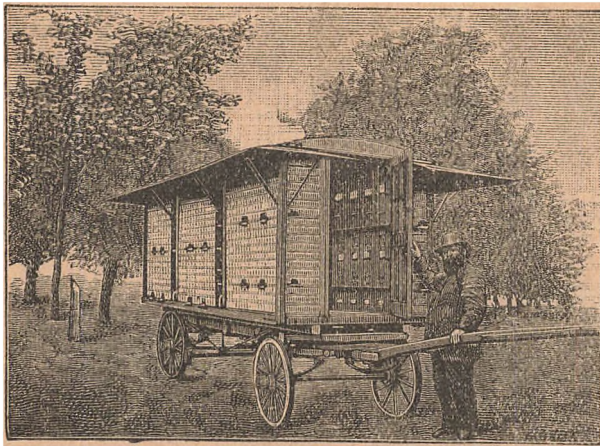

Fig. 25.

dette Træk. Frugttræer, Agertaal og Hvideklovertræk findes der noget af over hele Landet. Lindetrækket er saa ufladig, nogle Aar giver det megen Honning, andre Aar næsten intet. Boghveden synes heller ikke at tilbyde saa store Fordele, saa det kan betale sig at flytte efter den. Det Træk, der særlig synes at kunne betale sig at flytte sine Bistader til, er Lyngtrækket. Det er det længste af alle Trækkene og giver ogsaa i de fleste Aar et godt Udbytte, saa det maatte ventes, at der er mange Biavlere, der bor under jaadanne Forhold, saa en Vandring med deres Bistader til Lyngen, maatte give et betydelig Overskud.

En af Grundene til at Vandrebiablen ikke bliver drevet af Biavlerne her i Landet, maa sikkert søges i, at Biavlen ikke drives som Hovedhverv, og at Biavlerens Tid i Sommerhalvaaret er særlig stærkt besat, Biavlen skydes derfor noget til Side som Bierhverv. Vore Stader med deres Ben og fremspringende Tag egnere sig heller ikke til Flytning med en almindelig Vogn. De tager for megen Plads op. Hvor Flytning af Bistaderne er almindelig, har man særligt dertil indrettede Bogne (se Fig. 25), som jo i høj Grad letter Arbejdet ved Flytningen (Frank Benton læsede sine Bistader paa Kameler). Hvad der ogsaa virker hemmende for Vandringen med Bistaderne, er det Ukendskab hos de fleste Biavlere om, hvorledes Staderne bør ordnes inden Flytningen, i den Retning har vi noget at lære af Krainerne. Kunsten er ikke stor, det gælder kun om at Kammerne hænges fast i Huset, at der gives rigelig Udgang af Luft, og at ingen Bier kan slippe ud. Ved enhver Flytning af Bistader i den egentlige Træktid burde der altid gives Luft, saavel gennem bitet Traadbælv for Flyvehullet, som gennem et Traadbælv, der er anbragt over Kammer i hele deres Udstrækning samt gennem Viuduct, hvor Glasfæstet bør være erstattet med et Traadbælv.

Mutidens lette Befordringsmidler (Jernbane og Cylle) gør jo, at endog en længere Vej hurtig kan tilbagelægges, derfor kunde der være Grund til at tage dette Spørgsmaal under fornyet Overvejelse: Kan det ikke under de nuværende Forhold betale sig for en Del Biavlere her i Landet, som kun har saa Vil fra Lyngen, at drive Vandrebiablen.

Lidt om Wells's Biavlsmetode.

Af Aug. Peteresen, Bregninge, Nysted.

— — —

Hr. Jakob Olsen skriver om Wells's metoden Side 37 bl. a.: „Der er et Spørgsmaal, som jeg anser for ikke tilstrækkeligt omtalt, naar der i „L. f. B.“ har været Beskrivelse med Tegning af Wells'stadet, nemlig hvorledes Mr. Wells lod Bierne fra de to Yngelreder saa Udgang til begge Overrummene, som i hans Stade er anbragt jævnsides hinanden^{*)}, osv.“ Idet jeg gaar ud fra, at Hr. D. med Overrum her mener Magasiner, skal jeg tillade mig at anføre, at den Tegning paa samme Side slet ikke viser et af Mr. Wells's originale Stader, der mangler jo aldeles tydeligt en Ting, nemlig Fællesmagasinet, hvor Bierne gaar sammen i Træktiden, og jeg skal i det Følgende søge at forklare, hvorledes Wells's Stader er indrettede.

Opriindelig drev han jo sin Biavl med en Dronning i hvert Stade, og disse Enkelstader var saa lange, at de kunde tage 14 Tavler og to Indstud. Ved sin nye Metode delte han denne Yngelrede i to lige store Dele ved Hjælp af det $\frac{1}{2}$ = 3 Wm. tykke gennemhullede Træindstud, der har et Hul paa hver halve Tomme = 1,3 Cm. i hver Retning. Bundbrættet i Stadet er delvis løst, idet det er fæstet bag til ved to Tappe eller Hængsler, saa at det fortil kan sænkes 2—3", = 5—8 Cm. Foran paa Bundbrættet er fæstet et Flyvebræt, og Tavlerne hænges med Sidelisterne mod Indgangen, saa at der er fuld Bygning i Stadet, noget der jo er ret almindeligt i England. Naar Bundbrættet under særlig stærkt Træk eller ved Husning af Sværme sænkes de to Tommer fortil, bruger han at sætte en Kile ind mellem dette og det gennemborede Indstud, for at Dronningerne ikke ad denne Vej skal kunne gaa sammen og derved forulykke. Naar nu dette Yngelrum i Løbet af April og Begyndelsen af Maj bliver for lille for de to Familier, paasætter han et Magasin, som indeholder halve Normaltavler, og dette Magasin er saa langt, at det naar over begge Yngelreder, altsaa indeholder det ogsaa 14 Tavler. Det deles i Midten af et Indstud, der efter Wells's egen Udtalelse kan være $\frac{1}{2}$ a $\frac{3}{4}$ ", = 3 a 9 Millim. tykt og det behøver ikke at være gennemhullet. Der maa selvfølgelig paases, at

^{*)} Udhævet af Forfatteren

Dronningerne ikke her kan knibe sig ind hos hverandre, og jeg tænker, at man ligesaa godt kunde bruge to Magasiner af halv Længde hertil. Herved opnaar han at faa Yngelredens Størrelse i hver Afdeling bragt op til godt 10 Normalkammer, idet der bliver 7 hele og 7 halve Tavler paa hver Side af Indstuddet; Dronningerne gaar selvsølgelig op og belægger de halve Tavler med Vg, og han lader dem nu beholde denne Yngelrede hele Sommeren til Trækket og Bimængden tager af. Er nu Stedet fyldt med Bier, og Honningtrækket nærmer sig, lægger han et Dronninggitter over hele Stads Yngelrum, altsaa ovenpaa Halvrammernes Tavlebærere, og her oven paa anbringer han Fællesmagasinet, der er ligesaa langt som hele Stedet indvendigt. Dette indeholder enten Halv- eller Helrammer, dog mest de første, fordi han her oven paa ofte plejer at have baade en Delingsbakke og et Magasin med Tavler til Udlyngning. Dette bedes man lægge Mærke til, at det først er ovenpaa Fællesmagasinet, at han bruger to adskillte andre Magasiner, i selve Fællesmagasinet maa der ingen som helst Indstud eller deslige Hindringer findes, her skal Bierne fra begge Afdelinger have Plads til frit at kunde færdes mellem hverandre.

Til Trods for denne Opstabling ser det ud til, at hans Bier ofte sværmer. Efter det, da tager han alle Magasiner af, mens Sværmen er ude, tager de med Yngel fyldte Helrammer fra Underrummene og hænger i Stedet for Kammer med udbyggede tomme Tavler eller i Mangel heraf Kunsttavler, sætter derpaa Magasinet med de Halvrammer, hvori der er ynglet, ovenpaa igen, anbringer Dronninggitteret, Fællesmagasinet og de andre Magasiner, som de vare, for Sværmen for ud, og naar alt dette er ordnet, giver han Sværmen tilbage til Moderstaden. Den vil da udbygge Kunsttavlerne og fylde Honningrummet med Honning. Det er en Selvsølge, at han under hele denne Behandling sørger for at fjerne mulige Dronningceller fra Halvrammerne. — Yngeltavlerne, som han tog ud af Stedet, fordeles han med de derpaa siddende unge Bier i saa mange Smaastader (Kærnestader), som han har, saaledes, at der kommer mindst 2 Yngeltavler og 1 Dronningcelle i hvert Smaastade. Herved faar han en hel Del unge Dronninger af bedste Kvalitet, som han benytter om Efteraaret til de Stader, der har mistet den ene Dronning i Løbet af Sommeren; thi det sker ret jævnlig ogsaa hos ham, at den ene Afdelings Dronning

forbinder. Marsagen er sikkert der som hos os den jelles Indgang i Staden.

Naar han opdager en saadan Mangel, sætter han et af Smaastadernes Bier og Dronning i det dronningtomme Stade, og paa den Maade kan han i Reglen altid have mindst en ung Dronning i hvert af sine Stader.

Naar Honninghøsten er forbi, fjerner han efterhaanden alle Magasinerne og Dronninggitteret, og det Magasin, der har været ynglet i, løstes nu op og Gitteret anbringes under dette, altsaa paa Helrammernes Tavlebærere; efter tre Ugers Forløb er det tomt for Yngel, Tavlerne flynges ud og gemmes efter endt Afslutning til næste Aar for atter at blive brugte som Yngeltavler, og dette vedbliver han med atter og atter, indtil de bliver ubrugelige til Yngel. De bliver da smeltet af; men aldrig gent til Brug i Honningrummet. Der anvender han kun lyse, rene Tavler, hvori der ikke faar Lov til at blive ynglet. Han indvintret udelukkende paa de 7 Helrammer i hver Afdeling, og ere disse ikke forsynede med Honning nok til Vinterforraad, jodrer han med Kandisopløsning, til Bierne have tilstrækkelig, rigeligt Forraad.

Fr. J. Olsen har fuldstændig Ret i, at Hovedpunkterne ved Wells's System er: De 2 Dronninger, det gennemhullede Træindstud og Fællesarbejdet i Magasinerne. Wells skriver selv om dette sidste, at det er et af de vigtigste Punkter (the main features) i Systemet. Han synes ikke at tillægge Indgangens eller Indgangens Plads nogen særlig Betydning; thi han udtaler, at han, hvis han skulde anskaffe nye Stader, rimeligvis vilde gøre dem saa lange, at der kunde være 10 Kammer i hver Yngelrede, og han vilde saa have Indgangen langs den ene Side, men kun fordi han saa kunde saa Lejlighed til at have Bundbrættet løst paa samme Maade som i de Stader, han nu har. Han skriver videre, at han har to Stader, som hvert kan tage 20 Kammer i Underrummet; her er Flyvehullet i den ene Ende (ligesom i vore Trugstader) til den ene Familie, og til den anden har han udstaaet en Indgang i Siden nærved det gennembovede Indstud. Man ser altsaa, at han ikke tillægger „den samlede Indgang“ nogen videre Betydning udover Beskæmmelighedshensynet, og Fr. D. er ved sin Maade, at anbringe en paa hver Side af Stadet, fuldstændig fri for den Ulempe at miste Dronninger ad den Vej, ligesom Fejlhygning ikke kommer til at forrykke Styrkeforholdet hos hans to Afdelinger

eller bevirke Tab af unge Dronninger paa Barringssudflugten.

Med Hensyn til den afgjorte Sværme-lyst, Mr. Wells's Bier udviser, da maa man tage i Betragtning, at Bejret i Eng-land, hvor han bor, er noget anderledes end her i Danmark. Brit.-Bee-Journal „brimler“ næsten af Beretninger om Sværme i April, ja selv i Marts. Frugttræerne blomstrer i Midten og sidste Halvdel af April, og man begynder selv i Februar at behandle sine Stader. Herved er det givet, at hans Bier maa være meget stærke, til Kløvertrækket kommer sidst i Maj eller først i Juni (?). Her i Danmark synes det slet ikke, at Wellsstaderne jværmer mere villigt end andre Stader og selv om saa var, saa er det jo ingen Ulykke, da man derved paa den naturligeste Maade kan opnaa at faa avlet unge, gode Dronninger, som ere saa verdifulde til Sifring af et godt Udbytte. — Mine Wellsfamilier har som Regel kun haft 9 Tavler til Yngel i hver Afdeling, og jeg veed ikke af, at de nogeninde havde jværmet; jeg har mistet ikke saa mange Dronninger ved at have Indgangen fælles i nogle Stader, men da jeg plejer at opklække mig nogle i Magasinerne eller Doolittles Methode, har jeg altid haft nok af Reservedronninger til Erstatning. Et af mine Stader, der er 2 Al. langt, og hvori der er Plads til 15 Tavler i hver Afdeling i Underrummet, har jeg i Mar 4 Dronninger i for at kunne have en eller to til at møde eventuelle Uheld med i Løbet af April—Maj. Den ene Familie sidder paa 8 Tavler, de andre tre paa hver 6. De er overvintrede godt og faar nu Lov til at fylde mig Huset godt med Yngel; faar jeg saa ikke Brug for nogen Dronning, kan jeg lave Kunstjværme derfra senere. I dette Stade har jeg Indgangen langs Siden for de to midterste Familier, og en Indgang i hver Ende gennem Døren for de to andre. — For at saa Bierne til hurtigt at tage Fællesmagasinet (hele Normaltavlen) i Besiddelse, hænger jeg iamtidig med Paasættelsen af dette nogle Yngeltavler deri fra Underrummet og giver Kunsttavler i Stedet. Herved opnaar jeg at saa Yngelredens Bokstavler fornyet efterhaanden og faar givet Bierne Lejlighed til at klække mig nogle unge Dronninger op i den bedste Træktid, uden at det saa at sige mærkes saunt endelig at saa dampet Sværme-lysten, men — ganske vist, det er jo ikke rigtig Wells's Metode dette. —

Det er ikke saa helt umulig, at Wells's Stader netop paa den Maade, som de ere indrettede, ere de bedste for hans System, og det er muligt, at han selv vilde vende

tilbage til dem, hvis han nu efter den Lærætte, der er gaaet, skulde prøve nye Stader med andre Maal. Hr. J. Olsen bruger Rammer omtrent af samme Højde som Mr. Wells's naar det første halve Magasin er regnet med. Og det kan jo være, at det er formaalstjenligt her i Danmark. Men der er dog et Moment at tage i Betragtning, nemlig at D. ikke jaaledes som Wells kan bruge sine Rammer baade her og der, hvis hans Folk jværmer. Her er en stor Fordel paa Wells's Side, idet han baade faar avlet Dronningerne ved Hjælp af de underste Heltavler og jaaledes undgaar at spille nogen god Dronningcelle, og paa samme Tid har han dog en Del Yngel i Halvrummene, som nødvendigvis maa forstærke Sværmen betydeligt og derved hjælpe til, at Familien forbliver stærk under Trækket. Han faar næsten uden at vide det fornyet Ynglingen i Yngellejets største Del, og endelig er der ved den pludseligt tomme eller for en Del yngeltomme Yngelrede bleven Betingelser for et større Overskud af Honning, da alle Trækbier jo blive ved Stadet, som desuden faar unge Bier af den i Magasinet værende Yngel.

Alt dette kan J. Olsen ikke saadan uden videre opnaa med sin Ramme, da dens Størrelse og Udelelighed er en Hindring derfor, ialtfald da ikke saa at sige saa umiddelbart, det ene som en Følge af det andet. —

Jeg tror at denne Maade med baade Helramme og Halvramme i Yngelreden og alt det øvrige deraf følgende, Sværming, Dronningavl ved Hjælp af Smaastader, Fornyelse af Yngelreden, Forstærkning af den tilbagegivne Sværm ved Hjælp af Yngel, saunt Benyttelsen af Sværmens stærkere Samlerdrift paa den gamle Plads i det gamle Stade — alt dette, hele den deraf betingede Maade at drive sin Biavl paa, hvor det ene er en Følge af det andet, er næppe prøvet af nogen her i Danmark. Vi har lempet paa Metoden, som vi mente efter vore Forhold, men vel nærmest efter vor egen Magelighed, og Resultatet? — Na, vi har ikke opnaaet Mr. Wells's store, og som det synes, temmelig stabile Udbytte! Vi har ikke drevet vor Biavl efter Wells's System, men kun prøvet med et Par af vore Stader. Kan være, at vi skulde prøve igen.

Kunstsværme.

Af Kunstsværme ere de af Gravenhorst først paapegede „Afbørstningssværme“ og „Flyvebifsværme“ de, der komme de naturlige Sværme nærmest, og som altsaa bedst kunde erstatte jaadanne.

Ved kunstig Formering kommer det an paa at dele et Folk saaledes, at de forhaandenværende Kræfter saavidt som mulig fremtræde ligestore paa begge Sider, og at Behoerne af begge Stader ere istand til at udrette de dem paahvilende Arbejder, med andre Ord: af et Folk at danne to, der begge ligne det oprindelige Stade saavidt som muligt i Alt, undtagen netop i Folkestyrken.

Ved Afbørstningssværme opnaaes dette ved, at man børsler Dronningen og alle Bierne af i et nyt Stade, forsynet med Kammer med Ledere, medens man hænger alle de bitomme Yngeltavler tilbage i Moderstadet. De fra det nye Stade udfløvende Trælbier vende tilbage til Moderstadet, pleje Yngelen videre og udlække sig af den forhaandenværende Yngel ny Dronning, medens derimod den gamle Dronning beholder de unge Bier. Er Afbørstningssværmen dannet paa rette Maade, saa vil der ret snart i det gamle Stade løbe en Mængde unge Bier ud til de gamle. Yngel paa alle Udviklingsstrin er der jo til Stede, saaledes at den unge Dronning kan være befrugtet, inden de sidste unge Bier ere løbne ud af Cellerne.

Det nye Stade indeholder straks unge Bier, men disse have til Gengæld heller ingen Yngel at pleje og ernære, hvorfor de bygge overordentlig flittigt og snart udvikle sig til Trælbier, medens Dronningen sørger for yderligere Tilvækst af Yngelen, og de unge, overmaade arbejdsdygtige Bier for Boksbygningens Fuldeendelse. I Løbet af 3 Uger ere begge Folk i fuldstændig normal Stand, forudsat rigtig Fremgangsmaade ved Dannelsen af Sværmen.

Rigtig Fremgangsmaade! Ja, hvad betinger da den rigtige Fremgangsmaade? Er det Folkenes Styrke? Der kan dannes Afbørstningssværme af Kæmpfolk, og endda lykkes de ikke! Folkene ere i deres Sammenfætning af unge og gamle Bier, paa hvilke det fornemlig kommer an ved Afbørstningsmetoden, underkastet stadige Forandringer. I en Periode ere de ældre de fremherskende, i en anden de yngre, og denne Beksling er betinget af de i Yngelloven paapegede Regler. Det

kommer derfor an paa ved Afbørstningsmetoden kun at vælge jaadanne Folk, hvor der findes mange unge Bier, thi de Afbørstningssværme, der dannes af jaadanne ville altid lykkes.

Hvem giver os da Oplysning om Folkets Tilstand i saa Henseende til enhver Tid? Maafte Folket selv? Na ja, man kan ret godt skønne, om der i et givet Øjeblik findes flere unge end gamle Bier, om end dette Skøn ikke altid er ganske sikkert, men den bedste og sikreste Besked giver Yngelredten, naar vi forstaaer at bedømme den paa rette Maade i Henhold til Yngelens Ordning.

Enhvert Folk er modent og skiftet til Afbørstningens Anvendelse, naar foruden en stor Mængde gamle flyvedygtige Bier finder en Yngelrede, hvor den udlobende Yngel danner Hovedparten, det vil sige er den Periode, hvori der atter i Yngellegemet Centrum findes frisklagte Æg, eller hvad der altid samtidig er Tilfældet, hvor man i Yngellegemets yderste Tavlers Midte findes tomme Celler eller udlobende Yngel.

Udtrykt paa anden Maade lyder Reglen saaledes: „Afbørstningssværme kunne kun dannes i de første Dage af en ny Yngelperiode.“ Sætte vi nu f. Eks., at den første store Udflugt har funden Sted den 10.—12. Marts, vil i Møglen ved mildt Vejr Yngelansætningen begynde umiddelbart derefter, lad os sige den 12. Marts, og de nye Yngelperioder i Henhold til Gærstings Yngellov begynder henholdsvis den 3. April, den 25. April, den 17. Maj, den 8. Juni, 30 Juni, og den passende Tid for Sværmens Dannelses vilde da være Tiden fra 20.—25. Maj, 10.—15. Juni, og for hvem der endnu i Juli vil formere, hvad under gode Træforhold ikke er forkasteligt, fra 2.—7. Juli.

Disse Terminer kan nu Bivleren udregne og notere sig allerede ved Bivaarets Begyndelse og lægge sine Planer derefter, dog med tilbørlig Hensyn til Træforholdene.

Da Udviklingen af Staderne i samme Bigaard under samme Vejr og Træforhold og ved nogenlunde lige Folkestyrke i Staderne vil være temmelig ensartet, saa kan Bivleren i saa Dage paa den for ham passende Tid foretage Forærring med alle sine Bifolk og behøver ikke at vente paa Natursværme eller have Ulejlighed med disses Indfangning.

Af Afbørstningssværmen under Jagtagelse af ovenanførte Synspunkter maa lykkes, vil nu ligge klart for enhver tænk-

kende Biavler: Befinder der sig friske Æg i Midten af Yngelredden, er altsaa en ny Yngelperiode begyndt, og saa er enten Flertallet af Bierne af den foregaaende Yngelansætning udløben i de sidste Dage, eller de løbe ud nu. I ethvert Tilfælde have de færreste af dem haft Lejlighed til at holde Forspil og derved lært at kende Moderstadets Plads; altsaa blive de hos Dronningen i den nye Sværm, og da som bekendt alle de unge Bier hænge stærkt ved Moderen. Dronningen selv er netop indtraadt i en ny Læggeperiode, det nye Folk med de unge arbejdskraftige Bier vil sørge saa hurtig som mulig at skaffe Dronningen Celler til Æglægningen, da hun, naar hun først en Gang er begyndt, ikke, om hun ogsaa vilde, kan holde Æggene tilbage. Det unge Folks Fremtid er derved i enhver Henseende sikret paa bedste Maade.

Og endnu bedre har Moderstabet det. Det besidder jo endnu fra forrige Yngelansætning nogen udløbende Yngel, der i de allernærmeste Dage vil komme frem. Gamle Bier findes i talrig Mængde til Opvarmning af Yngelen, de udløbende unge Bier tiltræde straks Ammegerningen hos deres yngre Søstre og pleje ogsaa Dronninglarven til den forpupes. Inden kort Tid mærker Folket ikke mere, hvad der er foregaaet med det, ja det føler sig i Lobet af nogle Uger forsynet med friske Kræfter, idet det har faaet en ung og frugtbar Dronning.

Men hvorledes vilde det derimod stille sig, hvis Biavleren havde ventet blot 2 a 3 Dage længere end det her som rigtig erkendte Tidspunkt?

Ja, da var maaske al Yngelen fra den sidste Yngelansætning udløben, en stor Del af den havde allerede holdt Forspil og derved lært Moderstadets Plads at kende. Dronningen havde maaske allerede næsten fuldbendt sin nye Læggegang og vilde derved atter trænge til Høile, Ro og Samling af nye Kræfter. Saasnart vi under saadanne Omstændigheder og med en Yngelrede, der væsentlig indeholdt nylig forseglede Yngelceller, Larver og Æg vilde danne en Afborstningsvarm, maatte denne mislykkes, om end ogsaa der var Bier i Bundevis.

De unge flyvefærdige Bier vilde tilligemed de gamle atter søge til Moderstabet, Dronningen vilde blive tilbage i det nye Stade med kun saa Trojaste, Efternølerne fra den sidste Yngelansætning, selv træt og mat, trængende til Ro og udtomt. Og selv om der blev et stærkt ungt Folk hos hende, saa vilde hun dog ikke lægge Æg i den første Tid, og derved vilde —

da Dronning og Folk altid ere ens i deres Villen og Væren — Folket ogsaa synes trægt og arbejdsudygtigt. I Moderstabet vilde det ikke se bedre ud: En Mængde ung Yngel, trængende til Pleje og ingen Plejerinder; thi ikke alene de ældste, men alle Bier, der allerede have været ude som Trækbier, ville ikke gerne atter træde til de smaa Sodsfendes Bugger og synge „Wisselulle“, og selv om de vilde, saa kunde de ikke mere opfylde Ammepligten eller atter paatage sig den.

Ogsaa de efter Delingen til Dronningudflækning anvendte Celler vilde blive slet plejede, saa at den unge Dronning muligvis kunde blive ufugtbar.

Derfor, ved Dannelsen af Afborstningsvarme kommer det an paa Dag og Time, og Yngeltheorien, hvori Grundloven for Yngel- og Folkeudvikling træder os imøde og lærer os tydelig at finde den rette Dag og den passende Time.

Ligesaa er det med Dannelsen af Kunstsvarme ved Flyvebier. Som bekendt dannes saadanne ved at hænge Dronningen med den Kamme, hvorpaa hun netop sidder, og med et Antal Kammer med Ledere i det gamle Stade, medens man bringer de øvrige Yngeltavler med de derpaa siddende Bier i en ny Bolig. Dronningen danner da med de tilflyvende gamle Bier den nye Sværm.

Naar vil da en saadan lykkes? Yngeltheorien giver straks det rette Svar derpaa: den lykkes, naar der i Yngellegemet endnu kun befinder sig i det udløbende Yngel, medens Larver og Æg ere det fremherskende. Thi da gives der ved Siden af de gamle udslidte Trækbier, der flyve til Dronningen og den nye Sværm, ogsaa et Antal unge Flyvebier, som vende tilbage og hde Sværmen Borgen for dens Trivsel i Fremtiden. I det nye Stade forbliver til Pleje for den talrig tilstedeværende Yngel en stor Mængde unge Bier tilbage, og dertil kommer endnu i nogle Dage en Del udløbende unge Bier; faar det nye Stade Vand i nogle Dage — alle andre Fornødenheder findes i Stedet — da vil det trives prægtigt.

Wilde man danne denne Slags Sværme paa den Tid, vi have erkendt for den bedste for Afborstningsvarmene, saa vilde de ikke kunne trives, da der jo endnu vilde mangle unge Trækbier. Det nye Folk vilde blive uforholdsmæssig stærkt, Flyvevarmen derimod ikke trives af Mangel paa arbejdskraftige Bier. Wilde man derimod danne Sværmen, naar al Yngelen af den sidste Ansætning var udløbet og havde holdt Forspil, og der altsaa allerede var en ny Yngelansætning til Stede, da vilde Sværmen

blive for stærk, og Ynglen i det nye Fjolf derimod gaa til Grunde af Mangel paa Pleje. Derfor lyder Reglen for Flyvebi-Sværme, som det fremgaar af Grundloven for Yuuel og Fjolfudviklingen:

„Dan denne Sort Sværme, naar Dronningen paa sin nye Læagegang har lagt Æg i 10—12 Dage, saa at der ved Siden af nogen i Omkredsen vorende udløbende Yuuel findes mange Larver og Æg i Yngellegemet's midterste Parti.“

Under ovennævnte Forudsætninger vilde Perioderne for denne Sort Sværme være fra 25.—30. Maj, 15.—20. Juni, 7.—12. Juli.

Hvorledes undgaar man Stik ved Beh. af Bier?

(Efter „T. f. Bisjotel.)

— — —

Herom skriver den bekendte Biavler Pastor Weygandt følgende:

Naar man skal hen til et Fjolf, som uten af Natur eller, hvad der oftere er Tilfældet, ved urigtig Behandling er blevet stikkelystent, da bør man ikke gaa løs paa Bierne med Sør og Handsker, heller ikke i Skyer af Tobaksrøg og bearbejde Bierne paa en Maade, som ligner den, hvorpaa Don Quixote sloges med sine Windmøller. Hvad kan man iagttage bag Masse og i en Skj af Røg?

Ved et Exempel vil jeg vise, hvorledes man bør være sig ad, naar man skal iagttage „vilde“ og urolige Fjolf.

Stadet Nr. 82 sendte, da jeg endnu var 2 Meter horte, en hel Eskadron sorte Husarer ud mod den formennlige Fjende. Bierne fo'r imod mig, tilbels lige løs paa mine Brillglas og min Hue (med en mørkfarvet Hat eller endog med en Silkecyllinder paa Hovedet bør man ikke gaa hen til Bierne) og vendte saa i stærk Fart tilbage til Kuben. En Ting fik jeg med det samme set: Bierne fløj elegant og raskt, de fo'r ud som Pile fra en vel spændt Buc, rask og sikkert traaj de, naar de fløj tilbage, Flyvehullet, ved hvilket det vrimsede af Bier. Alle var smalle om Livet, altjaa var de ikke komne i Uro ved uregelmæssige Tilstande i Kuben, eller ved pludseligt Tab af Dronningen, stet Houning eller Bugløb.

„Hvad fejler dem da?“ Jeg ser, idet jeg bliver rolig staaende og ikke længere bliver bejværet af Bierne, efter i min Ro-

titsbog. Dronningen er født jent paa Sommeren 1898 og tilsat Kuben i befrugtet Tilstand; den stammer fra et udvalgt, temmelig godmodigt Fjolf, norst Race, frydjet med Krainere. Ellers er intet særlig at mærke. Derpaa tager jeg et Par Skridt tilbage, fugter Begefingeren og løfter den i Vejret for at komme efter, fra hvilken Kant Lufttrækket kommer. Saa gaar jeg langsomt imod Vinden hen til Stedet. Om Sommeren gaar jeg selvfølgelig ikke ind i et „vildt“ Fjolf's Flugtkreds, men gaar til det fra Siden. Da kan jeg uden at angribes gøre mine Jagttagelser i Fjolfets nærmeste Nærhed.

Her gjaldt det at komme efter, om Lørstnod var Larvæg til Biernes Uro; thi at urolige Bier om Vinteren gerne farer paa En, er en bekendt Sag.

Igen væder jeg Begefingeren, denne Gang stærkere og fører den midt ind iblandt Bierne udenfor Flyvehullet. „Hvad for noget? Nu regnede det vel med Stik?“ Aldeles ikke. Alting gøres meget roligt, og da er der liden Fare. Ganske roligt og langsomt, ikke rykvis, gaar Fingeren ind imellem Bierne. Vilde jeg stikke den rask frem, eller traaj jeg, naar jeg var kommen halvvejs, Fingeren angstelig og hurtig tilbage — da vilde Haanden snart sidde fuld af Bier. Stik vilde jeg, som Biavlskolens Elever ved, ikke derfor nødvendigvis have faaet; thi til Elevernes Fornøjelse har det ofte hændt, at Bier, som allerede var færdige til at stikke, alligevel har ladet det være.

Da Bierne ikke sugede paa Fingeren, men rolig lod sig stryge med Fingeren og endog rykkede tilbage ind gjennem Flyvehullet, da Fjolfet gav et godt Svar, da jeg bankede paa Voligen, og forblev roligt, saa maatte dets tidligere Uro være foranlediget uden fra. Men hvorved?

Jeg gaar 5 Skridt tilbage og gaar saa igjen; men denne Gang med Vinden, hen til Kuben indtil paa tre Skridts Afstand. Derpaa bevæger jeg den højre Haand rask i Retning af Kuben, trækker den meget hurtig tilbage og gentager denne Bevægelse. Bierne kommer igen frem af Flyvehullet med Hovederne vendt mod mig.

Nu knytter jeg Sommertørklædet sammen til en „Mus“ og gaar et Skridt nærmere. Nu gjør jeg en rask Bevægelse med min „Mus“, og straks farer Bierne løs paa den. Fjolfet var altjaa bleven bragt i Uro ved en Bisjende. Det viste sig siden, at det var en Kulmeise, der havde gjort dem Uro.

Korsstaden.

— — —

Vi have i de sidste Aar set anbefale Forsøg med store Kammer, dog der er vist Grund derfor, men de fleste af os ere forsynede med de før anbefalede Maal — (jeg holder mest af 12"×10" som en passende Mellemting af 10×12, 12×12 og Lavnormaal). Da det ikke er rart at have flere forskellige Kammerstørrelser, har jeg tænkt mig ved en Ændring af den nuværende

Enhver rigtig Bemand ved, at der over Midten af Yngellejet ikke findes ret meget Honning, og man ved ogsaa, at det er her, at det store Forbrug foregaar, jærlig i Forjommeren. Fra de bagerste Tavler bliver det meget langt at hente den, hvorfor man ved at anbringe en god Honningtable paa hver Side tværs af Yngeltavlerne opnaar at have Provianten bekvemt i Nærheden, hvor den skal bruges — ogsaa om Vinteren kan det tit have Betydning, at der er Næring over Midten af Huset. —

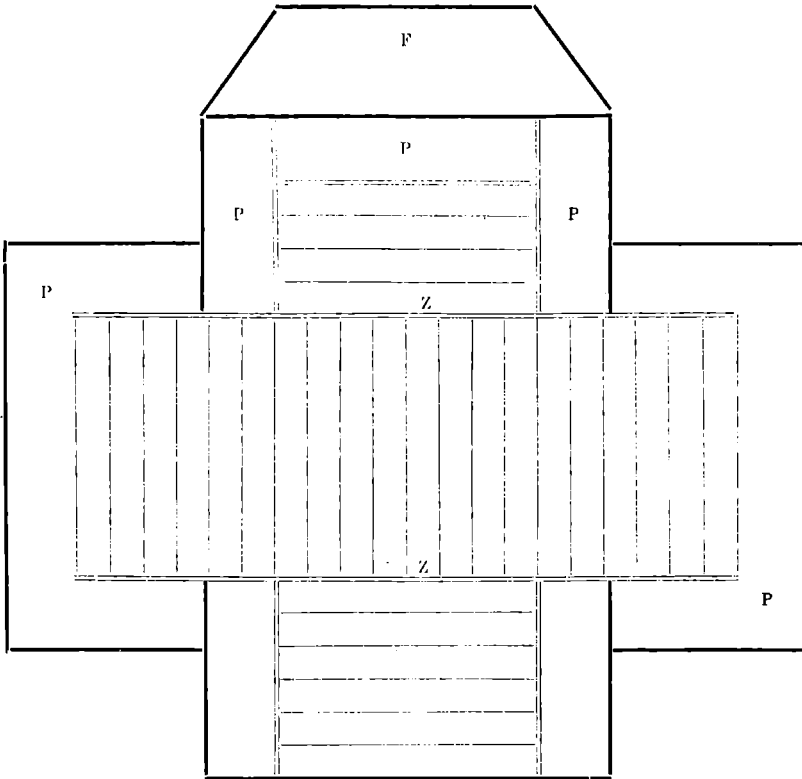

Fig. 26. Et Korsstade. F Glyvebrættet. P Pakrum. Z Zinkfals.

gængse Stadesform at bibeholde de gamle Kammer.

Der findes jo nu en Mængde forskellige Former for Biboliger, lige fra rund (Kloftekuben) og aflang (Liggekuben) til Kvadrat og aflange Kasser fra 1, 2, 3 til Etager høje — og mulig flere jeg ikke kender — men hvad om man nu prøvede Korsform, der, saavidt jeg ved, for Øjeblikket er noget nyt, og man vil maasse netop derfor straks synes, aparte; men lad os nu nærmere betænke de forandrede Egenskaber, denne usædvanlige Form kan medføre.

Uden at forstyrre Yngellejet i Foraarstiden kan man bekvemt komme til den paa Siden værende Table, strælle af eller forny m. v. — og mulig ved Udshyngningen redde sig disse 2 ekstra foruden de sædvanlig bagerste Tavler.

Jeg tror, at man ved Korsform kan nøjes med 1 Etage, da det giver stor Plads. Hvis man forlanger Dværgaden til at omfatte flere Tavler, og i Træktiden afspærres med Indstud, hvorunder Bierne have Gang eller ved Hjælp af Dronningzink, vil man kunne faa 2 eller 4 Honningrum.

Det følger af sig selv, at en bred Kamme vil egne sig bedst for sliq Sammenstilling, hvorfor jeg ogsaa for flere Aar siden omlavede 10×12 til 12×10 og synes det er en udmærket bekvem Størrelse at haandtere. — En 12×10 Table kan naa tværs over 7—8 Tavler, en lav Normal kan mulig vække over $\frac{1}{2}$ Snes Tavler, hvorimod en 10×12 Table næppe evner mere end 5—6 Tavler.

I Korsstaden er der Dør til alle 4 Ender, der kan bruges dels for Udrejsning

Dronningzink, og bruges i 1 Stages uden Overrum, man faar da gode store Tavler til Udslyngning.

Har man mange Stader, er det jo en forfærdelig Masse smaa Kasser med smaa Kammer, der skal til (forøgede Arbejder), hyppigt blive disse slet opbevarede, idet der om Sommeren, naar de skulle i Brug, viser sig at være gaaet Mus eller Møl i Tavlerne.

I Korsstaden er det Mening, at Tavlerne sidde i Staden hele Aaret rundt, saa at det er parat til enhver Tid. — Kan

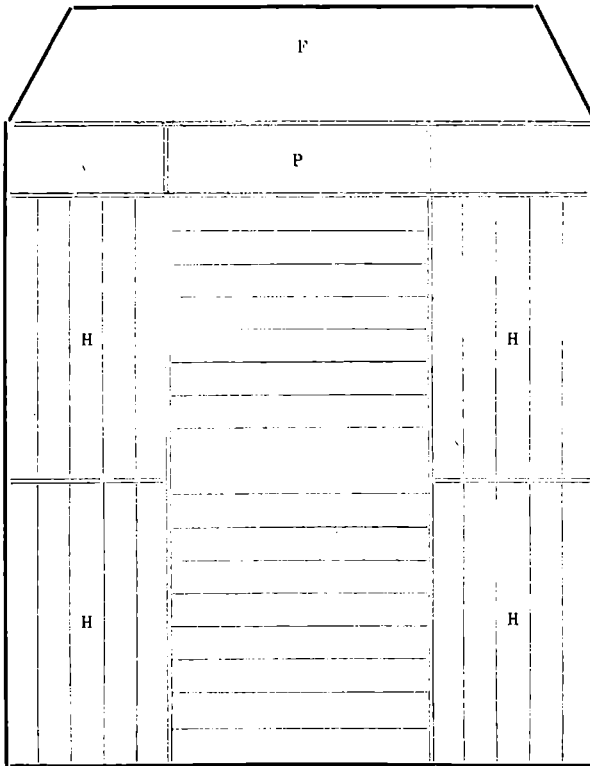

Fig. 27. S. Møllers Stue.

F Flyvebræt. P Pakning. H Pakrum om Vinteren, Honningrum om Sommeren.

dels om det maatte ønskes bruges til Flyveaabning tillige.

Kammerne i Hovedrummet hvile paa en amerikansk Zinkfals: Z, uden Sidevæg, hvor den skærer Korsgaden — i det Prøvestade, jeg har labet mig, er kun en Table i hver af de korte Ender, tværs for Hovedgaden, og jeg troer ikke der bør være mere end en eller højst 2; en enkelt Table vil ikke være saa tilbøjelig til at blive belagt med Dngel. Vil man lave Plads til flere Tavler, saa at det kan tjene til Honningmagasin bør det rimeligvis afgrændses med

lettere „passe sig selv“ mener jeg og er i flere Henseender bedre, let at udrense, og ved Forening af Folk, mulig ogsaa i Retning af Dronningskiste og gunstig til andre Eksperimenter?

Da ovenstaaende maaste kunne trænge til yderligere Forklaring, skal jeg paa Opfordring gerne imødekomme mulige Spørgsmaal desangaaende, samt nærmere beskrive, hvorledes jeg har indrettet et saadant Prøvestade her paa mit eget Bier. Muligt kunde dette være et Skridt henimod en Stadsform, der kun fordrer lidet Pasning

og er nemt at betjene i flere Henseender. For den store Almenhed spiller det en vigtig Rolle at slippe saa nemt som mulig ud over de ved Biernes Pasning forbundne Arbejder, og for almindeligere Udbredelse af Biavl, som ellers let bliver forjæmt.

L. Friberg.

Forfatteren har Net i, at Korsstaden er noget nyt, set ude fra, men aabnes der for Staden, saa vil man se at det slet ikke ser saa nyt endda, det ligner meget en gammel Befæst, nemlig Foreningens Præsident F. Møllers første Trugstade. Det var med løst Tag og Bund og havde Plads til 16 Kammer i Hovedrummet og til 4 a 5 Kammer i hver af de 4 Honningrum. Afgangen for Bierne fra Hovedrummet til Honningrummene var igennem en længere Abning ved Stadets Bund. Om Vinteren blev disse Rum pakkede, saa Bierne kom til at sidde lunt. M's Stade var ligesom de første 10 x 12" Stader et rent Trugstade, der var kun en Kammerhøjde. M's Stade synes at have det Fortrin fremfor Korsstaden, at det var et langt billigere Stade, da det var langt lettere at lave. Man gik fra den rene Trugstadesform med Honningrum ved Siden og bag i Huset til Magasiner over Hovedrummet, fordi det viste sig, at det var langt lettere at saa Honningen i Magasinerne modent, end i de skarpt afgrænsede Honningrum. Red.

For Begyndere paa de nye Eftertrækssegne.

Af J. K. K.

VI.

De første Dage i Juli giver i almindelige Aar paa disse noget sildige Egne det bedste Sommertræk, da Hvidkloveren paa denne Tid staar i sin bedste Blomstring. I enkelte Aar, saaledes ifjor, kan denne gode Honningplante vedblive at blomstre hele denne Maaned, men dette er ikke almindeligt; midt i Maaned er dette Træk som Regel omtrent forbi. Agerkaalen blomstrer omtrent paa samme Tid og kan ofte (til liden Glæde for Landmanden) give et meget godt Honningtræk, denne Plante har dog ogsaa saadantligt afblomstret paa samme Tid som Hvidkloveren, saa er Sommertrækket afsluttet, og der findes ikke noget egentligt Honningtræk igen, før Lyngen aabner for sine rige Honningkilder. Denne

fortrinlige Honningplante, uden hvilken Biavl paa mange af disse Egne var en Uumulighed, kan begynde at blomstre de sidste Dage i Juli, men dette er dog sjældent, de allerfleste Aar begynder Lyngen ikke at blomstre før først i August. Den ellers saa øde og triste Hede skifter da fuldstændigt Udseende og antager en livlig rødbrun Farve. Lyngen kan under gunstige Vejrforhold vedblive at blomstre en hel Maaned og tilbyder i denne Tid Bierne en saadan Overflødighed af Nektar, at et almindeligt kraftigt Bisfolk kan fylde Magasinerne og en stor Del af Underrummet med Honning paa saa Dage; under et saadant godt Lyngtræk kan Tavlerne i Magasinerne ofte udshynges og fyldes igen 2 a 3 Gange. Hvor der dyrkes Boghvede kan denne ogsaa afgive et ret godt Træk, men denne Honning skal være en noget simpel Vare. Boghveden dyrkes ikke synderligt i det nordlige Jylland.

Paa de udprægede Sommertrækssegne anbefales det, naar Hovedtrækket nærmer sig sin Slutning, at indskrænke Yngelveden ved at afspærre Dronningen til et mindre Antal Tavler ved Hjælp af Dronninggitre, dette kan maaske paa disse Egne være meget fornuftigt, men det vilde paa en god Eftertrækssegn være en meget stor Fejl. Lad bare Bierne yngle fremdeles saa stærkt de ville og kunne, der bliver ikke let for mange Bier i Staderne til det forestaaende forhaabentlig gode Træk paa Lyngen, der som Regel er Hovedtrækket, og som kan vedvare til hen i September. De mest birige Stader giver næsten altid det største Udbytte, vel kan det hænde at et forholdsvis svagt befolket Stade kan give et ubetent stort Udbytte, men dette er Undtagelser og ikke almindeligt.

I denne Maaned vil et normalt Bisfolk naa sin største Udvikling, og dersom Bierne faar Lov til at følge deres Natur med Hensyn til Yngelanfættningen, saa vil de omtrent blive staaende i samme Kraft, til Lyngtrækket er forbi. Paa Hedeegne bør man, endskønt der ikke kan ventes noget egentligt Honningudbytte før hen i August, dog paasætte Magasiner (med Lyftavler), naar Bierne ikke kunne saa Plads paa det i forrige Artikel nævnte Antal Tavler i Underrummet. Sværme gives ikke flere Tavler i Underrummet, end som de antagelig behøver til Vinterleje (6 a 9 Tavler), saasnart der fordres mere Plads, maa der benyttes Magasiner.

Da den nye Sommerhonning i Reglen betales med en noget højere Pris end Lynghonning, gør man rettest i at udshyng alle de forglede Honningtavler, der findes i Magasinerne kort før Lyngtrækket begynder,

for at have hver Slags for sig selv. Udsfyllige Begyndere have Besvær med at tømme Magasinerne, dette Arbejde er aldeles ikke vanskeligt, naar man blot bærer sig rigtigt ad dermed, det er ulige vanskeliger at borttage Tavler i Underrummet. Naar der arbejdes med Bierne, saa gælder det fremfor alt om at arbejde roligt og bestemt samt at bruge Biben eller Røgpusteren med Fornuft. Bierne skulde beroliges eller maaske rettere forstrækkes med Røgen, og ikke bedøves. Tavlerne i et Magasin kan let borttages og ny indsættes, uden at der bliver den mindste Ophidselse blandt Bierne eller Arbejdet forstyrres synderligt i den øvrige Del af Stedet derved. Naar Tavlerne i et Magasin altjaa skal stiftes, saa løfter man først Tæppet lidt ved begge Enden af Rammerne, puster lidt Røg ned i hver Tavlegang, og lægger derpaa Tæppet over igen og venter lidt. Ved den pludselige Forstyrrelse blive Bierne forstrækkede og søge ijsøge deres Natur eller Instinkt at fylde sig med Honning saa snart som muligt, og en honninghyldt Vi er aldrig stikkelysten. Naar man altjaa har ventet et Minut eller to, løstes Tæppet roligt og langsomt helt af, idet man driver Bierne lidt ned mellem Tavlerne med Røg, efter som Tæppet løstes. Før Tavlerne tages op, drives Bierne ned i Underrummet med et Par kraftige Pust Røg ned i hver Tavlegang, men absolut ingen vedvarende Røg, da Bierne derved opirres eller ligefrem bedøves, om der ogsaa sidder nogle saa Bier paa Tavlerne, naar disse tages op, gør intet. Disse børstes let af med en blød Børste eller en Fjervinge som er bedst. Naar de fyldte Honningtavler er optagne af Magasinet, nedhænges der tomme Tavler eller hele Kunsttavler i Stedet for, og Tæppet lægges over igen snarest mulig. Har man flere Stader at høste Honning af, paa samme Tid, bør der kun tømmes 2 a 3 Magasiner ad Gangen, derefter udslynges disse Tavler, som saa kan nedsettes i de Magasiner, der tømmes og saa fremdeles, derved behøves der ikke saa stort et Oplag af Tavler.

Den lyse Sommerhonning udslynges meget let, dette Arbejde maa udføres inden Døre, da Bierne ellers løstes til. Den udslyngede Honning, skal sies igennem en temmelig tæt Si, og derefter henstilles paa et tørt Sted; efter et Par Dages Forløb skummes de smaa Boksdele af, der har samlet sig ovenpaa, og naar Honningen begynder at blive tyk og kornet, omrøres den godt et Par Gange, derved krystalliserer den mere fint og smukt.

Salg ikke Honningen til Spotpris,

derved skader vedkommende Biavler ikke alene sig selv, men ogsaa andre, idet Prisen derved trykkes. Smukt lys Honning burde aldrig sælges under 50 Ore pr. Pd. kan denne Pris ikke opvaas nu, saa gem Honningen til Vinteren og næste Foraar, naar den er smukt krystalliseret og stadig opbevares paa et tørt Sted, kan Honningen holde sig i Aarevis. Gør Dem selv Ulejlighed med at opsoge Forbrugerne, f. Eks. ved at arvertere, og væn Folk til at bruge Honning, ved selv at bruge denne, og ved Lejlighed at anbefale den til Venner og Bekendte, naar Folk først kommer igang med at bruge Honning i Husholdningen, giver de nødtigt slip paa denne igen, og de køber altid helst deres Forbrug deraf hos Biavlerne selv, da de der er sikker paa at saa en ægte Vare, hvad de ikke altid er hos Købmændene og derfor gerne betaler Biavlerne en god Pris, saa det betaler sig i Længden at gøre sig lidt Ulejlighed med Salget af sin Honning, man maa naturligvis saa ogsaa stadigt søge at kunne levere en virkelig god Vare.

Et Par Bemærkninger.

Af Hr. Haujen, Bornholm.

— — —

Til E. B. I Nr. 9 af „E. f. B.“ fremsætter De nogle Bemærkninger, hvoraf det fremgaar, at De finder det urigtigt, at Biavlerforeningen sørger for Pasning af Folks Bier. At noget saadant vilde være at gaa altfor vidt, skal villig indrømmes, og forresten ligger det nok ogsaa udenfor Foreningens egentlige Opgave. Dog mener jeg, at Besøg af praktiste Biavlere hjemme hos Begyndere i disses egne Bigaarde har stor Betydning.

Vi har her paa Bornholm i flere Aar haft det saaledes ordnet, at alle de Medlemmer, som ønsker det, kan saa et Sted efterstet og behandlet paa Foreningens Regning en Gang i Foraaret og en Gang om Efteraaret, og jeg tror, at dette er den rigtige Vej til Biavlens Fremhjælp og Udbredelse. Selvsølgelig faste vi derfor ikke Brag paa Møderne med Foredrag og praktisk Behandling, men jeg tror dog, at der særlig i daarlige Aaar udrettes fuldt saa meget ad den anden Vej.

Begynderen faar paa den Maade to Gange aarlig et Kursus saavel i Praksis som i Teori, faar Bæstet om alt, hvad han vil spørge om, faar Oplysning om Fejl og Mangler netop ved hans egne Bistader og faar Vejledning i de Arbejder, der skal

udføres. Dette virker efter min Formening for mange Biavlere langt mere frugtbringende end et Foredrag med Behandling af nogle Stader, hvor ofte alt er i skønneste Orden og ikke stort andet at bemærke end at alt er „jaare godt.“

At vi paa den Maade skulde gøre „T. f. B.“ overflødig eller give Opmuntring til ikke at holde det, er aldeles ikke Tilfældet. Tværtimod opfordrer vi stadig Folk til at bestille Bladet og har jævnlig den Glæde, at dette ad denne Vej kommer ind i Hjem, hvor det hidtil har været ukendt. Ofte sker det ogsaa, at Folk, som have Bladet, ved denne Lejlighed komme frem med et Nr., hvori findes et eller andet, som ikke er dem ganske klart. Saa faar Vedkommende de ønskede Oplysninger og kan med saa meget desto større Udbøtte læse de følgende Nr. og ad denne Vej lidt efter lidt uddannes til virkelig praktisk Biavler.

Til E. I samme Nr. klager Hr. E. over Benvænselsen „Birøgter“ og foreslaar den ombyttet med Benvænselsen „Bimester“. Hvorfor dog det, kære E.? Det synes mig, at Ordet Røgter dog lyder helt anderledes rart hyggeligt og hjemligt end det fremmede Mester, og det er dog vor Opgave at „røgte“ Bierne, ikke at „mestre“ dem. Deres Sammenligning mellem en Birøgter (undskyld, at jeg fremtidig bruger det „grimme Ord“) og en Fodermester smager nærmest af en lille Smule Ironi; thi vi Biavlere har i de senere Aar i en uhyggelig Grad maattet være Fodermester.

Biens Sindsstemninger.

De talrige forskellige Varieteter af *Apis mellifica* som findes i de fleste Egne af den gamle Verdens varme og tempererede Lande, afvige indbyrdes ikke blot i Farven, men ogsaa i Henseende til Flid og Sindsstemninger. Den kaukasiske Bi f. Eks. er meget sagtmodig og blid, den stikker næsten aldrig og foretrakkes af denne Grund og er indført i de fleste Lande. Andre Varieteter ere meget stikkelystne som f. Eks. den ægyptiske Bi, der allerede af denne Grund maatte opgives af Biavlerne, selv om den ikke besad andre Mangler. Af Interesse er det, at Krydsninger af to forskellige Varieteter ofte blive stikkelystne og umedgørlige, selv om Stammerne vare fredelige.

Bien er hævnugærrig og den glemmer

ikke let en Fornærmelse. Man har talrige, fuldt paalidelige Eksempler paa, at Bierne i en Kube have anfaldet en Person, som tidligere har stødt til eller paa anden Maade forulempet Stedet. Med en aldeles ekseptionel Hast kunne Bierne kaste sig over et saadant Individ, naar han nærmer sig Kuben. Maasse kende de Vedkommende paa Lugten, for denne er Bierne meget finfølsende. Vinteren over bevare de kun saa Indtryk og ikke heller Breden. Saaledes lyde Bierne Ordet: „Lad ikke Solen gaa ned over Din Bredde.“

Et Stade, som man har behandlet urigtigt en Gang f. Eks. givet for megen Røg af Bipiben er i hele den Sommer vanskeligt at omgaa; ja snart man aabner for det flyve Bierne paa En o. j. v.

Interessant er det at se Dvergangene i Biens Sindsstemninger. Fra Glæde til Sorg, fra Naseri til Sagtmodighed. Naar Biavleren arbejder med Bierne, benytter han et Midde til at gøre dem medgørlige, i Reglen Røg af Tobak. Biavleren marker straks, naar Breden kommer og fortaar endnu i rette Øjeblik at jende en Straale Røg ind i Klyngen. Biernes hele Væsen, deres Væsen mellem Breden og Sagtmodigheden, der veksler fra Sekund til Sekund, er saa let at se, saa vanskeligt at beskrive.

Bien giver sine Sindsstemninger tilkende ikke blot ved sin hele Optræden, men endog gennem en Lyd af forskellig Tone og Klangfarve, som vort Øre kan opfatte. Forskellen hidrører fra Antallet af Vingernes Svingninger i Sekundet. Biens Summen, naar den flyver paa Blomsterne, kender jeg med Lethed fra enhver anden Biart af vore vilde Bier, saa egen er den. Den lyder tilfreds og glad. Naar den vred farer løs paa En lyder den skarpt, næsten hvinende; præber den foran Dit Ansigt for at stikke, lyder den vredt summende. Foran Flyvehullet paa en varm Sommerdagsaften summer den svagt og tilfreds.

Bien lever i et Samfund, som det bestandig maa forsvare mod dets Fjender. Derfor er den modig og usforfærdet. Men den kan tabe Modet, naar f. Eks. Dronningen dør uden at Folket er istand til at skaffe sig en ny. Saadanne vjerløse Folk anfaldes snart af Rovbier og gør kun ringe Modstand mod Røverne. Bien er en Hun, men en Hun uden Afkom, en barmhjærtig Søster, som ofrer sit hele Liv for sine andre Søskende og Søster-Samfundet. Noget bedre Bevis for den kvindelige Naturs Betydning her behøves vel næppe end netop dette, at alle Insektstaterne ere Kvinde-samfund, hvor Hannerne ere for-

agtelige Kreaturer, Slaver uden Energi og Selvstændighed, doovne og kun attraaende Livets Nydelser og Lyst. Naar en Kube bliver udplyndret af Tyvbier fra et andet Stade, bruger Biholderne at hælde en Snaps Brændevin ned til dem, for at give Bjerne mere Mod til at forsvare sig. Det hjælper, thi Bjerne blive berusede og det gaar da med deres Forstand som med Menneskets, den omtages og Modløshed bliver til Dumdriftighed. (Fortf.)

Et og Andet.

Kaninudstilling.

3 Dagenes fra den 18.—21. August afholder „Foreningen til Kaninavlens Fremme i Danmark“ under Fds. Igl. P. Prinsesse Marias Protektorat sin 5te store Udstilling i Zoologisk Have, ved hvilken der vil blive uddelt indtil 300 Kr. i Præmier.

Da det har vist sig, at mange mindre benudlede afholde sig fra at udstille, fordi Udgifterne ere for store nu, da Statsbanerne ikke mere yde fri Returfragt for Udstillingsgods, vil der ikke blive taget Stadenpenge af Medlemmerne. (Ikke Medlemmer kunne udstille mod at betale 50 Ore pr. Nr.). Ny Medlemmer erholve gratis en tidligere Udgang af „Tidskrift for Kaninavl.“ Kontingentet er 2 Kr. aarlig, men Husmand, Landarbejdere og ligestillede optages som gratis Medlemmer, og disse kunne for 50 Ore om Aaret erholve Medlemsbladet tilfattet. Alle Henvendelser bedes rettede til Sekretæren, Assistent Johannes Madsen, København, F.

„Det billige Rod“. Et lille Skrift med denne Titel er udgivet af „Foreningen til Kaninavlens Fremme i Danmark.“ Skriftet, der i sammentrængt Form giver den nødvendige Vejledning i Kaninavl og i Tilberedning af Ketter af Kaninbød, er forsynet med Fortræt af Foreningens Protektrice, Prinsesse Marie og mange Udbildninger. Oplaget er 10,000 Exemplarer, og enhver, der indsender en Konvolut med sin Adresse og et 8 Ores Frimærke til Foreningens Sekretar, Assistent Johannes Madsen, København F, erholder gratis et Exemplar tilsendt.

Ekko fra Staderne.

Nordvendishjæl, den 15. Juni.

Foraaret har været meget uheldigt for Bjerne, den stadige Blæst og Kube samt Rattetfrost har hæmmet Bjerne's Udvikling meget. Overvintringen var god og Bjerne udviklede sig forholdsvis godt i April og først i Maj, men i de sidste 3 a 4 Uger har der kun været meget ringe Fremgang. Nu stulde Sommertrækket jo snart begynde, men saa vi ikke snart Regn og Varme, saa

bliver dette sikkert daarligt, og vi faar muligvis atter et daarligt Høningaar (det 3die i Træk), men det kan jo ogsaa blive bedre, end det for Tiden er ud til, naar bare Vejret snart vilde blive bedre, saa kan det endnu rette sig. Sværme kommer der sikkert saa af her paa Egnen i denne Maaned.

J. K. K.

Tranebjerg, Samsø, 16. Juni.

Nu bærer Bjerne ind, saa det er en Lyst, det var ogsaa nærved at se søreligt ud. Jeg var lige ved at stulde til at jordre, der var Bier og Yngel nok men ingen Høning. Overfætter, der var sat paa for 14 Dage siden var ikke rørt, men paa de sidste 2 Dage er de omtrent helt fuldt, saa det kan maaste endda blive godt, blot Varmen vil blive ved i 14 Dage med lidt Regn imellem. Ugerkaal og Hvidklover staar storartet her.

A. E. Haagenjen.

Øllerup, 31. Maj

Et af vore Stader, befolket med Krydsningsbier, afgav en Sværm paa 4½ Pd. d. 29. Maj.

A. Nielsen.

Bedehusene, d. 20. Juni.

Søndagen d. 18. Juni, havde Hendrik Nielsen i Kallerup et Hus, som gav en Sværm, der vejede 9½ Pd. J. E. P.

Savnlige Vink.

Vejret. (25. Juni). I de sidste 14 Dage har Trækket paa Ugerkaalen været særdeles godt, og paa de Egne, hvor der findes megen Ugerkaal, ere Manajinerne fyldte med forseglede Høning. Enkelte Biavlere har allerede begyndt paa Udslyngning af Høning. Hvor Jorden er tilstrækkelig fugtig, staar Hvidkloveren kraftig og i fuld Blomsring, medens den paa tør, let Jord, ser meget daarlig ud. I de sidste Par Dage er Varmen afløst af køligt og fugtigt Vejr. Men Regnen er faldet meget forfællig, paa nogle Egne er der faldet godt med Regn, paa andre næsten slet ingen. Kommer der nu tilstrækkelig med Væde og efterfølges af Varme, saa vil det for mange Egnes Vedkommende blive et godt Vjaar. I den sildig jaede Sæd findes der megen Ugerkaal, som først nu har begyndt at blomstre, og tillige med Hvidkloveren vil give et godt Træk, Linden tegner til at komme til at blomstre tidligere i Nar end sædvanlig.

Fodring. Indtræffer der nu flere Dage med daarligt Vejr, saa er det nødvendig at jordre de Stader, hvori der opkæfkes Dronninger samt unge Sværme (saavel Natur som Kunstsværme) for at der ingen Standsning skal finde Sted i deres Arbejde, men at de kan vedblive at udvikle sig, saa de hurtig kan naa at blive vinterstærke og mulig ved atter indtrædende godt Træk kan blive forsynede med et Magasin til at høste Høning af. I de Egne, der kun have Sommer

træk (ikke Eftertræk paa Boghvede og Dng) indtræder nu det Tidspunkt, da der ikke mere er Anledning til at søge stærke Bifamilier forøgede ved stærkere Yngelanfætning, thi de Eg, som nu lægges, skulle kun tjene til at erstatte Familiernes naturlige Afgang af Arbejdere. Om 4 a 5 Uger, naar disse Eg ere udviklede til samlelygtige Arbejdere, vil Hovedtrækket nemlig være forbi.

Yngeludviklingen. Kun i Eftertrækssegne og i alle Egne hos svage Stader bør man nu lade Yngelredten fremdeles vokse. I Sommertrækssegne og hos stærke Bifamilier bør Yngelredten derimod nu foreløbig holdes paa det Antal Tabler, den omfatter, og lidt efter lidt formindskes, efterhaanden som Trækket aftager. Dette vil som oftest paa denne Aarstid ske uden Biavlerens Indgriben; men under særegne Trækeforhold (særlige Afbrudelser af Trækket) kan det modfatte ske. Det maa da være Biavlerens Opgave at indskrænke Yngelredten enten ved Gitter (baade lodret og vandret Gitterindstøb eller ved Anvendelse af Tabler med forlængede Geller. Det lodrette Gitter bør ikke gaar Bunden nærmere end $\frac{1}{4}$ ", da Dronerne ellers ved Gitteret ere afspærrede fra at flyve ud.

Sværmingen begynder allerede i de første Dage af Juni og er vedblevet uden Afbrudelse lige til nu, der er faldet, et ret betydeligt Antal Sværme i Aar. Stærke Sværme (4 a 8 Pd.), som kommer i den første Halvdel af Juli Maaend kan let naa at blive gode Vinterstader, hvis Bejret bliver gaarnt. Smaa Sværme (1 a 3 Pd.), der kommer saa sent, bør hvis man ønsker Vinterstader af dem, gives en a to Tabler, som er godt belagt med Yngel, der er lige ved at løbe ud af Gellerne. En saadan Tavle af de anbefalede Maal indeholder 4 a 6000 unge Bier, to jaadanne Tabler vil i Løbet af saa Dage have fordoblet Bierne, og de stærke Folk vil paa denne Tid uden Skade kunde afsætte en saadan Tavle. De smaa Sværme kan ogsaa anvendes til at forny Dronningen med i ældre Familier, hvis Dronning man Dagen inden Foreningen fjerner. Sværmen indsættes da bag den ældre Familie, adskilt derved et bitet Gitter, der kan fjernes den følgende Dags Aften.

Udslyngning af Honning kan nu foretages, ja snart Tablerne ere hel forjægtede. De udtagne Tavler erstattes med ældre Bygning eller med udslyngede Tavler. Men hvis Trækket aftager, kan man dog ved enhver Udtagning af Honningtavler indskrænke Pladsen noget ved at give færre Tavler istedet. I mange Sommertrækssegne vil dog Hovedtrækket med godt Bejr kunne holde sig endnu i 3—4 Uger. Den udslyngede Honning bør ikke hældes i Glas, for den har henfaaet mindst 2 Dogn i en større Beholder, i hvilken den stammes omhyggelig derpaa vovs Honningen godt igennem inden den fyldes paa Glas. Ved Paafylningen af Glasene bør man undgaa at Honningen løber ned af Glasjets Sider, da der saa vil blive Luftblærer i Honningen. Dette Arbejde udføres lettest og bedst naar man benytter en Spand med Udtapningshanelaae. Honningen bør opbevares paa et tørt Sted.

Bipest. Da det viser sig at Bipesten fører fra et Stede til et andet med Honningen anbefales det at have en Fjer liggende i hvert Hus til at fejle Bierne af Tablerne med, og den Fjer benyttes kun i det Stede den ligger i. Bør man i en Egn, hvor der findes Bipest, bør man ikke stifte Tavler fra et Hus til et andet, ligesom det ogsaa kan tilraades at rengøre Soldene i Ud-

slyngningsmaskinen for hvert Hus, man har slynger Honning fra, og enhver udraant Maskine bør renses omhyggeligt, for den benyttes i en anden Bigaard.

Brevkasse.

Biavlsstolen begynder Mandag d. 17. Juli Kl. 9, Fmd. og slutes Lørdag d. 29. Juli. Eftm. Eleverne bedes møde i „Aldershvile“ ved Røstilde.

Udstillingen i Silleborg afholdes 14., 15. og 16. Juli. Til Biavlsudstillingen er der ialt anmeldt 48 Nr.

Stalienske Dronninger vilde paany blive indbragt d. 6. Juli. Pris pr. Eft. 4 Kr. 50 Ore.

Kundgørelser.

Bistader.

Biavlerens Opmærksomhed hentes paa mine nøjagtige solide Bivoliger, som jeg ved Specialitet-Produktion ser mig istand til at levere til særdeles billige Priser. Leveres franko paa Køberens nærmeste Jernbanestation.

Skriv efter Prislister. Sendes franko.

Chr. J. Rørgaard, Sunds pr. Herning.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer) jaas atter i Aar hos **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Sortebro (før Svendborg), Vane-adresse Vejstrup (før Svendborg). Prisen er i Aar 1—5 Pund 1,85 Ore, 5—10 Pund 1,80 Ore, 10—25 Pund 1,75 Ore, over 25 Pund 1,70 Ore. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ore pr. Pd.

Ægte Bivoksstabler

anbefales første og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Aar i Stand til at garantere smittesfrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Balsmassine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 15" i U. Tillige leveres Drone- og Delingsstabler. Prøver paa Forlangende gratis. Afsedrup St., i Februar 1899.

Snedker **F. F. Nielsen.**

Stor Realisation af Bivoksstavl af ægte Bivoks.

Da jeg i 1899 vil have realiseret 9000 Pd. Voks, tilbydes ægte Bivoks til følgende lave Priser: 1 a 5 Pd. 180 Ore, 5 a 10 Pd. 175 Ore, 10 a 25 Pd. 165 Ore, over 25 Pd. 160 Ore pr. Pd.

Voks forarbejdes for 25 Ore i Partier paa 25 Pd., derunder 30 Ore pr. Pd.

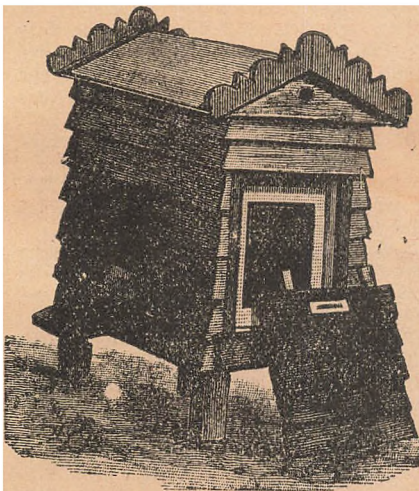
Biavlsredskaber i største Udvalg. Forlang min Prislister.

Chr. Nielsens, B i b o r g.

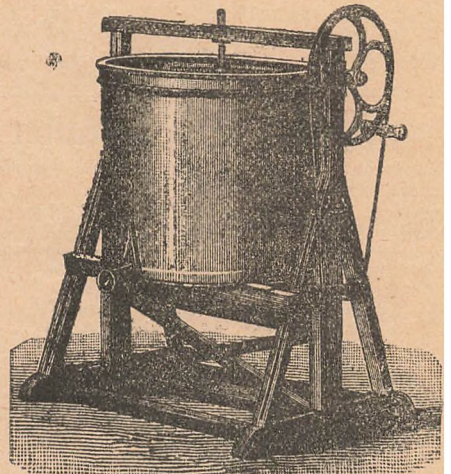
Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Krøveglass i Trachylstre, pr. Stk. 15 D.
 Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod 70 D.
 Prima Papgitter, pr. Fod 90 D.
 Erstelebs fuldfornne Fodrer, 70 D.
 Pipibe (Gronnings Model), 2 Kr.
 Koerbs Fodrer, 60 D.
 Ribehatter, 20 D.
 Høgløbere (Hf) med Spids 1,25
 Spids bertil 0,10.
 Naandrogere 2,30.
 Bilsor 19" højt 0,65.
 Straklefmiv (Wood's Model), 75 D.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 D.
 Spartler, 5" langt Blad, 45 D.
 Tavlepore, 40 D.
 Tavletraad, engelsk, fortinnet, pr. Pd. 0,70.
 Porters Vitommer, 0,50.
 Reus Vitommer, 0,40.
 Loddefaude, dobbelt 1,00.
 Bihaandster, jolid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 D.
 Fin Bestanter, af Blik 22 Ore, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 D., 3 Glas 1 Kr. 40 D.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanse Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk. 5 Kr.

Straklebaffer til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 D.
 Dronningbure, 30 D.
 Honningløsnere, 80 D.
 Amerikanse Zinkfalske, 30" lange, 0,22.
 Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10.
 Engelske Honninghauer, Patent, af fortinnet Jern 1,00.
 Udshugningspande med Patent Hauer, 2,85.
 Honningfi til Spanden, 60 D.
 Solvoksmelter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Voksenjer, 30,00.
 Kunsttableformer af Kobber, pr. Kv. " 0,18.
 Hobards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylindere Udtømningsmaskine, 2 Tavler 12 × 12" Snortrak, Solvenes Afstand 13 1/2, 22 Kr.
 Porcellens Redeeg, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Højeringe, pr. 100 Stk. 0,60.
 Honningglas til Overbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk. 9,50, pr. Stk. 10 Ore. 2 Pd. pr. 100 Stk. 14,50, pr. Stk. 15 D.
 1/2 bbot's Honningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr. 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14 1/2. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentspapir, 30" bredt, pr. M. 0,05 1/2.
 Propper af prima Kort til Abbots Glas, 1 Pd. pr. 100 Stk. 2,75 D., pr. Stk. 0,03. 2 Pd. pr. 100 Stk. 4,50 D., pr. Stk. 0,05.

Alle Biavlere
 bør skrive efter Vejle Biavlredskabsfabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Forbrugere som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

Folks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Præmier.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Høgere saa vel som for Fkke-Høgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Dronninger faaes a 3 Kr. pr. Stk. hos N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Fo derapparat samt Bi-bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgifveren, Forstkandidat Viggo Møller, Høysengade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annonceer 10 Ore Linien. Prøvenummer gratis.

Gndnu haves Ima gul Senuop af egen Vd til Salg. N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Dronninger

fra dansk Race faas hos Undertegnede a 3 Kr. pr. Stk.
Fens C. Pedersen.
Kong. pr. Hedehusene.

Befrugtede Dronninger

a 2½ Kr. pr. Stk. faaes fra 1. Juli hos Brdr. Nielsen, Ålerup pr. V. Skerninge. Bestillinger modtages.

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Ore pr. Stk. Med Forsendelsesporto 90 Ore.
Gartner **N. Larsen**, Rørbæk, Frederikshund
Bed Bestillinger bedes Rammemaalet opgivet

De billigste, bedste og mest akkurate **Vi-
boliger** og **Udshyngere** samt de mest
brugte **Smaaredfaber**, **ægte Bivoks-
tavler** haves al Tid paa Lager.
Illustreret Prisliste franko.
Løved pr. Svendborg.
Kristian Pedersen.

For Biavlere.

Da jeg bevislig importerer flere **Cyfler** end
noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand
til at levere en bedre Cyfle til en billigere Pris
end andre.
Fens Nielsen,
Jernbanegade 6, København V.

Ægte Bivokslavler

faaes hos Linaa Sogns BF. Voks jararbejdes
eller byttes. Ordre bedes endgivet til D. Ras-
nussen, Linaa pr. Løven St. og Murer Kri-
stianen Borre, Toldebogade Nr. 109, Silkeborg.

De billigste

og bedste **Stader** og **Udshyngere** faas hos
Snedker **N. Jensen**, Sjolte, Præstø.
Stader haves paa Lager.
Gode Røgnustere anbefales.

Veiledning til Biavl.

af **W. C. B. Smith** i Bjergsted pr. Sveballe
faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore
tilsendes Forsfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Foreningsmeddelelser.

Osbo m. fl. Herreders BF. Biavler-
møde afholdes Mandag d. 3. Juli d. A. i Frede-
ricia hos Overjergent Bjerregaard, Kongensgade,
hvor Lærer Buchholz holder Foredrag og giver
praktisk Veiledning i Biavl.
Fredericia, d. 22. Juni 1899.

Bestyrelsen.

Vesterhøinge og Omegns BF. afholder
Biavlsnøde med praktisk Arbejde og Diskussion,
Søndagen den 16. Juli, Eftm. Kl. 2½, hos Smd.
Peter Iver Petersen, Vesterhøinge Mark, hvortil
enhver i Biavl interesseret, venligst indbydes.
Brohøværk d. 20. Juni.

S. P. Hansen.

Holbæk Amts BF. Biavlsnøde med prak-
tisk Undervisning i Biavl afholdes af **W. C. B.
Smith** i Bjergsted paa Høng Højstole Tir-
sdagen den 4. Juli Kl. 2, og hos Lærer Nielsen i
Gjorløv Onsdagen den 5. Juli Kl. 1½.

Kolding Herreds BF. afholder Biavlsnøde
Søndag den 9. Juli, Eftm. Kl. 2 hos Lærer
Bjæring, Geising Skole, hvor Byrådsmedlem
S. M. Due, Kolding, og F. Christensen, Lunder-
skov, holder Foredrag, og Onsdag den 12. Juli
hos Gaardejer P. Henningsen, Agtrupskov, Kl.
3, Eftm. Dampskib afgaar fra Kolding Kl. 2.
Eftm. Der vil komme flere Talere. Det bliver
en dejlig Tur, hvorfor enhver af Egnens Vi-
venner bedes give Møde.

Lunderskov, d. 22. Juni 1899.

W. Christensen.
Form.

Nalborg Amts BF. afholder d. 21.—22.
Juli d. A. Udstilling i Forbindelse med samme
Amts Landboforenings Dyrske. Hvortil alle har
Udstillingsret, men kun Foreningens Medlemmer
faa den tilkendte Præmie udbetalt. Iffe-Medlem-
mer tildeles kun Diplomer, lydende paa den til-
delte Udmærkelse.

1. Af Høning udstilles mindst 2 Pd. i Glas
jaavel krystalliseret som flydende, Vox 2 Pd.
2. Forædlede Produkter: 4 Flasker eller Glas,
Høningtager mindst 1 Pd.

3. Hjælpe midler for Biavl, a. Stader, b.
Redfaber, c. Kunsttavler, 1 Pd. Levende Bier
kunne ikke udstilles. Udstillingsgenstanden jendes
fragtfrit under Nr.: F. C. Vech, Danmarksgade
Nr. 90, Nalborg, og hvis de ikke afleveres person-
ligt, skal de være Torsdag Morgen den 20. Juli
paa Nalborg Banegaard eller Fredag Morgen
paa Dyrskepladsen.

Bedømmelsen foregaar Fredag Eftm., og Ud-
stillingen aabnes Lørdag Morgen. Kl. 11 uddeles
Premierne og Foredrag holdes.

Kl. 3, Eftm., gives der praktisk Undervisning
i Biavlsstolen. De udstillede Genstande maa ikke
mærkes med Navn. Saafremt de ønskes solgte,
maa Salgsprisen være anført derpaa.

Udstillingskomiteen paatager sig intet Ansvar
for eventuelle Beskadigelser af Udstillingsgenstan-
dene, Biavlsforeningens Medlemmer bedes talrigt
at udstille.

Dommerne for Høning og forædle Produk-
ter ere: Hr. Lærer Sørensen-Gaudrup, Hjerrits-
lev, og Fru Jensen, Basker Stole. For Red-
faber: Hr. Lærer Sørensen-Gaudrup, Hjerritslev
og Hr. Vedvogter Chr. Jensen, Skjattrup-Nær.

Nalborg, den 23. Juni 1899.

Bestyrelsen.

Indhold af dette Nummer:

Biens Sindsstemninger, af Filomella	190
Brevkasse	192
Ekko fra Staderne	191
Et og Andet	191
Et Par Bemærkninger, af Kr. Hansen	189
For Begynderne, af J. K. K.	188
Foreningsmeddelelser	194
Gavnlige Bink	191
Hvortil undgaar man Stik ved Bep. af Bier	185
Kunstværne	183
Korsstaden, af L. Friberg	186
Kundgørelser	192
Lidt om Well's Biavlsmetode, af A. Petersen	180
Wandring med Bier	179

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgørelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Øre 2. og 3. Gang samt 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Vandrebiavlerens Glæder og Sorger.

Af W. Günther.

Som enhver anden Gren af Landbruget, skal ogsaa Biavlen kaste nogen Gevinst af sig, og tjene navnlig til Land-

burgerne i over hundrede Aar har foretaget disse Vandringer og naaet de bedste Resultater; og dette er Anledningen til, at Vandrebiavl ogsaa er drevet i andre Egne eller dog bleven forsøgt.

Jeg selv kan af Erfaring meddele, hvilken Glæde og hvilken Fornøjelse en godt lykkedes Vandring kan bringe under

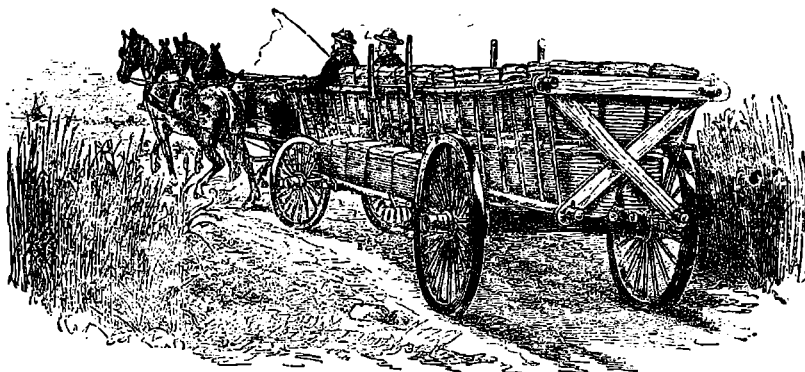

Fig. 28.

befolkningens Vel. For at Biavleren kan hyde Bierne den længst mulige Tid til Honningindsamling, saa er man allerede for lang Tid siden kommen paa den Tanke under Mangel paa Blomster og Honningmateriale i Hjemmet, at bringe dem til andre Steder med rigeligere Blomsterflor.

Der kan ingen Tvivl være om, at der er meget bundet ved disse Vivandringer, hvilket allerede fremgaar deraf, at Vline-

gunstige Omstændigheder. Hvilken Glæde, naar Bierne ikke alene samler til deres Vinterbehov, men ogsaa et godt Overskud af Honning til Biavleren. Hvilken Lyst, at tømme saadanne ved sin Indsamling endnu fyldte Honningrum, paa en Tid hvor Bierne ikke kunne skaffe mere til Huse, og hvorledes udvikle ikke saadanne Folk sig om Foraaret under gunstige Forhold atter til rigtige Kæmpfolk. Man skulde

mene, at enhver der havde været med hertil, ikke atter kunde afholde sig derfra.

Dog enhver Ting har sin Lys- og Skyggeside, saaledes ogsaa Vandrebiablen. Hvem der vil drive Vandrebiabl, skulde først studere Skyggesiderne, for derved at bevare sig for Skade. Det er netop Skyggesiderne, som hurtigt bringer Vandrelysten til at foregaa, saa at Vandringen ret snart atter opgives, og af Skyggesider gives der flere forskellige. Den største af dem er selve Bisolkens Velbefindende. Dette lærte jeg at kende for 25 Aar siden, da jeg begyndte at drive Vandrebiabl.

Det første Aar vandrede jeg kun med saa, men i det følgende Aar med 130 til 150 Bisolk til Heden i Rhon. Resultatet var godt, men Overvintringen med denne Honning yderst slet, saa at jeg efter 6 Aars Vandring atter opgav denne. I Aaret 1884 fik jeg den Meddelelse, at Fenchel i Lihen Eggen skulde give et særlig godt Eftertræk. Øjeblikkelig blev 36 Folk bragt derhen, og de kom ogsaa meget honningrige tilbage. Dette gav Mod. I Aaret 1885 blev 200 Folk, og i det følgende Aar samtlige Bier, over 400 Folk, bragte til Fenchel. Indtil Aaret 1887 samlede Folkene flittigt, og jeg troede, at have fundet de Bises Sten, dog det skulde komme anderledes. Den mig fra flere Sider gjorte Meddelelse, at der i Fencheldriften paa hver 10. Aar vilde følge et daarligt Aar, blev gjort til Skamme, og der fulgte paa de fire gode fire daarlige, som ikke kunde være sletlere.

Men hvad saadanne ugunstige Aar have at betyde, kan kun den maale, som selv har oplevet dem. Da Folkene under gode Forhold ved Fenchel i saa Dage kan fylde Staderne med Honning, anser man det dog for overflødig, at bringe Stader med Forraad derhen. Man tager derfor de fyldte Honningtavler ud og lader Honningen i Tavlerne med Yngel blive, hvad ogsaa er tilstrækkelig i normale Aar. Men indtræder daarligt Vejr, saa at Bierne slet ikke kunne arbejde, saa er den første Følge Indskrænkning af Yngelen, hvad yderligere har til Følge, at Folkene svækkes og maa overvintres svage, hvis man ikke kasserer en stor Del og forstærker de blivende med de andre Bier. Men selv Forening af Folk er kun Lapperi, og det forsømte kan slet ikke gøres godt igen.

Saadanne Erfaringer affrække fra Vandringer. Men kan da ikke denne uheldige Omstændighed forebygges? At den kan det er jo sikkert. Man behøver blot, ligesom de hannoveriske Hebebiavlere gøre, at føre Foderhonning med, og i daarlige Tider understøtte Folkene kraftigt med Foder, for

at de ikke skulde indskrænke den nødvendige Yngelansætning. Saa blive de ogsaa stærke nok til Overvintring. Kun er dette ret omstændeligt, navnlig naar Bierne blive befordret langt med Banen og langt pr. Vogn, og hvor Eftersendingen af Foderet og Foderapparaterne volder megen Møje, og er forbunden med Udgifter o. j. v.

Under saadanne Omstændigheder bliver Vandringen ofte ret dyr. Men Biavleren maa beregne alt dette, for at se om Vandring lønner sig eller ikke. Desuden forekommer ogsaa uanede Omstændigheder hvormed slet ikke kan regnes. Tilslutning af Jærnbantogene kunde ikke naas rettidigt eller Transportfolkene blive forhindrede i at møde; Jærnbanevognen har maaste lidt Brud, saa at den maa udrangeres, og derved sinkes Tiden. Dette er altsammen Hindringer, som selv vi have gennemgaaet og som maa regnes til den vandrende Biavlens Sorger.

Ved Vandringer bør tages Hensyn til Antallet af Bisolkene, som man vil lade deltage. Ved et større Antal blive Transportomkostningerne pr. Stade meget billigere, end ved mindre Transporter. Da Transporten af mange Stader er forholdsvis meget billigere end af saa. Ugefaadan forholder det sig med Eftersynet. Om der skal ses til 10 eller 100 Folk, Kørepengene blive de samme. Og Rejsen maa foretages enten der er mange eller saa.

Er Pladsen ikke længere borte, end at Bierne om Aftenen kunne læses paa Vogne og om Natten føres til Stedet, saa er Sagen meget simpel, og der kan ikke gøres stor Skade. Natten er kølig, og Bierne forholde sig rolige. Men skal Bierne transporteres langt pr. Bane, saa stiger Faren i høj Grad. Transporten maa forberedes, Vognene maa bestilles forud, uden at man kan vide hvorledes Vejret bliver. For det meste er det tidlig paa Aaret, Bierne ligge stærkt for (sætter ud til Sværm); men da de maa indlades om Aftenen for at blive transporteret om Natten, saa maa de forliggende Bier drives ind i Kuben med Vand og Røg, denne godt tillufkes, læses paa Vogn, transporteres til Banen, der omlades, enten Vejret er gunstigt eller ej.

Ankommen tidlig til Bestemmelsesstationen, maa Bierne atter omlades paa Vogn og føres til Bestemmelsesstedet, aflæses og opstilles. Disse Arbejder kan ej heller regnes til Vandrebiavlerens Glæder, meget mere til hans Lidelser. Falder Forløbet godt ud, saa forvandles Lidelserne til Glæde, — i Hungeraarene derimod bliver Sorgerne dobbelte.

Om Frembringelse af udslynget Honning.

Af

C. P. Dabaunt. Efter A. B. Journal.

—:—

Det er med største Fornøjelse, at jeg tager fat paa at skrive om dette Emne, som jeg sandsynligvis kender mere til end noget andet Spørgsmaal vedrørende Biavl, efter som vi har frembragt udslyngt Honning til Stadighed i over en Fjerdedel af et Aarhundrede. Det er blot nødvendigt at nævne vor Erfaring og vore Grunde for at finde det mere fordelagtigt at frembringe udslyngt Honning end Tavlehonning uuder de samme Forhold.

Vi begyndte at drive Biavl straks efter Opfindelsen af Udslyngningsmaskinen; men det var først efter 10—12 Aars Erfaring med baade Tavle- og udslyngt Honning, at vi til sidst besluttede at anvende vore Bierer omtrent udelukkende til Frembringelse af det sidste Slags.

Enhver Biavler, der har læst om denne Sag, ved, at Tavlerne ere kostbare for Bierne. Det er ved at fordøje Honning, at Bierne udsveder Boks. Den Honningmængde, der gaar til for at frembringe et Pbd. Boks, er forskellig, varierende fra 7 til 20 Pbd., i Forhold til de mere eller mindre gunstige Vilkaar Bierne befinder sig under. Produktion af udslyngt Honning er forbunden med mindre Udgift i denne Retning, da det for en stor Del kan undgaaes at tvinge Bierne til at opføre Tavlebygning under Honningtrækket.

Naar Familierne ere kraftige, og Trækket begynder pludseligt, hvad det undertiden gør, mangler Bierne ofte Plads til Honningen, før de bliver sat i Stand til at bygge Tavler; thi det tager c. 24 Timer for at faa Honning omdannet til Boks og Tavler bygget; men i det Mellemrum maa i det mindste en Del af Bierne forblive ledige og mister derved Lejligheden til at drage i Marken. Hvis Tavler skal bygges efterhaanden til at rumme Høsten, saa bliver det temmeligt kostbart for Bierne, da det tager baade Tid og Honning. Det er derfor ikke overraskende, at Biavlerne har fundet i Praxis, at dobbelt saa meget Honning kan avles, naar man har udbyggede Tavler at give Bierne at fylde i Stedet for, at de selv skal bygge dem.

Nogle af dem, der avler Tavlehonning og som tror, at dette er for højt regnet, siger, at det er naturligt for Bierne at frembringe Boks i Træktiden, og at dette Boks spildes, dersom det ikke bliver be-

nyttet; men de tænker ikke over, at en vis Mængde er nødvendig til alle Tider, ogsaa naar hele Tavler gives til Bierne, til at istandsætte saadanne Steder med, som har været beskadigede ved Behandlingen, eller til Forlængelse af Cellerne efter Udslyngningen og ogsaa til at forjægle Honningen med, naar den er Moden.

Jeg ved ikke om Bierne af Naturen virkelig er tvungne til at omdanne nogen Honning til Boks, enten de vil eller ej, under et stærkt Honningtræk; men jeg kan næppe tro, at det Kvantum, der frembringes saaledes, er ret stort under almindelige Forhold; thi jeg har aldrig set, at noget Bivoks er bleven spildt undtagen i Tilfælde, hvor Tavlerne har været faldne ned i Staderne paa Grund af Varme og Overvægt, saa at Bierne har været nødsagede til at overfylde sig med den spildte Honning. I saadanne Tilfælde har jeg set, at Bierne heftede Boks til Stadernes indvendige Vægge, som om de ventede at faa Brug for det senere.

Vor Erfaring, som vi har opnaaet ved at behandle Hundreder af Familier i en Række af Aar, har tydeligt og til vor fulde Tilfredshed overbevist os om, at Læren af de gamle Mestere i enhver Henseende er i Overensstemmelse med Kendsgerningerne, og det bør dog erindres, at de fremsatte deres Ideer i denne Retning længe før Udslyngningsmaskinens Opfindelse. Erfaringen lærte os, at naar vi sparede vore Tavler ved Brugen af Udslyngeren og gav dem tilbage til Bierne det følgende Aar for at fyldes paany, saa kunde vi frembringe mer end dobbelt saa meget udslyngt Honning som Tavlehonning.

Udslyngt Honning koster næppe nogen- sinde mindre end det halve af, hvad Tavlehonning koster, og ofte kan den sælges til to Tredjedele af Tavlehonningens Pris. Desuden er den udslyngede Honning meget lettere at forsende, da den er mindre udsat for at blive beskadiget ved Behandlingen paa Jernbanerne, og naar den skal gemmes fra det ene Aar til det andet, er der ikke nær saa stor Fare for at den taber i Kvalitet eller Sælgelighed, saaledes som Tavlehonning gør. Dette kender vi af Erfaring; thi vi har ofte fundet det raadeligt at gemme Honning fra et Aar til et andet for at opnaa en højere Pris for den. I gode Aar er Priserne lave; men i Aar som det nuværende (1898), der synes at have været et daarligt Aaar, kan der opnaas en bedre Pris. Ved at overgemme Honning har man tillige den Tilfredsstillelse at kunne bevare sine Kunder, da man altid er i Stand til at kunne forsyne dem.

Vi har ofte gemt udslugget Honning i flere Aar, uden at den derved har taget Skade. Tavlehonningen gaar der let Brød paa, og da den er udsat for at blive angreben af Møl, saa er det fraraadeligt at beholde den længere end det samme Aar, den bliver avlet.

Fordelene, der er nævnt oven for, er ikke de eneste, der er forbundne med Produktion af udslugget Honning, sammenlignet med Produktion af Tavlehonning. Et meget vigtigt Punkt, som vi tillægger stor Betydning, er det, at det er nemmere paa en grundig Maade at forhindre den naturlige Sværming. Naar først en Mand har over Hundrede Bifamilier, saa er det af langt større Værdi at opnaa et stort Kvantum Honning, end det er at faa et stort Antal Sværme, der kun vanstelig lader sig afsætte. Saa hvis Sværming omtrent fuldstændig kan forhindres, behøver man ikke at have saa stor en Kapital sidende i tomme Stader. Bierne behøver mindre Tilsyn, og Driftsomkostningerne kan forminskes.

Naar store Stader, hvori der gives rigelig Plads, benyttes, og Skygge og Ventilation anvendes paa en fornuftig Maade, saa vil Sværming ogsaa ved Produktion af Tavlehonning kunne holdes indenfor forholdsvis rimelige Grænser; men med et ubegrænset Forraad af tomme Tavler, rede til at sætte paa Staderne i et Øjeblik, at der ikke er Grund til nogen Frygt for Sværming undtagen i usædvanlige Tilfælde, eller naar Bierne har været skodesløst behandlede.

J Henhold til Resultaterne af de senere Aars Erfaringer kan jeg efter min Mening ikke alt for stærkt fremhæve Betydningen af at benytte Stader saa store, at Dronningernes Uglægningssevne kan blive fuldt udnyttet, og Overrum, i hvilke Bierne ikke kan komme til at mangle Plads i Løbet af nogle faa Dage. Man maa huske, at et lille Overrum, der kun kan rumme 24 Bb., er fuldstændig upassende for en stærk Familie, der skulde forsynes med et ubegrænset Antal tomme Tavler.

Jeg har ingen Forkærlighed for de Overrum, der er lavet saaledes, at de ogsaa kan benyttes til Delingskasser. Et 4-Tom. højt Overrum giver alt for meget Arbejde ved Behandlingen. Overrummene, vi benytter paa vore store Stader kan rumme fra 40 til 60 Bb. Honning, efterdem Bierne fylder dem, hvilket afhænger af, hvordan Aaret har været. Et Overrum er ikke nok til hvert Stade, skønt enhver Familie i daarlige Aar ikke altid kan fylde denne Plads. Vi har gennemsnitlig to eller flere Overrum fulde af tomme Tavler til hver

af vore Familier, og vi har haft mange Tilfælde, hvor tre Overrum har været anbragte paa kraftige Familier og er bleve fyldte flere Gange i Løbet af en Sommer.

Et andet Punkt, der taler til Gunst for den udslugede Honning, er, at der jordres mindre Arbejde ved dens Frembringelse; thi naar Tavlerne en Gang er byggede, saa behøver man ikke hvert Aar paany at gøre Forberedelser til Høsten. Ulejligheden med at folde Delinger sammen og anbringe Kunsttabledere eller Strimler af Tavler i dem, hvilket er nødvendigt for at sikre salgbare, lige Tavler, Arbejdet med at sætte Delingerne paa Staderne, det stadige Tilsyn, der bør føres, for at man kan overbevise sig om, at der ikke bliver for mange usildendte og usælgelige Delinger, Ubehageligheden ved at se halvfylde Kasser forladte af Bierne i Sværmetiden — alt dette bliver ikke fuldt opvejet af et forholdsvis større Overflud.

Arbejdet med at udtage Tavlerne og Overrummene, naar Honningen skal udsluges, er ikke større end det, der jordres for at udtage og ordne den samme Mængde Delingshonning, og for selve Arbejdet ved Udslugningen faar man Laagene over Honningcellerne, der, naar de smeltes til Boks, omtrent kan betale for Arbejdet ved Udslugningen.

For de allerbedste Sorter Honning, opnaas der den høje Pris, naar den sælges i en smuk Tilstand i Tavlerne, men de mindre gode Sorter, som af Honningdug, Boghvede o. l., har ingen Værdi til Bordbrug og kan kun anvendes i den flydende, udslugede Tilstand af Bagere, Tobaksspindere, Bryggere og andre.

Tidlig Ungeludvikling.

J. Pedersen, Tjæreby, Skelstor.

For de mere erfarne Biavlere, der boer paa en Sommertræksægn og som kunde have Lust til at gøre et Forsøg med min Metode i ovennævnte Retning, fremkommer efterfølgende Oplysninger i korte Træk; senere paa Aaret ventes jeg at kunne give en udførligere Meddelelse herom.

J de tre Bifamilier jeg arbejder med til Forsøgene, har jeg i dette Foraar opnaaet at faa 14 a 15 fuldt belagte Ungeltavler i hvert Folk til i Midten af Maj Maaned, hvilket vistnok yderligere kunde været forøget ved lidt mere Tilsyn fra min

Side, hvis Tiden havde tilladt dette, men kan man uden stort Besvær naa jaavidt til den Tid, paa Aaret er det vel hvad der ligger Idealet nær. For at opnaa det anførte Resultat overvintrere jeg som i Vælsstaderne, to Folk i et Labnormalstade 30" langt, der har Blads til 16 a 17 Tavler, foruden Mellemindstudet og en løs Forpakningsramme bagi op til den almindelige Bagdør, i denne er ved Bunden udsavet og dannet en Indgang med Flyvebræt til den ene Familie, og af flere Grunde vilde det være heldigt om Staderne kunde rumme 20 Tavler. To ny Stader, jeg for tre Aar siden har anskaffede til disse Forsøg, ere saa store, at der over Yngellejet foruden en Helramme er Blads til en Halvramme og lidt Pakmateriale men disse Stader ere heller ikke mere end 30" lange; bygges de yderligere to Tavler længere, vilde de være nok saa hensigtsmæssige, dog vil det sjældent være nødvendigt at have dem saa høje: Halvmagasinet vil i de fleste Tilfælde kunne undværes, men det er meget rart at have Bladsen der.

Ved Siden deraf hører der til Driften et lille Hus, som jeg vil kalde Sværme-stadet, fordi der her i Løbet af Sommeren uden noget stort Arbejde kan udvikles en fortrinlig Overvintringsfamilie. I fuld Tillid til Metoden's Brugbarhed har jeg anskaffet tre faadanne Smaastader fra Fabrikant Hr. Peder Jensen, Tved. De har kostet 20 Kr. 50 Øre alle tre og er tilsyneladende lidt dyre, de er bygget som et almindeligt Stade og med Zinktag, kan rumme 9 Tavler i Yngellejet og derover et Halvmagasin samt et Glasindstuds og med 1½" Pakrum paa alle Sider, jeg har Smidbertid indrettet Bagdelen som Dør, da dette let kunde iværksættes og frembød flere Fordele. I stedet for disse Smaastader kan man selvfølgelig bruge ganske simple Kasser^{*)}, som enhver selv kan indrette, da det kun er for Sommeren, at de skal benyttes, men Pasning kan være ligesaa nødvendig om Sommeren, som om Vinteren, og at Behandlingen kan foregaa let og hurtigt er en ikke ukendt Fordel.

Naar Familierne om Foraaret er i den uskede Orden, lad os sige den 15. Maj, jeg nævner selvfølgelig ikke den Dato, fordi man strengt kan holde sig dertil, Tiden kan godt være inde otte Dage før eller efter, dette vil bero jaabel paa Vejrliget, som paa Biernes Udvikling samt paa, hvormegen Tid der er ofret dem, opføres den ældste eller den Dronning, som befinder sig bagtil i Stadet ved Indvintningen, og den jættes over i Sværme-stadet, hvori

man nærmest ved Flyvehullet har indhængt en tom Tavle, derefter indhænges en Tavle, hvor Yngelen er i Færd med at løbe ud og bagerst en Tavle med Homning. Alle 3 Tavler med paasiddende Bier.

Derefter borttages Indstudet der adskiller Familierne i Hovedstaden, og dette drejer en Fjerdedels Omgang saaledes, at Forsiden med den fra nu af sælles Indgang, stilles mod Flugtlinien og midt for den gamle Blads, Stadet flyttes noget tilbage, Bierne vil da snart finde sig tilrette. Et Par Dage senere opføres den anden Dronning (der som Regel nu vil findes paa de bagerste Tavler, hvorfra den første Dronning blev borttaget) og sættes med fire af Yngeltableterne op i et Helmagasin, hvor den foreløbig afsperres med Dronninggitter, og Magasinet efterfyldes med tomme Tavler. I Udderrummet indsættes samtidig tre a fire Rammer med Leder, skiftevis imellem de tilbageværende Yngeltableter, og Behandlingen er færdig for denne Gang.

Ved denne Fremgangsmaade har jeg af et Stade faaet 70 Pd. Homning et Aar, hvor der her paa Egnen kun hostedes 15 a 20 Pd. pr. Stade, saa jeg syntes nok dette kunde friste til at vove sig videre frem. Til Slut nu kun dette, at fremkommer der her i „L. f. B.“ Udtalelser imod min her maatte ikke være godt forstaaelige Fremstilling af Metoden, vil der fra min Side neppe blive givet yderligere Oplysninger eller Tilsvaer for til Vinteren, da min Tid er meget optaget om Sommeren.

2 Ægte eller blandet Race.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

Paa Foranledning af Hr. Biavlslærer C. J. Grønnings Artikel i nærværende Blads Nr. 7 d. Aar finder vi Anledning til her i Bladet at udtale os om denne Sag, idet vi antager, at G. henregner os til de „enkelte Biavlere“, der her i Landet i de senere Aar har gjort gældende, at det var heldigt ved Hjælp af fremmede Arter at krydse vor hjemlige Bi. Straks kan vi sige, at vi er af en stik modsat Mening som G. i denne Retning. I det efterfølgende vil vi søge at paavise, at Krydsningerne er at foretrække fremfor de rene Racer og da særlig fremfor den danske. Hidtil har vi ikke udtalt os om dette Spørgsmaal her i

^{*)} Magasinkasser til en 7 a 8 Kammer egner sig udmærket hertil.

Bladet, da vi først ønskede at opnaa nogle flere Erfaringer paa dette særlige Omraade, og ogsaa fordi vi vidste, at enkelte Biavlere vilde anse det for at være fri Reklame, da vi jo som bekendt er Forhandlere af Krydsningsdronninger; men efter at Hr. Grønning har skrevet sin Artikel finder vi det passende at fremkomme med vore Erfaringer og Anskuelser i denne Henseende.

Naar G. nævner de daarlige Resultater, det har været uopaaet ved Krydsningen af de forskellige Rvagracer, og fremsætter som sin Mening, at forholdsvis lige saa daarlige Resultater vil der opnaas ved Krydsning af de forskellige Viracer, saa maa vi sige, at vi betvivler dette i høj Grad. I det hele taget finder vi det temmeligt meningsløst at gøre Sammenligninger mellem Bierne og vore større Husdyr. Vi havde fundet det mere rimeligt, om G. havde fremdraget Resultaterne af Raceblandingen paa Fjærkræavlens Omraade i Stedet for; thi imellem f. Eks. Høns og Bier er der dog ikke nær saa stort et Spring, som der er imellem Bier og Heste eller Køer.

I de sidste 15 Aar har vi haft Lejlighed til at iagttage Raceblandingen's Virkning paa en Hønsbestand paa ca. 50 Høns. Til denne Hønsbestand, der til at begynde med bestod af danske Høns, er der nu og da bleven tilført italienske Haner, og fremmede Rugeæg har nogle Gange været benyttet. Dette har ført til, at vist nok fire forskellige Hønsracer er bleven blandede sammen til en. Der har ikke været foretaget noget særligt Udvalg af Rugeæg; men derimod har de smukkeste og største Haner været foretrukne som Tillægsdyr. I Følge G.'s Anskuelse skulde denne Fremgangsmaade, der har været fulgt temmeligt planløst, jo have ført til, at denne Hønsbestand skulde have kommet til at bestaa af en fortrøblet, vantreven og uklimatiseret Hønsrace, der snart vilde forjaa. Men dette har dog ikke været Tilfældet. Tværtimod, Hønsbestanden har derimod i det forløbne Tidsrum forbedret sig betydeligt, idet Hønsene er blevne smukkere, kraftigere og mere rigtlæggende Dyr, end de var i Forvejen. Som det i dette Tilfælde er gaaet med Hønsene, føle vi os temmeligt overbeviste om, vil det ogsaa komme til at gaa med Bierne, naar de bliver krydset med fremmede Racer.

I Hr. Lærer Smiths, Bjerstedts Artikel om Indavl og Raceblanding finder vi ikke noget væsentligt Støttepunkt for Hr. Grønning's Paastande. Det kan gerne være, at Hr. Smiths Bier efter en Aarvæks Forløb ikke udviklede sig saa godt, som de tidligere havde gjort; men dette kan hidrøre fra

andre Aarsager end netop Racens Ubartning. Det er meget sandsynligt, at G. har foretaget Dronningstifte i sin Bigaard paa en Maade, som har været mindre heldig for Bevarelsen af en god udviklingsdygtig Virace. I Løbet af en halv Snes Aar kan man nok ved at drive en daarlig Dronningavl eller ved at overlade til Bierne selv at foretage naturligt Dronningstifte uden at tillade naturligt Sværming saa en forringet lidet udviklingsdygtig Virace, hvilket vi antager, G. ikke vil benægte.

Det er nu flere Aar siden, at de første italienske Bier blev indført her til denne Egn, og mærkeligt var det den Gang at se, hvilken Forkærlighed de unge brune Dronninger havde for at parre sig med Droner af denne Race. Vi har vore Bier staaende 3 Fjerdinge fra det Sted, hvor den Biavler, der ejede Italienerne, havde sine staaende; men allerede det første Aar fik vi to Dronninger befrugtede ved Italiendroner, og omkring hos Rubebiablerne sporede vi om Efteraaret mange Steder de „gules“ Virkna. Endogsaa i en Afstand af omtrent en Mil var en Dronning bleven befrugtet af en italiensk Drone. Virkningen af dette udeblev ikke; thi det følgende Aar viste det sig, at de Familier, der indeholdt Krydsningsbier, udviklede sig langt bedre end de rene brune. Hos Rubebiablerne svarmede disse Bier tidligere og samlede bedre end de almindelige, og de to Staber, vi selv havde med dette Slaags Bier, udviklede sig særdeles hurtigt om Foraaret og samlede i Løbet af Sommeren hver for sig en betydelig større Mængde Honning end nogen af de bedste af vore brune Familier. Dette overbeviste os om, at Indførelsen af fremmede Viracer kunde saa en stor Betydning for vor fremtidige Biavl. I vor egen Bigaard har vi siden den Tid af og til indført italienske Dronninger, og største Parten af vore Bifamilier bestaar nu af en Blanding af italienske og brune Bier. I de senere Aar har vi derfor haft rig Lejlighed til at gøre Sammenligninger mellem Krydsningerne og den rene danske Race. Det der særlig udmærker de første frem for de sidste, er deres mildere Sindelag, deres stærkere Ungledrift, deres større Flid og deres store Dygtighed til at bekæmpe Voksmodlene. Siden vi har faaet Krydsningerne gør Møllene ikke vore Bier nogen nævneværdig Skade mer. Til Bekæmpelsen af Bipesten har Krydsningen ogsaa Betydning; men for at der ret skal kunne opnaas noget i den Retning ad denne Vej skal der foretages et særligt Udvalg af Tillægsdyr, men for at kunne det, er det nødvendigt at have et Bestbieri til sin

Raadighed til at prøve sig frem i; men det er ikke hver Mand's Sag at have det.

G. skriver, og foruden ham enkelte andre, deriblandt Hr. Lærer Hoffmann, Høismarke, Næstved, at første Krydsning mellem de fremmede og den danske Birace undertiden kan give gode Bier, men at det derefter hurtigt vil gaa ned ad Bakke med disse Biers gode Egenstaber. Passer dette nu med Virkeligheden, er der Grund til at spørge? Dertil kan vi i Henhold til vore egne Erfaringer svare et bestemt Nej. I Fjor havde vi i vor Bigaard et Stabe med Bier af tredje Krydsning; det blev det bedste blandt nogle og tyve. Bierne i denne Familie var saa stikkelige, at de i Sommertiden, naar det var godt Vejr, kunde lade sig behandle uden Røg, uden at der var en Bi, der rørte sig for at stikke. Barringen af Dronningerne i denne Afstamning havde foregaaet i Flæng; de første to Gange ved brune Droner, den tredje ved en italiensk. Sidste Sommer fremavlede vi 3 Dronninger fra denne Familie til eget Brug, altsaa sjerde Krydsning. Familiernes, der indeholde disse Dronninger, har i Foraaret udviklet sig godt; de er mere fredssommelige og ynsler bedre end de ægte brune Familier. Vi tvivler ikke om, at disse Krydsninger efterhaanden som de udarte fremdeles vil vedblive at give gode Bier, naar blot vi sørger for at tilføre nyt Blod en Gang imellem. At der deraf skulde fremkomme en forkrøblet, vantroven, uklimatiseret Birace, der ikke passer hverken til vort Klima eller Vegetation, er noget, som vi foreløbig ikke kan indse, og som vi vanskelig kan tro paa. Det var østfæltigt, om Folk, der fremsætter slike Teorier, vilde møde frem med Beviser for, at det virkelig forholder sig saaledes, som de paastaar, for det falder vanskeligt for os og maaske ogsaa for andre, hvis Erfaring gaar i modsat Retning, at tro paa saadanne Teoriens Rigtighed, naar de ikke er ledsagede af praktiske Beviser for, at det virkelig forholder sig saaledes, som der paastaas. Derfor, som kun frem med Beviserne og lad det ikke blive ved tomme Ord alene; vi er villige til at lade os overbevise og skal med største Fornøjelse atter stifte vore Bier om til den rene danske Race, jaafremt det viser sig, at der kan opnaaes bedre Resultater ved, at benytte den fremjor Krydsningerne; men saalænge vi ikke er blevne overbeviste om dette, synes vi ikke nogen kan fortænke os i, at vi holder paa og anbefaler til andre, hvad vi selv synes er bedst; det vilde da være urigtigt at gaa imod den Overbevisning, vi er kommen til i Erfaringens Stole.

Til Slutning endnu et Par Ord: Den danske Race er haardsfor, men meget stikke-lysten og daarlig til at bekæmpe Bøksmøllene, som er mange Biavlere's Skæb; den italienske Race er mindre haardsfor, men meget fredeligere og flittigere, bedre til at ynale og langt dygtigere til at bekæmpe Møllene end den rene danske Race. Det, som det altsaa gælder om, er at forbinde den danske Races Haardsforhed med den italiensktes øvrige gode Egenstaber, og det opnaaes ved Hjælp af Krydsningen.

Biens Sindsstemninger.

Forst slaa de Angrebet tilbage, fra Defensiven gribe de til Offensiven og følg Tøvene til Dørs eller de forvirres saaledes, at de kæmper blindt, mod Ven eller Fjende og tilsidst plyndrer deres eget Hjem, for at slutte sig til Røveries. Noget heldigt Middel mod Røveriet er Brændevinen derfor ikke og den moderne, rationelle Biavler benytter den ikke heller. Han lukker for det angrebne Stabe eller flytter det bort eller giver Røverne, om de findes i hans egen Bigaard, andre Ting at tænke paa end at gaa paa Røvertogt. Hvor forskelligt er Indtryk saar vi ikke af den lille Bi, naar vi se den ved dens forskellige Opgaver i Livet! Hvor livsglad og flittig flyver den ikke fra Blomst til Blomst i det varme Sommervejr. Naar den har suget alt hvad den kan bære, se vi den sætte sig paa et solbeskinnet Blad paa Læsiden af en Buks for at udhvile sig. Den trækker Bagtroppen hurtigt ud og ind, den aander dybt, den har anstrengt sig. Hvor sorgløs sidder den ikke der og døjer! Saa sorgløs, at vi kunde misunde den en saa pligtopfyldende Tilværelse.

Ligesom Mennesket i Længden kun føler Glæde og Tilfredshed ved at have en Pligt, som det fuldt ud opfylder, saaledes ser vi det hos Bien. Under Regnvejr, naar den sidder indestængt i Stuben og intet har at foretage sig, er den pirrelig. Det samme er den, naar den har det aller travleste, under et rigt Træk. Stil dig da hen i Flugtklinjen foran Flyvehullet og du er straks omringet af en Skare vrede Fyre, som sværmede omkring dit Ansigt for at søge et saabart Punkt.

Farverne have en meget forskellig Indvirkning paa Bierne, som man af talrige Erfaringer ved. Sort ophidser dem. En Biavler havde en sort og en brun Hund,

den sorte blev altid stufket! Lubbock og Herrn. Møller have gjort omstændelige Forsøg med Farverne, men de kunde dog ikke blive enige om hvilke Farver, der var mest yndede. Det drejer sig nærmest om de blaa og røde og man mener, at det har haft Indflydelse paa Blomsternes Farve, idet Bierne foretrække de røde og blaa og ved at disse bliver mest bestovede, bliver der flere og flere af denne Farve. Sit højeste Udtryk for Stemningen synes Bien at lægge for Dagen gennem Landehullernes Stemmeapparater. De fleste paa Landet kende den Lyd, som man hører, naar man i Sværmetiden lægger Øret til et Stade hen ad Aften, en Ty-Ty, eller en Gau-Gau. Det er de unge Dronninger, som frembringe dem og et sikkert Tegn paa, at Stedet i de nærmeste Dage vil give en Estersværn. Forsværmen er dragen ud med den gamle Dronning og de unge Dronninger bo da hver i sin Celle uden at turde vove sig frem. Sneherredømmet er saa obligatorisk, at to frie Dronninger ikke kunne leve i samme Stade, men Stifetten fordrer, at de unge Dronninger skulle blive i deres Celler indtil den gamle Majestat er draget ud. Er Vejret regnfuldt kan det trække ud i Dage — ja ugevis, og de unge fodres da gennem et Hul paa Siden af Cellen. Forlader en ung Dronning utaalmodig sit Gemak ved at aabne Laaget, saa gaar den over Rubicon og dens Liv afhænger af en Dvekamps Udfald mellem den og den skinsyge Gamle. Skinsygen er her mellem Hersterne; den er stærk og kræver absolut at respekteres, hvad der er af stor Betydning for Samfundet, da dette kun kan huse en Moder. Naar nu den gamle er gaaet, kommer en af de unge ud og den første er da Dronning. Nu maa de øvrige vente. Utaalmodig gaar den omkring, for at stikke sine Medbejlere ihjel i deres Celler. Hvis Arbejderne ville sværme, saa bevoogter de Cellerne og forhindrer den i at tilfredsstille sin Skinsyge. Saa gaar den om og tytter, de indspærrede svarer lidt efter med at kva-kva. Det er denne Concert, man hører før Estersværmen kommer.

Philomella.

Dronningskiste i Wellsstaderne:

Af Jacob Olsen, Driftebrohus.

I en Narvælle har Spørgsmaalet om Dronningskiste været blandt dem, der af adskillige Biavlere er bleven skænket en

færdeles stor Opmærksomhed, det er jo ogsaa meget naturligt, da man forlængst har været klar over at uden en frugtbart Dronnings Tilstedeværelse er et Bisfolk værdiløst som Honningstade. Der er i Tidernes Løb fremkommet forskellige Maader, ved hvilke man kunde blive i Stand til at udføre dette Arbejde og det kan da ikke nægtes at der paa dette Omraade er gjort betydelige Fremskridt. Ved den gammelbogs Biavl da man udelukkende benyttede Kuben til Bolig for Bierne, og brugte den Fremgangsmaade, at formere ved Sværkning, var Dronningskiste kun lidet kendt af de fleste Biavlere, de stænkede ikke denne Side af Biavlens nogen væsentlig Opmærksomhed, det gif i saa Henseende ligesom af sig selv. Naar et Kubefolk sværmede, sløj den gamle Dronning med Sværmen ud, og Dronningskisten var da foretaget uden at Biavleren havde nogen Indflydelse derpaa. Det var en af de Ulemper, (om jeg maa kalde det saa,) som man stødte paa ved den bevægelige Tavlebygning's Indførelse, at for at vedligeholde et stedse kraftigt Bisfolk, maatte et regelmæssigt Dronningskiste omtrent betragtes for at være en Nødvendighed. Hvor ofte hører man ikke Udtalelser om at det eller det Bisfolk vil ikke trives, eller det Stade som gav det største Udbytte i Tjor er det allerdaarligste i Aar. Man kan ikke forstaa det, der bruges alle Kunstens Regler men ligemeget hjælper det. At det i alle Tilfælde er af Mangel paa en ny Dronnings Tilstedeværelse, er maasse for meget sagt, men der er næppe Tvivl om, at i Almindelighed er det en Følge af gamle og udslidte Dronninger. I Rammestaderne hvor der kun lægges an paa at høste Homning, medens Formering ved Sværkning kun undtagelsesvis benyttes, arbejdes der jo hen til at Yngelveden kan blive saa stor som mulig forinden Hovedtrækket indfinder sig, hvorfor der i langt højere Grad lægges Beslag paa Dronningens Uglægningssevne. Det er da let forstaaeligt, at naar denne Fremgangsmaade Aar efter Aar benyttes, uden at Biavleren skrider ind, vil man nu og da komme til at staa med saadanne Dronninger i sine Stader, der paa Grund af de nævnte Forhold mere maa udfylde Pladsen af Ravn end af Gavn. Ganskevist skifte Bierne selv Dronning, men efter min Erfaring sfer det kun meget undtagelsesvis, og vil ikke med Fordel kunde overlades til Bierne selv at bestemme.

Den Udbredelse som Wellsmetoden har faaet i de Aar den har været kendt her i Landet, er vel egentlig ikke meget stor, og har maasse indskrænket sig dertil, at enkelte Biavlere i forskellige Egne har gjort nogle

Forfølg i den Retning. Det er derfor ikke usandsynligt at Dronningstiftet ved denne Driftemaade er et af de Spørgsmaal, som har været Genstand for en mindre grundig Prøve. Der kunde jo indvendes, at i saadan et Dobbelstade, hvor der er 2 Dronninger om at besørge Uglægningen, kan det da ikke være saa absolut nødvendigt, at disse stiftes saa ofte som i Enkeltstaderne. Gaar man ud derfra, saa Sagen en hel anden Betydning, men ved en nærmere Overvejelse vil det let indses, at der endnu i højere Grad lægges Beslag paa de 2 Dronningers Uglægningsevne i den Slags Stader end det som Regel er Tilfælde i Enkeltstaderne. Thi Sagen er jo at det som der tilsigtes ved at de 2 Bisfolk kun ere adskillte ved et $\frac{1}{4}$ " tykt stærkt gennemhullet Brædt, er netop at saa fremkaldt en tidligere og stærkere Yngelanætning om Foraaret for begge Bisfollenes Vedkommende, end man i Almindelighed ellers er i Stand til at saa fremkaldt i Stader med en Dronning, og som Folge deraf faar vi hurtig opslidte Dronninger. Hvor ofte Dronningstifte skal foretages i saadanne Stader kan der maasse være delte Meninger om, men efter de Erfaringer jeg har indvundne, kan de ikke sjældent udfylde Pladsen tilfredsstillende, endog i den tredje Sommer, men maa da under ingen Omstændigheder blive ældre. Det Spørgsmaal ligger da nær paa hvilken Tid og paa hvilken Maade kan Dronningstifte i Wellsstaderne foretages. Allerede for flere Aar siden har jeg haft min Opmærksomhed henvendt derpaa, og ved forskellige Forfølg er jeg kommen til efterfølgende Resultater.

Min første Tanke var at stifte en af Dronningerne aarlig i hver af Wellsstaderne, og at dette skulde udføres i den egentlige Svermetid, altsaa medens Overrummet var anbragt til Fællesarbejde, men af forskellige Grunde blev jeg snart klar over at denne Fremgangsmaade ikke lod sig udføre tilfredsstillende. Dels havde det Indflydelse paa Udbyttets Størrelse, naar den ene Dronning blev fjernet, og dels var det forbundet med en Del Vanskeligheder, at for- maa dem til at opføre Dronningceller, saalænge Fællesarbejdet var i fuld Gang. Af Mr. Wells Beretning i Aargangen 1897 Side 53 fremgaar det jo, at naar den ene Afdeling i et Wellsstade bliver dronningløs, ville Bierne forene sig med det andet Folk, og hvis Dronningtabet sker om Foraaret samle Bierne i den Afdeling Honning og Blomsterstøv, men gøre ikke noget Forfølg paa at oplukke en Dronning førend begge Yngelrummene er overfyldte med Bier. Her er altsaa et Punkt hvor det kunde synes

at foreligge en Hindring af en saadan Art, at den ikke under almindelige Forhold vil lade sig fjerne, uden at der maa tilføres en ny Dronning eller en Sværm. Thi naar den ene Dronning skal besørge Uglægningen, vil det vistnok noget sjældent indtræffe, at den foruden at vedligeholde Tabet af de afslidte Bier, som paa den Aarstid er ret betydeligt, tillige skulde blive i Stand til at overfylde begge Yngelrummene i den Grad, at de af Hensyn dertil vilde bevæge sig til Udflækning af Dronninger. I Sommeren 1895, altsaa 2 Aar forinden dette Spørgsmaal blev omtalt i Blidende, havde jeg gjort ganske den samme Erfaring, med Hensyn til Biernes Tilbojelighehed til ikke at vilde opføre Dronningceller, naaget jeg overflyttede Tavler fra andre Stader med den passende Yngel. Jeg prøvede da at indhænge en Dronningcelle i Beskytter, midt i den dronningløse Afdeling, og i alle Tilfælde bleve de vel modtagne og Dronningerne befrugtede. Jeg betragtede det derfor som en ikke ringe Fordel, at man ad denne Vej vedblivende kunde opretholde de 2 Yngelrum uden at gøre andet end at indhænge en saadan Dronningcelle, som paa den Aarstid hvor Overrummet er anbragt ikke er vanskelig at staffe tilveje. Et andet Spørgsmaal er jo om det med Fordel lader sig udføre netop paa den Tid af Aaret, hvilket jeg tidligere har udtalt at være nogen Tvivl om.

Jeg har kun benyttet den Fremgangsmaade naar Dronningerne er gaaet tabt, men dermed ikke meget ofte naar denne skulde stiftes efter mit Døst. Snidlertid ser jeg foreløbig saaledes paa Dronningstifte i Wellsstaderne og betragter det som det sikreste at oplukke dem i andre Stader eller i et dertil indrettet Rum bagved i Wellsstadet med sin egen Udgang, men det er jo mulig at Forfølgene ad Aare vil kunde forandre denne min Anskuelse noget.

Nogle af Betingelserne for heldig Biavl.

Af

G. W. Doolittle. Efter A. B. Journal,

—:—

For at være heldig i Biavl er det nødvendigt at have et godt Kammerstade af et eller andet Slags, og naar der særlig lægges an paa at avle Tavlehonning, maa Yngelredet ikke indeholde mere end 1800 a 2000 Kubiktommer inden for Kammerne.

Alle ved, at Bierne samler Honningen i Stedet for at frembringe den, og at der bliver Bier af de *Wg*, Dronningen lægger; derfor er det en Selvfølge, at jo flere *Wg*, Dronningen lægger, jo flere Bier bliver der i Stedet, og jo flere Bier dette indeholder, jo mere Honning faar vi. Som Følge deraf er Dronningen Frembringeren af Honningen. Derfor maa vi, hvis vi ønsker et godt Udbytte af vore Bier, sørge for, at de har gode frugtbare Dronninger, der vil fylde Tavlerne med *Ngel* før Træktiden, saa at Bierne, naar Trækket begynder, er nødsagede til at fylde Honningen i Delingskasserne, fordi der ikke er Plads til den andre Steder.

Men hvorledes opnaar vi Tavler fulde af *Ngel*, og rigeligt af Bier til at udføre Arbejdet, naar vort Honningtræk begynder? — Saa snart Foraaret indtræffer, undersøges Bierne, ved at Tavlerne løstes op af Staderne, og hvis Familierne er svage, indsnævres Pladsen ved Hjælp af Indstuds-dørene til saa faa Tavler, som Bierne kan dække, for at der kan blive den tilstrækkelige Varme for *Ngel*udviklingen. Naar Dronningen har fyldt Tavlerne med *Wg*, indskydes der en tom Table mellem *Ngelen**); i Løbet af nogle faa Dage vil den ogsaa være belagt med *Wg*, og paa den Maade fortsættes der, indtil enhver ledig Celle i *Ngel*rummet er belagt med *Ngel*.

Det vil saaledes ses, at Dronningen kommer til at lægge sine *Wg* midt i *Ngel*redet, hvor der er det varmeste og mest passende Sted for den yngste *Ngel* at udvikle sig, og ikke i Yderkanten af *Ngelen*, hvor der er mere koldt. Efter at Stedet er bleven fyldt med *Ngel* og Bier, siger det ikke saa meget, hvor Dronningen lægger sine *Wg*, da Vejret da er varmere, og Bierne talrige. Saa snart den stærkeste Familie har sit *Ngel*rum fyldt med *Ngel* udtager da en Table, hvoraf *Ngelen* lige er i Færd med at gnave sig ud af Cellerne, og indhæng den i en af de svagere Familier, giv den stærke Familie en tom Table til Dronningen at fylde igen, og vedbliv saaledes indtil alle *Ngel*rummerne er fyldte med *Ngel*.

Naar dette er udført, sæt saa Delingskasserne paa, og som nævnt ovenfor, hvis der bliver indsamlet Honning, saa vil den blive affat i disse Kasser. Hver Delingsrumme bør have et lille Stykke Table fastloddet foroven som en Begyndelses-

strimmel eller ogsaa fyldes helt eller delvis med Kunsttavler af tyndeste Slags for at formaa Bierne til at arbejde mere beredvilligt i dem. Det midterste Sæt *Delinger* i hver Kasse skulde gerne indeholde overgæmte Tavler fra forrige Aar. Saa snart der er nogle faa *Delinger* færdige, udtages de, for at de ikke skal faa et snarvet Udseende af, at Bierne særdes over dem, og nogle tomme anbringes i deres Sted; der-ved foraarfages Bierne til med fornyet Styrke at arbejde paa at faa den tomme Plads udfyldt, der fremkom, hvor de færdige *Delinger* blev udtagne, og saaledes fortsættes der med at udtage fulde *Delinger* og give tomme i Stedet for, saa længe Trækket varer.

Men der er en anden Ting, der spiller en vigtig Rolle i denne Henseende, og det er, at man har et grundigt Kendskab til den Egn, man bor i. I næsten alle Egne, hvor der kan holdes Bier, er der visse Planter eller Træer, som afgiver et Overskud af Nektar paa en vis Tid af Aaret, medens der bortset fra dette kun kan opnaas lidt mere Honning, end hvad der er nødvendigt til Biernes daglige Behov. Derfor vil det staa klart for alle, at hvis der ikke opnaas noget Overskud fra et saadant Træk, saa vil der intet kunne opnaas det Aar. Af dette vil det ses, at for at være en heldig Biavler maa man have Kendskab til Egnen man bor i, samt vide, hvorledes Bierne kan frembringes til at drage Nytte af Trækket i den rette Tid.

For man fejl paa dette Punkt, er der ingen Fordel ved Biavl. Her i central New York samles vor Honning hovedsagelig fra Lindetræerne, der begynder at blomstre imellem den 5. til 15. Juli og i Reglen varer fra 8 Dage til 3 Uger, efter som Vejret er. I andre Egne af denne Stat giver Hvidkløveren, der begynder at blomstre fra 15. til 20. Juni, Hovedtræk, og atter i andre, Boghveden, der afgiver Honning i August; men da næsten alle faar Honning fra Lindetrækket, lad os saa holde os til dette Træk. Ligt imidlertid at det paahviler enhver Biavler ved nøjagtige Jagttagelser at overbevise sig om, hvad Tid og fra hvad Steder hans Honningoverskud samles, for at der saa kan arbejdes i Overensstemmelse dermed. Efter at have bestemt hvad Tid, vi kan forvente vort Hovedtræk, saa er den næste Ting, vi har at gøre, at sørge for at opnaa den størst mulige Mængde Bier i rette Tid til dette Træk ved at gaa frem som oven for anvist.

Hvis en Landmand har en Kornmark, som skal høstes, saa lejer han sine Arbejdere naar Kornet er modent, ikke før eller efter;

*) For den ældre og erfarne Biavler kan *Ngel*spredning ofte bringe store Fordele, men det maa paa det bestemteste forraades Begyndere at benytte *Ngel*spredning, da den ofte vil bringe Tab i Stedet for *Ngel*. Red.

men ved Biablen er det dog kun faa, der ofrer denne Saa nogen Opmærksomhed, saa Bierne bliver i Reglen frembragte saa sent, at de bliver Forbrugere i Stedet for Frembringere, og af den Grund hører vi ofte Folk, der har forsøgt sig som Biablere, flage over, at Biavl ikke kan betale sig.

For at kende, hvorledes man skal faa Biernes Udvikling til at passe efter Egnens Trækforhold, maa man vide, at efter at Eggaet er lagt af Dronningen, gaar der tre Dage, før det udklækkes til en Larve. Denne bliver fodret i 6 Dage, i hvilken Tid den vokser, saa at den fylder Cellen; den bliver saa forseglet, og er derefter skult for Øjet i 12 Dage. Efter dette Tidsrum, der i alt udgør 21 Dage, fremkommer der en fuldt udviklet Bi. Denne arbejder inde i Stedet de første 16 Dage, hvorefter den er rede til at flyve ud som Markarbejder; omkring ved 45 Dage efter at den fremkom af Cellen dør den af Alderdom og en anden Generation tager dens Plads. Af det ovennævnte, kan det ses, at Eggene skal være lagte mindst 37 Dage før Honningtrækket, i Fald vore Bier skal faa Lejlighed til at arbejde med den største Fordel i Trækket.

Hvis nu Trækket er af Lindetræerne, der begynder at blomstre lad os sige den 10 Juli, saa skal Eggene til vore Arbejdere være lagte senest d. 3. Juni. Paa lignende Maade kan vi gøre vor Beregning for ethvert Træk, saa at vi har vore Bier rede til Tiden, naar det kommer.

Tillad mig at sige at disse to Faktorer, nemlig at opnaa mange Bier i rette Tid og Rendskab til vor Egn's Trækforhold, har mere at gøre med heldig Biavl end noget andet vedrørende denne Betsæftigelse.

Modgift mod Bigift.

Af Dr. med. Joseph Lange.

Universitetsassistent i Prag.

—:—
(Sluttet.)

Den saa udbredte Anvendelse af de allerede en Gang nævnte Alkalier var ligeledes Genstand for videnskabelige Undersøgelser. Naar jeg til Giftopløsningen af de her i Betragtning kommende Legemer, kommer Amoniak, Natronlud, kulsur Amoniak, Kalkvand, saa ser vi ved dem alle optræde en Formørkelse af Bigiften, og at der affætter sig et Bundfald. Prøver

man disse Bundfald i Kaninøjne, saa viser de sig alle fuldstændig giftige.

Man læser i de medicinske og apistiske Lærebøger, at af Alkalierne kommer navnlig Amoniakten i Betragtning og Anvendelse som Modgift, da det i Gasform trænger igennem Stikkanalen og saaledes formaar at neutralisere „Myresyren.“

Det første indrømmer jeg er rigtigt, og De kan let overbevise Dem om, at Amoniakten blandt disse Legemer i Virkeligheden formaar at virke gasformig paa Afstand. Naar jeg lukker begge disse Rør med en med Amoniak og med Kalilud mættet Watprop, saa vil der i „Amoniakrøret“ efter faa Minuters Forløb virkelig danne sig en Formørkelse i de øvre Lag, og efter at denne har bredt sig over hele Bæskken, efterhaanden affætte sig et Bundfald; Bigiften vil udsælbe sig, medens „Ludrøret“ ikke viser denne Forandring.

Jeg beder dog om at erindre, at Amoniakbundfaldet er et giftigt Bundfald, og at, selv om vi bringer det ind i Stikkestedet i Huden, derved højt kan opnaas en langsommere Opsugning, og deraf følgende langsommere Udvikling af Betændelsen.

Jeg samstemmer med hine fordomsrie Jagttagere, som berette om negative Resultater ved Prøver med Amoniak paa deres eget Legeme.

Vil man modvirke Bigift ved Hjælp af Syrer saa jordres der at de har en meget høj Concentrationsgrad.

Hidtil hyllet i dybt Mørke viser der sig for os en højt frapperende Rendsgering, det er Modgiften mod Bigiften ved en Række Stoffer, som vi betegne som Fermenter; det er Stoffer som forekommer i Legemets Kjertler, saasom Ptyalin i Spytet, Pepsinet i Mavekjertlerne, Pancreatinet i Bugspytkjertlerne, Papainet og Papayotinet, et Planteferment. Jeg tilføjer Bigiften en Knivspidsfuld Pepsinumgerman: blander Opløsningen og drypper den i Kaninøjne, disses Mangel paa Reaktion beviser at Bigiften er ødelagt. Om den af Biablernes anbefalede Anvendelse af Spyt i Virkeligheden hidfører nogen Helbredelse, maa jeg lade staa hen, da jeg ved mine Forsøg paa mig selv ikke iagttog nogen Indflydelse; alligevel tillader den omtalte Fermentvirkning en Forklaring.

Der gives endnu et Utal af Stoffer, som ere i Stand at udsælbe Bigiften i Form af Bundfald, uden dog derved at ødelægge dens Giftighed. De se her Bundfald tilvejebragte ved Alkohol, Jodtinktur, Platinchlorid, Carbolshyre, Pikrinsyre etc., de ere alle absolut giftige.

I Forsøgsglas er altsaa flere Stoffer i Stand til at ødelægge Bigesten hurtigt og sikkert og Spørgsmaalet er nu, har disse Stoffer ogsaa den Ene som Modgift ved Bistif, at komme i Betragtning og finde Anvendelse?

Jeg betegner i Dag Anvendelsen af Halogener (Chlor og Brom i vandig Oplosning) og Kalihypermangan som absolut rationelle, og støttende sig til en videnskabelig Basis virkende Midler mod Akuteatistik.

Naar man stryger den vandige Bigestopløsning eller den fra Braaden flydende Giftdrabe paa den usaaede Hud, saa tørrer den ind uden at frembringe nogen som helst lokal Virkning; for at udfolde sine Virkninger maa Giften indbringes i Hudens Væv. Efter dette ved det naturlige Stik eller ved et kunstigt Saar og Indbringen af Bigestopløsningen i Saaret, saa udvikler den stedlige Betændelse sig temmelig hurtig.

Naar vi nu anvende Modmidler, saa maa vore Bestræbelser gaa ud paa, saa snart som muligt at bringe dem i Forbindelse med den indpodede Gift, med andre Ord, ogsaa Modgiftene maa bringes ind i Hudvævet og ikke blot anvendes uden paa Huden. Dette kunne vi udføre ved Hjælp af den „Pravaste“ Sprøjte og Spørgsmaalet bliver da, er det overhovedet nødvendigt at tilstræbe og hidføre en Ødelæggelse af Giften paa Forgiftningsstedet?

Dertil kunne vi sige baade ja og nej, og understøtte det med Grunde. Den Kendsgerning staar fast, at Bistifket i det hele store og i de fleste Tilfælde kun er en øjeblikkelig Beskadigelse, og derom kunne Biavlerne levere utallige Eksempler af egen Erfaring. Saaret er vel smærtefuldt, men med Hævelsens Indtræden formindstes i Reglen Smærterne, men en meget fedelig Folge af Stikket er Ophobningen, Forandring af den ydre Legemsstikkelse, Hindring i Brugen af enkelte Organer (Øjne, Hænder) træde mere i Forgrunden. Beskadigelsesstedet spiller her selvfølgelig i første Række Hovedrollen.

Naar nu allerede Hævelsen i og for sig er ubehagelig, og allerede af den Grund en hurtig Ødelæggelse af Giften, navnlig for visse Erhvervsklassers Vedkommende er ønskelig, saa er der desuden endnu vigtigere Grunde som opfordrer os til at finde en sikkert lokal virkende Modgift.

Der gives, som det fremgaar af Biavlerens Dom paa de udsendte Spørgeschemaer, i Virkeligheden Meenester, som lige over for Bigesten maa betegnes som særlig modtagelige; for disse vil det være

en Belgærning snarest at befri deres Lege-mer for den saa stærkt irriterende Gift.

Ogsaa Stedet hvor Stikket er flet kan opfordre til hurtig Ødelæggelse af Giften, og det vil, selv om ogsaa Stik paa Tungen og i Halsen nu til Dags ikke mer er saa farefulde som tidligere, da Tracheotomi og Intubation kan redde et saadan truet Liv, være behageligere for Lægen, ved Injektion paa Stikstedet, at forstyrre den deponerede Gift lokalt.

Hvor længe efter Stikket Injektionen af Modgiften endnu viser sig virksom, derom mangler man endnu enhver Erfaring. Om Injektion i de hovnede Væv kan bringes i Anvendelse som rationelt Modmiddel, det maa først prøves, og det saa meget mere, som den Slags saarede altid først efter en vis Tids Forløb komme til Lægen, og denne ikke altid straks er til at saa fat i, og man ved de andre Akuteater ikke saa let finder Stikstedet som ved Bierne.

Vi Biavlere inødeste med Længsel en rationel virkende Modgift og ønske den i Biavlens og den stakne Meenesteflægtis Interesse, vi styre dog selv imod et andet opnaeligt og af saa mange Biavlere opnaet Maal, og det er, at være giftfast og saaledes uimodtagelig for Bigesten.

Om Tilbejærgelse af denne Tilstand hos Dyr, vil jeg ved Lejlighed berette om til mine Biavlerkollegaer. Jeg nærer det sikre Haab, at det vil lykkes at ødelægge Bigesten baade hurtigt og sikkert paa Stikstedet, samt ogsaa at gøre Biavlerne hurtigt og sikkert uimodtagelig for Bigesten.

Biernes Udvikling paa Bornholm.

Af H. D. Rosøen, Rønne.

Ved i ca. 12 Aar at have læst DBF.s Organ, „L. f. B.“, har jeg i de fleste Aar lagt Mærke til, at de bornholmste Bier ikke vil eller kan udvikle sig i de samme Tidspunkter som de sjællandske og fynske Bier, og i Folge Meddelelse om Vejret i „Gavnlinge Vint“ har vi her paa Bornholm en mildere Vinter, et koldere Foraar og som oftest en tørre Sommer, men til Gengæld har vi herovre et mildt Efteraar, betydelig mildere end i det øvrige Danmark. Trods alle disse forskellige Forhold drives Biavlen her i Almindelighed efter Tidsskriftets Forskrifter. Jeg antager at Redaktøren skriver Artiklen „Gavnlinge Vint“

ejter Vejrforholdene i sin Egn, og de er vist gode. Men Bornholmerne burde have andre Vint, ligesom Bestjylland har sin Medarbejder ved Bladet.

Bornholm har en mild Vinter, men Medaktøren paaminder om varm Vinter-pausing, men jeg har gjort den Opdagelse, at vi her kan overvinde godt, med en Pude bag og en over dem, om de end sidder luftigt indvintret, blot de har nok for Tanden. Vi har et koldt Foraar, og da tror jeg, at man ikke godt kan faa dem for varmt indpakket, ligesom man altid bør paase, at de ikke af Tavler har mere end een eller to flere end de kan bedække, en øvet Biavler kan omtrent se naar de trænger til en Udvidelse.

Ved Foraarsfodring herovre opnaar man ikke det man ønsker, nemlig tidlig og kraftig Udvikling, men kun Majshgdom. Yngelspredning har jeg i de sidste Aar ikke benyttet. Hovedtræk faar man oftest ikke her, forend hen imod St. Hansdag og det varer til Midten af Juli. Det bedste er, at have Honningtavler, som indhænge foran eller bagved Yngelredene, men hos store Familier begge Steder. Honninghøsten vil jeg overspringe, for vi tager Honning om der er nogen til overs.

Vi har de fleste Steder her paa Den Lyngmarker, som, naar Vejrforholdene tillade det, give en Mængde Honning, men da jeg ikke er nogen Elsker af at vinde mine Bier ind paa Lynghonning, giver jeg dem i Almindelighed 8 Pd. Sukker af en Hurtigfodrer, hvilket ofte er givet Bierne i Oktober Maaned, uden at de har lidt nogen Skade paa Grund af det milde Efteraar vi som oftest har, men det er bedst at paabegynde denne Fodring i Midten af September. Ved en saadan Indvintring er det efter min Overbevisning det rette, at borttage de Rammer som Bierne ikke bedække ved Oktobers Begyndelse, derved bliver Honningen borttaget og Sukkeret bliver det vigtigste Overvintringsfoder. Det er en Selvfølge at Tavlerne gemmes til Foraarsbrug.

Fra Kredsene.

Marhus og Omegns BF. afholdt sin Udstilling i Forbindelse med Marhus Amts landøkonomiske Selskabs Dyrskue i Marhus d. 1—2 Juli. Udstillingen var godt besøgt om Lørdagen, men derimod mere tarveligt om Søndagen, da der var Hestevæddeløb paa den modsatte Side af

Byen, der drog Publikum til sig. Et Foredrag om Biavl af Præsidenten for DBF., som blev afholdt om Søndagen, fik desværre kun faa Tilhørere. Et Bisolk, som Sekretæren havde udstillet, med fri Udflugt, blev forevist en Gang daglig, og vakte Tilskuernes Interesse. Til Udstillingen var anmeldt 27 Nr. af 18 Udstillere. Saagodt som alt det anmeldte var mødt. Præmiesummen var 155 Kr., 1. Pr. 20 Kr. 2. Pr. 15 Kr. Dommerne vare Dhrr. Herredsjoged Thorup, Vejassistent Peterfen, og Skovfoged Mogensen. Suppleant, Trafikchef Møller, Præmielisten ser ud som følger:

1. Præmie.

For Honning, Rauer, Elev. For Tavlehonning, Suedker Nielsen, Årsedrup. For Honning, Rasmusen, Koldt.

2. Præmie.

For Honning og Voks, Skomager Christensen, Aarhus. For Honning, Suedker Emmark, Aarhus. For Honning og Voks, Skovfoged Mogensen, Skibholme. For Honning, N. F. Nielsen, Elev. For Klostermjød, P. A. E. Møller, Københavns Honninghus.

1. Kl. Præmiediplom for et Bihus og Vokstavler, Nielsen, Årsedrup.

Christensen, Sekretær.

Ekko fra Staderne.

Jeldsted, 28 Juni.

Følgelig er Interessen for Biavlsagen ikke den mest udmærkede for Tiden, og Grunden er jo naturligvis de sidste Aars daarlige Udbytte, men en Ting bør dog heller ikke forties, at en stor Del af Skylden ligger hos Biavlerne eller Biholderne selv. Hvorfor? Man har forjont at dygtiggøre sig selv, en nødvendig Vættigelse, hvis man skal kunne klare sig i vanskelige Tider og bære Sagen frem. Nu vil jeg gerne tilføje, at Overgangen fra Naturbiavl til Kunstbiavl ikke er saa let, og at den kræver Tid og Forberedelse, saa en Undskyldning kan nok med rette tilvebringes, men alligevel er der noget tilbage som ikke ophæves: Forsømmelsen af at benytte Hjælpemidlerne der tilbydes gennem Foredrag og Tidsskriftet. Bore 3 Møder have kun været sparsomt besøgte i Aar. Vi venter her et godt Aaar, saa vil det nok faa bedre Gænge. Det synes ogsaa i Tjeblikket, at det vil blive jævnt godt. Her har været fortrinligt Træk paa Ågertaal og Hvidkløver, og Familierne ere

nu stærke allejammen. Et 12 × 10 " Stade har udviklet sig fra 7 til 19 Helrammer og 9 halve i Magasinet, 2 " tykke. Jeg har 15 Familier ialt. Sidst i Maj fødrede jeg lidt. Der berettes, at der et Par Steder her paa Egnen døde Bisolf af Sult.

Lypelse Skole, 6. Juli.

Bierne arbejder udmærket, jeg begyndte Sommeren med et Par og tyve Folk i Huse, og jeg har nu 27 næsten alle med megen Honning, der er bestilt 800 Pd. Honning.

H. J. Lambert.

Berdslof, Næbyholm, Staane, 3. Juli.

Vi har nu faaet godt med Regn, faar vi nu Varne igen en 3 Ugers Tid, saa samler Bierne megen Honning endnu. Boghvæde og Lyngtræk findes ikke paa min Egn. Jeg benytter baade Høj- og Lavnormalstader, jeg synes bedst om det sidstnævnte, men jeg begyndte med Højnormalmaal.

P. N. Berglund.

Savnlige Vink.

Bejret (11 Juli) har i de sidste 14 Dage været særdeles godt for Bierne, idet Regnen der faldt i Begyndelsen af Maanedens gav Plantebæksten forøget Kraft. Paa alle Egne med tidligt Hovedtræk har Bierne samlet megen Honning, flere Biavlere har meddelt, at de ventede at faa over 50 Pd. Honning i Gennemsnits Udbytte pr. Stade, men ogsaa i Nar er der endel Biavlere som har undladt at give deres Bier Plads i rette Tid. Vi har endog i Begyndelsen af indeværende Maaned, set flere Bisolf som har staaet paa 10 a 12 Rammer i Hovedrummet og uden Magasiner, det er altsor lille en Plads til et stærkt Folk. Følgen deraf er at vedkommende Biavlere, naaget Alaret er godt, kun faar et lille Udbytte af sine Bisolf. Nu har Vinden begyndt at blomstre og den søges stærkt af Bierne, saa hvis Varmen vedbliver saa bør der gives Plads, enten med Rammer med Kunsttavler eller med udshingede Tavler.

Sværmens Antal har i Nar været temmelig stort, men i denne Henseende viser der sig dog stor Forskel ikke alene i Landets forskellige Egne, men ogsaa i de enkelte Bigaarde.

Yngelredens Udvikling har naturligvis under de forskellige Trækforhold ogsaa været forskellig. Fra nogle af de Egne, der have haft et godt Udbytte, klages der over, at Yngelen er aflaget altsor stærkt, saa at man frygter for, at faa et altsor ringe Antal Bier til Overvintringen. Denne Fejl hidrører fra altsor smaa Stader. Naturligvis er der endnu rigelig Tid til at faa saadanne Familier stærkere udviklede inden Jndvintringen, men dertil udkræves enten Fodring eller Træk, og det kommer derfor an paa, at Biavlere er opmærksom paa, at Fejlen i ethvert Tilfælde bør rettes. Der habes dog endnu mange flere Eksempler paa Klager over en altsor stærk Udvikling af Yngelreden, saa at denne har bredt sig langt ind i Honningrummet. Endnu afgiver Hvidfløveren og andre Kloverarter (Miske) dog

mange Steder et meget godt Træk. I Egne, der endnu kunne vente godt Træk paa Hvidfløver, Lind, Boghvæde eller Lyng, tillægge vi ikke denne Omstændighed nogen uheldig Birtning. Derimod burde man naturligvis i de Egne, der savne saadant Træk, have undgaaet denne Fejl ved itide at anbringe Dronninggitter foroven eller bagved Yngelreden eller begge Steder for at begrænse denne. Det vilde naturligvis have forøget Udbyttet.

Nedbygning af Kuben i Trugstader er ogsaa i Nar forsøgt i stor Udstrækning, og da Trækket har været godt, er Nedbygningen i Almindelighed lykkedes, idet hele Yngelreden efterhaanden har faaet Plads nede i Trugstadet. Hvor denne ikke er lykkedes er Fejlen i Reglen den, at Folket enten har været for lille og svagt eller, at det er sat saasent til Nedbygning saa det allerede har opført Viserceller, og derfor, trods den stærke Udvidelse af Pladsen, har afgivet en Sværm. Hvis nu Stadets Overrum er stort nok til at rumme Kuben, og Egnen ikke har Eftertræk, tilraade vi i saadanne Tilfælde, at lade Kuben blive staaende hele Vinteren igennem i Stadet. I smaa Stader maa man enten „overføre“ Bierne eller flytte Kuben fra Stadet. Overføring af Bier kan særlig anbefales i det Tilfælde, at man antager, at Kuben har en slet Dronning. Det vil nemlig være meget besværligt at flytte Dronningen i Kuben, medens det er en temmelig let Sag at foretage dette Arbejde i et Trugstade.

Kunsthværmene. Vi ontage, at man sikkert vil kunne gøre Regning paa Droners Tilstedeværelse, i det mindste hele denne Maaned ud, og Kunsthværmene ville derfor fremdeles kunne dannes endnu i et Par Uger med et heldigt Udsald. Vi har i flere Nar fundet vor Fordel ved at danne Kunsthværmene lige efter Hovedtrækkets Slutning.

Røveri. Saalænge Trækket er godt, vil man fremdeles behandle Bierne uden at ængstes for at fremkalde Røveri ved langvarig Behandling af flere Stader. Er Trækket sluttet, bør man derimod være meget varjomt i denne Henseende, thi i den varme Værsid er Røveri langt farligere end i den kolde. Dog skulle vi gøre opmærksom paa, at et godt Røgapparat, der kan udjende hele Skyer af Røg (s. Ets. en god Røglæser), ligesaa vel som Overprøjtning med Vand, naar det anvendes i Tide med Røverne, der nærme sig det aabne Stade, er i Stand til at hindre Røveriet i høj Grad. Mærker man imidlertid, at Røverne ogsaa begynde at angribe Stadets Jndgang, da bør man helst slutte Stadets Behandling for den Dag og ikke fortsætte den for sent om Eftermiddagen paa den følgende Dag. Udshingede Tavler bør under saadanne Forhold ikke indhænges paa ny for ved Solnedgang.

Honningjalg. Hvis man paa nogen Maade kan vente nogen Tid med at sælge sin Honning, da tilraade vi det ubetinget; thi Brierne ere altid lavest i Juli—September, og man bibrager ved tidligt Salg netop til at holde dem lave. Naar den høfede Honning er fuldmoden, da kan den gemmes paa et tørt Sted i aarevis uden at tage Skade. Dog bør den selvfølgerlig dækkes imod Støv og Insekter paa denne Værsid, i den kolde Værsid tillige imod fugtig Luft, s. Ets. ved Propper.

Vinterforraad. I de Egne, der savne Eftertræk, bør man allerede ved Honninghøsten tænke paa at bevare et tilstrækkeligt Antal forseglede Tavler i Staderne til Vinterforraad, idet man bør huske paa, at mindst 1/3 af hver Families Vinterforraad (yderst og oberst) bør bestaa af Honning. Resten kan gives som Randsirup paa et senere Tidspunkt.

Kundgørelser.

Bistader.

Biavlernes Opmærksomhed henledes paa mine nysjægtige solide Bivoliger, som jeg ved Specialitet-Produktion ser mig istand til at levere til særdeles billige Priser. Leveres franko paa Køberens nærmeste Jernbanestation.

Skriv efter Prisliste. Sendes franko.

Chr. F. Kjærgaard, Sunds pr. Herning.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer) faas atter i Nar hos **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg), Bane-adresse Vejstrup (for Svendborg). Prisen er i Nar 1—5 Pund 1,85 Ore, 5—10 Pund 1,80 Ore, 10—25 Pund 1,75 Ore, over 25 Pund 1,70 Ore. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ore pr. Pbd.

Ægte Bivokstavler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Nar i Stand til at garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Balsmaskine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 15" i □. Tillige leveres Drone- og Delingstavler. Prøver paa Forlangende gratis. Alsdrup St., i Februar 1899.

Snedker **F. F. Nielsen.**

Min prisbelønnede

Bi-pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

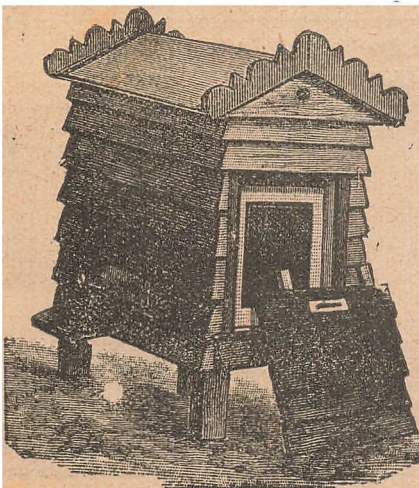
Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bi-bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Alle Biavlere

bør skrive efter Vejle Biavlerskabs-fabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlen hørende og sendes franko.

I. V. Boesen, Vejle.

Stor Realisation af Bivokstavler af ægte Bivoks.

Da jeg i 1899 vil have realiseret 9000 Pbd. Voks, tilbydes ægte Bivoks til følgende lave Priser: 1 a 5 Pbd. 180 Ore, 5 a 10 Pbd. 175 Ore, 10 a 25 Pbd. 165 Ore, over 25 Pbd. 160 Ore pr. Pbd.

Voks forarbejdes for 25 Ore i Partier paa 25 Pbd., derunder 30 Ore pr. Pbd.

Biavlerskaber i største Udvalg. Forlang min Prislister.

Chr. Nielsens, Viborg.

Dronninger

fra dansk Race faas hos Undertegnede a 3 Kr. pr. Stk.

Jens E. Pedersen.

Flong, pr. Gedehusene.

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Ore pr. Stk. Med Forjendelsesporto 90 Ore.

Gartner **N. Løven, Nørhæl, Frederikshund.**

Bed Bestillinger bedes Kammenaalet opgivet.

De billigste, bedste og mest attrakte Bivoliger og Udslyngere samt de mest brugte Smaaredstaber, ægte Bivokstavler havees al Tid paa Lager.

Illustreret Prislister franko.

Løved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

For Biavlere.

Da jeg bevislig importerer flere Cykler end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand til at levere en bedre Cykle til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,

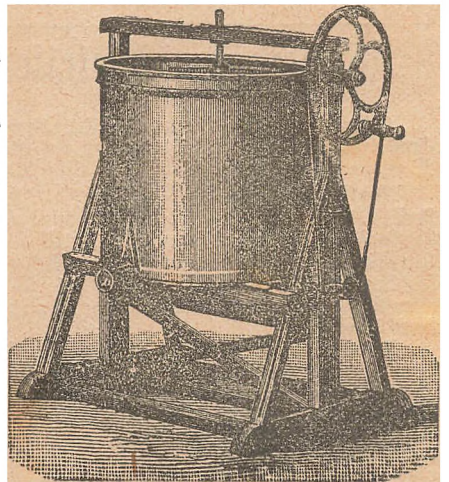
Jernbanegade 6, København V.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel For- eninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Premier.

N. S. Kristensen, Himmeløvej, Roskilde.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Proveglas i Træhulstre, pr. Stk. 15 Ø.
 Prima affebent Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod
 70 Ø.
 Prima Papgitter, pr. Fod 90 Ø.
 Ersteus fuldkomne Fodrer, 70 Ø.
 Pipibe (Gronnings Model), 2 Kr.
 Koerbs Fodrer, 60 Ø.
 Pibehatter, 20 Ø.
 Røgblæser (thf) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrogere 2,30.
 Viflor 19" høj 0,65.
 Strællekniv (Woods Model), 75 Ø.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Spartler, 5" langt Blad, 45 Ø.
 Tavlepore, 40 Ø.
 Tavletraad, engelsk, fortinnet, pr. Fd. 0,70.
 Porters Vitommer, 0,50.
 Reus Vitommer, 0,40.
 Lodbefænde, dobbelt 1,00.
 Bihandster, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
 Fiu Bestænger, af Blis 22 Dre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr.
 40 Ø.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanke Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk.
 5 Kr.

Strællebatter til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Honningløser, 80 Ø.
 Amerikanke Zinkfals, 30" lange, 0,22.
 Galvaniserede Bihushængsler, pr. Par 10.
 Engelse Honninghauer, Patent, af fortinnet Jærn
 1,00.
 Udslyngningspande med Patent Hænder, 2,85.
 Honningfi til Spanden, 60 Ø.
 Solbofskjemter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Boksfrenser, 30,00.
 Kunsttavleformer af Kobber, pr. Kv. 0,18.
 Hobards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylinder Udtømningsmaskine, 2 Tavler 12 × 12"
 Snortraf, Soldens Afstand 13 1/2, 22 Kr.
 Porcellæns Rebeæg, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønsringe, pr. 100 Stk. 0,60.
 Honningglas til Dverbinding, 1 Fd. pr. 100 Stk.
 9,50, pr. Stk. 10 Dre. 2 Fd. pr. 100 Stk.
 14,50, pr. Stk. 15 Ø.
 Abbots Honningglas (rigtig Facon), 1 Fd. pr.
 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14 1/2. 2 Fd. pr.
 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentpapir, 30" bredt, pr. M. 0,05 1/2.
 Propper af prima Kork til Abbots Glas, 1 Fd.
 pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Fd.
 pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Befrugtede Dronninger

a 2 1/2 Kr. pr. Stk. faaes fra 1. Juli hos Brdr.
 Nielsen, Ølserup pr. W.-Sterninge. Bestillinger
 modtages.

Agte Bivokslavler

faaes hos Linas Sogns BF. Boks forarbejdes
 eller byttes. Ordre bedes indgivet til D. Ras-
 mussen, Linas pr. Laven St. og Murer Kri-
 stensen Borre, Toldbrogade Nr. 109, Silkeborg.

De billigste

og bedste *Stader* og *Udslyngere* faas hos
 Snekker *N. Jensen*, Sjolte, Præstø.
 Stader havez paa Lager.
 Gode Røgnustere anbefales.

Vejsledning til Bivavl.

Af *B. C. B. Smith* i Bjergsted pr. Svebølle
 faas i enhver Boglade a 50 Dre. Naar 54 Dre
 tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Foreningsmeddelelser.

Svendborg og Omegns BF. holder Møde
 Svendborg den 23 Juli Kl. 2. hos Friskolelærer
 N. Niær i Trunderup. Bih. And.

Nalborg Amts BF. afholder d. 21.—22.
 Juli d. N. Udstilling i Forbindelse med samme
 Amts Landboforenings Dyrskue. Hvortil alle har
 Udstillingsret, men kun Foreningens Medlemmer
 faa den tilsendte Præmie udbetalt. Ikke-Medlem-
 mer tildeles kun Diplomer, lydende paa den til-
 delte Udmærkelse.

1. Af Honning udstilles mindst 2 Fd. i Glas
 faavel frystalkjæret som Hvideend, Vox 2 Fd.

2. Forvandlede Produkter: 4 Flasker eller Glas,
 Honningfager mindst 1 Fd.

3. Hjælpenidler for Bivavl, a. Stader, b.
 Medstaber, c. Kunsttavler, 1 Fd. Levende Bier
 kunne ikke udstilles. Udstillingsgenstanden jendes

fragtfrit under Nr.: J C, Bech, Danmarksgade
 Nr. 90, Nalborg, og hvis de ikke afleveres person-
 ligt, skal de være Torsdag Morgen den 20. Juli
 paa Nalborg Banegaard eller Fredag Morgen
 paa Dyrskuepladsen.

Bedommelsen foregaar Fredag Eftm. og Ud-
 stillingen aabnes Lørdag Morgen. Kl. 11 uddeles
 Præmie og Forredag holdes.

Kl. 3., Eftm., gives der praktisk Undervisning
 i Bivavlsstolen. De udstillede Genstande maa ikke
 mærkes med Navn. Saafremt de ønskes solgte,
 maa Salgsprisen være anført derpaa.

Udstillingskomiteen paatager sig intet Ansvar
 for eventuelle Bestadigelser af Udstillingsgenstan-
 dene, Bivavlsforeningens Medlemmer bedes talrigt
 at udstille.

Dommerne for Homning og forvandlede Produk-
 ter ere: Hr. Lærer Sørensen-Gaundrup, Hjerrits-
 lev, og Fru Jensen, Basker Skole. For Med-
 staber: Hr. Lærer Sørensen-Gaundrup, Hjerritslev
 og Hr. Vedvægter Chr. Jensen, Kisttrup-Nær.

Nalborg, den 23. Juni 1899.

Vejtrykelsen.

Indhold af dette Nummer:

Diens Sindsstemninger, af Filomella.....	201
Biernes Udvikling paa Bornholm, af H. D.	
Kofod.....	206
Dronningstjite i Bøllastaderne, af Jakob Olsen	202
Ekko fra Staderne.....	207
Fra Kredite.....	207
Foreningsmeddelelser.....	210
Gavnlige Bink.....	208
Kundgørelser.....	209
Modgift mod Bigift, af Joseph Bang.....	205
Ugle Bitingelser for helbig Bivavl, af G. M.	
Doolittle.....	203
Om Frembringelse af udslyngt Honning, af	
Dabant.....	197
Tidlig Angeludvikling, af J. Peterfen.....	198
Bandrebiavlens Glæder og Sorger, af W.	
Günther.....	195
Ugle eller blandet Race, af Brdr. Nielsen..	199

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlereforening“.

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned. den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ondes indryktede.

DBF.^s Biavlskole.

Paa Centralmødet i Aalborg blev det vedtaget, at der atter i Aar skulde afholdes Biavlskole i Roskilde under Ledelse af de samme Lærere som i Fjor, og da der fra forskellige Sider var udtalt Tilfredshed med den Maade Skolen arbejdede paa i Fjor, nemlig at søge at uddanne Eleverne til virkelig dygtige Biavlere, saa mente Skolens Forstandere, at den samme Plan ogsaa burde følges i Aar. Dog er der i Aar lagt endnu mere Vægt paa Dronningavl, og den store Betydning dette har for Biavleren at han selv kan udskælke Dronninger i tilstrækkelig Mængde, og at han kan bevare dem som Reserverdronninger, saa at han altid raader over gode befrugtede Dronninger, og kan anvende dem, enten for at give dem til Kunstværme eller for at give dem til Folk der er Viserløs eller har en mindre god Dronning, eller for at overvintre en eller flere Dronninger paa nogle saa Tavler bag stærke Folk, for om Foraaret at kunne sælge dem til Biavlere, hvis Dronning er gaaet tabt. Spørgsmaalet Natur og Kunstværme blev ogsaa i Aar grundig drøftet, og der blev givet Eleverne Besledning under hvilke Forhold og hvorledes Kunstværme bør dannes.

Da det sikkert kan interessere „E. f. B.“ Læsere, at saa noget at vide om Arbejdet paa Skolen, hidfættes her et Uddrag af

Skolens Dagbog: Tiden fra Kl. 9—12 Formiddag er anvendt til Foredrag og Overhøring, fra Kl. 3 til 6 til Arbejder i Bigaarden, og fra Kl. 7½ til 9 a 10 Aften til Foredrag og Diskussion.

Biavlskolens 5te Kursus aabnedes Mandag den 17. Juli med at Kristensen bød de mødte Velkommen til Biavlskolen og til Roskilde. Han mindede Eleverne om at der var meget at lære, for at blive en dygtig Biavler, for Biavleren galdt det om, at han til enhver Tid forstod at behandle sine Bier paa rette Maade, saavel Foraar og Sommer, som Høst og Vinter, og at det, for at faa et godt Udbytte, galdt om at have Kendskab til Biernes Levevis, Samfundsforhold og sin Egns Træk. Hidtil har den danske Biavl i al for høj en Grad hvilet paa Rubebavl, det var nødvendigt at Biavlerne, nu da Rubebavl var saa stærkt paa Retour, selv lærte at frembringe de til Driftens Bevaring og Udvidelse nødvendige Bisolk og Dronninger. Han haabede, at man ved godt og ihærdig Samarbejde skulde faa et godt Udbytte af de 14 Dages Ophold paa Skolen.

Biavlskolen havde følgende Elever: Jordbruger C. Madsen, Grovst, N. Suede født 1848. Jordbruger Hans Hansens Enke, Højby Lyng, Højby Skæll. f. 1853 Forvalter August Juslin, Esbo, Finland f. 1871. Froken Aine Sagulin, Somes, Finland f. 1866. Gartner Erik Dalsstrøm, Blom-

berg, Sverige f. 1864. Stræder Anders Christensen, Alsferg, Faarup, f. 1852. Nugkarl Jørgen Olsen, Alleshaug, Evedølle f. 1872. Smed Hans Andersen, Roskilde f. 1844. Richard Rasmussen, Clermenster, Narsballe f. 1873. Smed N. Kristiansen, Akirkeby f. 1847. Biavlslærer N. Hansen, Bodilster, Nexø f. 1870. Christian Henriksen, Jbsker, Evanike f. 1872. Lømver P. Peterfen, Roskilde f. 1859. Anton Bus, Lune Landbostole f. 1873. Lærer Jensen Jans, Uhrmager H. P. Hansen, Brobyværk f. 1864. Blittenslager Christofferfen, Nidløse, Sorø f. 1859. Fru Christofferfen, Stege f. 1858 og G. S. Thomsen, N. Rippinge. (Sluttes.)

Om Betydningen af Kunsttavlerne ved en rationel Drift af Biavlen.

Af Overlærer Schmiedeknecht.

Naar jeg tillader mig at besvare dette Spørgsmaal i Korthed, saa sker det for at tale de i den nyere Tid af rationelle Biavlere saa meget brugte Kunsttavlers Sag, og forebygge de Fordomme og Misgreb som Kunsttavlerne ere saa meget udsatte for.

Som bekendt bliver Vokset fremstillet af Bierne ved forhøjet Temperatur i Vokligen efter rigelig Rydelse af Honning, Blomsterstøv og Vand.

Det forlader i flydende Tilstand Afsondringsorganerne, som findes mellem de 4 sidste Bugringe, og stivner i Form af jmaa, mest afrundede 5-kantede, perlemoderagtige, glindsende, gennemsigtige og hvide Blade af omtrent 2 Kvadratmillimeters Størrelse, som man ofte kan finde paa Bunden af Stadet i stort Antal.

Ville Bierne nu bygge en Table, saa hænge de sig sammen til en draabeformig Klump, ikke uregelmæssig, med deres Fodhager den ene i den anden, men hele Klumpen er delt i Gader, som dannes af kædeagtige, sammenhængende Nætter af Bier.

Den sig i Bilkumperne udviklende Værme bevirker, at Vokset afsondrer sig fra Biernes Legemer. Et stort Antal Bier er da beskæftiget med at bringe Voksmaterialet hen til Byggestedet, benyttende Kaderne som Stiger og Veje.

Paa det Sted hvor en ny Table anlægges eller en gammel fuldføres, modtage de der posterede Bier de tilbragte Voksblade, bide og trykke flere sammen til en Voldt, og klæber samme fast, saaledes bliver

der nu søjet Klump til Klump paa den voksende Midtervæg, Cellerne formere sig, og paa samme Maade skrider ogsaa Forbygningen af Cellerne fremad indtil hele Tavlen er færdig. Det er indlysende, at denne Voksproduktion maa anstrænge Biernes Legemskraft meget, og man kan derfor forklare sig den hurtige Afstagen af Bier hos en Sværm som kommer i en tom Voklig *).

Men ogsaa Honning, megen Honning bruges til Bygningen af Tavler. Thi at Biværme som bleve bragte i en til Dels med gode Kunsttavler eller gode udbyggede Tavler forsynet Stade, selv ogsaa ved middelmaadig Honningsamling giver en ganske betydelig Høst, medens andre Sværme under ganske lignende Forhold og af samme oprindelige Størrelse, men som ikke fik nogen Tablebygning fordrede betydelig Tilskud af Foder til Overvintringen, har sin Grund deri, at der til Produktionen af et Pund Voks udfordres 7—10 Pund Honning, selv fraregnet Tabel ved den forløbte Honningsamling under Bygningen.

Eftertænkningerne og dygtige Biavlere have derfor altid omhyggelig opbevaret en med gode Tavler forsynet Voklig, for atter at anvende den til Optagelse af nye Sværme eller lade dem fylde med Honning af stærke Bivolk. Siden Dr. Dzierzons Lære om bevægelig Tavler har brudt sig en Vane, og Biavlen drives i større Maalestok med bevægelige Tavler, er ogsaa gode Arbejdertavlers Værdi bleven betydeligere, og jo mere denne anerkendes desto mere stiger Trangen til dem.

Ved Biavl med bevægelig Bygning bliver der lagt en ganske særlig Hovedvægt paa lige Tavler uden Droneceller; desværre lader disse sig ikke altid tage af Forraadet i den ønskede Mængde, ja der mangler sommetider Tavlestrimler til Paaflæbning af Forbygning. For at afhjælpe denne Mangel, kom man paa den Ide, at antyde Arbejdercellerne for Bierne paa tynde Vokstavler ved Fortryk; endelig lykkedes det efter mange Forsøg og Forbedringer at fremstille et Fabrikata, som med Hensyn til tekniske Fordringer ikke lader noget tilbage at ønske.

*) En væsentlig Grund til at Antallet af Bier i en Sværm saa hurtig aftager, er den, at der ingen unge Bier fødes i Forværm, førend den har været i Hus i mindst 22 Dage, og for anden Sværmens vedkommende kan der ofte gaa 30 a 40 Dage inden de første unge Bier fødes, og da der daglig gaar mange Bier til Grunde i Marken, er det let at forstaa, at Bierne i en Sværm hurtig aftager i Tal.

Kunstablerne kunne nu finde en mangedartet Anvendelse hos Biablerne.

1. Der er f. Eks. kommen en Forjærm, og denne skal bringes ind i et Stade. Dertil er Tilstedeværelse af Tavler ubetinget nødvendig. I Stedet for de sædvanlige Tavlestrimler, hvormed man sjælden opnaar lige Tavler, tager man en 2 Fingre bred Stribe af en Kunsttable, og man har ved Abning af Voligen det glædelige Syn, at Celleræerne altid løbe lodret (Afstand 36 mm. fra Tavlens Midte).

Jeg tillader mig at forudsætte den Omstændighed, at Sværmen først begynder med Bygning af Droneceller efter 3 Ugers Forløb. I Begyndelsen ere altsaa Kunsttablestrimler tilstrækkelige, efter 3 Ugers Forløb, hænger man hele Tavler ind.

2. Naar Biaberen vil gaa over fra Kubeavl til Stader med bevægelig Bygning. Straakuben faar en Undersatskasse, som har den nøjagtige Lysvidde, som det Stade med bevægelige Tavler der skal befolkes, og en Stages Højde. Denne Kasse kan være aaben for neden, den behøver altsaa ikke at være forsynet med et særligt Bundbrædt, da den kommer til at staa paa Kubens tidligere Bundbrædt. Kassejens Laag har en talerksom Abning i Midten, som tjener Bierne til Gennemgang fra Kuben til Kassen.

Denne Kasse bliver i hele sin Dydde forsynet med Kunsttavler der fylde Rammen og sat under Kuben. Meget hurtig tiltager Bierne saaledes i Antal at Rummet bliver for lille, og den have ikke alene i forbausende kort Tid taget samtlige Tavler i Brug, men Dronningen har efter kort Tids Forløb forsynet samtlige Tavler med Æg. Nu bliver det til Befolkning udfete Bihus fyldt med de i Undersatskassen indhængte Tavler, de manglende erstattes med Begyndelsesstrimler, Stadet lukkes og sættes nu paa det Sted som Straakuben før indtog. Den næste Dag faar Stadet tilsat en befrugtet Dronning i Bur eller en Biscelle i Cellebeskytter. At overlade det til de unge Bier ved Esteravl at fremstille en Dronning, vil jeg ikke raade til i dette Tilfælde, da der ved ensartet gunstigt Vejr en Sværming vil være uundgaaelig, hvis Biscellerne ikke efter 8 Dages Forløb bortstøres paa en nær.

3. Om Foraaet ved Revisionen findes gamle, ofte skimlede, slet byggede Arbejdertavler, der indeholde Droneceller, som maa fjernes. Der findes ogsaa en stor Del halvfuldendte Tavler, som man foreløbig med Fordel kan stille til Side, for at kunne anvende dem ved Indbringelse af nye Sværme eller Afleggere. Sædvanlig have

Yngelrummene to Etager af lige Højde; hos alle Bifolk bruges i Yngelrummets øverste Etage færdigbyggede Tavler, og i den underste Etage bliver anvendt hele Kunsttavler. Alle udbyggede ældre Tavler anbringes i Honningrummet. Naturligvis tænker jeg her paa stærke Folk, svagere fordrer en anden Behandling.

Saa snart Bifolket udbifker sig, ere Kunsttavlerne i Løbet af nogle Dage færdigbyggede, og Dronningen er bestæftiget med at lægge Æg i dem og forlader heller ikke den underste Etage, da hun har tilstrækkelig Bestæftigelse, og de nye Tavler giver hende Plads nok til Æglægning.

Tavlerne i den øverste Etage blive efter Yngelens Udlob fyldt med Honning. De med Nympheskud forsynede Tavler holder bedre under Honningudflygningen end de nyudbyggede, endnu aldrig til Yngel benyttede Tavler. Skulde der endnu, trods Fylbningen af alle Honningrum, findes nogle overflødige Arbejdertavler, saa ere disse velkomne Medgifter for Sværme og Afleggere, derved ere disse ikke i Forlegenhed med Hensyn til Anbringelse af den første Honning, og Dronningens Æglægning begynder straks i stor Maalestof.

4. Naar man vil lave en Aflegger, bliver der taget Tavler med tilbøvet Yngeltavler fra stærke Bistader. At erstatte de derved opstaaede Huller med smalle Strimler, vilde være ufornuftigt, da der i Reglen vil blive fortsat paa dem med Bygning af Droneceller.

Da maa der enten hænges færdigbyggede Arbejdertavler eller Kunsttavler i hele Størrelser ind. Jeg kan meddele, at det lønner sig, naar der udtages nye Yngeltavler af den øvre Etage af Yngelrummet, da at udfylde disse Huller med færdigbyggede Tavler fra det nedre Rum, og at hænge de til Fuldstændiggørelsen nødvendige Tavler neden under. Kunsttavlerne blive i den nedre Etage bedre udbyggede, fordi de blive udbyggede fra oven nedefter.

Ved Udvidelse af Yngelrummet gælder det samme. Ved Stader med to Etager, hvis første Etage er fuldtbygget, giver man alle Tavlerne i Nr. 2, den nederste Etage udfylder man med Kunsttavler.

Indtræder der Hovedtræk, saa er det af stor Vigtighed, at have Reserbetavler til at hænge ind i Staderne. De fyldte Rammer tømmer man med Honningudflygningen, for straks efter Udflugningen at hænge dem ind i Staderne.

Have Staderne Abning (Spundshul), saa lader der sig fremstille en udmærket Handelsvare. Man opstiller før Sværmingen ved Honningamlings Tid smaa

ſkaſter med Kammer og tynde Kunſttavler, ſom ſnart blive udbyggede og fyldte med den beſte Honning.

Kunſttavlerne ere altsaa en højt vigtig Opfindelse for alle Biavlere, og for tjener den ſtorſte Opmærksomhed. Ikke blot for Mobilavlen, men ogsaa en Biavler med Straakuber kan meget godt anvende dem, hvis han, ſom allerede nævnt, indretter en Underſatskaſte med Kammer.

Sammenfatter jeg altsaa det ſagte i Korthed, ſaa er Kunſttavlerne Nytte følgende:

1. Opnaaelse af lige Tavler.
2. Regelmæssighed i Bygningen.
3. Indſtrængning af den ellers overdreven Bygning af Droneceller.
4. Mulighed for altid at have gode Arbejdetavler paa ethvert Tidspunkt af Ingle-tiden.
5. Sikkeſte Opnaaelse af ſtørſt mulige Folkeſtærke i korteste Tid.
6. Opdræt af normale Bier ved hyppig Foryngelse af Inglelejerne.
7. Bierne ſkaones ved at de ikke behøver at jvede Boks eller at bygge, og Summa af det hele: Større, mindſt dobbelt Udbytte og mere Fornøjelse af ſine Bier.

Det kan aldrig fremhæves nok, at Bierne allerede fuldende Kunſttavlerne for deres Hjem, længe før de vilde tænke paa at bygge naturlige Tavler, og endvidere maa der lægges Mærke til, at man kan ſaa ſmukke Tavler hos alle Biſolk, uden at være i Beſiddelse af Sværme eller Af-læggere, idet man hænger Kunſttavler ind til dem, medens de uden diſſe ved tilſtede-værende Num fylde dette med Maſſer af Droneceller. Men et Folk, ſom kan tilfredsſtille ſin Byggelyſt, vil altid give bedre Reſultater end det ſom man kun giver udbyggede Tavler, derom herſker der ingen Tvivl.

For Begyndere paa de iſte Eftertrækſegne.

Af J. K. K.

—:—

VII.

Auguſt er den egentlige Høſttid for Bierne paa de iſte Hedeegne, nu gælder det kun om, at Vejret vil blive nogenlunde heldigt, for at Biavlerne kan ſaa et godt Udbytte af deres Bier i Form af en Mængde af den fede brune Lynghonning,

der har mange Belyndere blandt Forbrugerne, paa Grund af dens ejendommelige frydrede Smag. Det er en ſtor Fordel ſom Hedeegnens Biavlere har fremfor Biavlerne paa de mere frugtbare og derfor opdyrkede Egne af Landet, at det bedſte Træk falder ſaa ſent paa Varet, at enhver Biavler kan have ſine Biſolk meget stærke, inden dette indtræffer, uden at løbe Kapløb med Naturen om Foraaret, noget der vel kan være intereſſant, men fordrer mere Tid, Indſigt og Dygtighed, end den almindelige Biavler ſom Regel er i Beſiddelse af, ſaa at de mindre dygtige Biavlere, for ikke at tale om Begyndere, let vil tabe Modet, og derfor opgive denne Syſjel. Paa de forſtævnte Egne vil Biavlen derfor laugt lettere blive hver Mand's Gje, og det er jo ogsaa en Kendsgerning, at Biavlen i de ſenere Aar har udviklet ſig langt stærkere i Jylland end paa Verne.

Selv paa Egne hvor der kun findes mindre Arealer bevoſkede med Lyng, kan denne dog give et betydeligt Honningtræk, hvorfor enhver Biavler paa Egne hvor denne ypperlige Honningplante findes, nu maa iagttage at der ſtadig findes tomme Celler nok i Staderne, et Kar ſom er fuldt kan der jo ikke fyldes mere i, naar alle Celler i et Biſtade altsaa er fyldte med Honning eller Ingel, kunne Bierne ſelvſølgelig ikke arbejde, og ſelv om Bierne af denne Grund kun forjønne en enkelt god Træddag, kan det betyde et Tab af flere Pd. Honning. At vedblive at ſtable Magasiner op paa hverandre er, derſom Bierne iøvrigt ikke trænge til mere Plads, upraktiſt, ſelv om der er Plads nok dertil i Stadet, Bierne maa have rigelig Plads, men efter min Erfaring, ſaa arbejde de altid bedſt naar de ikke raade over større Num, end de omtrent kunne beſætte, ogsaa af flere Grunde er det uheldigt at give altfor ſtor Plads, bliver Trækket ſaaledes mindre godt eller ſtandsjer pludſeligt paa Grund af uheldigt Vejr, vil den indſamlede Honning være ſpredt i et ſtort Antal Tavler, og ikke forſeglet, og der vil let findes for lidt Honning i Underrummet til Winterbrug, og endelig ſkal man have et uforholdsmæssigt ſtort Antal Tavler i Brug. Man maa derfor hellere udſlynge de forud i Stadet værende Magasiner, naar de er fyldte og omtrent forſeglede, om ogsaa enkelte Tavler ikke er fuldtud forſeglede, gør intet for Lynghonningens Vedkomende, og derefter ſtraks give de tomme Tavler tilbage. Det er heldigt at udſlynge Tavlerne ſtraks de er tagne fra Bierne, da Honningen ſaa letteſt lader ſig udſlynge, den ſejge Lynghonning er meget danſkelig

at udslynge, hvorfor der benyttes en saakaldt Honningløsnér, et børstelignende Redskab, hvor Børsterne bestaar af Staalpiggé der passer ind i Cellerne paa en Arbejdstavle, naar Tavlen er affrættet, trykkes Børsterne ind i Cellerne, hvorefter man foretager en rystende eller vuggende Bevægelse med Redskabet, der derefter drages ud igen, efter denne Behandling lader Homningen sig let udslynge af Tavlerne paa sædvanlig Maade i Slynge-maskinen, dog maa der føres noget længere med Maskinen, men ikke for hurtigt, da Cellevæggene saa ødelægges mod Solderne, saa at Homningen, der under Udslynningen trænger ud af Cellerne i et sammenhengende Stykke, af samme Form som Cellerne ikke kan trænge ud af denne, og selv Tavlen kan jo ogsaa let brydes helt i Stykker, naar der sættes for stærk Fart paa*).

Trækket paa Snyngen kan under gunstige Vejrforhold vedvare helt ind i næste Maaned, og Staderne ville som Regel i denne Tid vedblive at staa i samme Kraft, da det gode Træk fremfalder en livlig Yngelansætning, for at undgaa at saa de bagerste Tavler i Underrummet paany belagt med Yngel, og tillige for at saa Bierne til at forberede Wintersejet, foran i Stadet, kan man trække de bagerste Tavler lidt fra hinanden, saa de faar omtrent samme Afstand fra hinanden som Dyktavlerne i Magasinerne. Derjom der findes aaben Yngel i Tavlerne maa man dog vente indtil denne bliver tildækket.

Majsygdom.

—:—

Medens den Tildragelse i Bivivet, som man kalder Majsygdom, tidligere kun optraadte periodisk, saa indfandt den sig her i ret betænkkelig Omfang i Aaret 1897 og angreb næsten alle Stader, og næsten samtidig, den 26. April. Mærkverdigheds indtraf Sygdommen ogsaa i dette Aar (1898) næsten paa samme Dag (27. April) og tilmed i paafaldende Grad. Begge Aar yttrede Sygdommen sig pludselig paa gode Flyvebage efter foregaaende koldt Vejr, og tilmed paa enkelte Stader og Folk i en saadan Grad, at man næsten kunde formode at der forelaa en Forgiftning, medens der ellers kun havde kunnet konstanteres

en vis stærk Slovhed hos enkelte Folk. Hos mig i Byens vestlige Ende var af 18 Folk 7 Stykker kun mindre syge, paa andre Bigaarde var af 30 Stader 2 eller 3, og atter af 14 Stader mere end Halvdelen syge, jærlig hen imod Midten af Byen. Her laa hos et Folk — vel det mest syge af dem alle — over et Pd. døde Bier paa Bundbrædtet, medens Haven viste sig overstrøet med døende Bier. Enkelte syge Bier krøb med opbulmet Bagtrop ud af Flyvehullet, faldt paa Jorden og vare snart døde, medens andre fløj rask afsted, bevægende sig i Kredse, som de vare drukne, faldende til Jorden, atter frampagtig have sig og dreje sig i Kredse, indtil de endelig liggende paa Ryggen med udsprende Vinger endte deres Tilværelse. Det værste derved er, at fornemligst unge Bier dø, og enkelte Stader affolkes saa hurtigt, at den unge Yngel ikke kunde blive passet saa at enkelte gode Folk helt uddøde.

Holigernes Art er efter min Erfaring ganske ligeegyldig, idet Rimeburger- og hessiske Stader, Grabenhorstke Bogenjysker Berlepsch og lignende Stader af Træ eller Straa blive mer eller mindre angrebne af Sygdommen. Man vil have bemærket at efter Regn indtraadte der synlig Vedring. Lidt efter lidt forsvandt Sygdommen, især under vedholdende godt Vejr er dette vanskeligt at iagttage, allerede af den Grund at de syge Bier søge ud af Holigen for at dø, og dem som blive syge ude ikke kunne vende tilbage.

At de fleste døde Bier havde Maven fyldt af en stor Mængde Blomsterstøv, som af en eller anden Grund ikke rettidig har faaet Afløb, viste sig ved første Øjeblik, og ved at trykke paa Bagtroppen fremkom der en noget mørktfarvet, mere tør end dejagtig Masse, som saa ud til at være fyldt af usfordøjede Blomsterstøv. Ojenlyst var det ikke lykkes for Bierne at omsætte denne Koft rettidig i naturmæssig Form og Dyrenes energiske Bevægelser for Døden vare af den Art, at man maatte antage at de vare angrebne af heftige Smertes.

Saa meget er sikkert, at Aarsagen til Majsygdommen ikke stammer fra det i Staderne værende Blomsterstøv, thi ellers vilde Sygdommen begynde straks ved Begyndelsen af Yngleperioden, medens det her tog sin Begyndelse i Almindelighed paa en Dag. Den kan altsaa kun hidrøre fra usfordøjelig Blomsterstøv, usund Honning eller fra begge Dele i Forening. Jeg har nu især Mistanke til Blomsterstøvet, fordi, det naar Forraadene ere opbrugte meget begærlig opsamlés af de Foderstof tilberedende Bier. Man kan ofte se, at en med Blomster-

*) Redlen paa de Udslynningsmaskiner der anvendes i Hedeegnene bør have en Diameter af 24 a 30". Paa Egne med Sommertræk kan man nøjes med en Redel paa 16 a 18" i Diameter. Red.

støv belæsjet hjemvendende Vi, som hviler sig paa Flyvebrættet bliver synlig lettet af den forfultne Dørvagt, god Honning havde de befængte Bier mer eller mindre i Cellerne, medens Blomsterstøv og Vand vare søgte Artikler.

At man under saadanne Forhold ivrig søger efter Forklaringen, efter Marsagen til Sygdommen, er selvsølgelig, og jeg mener efter foranstaaende idetmindste for de to foregaaende Aar, og for den herværende Egn, at være kommen paa et godt Spor. I Byen Herfeld findes mange og store Fabrikker, som de høje Skorstene allerede vise fra det fjerne, og Benyttelsen af Kul deri, samt i de borgerlige Husholdninger, er ret betydelig. Noget beskafdiget som bekendt især Planterne mindre ved det Lag, som den lægger paa Blomster og Blade, men mere ved den udviklede Gas, og fortrinnsvis ved den ved Forbrændingen fremkomne svovlagtige Syre. Man beregner, at der af et Centner Kul fremkommer 2,5 Pd. Svovlsyre, saa at f. Eks. Luften ved Schesfeld gennemsnitlig er mættet med $\frac{1}{3}$ Million Centner Svovlsyre om Aaret. Og saa i Tyskland, f. Eks. i Overschlesien er der fremkaldt store Skovødelæggelser, især paa Naaletræerne, ved saadanne Røgulæmpen, og interessante Processer har ikke manglet i den Anledning, ogjaa her paa Egnen har jeg set ældre Fyrretræer uddøde ved langsom Hensygnen og Naalefattigdom, hvorfor jeg ikke kan angive nogen anden Marsag. At disse Tildragelser er ligegyldige og fareløse for Vilivet kan man med Rette betvivle. Men da Regnen afflyder den nævnte Syre fra Blomster og Blade og renser dem for det sorte Lag, og da Massygdommene optræde mindre heftige efter Regnvejr, derimod forstærkede efter længere Tids Torre og Kulde, saa tror jeg at kunne antage, at Marsagen til Massygdommen er Kulstøv etc., som har lagret sig paa Blomster og Blade og blandet med Støvet hos disse Planter bortbringes af Bierne. I hvilken Grad denne Aflagren sker, kan man iagttage ved Blufning af Jordbær, Ribs etc. Frugterne fra en Have der ligger i Vindretningen for en stærkt rygende Skorsten vise sig altid oberjaaede med et sort Overtræk. Man betragte blot Tegningerne paa kalkede Huse, hvor den afløbende Slagregne har fremstillet helt vidunderlige Zebrategninger i den paa Gesimsen og andre Frempring lagrede Kulrøgsforpe. Følgende Vindretningen lejrer Kulrøgen sig alle Vegne, ogjaa paa Støvdragernes Støv og blander sig dermed. Denne Blanding bliver efter Dage paa hvilke Flyvning ikke kan finde Sted, og hvor der er stærk Trang

til Blomsterstøv indjamlet i Mængde og nydt med Begærlighed, og maa, især hos voksne unge Bier, forstyrre Fordøjelsen, da de ufordøjelige Kul bliver tilbage i Maven og forarsager Forstopning. Rødsgeringerne vise at de syge Biers Krop ere fyldte med mørkfarvet Støv. Herefter maatte den saakaldte Massygdom egentlig vedvare hele Flyvetiden naar Bierne alene ere henviste til at hente Støv af hine Blomster i en saadan Egn. Men dette er ikke Tilfældet, dog kan det slaas fast, at Bierne saadanne Steder i Almindelighed ikke trives saa godt som i Byer med ren Luft. Men da nu den nævnte stemme Massygdom indfinder sig paa visse Tider, saa maa der efter min Anskuelse netop være jærlig mange Blomster, paa hvilke der har lagret sig denne skadelig Hinde. Dette har i Virkeligheden været Tilfældet. En meget nøjagtig Undersøgelse viste, at netop paa den 27. April blomstrede de meget besljøne Åhornstræer paa Gaderne i Nærheden af en Fabrik ved Frauenthor og ved Gasværket. Jeg fandt under disse Træer en Mængde døde Bier og syge do., som gjorde krampagtige Bevægelser og resultatløse Flyveforsøg. Dette forstærkede min Antagelse af, at den overdrevne Rydelse af forurenede Blomsterstøv maatte være en af Marsagerne til Massygdommen.

Maatte der blive anstillet videre Sagnetagelser i den antydede Retning.

Desværre vil der ved Bekræftelse af ovenstaaende Antagelse egentlig ikke være at vente paa at finde et Middel mod Sygdommen og kun ved Vanding vil den ellers saa gode Åhornhøst kunne ophjælpes, og derved forhindres at sværmsfærdige Folk i saa Dage forvandles til værdiløse Numre.

At nogle Folk bleve mindre eller endog slet ikke angrebne af Sygdommen forklæres let ved den forskellige Flyveretning, i hvilken de forskellige Folk søge deres Høst, i forskellige Retninger, naar ikke netop en stor glimrende Blomstermark trækker alle Bier til sig. Saaledes havde jeg i det magdeborste en Gaard med en stærkt udviklet Kløvermark, som blev meget besljøet af sorte Bier, medens de i Haven bag Stuehuset indstallerede Italiener, som ellers ere meget opfindsomme, ikke fandt Kløveren, før jeg satte en Honningtable ud i Kløvermarken og saaledes viste Vejen; I forrige Aar blev en stærkt blomstrende Mark paa 1 Dd. Lands Størrelse, umiddelbar ved mine Stader, sløjet forbi og kun besøgt af fremmede Bier. — Åhorntræerne ere vel ikke mange, men de blomstre stærkt og blive meget besljøne, ligeledes Kirsebærtræer og

Stikkelsbærbuske, som blive mere udnyttede for Honning end for Blomsterstøv.

Er der bragt usundt Blomsterstøv ind i Stedet, saa maa Biernes Sygelighed naturligtvís være saa længe det forurenede Forraad varer. Bliver der i Mellemtiden indbragt godt Blomsterstøv, saa maa Ondet forringes tilsvarende. Ved et paa Nybygning stillet Folk ophører Dødeligheden hurtigt. Man har her fodret kraftigt med Honning og Frugtsukker med Tilhæning af Salicyl og Kogsalt, hvad der ikke har skadet. Ved meget stærkt Kogsalttilhæning viste der sig hurtig diarrhoeist Renselse. Ved Fodring med tynd Foder, iblandet Blomsterstøv var en Bedring synlig, dog vare disse Forsøgsfolk mindre angrebne. Senere lod der sig overhovedet ikke anstille Jagttagelser, da bortset fra de tre første Dage i Maj, som mest bragte tropisk Hede, saa vekslede Regn med Kulde, næsten vedvarende.

Hersfeld, 1898.

Aumann.

Honning som Næringsmiddel.

Af Aug. Schlich,
praktiserende Læge, Barmen, Göttingen.

Angaaende Honningens Værdi er der i de sidste Aartier, ja Aarhundreder, skrevet af kaldede og ukaldede, fablet og fortalt. Man kunde skrive Binde om alle de herlige Egenheder, som man har paadigtet Honningen. Selv i alvorlige Haandbøger over Diabli finder man endeløse Artikler der berømme Honning som Nærings-, Nydelses- og Helbredelsesmiddel. Men naar man gaar til Bunde i Sagen, naar man vil praktisere alt det der er skrevet om Honningen, naar man studerer Honningens Virkninger paa Sundt og syge, da maa man desværre bekende, at meget af det som er skrevet, kun er idel Dunst. Dog vil jeg ikke gøre Honningens Lovpriser og Vebredelser derfor. Det er jo saa let forklarlig hos Mennesker, som helt og holdent gaar op i Kærlighed til Bierne. Kærlighed gør jo blind!

Naar jeg nu foreløbig lader Honningen som Lægemiddel (derom senere) ude af Betragtning, saa maa jeg forudstikke den Bemærkning, at Honning maa betragtes som Nærings- saavel som Nydelsesmiddel. Som Næringsmiddel, fordi den er en naturlig Blanding af Næringsstoffer, som ere i

Stand til at erstatte væsentlige Bestandele af vor Organisme, som Nydelsesmiddel, fordi den indeholder Stoffer, som vel ikke byde noget Materiale til direkte Vedligeholdelse af vor Organisme, men som yder vigtige Tjenester ved Ernæringsprocessen og ved andre organiske Funktioner. Til de sidste Stoffer høre i første Linie Saltene og de frie Syrer (Gle-, Mælke- og Mjresyre), og særlig de sidste som understøtte Fordøjelsen. De sjældne Tilfælde af giftige Virkninger vil jeg her kun antyde.

Honningens Hovedværdi beror ganske særlig paa dens Betydning som Næringsmiddel, og her er det hovedsageligt Sukker som den tilfører vor Organisme. Honningsukkeret som for Størstedelen bestaar i Invertsukker, en Blanding af Dextrase eller Druesukker og Levulase eller Frugtsukker, bliver direkte omfat af vor Fordøjelseskanal, en Egenkab, der giver Honningsukkeret et Fortrin fremfor andre Sukkerarter, som vore Fordøjelsesredskaber først maa omsætte til Invertsukker, for at gøre dem modtagelige for Lærmen. Men hvilken stor Betydning Sukker har for vor Ernæring, det bliver stadig mere og mere bekendt. Naar man betænker, hvorledes Sukker tidligere og endog nu til Dags bliver udelukket fra Børnesteuerne selv af Læger, saa maa man andre sig over hvor længe denne Fordom har kunnet holde sig, i Betragtning af, at Børnet daglig ved Mælken tilfører sit Legeme det fornødne Sukker og tilmed Laktrase eller Mælkesukker, som først ved sin Omjætning Dextrase og Galaktoje (i lige Dile) kan resorberes. Og derfor: Skulde det virkelig kun være Sikkerhed, som tidligere indbragte os saa mange Stænd af vore Forældre, naar vi vare usorgfaldige nok til at lade os paagribe i Færd med at smage paa Indholdet af Sukker- eller Honningdaaserne? Nej, det var intet Slikkeri, det var et af Gud givet Instinkt, der lod os søge vor Næring der, hvor det var forbudt at hente den. Naa, det ere vi nu ovre, nu give vi Børnene deres Sukker, deres Chokolade, og frem for alt bør vi give dem Honning.

Men vi ere komne langt videre. Det er en bekendt Sag, at Hurtigløbere, Bjærgbestigere etc. pleje at tage noget Sukker med sig paa deres besværlige Tur. I Armeen har man ligeledes gjort Forsøg med Sukker paa længere Marschture, og disse Forsøg ere, jaavidt bekendt, faldne meget tilfredsstillende ud.

Sukkeret spiller Hovedrollen som Glykogen fremstiller, som Fabrikant af disse for vor Organisme saa vigtige Legemer, der

findes i næsten alle vore Organer (Lever, Muskler, Milt, Blod etc.). Sukkeret virker her som et hurtigt funktionerende Næringsmiddel, og desto hurtigere det omsættes, jo værdifuldere er det. Derfor maa Honningen, da den netop bestaar af let fordøjelige Sukkerarter, foretrækkes frem for andre Sukkerarter. De nyeste Undersøgelser med Hensyn til Sukkeret som Stabslægen Dr. Schaumburg har anstillet og offentliggjort i „Tidskrift for diætisk og fysikalisk Therapi“, have ført til nye Oplysninger, der, saa snart de naa til almindelig Kundskab, ville bringe Sukkeret og særlig Honningen en glimrende Fremtid. Dr. Schaumburg har nemlig fundet, at Sukkeret ved direkte Indflydelse paa Nerveystemet er i Stand til at overvinde Træthedssfølelsen. Medens Sukkeret saaledes viser sig som Glykogen fremstiller og paa den ene Side er et vigtig Muskelnæringsmiddel, er det paa den anden Side ogsaa et virksomt nervestyrkende Element. Som Følge af denne sidste Egenskab kan efter min Mening Honningens Virkning som Sovemiddel, hvor underligt det end lyder, let physiologisk forklares, saaledes som der i den sidste Tid er skrevet en Del om, og som Gravenhorst nylig i sin „Deutschen illustr. Wienerzeitung“ under Titlen „Honning mod Nervøsitet“ har berettet om.

Jor Fuldstændigheds Skyld fremhæver jeg endnu, at Indholdet af Gummi i Honningen med Hensyn til Næringsværdi ogsaa maa tages med i Betragtning. Er der ogsaa kun ringe Mængder af Gummi i Honningen saa bliver det dog fuldstændig udnyttet af Tarmkanalen og kommer saaledes Organismen til Gode.

Ibet jeg med disse Linier kun ganske kortelig har fremført Honningens Betydning som Nydelses- og Næringsmiddel, saa skal jeg endnu kun henvise til, at netop Biavlerne har al Grund til at opperere med de ved Kendsgerninger beviste Fortrin ved hans Produkt. De Anbefalinger, som mange Biavlere medgive deres Honningglas, maa ikke være spækkede med Overdrivelser, som selv de enfoldigste Købere straks kunne se ere Produkter af Sælgerens Opfindelsestalent. Men saadanne Overdrivelser forekomme hyppigt, især Lovprisning af Honningen som Lægemedel, og tjene kun til at bringe Honningen i almindelig Miscredit. Om Honning som Lægemedel tænker jeg at kunne meddele noget en anden Gang, slutter nu med den vise Salomons Ord:

„Epis Honning, min Son, thi den er god!“

En dansk Bigaard.

I.

Der er ofte sagt, at det var heldigt om Biavlerne viste hvor der fandtes godt holdte Bigaarde med tidsvarende Biboliger, og hvor der drevs en lønnende Biavl. For at imødekomme dette Ønske, bringer „T. f. B.“ i Dag Billedet af en saadan Bigaard, der tilhører Byrial Nielsen, Gettrup ved Hobro, og naar Lejlighed gives vil der komme Billeder af Bigaarde fra forskellige Egne af Landet. Red.

Om sin Biavl meddeler Byrial Nielsen følgende:

Naar jeg skal til at fortælle hvornaar jeg begyndte Biavl, saa maa jeg gaa tilbage til mine Drengaar, dengang jeg vogtede Kvæget, da morede jeg mig med at samle Humlebie, jeg bandt smaa Galnkuber, hvori jeg satte en Familie med sin Bygning, naar den saa var vant til Boligen, slittede jeg dem om Aftenen hen til en Plads, hvor jeg stillede dem i Række, de kunde godt finde deres Bolig igen og arbejde flittigt. Om Efteraaret, naar Biavlerne tog Bier op, som dengang var Slik, maatte jeg jo ogsaa have set til mine Humlebie, der vankede ikke noget Svdt til mig, Kuben var tom, der var kun noget Kryb tilbage, Humlebieerne vare forsvundne.

Jeg gaar saa min Lære- og Soldatertid forbi, og vi naa ind i 70erne, da jeg fik min egen Bopæl. Jeg tog straks fat paa Biavlen, og det traf sig saa heldigt, at der ved den Tid blev afholdt et Møde i Hobro af vor nuværende Præsident, og ved samme Lejlighed var der fremstillet et Mønsterstabe og andre Redskaber. Stedet var et Højtade til to Familier, der var 3 Etager i hver, de to nederste Etager var til Yngelrum, og det øverste, som var frafælt ved et fast Loft med Gennemgang ved Forvæggen, var bestemt til Honningrum. Jeg lavede mig saa et Stade efter dette, men i Stedet for Planter, som dette var lavet af, brugte jeg to Lag gennemskaarne Brædder, men uden Mellemrum. Jeg fik samme Aar 2 Familier anbragt deri, en Forbærm og en Andensbærm. Kunsttænder kendtes jo ikke dengang, men for at saa Bierne til at bygge rigtig i Kammerne maatte der fastklæbes Voksstykker fra Kuberne. Det glædede mig at se disse to Familier arbejde. Forbærmen fik 14 Kammer helt udtrukne, hvormod Andensbærmen kun fik udbygget halvt saa mange. Jeg maatte samme Aar erfare den første Ulempe — Huset havde jeg faaet

smukt malet. Da Solen begyndte at varme stærkt, lagde Bierne sig uden paa Huset og arbejdede ikke. Jeg maatte saa, saa nødig jeg vilde, sætte Salm uden paa det malede Hus. Da Efteraaret kom, tænkte jeg ikke

igen. Dette var jo ingen god Begyndelse, men der var ingen jeg kunde raadsføre mig med, jeg var nødt til at prøve mig frem. Nu derimod er det ikke saa vanskeligt at begynde, nu er Alting lagt saa godt til

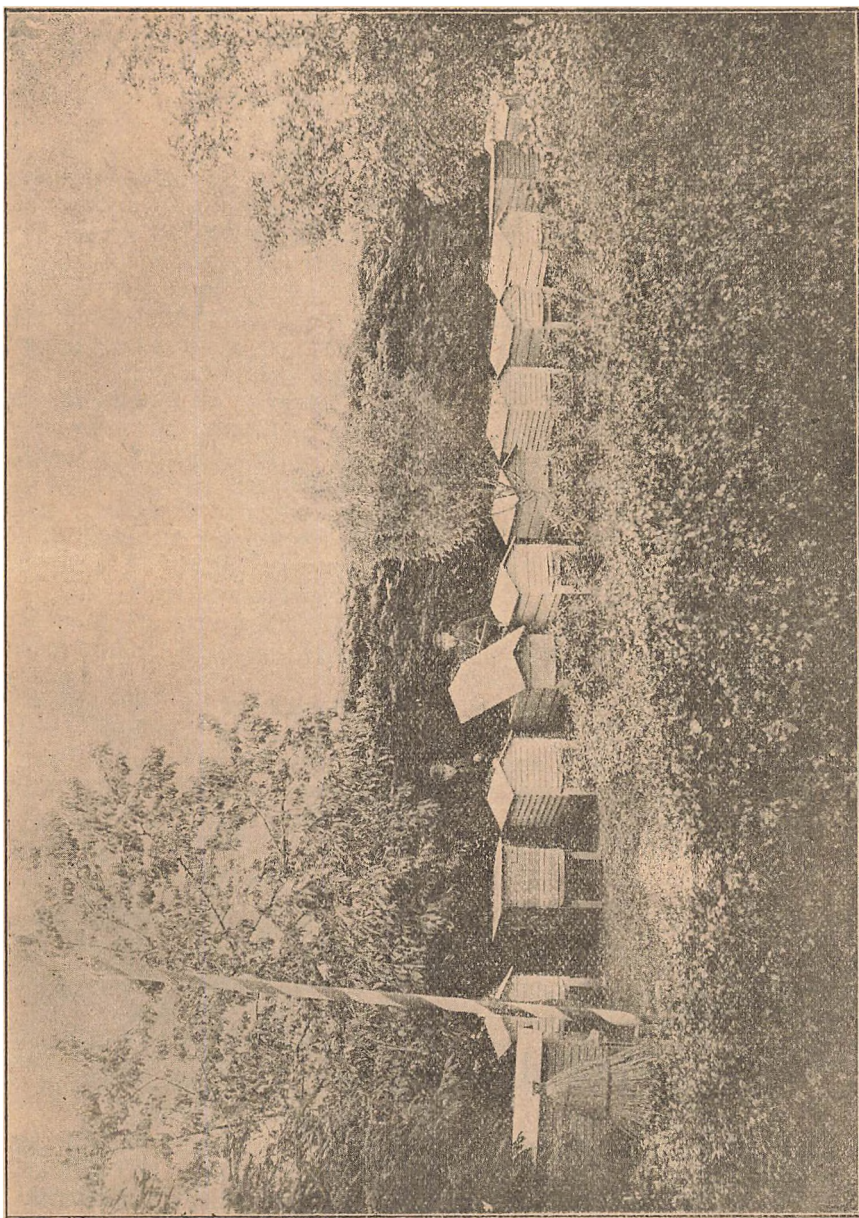

Fig. 29. Byrial Nielsen's Viggaard (Ejeren ses tilhøjre paa Billedet).

paa, at jeg kunde have sat den lille Familie paa den ene Etage og saa fodret dem, men Følgen deraf blev, at den døde om Vinteren af Mangel paa Føde, den anden Familie levede Vinteren over, men havde Bugløb om Foraaret, og hen paa Sommeren var den ogsaa død, jeg kunde saa begynde forfra

Nette, at dem der virkelig vil være Diavler ikke behøver at gøre ret mange Fejlgreb. Vi har jo Hovedforeningen som udsender Diavls lærere, og Tidsskriftet som giver god Vejledning samt Kredse som gerne vil støtte dem som vil, og ikke har Raad til at begynde, og saa har vi Diavlsstolen, hvor

Biavlerne kan faa en grundig Vejledning i praktisk Biavl.

Jeg er nu, siden 1890, gaaet over til Trugstaden, da det er meget lettere at behandle end Højtstaden, og jeg tror ogsaa at det giver fuldt saa megen Honning, naar vi har dem i god Stand.

Hvad min Indtægt ved Biavlen angaar, da kan jeg ikke sige noget bestemt derom, da jeg desværre ikke har holdt nøjagtig Regnskab. Men i 1891 havde jeg gennemsnitlig 50 Pd. pr. Stade, og det er vist det meste jeg har haft, jeg har jo haft Stader der har givet mere, men jeg har til Stadighed nogen der giver mindre. De første Aar jeg begyndte at drive Biavl kunde jeg sælge Honningen i Glas til 75 a 80 Ore pr. Pd., men da var jeg vist ogsaa den eneste her paa Egnen, som havde udslynget Honning, nu er Prisen jo lavere. Husene jeg bruger har jeg stadig selv lavet, saa Udgifterne dertil ere ikke saa store som naar man køber dem. Jeg har raadet andre Biavlere til ogsaa selv at lave deres Huse, og det har gaaet helt godt, det gælder kun om, at de laves nøjagtige.

En Ting vil jeg ogsaa gerne tilraade Biavlere som har lidt Ejendom, og det er at plante. Da jeg begyndte at drive Biavl maatte jeg skærme for Bierne med Korbægge, nu staar de lunt inden for en Granhæk, som omslutter Haven paa de tre Sider, og ikke alene Bierne, men vi er ogsaa selv beskyttede mod de haarde Vinde. Ved at plante Frugttræer og Buske har Bierne jo først Blomsten at hente Næring fra, og vi selv har Frugten bagefter.

Før Tiden har jeg 12 Lavnormalplader og en Kube.

Biavlsudstillingen i Silkeborg.

Det store Dyrskue for de forenede jydte Landbosforeninger, og de dermed forbundne Udstillinger for Hjertee og Biavl aabnedes den 14. Juli paa en dertil i høj Grad egnet Plads „Lunden“, der er smukt beliggende ved Langevej.

Biavlsudstillingen havde faaet sin Plads anvist i Skydelaugets Hus; da dette ikke afskaar tilstrækkelig Plads, blev der opført en Tilbygning (Halvtag), saa at Lokaler derved blev nogenlunde rummelig for de anmeldte Udstillingsgenstande af Honning, Voks, Honningvin m. m. Sylketøj og

Baqaærk. Lokalet var aabent paa Gavlene og derfor maa man prise sig særlig lykkelig ved at det var dejligt Vejr under hele Udstillingen.

Staderne og Udslyngerne vare opstilled: ude foran Udstillingslokalet og foran disse, i et indhegnet Aflukke med en ca. 3 Al. høj Skærm af Lærred og Bombinet var fremstillet et Stade med levende Bier.

Udstillingslokalet var beliggende paa Udstillingspladsens Hovedpassage tæt ved Søen og blev meget stærkt besøgt, særlig paa Skuets 2 og 3 Dag, da der havde udfundet sig saa mange Menneſter, som Udstillingspladsen omtrent kunde rumme.

I sin Helhed fik man det Indtryk, at Publikum interesserede sig meget for Biavlsudstillingen og særlig for Staderne, Udslyngeren samt for de levende Bier, som paa Grund af Skærmet kunde bestues paa nær Hold uden Fare.

Eekretæren for Aarhus BK. Stomagemester Christensen, Fremvisning og Forklaring af de levende Bier samlede daglig stor Tilslutning.

Skolebestyrer Andersen fra Silkeborg holdt Søndag den 16. Juli Kl. 2½ Eftm. Foredrag om Biavl: „Biernes Betydning i Befrugtningsstjenesken.“

Foredraget overværedes af saa mange Tilhørere, som den store Foredragsaal kunde rumme.

Udstillingen var i sin Helhed ikke stor, men omtrent alle Afdelinger vare repræsenterede, saaledes at den som Helhed gav et nogenlunde godt Overblik om Biavlens nuværende Standpunkt.

Præmie blev tilkendt følgende:

Naaproducter af Biavl.

Honning.

1. Pr., Jakob Olsen, Distebrohus, Røge. F. Kr. Kristensen, Graarup, Tolne, N. Jensen, Badsker, Flauenstjold, og F. F. Nielsen, Alsedrup.
2. Pr., Købmand Anton Holm, Hadsund, Købmand F. Jørgensen, Hjerring, Jens Brøderſen, Bisberg, N. P. Nielsen, Høllum, Flauenstjold.
3. Pr., M. P. Christensen, Aarhus, Niels Sørensen, Findal, Ole Olsen, Fejsø, N. M. Andersen, Ville Brøndum, Flauenstjold, N. Andersen, Elling, Frederikshavn, Overſergent Hjerregaard, Fredericia, F. P. Jensen, Elling, Frederikshavn.

Voks.

1. Pr., Søren Anthousen, Kjellerup, F. P. Jensen, Elling, Frederikshavn, F. F. Nielsen, Alsedrup.
2. Pr., M. P. Christensen, Aarhus, Købmand Holm, Hadsund.
3. Pr., Enemark, Aarhus, Marius Sørensen,

Yderhede, Biskjel, Købmand J. Jørgensen, Hjørring.

Fabrikata af Diablsprodukter

1. Pr., Mjød og Litor, P. A. E. Müller, København.
 2. Pr., Litor, Fru Sofie Jensen, Badstjær, Flauenstjold, og J. P. Jensen, Elling.
 3. Pr., Mjød, N. Sørensen, Findal, Odder, og J. F. Nielsen, Åsvedrup.
 3. Pr., Kunsttavler, Købmand J. Jørgensen, Hjørring og Marius Sørensen, Yderhede, Biskjel.
 3. Pr. Syltetøj, Fru Sofie Jensen, Badstjær, Flauenstjold.
- Hjælpe midler for Diablere.
1. Pr. Kr. Pedersen, Tved, Svendborg, for 1. Udslynger og Bihuse.
 2. Pr., Overfergent Bjerregaard, Fredericia, for 1. Bihus. Skolebestyrer P. Andersen, Silkeborg, for en besøktet Biholig.
 3. Pr., J. F. Nielsen, Åsvedrup. A. Hansen, Rhiger, Laven, for en Samling Smaaredskaber. A. M. Buss, Vonsild, Rolding, for et Bihus.

Dommerne vare Lærer B. E. B. Smith, Bjergsted. P. Christensen, Lunderstov og N. S. Kristensen, Roskilde.

1. Pr. var 12 Kr. 2. Pr. 6 Kr. 3. Pr. 3 Kr.

Udartede Bistik.

af B. E. B. Smith, Bjergsted.

For kort Tid siden traf jeg ved et Diablermøde sammen med Hr. Skovrider Bistrup fra Fryndal. Han havde da nylig hørt en Historie med et Bistik, der i høj Grad interesserede mig, saa jeg bad ham give mig en nærmere Meddelelse derom til Tidsskriftet, denne har jeg faaet, og lyder saaledes:

„Da jeg den 6. Juni var i Begreb med at indsætte en Yngeltavle i et dronningløst Stade, blev jeg stukket paa venstre Øjelaag. Det smertede saa godt som ikke, og efter at jeg havde fjernet Braadden, fortsatte jeg mit Arbejde. Kort efter sølte jeg imidlertid en hæftig Kløve og Hede, som begyndte under begge Armhuler, og derefter udbredte sig over hele Brystet. Den blev hurtig saa utaalelig, at jeg gik op for at undersøge hvad der var paa Færde, og fandt at det meste af min Krop var som overfaaet med røde Pletter. Den kløende Fornemmelse hørte snart op, og gik over til en ret behagelig Tilstand, som om jeg var

bleven stimuleret op af et eller andet. En Time tid efter fik jeg enkelte Kuldegysninger, som foranledigede mig til at søge Sengen. Hele mit Ansigt var da stærkt opsvulmet, og paa hele Kroppen og Armen var Huden ophovnet og rød, ned ad Laarene var der spredt større og mindre røde hævede Partier. Den tilkaldte Læge, som observerede at min Hals ogjaa indvendig var rød, ordinerede fuldslaet Vand, saa meget som jeg kunde saa ind, for at Giften ved Myrernes Virksomhed ad naturlig Vej kunde komme ud af Legemet. Jeg drak da omtrent 3 Potter om Eftermiddagen.*) Hertil blev der lagt kolde Omslag over begge Øjelaag, som vare stærkt ophovnede, og underligt nok særligt det højre, som altsaa ikke var blevet stukket.

Saa hændte det, at jeg nogle Timer senere, ved at ville rejse mig op, blev betaget af Svimmelhed, og faldt ned paa Gulvet, hvor jeg i nogen Tid blev liggende i bevidstløs Tilstand.

Efter Lægens Raad blev jeg efter dette endnu liggende fire Dage i Sengen, og skulde undgaa saa meget som muligt at hæve mit Hoved over Buden, da jeg blev svimmel ved at sidde op. Hævelsen i Ansigtet forsvandt omtrent til den Tid, men dog hengik der en halv Snes Dage endnu forinden jeg befandt mig fuldstændig vel.“

Hertil skal jeg tillade mig at tilføje, at Skovrideren har været Diabler i flere Aar, og er ellers ikke uvant med at faa Bistik. Han er desuden en Mand i en kraftig Alder, og af stærk Konstitution.

At der er Forskel paa Bistik, ved enhver Diabler, men det er dog sjældent at et Bistik er saa udartet, som det her omtalte. Jeg kan hertil berette om et Par andre slemme Bistik. I September 1894 fik en 12-Aars Pige i Holbæk et Bistik i Armen, saa hun i flere Dage over hele Kroppen var som brændt af Mælde; jeg mindes ikke længer de nærmere Omstændigheder, kun at der maatte søges Lægehjælp. En Uge tid efter fik en af mine Søner, der da var 8 Aar gammel, et Bistik under det ene Øje, der heller ikke var saa morsomt; thi 2 Timer efter var den ene Side af Hovedet — navnlig nedester — saa ophovnet, at selv jeg, der ellers har Erfaring i Bistik, blev meget betænkelig derved. Det beroligede mig dog, at han ellers befandt sig vel, og at der ikke var Tale om Smer-

*) Derjom nogen af Læserne skulde komme i den Situation at skulle konsumere en Mængde Vand i kort Tid, vil jeg tilraade, at sige det ind gennem et Glasrør eller et Stykke Marcaroni, da man paa den Maade hynker det langt lettere og behageligere, end ved at drikke det paa almindelig Vis. B.

ter eller Feber, hvorfor jeg heller ikke søgte Lægehjælp, men behandlede ham selv i et Par Timer med kolde Omslag, før at Hævelsen ikke skulde tiltage. Det hjalp ogsaa, og Hævelsen forsvandt i Løbet af nogle Dage.

Før flere Aar siden anbefalede en Læge i et lignende Tilfælde, at bade Stedet, hvor Bien havde stukket, med Salmiak-spiritus. Jeg har prøvet det, men det bevirkede kun, at Hævelsen flyttede sig. Jeg har prøvet Olie, og det havde samme Virkning. Kolde Omslag synes at være det bedste.

Disse Eksempler paa ondartede Bistif ere dog ikke fremdragne for at skræmme Begyndere fra at drive Biavl, det være langt fra. Jeg regner det endog for en Fordel, at Bierne stikke; thi hvis det ikke var saa, jaa vilde alle holde Bier, og til hvem skulde man vel saa kunne sælge Honning.

Men lidt Forsigtighed var ikke af Vejen, og navnlig er et Bislør godt til Ansigtets Beskærmelse, og vil man ikke selv bruge slikt, bør man dog altid give dem, der komme for at se Bierne et Bislør paa, da de ikke taale Bistif saa godt som vi ældre Biavlere.

Arbejds-Bien.

I denne Tid skal vi jo frem
At hente Forraad til vort Hjem,
Blot vi kun have gunstig Vejr
Vi drager alle fra vor Lejr.

Der for lidt af os kan læres
Hvad for Tiden mest nu gæres.
Vi gør ej Lok-out og Strejke
Men kun følge Fædres Skikke.

Dunt det er naar Vinter kommer
Naar vi har forspildt en Sommer;
Vi stnok Skyld paa begge Sider
Og der under mange lider.

Vi gør ej ved andres Slid
Søge Fordel alle Tid,
Men vi bruge vore Kræfter
Gavn os selv og Slægten efter.

Vi som jmaa os ej lad' kue
Og kun grunne kort vi true,
Til Forsvar straks vi have Dolk
Kun i Teori vi bruger Tolk.

Før har det jo lydt som Dyder
At være flittig som en Bi,
Men nu fordre man om Stunder
Næsten Halvedagen fri.

I Teori det mest gaar let
I Praksis kan vi nok blive træt,
Men uden Slid vist neppe er Lov
Os sikke Guld og grønne Skov.

Vel har vi og vore Laster
Nan og Rov vi ej forkaster,
De ved Ledidgang mest fremmes
Men ved Arbejd bedst kan hemmes.

Fra de mindste Bække smaa
Samle vi en lille Aa,
Og tidt vi Overflud kan faa
Mens Tiden nøje passe maa

H. M.

Brug Kunsttavler i Yngellejet.

Af Hr. Jensen, Hennemet.

Jeg har i de sidste Dage gjort en Jagttagelse angaaende Fornyelsen af gamle Tavler med Kunsttavler. Jeg satte for nogen Tid siden en Kunsttable i den nederste Halvdel i en Højnormalramme, og lod i den øverste Halvdel den gamle Table sidde, jaadan bruges saa ofte. Den udbyggede Table saa ikke godt ud eller Lugten var indbydende, dog havde nævnte gamle Table ikke lidt af Muggenhed eller Møl. Jeg hængte jaa denne Table ind nærmest den bagerste Yngeltavle, mellem denne og Tavlen med Blomsterkøv; da jeg saa en 4 Dage efter atter eftersaa Stedet, var Størstedelen af Kunsttavlen belagt med Æg, medens den øverste Del med den gamle Table aldeles ikke var berørt. Nu, godt en halv Snes Dage efter ere Cellerne tillukkede, og fornedet ere lagte flere Æg, men den gamle Table er endnu ikke belagt hverken med Æg eller Honning, eller bestadigede Steder udbedret, med Undtagelse af nogle saa Celler fornedet er tæet op til Kunsttavlen, hvori der var lagt Æg. Man ser altsaa heraf hvor meget en ny og frisk Bokstavle foretrakkes fremfor en gammel Table. Havde der i hele Rammen været Kunsttavler, mener jeg, at det hele havde været belagt med Yngel, og omvendt, havde det været den hele gamle Table, kan det formodes, at der slet ingen Æg var lagt. Dette er mig en Tilskyndelse

til nøjere at lægge Mærke til, naar der indhænges gamle Tavler til Ingaefreden i den Hensigt at denne skal udvides, hvor snart og villig der lægges Vg i dem, da jeg gerne har ment, at det var Dronningens eller andre Omstændigheders Skyld naar Yngelen sparsom fremkom, hvormod jeg nu har set, at man ikke, uden at narre sig selv, altid kan byde Bierne huadsomhelst. En mere udstrakt Brug af Kunsttavler, for dermed at udvide Yngellejet, tror jeg derfor bør finde Sted ved den saa gavnlige Fremstydelse af Yngeludviklingen om Foraaret, og navnlig bør disse anbringes foran i Stedet henimod Flyvehullet, hvor de saa kommer til at indtage Plads i Vinterlejet, hvorved hele Tavlebygningen i Yngellejet med Tiden vil blive fornyet. Man ser ofte ved Stader, der endnu ikke ere fuldt besatte af udbyggede Kammer, at der hænges Kunsttavler bag til (i Honningrummet), for saa efter at være fyldt (eller halvfylt) med sejt Honning, næsten at splittes ad ved Udslyngning, hvilket kunde være forebygget ved ovennævnte Fremgangsmaade, saa der blev to eller flere Aars gamle Tavler at udslynge.

Angaaende de forskellige Slags Kunsttavler, da har Bierne ogsaa vidst at gøre eller kende Forskel paa disse, saa de ikke ere lige villige til at udtrække og lægge Yngel i dem; jeg kender dog ikke synderlig noget hertil. De Tavler jeg bruger til ovennævnte Forsøg, ere smukke og gode og fra en solid Fabrikant.

Fra Kredse.

Salling Herreds BF. har i Sommer for første Gang foretaget en Præmiering af velpasjede Bier. Der var anmeldt 26 Ansøgere, hvoraf 3 trak sig tilbage inden Bedømmelsen blev foretaget. Efter at Dommerne havde rejst omkring og bedømt Bierne blev følgende tilkendt Præmier:

1ste Pr.: A. Kr. Skov, Tebjerg og Jens Kr. Mortensen, Aasted.

2den Pr.: Laurids Jensen, Tebjerg og Johannes Boolsen, St. Hansing.

3die Pr.: Hans Bodilsen, Durup, Niels Kr. Nielsen, Rødning og Jens Kristoffersen, Lem.

4de Pr.: Søren Nielsen, Aasted, Mads Wiltersen, Opperby og Andreas Doleverdt, Rødning.

Maatte dette virke hen til at fremmane lidt mere Interesse hos Biavlerne end hidindtil, er vist vort Ønske opfyldt.

Og jeg tror tillige, at vi paa den Maade bedst giver vor Taknemmelighed tilkænde for Salling Landboforening, som i flere Aar har støttet Biavlerforeningen. Aar har den lovet os 80 Kr. til Præmieringen.

J. K. M.

Ekko fra Staderne.

Bjergsted, 7. Juli.

Vi har haft et godt Træk hidtil, og det tegner til en rig Honninghøst iaar. Skovrider Bistrup skriver i et Brev til mig: „aldrig har jeg tænkt mig en Rigdom med Honning, som i disse Dage. Det er aldeles forbausende at se hvorledes Tavle for Tavle bliver fyldt.“

B. E. B. Smith.

Midtsoiland, 10. Juli 1899.

Bierne overvintrede her overalt godt, men Foraaret vedblev længe at være koldt, men saasnart Varmen indfandt sig udviklede Bierne sig stærkt og det tegner nu til at blive et udmærket Aaar. Staderne staar alle Steder fulde med Honning, her har været et udmærket Træk paa Agerfaa, og her er endnu ikke falden mange Sværme.

Tolne, 16. Juli.

I de sidste 3 Uger har her været et fortrinligt Sommertræk, bliver Yngtrækket nu ogsaa godt, saa vil Aaret trods det uheldige Foraar blive et udmærket Honningaar.

J. K. R.

Faulum, Gjedsted.

Vejret har været godt til Bierne i den senere Tid, men vi mangler Regn, der er i lange Tider ingen Regn kommen af Betydning her paa Egnen. Biavlen er i Tilbagegang her, Bipest og Møl i mer eller mindre Grad findes de allerfleste Steder, hvorved Interessesen svækkes meget.

Anders Viltorp.

Gavnlige Vink.

Vejret (26. Juli) har ogsaa i de sidste 14 Dage været varmt og stille, og i de fleste Egne er der faldet Regn, hvortil Jorden i høj Grad trængte, da Hvidløveren mange Steder ikke kunde blomstre paa Grund af Tørken, og paa de Egne, hvor der ingen Regn er faldt, er Trækket nu omtrent ophørt. Vinden har i Aar blomstret under særdeles gunstige Vejrforhold, den har derfor ogsaa i Aar givet megen Honning. Fra flere Biavlere berettes der, at Husene ere saa fulde af Honning, saa at der næsten ingen Yngel findes i Yngellejet, men næsten alt er besat med Honning.

August-Efterhynet. I alle Egne, der mangle Eftertræk paa Boghvede og Lyng, bør Honninghøsten i Almindelighed afsluttes ved Midten af August, og samtidig bør Staderne ordnes saaledes i deres Indre, at man uden store Forstyrrelser kan indvintre dem paa et senere Tidspunkt. Man bør i ethvert Tilfælde ikke udsætte dette Efterhyn altsor længe, da man ellers vil have stort Veivær med at undgaa et hidloffe Korbier, naar Staderne aabnes. Efterhynet bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette danne sig et temmelig nøjagtigt Skøn over, hvor megen Honning der er tilbage i Stedet. Tavlernes Orden bør jaavdit muligt bevares. Paa Tagets indvendige Side noteres Honningmængden i Stedet. Denne bør ikke overstige 35 Pd. 25—30 Pd. vil være tilstrækkelig Winterforraad til en stærk Familie. Hvad der mangler heri, bør gives i Form af Kondisfirup ved Fodring fra oven om Natten, enten straks eller senest i September. — I Egne, der have hast et ringe Udbytte, hævder det ofte ved Efterhynet, at man finder ganske lidt Honning i et stort Antal Tavler, f. Eks. $\frac{1}{2}$ —1 Pd. Honning i hver af de 20 Tavler a ca. 120 □ Tom. Men de midterste Tavler bør indeholde et mindst 3" bredt Vælte af forjæglede Celler foroven, medens Forraadet maa tiltage bagtil (udad), saa at den bageste Tavle er helt honningfyldt. Undertiden vilde vel Bierne selv flytte denne Honning ind i et mindre Antal Tavler f. Eks. 10), der da kommer til at danne det egentlige Winterseje, men det gaar aldeles ikke an, at Diableren stoler derpaa, han bør derfor ved Efterhynet indskrænke Bygningen til det Antal Tavler, han anser for passende til at danne et rigeligt Winterseje for Familien, hellere 1—2 Tavler for meget end for lidt. Resten af Tavlerne udtages og udslynges, hvis de indeholde Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring. Det har stor Betydning, at Bierne om Foraaret have nogen Honning at benytte til Opflækning af Yngel. Derfor bør ethvert Stabe helst have mindst 8 Pd. Honning, og denne bør sidde øverst og yderst i Tavlerne, da de Celler, der ere nærmest ved Bierne, naturligvis tømmes først, men det sidst indbaarne Foder anbringes netop nærmest ved Klyngen.

Dronneslaget er i mange Egne iagttaget allerede d. 20 Juli. Man maa lægge Mærke til, at man ved Dronneslag tænker paa en massevis Udslæben af Droner og Dronnyngel. At Arbejderne daglig udskræbe nogle enkelte Droner i Juli er temmelig almindeligt. Herved betegnes dog ikke just Trækfets Ophør, men kun Afslutning af Biernes Forberedelser til at sværme. Dronneslagets største Betydning for Diavlen ligger dog deri, at denne Udslæben af Droner og Dronnyngel betegner, at vedkommende Familie har en Dronning. De Stader i Sommertræegnene, som ikke senest i August udføre dette Arbejde, maa derfor betragtes som mistænkte for at have en slet Dronning eller for at mangle Dronning. De bør derfor undersøges. Saavel Dronningfliste som Dronningopflækning kan meget godt foretages endnu, naar det sker snart, da der endnu i 2—3 Uger vil findes en Del Droner tilbage i enhver Bigaard.

Eftertrækket paa Boghvede og Lyng kan endnu vedvare over en Maaned. I saadanne Egne fortsættes fremdeles den samme Behandling som under Føvebrækket, og det ovennævnte August-Efterhyn udsættes der til den sidste Halvdel af Septbr.

Udslyngede Tavler bør stænkes med rent Vand og indhænges ved Solnedgang i Staderne for at afskilles af Bierne, og helst bag et Indstud med aalen Bivej forneden. De rene Tavler ud-

tages senere for at indhænges i Kasser eller Stabe i hvilket man har strøet Raftalin for at holde Møl ude.

Sildige Sværme og Familier, der nylig have skiftet Dronning, ere i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August jordes i langsomt for at fremme Yngeludviklingen, saa at de i Begyndelsen af September kunne dække mindst 5 Tavler a 120 □".

Nøveri kan paa denne Aarstid blive meget farligt for svage Stader i Egne, der ikke længere tilbyde Træk. Derfor bør Indgangen hos saadanne Familier nu indskrænktes til 5—6" Brede, og hvis man mærker Angreb af fremmede Bier, bør Indgangen snævre. Til gene yderligere indskrænktes til 3—4" snævre Indgange bør Bierne dog helst ledes ved en Kraa Klods paa hver Side af Indgangen.

Brevkasse.

Tilfud. De fra efternævnte Foreninger efter Bestyrelsesmødets Afholdelse i Aar, indsendte Andragender om Tilfud, ere bevilgede saaledes.

2 a. Aalborg Amts BF. 15 Kr. 10 a. Fyenske Bivener, 10 Kr. 10 b. Den Fyenske BF. 7 Kr.

Andragender. De Foreninger som endnu ikke have indsendt Andragender til DBF, om Tilfud for 1899, og som ønske at komme i Betragtning, bedes indsende saadanne til Foreningens Sekretær, Overjergent Bierregaard, Fredericia, inden 10. August d. A., de senere indkomne Andragender vilde ikke blive bevilgede.

Regnskab. Paa given Anledning bringes Bestemmelsen i „T. f. B.“ Nr. 15, 1897, Side 290 i Erindring.

Bestemmelsen er saalydende:

„Kassereen bør ikke udbetale Tilfud til nogen Kredt, for der er præsteret Attester for de afholdte Møder.“

Herr. Foreningsformænd bedes om om samtidig med omtalte Attester til under tegnede Kassere, at indsende tvitteret Regning for det Foreningen tilstaaede Tilfud, og Betsbet vil da blive vedkommende omgaende tilsendt, og herved undgaaes unødvendig Skrivi.

Fredericia, den 1. August 1899.

Bierregaard,

Overjergent og Kassere i DBF.

Centralmøde. Emner som ønskes forhandlet paa Centralmødet i Svendborg i Septbr. d. A., bedes opgivne til DBF's Sekretær, Overjergent Bierregaard, Fredericia, inden 8. August. Det bemærkes, at Emner til Centralmødet kun kunne indsendes af Delegerede, medens Emner til Diskussionsmødet kunne indsendes af ethvert Medlem af DBF. Det ønskes ved Indsendelsen meddelt, om Indsenderen selv er villig til at indlede Emnet.

Valgbreve. De Delegerede paaminde om at møde med Valgbrev. Ethvert saadant maa være udstedt af vedkommende Foreningsformand, og indeholde Oplysning om, naar, hvor og for hvilket Tidrum, den Delegerede er valgt.

Italienske Dronninger agtes paany indforskræbne d. 6. August. Brixen vil blive 4 Kr. pr. Stk. De kunne ventes hertil omkring ved den 16. August. Ordre bedes tilsendt

N. S. Kristensen, Roskilde.

Kundgørelser.

Bistader.

Biavlernes Opmærksomhed henledes paa mine nøjagtige solide Bivokiger, som jeg ved Specialitet-Produktion ser mig istand til at levere til særdeles billige Priser. Leveres franko paa Køberens nærmeste Jernbanestation.

Skriv efter Prisliste. Sendes franko.

Ehr. F. Kjergaard, Sunds pr. Herning.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer) faas atter i Aar hos **H. Naasmøjen & Co.**, Gravbøngnet pr. Sortebro (for Svendborg), Vanc- adreffe Vejstrup (for Svendborg). Prisen er i Aar 1-5 Pund 1.85 Ore, 5-10 Pund 1.80 Ore, 10-25 Pund 1.75 Ore, over 25 Pund 1.70 Ore. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ore pr. Pbd.

Ægte Bivokstavler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Aar i Stand til at garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Valsemaskine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 15" i L. Tillige leveres Drone- og Delingstavler. Prøver paa Forlangende gratis.

Næjdrup St., i Februar 1899.

Snedker **F. F. Nielsen.**

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bi- bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Stor Realisation af Bivokstavler af ægte Bivoks.

Da jeg i 1899 vil have realiseret 9000 Pbd. Voks, tilbydes ægte Bivoks til følgende lave Priser: 1 a 5 Pbd. 1.80 Ore, 5 a 10 Pbd. 1.75 Ore, 10 a 25 Pbd. 1.65 Ore, over 25 Pbd. 1.60 Ore pr. Pbd.

Voks forarbejdes for 25 Ore i Partier paa 25 Pbd., derunder 30 Ore pr. Pbd.

Bivoksvedtæber i største Udvalg. For- lang min Prisliste.

Ehr. Nicols, Bibo rg.

Dronninger

fra dansk Race faas hos Undertegnede a 3 Kr. pr. Stk.

Jens C. Pedersen.

Floug, pr. Hedebyene.

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Ore pr. Stk. Med Forsendelsesporto 90 Ore.

Gartner **N. Larsen**, Nørhø, Frederiksbund. Ved Bestillinger bedes Mannemaalet opgiuet.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bi- bokiger og Udslungere** samt de mest brugte **Smaaredtæber, ægte Bivoks- tavler** habes al Tid paa Lager.

Illustreret Prisliste franko.

Tved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

De billigste

og bedste **Stader** og **Udslungere** faas hos

Snedker **N. Jensen**, Sjolte, Præsto.

Stader havet paa Lager.

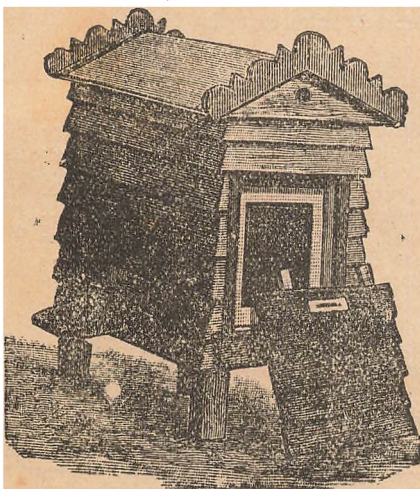
Gode Røgpuster anbefales.

Befrugtede Dronninger

a 2½ Kr. pr. Stk. faas fra 1. Juli hos Vdr. Nielsen, Ulstrup pr. B.-Stjerne. Bestillinger modtages.

Veiledning til Biavl.

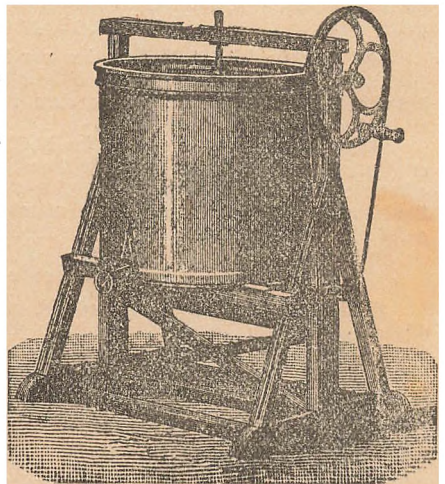
af **B. C. W. Smith** i Hjergrød pr. Svebøll faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Alle Biavlere

bor skrive efter Vejle Biavlredskabs- fabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko.

I. V. Boesen, Vejle.

Ægte Bivokstavler

faaes hos Linnaa Sogns BF. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til D. Rasmussen, Linnaa pr. Laven St. og Muret Kristensen Vorre, Toldbogade Nr. 109, Silkeborg.

Tilbud

modtages paa hvid, gul og brun Honning i hele Produktioner. Embt. til Kyldning kan eventuel sendes til nærmeste Station hvis Producenten mangler saadan. De jern. Bivaveres Honning Udsalg ved Jens Hansen, Blaagaardsgade 4. København N. Telf. 3244.

For Bivavere.

Da jeg bevislig importerer flere **Cyfler** end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand til at levere en bedre Cyfle til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,
Jernbanegade 6, København V.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Foreninger somden større eller mindre Forbrugere, til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Præmier.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Dronninger faaes a 3 Kr. pr. Stk. hos N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Høyensgade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Foreningsmeddelelser.

Maldt og Omegaß BF. afholder Møde Søndagen d. 6. August, hos Ole Damkjær, Bauenborg. S. H. Bøch, Langeskov.

Etbo m. H. Herreders BF. En Udstilling agtes afholdt i September, nærmere Befendtgørelse senere. N. Ladegaard.

De Hvide BF's Udstilling, der var bestemt til Afholdelse i Odense i Fjor, vil blive afholdt i den sidste Halvdel af September eller i første Halvdel af Oktober i Svendborg.

Denne Forandring af Stedet for Udstillingen er gjort af Hensyn til, at der næste Aar vil blive afholdt en stor Bivoksudstilling i Forbindelse med Landmandsmødet i Odense. En Frugtudstilling agtes afholdt i Forbindelse med Bivoksudstillingen.

B. H. U. B.

N. C. Andersen.

Vesterhæsjinge og Omegaß BF. afholder Møde Søndag den 10. Septbr., Eftmd. Kl. 2 1/2, hos Jørg. Jespersen, Nybo, Brahetrolleborg, hvor der foretages Juvintring af Bievne, med efter følgende Foredrag og Samtale og mulige Spørgsmaals Besvarelse. Alle som har Interesse for Bivavl ere velkomne.

Vorbørsk, d. 29. Juli.

H. P. Hansen.

Udstilling i Aabenraa.

Nordlesvig's Bivaverforening agter at afholde den i 1898 planlagte Bivoksudstilling i Aabenraa paa Forlystelsesstedet „Schweig“, Lørdag den 16. og Søndag den 17. Septbr. d. A. Udstillingen omfatter Bier, Bivoksprodukter, Bivoksredskaber samt videnstabelige Hjælpenidler. Alt Udstillingsgods maa frankeres og være indleveret senest Fredag den 15. Septbr. og adresseres: Til Bivoksudstillingen, „Schweig“, Aabenraa. Levende Bier modtages til Kl. 10 Form. den 16. Septbr. Ujenderens Navn og Bopal maa være anbragt indvendig paa Laaget af Kassen. Det er at haabe, at enhver Forening for sig vil samle for sine Medlemmer, og sende det Hele under et. Enhver af de 20 Foreninger indenfor N. B. F. foreslaar 3 Medlemmer som Dommere, heraf vælger Bestyrelsen saa det fornødne Antal. Dommerne kunne nok være Udstillere, men kunne ikke konkurrere til Præmie i den Afdeling hvori de ere Dommere. Bestemmelsen for Bedømmelsen saa Dommerne først paa Udstillingen.

Etiketter til Udstillingen faas for 1 B. Stk. ved Henvendelse til Sekretæren, J. Clemmensen, Fjellsted Marb.

Vi haabe sikkert, at vore Foreninger og Medlemmer indenfor N. B. F. ville gøre deres bedste til at denne Udstilling kan blive saa fyldig og vellykket som muligt, ligesom vi ogsaa opfordre Fabrikanter og Forhandlere af Staber, Maskiner og Redskaber til at udstille.

Bedømmelsen begynder den 16. Septbr. Kl. 11, og maa være endt Kl. 2 Eftm. Kl. 3 aabnes Udstillingen med et Foredrag af Formanden. Den 17. Aabning af Udstillingen Kl. 4 Eftm. med Koncert i Haven, saunt Foredrag Kl. 4 1/2 og Kl. 6, derefter Fællesspisning og muligvis Val.

Bestyrelsen bestemmer Præmiejummens Størrelse, men det overlades til Dommerne at bestemme Præmierens Antal. Der kan tilkendes hæderlig Omtale.

For at konkurrere til Præmie, maa Udstilleren selv være Ejer af de af bedømmede udstillede Genstande, eller de maa være af bedømmedes eget Fabrikat.

Om Udstilleren er Medlem eller ej, har intet med Bedømmelsen at gøre; men kun Medlemmer kunne æste Præmie.

Til Bedømmelse af Raaprodukter antages kun mindst 4 Pd. Honning, 4 Pd. Voks og 4 Pd. Kunsttavler. Tassehonning bedømmes lige med udlyngtet Honning, ligeledes Honning i Glasflasker og andre Udbygninger. Af Kunstprodukter mindst 2 Pd., resp. 2 Flasker eller 2 Glas.

Der bedømmes efter Tal 1-6.

For Bestyrelsen
T. H. Buchholz.

Indhold af dette Nummer:

Arbejds-Vien, af S. M.	222
Bivoksstolen	211
Bivoksudstillingen i Silkeborg	220
Brug Kunsttavler, af Kr. Jensen	222
Brevkasse	224
En dansk Bigaard, af Vyril Nielsen	218
Et fra Staderne	223
For Begyndere, af J. K. K.	214
Fra Kredsen	223
Foreningsmeddelelser	226
Gavnlig Vint	223
Honning som Næringsmiddel, af Aug. Schlich	217
Kunsttavlernes Betydning af Schmiedeknecht	212
Kundgørelser	225
Maajhygdom	215
Øndarrede Bistif	221

Roskilde Anis Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder. der 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indtrykkede.

DBF.^s Biavlsskole.

Mandag Eftermiddag 17. Juli. Kærnestad Nr. 7 blev efterset, det bestod af et Magasin til Helrammer og indeholdt 3 Rammer af Lavnormalmaalet, det var et Par Dage tidligere blevet givet en italiensk Dronning. Dronningen fandtes i bedste Velgaaende og havde lagt en Del Æg. I Stadet Nr. 32 var der den 20. Juni indsat en Sværm paa ca. 5 Pd., den havde 9 Stk. □' Rammer i Hovedrummet, som var fuldt udbyggede og belagt med Æg, Yngel og Honning, samt et Magasin paa 6 Halvrammer, som næsten var fyldt med Honning. Dronningen blev opsoget, og tillige med en halv Snes Arbejdsbier sat i et Forsendelsesbur. En Tavle med unge Larver og Æg blev taget fra Nr. 32 og indhængt i Stadet Nr. 30. Af Stadet Nr. 6, (□' Ramme,) der i de sidste Par Aar havde udmærket sig som et af de bedste Folk, blev der taget en Tavle med Æg og indhængt i Nr. 32 for at faa de unge Biser fra dette Folk. For at faa Biserne til at hænge frit, faa de kunne udfæres uden at ødelægge Kibocellerne, blev der bortskåret en 6" lang og 1" højt Stykke af Tavlen, og Æggene bleve fjernede, saa der kun var Æg i hver 3die Celle i den nedadvendende Rant af Tavlen.

Tirsdag. Stadet Nr. 32 blev efterset,

der fandtes flere paabegyndte Dronningeceller, byggede over de i Tavlen værende Æg fra de Dagen i Forvejen anviste Steder. Nr. 9, et Stade (10 × 12") med italiensk Bier. Dronningen tillagt paa Biavlsskolen i 1898, men saavel Dronningen som Bier vare af Udseende, som deres Maade at være paa, ligesom ægte italiensk Bier, uagtet der var stiftet Dronning 2 Gange. Dronningen blev opsoget, og da den havde en Bilus paa Ryggen, blev den fanget i en Cellebestytker, der blev blæst lidt Røg ind til den. Bilusen lod sig straks falde af Dronningen og ned i Cellebestytkeren, hvorefter Dronningen blev sluppet ned i Stadet igen. Nr. 29, et Lavnormalstade, befolket med ægte Krainerbier blev efterset og givet en Kunsttable. Da dette Folk i Fjor blev overført fra en original Krainerkasse, havde det endnu nogle Rammer med Tavlebygning, som havde været i Kassen, disse Rammer bleve flyttede længst tilbage i Huset, og Yngellejet ordnet saaledes at Stadet kunde indvintres uden at nogen væsentlig Omflytning af Rammerne behøver at finde Sted. Nr. 20, et Stade med den amerikanske Ramme, 40 ctm. (15 1/4") bred og 30 ctm. (11 1/2") høj, blev efterset, det havde i 1898 givet 4 Sværme, og var i Fjor i Juli Maaned meget folkesfattig, men stod nu med 13 Rammer i Hovedrummet og 3 Magasiner, hver paa 6 Rammer, og det viste sig, at det var et særdeles godt

Folk, der vilde give et meget stort Udbytte. En Fejl ved en Tavle blev rettet. Ved at arbejde med Stedet, viste det sig, at det ikke er heldigt at benytte de 3 øverste Tommer af Kammerens Sidelister som Afstandsmaalere, idet Kammerne ikke alene bliver klæbede sammen, men at der ogsaa skal anvendes megen Omhu, naar Kammerne skal flydes sammen, for ikke at flemme Bierne. Stedet var forsynet med amerikanske Falske, men de bragte ikke fuld Fordel, da Tavlebærenes Ender naaede helt ud til Falsens Sider. For at faa fuld Nytte af de amerikanske Falske bør de være $\frac{1}{4}$ " brede, saa der bliver $\frac{1}{4}$ " Bivej omkring Tavlebærenes Ender, derved undgaas Fastkitning af Kammerne, og Kammerne ere lette at flyde frem og tilbage. (Fortfættes)

Fremskridt.

Af G. Mathiasen.

Den Stadesform som er mest udbredt her i Landet, er jo det saakaldte Trugstade, og det er et stort Gode ved Bjælvsdriften at have alle Bistader i samme Biegaard, indrettede paa en ensartet Maade, navnlig jaaledes, at alle Stader kunne optage Kammer af et bestemt Maal. Et ensartet Kammemaal i Bistaderne tilbyde flere Fordele for Bjavleren f. Eks. ved Brugen af Kunsttavler, ved Dronningavl, ved Dannelse af Kunstjærne, ved Udslængning af Honning, ved Brugen af Udslængere, ved Fodring af Bierne, (Foderapperatet), ved Laan af Yngel til et Dronningløst-Bistade o. f. v.

Danmarks Bjavlerforening anbefaler som bekendt tre forskellige Kammestørrelser, nemlig 10×12 " og \square 'Kammen, maalt indvendig i Kammen, samt Lavnormalrammen, det vilde være ønskeligt om der kun blev anbefalet et Kammemaal der kunde blive almindeligt over hele Landet, det vilde have sin store Betydning ved Kjøb og Salg af Stader og Bjavlen vilde da blive saa meget mere letfattelig at lære.

Det Stade som er mest udbredt hos os, er med 10 " bred og 12 " højt Kammemaal, dets Fortrin er, at der paa Grund af at det er højere end bredt, i Regelen altid efter Honninghøstens Afslutning vil findes en Del forseglet Honning i de Tavler som findes i Underrummet (Vinterlejets Tavler), dette Gode har for mange Bjavlere en stor Betydning ved Indvintringen af Bierne, da disse i saa Tilfælde

kun behove et mere eller mindre Tillæg af Randisfoder for at faa tilstrækkelig Winterforraad, thi en god Indvintring er et af Hovedpunkterne ved en rentabel Bjavl, men Bjavlen hører særlig hjemme paa Landet, det uheldige Forhold indtræffer netop, derved at Arbejdet ved Bierens Indvintring, helst burde foretages for Sommertræegnenes Bedkommende i August Maaned, altsaa i den Tid, da Landboerne maa tage Tiden i Betragtning naar Vejret er godt, for at bjerge Jordens Afgrøde.

For flere Aar siden, er den Anke bleven rettet mod de høje Kammer at „det er vanskeligt at høste Honning af Stader med disse Kammemaal i de ringe Honningaar“.

Men siden den Tid har nogle amerikanske Bjavlere, efter min Mening, vist Verdens Bjavlere en uvurderlig Tjeneste, idet de har lært os, at fodre stærkt en lille Tid for Magasinerne paafættes, for at skaffe Winterforraad og for at tvinge Bierne til at bære den indsamlede Honning op i Honningrummene.

En Artikel under Overkriften „Foraarsfodring“ har E. Davenport bl. a. skrevet: „I min Egn er der intet Træk mellem Frugtræblomster og Hvidkløver. Derfor fodrer jeg næsten altid meget i det Mellemrum. Naar man først har begyndt at jordre, bør man blive ved, indtil der kommer meget ind fra Marken, eller ogsaa standse lidt efter lidt; thi naar vi faa Yngelreden fuld af Yngel og derpaa pludselig standser Fodringen, da vil, hvis der ikke er meget Forraad i Stedet og kun lidt eller intet hentes i Marken, meget Yngel blive renet ud af Cellerne eller dø af Sult, og saadant et Stade er da ødelagt for den Sommer, forsaavidt som det ikke kan give noget Udbytte. Man bør dog ikke fodre altfor stærkt. I det Tilfælde indskrænke vi Yngelpladsen og forhindre netop Opnaelsen af vor Hensigt: en stærkere Yngelanfætning og deraf følgende stor Arbejdsstyrke til at indsamle Nektaren mens det gode Træk varer. Dog lige før Hovedtræffet kan man godt fodre stærkt for at fylde Yngelreden med Sukkerfoder for at tvinge Bierne til at bære Honningen op i Honningrummet. Dette passer i ethvert Tilfælde i alle Egne, der saaledes som min mangle Eftertræk. Prøv selv først i det smaa hvad der passer for din Egn.“

En anden amerikansk Bjavler H. N. Boardman har i en Artikel skrevet følgende: „Fodring før Sværmetiden for at skaffe Winterforraad, er en anden Slags Fodring, som jeg i adskillige Aar har anvendt med meget tilfredsstillende Udfald. Ved den

Lid da Hovedtrækket begynder (10—15 Juni i Sommertrækgene) ville Yngeltavlerne sædvanlig være tomte for Forraad eller næsten tomte, og intet Arbejde kan da ventes i Honningrum eller i Delinger, før disse Celler ere helt fyldte. Hertil anvende Bierne da Aarstidens allerbedste Honning; men det vilde være langt bedre for Biavleren, om han i Stedet for kunde sikre sig denne Honning i Honningrummene. Det faldt mig ind for nogle Aar siden, at det maatte være en god Handel for Biavleren, hvis han med de nuværende Priser paa Sukker og Honning kunde ombytte disse to Emner, og det er denne Slags Ombytning jeg har forsøgt ved at forsyne mine Bier med Sukker til Vinterforraad inden Hovedtrækket og saaledes saa dem til at fylde Honningen i Delingerne til Gengæld.

Fordelene ved denne Plan ere: den giver Bierne et Vinterforraad, der ikke overgaas af nogen Slags naturligt Forraad. Den holder Yngelansætningen i Gang uden Afbrydelse under slet Træk. Den forskaffer mig en tilsvarende Honningmængde opsamlet i Honningrummet. — Denne Plan har dog ogsaa sine Uanskeligheder. Bifamiliernes stærke Udvikling ved denne Metode opmuntre nemlig til Sværming og for at saa den fulde Fordel af denne Plan er det derfor nødvendigt at hindre Sværming eller at give Sværmen tilbage, hvis man ikke ønsker Formering."

Den Forsommerfodring som her er nævnt, er det at jeg benytter, og jeg er særdeles godt tilfreds med den; Det interesserede mig at høre Kantor Ersløvs Mening om dette vigtige Biavlsprogsmaal og jeg rettede derfor i Vinteren 1895—96 (jfr. Spørgsmaal Nr. 20 i Vitidende, Aarg. 1896. S. 118) en Forespørgsel derom. Ersløv svarede mig saaledes i Brev:

"At fodre Bierne stærkt, kort før Magasinerne paasættes, kan meget godt gaa, naar denne Fodring ikke fortsættes længere, indtil der i Underrummet endnu er tilbage en Yngelrede, der svarer til mindst 8 Tavler (a 120 □") og under Forudsætning af, at der anvendes Gitter under Magasinerne."

Den Ulempe som Boardman omtaler at der følger med den stærke Fodring nemlig: Biernes stærkere Lust til at sværme tillægger jeg ikke stor Betydning her i Landet, (maasse nok i Nordamerika som i Reglen har varmere Sommer end os.) Redaktionen af L. f. B. har for en Tid siden udtalt den Anskuelse, at det i visse Tilfælde kunde være formaalstjenligt om Bierne sværmede noget mere selv om

Honningudbyttet blev noget mindre, saa at der ikke skulde staa saa mange tomme Bistaber, jeg deler ogsaa denne Anskuelse, der har i Fortiden været talt og skrevet altfor meget om, at Bierne skulde have rigelig Plads og ikke pakkes varmt, for saa sværmede Bierne og det var saa rigtig uheldig for Biavleren, jeg mindes endnu, da jeg havde faaet mit første Bistade, at jeg frygtede for at Bierne ikke skulde faa Plads nok, og troede at de havde det "for varmt" da jeg en Dag stod og saa paa at Bierne stod i en Halvcirkel paa Flyvebrættet og viste med Vingerne.

Af Foranstaaende vil man kunde se at disse Udtalelser om, at det er vanskeligere at høste Honning af høje Rammemaal end af lave, ikke har nogen nærværdig Betydning, naar man har Kendskab til at behandle Bierne, som bor paa disse høje Tavler, derfor haaber jeg at denne Anke for Fremtiden er bortfalden, og Tanken om et ensartet Rammemaals Indførelse hos os derved har vundet et Skridt længere frem.

Lad os nu se hvilke Fortrin og hvilke Mangler der klæber ved Lavnormalrammen, disse lave Rammer er nemmere at løfte op af Underrummet for at undersøge Yngelen og der kan jo ogsaa bedre undværes Afstandsmaalere fornedet i lave end i høje Rammer, men — det er alligevel rart at have Afstandsmaalere fornedet af Rammene, thi ved at pakke bagved Glasindfudet kan dette nemt komme til at styde Tavlerne for meget sammen fornedet hvorved Bierne kan komme i Klemme, og det er ogsaa heldigt ved Flytning af et befolkede Stade paa længere Afstand.

Manglerne ved Rammen er, at der paa Grund af dens ringe Højde, findes kun lidt eller intet Honningsforraad over Bierne, naar Honningrummene er borttaget og desuden er det en Selvfølge at jo lavere Yngeltavlerne er, des oftere sker det, at Yngelen sidder helt op til Tavlebæreren ved Indvintringen, hvad der i flere Tilfælde kan være uheldigt ved Vinterforraadets rette Anbringelse i Tavlerne, desuden er jeg af den Anskuelse, at jo lavere Rammen er, des nærmere komme Bierne til at opholde sig ved Stadets Indgang og Bund, derved bliver Biernes Opholdssted koldere, vi se jo tydelig at Bierne i koldt Vejr, trækker bort fra Indgangen, opad paa Tavlerne.

I Vintrene 1885—87 foretog Dysteren G. Lichtenthæler Barmemaalinger hos Bierne, det Resultat L. kom til var jo følgende: I meget koldt Vejr kunne Bierne ikke hente Føde i andre Tavlegange end de

i hvilke de befinder sig, naar det kolde Vejr indtræde. Derfor bør Tavlerne være saa brede og høje, at de kunne indeholde tilstrækkelig Forraad til hele den kolde Vinter og hertil udfordres en Bredde af mindst 12 Tommer, fordi at Forraadet ikke alene maa findes over, men ogsaa paa Siderne af Klyngen.

Jeg vil hertil bemærke, at jeg ligejom Aug. Petersen tidligere har skrevet, „er nærvæd at mene, at det vigtigste ved hele Indvintningen er rigeligt Forraad. Pladsen og Tavlernes Form kommer nok i anden Række.“

Under Overtskriften „En ny Forenings-Kamme“ har A. P. bl. a. fremsat den Tanke at Metermaalets Indførelse her i Landet vil bidrage til at vi kommer til at antage en ny anbefalet Kamme, ja det bliver vist det klogeste at benytte Tiden som er for Haanden til at opnaa Enighed om, hvilket Maal der bør antages naar Meterne kommer, thi der kan ikke være Tvivl om at dette nye Maalsystem vil komme til at afløse vort nuværende Maal, da det er langt nemmere at regne med. A. P. henviser til, at antage en i Amerika udbredt Kammestørrelse, 35 ctm. bred, og 30 ctm. høj udvendigt, jeg kan ikke se det heldige, ved at rette os efter Amerikanerne, ligesaa lidt som i sin Tid efter Engländerne, paa Kammespørgsmaalets Omraade, for Tiden er der kun en Vej at gaa og det er, at indføre en ny Foreningsramme som tager tilbørligt Hensyn til de fire Faktorer, nemlig de tre nuværende anerkendte Kammestørrelse og Metermaalet; Den Kamme som nærmest opfylder disse Krav, vil da saa en Størrelse af 33 ctm. bred og 28 ctm. høj ($12\frac{1}{2}$ " \times $10\frac{1}{2}$ ") udvendigt maalt.

Der er fra flere Sider fremkommet Udtalelser om, at det er haabløst at arbejde for, at saa indført et eneste anerkendt Kammemaal her i Landet, jeg er vedblivende af den Mening, at dette Spørgsmaal som hjælper til at bringe Usikkerhed ind mellem de danske Viablerses Rækker vil finde sin Løsning. Fremstridt kan kun forhales en Tid, men det kan ikke forhindres, det vil komme.

Det Spørgsmaal vil komme, hvad det ny Enhedsmaal bør kaldes, deri kan vist nok snart opnaas Enighed, de danske Viablerses Hovedforening kalder jo sig „DBF.“ derved udtrykkes tydeligt nok, at der findes ingen lignende Forening af den Art, over, og ingen ved Siden af den, derfor henstiller jeg til andre danske Viablerses Overvejelse, om det ikke kunde være passende at benævne det ny Maal „Danmarks Kammemaal.“

Naar jeg har tilladt mig at fremkomme med Forslag til en ny Foreningsramme her i Bladet, da vil jeg med det samme, iraraade enhver Viabler at anskaffe sig Stader med det af mig nævnte Kammemaal, førend at Maalet muligvis bliver anerkendt af DBF., thi lad os huske vel paa, at skøndt den enkelte Viabler frit har Lov til at indføre en ny Maal paa Kammer, kan disse ny Kammer ved Døds-fald eller lignende komme i Begynderes Besiddelse, til Tab og Ugræelse for Dem.

Dronningindførelse.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

Til Indførelse af Dronninger i dronningløse Stader eller Stader hvoraf en Dronning kort Tid i Forvejen er bleven fjernet, gives der mange Metoder; nogle af disse er temmelig sikre, andre derimod mere eller mindre usikre. I det hele taget er det ikke let at give en Anvisning til Dronningindførelse, der ikke i enkelte Tilfælde kan slaa fejl. Der er saa mange Forhold at iagttage, og Betingelserne kan være saa forskellige, at en Fremgangsmaade, der giver et godt Resultat paa en vis Tid af Aaret, kan mislykkes fuldstændig paa en anden. Træforholdene, Aarstiden, Familiens Tilstand, om Dronningen er fra egen Bigaard eller fra Udlandet, om den har været sendt med Posten o. s. v. — Alt dette bør tages i Betragtning, naar man ønsker at indføre en fremmed Dronning i en Bisamilie. Som Dronningavlere har vi i de senere Aar haft rig Lejlighed til at gøre Forsøg med at indføre Dronninger under forskellige Forhold, og vi skulle derfor i det efterfølgende søge at give nogle Anvisninger, støttet paa egne Erfaringer, til Udførelsen af dette særlige Viablararbejde, haabende at de maa blive til Nytte og Besledning for enkelte andre Viablere.

Naar vi har indført Dronninger i Sommertiden, altsaa før Hovedtrækkets Slutning, har vi altid været heldige, naar vi har anvendt Simmens eller Erskøvs Metode. Efter Trækkets Slutning er Bierne vanskelige at saa til at modtage en ny Dronning. Naar vi har indført Dronninger om Efteraaret efter ovennævnte Anvisninger, har det af og til hændt, at vi har faaet en Dronning dræbt eller tildels ødelagt ved at Bierne har indnøglet den. En Dronning, der bliver indnøglet slipper jælbent heldig derfra, uden at den bliver

mere eller mindre lemlæstet; for at raade Bod paa dette, har vi forsøgt adskillige Midler, og har da ogsaa opnaaet et tilfredsstillende Resultat i saa Henseende.

For at indføre en ny Dronning efter Træffets Slutning anvender vi en af nedenævnte Fremgangsmaader, hvilken beror paa Omstændighederne. Stedet, hvori Dronningen skal indføres, lader vi være dronningløst i mindst 24 Timer for den Tid Indførelsen skal finde Sted; har det været dronningløst i flere Dage, saa at der findes forseglede Dronningceller, sjærnes disse. Har vi Dronningen gaaende i et Smaaafstade, indjanges den ved Aftenstide og anbringes i en Cellebeskytter, hvis nederste Halvdel er stoppet med Honningdej, der lades ved at ælte flydende Honning sammen med stødt Randis til det danner en fast Dej. Efter at Dronningen er indfanget paa denne Maade, opbevares den paa et lunt Sted til det bliver mørkt. Efter Mørkets Frembrud gaar vi til dronningløse Stade, medbringende Dronningen i Cellebeskytteren og en tændt Lygte til at se ved. Dækket over Kammerne sjærnes, og Bierne drives ned med lidt Røg, hvorefter Cellebeskytteren lægges paa langs mellem to af Tavlebærerne over de besatte Tavlegange; Beskytterens spidse Ende lader vi stikke lidt ned imellem Tavlerne, saa at Bierne har fri Udgang til den. Dækket lægges derefter atter løst over Kammerne, og Stedet lades i Ro i 3 Dage. I Løbet af den første Nat efter Indførelsen vil Bierne horteøde Foderdejen, og naar det er stet, vil Dronningen rolig vandre ud af Beskytteren ned iblandt Bierne paa Tavlerne, hvor den i Reglen bliver godt modtaget.

Har vi Dronningen gaaende i et Rejsbur (Bentons), saa bærer vi os lidt anderledes ad. I Stedet for at benytte Foderdej til at hindre Bierne i at anfælde Dronningen straks efter at den sættes ind i Stedet, anvender vi i dette Tilfælde fortyndet lunken Honning. Stedet, der skal have Dronningen, gøres dronningløst paa samme Maade som oven for nævnt. Om Aftenen, naar Dronningen skal indføres, gaa vi til Stedet efter at det er blevet mørkt, medbringende Rejsburet med Dronningen, en tændt Lygte og en Kop med fortyndet lunken Honning. Taget lukkes op, Pakningen sjærnes, hvis saadan findes, et Hjørne af Dækket over de besatte Tavlegange bøjes tilbage, og Bierne drives ned med lidt Røg. Derefter tager vi Buret med Dronningen og stænker lidt Honning paa Traadværket, der dækker over Hullerne i det. Det vil berolige Dronningen og de ledsagende Bier. Naar det er gjort, stænker

vi lidt Honning paa Bierne nede i Stadet, og aabner saa Buret for Dronningen ved Hjælp af en Lommekniv. Saa overstænker vi atter Bierne og Dronningen, saa de blive lidt tilfølede af Honningen, og lægger derefter Buret paa Siden oven paa Tavlebærerne nede i Stadet, saa Bierne have let Udgang ind i det. Lidt mere Honning stænkes ned over Bierne, og Taget lukkes til. Næste Morgen fjerner vi Buret, og Pakningen og Dækket over Kammerne bringes atter i Orden. Stedet undersøges ikke de første 3 Dage efter Indførelsen.

I Stader med æglæggende Arbejdere maa man helst indhænge et Par Tavler med noget moden Yngel nogle Dage før Indførelsen skal finde Sted, og saa indføre Dronningen paa en af de forannævnte Maader.

Ubefrugtede Dronninger kan indføres paa samme Maade som befrugtede, men Staderne skal da være dronningløse i mindst 3 Dage under godt Træk, og 5 Dage under mindre godt Træk.

Bure ere i Almindelighed upraktiske til Indførelse af Dronninger, fordi der skal aabnes for Staderne, naar Dronningerne skal sættes i Frihed. Ved den Forstyrrelse det forarsager, bliver Bierne let saa opirrede, at de anfælder Dronningen, naar den slippes løs paa Tavlerne, selv om de vare velvillige stemt mod den, mens den var i Buret. Det hænder ogsaa, at Dronningen løber bange omkring paa Tabellen idet den kommer ud af Buret; det kan ogsaa bevirke, at Bierne angriber og indnugler den. Det, som det kommer an paa, er, at Dronningen kommer roligt ind til Bierne, og ikke farer vilt omkring paa Tavlerne, og det opnaas ved at benytte en af de oven for angivne Fremgangsmaader.

Biernes Betydning for Planternes Befrugtning.

Foredrag
ved Fællesskuet i Silkeborg den 16de Juli.
Af Stolebestyrer Johan P. Andersen.

—o—

Naar der er Tale om Bier farer der endnu ofte ligesom en Gysen gennem den med Bavl ukyndige. Bierne ere imidlertid meget interessante og elstværdiske Væsener. Det er Biens Forsvarsvaaben — dens Braad —, man er saa bange for. Men en Bi bruger aldrig dette Vaaben, uden den angribes eller tror sig angrebet. Man kan

ligefrem dressere Bierne. Ved sejl Dressur kan man faa en Hest til baade at bide og slaa, gøre ethvert Kreatur arrigt og ved en for streng og forfæret Opdragelse kan som bekendt gøre Børn arrige og onde. Man skal færdes rolig mellem sine Bier, ikke slaa efter dem eller lobe sin Vej, fordi en Bi summer forbi ens Øre, man maa ikke gøre Bierne Fortrød. Mærte Bierne, at man tilser dem for at hjælpe dem tilrette, blive de snart faa medgørlige, saa det er en Fornøjelse. Er der en og anden, der ved en jaadan Lejlighed bliver arrig, giver man en jaadan lidt Tobaksrøg gennem Pipiben. Bierne ere lette at tæmme. Nyttens af Bierne, som er saa indlysende, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa. Der er fortalt om en afdød, dansk Professor, at han en Gang, han eksaminerede en ung Mand i Filosofi, spurgte ham: „Naar man bliver stuet af en Bi i Hovedet, er det saa en Hovedsag eller en Bisag?“ Den adspurgte skal ved denne Lejlighed til Professorens fulde Tilfredshed have svaret: „Det er en Smagssag.“ At være Biavler er jo altid en Bi-Sag; men om man vil betragte Biavlen som en Hovedsag eller en Bisag, det maa være en Smagssag. Jeg tror, at man gør vel i kun at betragte den som en Bisag — d. v. s. en Sag, som staffer den, der giver sig af dermed — med Forstand — en Biindtægt. For dem, der udelukkende beskæftige sig med Biavl, bliver det en Hovedsag. Den Nytte Bierne gør os ved Planternes Befrugtning overses meget ofte. Jeg kender en Mand, som klagede over, at hans Rabos Bier sugede Saften af hans Frugttræers Blomster. Han anede ikke, at Bierne netop hjalp til ved Blomsternes Befrugtning.

Nogle Planter's Blomster have baade Hunkøns- og Hunkøns-Organer i samme Blomst og kaldes tvøkønnede, i andre Planter's Blomster ere Kønsorganerne siddende adskilte paa forskellige Blomster, saadanne Blomster kaldes enkønnede. Vokse begge Slags enkønnede Blomster paa samme Plante, er den enbo. Vokse Kønnerne hver for sig paa forskellige Planter, ere de tvebo.

Særlig for de enkønnede Blomsters Befrugtning spille Bierne en ganske betydelig Rolle. Nu da jeg gik herved i Lundan, kom jeg i Samtale med en Gartner fra Larhus. Han bemærkede under vor Samtale: „Jeg maatte i Fjor være Bierne taknemlige; thi uden dem havde jeg ingen Agurker avlet; men de forskaffede mig en god Host“. Mange Blomster bestøves (befrugtes) ved Bindens Hjælp; men falder det ind med blitstille Vejr eller Regnvejr i Blomstringstiden,

sker der ingen Befrugtning paa den Maade; men netop i det milde, stille Vejr have Bier og andre Insekter travlt. Man ser dem i tusindvis flybe fra Blomst til Blomst søgende efter Honning eller Blomsterstøv. Nu er det jo saaledes, at Bierne, som have gode Øjne og en stærkt udviklet Lugtesans, lokkes til Blomsterne dels ved Øjnet af de farvede Kronblade, men dog særlig ved Lugten af den Honning, der indeholdes i smaa Gruber dybt inde i Blomsten ved dens Grund. Som bekendt ere Bierne stærkt behaarede, og naar de nu i deres Søgen efter Honning i en Blomst komme forbi Hunkønsorganerne (Støvdragerne hvis Antal kan være meget forskelligt, de bestaa hver af en fin Traad, hvorpaa der øverst sidder en Knap, der indeholder en Mængde smaa, bitte Korn, som, naar de ere modne, sprænge Støvknappene) kan det ikke undgaa, at der maa hænge en Mængde Støvkorn ved dem. Flybe de derpaa til en anden Blomst af samme Art med Hunkønsorganer, affættes Støvkorn paa disses øverste Del. Hunkønsorganerne bestaa af et hult Rør, hvorpaa der øverst sidde to til Siden bøjede, haarede eller klæbrige Flige. Røret kaldes „Griffel“ og Fligene „Ar.“

Idet nu Støvkornene komme til at hænge fast ved „Arret“ og gennem nogle bitte, smaa Huller, der findes rundt om paa dem, jage Væde fra Arret, udvikler der sig fine Traade, der vokse ned gennem det hule Rør, hvorpaa Arret sidder, indtil de naa Blomstens Bund (Frugtbunden,) hvor der findes saakaldte Vg, (med en lille opadvendt Abning) anbragte i en bestemt Orden. Støvtraadene søge denne Abning, som kaldes Rimmunden. Idet den fine, hule Traad fra Støvkornet er naaet ind i denne og meddelt den en Smule Saft, lukker Rimmunden sig. Støvrøret visner bort, og Vgget er begyndt at forvandles til Frø.

Enhver Landmand ved — og siger det — „det er godt, at det blæser, naar Kornet (s. Eks. Rugen) blomster („dræer,“) men det er ikke alle, der vide hvorfor. Man kan let iagttage, at der ved en jaadan Lejlighed hæver ligesom en let Støvtaage hen over Kornmarken. Det er Støvkornene, der ere satte i Bevægelse af Vinden og falde ned og hænge sig fast ved Hunkønsorganerne.

I Mar var der kun ringe Vind her paa Egnen, da Vbletræerne blomstrede, og derfor bliver ogsaa Vblehøsten ringe, hvor der ikke holdes Bier eller er Bier i Nærheden. Ege det samme kan siges for Hindbærenes Bedkommende. Uden mindste Overdrivelse kan jeg sige, at Bierne have

gaaet mig indirekte med mindst 10 Kr. Merindlagt af mine Hindbær alene. Dertil kommer saa Nyttens, de ellers har gjort i Haven med Hensyn til andre Planter's Befrugtning. For hvem, der har en lille Frugthave, kan det sikkert lønne sig alene for Befrugtningens Skyld at holde nogle Bistader. Landmanden har forlængst lært, at han, naar han vil avle Dyr som Heste, Køer eller Faar, maa sørge for, at Parringen sker mellem kraftige og gode Dyr, hvis han ønsker et godt Udfom. Dyreracer kunne udarte ved, at man vedblivende lader Parringen foregaa mellem nær beslægtede Individier, derfor er det ogsaa tilraadeligt for enhver Biavl en Gang imellem at forskaffe sig Dronninger og Bier fra andre Bigaarde. Ligesom der i Dyreracen kan ske Udartning, saaledes ogsaa i Planteracen.

Ved Insektbestøvningen er man ikke meget ubjætt for en saadan Udartning.

Det er særlig for Honningens Skyld, Folk i Almindelighed holde Bier.

Hvis nogen vil spørge: „Kan der gøres noget for at forbedre Honningens Kvalitet?“ maa Spørgsmaalet besvares bekræftende. — Der er vel nok en Del endnu, der mene, at Honning er Honning og er lige god, lige sød og sund, hvor man end saa faar den fra, men dette er en meget stor Fejltagelse.

Det er almindelig bekendt, at der f. Eks. er stor Forskel paa Kløver-Lind- og Lyng-Honning, ikke alene med Hensyn til Smagen men ogsaa i Udseende. Da det nu er givet, at Honningen spiller en meget stor Rolle i Medicinen, turde det ogsaa ligge nær, at man faar den sundeste og bedste Honning ved at man skaffer Bierne Lægedomsurter med homingrige Blomster at trække paa. Jeg har f. Eks. i Bælgarter og i Hæfter en Mængde Hassel og flere Hundrede saavel af Frugttræer som af Frugtbuße i min Have. Særlig afgive Hindbær udmærket Træk for Bier. Som Indsætningsplanter ved Gaenge benytter jeg for Bierens Skyld navnlig Fjop og Lavendel. Fjop er en ganske udmærket Biplante. Der burde være en Mængde deraf ved enhver Bigaard. — Det lønner sig at have Opmærksomheden henvendt ogsaa paa denne Side af Biavlens. — Inden jeg slutter skal jeg referere en Udtalelse af min gamle Bedstemoder, der interesserede sig meget for Biavl. Hun sagde nemlig en Gang — ja maaske flere Gange: „Naar man har et Bistade og et Hylbetra i sin Have, behøver man hverken Doktor eller Apotheker.“

Denne Udtalelse har fæstnet sig i min Sukommelse. — Vel er den sat paa Spidsen,

men vist er det, at Bedstemoder blev 98 Aar gammel uden nogensinde at have Brug enten for Doktor eller Apotheker, og lige saa vist er det ogsaa, at Honningen ikke stattes og bruges i den Grad som den for tjener.

Hver eneste Husmand i hele Landet burde have idetmindste et Par Bistader i sin Have. Foruden den Nytte Bierne paa mange Maader gør os, bidrage de til at brede Hygge. Hvor er det dog hyggeligt at høre Bierens glade Summen, idet de flyve fra Blomst til Blomst!

Jeg vil slutte med at ønske, at Interessesjen for Biavl man blive meget større end den for Tiden er her i Landet; thi det fortjener den.

Biavl i Chile.

Af Paul Steinert, Ingeniør, Corral.

Man læser ofte i Biavlstidskrifter og andre Blade, at Chilehonningen er værdiløs og slet. Grunden kan kun være den, at Forhandlerne forfalske eller blande den. God Chilehonning, især fra Syd-Chile, staar i Godhed ikke tilbage for den tykke Honning. Jeg sender ofte Honning til Breslau; en dervedende Biavler, som havde hørt om Chilehonningen, satte den straks i det daarligste Lys, men da han havde maagt Honningen, fældede han en anden Dom.

Honningen fra Balparaiso er langt fra saa god og aromatisk, som den fra Valdivia's sydlige Egne, da Trættet her er tidligere. — Biavlens drives mest i Kasser uden Rammer. Huse med bevægelig Tavlebygning vinder kun langsom Indgang. Biavlens drives hovedsagelig om Søen Chanchuque af tykke Kolonister, og Eksporten af Honning og Voks er meget stor.

Jeg fik i August Maaned to v. Grotterste Kasserstader som Prøve af den nu afsdøde Hr. Gravenhorst. Jeg har lavet alle mine Stader derefter, og de ere meget gode. Samtidig maa jeg bemærke, at Vidbløffs Driftapparat har vundet mit største Bijald. Chilenerne kunne slet ikke forklare sig, hvorfor jeg havde bragt Smaafaster ved Staderne, de troede at Bierne holdt af en Snaps. I et Biavlstidskrift er Chile kaldet et Eldorado for Biavlere, men sidste Vinter slog det ikke til. I den flettede Vinter, som varede fra April til November, og udmærkede sig ved megen Regn (lidt Kulde, Is er sjælden),

ere mange Folk-buffede under. En Biavler af mit Bekendtskab havde af 400 (fire Hundrede) Bifolk kun 4 tilbage, en anden har af 400 Bifolk mistet over 200, jeg selv har til Trods for at jeg fodrede, mistet 13 Stader.

Har vi en smuk Dag i Vinterens Løb, kunne Bierne samle Honning og Blomstestøv; thi Blomster findes her hele Vinteren. Sommeren synes at love en god Honning-høst. Nu i Februar er her Hovedtrækslid, Elmene blomstre. De omliggende Bjerge, som for det meste ere bedækkede med Elmetræer, ligne et hvidt Blomstehav. Naar Myrtherne, af hvilke der gives 22 Sorter, blomstrer, er det ogsaa god Samletid. Jeg fik fra et Gartneri i Tyskland Prøver af Alfiske og Voskara Kløver samt Phacelia tanacetifolia, for at gøre et Forsøg; Phacelia er kommet i Blomst, dog blomstrer den ikke saaledes som jeg ofte har læst i Bladene, det synes at ligge i det fugtige Vejr, da det her ofte regner om Sommeren. (Et Ordsprog siger, at det regner 13 Maanedener om Aaret). Af Sværme kommer der i Aar kun faa, jeg har kun 4 Sværme af 16 Kasser.

Honningen koster i Reglen ca. 10 Ct.s (paa Grund af den flette Kurs som Pengene nu have, 10 Pf.) pr. Pund. Jeg faar for min Honning, som jeg lader løbe ud i Solen, 25 Ct.s pr. Pund. Voks koster 65 Ct.s, jeg sender alt Voks til Tyskland.

Da der ikke gives kolde Dage her, behøves ej heller nogen Overvintring. Sygdomme, som Bugløb, mærkes heller ikke. Bierne ere en Afstamning af italienske, og ere meget godmodige, som alle Dyr her i Landet.

I Tyskland har jeg ikke stænket Biavlen nogen Opmærksomhed, hvad jeg ofte har angret. Al min Viden og Kendskab maa jeg hente fra Bøger og Fagkrifter; thi af Biavlerne her er der kun lidt at lære, ja enkelte paastode endog, da jeg begyndte med Dzierzonsstader, at det ikke var paa sin Plads her, Bierne vare ikke vant til at bygge i Kammer. Omendskøndt Biavlerne indje Mobilbristens Fordele, forblive de dog i den gamle Slendrian.

Nu vil jeg beskrive en forfriskende Ret for mine kære Biavskolleger, især for dem som arbejde paa Marken i den varme Sommer.

Den hedder „Harina tostada“. Hvad er det? ville alle spørge. Harina tostada er grov Skraa af lusebrun ristet Hvede. Sønderdelingen af denne Hvede sker ved Hjælp af Stene. Dette Skraa bliver anvendt uden Sigtning. Udrørt i Vand med lidt Sukker eller Honning (ogfaa Mælk)

er det en forfriskende og nærende Drik, som tjener Landbrugere og Indianerne i Chile som Hovednæring. Maaſke vil en eller anden Kollega forsøge denne Harina tostada, og naar det smager ham, vil det glæde mig. Til Slut vil jeg advare mod at udvandre hertil; thi for Djeblikket er det flette Løder i Chile, alt er dyrt. Værdien af en 1 Besø, som den 1. Juli 1898 havde en Værdi af 1,50 Mk., gælder nu kun for 95—112 Pf.

Majsygdom.

af B. Fikky.

Majsygdommen anretter vel ikke faa stor Fortræd som Bugløb og Bipest, men kan, naar den optræder stærkt, tilintgøre mange Biavleres Forhaabninger. Om Aarsagerne er man endnu af forskellige Meninger, hvilket ogsaa straks springer i Øjnene, naar man læser de forskellige Artikler i Biavlstidskrifterne. Medens et Sted kun de ældre Bier angribes, er det et andet Sted de unge der dø; medens en angiver Fordøjelsesbesværigheder, mener en anden, at det er ødelagte Binger eller lignende, en tredje har fundet at Majorerne og en fjerde at Alderdomssvaghed er Aarsag til Sygdommen. Saaledes beretter Numann i „Nördl. Bztg.“, at Sygdommen optraadte paa hans Egn (i Hersfeldt) i Aarene 1897 og 98 næsten paa samme Dag (26. April) og paa faa paafaldende Maade, at man næsten kunde tro paa Forgiftning. Det samme var Tilfældet paa Raboernes Stader. Hos de fleste Bier var Maven overfyldt med Blomstestøv. Da der i Hersfeldt findes en Mængde Fabrikker, tror A. at have fundet Sygdommens Aarsag i overdreven Nydelse af forurenede Blomstestøv, tilmed da der i Nærheden af Fabrikkerne fandtes overordentlig rigt blomstrende Åhornstræer, og under disse en Mængde døde Bier.

„Bienenpflege“ kommer i en Artikel af Müller-Baufstetten til den Overbevisning, at den opsvulmede Bagtrop ikke hidrører fra Tarmlidelse, men fra en eller anden udbortes Skræbelighed; idet mindste viste det sig, at alle de Bier som løb omkring, som de vare gale — hovedsagelig unge Bier — havde en organisk Fejl, og vare ude af Stand til at flyve. M. henfører denne Tildragelse til Yngelforkølelse, hvad der hyppig finder Sted i Maj og Juni, og søger at forhindre Qudet ved at holde

Senen.
Ganien.

Christenien.
Justin.
Madjen.

Pelesen.
Gronning.

Dalstrom.
Christenien.
Christianien.

Stamhusien.
Olsen.

Ganien.
Gagulin.

Henriksen.

Folkene varme om Foraaret. Derimod antager Schulze-Dennerwig, at Grunden til Majsygdommen er en vis Forstoppelse af Lynd- og Lyftarmer, saa at Bierne blive ude af Stand til at afgive deres Ekstremerter. Bingenlamheden anser han ikke for at være en mekanisk Mangel ved Flyvemusklerne, men snarere en Slappelse af Aandedrætsorganerne som ikke holde den til Flyvingen nødvendige opvarmede Luft, Sygdomsarsagen finder han i gærende Honning, overhovedet i fordærvede Næringsmidler. I „Prakt. Wegweiser“ meddeler Sch. at han formoder, at Sygdommen jærlig fremkommer af Næringsmangel; thi i Egne med uafbrudt Træk mærkes Sygdommen ikke; endvidere usund Næring, „thi efter vor Erfaring“, siger Lehzen, „optræder Majsygdommen meget hæftig, naar den saakaldte Melbug er falden“; da fordærvet Honning, om hvilket Ranitz siger, at den efter hans Mening forarsager Majsygdommen og tillige bekommer Mennesker ilde, og endelig Næring i unaturlig Tilstand (Surogater), som Bierne fortære om Vinteren og Foraaret. Vejrsforholdene om Foraaret virke forjaavidt, naar der efter kolde Dage, paa hvilket der intet er samlet, pludselig indtræder et Omslag, der foranlediger Bierne til en hurtig Indtagelse af Næring, der let kan have betænkelige Følger.

Skulde en læggende Dronning være givent til Moderstaden?

Af G. W. Doolittle.

Efter American Bee-Journal.

En Brevskriver ønsker, at jeg skal meddele Læserne af A. B.-Journal om jeg tror, det er tilraadeligt, at indføre en læggende Dronning i et Moderstade straks efter at det har afgivet den første Sværm, jaaledes som nogle tilraade.

Dette er et jærligt interessant Spørgsmaal, der har meget at gøre med vort Homingudbytte, naar vi er bosatte i en vis Egn. Om det kan betale sig at give en saadan Dronning afhænger af Egnen. Derjom Egnen giver et langt og stadigt Honningtræk, saa kan det betale sig at indføre en læggende Dronning straks efter Forsværmens Afgang, men hvis den er som Egnene i Almindelighed, der giver et godt Træk til visse Tider en eller to Gange om Aaret, saa vil Indførelsen af en læggende Dronning i Sværmetiden som oftest vise sig at være meget ufordelagtig.

Iblandt mine tidligste Grindringer er den Historie, at den Biavler, der ønskede at opnaa det bedste Resultat af sine Bier, skulde i Sværmetiden sørge for at have Dronninger rede til at indføre i Staderne, naar de sværmede. Den fremsatte Grund til, at dette skulde gøres, var, at Tiden der tabtes ved at Moderstaden udfældede sig en anden Dronning til at indtage Pladsen efter den, der afgik med Sværmen, var lig med nok en Sværm af Bier. Jeg har gjort mange Forsøg i denne Retning, og Sandheden af Angivelsen — at den Tid Bierne spilder ved at avle sig en Dronning ved naturlig Sværmning, er lig med en Sværm Bier — er den første Grund til, at det ikke vil vise sig heldigt at gaa frem paa den Maade i Egne som min egen, hvilken giver i det højeste kun to Honningtræk hvert Aar.

Hvis det var Bier, jeg ønskede at avle, saa var Sagen en hel anden. Hos mig afgiver Hvidkløveren kun Honning nok til at holde Bierne i en god Yngeludvikling og til at istandsætte dem, saa at de sværmer hovedsagelig i Tiden fra 15. Juni til 1. Juli. Vor Honninghost er fra Lindetræerne, der blomstrer fra 5. til 15. Juli. Nu ved alle, der er kendt med naturlig Sværmning, at Bierne er forholdsvis saa i Antal om Foraaret og forøges ved den hurtigt tiltagende Yngel Dronningen udsætter, hvilken i rette Tid udfældes til Bier, indtil en Sværm er Resultatet. Ved at give en læggende Dronning til en Familie umiddelbart efter at den har afgivet en Sværm, faar vi omtrent det samme Resultat (Sværmning) som før, for vi sætter Bierne i den samme Tilstand. Den eneste Forskel er, at da de har rigeligere af Yngel, bygges de hurtigere op, og er i Stand til at sværme i en kortere Tid. Naar denne anden Forsværm, der frembringes ved at give Staden en befrugtet Dronning, kommer i vort Lindetræk, saa ødelægger den vort Honningudbytte; thi det er vel kendt at Bier, der har Sværmeferer, udretter lidet eller intet Arbejde i Delingerne, og hvis de tillades at sværme, er Maalet, vi stræber efter (Delingshoning) uden for vor Rækkevidde. Hvis denne læggende Dronning ikke havde været givet, og vi havde forhindret Efter-sværmning, saa vilde vi have fundet, at den unge Dronning, bestemt til at være Moder for Familien, vilde have udløbet af Cellen i Reglen paa den 8. Dag efter Sværmens Fremkomst, og 10 Dage senere vilde den have været læggende, saa Yngelægningen vilde have begyndt ved den Tid, da Lindetræerne afgiver den meste Honning.

Da Bierne i den halve Tid af den Periode, der forløber fra Sværmens Fremkomst til den unge Dronnings begyndende Lægning, ingen Yngel har at anme, saa fortærer de kun lidt Honning, derfor bliver Cellerne, saa hurtigt som de unge Bier fremkommer, fyldte med Honning; thi Bier, der ikke hos en læggende Dronning, bygger sjældent Tavler og ere uvillige til at udtrække Kunsttavler i Delinger. Saa naar den unge Dronning er rede til at lægge, finder den enhver ledig Celle fyldt med velmoden Honning. Paa dette Punkt lærer Biernes Instinkt dem, at de maa have Yngel, da de ellers snart vil ophøre med at bestaa som en Familie. Et stort Arbejde bliver nu gjort, da Honningen fornedet bliver flyttet op i Delingerne for at staffe Uglægningsplads for Dronningen, og i en Uge eller 10 Dage har vi som Resultat, at Delingerne næsten ere fyldt med Honning og fuldt færdige en Dag eller to senere, hvis Aaret ikke er usædvanligt uheldigt.

Paa denne Maade opnaas der gode Resultater i en saadan Egn som denne; hvis en læggende Dronning derimod gives, bliver Lindetrækket ikke ret meget udnyttet af Familien, der bliver „doven“ paa Grund af Sværmefebren, hvis den ikke faar Lov til at have sin egen Vilje.

Efter Lindetrækket har vi en trækløs Tid; derfor har Bierne af den indførte Dronning ingen praktisk Værdi; men bliver derimod unyttige Vedere, Gennemsnitlig tager det 21 Dage fra den Tid Eggene lægges til den fuldt udviklede Bi er rede til at forlade Cellen. Saa hvis Familien er i en normal Tilstand, begynder denne Bi ikke at arbejde i Marken før den er 16 Dage gammel, Eggene til de Bier, der skal samle Honningen, maa derfor være lagte 37 Dage for Honningtrækkets Begyndelse, ellers er de af ingen Værdi som Markarbejdere, endskont de kan udrette noget indvendigt Arbejde i Stadet hen imod Lindetrækkets Slutning. Da Lindetrækket er forbi, for Eggene af den indførte Dronning bliver til honningjamlende Bier, og da den største Pært af dem dør af Alderdom før Bogheden og Efteraarblomsterne afgiver Honning, saa vil det være en stor Gevinst at lade hver gammel Familie, der afgiver en Sværm, selv adle sig en Dronning; thi derved slipper vi for Sværme-lysten midt i Lindetrækket, og den kostbare Fodring af Larverne, hvilke efterhaanden vil blive til Bier, der blive Fortærere af Honningen i Stadet i Stedet for Samlere.

Disse Ting er vel værd at lægge Mærke til for enhver der holder Bier, for

hvis Yngeludflækning er anvendt fornuftigt med Nje paa vor Egns Bestaffenhed, saa vil vi finde, at stor Fordel bliver Resultatet deraf.

Kan Udslyngning af utildækket Honning anbefales?

Af Lærer Würrth i Fehlsheim.

— — —

Før Opfindelsen af Honningslyngeren maatte man ødelægge Tavlerne for at udvinde Honningen, idet man pressede dem i Kar og derefter gjorde den fremkomne Mæsse flydende ved Hjælp af Varmer og atter afkølede den. Derved stulte Boksæt sig fra Honningen, det ovenpaa svømmende Boksække blev taget bort efter Afkølingen og den flydende Honning hældt op i andre Kar. Eller man tog en Staal og stillede en tæt Sigte ovenpaa den, skar Tavlerne i tynde straa Strimler idet man passede at alle Cellerne bleve gennemskarne. Ved sin egen Vægt, løb Honningen da gennem Sigten og ned i Skaalen medens de smaa Boksstykker blibe tilbage. Dem der arbejder med Straakuber maa ogsaa nu gribe til et af disse Midler, af hvilke det sidste mest kan anbefales, da det bringer mindst Fare for at øde Indslydelse paa Honningens Værdi, da det kun i sjældneste Tilfælde lykkes med Fordel at slynge Honning af Tavler fra Straakuber.

Som der er mange Røbere der ere uklare over Honningens Kvalitet, saaledes er der paa den anden Side mange Biavlere, der ikke kende det rette Tidspunkt for Udslyngningen. Mange Biavlere raade til at vente med Honninghøsten til Slutningen af August Maaned, til Honningcellerne ere helt tildækkede, andre derimod anbefale at udslynge Honningen naar Cellerne næppe ere fyldte.

Naar vi støttende os til vor Erfaring skulle raade til noget i denne Henseende, da maa vi anbefale at udslynge Honningen saa snart Bierne have tildækket Cellerne paa to Trediedele af Tavlen. Den Biavler der udslynger Honningen for tidlig, udsætter sig for at Honningen især hvis den ikke opbevares paa et ganske tørt og luftigt Sted, kan blive sur og gaar Suring. „Man maa samle medens Honningkilderne flyde“ siger et gammelt Ordsprog. Den Fordel ved Udslyngning af udklede Celler, der ligger i at Bierne spares for at svebe Boks til Cellelog og Biavlerne for det tidsspildende og ubehagelige Arbejde at strælle Laget af

Cellerne, kan ikke komme i Betragtning, naar der er Fare for at den utilkæfede Honning bliver forbærvet eller dens Kvalitet væsentlig forringes.

Kemisk set er Honningen, en sukkerholdig Væske og er derfor underkastet saadanne Væskers Gæringstilbøjeligheder. Naar sukkerholdige Væsker indeholde mere end 30,70 Sukker, saa betragtes de som sikrede mod Gæring. Men Sukkerindholdet alene begrunder ikke Honningens Modstandskraft, men en større eller mindre Part heraf maa tilskrives Myrersyre. Bierne tildækker Honningen naar den er moden, for at opbevare den til Vintersøde.

For Biavleren er det en Kendsgerning, at Bierne lade hængaa en kortere eller længere Tid efter Cellerens Fuldning inden de lukke for dem, og dette Arbejde foretage de i den Rækkefølge i hvilken Cellerne ere blevene fyldte. Bierne kunne stelde mellem moden og umoden Honning, og Erfaringen lærer at førstnævnte modstaar Gæringen, saalænge ikke andre Indflydelser formindste dens Sukker- og Syreindhold. Honning, som ikke er tilstrækkelig moden, tilbækkes ikke af Bierne.

J vort Honningdepot har jeg gentagne Gange gjort den Jagttagelse, hvilke Ubehageligheder en Biavler kan udsætte sig for naar han hoster udkæft Honning og fylder den paa Glas. Efter nogle Ugers Forløb begyndte Honningen at gære, hævede sig i Glasfæt og strammede Pergamentspapiret, hvormed det var dækket, i en saadan Grad at det truede med at bryde. Mange Gange hævede Honningen sig ikke, men der dannede et vandagtigt Lag paa 1—4 ctm. Tykkelse af en fursød Smag og et ganske tynd Skimmeldækte. Overlader man saadan Honning til sig selv, saa opløses den enten fuldstændig eller den gæres saa stærkt at hverken Smagen eller Lugten deraf mere kan henføres til Honning. I enkelte Tilfælde viste den, efter Bortagelsen af Skimmelen og det vandige Lag, tilbageværende Honning sig ikke angrebet, medens den i andre Tilfælde først ved Røgning mistede en vis Stærphed i Smag og Lugt. Hvad var Grunden? Honningen var umoden d. c. helt utildækket. Høst derfor ikke Honning som ikke er moden.

Ekko fra Staderne.

—:—

Egnen ved Tarm, 21. Juli.

Jeg har i Aar det Held, at af de 19 Huse og 2 Kuber jeg havde satte til Vinter, ikke en eneste er død eller bleven viserløs. At

man Aar for Aar faar mere Kendskab til Bierens Behandling, og bidrager betydeligt til at arbejde med Held for at undgaa Tabene, der i Reglen fremkomme ved Begynderen Uerfarnehed.

Baade Vejr og Træk har nu i længere Tid været gunstig. Ugerkaalen blomstrede rigelig en Tid, og vi har endnu Hvidkløver, som ogsaa længe har været god; Boghveden har begyndt at blomstre for en Tid siden, og dens Blomstring kan vare længe, da den jaas til forskellige Tider. Hedelyngens første Blomster har ogsaa aabnet sig, saa her er nok for Bierne at vælge imellem. Vil Sommeren beholde sin Karakter, som man jo nok kan formode, tegner det for os til en god Honninghøst. Foraaret var koldt og ikke godt for Bierne. Sommeren har nu en rum Tid bødt herpaa.

Jeg har i Aar haft Nytte og Fornøjelse af Solvoksmeletoren, som jeg selv lavede mig for nogle Aar siden for en Udgift af nogle faa Ore (og som jeg beskrev i „T. f. B.“ for 1893, Side 226). Den er fordelagtig at have for enhver Biavler. Gamle kasserede Tavler og andet Affald kan man her bekvemt saa omsmeltet, og da Vokset af en saadan gammel Table vel nok kan give Materiale til en ny, kan man altsaa saa en 10 × 12" Table fornyet for en Udgift af 6 a 7 Ore foruden sin egen Ulejlighed. — Det er klar Sol som fordrer for at smelte Vokset. Under Ruden har jeg maalt 75 Gr. C., medens Luftens Temperatur samtidig var 22½, Gr. C.

R. J.

Bergen 22. Juli.

Her hos os har vi haft et meget godt Bjaar. Vaaren var rigtignok en Smule kold, men saa kom det varme gode Vejr desto mere senere. Uagtet Lyngtrækket er det egentlige Hovedtræk hos os, saa har jeg dog allerede slyngt en Masse Honning ud.

L. P. Johannesssen.

Åsberg, Faarup, 8. August.

Med Bierne staar det ikke saa vel til, som jeg havde haabet. Trækket har været daarligt i den Tid jeg har været paa Biavlstolen, Torken har været for stræng, og vi mangler Lindetræer. Jeg har ikke faaet mere end 160 Pbd. Honning af Magasinerne af mine 15 Stader, og de bedste Stader har kun givet 20 Pbd. Lyngtrækket er nu begyndt, men jeg tror ikke det vil give ret meget, da Torken, som vi har, ogsaa der vil gøre sin skadelige Indflydelse gældende.

A. Christensen.

Øltern, 10 August.

Vi ere endnu ikke nær færdige med Udslyngningen. Vort bedste Stade giver ikke saa lidt over 100 Pbd. Honning.

Brdr. Nielsen.

Badskar, 10. August,

Honningtrækket begyndte udmærket i Vendskjæsel, og der høstedes megen og suul Honning i første Halvdel af Juli, men i de 3 sidste Uger har der saa at sige ikke været Honning i Blomsterne paa Grund af Torken. N. Jensen.

Sabnlige Vink.

Vejret (10. August). Regnen jaldt i de sidste Dage af Juli meget forskelligt. I nogle Egne jaldt der megen Regn i andre kun lidt eller slet ingen, men paa Grund af den stærke Varme er Jorden nu meget tør, og Græsmarkerne ere de fleste Steder helt affvedne. Hvidkloveren har helt holdt op med at blomstre. Gul Sennep har i Aar paa Grund af Varmen og det stille Vejr givet megen Honning, men Blomstringstiden har været langt kortere end almindelig paa Grund af Torken. Gul Sennep, der blomstrer nu, søges stærkt af Bierne. I Sommertræsegnene er Trækket nu helt ophørt, undtagen hvor der findes gul Sennep, Voghuede eller Luzerne i Blomst. Paa Grund af Torken menes Trækket at blive fortløbende paa Hvedegnene.

Udslyngede Tavler stankes paa begge Sider med lidt rent Vand og indhænges ved Solnedgang til Bierne til Afstikning. I Egne, hvor Trækket ej er afsluttet, maa man dog give Bierne Udgang til de udslyngede Tavler gennem en mindre Abning (s. Ets. en $\frac{1}{4}$ " høj Abning under et Jndstuds eller et 3" bredt Hul i Bunden af et Magasin), da de ellers nu vilde samle den afstikkede Honning i nogle enkelte Celler paa samme Tavle.

Forraad. Om August-Ettersynet have vi allerede udtalt os S. 224. Det er ganske vist muligt, at Hvidkloveren vil kunne afgive en Del Nektar i Slutningen af denne Maaned; men vi antage dog ikke, at dette Udbytte vil naa synderligt ud over det daglige Forbrug. Der vil i ethvert Tilfælde intet være at risikere ved i alle Sommertræsegnene at afslutte dette Ettersyn ved Maanedens Slutning.

Vinterlejet. Med Hensyn til selve Overvintringen har Vinterlejets Størrelse ringe Betydning. Vi har forfægt, endogsaa i strange Vintre, at lade nogle Familier beholde dobbelt saa megen Vygning, som de behøvede, og disse har dog overvintret fortrinligt. Et saa stort Vinterleje har imidlertid i det tidlige Foraar store Ulemper, fordi man derved nødes til ofte i temmelig uheldigt Vejr at foretage en Indstrækning af Stadets Rum paa den Tid, da Yngelen er i raak Udvikling. Dette Arbejde kan ofte bevirke en længere Standsning i Familiens Vækst. Vi tilraade derfor fremdeles at indskrænke Vinterlejet til at omfatte saamange Tavler, som rigeligt kunne rumme baade Bierne og deres Forraad. Dog maa der hellere være 2-4 Tavler for meget end for lidt.

Fodring. Hvis en Familie paa denne Tid endnu have tilstrækkeligt Forraad til Vinterbrug anbragt paa passende Maade i Tavlerne, da er det nemmest at lade den beholde dette Forraad uørt. Det vil dog efter endt Honninghøst meget ofte vise sig, at Forraadet enten er for lille

eller anbragt paa en uheldig Maade eller begge Dele. Bierne forstaa meget godt at anbringe Foderet paa passende Maade; men naar Biavleren borttager en Del af det enten foroven eller paa Siderne, saa hænder det naturligvis meget let, at Resten bliver utilstrækkelig eller uheldigt anbragt; Forraadet skal omgive Klyngen baade foroven og paa Siderne. Er dette ikke Tilfældet, da bør Fejlen rettes snarest muligt i de Egne, der savne Eftertræk. Fejlen er oftest denne, at hele Forraadet findes paa de yderste og bagste Tavler, næsten slet intet paa de midterste. Den rettes ved at udslynge en Del af de yderste Tavler og erstatte det saaledes borttagne Forraad ved Fodring fraoben enten med Honning eller med Kandiisfoder. Da Brien paa Honning er betydelig højere end paa Sukkerrør vil man være stærkt forsigtig til at udslynge saa meget Honning som muligt af Stadet og erstatte det med Kandiisfoder. Vi ville dog advare imod at blotte Vinterlejet helt for Honning, da det let vil medføre en altsjor sidig Udvikling af Yngelen til næste Foraar.

Kandiisfoder laves af lyst Kandiis (eller Kandiisgrus), der opløses i samme Vægt kogende Vand, altsaa $\frac{1}{2}$ Pot Vand til hvert Pd. Kandiis. Foderet gives paa denne Maadstil helst med ca. 2 Pd. hver Nat.

Somme Tavler indhænges i Kasker eller Skabe paa hvis Bund man strør noget Kastalin, saa at der vedligeholdes en stærk Lugt deraf lige til Oktober Maaned. Ere nogle Tavler stærkt angrebne af Møl, bør de fjernes, inden de hænges.

Svage Stader med gode Dronninger bør fremdeles opmuntres til at yngle ved Fodring, saa at de inden 15. Septbr. kunne belægge mindst 5 Tavler a 120 □". Svage Stader med slette Dronninger bør derimod enten have ny dygtige Dronninger eller forenes med andre Stader, der have gode Dronninger.

Forening bør helst ske mellem 2 Familier, der staa ganske nær ved hinanden. Læt bagved den ene Bilslynges anbruges ved Solnedgang et bitat Traadnæt-Jndstuds. Bagved dette anbringes den anden Families Tavler med paasiddende Bier. Det er sikrest samtidig at borttage den ene Dronning, hvis den ene Familie ikke er dronningløs. Den følgende Aften 1 Time før Solnedgang borttages Jndstuddet. Foreningen foregaar da i Løb-t af den paafølgende Morgen.

Brevkasse.

Holderne af „F. f. Biavl“ og det deraf følgende Stemmetal i DBF.'s enkelte Kredse efter Dyrælling d. 11. August: Kreds 1. Hjørring Amt 101 (3 Delegerede). — Kreds 2 a. Nalborg Amt 53 (2 D.). — Kr. 2 c. B. Himmerland 16. — Kr. 2 d. Stet Herr. 10. — Kr. 3 a. Nørj 30 (1 D.). — Kr. 3 b. Nordthj 14. — Kr. 3 d. Sydthj 7. — Kr. 3 c. Thyholm 11. — Viborg Amt. Kr. 4 c. Braarup 19. — Kr. 4 d. Kellersp 10. — Kr. 4 e. Tapdrup 10. — Kr. 4 m. Salling Herr. 75 (2 D.). — Kr. 5 Randers Amt 12. — Kr. 5 a. Vorp Rjær 14. — Kr. 5 b. Hadssten 5. — Kr. 5 c. Kolind 12. — Kr. 5 e. B. Torslov 17. — Kr. 6 a. Holstebro 7. — Kr. 6 d. Hammerum 11. — Kr. 6 g.

Hølling N. Herr. 24. — Nr. 6 m. Tim 10. Nr. 6 p. Lemvig 30 (1 D.). — Nr. 6 s. Simmeltjør 13. — Nr. 6 v. S. Felding 10. — Nr. 7 a. Aarhus Amt 46 (1 D.). — Nr. 7 b. Linaa 3. — Nr. 7 c. Hammel 24. — Nr. 7 d. Hads Herr. 14. — Nr. 7 e. Bording 10. — Nr. 7 f. Silkeborg 13. — Nr. 8 Ribe Amt 80 (2 D.). — Nr. 9 a. Vejle Amt 34 (1 D.). — Nr. 9 b. Brande 21. — Nr. 9 c. Ringgave 10. — Nr. 9 e. Kærby 10. — Nr. 10 a. Fynske Bivener 34 (1 D.). — Nr. 10 b. — Fynske BF. 23. — Nr. 10 c. Skovby Herred 16. — Nr. 10 d. Wends Herr. 14. — Nr. 11 Svendborg Amt 101 (3 D.). Nr. 13 Bornholm 100 (3 D.). — Nr. 14 a. Roskilde Amt 70 (2 D.). — Nr. 14 b. Ramsø-Tune Herr. 17. — Nr. 15 Holbæk Amt 96 (2 D.). — Nr. 16 a. Frederiksborg Amt nordl. 11. — Nr. 16 b. Åsminderød-Fredensborg 10. — Nr. 16 c. Hørsholm 15. — Nr. 17 Sorø Amt 42 (1 D.). — Nr. 18 a. Sydsjællands BF. 38 (1 D.). — Nr. 18 b. St. Hedinge 13. — Nr. 19 Maribo Amt 81 (2 D.). — Nr. 20 N. Slesvig Central BF. 260 (4 D.). — Nr. 21 a. Skanderborg Amt 43 (1 D.). — Nr. 21 b. Skanderborg og Omegn 18. — Nr. 22 Valls Stifts BF. 26 (1 D.). — Nr. 23 N. S. Herr 14. — Nr. 24 Nordsjællands BF. —1. — Nr. 25 N. S. Amt 26 (1 D.). — Nr. 26 Haderslev 75 (2 D.). — Nr. 27 Slangerup 27 (1 D.). — Nr. 28 Elbo m. H. Herr. 74 (2 D.). — Nr. 29 Pan Herr. 25 (1 D.). — Nr. 30 b. Brads Herr. 16.

Som det vil ses af denne Optælling, er der et stort Antal Kredse, som kun mangle ganske faa Stemmer, for at kunne sende 1 Delegeret eller 1 D. mere end her er anført. Naar de manglende Stemmer indtegnes hos Red. inden 15. Septbr., ville de kunne medregnes ved det forestaaende Centralmøde.

Centralmødet antages at ville blive afholdt i Svendborg d. 23. og 24. Septbr.

Ny Holdere af "L. f. B." faar alle de tidligere paa Næst udfornne Nr. gratis tilsendt. Dplaget er tilstrækkeligt stort.

Ægte Krainere og italienske Dronninger agtes indforfretet d. 25. August. Bestillinger bør være Red. i hænde jensef den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. 25 Øre pr. Stk. Er en Dronning død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaende tilbageføres.

3 Zoologisk Have vil der muligvis blive afholdt en Biavlsubstilling 16—18 Septbr. d. N. Biavlere og Fabrikanter der ønsker at udstille bedes meddele det inden 25. August til N. S. Kristensen, Roskilde. Nærmere i næste Nr.

Et og Andet.

Berlepsi's Legat. Efter den berømte „Bi-Barons“ Død (17 Septbr. 1877) dannede der sig en Kommite til Oprettelsen af et Legat, der til alle Tider kunde være et blivende Tegn paa Tysklands og Østrigs Biavlere's taknemlige Erindring om den Udbøde Stormester August Friherre v. Berlepsi. Iudsamlingen beløb sig til 950 Mk. som blev forøget ved frivillige Bidrag og

ved Overstuedene af Vandreforjamlingerne. Nu har Legatet en Formue paa 2574 Mk. 36 Pf. Renterne af Kapitalen blive aarlig anvendte til Understøttelse af trængende Biavlere i Tyskland, Østrig og Ungarn og til Præmier ved Vandreforjamlingerne. Wien Erfurt har overtaget Forvaltningen af Legatet, som ogsaa er oprettet der 1881. Bestemmelsen angaaende Brugen af Renterne træffes af et Direktorat bestaaende af fem Medlemmer, valgte ved Vandreforjamlingerne.

Kundgørelser.

Dronninger

fra dansk Race faas hos Undertegnede a 3 Kr. pr. Stk. Jens C. Pedersen. Flong, pr. Hedehusene.

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Øre pr. Stk. Med Forjendelsesporto 90 Øre. Gartner N. Larsen, Korbæk, Frederiksbund. Ved Bestillinger bedes Rammemaalet opgivet.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bi-voliger og Udflugere** samt de mest brugte **Smaaredstaber, ægte Bivols-tabler** findes al Tid paa Lager. Illustreret Prisliste franko. Løved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere faa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet med Eftertrav.

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser, Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bi-bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Tin udflugt Honning

faas i større og mindre Partier hos Brødr, Nielsen, Øllern pr. B. Skerninge ved Svendborg.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Forøninger som den større eller mindre Forbruger, til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunst-tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Præmier.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Gndnu

haves **1ma gul Sennop** af egen Avl til Salg. N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Prøveglas i Trøhyllere, pr. Stk. 15 D.
 Prima afflebent Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod 70 D.
 Prima Papgitter, pr. Fod 90 D.
 Erstlevs fuldomme Fodrer, 70 D.
 Vibe (Dronnings Model), 2 Kr.
 Kober's Fodrer, 60 D.
 Vibehefter, 20 D.
 Kogblæse (thsk) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrøgere 2,30.
 Bilsor 19" højt 0,65.
 Skrællekniv (Wood's Model), 75 D.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 D.
 Spartler, 5" langt Blade, 45 D.
 Tablespore, 40 D.
 Tabletraad, engelsk, fortinnet, pr. Pd. 0,70.
 Porters Bitommer, 0,50.
 Reus Bitommer, 0,40.
 Loddekande, dobbelt 1,00.
 Vihandsker, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 D.
 Fiu Bestander, af Blit 22 Dre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 D., 3 Glas 1 Kr. 40 D.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanse Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk. 5 Kr.

Skrællebaffer til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 D.
 Dronningbure, 30 D.
 Honningløser, 80 D.
 Amerikanse Zinkfals, 30" lange, 0,22.
 Galvaniserede Vihushængsler, pr. Par .10.
 Engelse Honninghøner, Patent, af fortinnet Jern 1,00.
 Udlyngningspauze med Patent Hauer, 2,85.
 Honningstik til Spanden, 60 D.
 Solvoksmelter, 16 x 17" indvendig, 3,00.
 Winflers Damp-Voksenjer, 30,00.
 Kunsttavleformer af Kobber, pr. Kv. " 0,18.
 Howards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylindere Udtonningsmaskine, 2 Tavler 12 x 12"
 Suortræk, Soldenes Afstand 13 1/2, 22 Kr.
 Porcellæns Rødeag, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønsringe, pr. 100 Stk. 0,60.
 Honningglas til Dverbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk. 9,50, pr. Stk. 10 Dre. 2 Pd. pr. 100 Stk. 14,50, pr. Stk. 15 D.
 Abbot's Honningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr. 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14 1/2. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentpapir, 30" bredt, pr. Al. 0,05 1/2.
 Propper af prima Kork til Abbot's Glas, 1 Pd. pr. 100 Stk. 2,75 D., pr. Stk. 0,03. 2 Pd. pr. 100 Stk. 4,50 D., pr. Stk. 0,05.

Alle Biavlere

bør skrive efter Vejle Biavlsredskabsfabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

Wegte Bivokstabler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Mar i Stand til at garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Balsmassine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 15" i □. Tillige leveres Drone og Delingsstabler. Prøver paa Forlangende gratis.
 Næjdrup St., i Februar 1899.

Snedler F. F. Nielsen.

Bistader.

Biavlernes Opmærksomhed henledes paa mine usjagtige solide Bivolger, som jeg ved Specialitet-Produktion ser mig istand til at levere til særdeles billige Priser. Leveres franko paa Køberens nærmeste Jernbanestation.

Skriv efter Prislister. Sendes franko.

Chr. F. Kjergaard, Sunds pr. Herning.

Dronninger faaes a 3 Kr. pr. Stk. hos N. S. Kristensen, Himmelev, Roskilde.

Tilbud

modtages paa hvid, gul og brun Honning i hele Produktioner. Embl. til Nyldning kan eventuel sendes til nærmeste Station hvis Producenten mangler saadan. De forn. Biavlernes Honning Udsalg ved Jens Hansen, Blaagaardsgade 4. København N. Telf. 3244.

For Biavlere.

Da jeg bevislig importerer flere Cykler end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand til at levere en bedre Cykle til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,
 Jernbanegade 6, København V.

Vejledning til Biavl.

Af B. C. B. Smith i Bjergsted pr. Svobølle faas i enhver Boglade a 50 Dre. Naar 54 Dre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Flere Bestillinger

paa Dronninger modtages ikke.

Brødr. Nielsen, Øllerup.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Høyensgade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Foreningsmeddelelser.

Udstilling. De fynske Diablerforeninger afholder Udstilling i Borgerforeningens store Sal og Lokaler i Svendborg i Dagene 14 og 15 Oktober d. A. Udstillingen aabnes Kl. 10 Formiddag og holdes aaben til Kl. 10 Aften.

Den omfatter alt, hvad der har Interesse for Diablen, hvoraf fremhæves Staber, Redstaber, Honning, Voks, Drifkevarer, Sphletoj, Pønningsfager, videnkabelige Hjælpemidler m. m. samt Frugt, Blomster og Sløjd.

Ret til at udstille, har ethvert Medlem af Danmarks Diablerforening i Fyns Stift, Medlemmerne af Gartnerforeningen for Svendborg og Æmøgn og Sløjdskolen i Svendborg. Medlemmerne af Diablerforeninger, der ikke have stillet Garantikapital, kan ikke erholde Præmier udbetalt.

Anmeldelsesblanketter, hvorpaa de nærmere Bestemmelser vil findes trykt, kan ved Henvendelse til Bager Ringlarjen, Allégade 59, Odense, faas fra den 25. August til 20. September. Begæringen maa vedlægges et 4 Øres Frimærke.

Et Salgsudvalg vil besørge Salg af de udstillede Genstande, og af de Partier Honning som efter de udstillede Prøver bliver opgibet at have til Salg. 3 Saler for Salg af Genstande fra 6—60 Kr. hvares 2 pCt. og for over 60 Kr. 5 pCt. Salg af de udstillede Genstande kan kun ske ved Salgsudvalget, dog kan dem der ønske at forhandle af deres udstillede Genstande erholde Tilladelse til selv at forhandle disse, imod at erlægge den Provision, som Udvalget fastsætter.

De udstillede Genstande kan ikke tages bort fra Udstillingen uden Udstillingsudvalgets Tilladelse. Der vil blive udbetalt Præmier efter Udvalgets nærmere Bestemmelse.

Til Støtte for Udstillingen er der foreløbig indkommet 175 Kr. og garanteret et lignende Beløb.

F. U. U. B.

N. C. Andersen,
Formand.

Diablermøde afholdes i Lille Brønden hos Købmand N. M. Andersen Søndag d. 20. dennes Kl. 3, hvor undertegnede kommer til Stebe og giver faabel, praktisk som teoretisk Undervisning i den nyere Diabl. Alle ere velkomne.

Min Adresse er ikke længere pr. Klauenstjold, men pr. Dybvad St.

Badsøer Skole, d. 10. August 1899.

N. Jensen.

Standerborg Amts B.F.s Udstillingskomite afholdt 3. Aug. Møde i Horsens, for at overveje om der turde holdes Udstilling i Aar eller ikke. Det viste sig, at der ikke var stor Stemning for at holde Udstilling i Aar, og det vedtoges, at udsætte Udstillingen til næste Aar.

Sornstjold, 4. Aug. 1899.

Sørensen, Sekretær.

Udstilling i Aabenraa. Nordflesvig's Diablerforening agter at afholde den i 1898 planlagte Diabludstilling i Aabenraa paa Forhstelsesstedet „Schweitz“, Lørdag den 16. og Søndag den 17. Septbr. d. A. Udstillingen omfatter Bier, Diablprodufter, Diablredstaber samt videnkabelige Hjælpemidler. Alt Udstillingsgods maa frankeres og være indleveret senest Fredag den 15. Septbr. og adresseres: Til Diabludstillingen, „Schweitz“, Aabenraa. Levende Bier modtages til Kl. 10 Form. den 16. Septbr. Afjenderens Navn og Bopæl maa være anbragt indvendig paa Laaget af Kassen. Det er at haabe, at enhver Forening for sig vil samle for sine Medlemmer, og sende det Hele under et. Enhver af de 20 Foreninger indenfor N. B. F. foreslaar 3 Medlemmer som Dommere, heraf vælger Bestyrelsen saa det fornødne Antal. Dommere kunne nok være Udstillere, men kunne ikke konkurrere til Præmie i den Afdeling hvori de ere Dommere. Bestemmelsen for Bedømmelsen faa Dommere først paa Udstillingen.

Etiketter til Udstillingen faas for 1 P. Stk. ved Henvendelse til Sekretæren, J. Clemmensen, Fjeldst Mark.

Vi haabe sikkert, at vore Foreninger og Medlemmer indenfor N. B. F. ville gøre deres bedste til at denne Udstilling kan blive saa lykkelig og velskaffet som muligt, ligesom vi ogsaa opfordre Fabrikanter og Forhandlere af Staber, Maskiner og Rekvifitter til at udstille.

Bedømmelsen begynder den 16. Septbr. Kl. 11, og maa være endt Kl. 2 Eftm. Kl. 3 aabnes Udstillingen med et Foredrag af Formanden. Den 17. Aabning af Udstillingen Kl. 4 Eftm. med Koncert i Haven, samt Foredrag Kl. 4½ og Kl. 6, derefter Fællespisning og muligvis Bal.

Bestyrelsen bestemmer Præmiejummens Størrelse, men det overlades til Dommere at bestemme Præmierens Antal. Der kan tilfendes hæderlig Omtale.

For at konkurrere til Præmie, maa Udstilleren selv være Ejer af de af vedkommende udstillede Genstande, eller de maa være af vedkommendes eget Fabrikat.

Om Udstilleren er Medlem eller ej, har intet med Bedømmelsen at gøre; men kun Medlemmer kunne æse Præmie.

Til Bedømmelse af Raaprodufter antages kun mindst 4 Pbd. Honning, 4 Pbd. Voks og 4 Pbd. Kunststaber. Tavlehonning bedømmes lige med udslyngtet Honning, ligeledes Honning i Glasflasker og andre Udslyngsgr. Af Kunstprodukter mindst 2 Pbd, resp. 2 Flasker eller 2 Glas.

Der bedømmes efter Tal 1—6.

For Bestyrelsen

T. h. Buchholz.

Indhold af dette Nummer:

Diablaskolen.....	227
Diernes Betydning for Planterne, af Joh. P. Andersen.....	231
Diabl i Chile, af P. Steiner.....	233
Billede fra Diablaskolen.....	235
Brevkasse.....	241
Dronningindsørelse, af Brødr. Nielsen.....	230
En læggende Dronning og Moderstaden, af Doolittle.....	236
Etto fra Staderne.....	238
Fremstridt, af G. Mathiasen.....	228
Foreningsmeddelelser.....	242
Gavnlig Vink.....	240
Kundgørelser.....	241
Køjshgdom, af Frithj.....	234
Udslyngning af Honning af Würth.....	237

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktiefælskab, Roskilde.

Udgivet af
„Danmarks
Bivlerforening“.

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Himmelov, Roskilde.

PAUL. K. A.

STIFTET 1866

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de søjtes indrykkede.

DBF.^s Biavlskole.

Dnsdag. Stedet Nr. 31 (□) blev undersøgt. Dronningen blev fjernet og anbragt i et Bur. Et Tavlestykke indeholdende 12 Gg, taget fra en 1/2 Mil bortliggende Viggaard, blev skaaret i 1/2 " brede Strimler (se Fig. 31). Cellerne paa den ene Side af Tavlestykkerne bleve bortskaarne omtrent ind til Mellembæggen (se Fig. 32), og Tavlestrimlen blev derpaa med smeltet Boks loddet fast til Undersiden af Bærelisten i en □ Næmme, ca. 5 " under Bærelisten var med et Par Søm fastgjort en Rammeliste, paa hvis Underside der ogsaa blev fastloddet Tavlestrimler, derefter blev Eggene fjærnede, saa der kun var 12 Gg i hver tredje eller hver fjerde Celle, efter Omstændighederne. De Celler hvori der endnu var 12 Gg, bleve udvidede med en Blyant, saa de havde samme Blyning som en Dronningecelle. Rammen blev derefter indhængt midt i Stadets Yngellejet. Man haabede paa denne Maade at faa en Del Dronningeceller, der vare særdeles lette at udfære og anbringe i Cellebestyrere. Stedet Nr. 32 blev givet en Tavle. Stedet Nr. 21

Fig. 31. Tavlestrimmel med 12 Gg.

Fig. 32. En beskaaret Tavlestimmel.

(Lavnormal) blev efterset, Dronningen opsogt, og Stedet ordnet.

Torsdag Eftermiddag foretoges en Koretur fra Roskilde, gennem St. Hans Hospital (Københavns Sindssygeanstalt), Boserup Skov til Rattingsværk, der ejes af Hr. Statsraad Ferslev. Ved Indgangen til Cellulosefabriken modtoges Skolen af Gartner E. Egede Andersen, der bød velkommen. Først blev Cellulosefabriken forevist, hvorved de besøgende fik et Indblik i hvorledes Papiret bliver til, som finder saa stor Anvendelse til Aviser og Tidsskrifter m. m. Derefter blev den 40 Td. Land store Frugthave med over 10,000 Frugtrær beset. Der var i Aar, trods det daarlige Frugtaar, flere

af Kvarterene som fandtes megen Frugt i. Rundt om i Frugthaven fandtes Huse til Fjerkræ, der holdes for Tiden 700 gamle Høns, og des uden henved 1200 Kyllinger. Hønsene gif meget frit, idet der var et meget stort Stykke Have, der var indhegnet til hvert Parti Høns. Bestyreren af Hønsriet synes bedst om de hvide Italiener, de havde lagt 185 12 Gg i Gennemsnit, og som Nr. 2 satte han Haudon. Efter at have nydt en Forfriskning i Havepavillonon, og nydt den smukke Udsigt fra Pavillonens

Taarn, blev Bierne beset, der fandtes i Nar 5 Huse med Bier i de fire. De 3 Huse var af Lavnormalmaalet, det ene Folk havde 18 Kammer i Hovedrummet, og 4 Magasiner med Halvrammer fyldt overalt. Stedet Nr. 9 havde givet 1 Sværm, og der var desuden dannet en Afslægger af det. Nr. 10. Kunstsværmen stod med 8 Kamme, og havde en suuk Dronning. Da der paa Grund af det stærke Træk var kommet formegen Honning ind i Yngellejet, blev der foretaget en Del Forandringer ved Tavlebygningen. Der var i Narets Løb anskaffet 2 nye Huse af 10×12 " Maalet, som vare købte i Viborg. Man fandt at disse Huse ikke alene vare forarbejdede af daarlige Træ, men at Arbejdet ogsaa var daarlige udført, i det ene af dem var der en Familie fra i Nar, den stod paa 7 Kammer.

Freddag. Stedet Nr. 32 blev undersøgt, der fandtes 9 Dronningeceller, byggede efter den givne Anvisning, og belagte med Larver. I Stedet Nr. 31, der om Onsdagen havde faaet Rammen med de paaflæbede Tavlestrimler, var der bygget 14 Dronningeceller efter de givne Anvisninger, foruden 3 Dronningeceller, som var byggede paa en Tavle, hvori der om Onsdagen var Vg. En indhængt Kunsttable med Træfiner til Wellemborg, var fuldstændig udbygget og fyldt med Honning, der havde været ynglet i en Del af Tavlen. Nr. 19, et \square ' Etade, som havde givet en Sværm 20. Juni, blev undersøgt. Det havde ikke alene megen Honning i Magasinerne, men i Yngellejet var der alt for megen Honning, saa der var for lidt Plads til Dronningen at lægge Vg paa. Dronningen blev opjagt, den lignede i Farven fuldtud en italiensk Dronning, men var en Del større end ægte italienske Dronninger. Moderen, der ved Skolens Begyndelse fandtes i Nr. 32, var en Krainer, og en Del af de i Stedet værende Biserceller blev en Uge efter at Sværmen var kommen, udsfaaren og anbragt i Cellebestytter, og de havde alle Udseende som Krainere. Da der ingen Mulighed kunde være for at den var kommen i Stedet ved Fjelsflyvning, da der ingen italienske Stader i Nærheden havde stiftet Dronning, formodedes det, at den gule Farve var Arv efter dens Fader eller Besteforældre.

Kærnestadet Nr. 7 blev efterset, det blev givet en Tavle. I Stedet Nr. 14 (10×12 ") var den 19. Juni indsat en lille indkøbt Forsværm, der vejede ca. $1\frac{1}{2}$ Pd., den var til at begynde med givet 4 Kammer, efter at have været i Hus i 1 Uge, blev Dronningen solgt, og den blev

givet en luftet Bisercelle i Cellebestytter i Stedet. Den havde samlet megen Honning i Forhold til sin Folkestyrke, og for at gøre det stærkere, fik den en Tavle fra Nr. 9 (Italiener), hvor Yngelen var i Færd med at løbe ud af Cellerne. Stedet Nr. 7 (10×12 ") blev undersøgt, det fandtes at være i god Orden, og havde et særdeles godt Yngelleje.

Lørdag Eftermiddag besøgte Kristen-
jen's Bigaard i Himmelø, den bestod af 22 store Familier i 10×12 " \square ' og Lavnormalstader samt af 6 Smaastader (Magasinfasser) til Dronningeavl. Et af stærkeste Folk var den Kunstsværm, som blev dannet ved Diavlsstolens B. søg i 1898, det stod med 17 Kammer (10×12 ") i Hovedrummet og 3 Magasiner med Halvrammer, fuldt besatte med Bier og Honning, uagtet Magasinerne vare tomte 2 Gange i Nar. Et Bevis paa Folkets Styrke og det gode Honningaar. Moderstaden var næsten lige saa stort. Det bestemtes, at der skulde dannes en Kunstsværm ved at dele Lavnormalstaden Nr. 22. Huset blev flyttet $\frac{1}{2}$ Alen til Siden, og et nyt tom Lavnormalhus blev sat saa tæt op til Nr. 22 som muligt, saaledes at hvert af Husene stod halvt paa den gamle Plads, for at hver af dem kunde saa Halvdelen af Træbierne. Derefter blev Tavlebygningen delt lige, saa hvert af Staderne fik lige megen Yngel med paa-siddende Bier, og der blev sørget for, at hvert af Staderne fik et velordnet Yngelleje og passende med Honningtauler. Guden straks efter at Kunstsværmen er dannet eller 24 Timer efter, kan den gives enten en luftet Bisercelle i Cellebestytter, eller hvad der er langt bedre, en befrugtet Dronning. Man har saa med det samme et godt Bisolk. Denne Maade at danne Kunstsværme, lykkes altid, naar Stedet der deles, er folkestærk. Et Stade, Nr. 24 (Lavnormal) var for 5 a 6 Uger siden givet en italiensk Dronning, naar man saa Bierne paa Stadets Flyvebret, maatte enhver tro, at det var et Krainerbisolk, hvortil der havde forvildet sig enkelte Italiener, men da der blev aabnet for Stedet, viste det sig, at der kun var ganske saa Krainere paa Taulerne, det var italienske Bier næsten alle. Et slaaende Bevis for at de gamle Bier ere Træbier og de unge ere Husbier. At det er et Nar som giver megen Honning, kunne ses deraf, at der allerede var høstet 620 Pd. Honning af Magasinerne, og at der igen var megen Honning i Magasinerne, foruden hvad der fandtes i Hovedrummene, hvoraf der intet var høstet.

(Sluttes.)

Fremskridt eller ikke Fremskridt.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

Under Overskriften „Fremskridt“ har Hr. G. Mathiasen i sidste Nr. af nærværende Blad skrevet en Artikel, hvori han berører adskillige efter hans Mening vigtige Biavls-spørgsmaal. Da vi imidlertid paa flere Punkter er af en anden Mening end Hr. Mathiasen, skal vi her nærmere komme ind paa denne Sag. Tidsskriftet er jo til Behandling af de forskellige Biavls-spørgsmaal, for og imod, hvilket vi anser for at være meget gavnligt, da Biavlerne ved at se Spørgsmaalene belyst fra to eller flere Sider saa bedre er i Stand til at drage en fornuftig Slutning.

Hr. Mathiasen mener, at det er en uvurderlig Tjeneste, nogle amerikanske Biavlere har vist Verdens Biavlere, ved at lære os hvorledes, det kan lade sig gøre at fodre Bierne stærkt med Sukkeropløsning en lille Tid før Hovedtrækkets Begyndelse, saa at Yngelrummene bliver saa overfyldte med Foder, at Bierne, naar det egentlige Hovedtræk begynder, er nødsagede til at bære den indsamlede Honning op i Magasinerne eller Honningrummene. Ved at følge den Fremgangsmaade skulde det være muligt at heste Honning af Stader med høje Kammer ogsaa i mindre gode Viaar.

Det kan se meget smukt ud paa Papiret at bære sig saaledes ad, men der er dog efter vor Formening en stor Hage forbunden dermed, nemlig, at man faar Honningen i Magasinerne mere eller mindre blandet med Sukkerfoder, og det skulde man jo ikke gerne have, da det let kan komme ind under Begrebet: Forjælfning af Næringsmidler.

At denne Fremgangsmaade ikke har vunden nogen særlig Udbredelse blandt Amerikas Biavlere, ser man straks ved at læse de amerikanske Biavlskrifter. Det er jo særlig for de Biavlere, der avler Tableshonning i Delinger, at Metoden kan tænkes at have Betydning, fordi Bierne undertiden er uwillige til at gaa op og arbejde i Delingsbatterne, jaalænge der er Blads til Honning i Yngelrummenes Tabler. Vi tillader os her at anføre, hvad en amerikansk Biavler, W. Mac Neal, Scioto Co., Ohio, skriver om dette Spørgsmaal i American Bee Journal for den 20. April d. Aar:

„Jeg kan ikke andet end tro, at det er et Misgreb af disse, der tyer til Sukker-sirup paa den Maade, som der er talt om, for at opnaa et Overflud af Honning.

Fodring med Mandisjoder til at opmuntre Dronningen til forøget Virksomhed, hvorved der faas Tavler fyldte med Yngel i Stedet for med Sirup, er sikkert en mere praktisk Metode og mindre tvivlsom. Fodring af Bier er et travlt, ubehageligt Arbejde i det højeste; og naar Ordet er sagt og Handlingen udført, saa vil Historien genlyde gennem Dalen og op og ned af de tilstødende Høje, indtil de, der spiser Honning, rufter at købe den andre Steder. Hvis en Befamilie faar Lov til at beholde et rigeligt Forraad af god moden Honning om Efteraaret eller gives et tilstrækkeligt Kvantum Foder paa en Gang om Foraaret, saa vil det sædvanlig vise sig, at den er i god Stand til at udnytte Honningtrækket naar det kommer.

At fodre Bier med Sukkersirup og saa den assat i Yngeltavlerne paa samme Maade, som naar der samles fra Blomsterne, er noget enhver kan gøre. Hvis der kun bliver fodret med smaa Portioner i et Antal Dage, saa vil sikkert inlet af det kunne blive oplagret til fremtidig Brug, undtagen Bierne samler nok fra andre Kilder til at møde det daglige Behov, og hvis de gives Sirup i saa stor Mængde, at de faar noget til overs at fylde i Tablerne, saa vil det sikkert blive paa Vistyrkens eller Yngelens Betøftning.

Naar Honningtrækket kommer, vil Resultatet mest sandsynlig blive en af to Ting; hvis Dronningen er et eller to Aar, vil den fremkomme med en Sværm; er den avlet i det indværende Aar, vil Bierne tomme Yngeltavlerne for Siruppen og flytte den op i Overrummet for at staffe Blads til Uglægning. Hvis de aldrig gør dette, hvordan kan det saa være, at en Sværm, der er hujet paa udbyggede Tavler under et godt Honningtræk, kan fortsætte med at arbejde i Delinger flere Dage efter at Trækket er ophørt. Vil de, der paaastaar, at Bierne ikke flytter en Del af Siruppen oven over, naar Yngeltavlerne er overfyldte ved Begyndelsen af Hovedtrækket, tillade, at der bliver fodret med en mørk Grad af Honning, lige før Indsamlingen af hvid Honning begynder? Tilfætning af Sukkersirup til velmoden Kløver- eller Lindeshonning forbedrer ikke Kvaliteten eller Farven, ligegyldigt enten det bliver gjort af Bierne eller Biavleren. De mørkere Sorter og tynd, vandet, umoden Honning kan blive gjort bedre derved; men at sælge det under Navn af Honning — nuvel, sig mig mine højstagede Biavlsvenner vilde De ikke føle, at der var noget forkert ved det, dersom en, til hvem De havde betalt Prisen for bedste ren Honning, vilde levere

Dem en Vare, sammensat af Sukkerfirup og Honning, og det hele mærket „Honning“.

Diablerne skulde ikke være altfor højroastede i deres Fordømmelse af Glucose, naar deres egne Stenhuse er sammensat saa meget af Glas. Jeg føler, at ingen kan være en mere bitter Modstander af Brugen af Glucose til Honning end jeg selv. Saadan Forfalskning kan ikke være andet end et forsættligt Forsøg paa at be- drage for Fordelens Skyld. Men ikke at tage Hensyn til saadanne gode Prøver som Bierne frembringe, nemlig at en Del af Siruppen eller Honningen i Yngelrummet ofte bliver flyttet op i Dverrummene og der affat i Tavlerne lige som Honning jamlet fra Marken, er en moralsk Slaphed, som gode Folk i Samfundet skulde vogte sig for.

Gid den Tid var nær, da et simpelt, paalideligt Midde! kunde blive kendt til at paavise Tilstedeværelsen af Glucose og Rørsukker i Honning, saa at vore Belyndere kunde læse paa Mærket af Kanderne eller Spandene, hvad der virkelige indeholder.

Paa Grund af den store Forskel paa Smagen af ren Honning antager jeg, at Forfalskning ikke nær saa ofte finder Sted, som det antages. Men med en Berden af Misænkfomhed paa den ene Haand og med et Kompagni, der forfalser Honning paa den anden, og intet nemt Midde! til at overbevise en tvivlende Kunde om, at Honningen, vi sælger, er ægte i enhver Henseende, det har mange Steder forandret Salget af Honning fra at være en Behagelighed til en Ubehagelighed.

Naar Honning er købt paa et fjerntliggende Mærked, skulde der lægges stor Omhu og Eftertanke for Dagen ved dens Behandling, hvis der findes Bierier tæt ved, hvor den bliver opbevaret. Honning, der afviger meget i Smagen fra den, Folk er vant til at købe, finder i Almindelighed et daarligt Salg; men den kan være en frugtbar Kilde til Bipestfmitte og saa vise sig at være en kostbar Maade at beholde sine Runder paa. Udslaget Alfalsahonning er sikkert behagelig nok i Stikkelse og Smag til at tilfredsstille den mest fordringsfulde Køber; men trods det vilde jeg dog ikke fodre mine Bier med den, undtagen den først blev fortyndet med Vand og grundigt kogt.

Jeg tror, at det med tilstrækkelig Forsigtighed kan ligge i Diablerens Interesse at købe Honning, naar hans egen Host er lille. Jeg lider Smagen af Alfalsahonning godt, men trods det vil dog den lækreste lille Mundfuld pine mig, som om det var ren Gift for min Mave. Jeg

har spist af mange Slags Honning, men ingen uden Alfalsahonningen har nogeninde stadet mig. Jeg har solgt meget af den, og Folk har været godt tilfreds med den, kun i et enkelt Tilfælde har jeg faaet Meddelelse om, at den, der spiste den, blev syg deraf.

En god velbehandlet udslignet Honning er efter min Mening langt at foretrække frem for Tavlehonning, og jeg tror fuldt og fast, at dette er den eneste Stikkelse, hvori Honning kan frembringes med Fordel i en nær Fremtid.

Jo snarere Diablerne vil slutte med at opvække videre Modstand ved den ufornuftige Fodring med Sukkerfirup, des bedre vil det være for vor Bestæftigelse.“

Dette er, hvad Mac Neal skriver i ovennævnte Nr. af A. B. Journal, vi kan fuldtud dele hans Ansæelse paa dette Omraade og finder fremdeles, at det er vanskeliggere at høste Honning i daarlige Vinter af høje Kammer end af lave.

Ved Brugen af den lave Normalramme kan man derimod paa en behagelig Maade høste det meste af Bierens Forraad i daarlige Vinter og i Stedet for give Kandisopløsning, hvilket vi anser for at være en stor Fordel ved det Rammemaal fremfor de andre, da det derved som oftest er muligt og saa i daarlige Honningaar at saa Diablen til at betale sig, og at Diablen, kan betale sig, er dog det, som det fremfor alt kommer an paa.

Dette med, at der ved Indvintningen af Bierne i Lavnormalstaderne ofte findes Yngel i Tavlerne tæt op til Tavlebærerne, er noget, vi aldrig har mærket til, trods det, at vi nu har benyttet det Rammemaal i gennemsnitlig 25 Stader i 9 Vinter. Derimod er vi villige til at indrømme, at der ved Borttagelsen af Magasinerne jævnlig findes Tavler i Yngelrummene i daarlige Vinter, der kan være ganske blottede for forseglet Honning, men det er jo netop det, vi anser for at være en af de største Fordele ved Rammemaal, fordi det paa en let Maade derved bliver muligt for os at komme til at fodre Bierne med et større Quantum Kandisfoder om Efteraaret i Stedet for Honningforraadet, vi høstede af Magasinerne, og naar vi foretager denne Fodring i sidste Halvdel af August eller første Halvdel af September, saa skal det nok vise sig, at Bierne forstaar at anbringe Foderet paa en saadan Maade i Tavlerne, at det sidder bekvemt for dem at faa fat i om Vinteren. Tavler, fulde af Yngel til Tavlebæreren, har vi aldrig set paa den Tid af Vinter, og dette til trods for, at der næppe er nogen her i Landet, der har et saa stort

Antal Familier paa den lave Normalramme, som vi har.

Dette med, at den lave Normalramme er for kold til at overvintre Bier paa her i Landet, er noget, som endnu spøger i enkeltes Hjerner, men som i Følge vore og andres Erfaringer ikke har noget at gøre med Virkeligheden. At der ikke er Afstandsflodser forneden paa Kammerne betragter vi som en Fordel, men skulde der være andre, der synes, at det er bedre at have Afstandsmaalere forneden ogsaa, saa er der jo intet til Hinder for at anbringe Flodser der lige saa vel som i de andre forfællelige Kammerstørrelser.

Angaaende Enhedsrammen skal vi kun bemærke, at vi ikke anser det for nødvendigt at indføre et nyt Kammermaal netop nu, passende efter Metermaalet. Metermaalet er jo endnu ikke bleven indført her i Landet, og da Tommemaalet vistnok fremdeles i det meste af en Menneftaalder vil komme til at spille den største Rolle blandt Landets almindelige Befolkning som Maal betragtet, saa finder vi ikke, at der er Grund til at arbejde paa Indførelsen af en Enhedsramme paa dette Tidspunkt; lad os hellere vente til Metermaalet kommer og er bleven almindelig kendt blandt Befolkningen, og indtil der er bleven opnaaet noget mere Enighed om, hvad for en Kammerstørrelse der er den bedste, før vi arbejder paa Indførelsen af et helt nyt Kammermaal.

Kan kunstig dannede Kæmpfolk anbefales?

Af

Lebrecht Wolff i Oranienburg.

Mange ærede Læsere vil finde dette Spørgsmaal fuldstændig overflødig, og den almindelige Mening er vel, at Svaret ligger klart for Haanden. Det vil simpelt og klart lyde: Kun stærke Folk give et godt Udbytte, og denne Anskuelse vil i Virkeligheden hele Biavlerverdenen tiltræde. Tilvisse er der fuld Sandhed i denne Anskuelse; thi svage Folk kunne aldrig yde noget, fordi de paa rette Tid mangler Bier til at indbære Nektaren. Men ved Udviklingen af vort Thema maa vi gøre en Forskel mellem de Folk, som regnes til de „stærke“, eller for at udtrykke mig nøjere, det drejer sig her om det Spørgsmaal, om de ved Kunst lavede stærke Folk give det bedste Udbytte.

Disse Ord: Kun meget stærke Folk yde noget, har i Aarevis været Feldtraabet iblandt Biavlerne, og man blev fuldstændig forbauget, da den sydamerikanske Biavler Hannemann optraadte i de biavlsviden- skabelige Tidsskrifter med sine Kæmpfolk og manede Biavlerne til Efterfølgelse. Han forenede 4—10 Forjværmere i store Pastasjer, i hvilke han lod opføre Tavlebygning, og bekendtgjorde forbausende Resultater, centner- vis beregnede han Høsten fra en saadan „Kæmpe“. Det gav mange Biavlere Anledning til at efterfølge ham, Fremstillingen af Kæmpfolk kom paa Mode. En formelig Feber greb Biavlerne, man byggede Kæmp- boliger og dannede Kæmpfolk, idet man ligesom Hannemann forenede et Antal Sværme, 4—5 For- og endnu flere Efter- jværmere, i en Bolig. Et saadant Kæmp- folk skulde nu ogsaa, ligesom hos Ham- mann give Kæmpresultater, men der ind- traadte kun altsjor snart en Reaktion. Det viste sig snart, at de kunstig fremstillede Hannemannske Kæmpfolk vare Svindel, ikke at Hannemann, som ellers er en dygtig Biavler, med Forsæt havde villet lede sine Kolleger vild ved sin Ubefaling af at danne Kæmpfolk; langtfra, for hans Egn var det han anbefalede fuldkommen rigtigt, kun deri havde han Urret, at han anbefalede sin Metode som lige passende overalt, og opmuntrede til at anvende den. Følgen var, at mange lode sig føre vild af hans opsigtsvækkende Meddelelser, uden at betænke, at Hannemann levede med sine Kæmpfolk i Sydamerika under ganske andre Forhold end i Europa.

Gravenhorst var den første, som dengang traadte op mod Hannemann og slaende paaviste, at der intet er, og intet kan være ved de paa kunstig Maade fremstillede Kæmpfolk, og allerede efter kort Tids Forløb viste det sig, at han havde Ret; thi overalt i Europa, hvor man gjorde Forsøg med Kæmpfolk, sloge de fejl, og man kunde kun meddele om mislykkede Resultater.

Det er ganske vist en Vendsgerning, at et Bifolk under gunstige Omstændigheder af sig selv, kan udvikle sig til en virkelig Kæmpe, ligesaagodt som vi have Kæmp- træer, Kæmpdyr, Kæmpemennesker i Und- tagelsestilfælde, som ogsaa i denne eller hin Retning ere udstyrede med overorden- lige Kræfter, og i Udøvelsen af disse præstere noget langt over Middelmåadighed. Men det vilde være en stor Fejl om man vilde gøre det til Princip, kunstig at udvikle saadanne Kæmper. Det vilde være lige saa urigtigt, som hvis Gartneren kun vilde drive kæmpstore Træer, Kvægavleren kun

opdrætte kæmpestore og kæmpesterke Dyr. Hver Træ- og Dyreart har Gennemsnits-eksemplarer, d. e. i det hele store ere de allerfleste af dem, efter sin Art store og stærke, Svæklunge og Kæmper ere Undtagelser. Disse Gennemsnitsfabninger, Planter, Dyr, Mennesker, er det som overalt yde det meste. Saaledes er det ogsaa med Bisolfene. Kun gode Gennemsnitsfolk give i deres Helhed de bedste Resultater, ikke Kæmperne; ogsaa Dr. Dzierzon udtaler sig ligeledes om, at ikke altid de stærkeste Folk give det bedste Udbytte. Men det maa desuden ikke overses, at Udviklingen af Kæmper, der hvor de, begrundet paa uheldige Omstændigheder, ikke selv formaa at udvikle sig til jaadanne, forarsager megen Møje og Arbejde, og at de ofte mislykkes, hvorved da naturlig en Del Normalfolk gaar til Grunde. Men den Skade som sker ved Tabet af et Kæmpefolk, er dog langt større end ved et Normalfolk.

Af Marsjager til Mislykkelse af Kæmpefolk findes flere. Kæmpernes Dronning nedbrydes i uforholdsmæssig kort Tid ved den stærke Uglægning, og kan allerede i det andet Aar ikke mere holde sit Folk paa Normalhøjde. Et kunstig dannet Kæmpefolk taber meget i Folkestyrke inden det faar sin Dronning erstattet, hvis det mister hende, og endelig: man overvintre ikke Kæmper; thi Vinterens Besværligheder jvækker dem i langt højere Grad end Normalfolk, og man har sluttelig, selv om alt gaar godt, om Foraaret Middelfolk, Normalfolk og maa atter under Anvendelse af Møje og Arbejde danne nye Kæmper, hvis man vedblivende vil have Kæmpefolk. Alt har sine Grændser, og der er virkelig sørget for, at Træerne ikke vokse op i Himlen. Fremtvinge Kæmpefolk kan man vel nok, men de yde i Reglen ikke hvad man har ventet sig af dem.

Ganske vist, en vis Styrke maa Folkene have, naar de skal frembringe noget ordentlig, og stærke ere de, naar de fylde deres Boliger, f. Eks. en Dzierzonsk Twilling eller en Grabenhorst Buefjølper fuldstændig med Bier og har 1000 □" Tavlestade, men ikke oversylde dem; thi det fører til Sværmetanker, og fører til træt Ligger foran Flyvehullet. Hverken Kæmper eller Svæklunge yde det Opdrætters ønske og venter, men gode Normalfolk i deres Normalstyrke opfylde hans Forventninger. Derfor hverken Kæmpe- eller Miniaturfolk, men Normalfolk, der, som den Dzierzonske Twilling eller Buefjølper med 16 Rammer*),

ere beregnede paa at huse gode Normalfolk, som præstere mest. Men Hovedsagen er og bliver, at Biavleren stræber til at uddanne Folk, saa at de fylde Stedet, men ikke oversylde det; thi den vaagnende Sværmetilbøjelighed følger paa tæt Ligger paa Flyvebrættet til Sværmeakten, som trækkes overdrøven i Langdrag og medfører Tab til begge Sider. Svarm og Moderfube ere fattige paa Honning ved Vinterens Komme.

Det lønner sig at holde den gylde Middelvej, ogsaa ved Dannelsen af Bisolf, være det om Foraaret til grundigt Udnyttelse af Arbejdet eller om Efteraaret til Fremstilling af Normalfolk. Hverken Kæmper eller Svæklunge, hverken Overbefolkning eller Folkemangel, saaledes maa Biavlerens Regel lyde. Men især mod det første Punkt vil Biavlere nok mange Gange synde og ikke staffe Udvej i rette Tid for den truende Overbefolkning. Den ene passer i saa Henseende for lidt paa sine Bier, den anden er ukendt med Kendtegnene for Overbefolkning. Ret stærkt befolklet er, som Grabenhorst i sin "Praktischen Imker", 5. Dplag, Side 193 siger, f. Eks. et Stade, hvor Bierne sidde saa tæt paa Kammerens Dørjædder, at der intet er at se af disse, og hvor de lejer sig i Masser paa Gulvbrættet, dog ikke ligge foran Flyvehullet; overbefolket bliver den kun, naar den med denne Befolkning har endnu store Mængder forpuppet Yngel, som efter kort Tid løber ud af Cellerne. Ethvert Stade kan blive overbefolket, og bliver det, naar de ovennævnte Tilstande indtræde, og man ikke kan udvide det.

Det bør derfor være Biavlerens første Opgave, altid at have normale Folk i sin Bigaard og altid smukt vandre Middelvejen. Denne gaar han, naar han hverken taaler Svæklunger eller Kæmper i sin Bigaard, men forbedrer de første ved Tilførsel af Folk og Yngel, indtil Normalstyrken er naaet, men ved de sidste rettidig griber til de Midler, som forhindrer Overbefolkning.

Ikke Kæmper og Kæmpeboliger, men Normalfolk og Normalboliger, det er derpaa at man kan se, at det er en dygtig Biavler.

En Grund til de daarlige Honningaar.

Af N. C. Andresen, Baistrup.

I Nr. 11 af "Tidskrift for Biavl" for 15. Juli 99 har S. Clemmensen Felt-

*) Eller som vore Trugstader med 18 hele og 18 halve Rammer af de anbragte Maal.
Red.

sted skrevet et Ekko fra Staderne. Han antyder deri, at der ikke er rigtig Interesse for Biavlen, deres Moder har været daarligt besøgt. Ja desværre maa jeg tilstaa, at det er altfor mange Steder Tilfældet, og vi maa deri give Clemmefen fuldstændig Ret. Clemmefen mener, at et godt Bjaar kunde give mere Interesse, ja det kunde nok være, men efter min Mening gør vi i mange Tilfælde selv de daarligste Honningaar ringere end de ere, idet vi ikke passer vore Bier rigtigt. I et daarligt Honningaar har det meget at betyde hvordan et Bisfolk er udviklet til at udnytte det korte Træk, som dog i Ualmindelighed indtræffer, ogsaa i et daarligt Honningaar. Det er nu ikke min Mening at jeg vil komme nærmere ind paa hvorledes dette ndføres; thi dertil gives der nu til Dags Anvisninger nok i Bibøger, Tidsskriftet og gennem Foredrag m. m., men vi maa tilstaa, at vi har forsømt at dygtiggøre os selv, idet disse Anvisninger mangen Gang forsømmes og ikke følges. Hvorfor? Fordi vi i mange Tilfælde ikke har Interesse nok til i det Hele taget at gøre noget for at Bierne kunne udvikles. Ja det ser daarligt ud mange Steder i saa Henseende. Jeg har hos et Medlem her i Foreningen beset 4 Trugstader. Det første erklærede han selv for dronningløs, men ved nærmere Efterhyn viste det sig ikke at være Tilfældet, men Dronningen var i ethvert Tilfælde ikke god, og Stedet var saa stærkt angreben af Møl, at det var umuligt, endogjaa med en god Dronning, at det kunde udvikles, desuden var det stærkt angreben af Bipeft. De andre tre Stader jeg besaa var bedre, og havde kraftigere Dronninger; men Møl og Bieft var allevegne til Stede, et tydeligt Bevis for at Vedkommende ikke passede sine Bier, skønt det manglede ham ikke paa Tid til at passe dem, men han havde ingen Interesse for Sagen. Det er intet Under at hans Bieri er en Stræk for Omegnens Biavlere. Bipeften er da ogsaa stærkt udbredt der i Omegnen.

At et Bisfolk under ovennævnte Forhold ikke kan udvikle sig rigtig, og som Følge deraf ikke give stort Udbytte, er jo klart.

Der kan jo ogsaa gives andre Aarsager som kunne forhindre et Bisfolks Udvikling i rette Tid; f. Eks. træffer det saa tit her paa Egnen, hvor vi hovedsagelig kun har Træk paa Boghvede og Lyng, at Bierne om Foraaret kan mangle Forraad endog først i Juni Maaned. At et Bisfolk, som mangler Forraad, og af den Aarsag udslæber Yngelen, ikke kan udvikle sig rigtig, kan vi ogsaa let forstaa, men den Biavler

som ikke har Interesse for Sagen, han vil sædvanlig ikke opdage saadanne Fejl og begynde at fodre i Tide. Naar den der ikke har Interesse for Biavlen og dog vil drive den, anskaffer sig et Par Stader, og har dermed strængt sig ordentlig an, og tror nu at være en rigtig moderne Biavler, men indskrænker dog sit Arbejde ved Bierne til at give dem Tavler engang imellem, ofte endog 4 a 5 Stk. ad Gangen, for at spare paa Tiden, thi saa meget er dog klart for de fleste, at der maa Tavler til at sætte Honningen i. Om Efteraaret tager han saa Tavlerne fra dem og slynger Honningen ud, eller, i Mangel af Udslynger, bryder dem i Stykker og presser Honningen ud, og Bierne bliver da af mange Biavlere pakkede altfor daarligt, og saa staa de hen til den Tid han venter atter at kunne sætte Tavler til. Naar man efter denne Biavlsdrift ikke høster Honning, maa man ikke give Aaret Skylden alene, men Biavleren maa selv tage en stor Del af Skylden.

Derimod bør dem, som har Interesse for Sagen og begynder at drive Biavl, først søge at dygtiggøre sig selv, saa at han er i Stand til at passe og behandle et Bisfolk, og det er nu til Dags let at saa Oplysninger om Bierne og Biavlen, og først naar man har Interesse for Sagen kan man forstaa at læse Bibøger og Tidsskrifter, og kunne forstaa at bedømme hvad der er passende for den Egn vedkommende Biavler boer paa; thi vi maa ikke tro, at kunne bruge alt som staa skrevet i Bøger og Blade, de ere skrevne for det meste om Biavlen i Ualmindelighed, og der er jo stor Forskel paa i hvilken Egn Biavlen drives, men den der har virkelig Interesse for Sagen, vil snart lære hvad der passer og ikke passer for vedkommende Egn. Derpaa kan vi anskaffe 1 eller højst 2 Stader, og naar vi først kan passe dem rigtig, kan vi efterhaanden anskaffe flere. Som et Eksempel paa at Biavlen ogsaa, naar der arbejdes rigtig i et daarligt Aar, kan give Udbytte, kan anføres 1898, som dog betegnes som et daarligt Honningaar, da høstede en Biavler her paa Egnen af 4 Trugstader 235 Pd. Honning.

Ovenstaaende er jo titnok bleven omtalt i Tidsskriftet; ikke desmindre hører og ser man endnu hvorledes der er bleven galt begyndt, eller at de daarlige Honningaar faar Skylden naar det ikke giver tilstrækkelig Udbytte, medens Biavleren selv i mange Tilfælde har Hovedskylden. Skulde disse Ord kunne bidrage lidt til, at Biavlen drives mere fornøstlig, da skulde det glæde mig.

Jeg vil endnu kun tilføje, at den der har Interesse for Bierne og Biavlen, kan dristig begynde dermed. Der er altid Hjælp og Anvisninger at faa i enhver Egn paa Landet. Anskaf en god Bibog, og hold „T. f. B.“, og begynd ikke med flere end højst to Stader. Biavlen vil saa i de fleste Tilfælde lønne sig. Men den der ingen Interesse har for Eagen, maa hellere lade være at give sig af med Biavlen, thi han stader kun Eagen, baade for sig selv og andre.

For Begyndere paa de ihste Eftertræks egne.

Af J. K. K.

—:—
VII.

Nu i September Maaned vil Trækket paa Lyngen, selv i gunstige Tilfælde begynde at aftage, for tilsidst hen midt i Maaneden helt at ophøre, (kun Moselyngen kan vedblive at blomstre helt ind i næste Maaned.) Biavlerne maa derfor nu til at tænke paa Biernes Indvintring, ved denne skal Grunden lægges til et Udbytte af Bierne næste Aar, saa det er af stor Betydning at denne bliver godt udført.

Saa snart det egentlige Honningtræk afslaa er forbi, hellere lidt før end senere, høstes alle Magasinerne og udslynges, med mindre man ifølge nedenstaaende har Brug for nogle faa Tavler til Vinterforraad. Pladsen i Underrummet indskrænkes samtidigt, ved at man borttager nogle af de bagerste Tavler, disse udslynges ikke alle, man bør altid gemme nogle af de smukkeste og bedste Arbejdstavler Vinteren over, da der til næste Foraar, let kan blive Anvendelse for disse til at fodre Bierne med. For gamle og andre til Yngel ubrugelige Tavler kunne udslynges. Efter Udslyngningen indhænges Tavlerne i Staderne igen til Afslukning, inden de hengemmes, der indhænges kun nogle faa ad Gangen bag i Staderne, idet man samtidigt giver Bierne Udgang til disse ved at løfte Glasindsiddet lidt op, der kan lægges en lille Genstand paa $\frac{1}{2}$ " Tykkelse under, for at hindre det i alder at glide ned, paa 1 a 2 Dage ville Bierne fuldstændig have rensat Tavlerne for Honning, disse kunne saa borttages og andre indhænges, naar man fortrinvis giver de mest honningfattige Stader, Tavler til Afslukning, kan disse paa denne Maade gives en ikke ringe Mængde Honning til

Vinterbrug, da der altid vil blive en Del af den sejge Lynghonning tilbage i Tavlerne efter Udslyngningen. Hvormange Tavler man skal lade Bierne beholde Vinteren over, kan ikke saadan lade sig anføre, dette vil fuldstændigt bero paa vedkommende Bisolds Etyrke, og Kammerens Størrelse, der maa være rigelig Plads til Bierne, men for rigelig Plads er ogsaa ubehøvet, da Bierne derved kommer til at sidde mere koldt, og til Foraaret maa Pladsen alligevel indskrænkes, da Bierne ellers ikke kunne værges sig mod Vossmøllene.

Det vigtigste ved Biernes Indvintring, er dog at sørge for, at der findes tilstrækkeligt Forraad i Staderne, hvorfor ingen Biavler maa forsjømme, ved sidste Honninghøst at undersøge, hvormegent Honning der findes i de Tavler som Bierne beholde til Vintersæde. Et almindeligt kraftigt Bisold, maa paa disse egne have mindst 25 a 30 Pfd. Forraad, til Vinter og Foraarsbrug, og det gælder ikke alene om, at dette Forraad findes i Stadet, men ogsaa om at det findes anbragt, paa en for Bierne passende Maade, nemlig mindst i de midterste Tavler, af Vinterlejet, og mest i de yderste, særlig de bagerste, der helst skulde være omtrent fyldte, medens de midterste Tavler hvorpaa Bierne i Reglen, altid opholde sig om Vinteren, i en tæt Klynge, maa være forsynede med mindst 3 " forseglet Honning foroven. Det kan ofte indtræffe i daarlige Honningaar, at der kun findes lidt Honning, i Underrummet, især i Stader med lave Kammer (Vannormal), i saa Tilfælde, kan man lade et fyldt Magazin blive staaende i Stadet, over Biernes Vintersæde. Er det kun enkelte Stader der savner Forraad, kan de som ovenfor nævnt ogsaa gives en betydelig Mængde Honning, ved Afslukning af udslyngede Tavler, og endelig kan man give Honningtavler fra andre Stader. Der kan jo ogsaa fodres med Sukkeropløsning, men dette vil jeg ikke tilraade Begyndere at gøre, undtagen i Nødtilfælde. I den egentlige Vinterlid tære Bierne kun lidt Honning, det er først naar Yngelsætningen begynder til Foraaret, at Forbruget bliver stort, der kan derfor ogsaa nok indvintres med et mindre Forraad end som ovenfor nævnt, naar det bare er rigtigt fordelt i Tavlerne, men saa maa Staderne undersøges, tidlig om Foraaret, og Bierne fodres, hvilket ofte er meget ubehageligt, baade for Bier og Biavler, hvorfor især mindre øvede Biavlere altid bør, saavidt muligt, indvintres deres Bier saaledes, at de aldrig behøver at fodre i den tidlige Foraarsstid. Det har flere Gange været fremhævet her i

Bladet, at Lynghonning skulde være et daarligt Vinterføde, jeg er meget utilbøjselig til at tro dette, da jeg altid har haft en god Dvervintning, endskønt Størsteparten af mine Biers Vinterforraad, næsten altid bestaar af denne Slags Honning.

Dronningløse og meget svage Bisfoll bør, forinden Indvintningen forenes, med et andet Bisfoll, f. Eks. et udtrommet Kubebisfoll, der let kan faas hos Bisfagterne om Efteraaret, imod at man selv udtrommer dem. Bierne udtrommes paa sædvanlig Maade, i en tom Kube, hvorefter de indbringes i Stedet, paa samme Maade som en Sværm (fraoven) bagved de i Stedet forud værende Bier. Der maa naturligvis isorvejen, være et tilstrækkeligt Antal Tavler tilstede i Stedet, ordnede paa samme Maade, som ved et andet Bisfoll til Indvintning, og for at forebygge Kamp mellem Bierne, bør der anbringes et Indskud af bitæt Traadvæv, mellem de to Bisfoll, efter et Par Dages Forløb kan dette borttages, og Bierne ville da forene sig uden Kamp. At et Bisfoll er dronningløst, eller har en svag Dronning, vil i Almindelighed kunne ses nu, paa at Stedet er meget bifattigt, eller paa at der endnu findes Droner i Stedet, saadanne Stader er mistænkelige, og bør undersøges, helst af en kyndig Biavler. Hos et normalt Bisfoll, finder Droneslaget i de fleste Tilfælde Sted for Lyngræffet, hvis ikke, saa faar de i Reglen Lov til at leve en Tid endnu, men det er kun en Galgenfrist, standser Træffet en Dags Tid paa Grund af uheldigt Vejr, saa kan alle Dronerne i et Stade ogsaa blive ekspederede ud i Løbet af en Nat, og det er et temmeligt sikkert Tegn paa, at vedkommende Bisfoll er, som det skal være.

Disse Stadernes Antal forøget og der høves et større Antal, af hel eller halbfylde Honningtavler, saa at man mener at kunne undvære nogle dertil, kan des lettere i et tomt Stade dannes, et godt Vinterføde til et udtrommet Kubebisfoll, der efter Udtromningen kan indføres i Stedet forfra som bestrevet i Artikel V. Der kan ogsaa godt udtrommes direkte fra Kuben over i Stedet, naar den omvendte Kube stilles mod Kanten af Stadets Flyvebræt under Udtromningen. Et Kubebisfoll vil ikke behøve saa stor Plads til at overvintre i, som et Stadefoll, 5 a 7 Tavler vil være nok, men disse maa indeholde mindst 20 Pd. Honning, og bestemt anbringes saaledes i Stedet, at de mest fyldte Tavler sidde bagerst og de mindst fyldte i Midten. Det er ogsaa af Betydning at Tavlerne indeholde en Del Blomsterstøv.

Efter at sidste Honninghøst er fore-

taget og Biernes Vinterbolig ordnet, maa der straks anbringes et rent stærkt Tæppe over Rammerne, for at Bierne kunne faa Tid til at tæne mulige Sprækker og Abninger med Klæbvofts inden Vinteren, bliver Vejret meget koldt, sidst i Maaned, kan man yderligere dække over Bierne med gamle Sække el. lign. Den egentlige Vinterpatning er det tidligt nok at anbringe først i næste Maaned.

Tanker til Oberbejelse.

Af Niels Ladegaard, Lille Belling.

Da det er første Gang jeg tager til Orde i „T. f. B.“ efter at N. S. Kristensen er blevet Redaktør, vil jeg benytte Lejligheden til at udtale min Tilfredshed med Tidsskriftets Ledelse og Indhold. Jeg havde egentlig tænkt straks da K. overtog Ledelsen af Bladet at skrive en Opfordring til Biavlerne om at jende Artikler og Meddelelser til det, men det viste sig snart at en saadan Opfordring var overflødig, idet Artiklerne strømmede rigelig ind til Bladet. Men vi har ogsaa et Ansvar nemlig at skaffe flere Abonnenter, og jeg er nemlig bange for, at det ikke er gaaet saa godt i den Retning, som det var ønskeligt. Det nytter jo ikke noget at Tidsskriftet er godt redigeret og indeholder fortrinlige Artikler om Biavl, naar der kun er saa Biavlere, der læser det. (Vi har sikkert i 1898 lidt et meget stor Tab ved E. Erskovs Ledelse, men jeg synes ikke at vi af den Grund bør tabe Modet.) Det synes mig at være en meget farlig Sag at lade Antallet paa Tidsskriftets Holdere gaa ned, jeg tror det har en langt større Betydning end de fleste aner. Først i Sagens Interesse og saa for Statsunderstøttelsens Skyld. Som bekendt faar DBF. Statsunderstøttelse, og at vi kan vedblive at faa det samme Tilskud fra Staten, naar Medlemsantallet gaar ned, tror jeg næppe. Derfor maa vi sørge for, at saa det bragt op, ikke alene til det Antal vi har haft før, med endog langt højere, ellers lider Sagen alt for meget derved, og det er den for god en Sag til.

Bestyrelsen har flere Gange gjort Forsøg paa at faa Statsstilskuddet forhøjet, hvilket der nu vist var Sandsynlighed for at faa, da der er valgt ikke saa faa Folketingsmænd, som ere Biavlere og har Interesse for Sagen. I Marts Maaned, da jeg var i København, talte jeg med flere

Folketingsmænd om Forhøjelse af Statstilskuddet, men Enden paa Samtalen blev for det meste: „DBF. maa skaffe flere statistiske Oplysninger“. DBF.s Bestyrelse har nu allerede gjort Skridt dertil, ved til alle Kredsfornønde at udsende Skemaer til Udfyldning. Disse Skemaer bør indsendes til DBF.s Sekretær, Obersergent Bjerregaard, Fredericia, for at kunne benyttes ved Indsendelsen af et Andragende, som skal være forelagt Folketinget inden 1. Oktober, men hvis dette skal lykkes, maa Kredsfornøndene gøre deres Pligt og sørge for, at Skemaerne udfyldes og indsendes i rette Tid, bliver dette gjort, da er jeg temmelig sikker paa, at vi faa Statsbidraget forhøjet. Der til kan en og anden maasse sige, at det er let sagt; men det gaar ikke saa let at faa det udført, det skal jeg villig indrømme. Særlig paa Grund af de sidste daarlige Hovningaar, kan man ikke en Gang formaa Biavlerne til at komme til Møder, men maasse Modernes Tid nu ogsaa er forbi. Det gælder om, at Bestyrelsen i de forskellige Foreninger omkring i Landet er arbejdsdygtige, lydhøre og har Forstaaelse af paa hvilke Maade Sagen bedst kan fremmes. Idenfor de forskellige Foreninger har vi jo en Del Medlemmer som ikke holder „T. f. B.“ I Elbo m. fl. Herreders BF. har jeg tænkt at foreslaa, at vi i langt større Udstrækning end hidtil uddeler Friksemplarer af „T. f. B.“ til ubemidlede Biavler, derved støtter vi Sagen. Kunde Sagen blot tages op paa denne Maade over hele Landet, saa antager jeg, at vi til Næstaar kunne komme op til mindst 4000 Holdere af „T. f. B.“ Altsaa lad os fortsætte Arbejdet for Biavlensagen, og møde fuldtallic med Centralmøderne, for der at fremsætte vore Tanker og saa drøftet vore Forslag, saa at Bestyrelsen for DBF. kan faa en Følelse af, at vi ere vaagne og har Interesse for Sagen. Hermed vil jeg slutte med Ønske om, at vi aldrig maa opleve et for Foreningen saa skæbnesvangert Aar, som 1898 var.

Centralmøde

for DBF. afholdes Lørdag den 23. September hos Gæstgiver Chr. Pedersen (Torvet) i Svendborg.

Kl. 10 Fm. Bestyrelsesmøde.

Kl. 10 $\frac{1}{2}$. Delegeretmøde, som kan overværes af Enhver; men kun DBF.s Delegerede og Bestyrelsens Medlemmer kunne tage Del i Forhandlingerne og Afstemningerne.

1. Valgbrevene prøves.
2. Regnskab 1898 fremlægges.
3. Bestyrelsesvalg. Valg af 2 Medlemmer i Stedet for Førstelærer N. Jensen, Vejringe og Fotograf Vorbeck, Holstebro, der i December Maaned f. A. nedlagde sit Mandat som Bestyrelsesmedlem.
4. Valg af 1 Revisor i Stedet for Mejeribestyrer F. B. Schmidt, Kronborg, Lunderskov, der efter Tur fratræder.
5. Valg af Dommere til Udstillinger.
6. Udstillinger (Foreningen af jydsk Landbosforeninger samt Landmandsforsamlingen i Odense).
7. a. Smaaskrifter (Plan for næste Aar).
- b. Tidsskriftet (Beretning aflægges.)
- c. Forfatterhonorar (for 1899 m. fl. Aar).
- d. Biavlskolen (Beretning for 1899 aflægges, Plan for 1900).
- e. Hefning af ældre Aargange af „T. f. B.“
8. Biavlslærerne (Beretning aflægges, Plan for 1900).
9. Næste Centralmøde.
10. Tilskud til Amts- og Herredsforeningen og til Birøgt. Indledes af Urmager P. Nielsen, Lemvig.
11. Bestemmelse om hvorvidt der om Søndagen skal foretages en Udflugt, f. Eks. til Kristiansminde.
12. Spørgsmaalet om Optagelse af forskellige Foreninger i lignende Retning som Biavlerforeningen (se Lovens § 2. 9).

* * *
I Forbindelse med Mødet er som sædvanlig arrangeret en Fællesspisning Kl. ca. 4 Em. I denne kunne ogsaa Ikke-Delegerede deltage.

* * *
Søndag den 24. September Kl. 8 Fm. afholdes Forhandlingsmøde, ligeledes hos Gæstgiver Pedersen, med følgende Dagsorden:

1. Fodring. Indledes af Aug. Petersen, Brejninge.
2. Maffsygdom og Bipests Udryddelse. Indledes af Urmager P. Nielsen, Lemvig.
3. I hvilken Retning bør den danske Biavl ledes? Indledes af N. E. Kristensen, Roskilde.
4. Biavl i Forbindelse med Husmandsskolen og Husmandskursus. Indledes af Aug. Petersen, Brejninge.
5. Yngellejets Begrænsning

i Fortræksegne. Indledes af Bjerregaard, Fredericia.

6. Er der nogen væsentlig Forskel paa de forskjellige Viracers Brugsværdi? Indledes af N. S. Kristensen, Roskilde.

F. Møller,
f. L. Præsident.

DBF.s Regnskab

f. Aaret 1. Jan.-31. Decbr. 1898.

	Indtægt:	Kr. L.
Tidskriftet har indbragt		3794 75
Tilskud fra:		
Staten	3000	"
Den Naben-Levekauffe Fond	300	"
Kundgørelser i Tidskriftet	112	87
Salg af Bøger, Homningedler, Skilte og gl. Aarg.	13	95
Salg af Diplomer	18	"
Indbetalte Restancer	16	50
Understud	99	29
	Balance	7355 36

Udgift:

Understud fra 1897; godkendt med Tidskriftet har kostet: Trykning og Papir	949	66
Redaktion	2202	"
Forfatterløn	800	"
Porto og Gebyr	20	"
Bogsamlingen: Bladhold	399	99
Indbinding	43	20
37	80	
Bials lærer og Møder	807	"
Bialskolen i Roskilde	400	"
Forsøg og Underfølgelser	112	"
Bestyrelsens Møder, Rejser og Porto	655	21
Porto, Papir, Bøger og Fragt .	365	23
Assurance og Husleje	53	27
Forskellige Udgifter: Skrants, Af- skrivning, Assistance	100	"
Sekretærløn	400	"
	Balance	7355 86

København, den 1. Marts 1899.

Ejnar Erslev. F. Møller.

Ovenstaaende Regnskab er efterset af
Revisorerne og Desjor.

Bjerregaard,
Sekretær.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 40. Til en Udstilling i Slut-
ningen af Septbr. har jeg tænkt at ville

udstille Honning, men da jeg kun har nylig
udslunget Honning, vil jeg bede Dem med-
dele mig, om jeg kan udstille Honning,
som ikke er krystalliseret og vente at faa
Præmie? F. C. C.

S.: Da den flydende Honning langt
lettere ødelægges ved daarlig Opbevaring
end den faste Honning, saa gives der som
Regel altid de højeste og fleste Præmier til
den faste Honning. Men da der endnu er
24 Dage til Udstillingen skal afholdes, saa
kan Deres Honning vistnok naa at blive
fast inden Udstillingen.

Nr. 41. Hvor mange Glas Honning
a 1 Pd. skal jeg anmeldte, for at kunne
øste Præmie ved Udstillinger, som afholdes
i DBF? F. C. C.

S.: I Folge DBF.s Udstillings-
vedtægter skal der udstilles mindst 4 Pd.
Honning for at kunne øste Præmie. Men
da der til Amtsforeningsudstillingerne ofte
kun er en 10 a 20 Udstillere af Honning
(i Silkeborg var der 21 Udstillere af H.),
saa vil det kun blive en lille Samling
Honning, hvis der af hver Udstiller kun
sendes 4 Pd. Honning, jeg vil raade Dem
til at sende mindst 10 Pd. Honning i 1
Pd. Glas, forsynebe med smukke Etiketter,
det baade fylder og pynter paa Udstillingen.

Ekko fra Staderne.

Somero, Vængsø, Finland, 13. August.

Her i Finland har man haft kolig
Vejr og Regn nu og da fra omkring ved
den 20. Juli. Man forundrede sig her,
da jeg fortalte hvor varmt og skont Vejret
havde været i Roskilde under Bialskolen.
I Dag opmaalte jeg Kammerne i det ene
Bihus som ligner mest Deres, de var 10"
brede og 13" høje, og Magasinammerne
var 10 × 4 1/2". Den 9.—10. høstede vi
Rug i vort Hjem. Havren staar hel grøn
endnu. Vi har haft Frost her i Finland
paa mange Egne i den sidste Tid, saa Kar-
toslerne mange Steder ere helt ødelagte.

Lynen blomstrer nu, og Bierne trækker
stærkt deraf. Om nogle Dage skal vi
begynde at høste Solbær, Ribs og Hind-
bær. Deraf kan De domme at hos os er
Vejret forskellig fra Deres, men i Aar er alt
usædvanligt sent.

Til Slut en hjertelig Tak for al
den Venlighed mod os fremmede som kom
ufendt, og modtoges saa venligt af Eder
alle, samt for alt det vi lærte paa Bialskolen.
Tiden paa Bialskolen i Roskilde

skal blive et lyst Sommerinde, som ofte vil blive paamindest i Vinterens kolde Tid.

Alina Sagulin.

Lystrup, 13. August.

Det har været en særdeles god Sommer for Bierne. Af en Sværm (Italienerbasterder) fra et Stade \square' , der kom den 2. Juni, og da vejede $7\frac{3}{4}$ Pbd., har jeg til Dato udslagt 93 Pbd. Honning, samt den 12. August la et en Kunstsværm med en indkøbt Dronning, da Bierne ikke kunde faa Blods i Under rummet, desuden var der endnu Honning nok til begaa Huse. Bierne have selv u bygget alle Tavlerne.

A. Th.

Barmer pr. Ribe, 20. August.

Det er flere Aar siden, at der er høstet saa megen Honning her i Omegnen som iaar, og den høstede Honning er langt bedre end den fra i Fjor, da den var saa tynd (Vandet), og viste sig ogsaa flere Steder ikke at kunde holde sig, men vilde gaa i Væere. Derimod har det været meget knap med Sværmene, der faldt en enkelt i de første Dage af Juni, og siden efter kom der ingen. Trækket her er forbi, det er saa tørt, at det Smule Blomsterflor der har været i længere Tid, nu helt er afsveden af den lange vedvarende Tørke. Der er ikke faldet Regn her siden lidt efter St. Hansdag og da kun lidt.

Joh. Chr. Jensen.

Bjergsted, 21. August.

Jeg fik kun ca. 660 Pbd. Honning, eller omtrent 29 Pbd. pr. Stade. Derimod talte jeg forleden Dag med en Biavler fra Slagelsekanten, han havde faaet 100 Pbd. pr. Stade. Grunden maa vel søges i, at her saa godt som ikke findes Agerkaal, og det var navnlig paa den Tid Trækket var godt. Dog herom senere.

B. E. B. Smith,

Gramrode St., 21. August.

Udbyttet af Bierne er meget godt her paa Egnen, Tørken har ganske vist haft sin Indflydelse, især paa de lettere Jorder. Trækket ophørte ganske i den sidste Del af Juli, men Hvidkløveren holdt sig godt fra Midten af Juni til Midten af Juli, og det var jo i den bedste Tid, der siges, at enkelte Stader har givet ca. 100 Pbd., men de fleste giver nok mellem 50 a 100 Pbd. De italienske Bier ere slynke og arbejdsomme, men ikke saa haardføre. Jeg har et Stade med brune Bier, som godt kan maale sig med Italienerne, de ere større af Vækst og stærke, men tillige viste.

P. M. Johansen.

Tranebjerg, Samso, 22. August.

Jeg efterser i disse Dage alle mine Bisolf, og giver dem hvad de skal have

til Vinterforraad, de faar hver ca. 20 Pbd. Honning og 10 Pbd. Randisfoder. Jeg faar ikke stort mere Honning end det jeg har faaet, idet højeste kun et halvt Hundrede Pbd. mere. Det bliver i det hele 600 Pbd. for Aaret 1899.

A. E. Haagenfen.

Sandberg, 23. August.

Jeg har haft det sjældne Tilfælde i Aar, at der var 2 Dronninger i en Dronningecelle. Den ene var fuldt udviklet, den anden manglede nogle Dage, men de vare begge døde, det var fra et italiensk Stade. Honninghøsten har været udmærket i Aar her paa Egnen.

Chr. Sparre.

Gammelmosegaard, Grøtøfte, 24. Aug.

Hvad Honningaaret angaar, er jeg meget godt tilfreds med Udbyttet. Jeg har af 10 Huse (10×12) 660 Pbd. Honning, beregnet paa den Maade at Tavlerne ere vejede før og efter Udslagningen, Cellelaagene ere altsaa medregnede. Det bedste gav 107 Pbd. og det daarligste 49 Pbd. I Fjor fodrede jeg 80 Pbd. Sukker-Honningvand op paa 2 Dage i Tavler i det Frie, i Aar vil jeg fodre paa samme Maade, det er hurtigt og nemt, naar man bor borte fra andre Biavlere. Ved Lejlighed skal de faa en nærmere Beskrivelse af min Biavl.

A. P. Jørgensen, Forvalter.

Bording, 26. August.

Her paa Egnen ser det ikke godt ud med Honninghøsten, Boghveden giver kun lidt Honning, og med Lyngen er det ikke stort bedre. Vejret har været godt, men det er alt for tørt her, der er ikke Honning i Blomsterne paa Grund af Tørken, saa jeg tror nok det bliver det daarligste Aar vi endnu har haft, siden jeg begyndte at drive Biavl.

C. P. Jørgensen.

Savnlige Vink.

Vejret. (26 August.) Det var et brat Omflag i Vejret der pludselig indtraf den 18 August fra varmt, tørt og næsten stille Vejret blev det stærkt Blæst, med Kuld og Regnbyger, der dog ikke gav syndelig nogen Fugtighed. Alt Træt er nu ophørt, og Bierne er næsten gaaet til Vinterro. Trækket paa Hedeegnene har lidt meget ved den lange Tørre og fra flere Egne af Vestjylland meddeles det at 1899 maa betragtes som et meget daarligt Aaar.

Fodring. I alle Egne, hvor Trækket nu er sluttet, anse vi denne Aarstid for den bedste til at give Familieme det manglende Vinterforraad. Fornhelsen af Foder i Fodrerne bør foregaa ved Solnedgang (se iøvrigt S. 230.) Dog kan man nu ved Foderets Tilberedning tilsætte lidt mindre Vand for at fremstykke Foderets Forsøgling i Cellerne. Vi fravaade dog at bruge mindre end

3 Bøge Vand til 2 Pd. Suffer, da Foderet ellers let krystalliserer i Fodererne i Løbet af de kolde Nætter.

Dronningløse Familier bør forenes med andre, der have gode Dronninger. Hertil kan benyttes udtrømmede „dødsdomte Bier“. Disse kunne indbringes i det dronningløse Stade bag et bitet Gitter, forsynede med en Honningtafle. Efter 2 Døgn's Forløb borttages Gitteret om Aftenen, og Foreningen foregaa da uden Kamp i Løbet af den følgende Morgen. Har man nogen Ovelse i at opsjøge Dronningen, vilde vi dog tilraade at borttage den flette Dronning mindst 1 Døgn, før Foreningen skal foregaa. Man kan ogsaa indføre de utrømmede Bier i et andet Stade (uden Bier) paa saa mange Tafler, som Bie ne kunne belægges. Sent om Aftenen ved Lygteløs udtages disse Tafler en for en med paafidende Bier og indhænges bagtil i det dronningløse Stade uden Gitter, men dog adskilt fra de dronningløse Bier ved 1 tom Tafler. Om Morningen vil da Foreningen foregaa uden Kamp.

Pakning. Det kan ganske vist lade sig gøre at ordne Bistadernes indendige Pakning endnu i Oktober Maaned; men der er ikke Tvivl om, at det er heldigt for Biene, om dette Arbejde udføres i September. I de Egne, der savne Eftertræk paa Bøjhøvede og Lyng, tilraade vi derfor at ordne hele Pakningen i de hule Bøge og over Biernes Sæde allerede i den første Halvdel af September. Hertil udtræves naturligvis først, at Familien har det fornødne Vinterforraad (20—30 Pd. efter Familiens Styrke) Fod der mangler i dette Forraad, maa helst gives i næst ved Fodring med Skandisfoder. Dernæst iherdes Pakningen i de hule Bøge. Det vil ofte være sig, at Pakkelsen er sunket sammen saaledes, at der mangler Pakning i et Rum af 1—2 Tommer foroven. Dette Rum bør da udskydes. Undertiden er den gamle Pakning baad eller muggen. Dette hidrører fra Utæthed i de andre Bøge. I det Tilfælde bør hele Pakningen i Bøggene fornyes og Ydervæggene kittes og males. Ovenover Winterlejet lægges derpaa et enkelt Lag Voksbug med den malte Side nedad, eller ogsaa Dæksbrædder. Midt i Dækket bør være udskåret en rund Abning ca. 3" bred. Ovenpaa Tappet eller Dæksbrædderne lægges et Par Lag Aviser, som lægges saaledes, at de kan bøjes ned over Binduet eller Indfudet, og der maa passes paa, at Papiret slutter tæt ind i Falsen og tæt op til Husets Sider. Det er netop foroven imellem Binduet og Falsen, at det er saa vanskeligt at faa tætnet ordentligt, for der kan gaa megen Varme tabt ved en lille Abning paa det Sted. Vi har prøvet at overvintrere med Glasdøren løst et $\frac{1}{8}$ " op fra Stadets Bund, men da vore Bihuse som Regel ere tørre have vi ingen Fordel mærket ved det. Endel Viaalere bruger, at paffe Rummet saavel bag Binduet som over Winterlejet med „løs“ Pakkelse, vel er det et godt Pakmateriale, men Huset er saa besværligt at faa gjort rent om Foraaret. En Paktraume eller en passende stor Bøge der er fyldt med Pakkelse er langt renligere at bruge bag i Huset og til at paffe med ovenpaa Aviserne over Winterlejet, benyttes enten den bekendte Tapperamme (se „Ledetraad i Bivavl“ S. 64.) eller en passende stor Sæk, der er godt halvt fyldt med Pakkelse, man bør sørge for at Pakningen falder godt til overalt. Det har sin store Betydning, at dette Arbejde udføres paa den Tid at Biene endnu jævnligt sliper ud, da de saa kan'er Klavbolls for dermed at tætte alle Revner og Sprækker særlig foroven i Binstrejet, som derved bliver meget lunere, en hvis Voksbugen eller Dæksbrædderne først ordnes paa den Tid da

Biernes Flugt er helt eller næsten helt ophørt. Pakningen bagved Binduet behøver dog ikke at anbringes før i Slutningen af Septbr. eller i Begyndelsen af Oktober, naar Klattefosten begynder.

Honningtafler. Det er en stor Fordel i det tidlige Foraar at have nogle forseglede Honningtafler parate til at fodre med enten ved Indhængning tæt op til Biflyngen eller ved Nedlægning i Foderaabningen over Biernes Sæde. Den sidstævnte Fodringsmaade kan endog ogsaa anvendes i meget kaldt Vejr. Man bør derfor ved den sidste Udflygning spare nogle godt forseglede Honningtafler. Over enkelt Tafler omviffles med 3—4 Lag Avispapir og hænges paa et tørt Sted til Brug om Foraaret.

Malning af Bistader kan nu foretages paa en blafende Dag lidt før Solnedgang.

Tagene bør nu eftersees baade med Hensyn til Tæthed og Befæstelse. Zinktag behøver næsten intet Eftersyn, da de i en lang Arrække kunne holde sig tætte. Derimod bør Trætag hvert Efteraar udbedres med Kitning og Malning. Tagene bør naturligvis være saaledes befæstede, at Efteraarstormene ikke kunne rive den af.

Brevkasse.

Rettelser. Nr. 18 a. Sydjylland BF. 45 Holdere af „I. f. B.“ (1 D.). — Nr. 20. N. Slesvig Central BF. 269. (3 D.)

Tilfud eller Moder. De ifølge Befendtgørelser i I. f. B. Nr. 121899 indsendte Andragender ere bevilgede saaledes: 10 b. Den nye BF. for 10 c. Skorby Herreds BF. der har sluttet sig til den 6 Nr. 14 b. Ramsø Tine Herreds BF. 6. Nr., 16 a. Frederiksborg Amt (nordlige.) 4 Nr. og 18 b. Et. Sebinge BF. I Møde ved August Petersen.

Kundgørelser.

Dronninger

fra dansk Race saas hos Undertegnede a 3 Kr. pr. Stk.

Jens C. Pedersen.
Slong, pr. Hedehusene.

Den ny Overfodrer

saas hos undertegnede a 75 Ore pr. Stk. Med Forsendelsesporto 90 Ore.

Gartner **A. Larsen**, Nordal, Frederiksbund. Ved Bestillingen bedes Rammemaalet opgivet.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biboliger** og **Udflygere** samt de mest brugte **Maareditafler**, **ægte Bibol-tafler** haves al Tid paa Lager.

Illustreret Prisliste franko.

Løved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

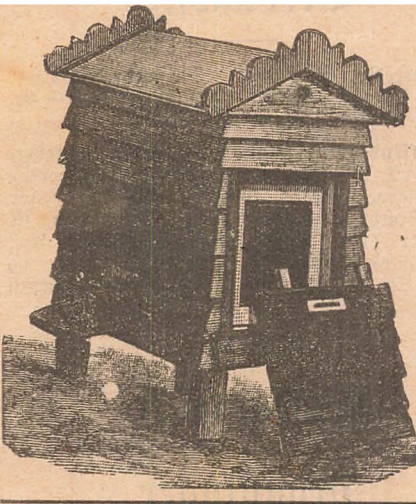
Endnu

haves **Ima gul Scoupi** af egen Avl til Salg.
N. S. Kristensen,
Simmeløv, Roskilde.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

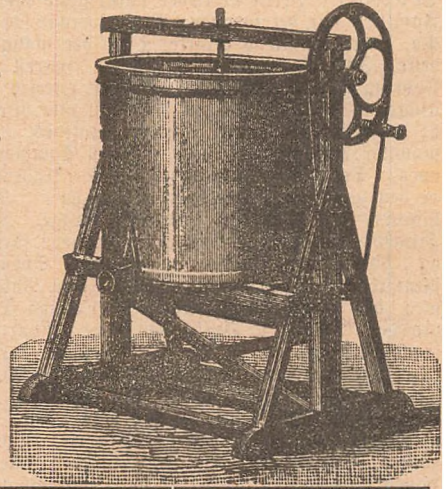
Prøveglas i Trøghylfere, pr. Stk. 15 D.
 Prima affebent Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod 70 D.
 Prima Papgitter, pr. Fod 90 D.
 Erstevs fuldfornne Fodrer, 70 D.
 Vipibe (Grønning's Model), 2 Kr.
 Køer's Fodrer, 60 D.
 Vibehefter, 20 D.
 Røgblæse (tykk) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrøgere 2,30.
 Viflor 19" højt 0,65.
 Skrællekniv (Woods Model), 75 D.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 D.
 Spartler, 5" langt Blad, 45 D.
 Tavlepore, 40 D.
 Tavletraad, engelsk, fortinnet, pr. Pd. 0,70.
 Porters Vitommer, 0,50.
 Reus Vitommer, 0,40.
 Loddefande, dobbelt 1,00.
 Vihandker, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 D.
 Fiu Bestænder, af Vlit 22 Dre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 D., 3 Glas 1 Kr. 40 D.
 Dronningcellebestytere, 0,08.
 Amerikanse Delinger, pr. Stk. 0,66, pr. 100 Stk. 5 Kr.

Skrællebaffer til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 D.
 Dronningbure, 30 D.
 Hønningløser, 80 D.
 Amerikanse Zinkfals, 30" lange, 0,22.
 Galvaniserede Vihushængsler, pr. Par 10.
 Engelske Hønninglouer, Patent, af fortinnet Jærn 1,00.
 Udflængningspauze med Patent Hæner, 2,85.
 Hønningfi til Spanden, 60 D.
 Solbøksmelter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winkers Damp-Bøksrensler, 30,00.
 Kunktavleformer af Kobber, pr. Kv. " 0,18.
 Hønnds Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylind. Udtonningsmaskine, 2 Tabler 12 × 12"
 Snortrak, Soldenes Afstand 13½, 22 Kr.
 Porcellæns Redeag, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønsringe, pr. 100 Stk. 0,60.
 Hønningglas til Dverbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk. 9,50, pr. Stk. 10 Dre. 2 Pd. pr. 100 Stk. 14,50, pr. Stk. 15 D.
 2 bbois Hønningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr. 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14½. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentpapir, 30" bredt, pr. Al. 0,05½.
 Propper af prima Rork til Albots Glas, 1 Pd. pr. 100 Stk. 2,75 D., pr. Stk. 0,03. 2 Pd. pr. 100 Stk. 4,50 D., pr. Stk. 0,05.

Alle Biavlere

bør skrive efter Vejle Biavlsredskabsfabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlten hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

Bistader.

Biavlernes Dyrkerfomhed henledes paa mine usjagtige solide Vibeliger, som jeg ved Specialitet-Produktion ser mig istand til at levere til særdeles billige Priser. Leveres franko paa Køberens nærmeste Jærnbancstation.

Skriv efter Prislister. Sendes franko.

Chr. J. Kjærgaard, Sunds pr. Herning.

For Biavlere.

Da jeg bevistlig importerer flere **Cykler** end noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Staud til at levere en bedre Cykle til en billigere Pris end andre.

Jens Nielsen,

Jærnbangsgade 6, København V.

Et begrænset Antal brune Dronninger og nogle faa Krydsningsdronninger venter vi atter at have til Salg i Begyndelsen af September. Pris 2½ Kr. Brodr. Nielsen, Øllerup pr. B. Skerninge.

Tilbud

modtages paa hvid, gul og brun Hønning i hele Produktioner. Embel. til Nyldning kan eventuel-jendes til nærmeste Station hvis Producenten mangler faadan. De foru. Biavleres Hønning Udvalg ved Jens Hansen, Blaagaardsgade 4. København N. Telf. 3244.

Ny Hønningetiket.

Ny tidsvarende Tegning. Kan bestilles til den 8. Sep br. Nyt Raun for hver 500 Stk. a ½ Dre pr. Stk. Prøver faas ved **Kristian Pedersen Tved, Svendborg.**

Udtrømmede Bisolf

forfatter jeg efter Bestilling i første Halvdel af Septbr. L. Friberg, Transejberg.

Prisen vil blive ca. 2½ Kr.

Dronninger faaes a 3 Kr. pr. Stk. hos N. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.

Udslyngere.

Et Parti almindelige og tykke Udslyngere sælges inden Sæsonens Slutning meget billigt hos
Chr. Riegels, Viborg.

Honning.

Et Parti fin udslyngt Honning, brun og hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende ved Henvendelse til Konfuld Helstrup, Thisted.

Min prisbelønnede

Bi-pibe

for Røgere saa vel som for Fikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Braamminge.

Sendes til Udlandet med Efterkrav.

Fin udslyngt Honning

saas i større og mindre Partier hos Brødr, Nielsen, Ollerup pr. B. Sterninge ved Svendborg.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bilog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Forbeck.

Flere Bestillinger

paa Dronninger modtages ikke.

Brødr. Nielsen, Ollerup.

Ægte Bivokstavler

anbefales større og mindre Forbrugere til Tidens billigste Pris. Jeg ser mig i Nar i Stand til at garantere smittefrie Tavler, da alt Voks, som jeg benytter, først koges. Jeg har tillige anskaffet mig en Balsemastine med meget smukt Præg og kan levere Tavler paa 15" i L. Tillige leveres Drone- og Delingsstavler. Prøver paa Forlangende gratis. Næstved Et, i Februar 1899.

Snedter J. J. Nielsen.

Kunsttavler

af ægte Bivoks anbefales saavel For- eninger somden større eller mindre Forbrugere, til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunst- tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Premierer.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Høysengade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aarst. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Alle Medlemmer

af Gl. Roskilde Amts og Ransø-Tune Herr. BF. har mod Forevisning af Medlemskortet fri Afgang til Zoologisk Have i de Dage Udstillingen er aaben.

Foreningsmeddelelser.

Diablsudstillingen i Zoologisk Have.

Under Ledelse af Gl. Roskilde Amts og Ransø-Tune Herrerders BF. vil der blive afholdt en Diablsudstilling i Zoologisk Have d. 15-18 Septbr. Udstillingen omfatter alt til Diabl henhørende. Donnere: Dyrlæge Hansen, Ny- molle, Roskilde, Apoteker Mugsburg, Roskilde, Lærer B. E. N. Smith, Bjergsted, Snedker J. Jensen, Ransømagle, Viby, Gaardejer J. Olsen, Dristebrohus, Køge og N. S. Kristensen, Roskilde.

For Udstillingen gælder følgende Bestemmelser:

1. Ret til frit at udstille har ethvert Medlem af de 2 nævnte Foreninger, samt enhver holder af „Tidskrift for Diabl“ der betaler 50 Øre i Indtegningspenge.
2. Anmeldelse af Genstande til denne Udstilling sker paa trykte Skemaer, der efter 1. Septbr. saas hos N. S. Kristensen, Roskilde, der er Udstillingens Sekretær, og de bør være tilbage- sendte inden 10. Septbr.
3. Varene skal fragtfrit leveres af Udstilleren enten paa Frederiksberg Banegaard eller Post- hus jensef 14. Septbr. Morgen.
4. Udstilleren bærer selv Risikoen for det udstillede, jaabel under Forjendelsen som under Ud- stillingen.
5. Udstilleren skal selv mærke enhver af ham udstillede Genstand med sit Udstillings Nr. og Navn, tydeligt frebet eller trykt paa Eisfetten eller paa en jærlig derfor an- bragt Merkejeddel. For at kunne sælges, bør der paa selve Udstillingsgenstandene være være anført Pris.
6. For at øfte Præmie skal der af Honning ud- stilles mindst 10 Pd. for det første Bifolk og endvidere 1 Pd. til for hvert Bifolk ved- kommende Bivavler ejer. (10 Bifolk mindst 19 Pd. Honning, 20 Bifolk m. 29 Pd. N.) Af Voks mindst 2 Pd., af Drifkevarer mindst 6 Flasker, af Kunsttavler og Rager mindst 1 Pd.
7. Paa Udstillingen vil der blive oprettet et Salgsfontor; derigeuom kan udstillede Gen- stande sælges mod en Provision af 5 pCt.
8. Udstillerne maa under Udstillingen i et og alt rette sig efter Udoalgens Anvisninger.
9. Præmiebeløbet's Størrelse vil rette sig efter Udstillerne's Antal. Dog anvendes der mindst 150 Kr. til Premierer.
10. Zugen kan øfte Præmie i det hold, hvori han selv er Donner.
11. Alle Henvendelser i Anledning af Udstillingen sker til N. S. Kristensen, Roskilde.

Udstilling. De nyeste Diablvforeninger af- holder Udstilling i Borgerforeningens store Sal og Lokaler i Svendborg i Dagene 14 og 15 Oktober d. N. Udstillingen aabnes Kl. 10 Formiddag og holdes aaben til Kl. 10 Aften.

Den omfatter alt, hvad der har Interesse for Bivavlen, hvorafor fremgaves Etager, Redfæber, Honning, Voks, Drifkevarer, Syltetøj, Honning- fager, videnskabelige Hjellemidler m. m. samt Frugt, Blomster og Sløjd.

Ret til at udstille, har ethvert Medlem af Danmarks Bivavlerforening i Hys Stift, Med- lemmerne af Gartnerforeningen for Svendborg og Omegn og Sløjdskolen i Svendborg. Medlem- merne af Bivavlerforeninger, der ikke have filllet Garantikapital, kan ikke erholde Præmier udbetalt. Anmeldelsesblanketter, hvorpaa de nærmere Bestemmelser vil findes trykt, kan ved Henvendelse til Bager Ringlarsen, Alleegade 59, Dønsje, saas

fra den 25. August til 20. September. Begæringen maa bevilges et 4 Dros Frimærke.

Et Salgsudvalg vil besørge Salg af de udstillede Genstande, og af de Partier Honning som efter de udstillede Prøver bliver opgivet at have til Salg. 3 Salær for Salg af Genstande fra 5—50 Kr. ivaars 2 pCt. og for over 50 Kr. 5 pCt. Salg af de udstillede Genstande kan kun ske ved Salgsudvalget, dog kan dem der ønske at forhandle af deres udstillede Genstande erholde Tilladelse til selv at forhandle disse, imod at erlægge den Provision, som Udvalget fastsætter.

De udstillede Genstande kan ikke tages bort fra Udstillingen uden Udstillingsudvalgets Tilladelse. Der vil blive uddelt Præmier efter Udvalgets nærmere Bestemmelse.

Til Støtte for Udstillingen er der forløb indkommet 175 Kr og garanteret til lignende Beløb.

F. U. U. B.
N. C. Andersen,
Formand.

Udstilling. Biavlerforeningen for d. nordlige Del af Frederiksberg Amt afholder Udstilling i Græstød d. 23 og 24 September. Det udstillede deles i 3 Grubber saaledes: Voliger og Redskaber, Dommere: Tommer F. Jørgensen, Mønge, Skovfoged Chr. Jensen, Strøgaardsvang og Uhrmager Wilhelmsen, Helsingø, Suppleant Gm. Chr. Hansen, Søborg. Honning Vin og Produkter som er tilberedt af Honning, Dommere: Hans Larsens Hustru, Udsholdt, Lars P. Jørgensens Hustru Ingt. Jørgensens Hustru, Strøgaardsvang, Suppleant Uhrmager Olsens Hustru, Græstød, Boks Bokstaver og udbyggede Tavler, Dommere: Smedler Svend Larsen, Vejby, Møllersvend Olsens Hustru, Helsingø, Ane Marie Truelsen, Røderup, Suppleant, Gm. Ole Nielsens Hustru, Langø. Alle har Ret til at udstille og der betales intet i Stadepenge, der uddelles Medaljer og Diplomer samt et passende Pengebeløb i Præmier, Ret til Præmie har dog kun Medlemmer af Biavlerforeningen f. d. nordlige Del af Frederiksberg Amt. Det udstillede maa være Udstillingskomiteen i hænde senest Fredag Formiddag Kl. 10, enten i Udstillingskøfolet eller paa Græstød St. og være adr. til Biavludstillingen i Græstød.

Paa Anmeldelsen over det udstillede maa anføres Udstillerens Navn og Adr. (ihdelig det Antal Genstande som udstilles og Salgspris hvis det ønskes solgt) Salg kan kun ske ved Udstillingskomiteen, og der betales 6% til Udstillingen af hvad der sælges dog kan intet uden Udstillingskomiteens Tilladelse borttages før Udstillingens Slutning. Saavel Biavlere som Fabrikanter af Viboliger og Redskaber anmodes om at udstille for at gøre Udstillingen saa omfattende som mulig.

F. U. U. B.
H. B. Hansen, Formd.
Nagerup pr. Helsingø.

Udstilling. Elbo m. fl. Herreders BF. afholder Udstilling i Ridehuset (Eskercerhuset) i Gøthersgade i Fredericia den 1 og 2 Dibr. d. N. Udstillingsret have alle. Kun de Medlemmer, som bo indenfor Elbo med fl. Herreders BF. med mindre end en Kreds har indmeldt sig i Foreningen, og som selv har Bidhold, saa Præmier udbetalt. Til Udstillingen modtages alt til Biavl hørende af enhver Art.

Honning til Bedømmelse skal være krystalliseret for at tilkendes Præmie, og udstilles med mindst 8 P.

Boks udstilles med mindst 2 Pd.

Udstillingsgenstandene skal være indleverede i Ridehuset i Gøthersgade senest Lørdag d. 30 September Kl. 12 Middag; hvorfra de igen skal

være fjernede Kl. 12 Middag Tirsdag den 3. Oktober.

Skemaer til Brilj for Udstillere ville blive Foreningens Medlemmer tilføjede fra Kredsformanden.

De udfyldte Skemaer indsendes til Overfjergent Bjerregaard senest den 24 September d. N.

Kredsformændene bedes om snarest at fordele til Medlemmerne, de dem fra Foreningen tilsendte Skemaer.

Udstillingen åbnes Søndag den 1 Oktober Kl. 4 Egn. og Mandag den 2 Oktober Kl. 9 Fm.

Et Besøg betales med 25 Ore for Boksene og 10 Ore for Horn.

En Tombola vil blive oprettet.

Anmeldelses-skemaer, hvorpaa de nærmere Bestemmelser findes trykte, kan ved Henvendelse til Overfjergent Bjerregaard, Fredericia, faas fra 10 September. Begæringen maa bevilges et 4 Dros Frimærke.

Ville Velling, pr. Børkop.

Niels Ladegaard.

Slangerup BF. holder Møde i Skævinge Søndag 3. September, Kl. 10 Formiddag. N. S. Kristensen taler om Biernes Indvinding.

Gl. Rostilde Amts BF. holder Møde i Dalby Kro Søndag den 3. September, Kl. 3. Gartner N. Larsen, Rørhæk, vil holde Foredrag og muligt give praktisk Undervisning i Biavl.

Rolding Herreds BF. holder Møder Tirsdag den 5. September, Eftermiddag Kl. 2 hos E. P. Hansen, Rolding, Søndre Landevej, og Søndag den 10. September Kl. 2 hos Bransjen, Nagaard pr. Rolding.

Lunderkølv, den 22. August.

P. Christensen, Ind.

Holbæk Amts BF. agter at afholde Udstilling i Nyfobing paa Sj. den 10. og 11. Oktober. Medlemmerne bedes at udstille rigeligt, saa at Udstillingen kan blive Foreningen værdig. Kun Medlemmer, kunne udstille. Ny Medlemmer optages til enhver Tid. Nærmere i næste Nr.

B. E. B. Smith.

Samsø BF. afholder Generalforsamling Søndag den 3. Septbr. Eftermiddag Kl. 3 hos Skomager Haagenen i Tranebjerg, derefter Kl. 4 Biavlsmøde med Foredrag og praktisk Undervisning, hvortil alle saavel ikke Medlemmer som Medlemmer indbydes.

Tranebjerg paa Samsø d. 22. August 1899.

N. C. Haagenen.

Indhold af dette Nummer:

Biavlsskolen.....	243
Brevkasse.....	255
Centralmøde.....	252
De daarlige Honningaar af N. C. Andersen	248
Etko fra Staderne.....	253
Fremskridt, af Brdr. Nielsen.....	245
For Begyndere, af J. K. K.....	250
Foreningsmeddelelser.....	257
Gavnlige Bink.....	254
Kunstige Rømpesol, af Wolff.....	247
Rundgørelser.....	255
Regnskab.....	253
Spørgsmaal og Svar.....	253
Tanker til Overvejelse, af Ladegaard.....	251

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Fremskridt.

Medens Rubebiavleren i de fleste Tilfælde kun kunde faare lidt til Biernes Levevis og Samfundsforhold, saa er Forholdet et helt andet hos mange af de Biavlere, der driver Bavl i de moderne Stader, idet disse i gennem „L. f. B.“ ved Møder, samt ved Læsning af Bøger om Bavl har faaet Bierne kære og har lært deres interessante Samfundsforhold og Levevis at kende. Men stadig gaar Bavlstriften fremad, stadigt sættes Maalet højere, der stilles

dog meget glade ved at disse Arbejder bliver udført saa godt af saa mange Biavlere her i Landet, vi ser deri et Tegnpaa at den danske Biavl gaar frem saavel i Dygtighed som i Intellegens.

Da Bisolkens Styrke afhænger af Dronningens Dygtighed som Uglægger, saa er det naturligt at der lægges alt ind paa at have saa gode Dronninger i Staderne som mulig, saa det er jo ikke saa underligt at Dronningeavl og Dronningehandel er blevet ret almindeligt. Derved er der kommet flere Arbejder til, som endnu ere ny for flere af vore Biavlere, vi ville derfor idag

Fig. 33. En Tang til Indfangning af Dronninger.

stadig større og større Fordringer til Biavlerens Dygtighed. Jo dygtigere Biavleren er, des mindre Indvirkning have daarligere Baaer paa Udbyttet af Bierne, og jo dygtigere at Biavleren er, des interessantere er Bavl for ham. Indtil for saa Nar siden var det kun undtagelsesvis at man hørte at Biavlerne bestæftigede sig med Dronningeavl eller Dronningestifte eller at der blev indkøbt Dronninger af dansk eller fremmed Race, nu er det derimod snart blevet hver Mand's Sag. Vel bliver der naturligvis ofte begaaet Fjelsgreb ved dette eller hint, saa der ikke altid naar det der tilsigtes, men vi er

omtale et af disse ny Arbejder, nemlig Indfangningen af Dronninger.

Inden Dronningen kan fjernes af Bi-stadet bør den først opsuges, den findes lettest, naar man aabner Stedet uden at gøre Bierne ret megen Uro, og uden at bruge synderlig med Røg. Er det en frugtbar Dronning, og det er i Sommertiden saa vil den ofte kunde findes paa en Kunsttable der et Par Dage tidligere er indhængt i Yngellejet, eller naar man en Dags Tid tidligere har mærket de Tavler, som man kan skimte, at den er i Færd med at belægge med Ug. Er det meget varmt i

Bejret, sker det ofte, at Dronningen forlader Tavlerne og gaar ned paa Stadets Bund, i saa Tilfælde er det fordelagtigt at lidsætte Indfangningen til næste Dag.

Selve Indfangningen af Dronningen bør udføres med stor Forsigtighed, for ikke at bestadige Dronningen, vi ville her omtale forskellige Maader at indfange dem paa.

At gribe Dronningen om Livet med en Tang, tilraades i udenlandske Biavlslæde. Tangen man benytter dertil, bestaar enten af Træ med en Staal eller Messingsfjeder, eller er helt af Staal. Det er muligt, at en saadan Tang af passende Form, og hvis Fjeder hverken er for stiv eller for blød, godt kan bruges med Fordel af den Biavler, der har tilstrækkelig med Øvelse i at bruge den. Vi tør virkelig ikke vove at fange vore Dronninger paa den Maade. At tage Dronningen ved Vingerne kan let udføres af en fingernem Biavler, herimod er at indvende, at Dronningen faar Lugt af vore Fingre, der som oftest lugter mere eller mindre af Tobak. Dronningen bliver ogsaa meget forfækket og arbejder af al sin Kraft paa at glide sig løs. Dronningen lider meget ved den Behandling.

At fange Dronningen i en tom Tændstikkeæske er brugt ikke saa lidt her i Landet. Skuffen bliver sludt halvt ud, den anbringes over Dronningen og derpaa skydes Skuffen meget langsomt ind, og Dronningen er fanget i Øsken. Øsken kan tillige benyttes til Dronningbur. Men der er den Ulempe ved denne Maade at fange Dronninger, at man ikke kan se hvor Dronningen er i Skuffen, saa der bør anvende al mulig Forsigtighed ved Skuffens Indskydning. Hvis Tabellen er meget ujævn, eller Dronningen opholder sig ved Rammens Udkanter, er hun ofte næsten ikke til at fange.

At lade Dronningen løbe ind i en Cellebeskytter, anse vi for Tiden for den bedste Maade at fange en Dronning paa. Cellebeskytteren bør helst være noget videre end de almindelig brugte. I Cellebeskytterens Spids sættes en Prop af en Kunsttable eller af Papir. Naar man ser Dronningen, sættes Cellebeskytteren forsigtig ned over den, naar den løber ud i Cellebeskytterens Spids, tages den bort fra Tabellen, og Beskytteren lukkes med en Prop, Dronningen er fangen. Skal Dronningen anbringes i Bur, saa sker det ved at man fører Beskytterens Spids ind under Staaltraadsnattet i Buret, efter først at have fjærnet Proppen. Holdes Buret højere end Cellebeskytteren, saa vil Dronningen hurtig søge

derop. Ved Brugten af Cellebeskytteren er man sikker paa ikke at bestadige Dronningen.

En Dronning, der er besat med Bilus, er let at rense, naar den er i en Cellebeskytter, der blæses kun svagt med Tobaksrøg ind paa Dronningen igennem Burets Måster. Lucene falde da af den, og lader sig let ryste ud igennem Måsterite. For nogen Tid siden fangede vi en Dronning, som havde et helt Vælte af Lus om sig; det viste sig, at der var 87 (Di iyp) Bilus paa denne ene Dronning.

Vinterro.

Vi Biavlere ved jo, at en af Hovedbetingelserne for en god Overvintring af Bierne er, at de ikke bliver forstyrret i deres Vinterro, det er derfor ogsaa paa sin Plads her i Foreningens Organ at Spørgsmaalet „Stader den Rystelse, der frembringes ved Kørsel paa Landeveje og Jærnbaner, samt ved Arbejde paa Værksteder Biernes Vinterro, naar Staderne kun ere 10 a 20 Alen fjærnede fra en stærkt befærdet Landevej, Jærnbane eller et Værksted“. Dette Spørgsmaal har allerede et Par Gange tidligere i Nar været fremme her i Bladet, men for yderligere at klare dette for Biavleren saa vigtige Spørgsmaal, vil jeg ogsaa lægge mit Bidrag i Bægtstaaen. For det er jo af den største Betydning, at dette Spørgsmaal bliver løst, for hvis Bierne ikke kan overvintrere i Nærheden af befærdede Veje, Jærnbaner og større Værksteder, saa vilde det være meget vanskeligt for ikke at sige umulig, at drive Biavl ikke alene i Kjøbstæderne, men ogsaa for en stor Del af dem, der bor i vore større Landsbyer, hvor Staderne, paa Grund af Pladsen, ofte maa anbringes nær ved befærdede Veje eller kun saa Alen fjærnede fra større Værksteder, hvor der ved Slag eller Maskinerues Arbejde frembringes megen Uro og Rystelse. Altsaa vilde det ikke alene være umulig for Banevogterne at drive Biavl, men ogsaa en stor Del af vore dygtige Haandværkere i By og paa Land ville derved være afflaaret fra at drive Biavl, og det er jo netop dem vi saa gerne ville have med til at drive Biavl til Gavn og Glæde for sig selv og andre. Da den gode Overvintring er en Hovedbetingelse for at faa et stort Udbytte af Bierne, saa anser jeg det for nødvendigt at drage Spørgsmaalet frem, for ved saagliig Drøftelse at faa dette Spørgsmaal afgjort. Jeg vil

holde mig strengt til Emnet og derfor kun meddele hvad jeg selv har hørt og set og beder de ærede Biavlere, som mulig vil give Indlæg i denne Sag, ligeledes kun at meddele hvad de selv har erfaret.

Ved 2 Jærnbanestationer har jeg set Bistader, det ene Sted var der endog et ret betydeligt Antal. Bistaderne stod omtrent 10 Alen fra det gennemgaaende Spor, begge Steder gav man mig til Svar, at Bierne overvintrede godt, og man mærkede ikke nogen Ulempe af Nyttelserne, som frembragtes ved Togfærdsele og Togstandsningerne. Flere Banevogtere, der i en Række af Aar har haft Bier, har meddelt mig, at deres Bier overvintre godt. En Biavler i min Nærhed har sine 6 Bisfolk staaende i en lille Have, der er 8 a 10 Alen bred og omtrent 16 Alen lang, mod Syd og Vest er der Bærksteder, hvor der hamres og bakes baade Sommer og Vinter, og til Overflod udmunder Nøret fra en Gasmotor i Haven. Vedkommende Biavler meddeler mig, at hans Bier overvintre godt. En Biavler, der har sine Bistader staaende kun 2 Alen fra Groften ved en stærkt besædet Bydej, paastaar, at hans Bier altid overvintre godt.

Jeg tror derfor, at vi dristig kan anbefale Biavlens saavel til Banevogtere som til Bybeboere, selv om de ogsaa paa Grund af Bladjen komme til at anbringe deres Bistader nær ved Banen, Vandevæje eller Bærksteder. * *

Skabioserne som Næringsplanter for Bierne.

Af Valentin Wüst, Pfalz.

Skabioserne hører til Kartepanterne, de ere i Reglen ganske udmærkede Næringsplanter for Bierne, da de give et rigeligt Udbytte. Der er især to Arter — *Scabiosa arvensis* L., Markskabiosen, og — *Scabiosa succisa* L., Engskabiosen, som have Interesse for Biavleren.

Markskabiosen forekommer hovedsagelig paa lerede Jorder, og er paa saadanne ogsaa meget honningrig. Hele Planten er mer eller mindre behaaret, især paa den underste Del. Den bliver 30—100 ctm. høj og blomstrer fra Maj til sent paa Efteraaret med store, bleg-lilla til blaa-farvede Blomster, som sidde enkeltvis paa lange Stilk. Naar disse Blomster ret ere

udviklede, kan man se dem i lang Afstand, og i et saadant Blomsterhav summe Millioner af flittige Bier, for at indjuge den søde Nektar, som disse Blomster frembringe ved blot nogenlunde gunstigt Vejr. Sa selv de længste Tørkeperioder have ikke nogen væsentlig Indflydelse paa disse Blomster, da deres Rødder gaa saa langt ned, at de kunne saa tilstrækkelig Næring og Vand fra Jorden. Men ikke alene Honning saa Bierne af disse Planter ogjaa Blomstervov og endvidere Klæbvoks, det sidste er Biavlerne dog ikke saa glade over.

Honningen af Skabioserne er, hvor de forekomme i Masse, ekstrafin, aromatisk og af guldgul Farve. Det stærke Honningtræk kan iagttages ved jugtig, varmt Vejr, men allernæst blive Blomsterne besøgte, naar der viser sig rigelig Honningbug, fremkaldt ved Millioner Bladlus paa Blomsterne, hvad der i mange Aar hyppig forekomme.

Kort efter et Uvejr besøges Blomsterne slet ikke, ogsaa stærkt Solskin virker hemmende paa Nektaraffondringen. Her i Pfalz findes denne Plante nu næsten ikke mere paa Grund af den fortrinlige Dykning af Jorden, men den er paa andre Steder af en meget stor Betydning for Biavlens.

Scabiosa succisa L. vokser paa Enge, har en tyk, kort, afstumpet Stængel, paa hvilken Bladene ere fordelte rosetformede. Planten er mindre behaaret end Markskabiosen, har noget mindre Blomster, som ligeledes sidde paa 40—60 ctm. lange Stængler og ere af skinnende lyseblaa Farve.

Ved Enggræssets første Fremvæxt er der ikke meget tyndt af denne Plante, men efter Høstet kan man iagttage en Mængde af disse Bladrosetter paa Jorden, og de skyde da hurtig i Vejret og tribes godt fra Juli til September, blive endnu mere besøgte end Markskabioserne. I mange Aar, navnlig ved tørt Vejr, hvor Enggræsset udvikles daarligt og hvor Kulturplanterne: Kløver og Vikler kun blomstre sparsomt, dannes de det eneste og sidste Hovedtræk, og ofte, naar alt andet slog fejl og Bierne vare udsatte for Hungersdød, har denne Plante med sine mange Blomster bragt dem paa Fode igen. Det er da ogsaa en sand Glæde at se hvorledes Bierne næsten foranstaltede Bøddeløb i de korte Dagtimer for at kunne hjembringe Efteraarets sidste Gaver. Betragter man Blomsterne paa saadanne Dage, saa kan man med blotte Øje se den rigelig udstrømmende Nektar, der siver ud som smaa gyldne Perler af de enkelte Blomsterbægere. Foruden disse to Arter kendes i Tykland endnu 28 Arter, hvoraf dog kun Due-

Skabiosen — Scabiosa Columbaria. L. — som forekommer paa Bjergenge og Udhæng har nogen Betydning for Bierne.

Markskabiosen kan ikke formere sig, da Landmanden nu engang ikke taaler Ubrudt paa sin Mark, derimod kan man bedst udbrede Engskabiosen ved Udstrøning af dens Fro. Paa denne Maade er det let mange Steder at forbedre Trækket paa sin Egn. Ogsaa de i Haver plejede Varieteter besøges gerne af Bierne og skulde paaagtes af Biavlerne; thi: „Mange Bække smaa gør en stor Aa“.

Birøgt.

Svar til Hr. Hansen, Bornholm.

Deres Side 189 fremsatte Mening og Ordningen af dette Spørgsmaal i Bornholms BF. falder i det væsentlige sammen med min Anskuelse herom. Jeg er ingen Modstander af at give al den Undervisning og Hjælp til Begyndere, der kan overkommes, tværtimod, og jeg har bl. a. for nogle Aar siden i vor BF. gentagne Gange foreslaaet, at vi skulde lade en Biavlslærer drage fra By til By, arbejdende og undervisende i saamange Bigaarde, som Tiden tillod, omtrent paa samme Maade, som Frugtavlerforeningens Vandrelærer gjorde det i Haverne. At det ikke den Gang blev til noget, er da ikke min Skyld, og jeg tør nok paastaa, at min Mening i dette Spørgsmaal er ikke fra i Aar.

Nej, det jeg frygter skal tage Overhaand i Biavlforeningen, det er de professionelle Birøgte, om jeg maa kalde dem saa, eller Bipasjerne og de Biholdere, der kun holder Bier, fordi de har Penge at sætte deri, og naar de saa blot ofrer 50 Øre til Amtsforeningen, saa straks mener, at nu kan de forbre at denne overtager Pasningen af Vedkommendes Bier, og selvfølgeligt har at sørge for at der bliver et — helst stort — aarligt Overskud. Og jeg er fremdeles af den Mening at der er mange her i Landet af den Slags, og der vil vise sig flere efterhaanden. At disse Mennesker skulde ønske at holde Bladet, eller lære noget deraf, vil dog vist ingen paastaa, og at Bipasjere, der skulde „leve“ heraf, skulde være særligt villige til at give Oplysninger til Biavlere, er lige saa udtroligt. Jeg har nylig været paa en Egn, hvor en saadan „Bimester“ graserer, og Biavlerne der sagde herom: „Ja, han kommer jo nogle Gange om Aaret, men han siger aldrig noget om Bierne.

— Det vogter han sig nok for“, tilføjes der med et forstaaende Blink i Øjet.

Det er altsaa ikke Brugten af Midlet „Birøgt til Biavlens Fremme“, jeg er imod, men derimod Misbrugen deraf, og at den vil komme, hvis Foreningerne ikke passer paa, er sikkert nok, og De vil have set, at andre Forfattere i „L. f. B.“ har paavist dette, før mit „Effo“ kom frem. Efter min Mening bør det være Maalet for os, at vi kan naa til at kunne klare os selv i vor egen Bigaard, og min Stilling vil altid blive der, hvor kundskabsføgende Begyndere, og Biavlere ønsker Hjælp og Undervisning til at kunne naa dette Maal.

De mere fordringsfulde Biholdere maa jeg overlade til dem, der har Lyst og Tid dertil. Aug. Peterßen.

Fra Rusland.

Brev til Pastor F. Gerstung.

De udtalte engang til mig det Ønske, at erfare noget om Biavlten i Rusland, og jeg vil i Dag meddele noget om mine Jagttagelser og Betragtninger angaaende „Biernes Foraarsudvikling i det nordlige Rusland“, og føje nogle almindelige Bemærkninger dertil, i det Haab, at mine Meddelelser vil have Interesse for Dem.

Først nogle indledende Bemærkninger. Datoer og Skilddringer har jeg taget fra den af mig førte Dagbog for 1898; jeg har valgt nævnte Aar, fordi Vejrforholdene da vare temmelig normale. — Min Bigaard er beliggende ved min Sommerbolig „Bergala“, ca. 15 km. fra St. Petersborg. Jeg har kun fristaaende Stader, ligesom Ed. Bertrand i Nyons noget forandrede Dadantstader, som indeholder 12 Tavler af 27 ctm. Højde og 42 ctm. Bredde. Mine Stader overvintres i et tomt Sommerhus, hvori Temperaturen ikke er meget højere end udenfor, saa at Stedet ikke beskytter Bierne mod Kulden, men hovedsagelig mod Vinden, pludselige Temperaturforandringer og Forstyrrelser.

Datoerne ere stedse angivet efter ny Tidsregning og Temperaturen efter Réaumur. Nu til Sagen!

Den 17. April, mellem Kl. 11 og 12, i smukt, klart og stille Vejr, ved en Temperatur af $3\frac{1}{2}^{\circ}$ i Skyggen — i Solen 18° — stillede jeg mine Bier ud i det fri, efter at de havde tilbragt rigelig 5 Maaneder bag Laas og Slaa.

I Haven laa Sneen endnu ca. 1

Meter høj, og jeg havde kun renset smaa Kredse omkring Staderne for Sne. Bierne syntes alle at være vel tilpas, og begyndte snart paa Forberedelserne til Rensningen, de gik meget forsigtig til Værks, overilte sig ikke, bestrev kun smaa Kredse og opholdt sig ikke længe ube — det var da ogsaa kun ganske enkelte Bier, der faldt som Offre for Sneen og den kolde Luft. — Et Stade, paa hvilken Solen kun skinde om Morgenen, stillede jeg først ud Kl. 5 om Aftenen, da Temperaturen var sunken til 2° , for at afholde den fra at foretage Rensningsudflugt, men det hjalp ikke, ogsaa fra dette Stade, som ikke begunstiges af de varmende Solstraaer, sløj Bierne muntert omkring.

Uf ovenstaaende vil De allerede se, og det følgende vil levere flere Beviser for, at de herværende Bier ere mere modstandsdygtige over for Kulde, og flyve ved lavere Temperatur end Bier fra Egne med mildere Klima.

I den paafølgende Uge var Vejret atter ugunstigt, trist og koldt, mellem $+2^{\circ}$ i Begyndelsen af Ugen og $+6^{\circ}$ i Slutningen af samme, saa at Bierne kun kunde flyve lidt omkring. Rætterne vare helt kolde, indtil 8—9 o. Men det gjorde mig mindre Sorg paa Grund af det rigelige Honningsforraad som jeg havde ladet Bierne beholde, og den tykke Pakning i Staderne. Den 24. og 28. steg Temperaturen til 8° i Skyggen, samtidig begyndte Ele- og Håselbussene at blomstre. De næste Dage var det atter køligere.

Først den 1. Maj indsendt der sig gunstigere Vejr, Temperaturen steg til 10° , den 2. til 12° og den 3. til $15\frac{1}{2}^{\circ}$; samtidig begyndte nogle Piletræer at blomstre. Den 4. Maj foretog jeg et grundig Eftersyn af alle Staderne, hvoraf fremgik, at de befandt sig godt og havde rigelig Honningsforraad og ret megen Yngel — 3—5 Tavler omtrent besatte med dækket Yngel — særlig gammel dækket Yngel — var fremherskende, og der var ogsaa mange Eg, men kun forholdsvis lidt aaben Yngel. Denne Tilstand forklares lettelig af de forudgaaede Vejrforhold. Renselsesudflugten den 17. April har vaet en stærk Trang til Yngeludvikling, som trods Bejromslaget dog vedblev i nogen Tid — (deraf den 4. Maj meget gammel dækket Yngel) — for efter Haanden, da Vejret slet ikke vilde bedre sig, at lammes — (derfor kun lidt aaben Yngel den 4. Maj) — for atter den 1. Maj at tage et mægtigt Opsving (derfor de mange Eg).

Den tildækkede Yngel var jaaledes, at jeg maatte antage den 17. April som

Begyndelsen til den første større Egglægning, hvad der ogsaa viste sig at være rigtigt; thi den 7. Maj kom de første unge Bier til Synne i Tavlerne, og nogle Celler i Midten af Yngletavlerne vare tomme.

I den følgende Periode var Vejret stadig gunstigt, og Vegetationen udviklede sig raast. Flere og flere Arter begyndte at blomstre, den 15. Maj begyndte Lovetand (*Taraxacum officinale*) — en hos os vigtig og udmærket Biplante —, den 17. fulgte Hjorn (*Acer platanoides*) og den 22. Prunus Podus, den 25.—27. vare Eugene overjaaet med blomstrende Lovetand og *Salix fragilis* stod i fuldt Flor; den 31. blomstrede den gule Akacie. Et saa rigt besat Bord, som paa Grund af det gode Vejr blev godt uduyttet, havde naturligvis en flot Udvikling af Bisolkene til Følge. Den anden Egglægning, som varede fra 8.—9. til 29.—31. Maj, var meget stærk, saa at jeg den 15. Maj satte 2 Tavler ind i hvert Stade, og den 5. Juni fandt jeg Kammerne fulde af Yngel; der var 9—11 Tavler besatte, dog temmelig meget Droneyngel i alle Stader samt Biserceller.

Bisolkene havde jaaledes tilendebragt deres Foraarsudvikling, og vare naaede Maximumet, om ikke med Hensyn til Styrken, saa dog i fysiologisk Henseende — de var sværmedygtige.

Allerede ved en flygtig Betragtning af ovenstaaende korte og knappe Skildring af Biernes Foraarsudvikling, er dennes ejendommelige Karakter og Energi paa-faldende, ligesom en vis Uafhængighed over for Vejrforholdene, især i den første Yngleperiode. Jeg fandt dog den 4. Maj meget dækket, især gammel dækket Yngel — Egglægningen i de første Dage efter Renselsesflyvningen den 17. April havde altsaa været ret stærk, til Trods for at Vejret netop i de Dage var meget ugunstigt og koldt. Folkenes indre Drift til Vækst og Udvikling, vaet ved den første Udflugt, var altsaa stærkere end den ydre Indflydelse og slappedes kun langsomt, da Vejret slet ikke vilde blive bedre, — for ved første Anledning atter at tage et mægtigt Op-sving. — Endnu mere interessant og ejendommeligt er de herværende Bier Foraarsudvikling i Sammenligning med dem der leve i et mere tempereret Klima. Der er Begyndelse til Yngel i den første Halvdel af Marts — her i Slutningen af April: den første Lægning ringe, den anden ogsaa ubetydelig — her straks ved første Lægning indtil 5 Tavler, og anden Gang hele Yngel-området (9—11 Tavler besat, og straks i

Begyndelsen af tredje Periode besatte Bisceller — altsaa sværnemoden.

Forskellen er for stor til ikke at spørge „hvorfors“. Hvorfor udvikle Biscellene sig hos Eder forholdsmæssig langsomt, derimod her, trods den meget længere og haardere Winter, som maa have svækket Bierne meget mere, pludselig denne Livskraft og Energi, denne Vækst og Udvikling, der gør at vore Bier til samme Tid er paa Højde med Udviklingen af Eders Bier, der dog have et Forspring paa 5—6 Uger*).

Der maa jo have været forskellige gunstige Omstændigheder — varmt holdte Stader, rigelige Honningsforraad, god Indsamling af Blomsterstøv, stærke Bier, og til Slut: god Sammensætning af Følkene, d. v. s. mange kraftige, ikke udslidte Bier, altsaa fysiologisk unge Bier.

Men alt dette er kun Biomstændigheder, som kunne virke hæmmende eller befordrende, men ikke ere tilstrækkelige til Forklaringen af den stærke Modsatning, og ikke kunne anses for at være den første Aarsag til den ejendommelige Udvikling.

Den virkelige Aarsag til den stærke Udvikling bør efter min Mening søges i Landracens Ejendommelighed, som gennem Aarene har udviklet sig ved Akklimation og naturlig Tillægsavl**).

Den raske Udvikling om Foraaret og om Efteraaret den næsten ligesaa hurtige Tilbagegang er en fremragende Egenstabs ved Nordens hele Naturliv, og jo højere mod Nord, desto stærkere kommer denne Egenstabs til at gælde. I Sammenligning med de tempererede Zoner have vi et paa-faldende kort Foraar, og ligeledes Efteraaret er af kort Varighed. For Sommer derimod adskiller sig langt mindre fra varmere Egnes.

Det er da naturligt, at kun saadanne

*) Det kommer an, at der under saadanne Omstændigheder fremkaldes en stærk Energi og usvækket Traug, og det giver stedse en ras Udvikling. I vækstende Bintre spilde Følkene deres Drift draabvis og Foraarets stærke Virkning junder kun en svag Traug, deraf den langsomme Udsøvelse af saadanne Biscell. Vi forklare os altsaa den interessante Kendsgerning paa en anden Maade end Forsfatteren, nemlig rent fysiologisk. Saa meget mere fortjener nu ogsaa vor Betragtning et Forsøg af Forsfatteren paa at løse Problemet paa darwinist Grundlag. Red.

**), Dette Spørgsmaal er meget interessant, da det lærer os, at netop det, som Forsfatteren anser for at være naturlig Tillægsavlsvalg, ikke er andet end en alle Biscell fra Hjemmet af iboende Egenstabs. Erfaringen lærer, at naar vi i Danmark have ridsisse, d. e. langvarige og strænge Bintre, gaar Foraarsudviklingen ligesaa hurtig som i Rusland. Red.

Folk kan bestaa Kampen for Tilværelsen, som bedst passe til Forholdene, rigtigere sagt, saadanne Folk der besidder de Egenstaber, som Klimaet, under hvis Indflydelse de lever, fordrede. Saaledes dannede der sig lidt efter lidt ved Tillempling og naturlig Tillægsavl en Landrace, som bedst passede til Klimaet og Trækforholdene. Vil man danne sig et nøjagtigt Billede af denne naturlige Udviklingsgang, saa maa man først gøre sig klar hvilke særlige Egenstaber, der ere de vigtigste for Bierne. Det er:

1) Evne til at tilbringe Vinteren i største Ro og med mindste Næringsforbrug, samt ikke begynde med Ungling før efter den første Udflyvning.

2) Meget hurtig Foraarsudvikling. I Virkeligheden undgaa kun de Biscell, som have den førstnævnte Evne, Faren for Bugløb, som er meget stor under vor lange Winter. Og kun disse opnaa at beholde deres værdifuldeste Medlemmer, Bierne af Efteraarsyngelen, sunde, kraftige og unge. Kun disse Folk kunne staa sig i Konkurrencekampen; thi Folk, der have lidt af Bugløb, udvikle sig kun daarligt, blive hele Aaret igennem Svællinge, og afgiver kun sjælden Sværme — ere altsaa saa godt som værdiløse. (Sluttes.)

Danske Bigaarde.

II.

I Dag bringer „T. s. B.“ et Billede af Politibehjert N. B. Hansens Bigaard ved Fredensborg. Hr. Hansens Bigaard afviger i Udsæende ret betydeligt fra andre danske Bigaarde i Almindelighed ved at de fleste af Biscellene ere anbragte i Pavillonner, og ved den Properhed og Affruatesse som præses overalt, der er et synligt Bevis for Ejerens store Nærklighed til Bierne og Biavlslagen.

Om sin Biavl meddeler Hr. Hansen, følgende:

Efter at jeg i de første Par Aar jeg befattede mig med Bier havde forfærdiget mig 8 Huse til enkelte Familier (jeg er jo Lømrer af Profession) var jeg en Dag tillige med et Par andre Biavlere, inviteret af nu afdøde Højsjægermester Brun til at bese hans Bigaard paa „Louisiana“ ved Humlebæk, og her saa jeg en Pavillon til 12 Familier, rigtignok efter Høfstadesystemet, som tiltalte mig saa meget, at jeg kom i Tanke om, at man vel kunde konstruere en

lignende efter Trugſtadesſystemet, og jeg byggede ſaa i 1895 en ſaadan Pavillon med Plads til 9 Familier, flere kunde jeg ikke ſaa anbragt. Pavillonen beſtaar af 3 Floje med 3 Familier i hvert Floj. Efter at have ſaaet nogle Familier anbragt i denne Pavillon, og var bleven fri for Bipeſten, ſom heldigviis ikke havde berørt Familierne i denne, kom jeg i Tanke om at bygge en halvbrund Pavillon, hvor alle Trugene, 8 i Tallet, udgaar i Viſteform, og efter at jeg i 1897 og 98 har ſaaet denne til Dels beſolket, finder jeg mig bedſt tilfreds med denne, idet man arbejder lettere og mere ugenert i denne. En ſaadan Pavillon kunne godt gøres enten helt rund eller 16-fantet, der kunne da anbringes 14 Familier i den, medens man bruger de 2 Kanter til Dor. Diſſe Pavilloner have, efter min Erfaring, flere væſentlige Fordele end de ſmaa Huſe, her kan man uden Fare for Kulden tidligt foretage Foraarsreſterſynet, idet Taget, der er af Pap, let bliver varmt af Foraarsſolen og oppvarmer hele Rummet, naar man ſaa lukker ſig inde, efter at have indſtranket Flyvehullerne, for at undgaa Træk, kan man roligt arbejde der, ſelv om det ogsaa bliver eller er koldt udenfor, heller ikke er man beſværet af Roubier, lige meget hvad man foretager ſig eller hvor længe man arbejder med en Familie. Indvintringen kan let og hurtig beſorges, jeg bruger ens Pakning omtrent hele Aaret igennem, kun i den aller varmeste Tid benytter jeg Madraſſer, ſom kun ere $1\frac{1}{2}$ Tomme tykke, ſtoppede med Savſpaaner, og tillige bruger jeg Dækkbrædder hvorigennem Luften let cirkulerer, jeg bruger over hver Familie 2 Kammer, $\frac{1}{4}$ Tomme tykke, ſom er udfyldte med fine Tækkerør, indlagte mellem 2 Lag Staaltraad, ſelvſølgelig bruger jeg $\frac{1}{4}$ " Bivej over Tavlebererne, ligeledes beſtaar Bagdøren eller Indſkuddet af en Kamme, der paa $\frac{2}{3}$ i Bredden er udfyldt paa ſamme Maade med Kor, medens der i Midten er indlagt en Strimmel Glas af et Par Tommers Bredder. Jeg tror det er af ſtor Vigtighed for Biernes Velvære, jærlig om Vinteren, at Luften let kan cirkulere gennem Boligen uden Træk, eller vettere ſagt, at den daarlige Luſt let kan undvige.

Med Henſyn til Flyvehullernes Retning, da har jeg ikke erfaret andet end at det gør ligemeget mod hvilket Verdenshjørne de vender, i Aar har mine 2 bedſte Familier Flyvehullet mod Nordveſt, dog har jeg intet Flyvehul vendende lige mod Nord eller mod Nordoſt.

Jeg bruger Afſpærringsgittere og laver dem ſelv af en Sor: amerikaniſk Træ (Vei-

muth, ſom ſaas hos Møbelsnedkerne) hvilket bliver udſtaaret i tynde Liſter af $\frac{1}{2}$ a $\frac{3}{8}$ Tomme brede, ſom derefter blive naglede ſammen med ſamme Afſtand, ſom findes i Zinkgitter, lignende Gittere bruger jeg nu under Magaſinerne, da jeg har haft Erfaring af, at Dronningen godt kan gaa op og lægge Magaſinet fuldt af Eg, og er det ſaa Dronebygning, er man godt hjulpen. Bierne gaa let gennem diſſe Gittere, der aldeles ikke beſtadiger dem.

Bipeſten, denne Biavlens værſte Fjende, har været meget udbredt her paa Egnen, og det var nær endt med, at Bierne ligefrem vare uddøde af Bipeſt, jeg for mit Bedkommende havde 8 Familier i Huſe og nogle Ruber, der i Sommeren 1896 alle vare angrebne, og de ſvandt jo en Del ind i Antal ved Behandlingen, til 4 eller 5 Familier i Huſe og 2 Ruber. Arbejdet blev med Dygtighed og Held ledet af Biavlslærer Grønning; da det hele var overſtaet, havde jeg ved ſtærk Kogning af den kaſjerede Bygning indvundet 29 Pd. Voks, idet alt, ſaaavel Bygningen i Huſene, ſom mit Oplag af udbyggede Tavler og Magaſintavler blev kaſjeret. Hvorledes Beſten er begyndt ved jeg ikke, jeg har rimeligviis købt den med den første Familie, ſom jeg fik i en gammel Rube, der desuden var fuld af ſmaa Møllarver, denne Rube ſtammede fra en Gaard, hvor Bierne nogle Aar forud vare uddøde, ſom det formentes ved Uheld efter Mandens Død, men vel ſnare af Bipeſt, muligviis jeg ogsaa ſelv har bidraget til at den har udbredt ſig ved at jeg, ſom Begynder, var for ivrig til at „ſtudere“ Biernes Liv i Boligen, idet jeg jo „figgede“ vel tidt til dem, det vil ſige, jeg eftersaa grundig hver Tavle og var ſjælden tilfreds, før jeg havde ſet Dronningen, og mange Gange viſte jeg dem frem for Beſøgende og foreviſte Dronningen, Eg og Larver, og holdt ofte i koldt Bejr hele Foredrag, medens Huſet ſtod aabent med adſkilte Tavler helt igennem, ſligt ſkal man ikke gøre, det ſtraffer ſig, ſelv om man maatte ikke faar Beſt, ſaa dog paa anden Maade.

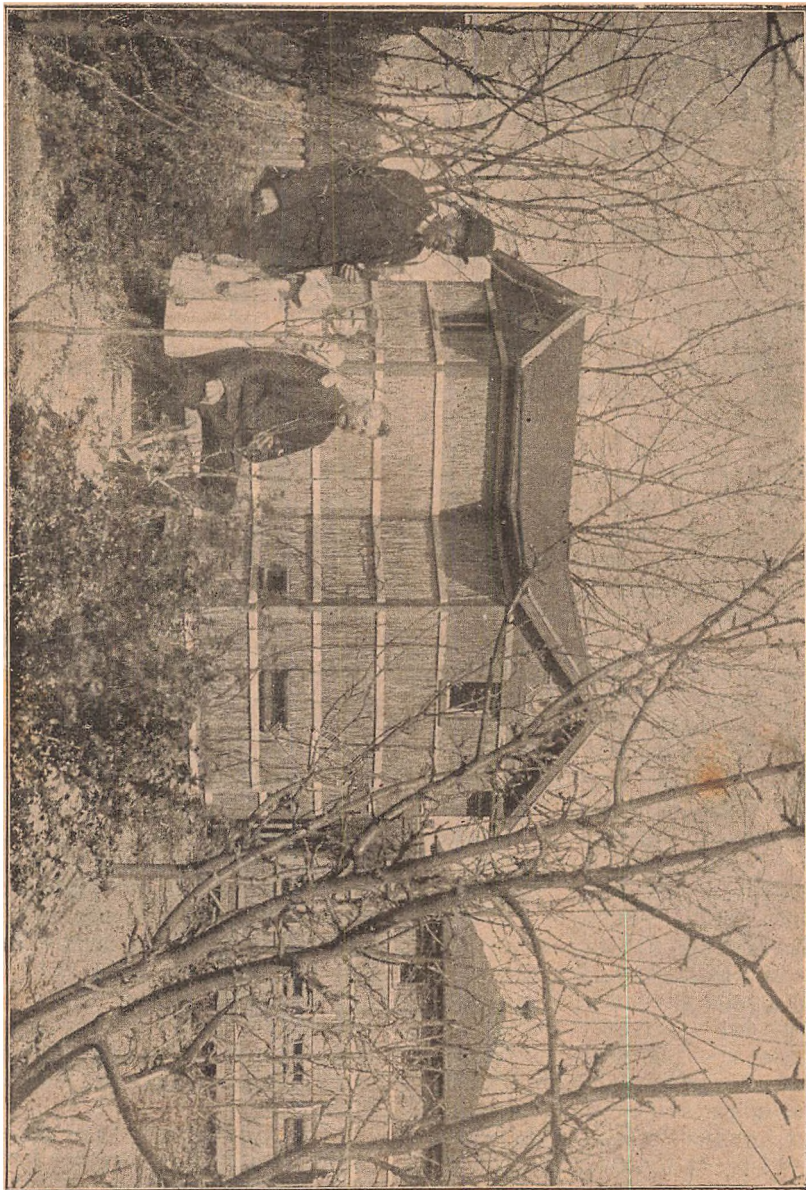
Da Familiernes Antal ved denne Aar ſvandt betydeligt ind, og jeg i de følgende Aar byggede Pavilloner til 17 Familier og formerede ſaa godt jeg kunde, og da det gennemgaaende var daarlige Honningaar her paa Egnen, har jeg ikke haft noget ſtort Honningudbytte, dog har jeg hvert Aar kunnet ſælge 150 a 200 Pd. Honning. I Fjor vare mine Bier lige ved at dø af Sult i de første Dage af Juli Maaned, ſaaledes at jeg den 7. Juli maatte fuge 55 Pd. Mandis til Foder, for at holde

Liv i dem, men sidst i Maaneden fik vi et godt Vindetræk, saa jeg høstede alligevel 120 Bd. Honning.

I Foraaret udvintrede jeg 19 Familier i Huse og 1 Kube, heraf var 2 Familier dronningløse, 1 Familie i Hus gav en

Bd. rent Boks af Afkrælning og Bildbygning, samt 3 Sværme, idet Kuben gav 2 Sværme. Mit Honningudbytte kunde jo have været ikke saa lidt større i Aar, hvis jeg havde haft udbyggede Magasiner, men ved Pestkuren blev jo hele min Table-

Fig. 34. Politibetjent Gaarlen's Biigaard. Den ribbende Mand er Gaarlen, den flaaende Gmb. for Strebensborg BR.

stor Sværm, (jeg søstede mig en Sværm af den). Jeg har saaledes kun høstet Honning af 16 Familier. idet de dronningløse og den afsværmede Familie ikke gav noget videre Udbytte. Af disse 16 Familier har jeg i Aar høstet 782 Bd. Honning, vejet efter Udflugningen. Endvidere har jeg samlet $9\frac{1}{2}$

beholdning tilintetgjort, og ved den Formering jeg har foretaget i de senere daarlige Aar, har jeg ikke kunnet samle noget videre Dplag, hverken af store eller smaa Tabler. Jeg havde i Foraaret kun 6 udbyggede Magasiner, nu har jeg 19, de i Aar udbyggede 13 Magasiner ere alle byggede

paa Strimler, og er selvfølgelig blevet Dronebygning, endvidere har jeg, foruden at alle Familierne har faaet indsat 3 hele Kunsttavler foran i Yngellejet til Fornyelse af dette, faaet udbygget 64 store Tavler paa Strimler, hovedsagelig med Dronebygning, saa mine Bier har jo uraattet bygge meget i Aar.

Om Formering ved Kunstsværme kan jeg ikke udtale mig, da jeg aldrig har prøvet det, jeg har kun formeret ved Sværme fra Kluber, disse har jeg indkøbt paa forskellige Steder, saa langt fra hinanden som muligt, hvorved jeg har faaet fornyet Blod, jeg har ogsaa i Fjor faaet en Familie fra Biavlsklærer Grønning, den kom i god Behold hertil, men stiftede snart efter Dronning, idet den opførte ikke mindre end 6 Dronningceller, saa det er nok muligt, at disse „Hedebier“ ere blevne krydsede med mine egne. Ligeledes fik jeg i Fjor en

ninger, hvorledes disse vil blive, ved jeg jo ikke, men saavidt jeg kan se, er der allerede i Fjor ved Dronningstifte fremkommen Bastardfamilier, der arbejder godt.

Jeg har i Aar formeret min Bigaard med 3 Familier (2 Sværme af Kluben og 1 af et Hus), endvidere købte jeg i Foraaret 1 Krainerfamilie, denne har givet 2 Sværme, hvorefter den blev overført i et Hus, jeg har saaledes nu 25 Familier i Hus og 1 Klube, idet jeg i Løbet af Sommeren har faaet opløst Dronninger i de 2 i Foraaret dronningløse Familier, disse ere nu store og kraftige, og har selv samlet Vinterfoder, ja den ene gav endog lidt Udbytte.

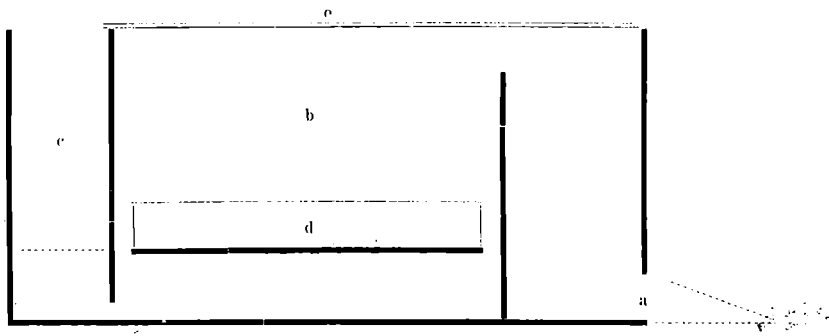

Fig. 55. Indgangsfordrer.

a Indgang. b Foderum. c Paafyltningsrum. d Flyder. e Glasdætte.

Krainerfamilie, den ankom i god Behold den 14. Maj, og afgav 15. Juni en 1. Sværm og 1. Juli en 2. Sværm, hvorefter den den 3. Juli blev sat i Hus. Jeg kan endnu ikke udtale nogen Dom over Krainerne, men de ere slittige og godmodige (det er forresten mine andre Bier ogsaa), de begynde at flybe ud ved lavere Varmegrad end de brune Bier. 1. Sværmen gav mig i Fjor 12 Pd. Honning. Af alle mine Bisfolk er Krainerne dem, der har anbragt deres Vinterfoder bedst, de har alle, foruden nævnte Udbytte, rigeligt Vinterforraad.

I Aar har 2den Sværmen af den i Fjor Foraar købt Krainerfamilie givet 8 $\frac{1}{2}$ Honning i Magasiner og 24 Pd. i Underrummet, ialt 108 $\frac{1}{2}$ Pd., medens 1ste Sværmen har givet ca. 60 Pd., og den overflyttede Familie ca. 80 Pd. foruden hvad de har præsteret af Byaning.

Der vil jo nu blive en Del Kryds-

En Indgangsfordrer.

Den amerikanske Biavler Boardman, har skrevet om en Indgangsfordrer som han benytter (Fig. 55 Aarg. 1895,) ved at se Ufbildningen af denne Fordrer, som jeg paa den Tanke, at jeg nemt kunde forandre Trugfodrerne saaledes, at De ogsaa kunde benyttes som Indgangsfordrer, denne Forandring har jeg ogsaa foretaget og prøvet ved to Stader i Aar, det har vist sig, at disse Indgangsfordrer udhylder sin Bestemmelse til min fulde Tilfredshed, under Forudsætning af at Vejrliget er saa varmt at Bierne kan forlade Klyngen og gaa ned og hente Foderet, det eneste Uheld jeg har haft ved disse Fordrer, var at nogle Bier omkom i Foderet, fordi Flyderen havde udvidet sig af Fugtigheden saaledes, at den ikke kunde bevæge sig frit i Fodren.

Trugfodrene er lavet af tynde Brædder, delt i tre Rum: Indgangen, Foderrummet og Paaflydningsrummet, over de to førstnævnte Rum dækkes der med en Glasplade, saa man nemt kan se, hvormed Foder der findes i Fodreren ved Paaflydningen, og hele Fodreren er dernæst dækket Vitæt foroven med et Laag lavet af Jernplade. Fodrene er udvendig malet for at beskytte dem mod Vejrliget; for at Bierne hurtig skal finde Foderet i Foderrummet inden de blive kendt med den, har jeg hældt lidt Foder i dens Indgang, som findes i Guden paa Trugfodreren, foruden udfor Stadets Indgang, og i Lighed med Boardman's Fodrer findes der ved begge Eider to fastfømmede Blikstrimler som gaa ind i Stadets Indgang, for at forhindre Rovbier fra at komme til Foderet. Da det er nødvendigt at Indgangsfodrene opstilles nogenlunde vandret, har jeg lagt en Træklods under Fodrerens forreste Rand, disse Træklodser hvile paa Bænke som staar foran Flyvebrædderne.

Jeg fodrer tidlig om Morgenen, inden Bierne rigtig kommer i Virksomhed, vil man fodre til andre Eider paa Dagen vil jeg dog anbefale, at have Røgblæseren tændt, for ikke at komme i al for stor Konflikt. — I Flyderens underste Side er indslaaet fire smaa Søm for at have den en m. m. op fra Bunden.

G. Mathiesen.

Om at gøre Jagttagelser over Biplanterne.

Af Herm. Borries.

— — —

Der er to Ting, Biavleren har Trang til at vide Bessed med, naar Talen er om Biplanterne, nemlig deres Blomstringstid og deres Værdi for Bierne. I ingen af disse Retninger er vor nuværende Kundskab tilfredsstillende, og da der blandt Biavlerne findes ikke saa Gartnerne, Have- og Blomsterveener, som let kunde gøre nye, værdifulde Jagttagelser over disse Emner og der ingenlunde mangler Interesse for Sagen — hvad der stadig har vist sig —, men snarere Klarhed over, hvorledes man skal bære sig ad dermed, har jeg foresat mig i al Nødhed at fremstille, hvad det er, det kommer an paa at iagttage og hvorledes Jagttagelserne bedst kunne udføres. Til at gøre Jagttagelserne hører der ikke særlige Forudsætninger, naar undtages Kundskab til Planterne, lidt Taalmodighed og Nøjagtighed. Njemmedet

maa nærmest være det, at tilvejebringe et Materiale fra forskellige Egne af Landet, hvorpaa man i Fremtiden stadig kan bygge videre. Heldigst vilde det være, om flere Biavlere, der vare bosiddende i forskellige Egne, kunde komme overens om at foretage Jagttagelserne paa en ensartet Maade, hvorved disse vilde faa større Gyldighed og Brugbarhed. Hvis Biavlereforeningen vilde sætte Sagen i Scene og lade trykke Skemaer til Udflydning, slog Sagen maaske bedst an.

Tidligere Jagttagelser. Jeg skal kort omtale de, gaaffe vist faa, men paa den anden Side meget værdifulde Jagttagelser over Biplanterne, der hidtil ere gjorte her i Landet. Begyndelsen blev gjort af Trafikchef F. Møller i 1863. I „Nordisk Tidsskrift for Biavl“ Side 380 findes hans første Bidrag: „Biavlen i Omegnen af Flensborg“; Forfatteren giver heri en Beskrivelse af Egnen med dens Træforhold, de vigtigste Biplanters Blomstringstid i Aarene 1859—62, hvorledes de forskellige Træks Værdighed var, hvorledes de afløste hverandre, hvormaan Dage Bierne kunde flyve ud. I samme Tidsskrift S. 489—493 findes F. Møllers Artikler „Viaaret 1863“ og „Bemærkninger angaaende Træforhold“. I den første fortælles om Viaarets Træ og Antallet af Trædage, den anden paa-viser Forskellen mellem Vegetationen i Sjællands østlige og vestlige Egne og Træforholdenes Indflydelse paa Biavlens Drift. Artiklen er velstrevet og meget lærerig, den kunde fortjene at blive oprykt. Disse nævnte Artikler vare ligesom Forløbere for to andre langt mere udførlige, som jeg skal opholde mig noget mere ved, da de endnu ere de bedste Bidrag, vi have til Kendskaben om vore Biplanter og vore Træforhold.

„Nordiske Honningplanter“ findes i „T. f. B.“ for 1868, Side 16—28, for 1869, Side 49—64 og Side 78—83, for 1871, Side 61—75 og for 1878, Side 10—14. F. Møller har her givet en Oversigt over vort Kendskab til Biplanterne, som behandler de fleste herhjemme hørende Emner: Klimaets Forhold til Vegetationen — Honningubsondringen — Blomstens Vækning — Blomsterstovet og Insekbestøvning — Blomstringstiden — Klæbevoks — Honningdug — Bladlus-honning — Jordbundens Indflydelse — Oversigt over den Rækkefølge, hvori Biplanterne blomstre. Endelig er heri søjet en tabellær Oversigt over 280 Biplanter. Foruden deres danske og latinske Navne, angives deres Blomstringstid, deres Voksested (Have, Dige, Skov, Eng osv.) og deres Ydelser (Honning, Blomsterstov og Klæbevoks.) Bisten af de danske Navne er ordnet alfabetisk, saa at

Planterne ere lette at finde, men navnlig er Angivelsen af Blomstringstiden meget praktisk indrettet, saa at man kan se, hvornaar og hvorlænge enhver Plante blomstrer og hvilke, der blomstre samtidig.

J sit andet Bidrag: „Driften af en Biavl“ i „T. f. B.“ for 1879, S. 3—7, viser F. Møller, hvorledes vi skulle anvende vort Kendskab til Biplanterne praktisk, ved at henføre Driften af Biavlen til Vegetationen. En forstandig Biavlsdrift maa nødvendigvis være grundet paa Eguens Træfforhold og efter disse maa Biavleren derfor indrette sig. Aarets Drift inddeles i 8 Perioder: Den 1. fra Forspillet til Foraarsbehandlingen begynder. Humlebieen er den sidste Foraarsprofet; 2. Periode omfatter Foraarsbehandlingen; i 3. Periode giver Stikkelsbær og Kirsebær, den første Nektar; 4. Periode er det første Hovedtræk: Frugttræerne, Rapsen og Algerkaalen; 5. Periode: er det andet Hovedtræk: Hvidkløveren, eventuelt Vinden med; 6. Periode: Efteraarstræffet: Boghvede og Dyrng; 7. Periode: Indvintningen; 8. Periode: Vinteren.

Gartner C. Hansen iagttog i en Aarrække Honningplanternes Blomstringstid og Biernes Træk paa dem i Egnen mellem Korsør og Slagelse, („T. f. B.“ for 1875, S. 54—55; oprykt, med mange Trykfejl i „T. f. B.“ for 1885, S. 52—53.) Planternes Værdi angiver han ved: „søges „meget lidet“ — „mindre stærkt“ — „meget stærkt“ — „meget stærkt“ — af Bierne“.

(Sluttet.)

Ekko fra Staderne.

Næsdrup, d. 28. August.

Jeg overvintrede 18 Bihuse og 1 Kube. Et Bifolk var i Foraaret uden Dronning, og et af dem havde en meget simpel Dronning, som jeg først fik erstatet i Juni Maaned saa de gav intet Udbytte. Jeg havde altsaa kun 16 Stader at høste Honning af, men de har givet mig noget over 1000 Pd. Honning, og en Sværm paa $7\frac{1}{2}$ Pd. Bier, saa jeg er særdeles godt tilfreds med Udbyttet i Aar, vi fik ingen Honning af Frugttræerne men maatte fodre i Stebet for.

F. F. Nielsen.

Gadbjerg, d. 29. August.

Honninghøsten er nu afsluttet for i Aar, og Staderne er ordnet til Vinter. Gennemsnitsudbyttet blev 35 Pd. pr. Stade, havde vi faaet Regn en Gang imellem

vilde det sikkert have blevet et ualmindelig godt Aaar. Biavlen er rask i Fremgang her paa Egnen Kredsens tæller nu 28 Medlemmer, der af holder 10 Tidsskriftet. Der kommer stadig flere Medlemmer i Foreningen for hvert Aar der gaar.

F. Buck, Kildelund.

Driftsbrohus, d. 4. September.

Udbyttet af, Biavlen her i Kjøge Egnen har i Aar været meget godt, og maa vistnok kunde regnes at være ikke saa lidt over et Middelaar. Vejret var under Hovedtræffet usædvanlig smukt, men den vedholdende Tørke forhindrede mange Blomster i at udvikle sig, hvilket havde til Følge at det stærke Træk kun blev kortvarigt. Efter at Kløveren var slaaet (i Begyndelsen af Juli) var derfor saa godt som alt Træk ophørt. Af 22 Bifamilier har jeg udslynget 975 Pd. Honning, samt dannet 8 Kunstsværme, hvilket sidste utvivlsomt har forringet Udbyttet en Del. Jeg har ikke gaaet Bierne nærmere ved Udslyngningen end at de tilbels kunde overvintre paa Honningen som var anbragt i Yngelrummet, der er nemlig kun fodret med 100 Pd. Kandis til de nævnte 30 Bifolk. Sluttelig skal dog bemærkes at Wellsstaderne har haft en ikke ringe Indflydelse paa Udbyttets Størrelse, de har atter i Aar hos mig vist at have et betydeligt Overtag for Enkeltstaderne. Gennemsnittet af den Slags Stader har været noget over 100 Pd., det bedste gav 147 Pd. Enkeltstaderne har ikke en Gang opnaaet en Treiedel derimod.

Jacob Olsen.

Bregninge, Nysted, 4. Septbr.

Vi har paa denne Egn lidt særdeles meget af Tørken, da Regnbyggerne ere dragne os forbi hele Sommeren. Her er dog høstet megen Honning efter Omstændighederne; havde vi faaet Regn, var min Honninghøst bleven kolossal Mit Wellsstade med 3 Dronninger gav 150 Pd. Honning og 7 Yngeltavler til en Aflegger, et 10×12 " Stade gav 80 Pd., 1 Lavnormalstade, som den 9. April ikke havde Spor af Yngel, og som knapt nok belagde 6 Tavler, gav 90 Pd., et andet, der var stærkere den Gang, gav 80 Pd. I gode Honningaar ser det ud til, at Enkeltstaderne kan maale sig med Wellsstaderne. I daarligere Aar har de dog Overtaget her hos mig, og jeg agter ikke at affstaffe dem foreløbig.

A. P.

Nørreløkke, Als 5. September.

Jeg har 7 Folk i Huse og 1 i Kube, det ene af dem er en Italiener og de 2 af dem ere Kunstsværme, som jeg har dannet i Sommer. Af de 5 Huse har jeg høstet 200 Pd. Honning. Sværme har jeg ingen

faaet af i Aar. Kuben fodrede jeg i en lang Tid i Foraaret, men sværme gjorde den ikke.
Chr. Bonde.

Stovhuse, Langebæk 9. September.

Den italienske Dronning har været god og jeg har faaet lagt en ny Italiener til, og hvis de overvintre godt, saa vil jeg have flere af dem. Jeg har i Aar lavet en Kunstværk og jeg lod Moderstaden opføre Viserceller hvilket gik meget godt, der blev opført ca. 15 a 16 Viserceller og da de var lukkede blev de sat rundt i de forskellige Stader som en Dags Tid iforvejen var gjort droningløse. Det gik meget heldig. Det som fik en ny Dronning i Fjor var et godt Stade i Aar, og gav mig 70 Pd. Honning. Jeg høstede ca. 400 Pd. i Aar. Jeg mistede i Foraaret flere af mine Stader paa Grund af at de havde for gamle Dronninger. Nu i Efteraaret har jeg faaet 3 udtrommede Folk, saa nu har jeg igen faaet det bragt op til 29 Familier.
L. P. Bederjen Bonde.

Søjby, Lyng 9. September.

Mine Bier udviklede dem godt i Foraaret og Husene vare fyldte med Bier til Hovedtrækket, som her er paa Agerfaal og Hvidklover, men Tørfen har været streng, saa Hvidkloveren ikke gav ret megen Honning. Paa Grund af at vi her paa Egnen, ikke har faaet Regn fra 14. Maj til 24. August, samlede Bierne næsten ingen Honning af Lyngen. Mit Honningudbytte er 30 Pd. pr. Stade, jeg har ialt 5 Folk.

Herved min Tak til Lærerne for det meget jeg lærte paa Biavlsskolen i Sommer, og Hilsen til alle dem som var paa Skolen sammen med mig.
Dorthe Hansen.

Fra Kredsjene.

—:—

Sau Herredernes Biavlssamlag afholdt Lørdag d. 1. Juli sin aarlige Udstilling i Fjerritslev, sammen med Landboforeningens store Dyrstue. Udstillingen var godt besøgt. Lidt over Middag blev Præmierne uddelte og derefter holdt Lærer Th. Buchholz, Rødding, Foredrag og efter Foredraget blev der givet praktisk Undervisning i Biavl. Af Biavlsselskaber var der kun saa udstillet, men af Honning og Voks har her aldrig været udstillet saa meget som denne Gang og det var særdeles godt, det der var udstillet.

Præmierne blev tilkendt følgende:

1. Besøkkede Biblioteker.

1 Pr. 10 Kr. Niels N. Thomsen, B. Thorum og Thommas Kr. Sørensen, Høverslev. 1. Pr. 8 Kr. Jens Kr. Andersen Manstrup, Jens Kr. Andersen, Estrøm og Jernstober L. Jørgensen, Fjerritslev. 3. Pr. 6 Kr. Njes Enke Vejstrup Peteresen Olsen Estrøm og Andreass Nielsen, Ørslev. 4. Pr. 4 Kr. Niels Kr. Nielsens Kone, Klim Klint, Niels Kepsen, Bult, Bertel Budmans Kone, Gjøtrup. Anders Gravsen, Bult og Jens Peter Mejlshe, Gjøtrup. 5 Pr. 3 Kr. Niels Hansen, Klim Kjør og Simon Mortensen Vejstrup.

2. Tømme Bihuse.

1. Pr. 4 Kr. Nikolaj Sturbæk, Klim. 2 Pr. 3 Kr. Jens Klavien, Klim Kjør.

3. Voks i Blokke.

1. Pr. 7 Kr. Mogens Zmer, B. Ullerup (stanket til Foreningen) 2. Pr. 6 Kr. Oline Andersen, B. Thorum. 3. Pr. 5 Kr. Niels N. Thomsen, Thorum. 4. Pr. 4 Kr. Kristine Jespersen Manstrup. 5. Pr. 3 Kr. Jens Kr. Andersen, Manstrup.

4. Honning.

1. Pr. 5 Kr. Kr. Nielsen, Manstrup og Jensen, Barmær, Råde (ikke udbetalt) 2. Pr. 3 Kr. Jens Kr. Andersen, Estrøm, Jernstober L. Jørgensen, Fjerritslev og Niels N. Thomsen, Thorum. 3. Pr. 2 Kr. Kristine Jespersen Manstrup, Jens Seberin Bederjen, Vejstrup og Niels Kr. Nielsens Kone, Klim Klint.

5. Mjød.

1. Pr. 4 Kr. Gartner Jepsen, Røkkedal.

Mogens Zmer, Fjnd.

Vorum Kjør, Randers. Søndagen

3. Septbr. afholdes her et særdeles vellykket Biavlssamlag, hvor Hr. A. Kristensen, Alsberg, gav praktisk Undervisning i Biavl for en talrig Forsamling. Maalte den Slags Møder blive lidt mere almindelige end Tilfældet nu er, da vilde Biavlen sikkert saa et godt Stød fremad.

M. Nielsen.

Nalborg Amts BF. afholdt sin Udstilling i Forbindelse med Nalborg Amts Landboforenings Dyrstue d. 21. og 22. Juli d. N. Udstillingen var godt besøgt. De udstillede Genstande fandtes gode og særlig fremhævedes to Bihuse, af Kristian Bederjen Tved, som desværre ingen Præmie fik, grundet paa Dommernes forskellige Meninger.

Den ene Dommer fremhævede, at det var en Fejl at Daksbrædderne over Yngletrummet naaede ind paa Pakrummets Brædt, hvilket imidlertid langt fra kunde godkendes af den anden Dommer.

Nl. 11 holdtes et godt Foredrag om Biavlens Betydning og dens Udvikling af Formanden for Nalborg ABF. og derefter uddeltes Præmierne.

Nl. 3 Eftermiddag gaves der praktisk Undervisning i Biavlsskolen af J. B. Beck, hvortil der viste sig god Tilslutning.

Til Udstillingen var anmeldt 36 Nr. af Honning, 6 af Voks, 7 af foræblede

Produkter. Saa godt som alt det anmeldte var mødt. Præmiesummen var 100 Kr.

Dommerne vare for Bierne Hrr. Husejer J. C. Beck, Aalborg, Havedyrker J. C. Jensen, Varmer pr. Ribe. For Honning og Produkter Fru Jensen, Badstøer Skole, Slagter A. Bach, Sønderholm. For Nidskaber Husejer J. C. Beck, Aalborg, A. Bach, Sønderholm.

Præmie-listen ser saaledes ud:

Bier.

1. Præmie:

Slagter A. C. Bach, Sønderholm. Møler P. C. Nielsen, Bølsum.

2. Præmie:

Beder Buis, Støvring. Etenhagger Axel Nofs, Lyngby. Gaardmand Søren Klingbæk, Gudum.

3. Præmie:

Snekker J. C. Hurup, Solbjerg. Indfiddet Martinus Mad'en, Gudumlund. Bogbinder J. J. C. Jensen, Smidie.

Præmieværdis:

Karetmager Andersen, Sønder-Tranders. Gaardmand Niels Knudsen, Sønderholm. Landpost Jens Hansen, Sønder-Kougerlev.

Krydstalliseret Honning.

1. Præmie:

Havedyrker J. C. Jensen, Varmer pr. Ribe. Chr. Bach, Etenum. Slagter A. C. Bach, Sønderholm.

2. Præmie:

Husejer J. C. Beck, Aalborg. Ungkarl P. Buis, Støvring. Købmand Jørgensen, Hjørring.

3. Præmie:

Lærer Bischoff Lauritsen, Støvring.

Flydende Honning.

1. Præmie:

Ungkarl P. M. Andersen, Seberkloster Skov ved Ribe. N. B. Nielsen, Villemose.

2. Præmie:

Smedemester Willadsen, Aalborg. Husejer Beck, Aalborg. Ungkarl P. Buis, Støvring.

3. Præmie:

M. M. Andersen, Brønden pr. Klauenskjold. Lærer J. Poulsen, Grydsted pr. Ribe. Bøver N. Albrechten, Ribe. Skrædder N. Nicolajsen, Torderup.

Præmieværdis:

Aftægtsmand Axel Pedersen, Vindholm. Gaardmand Søren Klingbæk, Gudum. Gaardbestyrer J. Eriksen, Stovstrup.

Honning i Deling og Glasflasker.

Præmieværdis:

Havedyrker J. C. Jensen, Varmer pr. Ribe.

Bøfs-Tabler.

1. Præmie:

Martinus Sørensen, Yderhebe, Kvissel.

Bøfs.

1. Præmie:

Fru Beck, Aalborg.

2. Præmie:

Martinus Sørensen, Yderhebe, Kvissel. Fru Beck, Aalborg.

Præmieværdis:

Havedyrker J. C. Jensen, Varmer pr. Ribe.

Njod.

1. Præmie:

Slagter A. C. Bach, Sønderholm.

2. Præmie:

Havedyrker J. C. Jensen, Varmer pr. Ribe.

Syltetøj.

2. Præmie.

Havedyrker J. C. Jensen, Varmer pr. Ribe, for Brombær, Stikkelsbær, Ribsgøle og Græskar. Fru Beck, Aalborg, for Jordbær, Solbær og Hindbær. Lærer Bischoff Lauritsen, Støvring, for Jordbær.

Broncemed alle.

tildeltes Fru Beck, Aalborg, for Syltetøj 1 Kar gammelt, og Havedyrker J. C. Jensen, Varmer pr. Ribe, for 3 Kar gammel Honning.

Honning og Sodafager.

1. Præmie:

Bagermester A. P. Beck, Aalborg.

Savnlige Vink.

Bejret (13. Septbr.) har i de sidste forløbne 14 Dage været meget koldere som en Folge af Mars-tiden, dog har Bejret vedblivende været tørt og stille, saa der hver Dag har kunnet arbejdes med Bierne. De fleste Biavlere i Sommertræksegnene ere ogsaa nu færdige med at ordne Biernes Vinterleje og med at efterjobre. De saa der endnu ikke har ordnet deres Bier til Vinter, bør snarest sørge for at saa udført disse for næste Mars Udbytte saa vigtige Arbejder, der kan jo let indtræffe koldt, ragnfuldt Vejr, saa det er næsten umuligt at saa Arbejdet ordentligt udført. Paa Grund af den store Efterpørgsel, der i Mar synes at være efter Honning, kan det for flere Egnes Bedkommende ventes, at Honningen vil stige i Pris.

Honningudbyttet synes i Mar i de allerfleste af Sommertræksegnene, at have været langt over en Middelhøst i alle velpasiede Bigaarde. De mange Dage med Solskin, Barne og stille Vejr gav i den Tid Jorden havde den fornødne Fugtighed, megen Honning. Paa mange af Eftertræksegnene har det atter været et daarligt Bivaar, længe inden Høvedtræffet begyndte var de lette Jorder fuldstændig utørrede, saa Træffet blev hverken stærkt eller langvarig, tværtimod. Meddelelserne fra Nabolandene er forfællige. Vi synes derfor ikke at der er nogen Grund til at have saa stærk Hast med at sælge Honningen, som enkelte Biavlere synes at antage efter den Pris til hvilken de sa-byder den, særlig da Honningen i Mar synes at være af en særdeles god Kvalitet, omtrent ligesom i 1891. Vi er sikker paa at i den egenlige Vintertid, vil der sikkert kunne opnaas en god Pris for virkelig god Honning.

Dødsdømte Bier. Endskønt Kubebiavlernes Tal aftager stærkt Mar for Mar, er der dog endnu

mange Egne, i hvilke dødsdømte Bier kunne faas enten uden Betaling, naar man vil udtromme dem, eller dog for en meget ringe Betalling (50—100 Dre. Disse Bier have jo slet ingen Værdi for Kubeblablereu, og han sparer jo oven i Købet Arbejdet med at dræbe dem, naar en anden Viabler paa-tager sig at tromme dem ud. Saadanne udtrommede „nøgne“ Bier (uden Bygning) kunne dog ikke overvintres som selvstændige Familier, med mindre man kan give dem særdig Bygning, mindst 5 Tavler a 120 □“. Vi forretrækker dog i de fleste Tilfælde, at sætte 2 saadanne udtrommede Kubefolk sammen for at det kan blive et godt Stade at indvintre. Jo større Folk des flere Tavler gives det. Det er heldigst naar der er meget Honning foroven i Tavlerne. Det manglende Forraad gives ved Fodring med et Par Pd. Sukkerfoder hver Uften. Denne Fodring bør helst være tilendebragt i September Maaned.

I Eftertrækssegnene bør Stadetne nu ordnes til Indvintningen ved Indstrækning af Bygningen til et saadant Antal Tavler, som rigeligt kunne rumme Bierne og deres Forraad; men husk paa at hver af de midterste Tavler i Winterlejet bør indeholde mindst 2 Pd. Forraad og hele Winterlejet 25 a 30 Pd.

Røveri kan paa denne Aarstid meget let opstaa, naar flere Familier i Høgaarden fodres. Fornødselen af Foderet bør derfor foretages ved Solnedgang. Hos den øvede og paaopasselige Viabler vil Røveri dog ikke saa let tage Overhaand, fordi han søger for at standse det i Tide, dels ved at overbringe Røverne med Vand og dels ved Indstrækning af det angrebne Stades Indgang. Hos den mindre øvede Viabler, eller naar Bierne i Fodringstiden ikke tilses tilstrækkelig, kan Røveri undertiden tage saadan Overhaand, at der skal stærkere Midler til at standse det. Vi bruger saa at sige de angrebne Stades Flyvebræt med et Stykke Løg, for at der kan blive en stærk og ubehagelig Lugt, derpaa sættes et Stykke Glas som er en 6—8" bredt og 4—6" højt op foran Flyvehullet, saa at der ved hver Side kun er $\frac{1}{2}$ —1" Plads til Ind og Udgang for Stadets egne Bier.

Møl. Endnu i Slutningen af Septbr. Maaned bør man vaage over de tomme heugemte Tavler ved at vedligeholde en stærk Lugt af Kamfer eller Mastaltin i de Kasser, hvori Tavlerne opbevares, men iøvrigt aftager de flyvende Møls Antal meget stærkt saasnart Ratterne begynder at blive kolde.

Mus. Naar Indgangene i Træstader kun ere $\frac{2}{5}$ " høje, kunne hverken Husmus eller Markmus trænge ind i Staderne. Ere Indgangene derimod højere, da bør man ved Forsatsblik, skydes paa samme Maade som de almindelige brugte Zink-skydere indskrænke Indgangs Højde til $\frac{1}{4}$ ". I Skobegne kan man dog være udfat for Angreb af den lille Epidemius (Angelmusen); denne kan kun udelukkes ved Indgange af $\frac{1}{4}$ " Højde.

Brekasse.

Meddelelse. Deltagerne i Centralmødet indbydes til en fransk Visit Søndag Morgen Kl. 7 hos Hr. Pedersen, Lved, 20—30 Minutters Gang fra Torvet. Om Eftermiddagen er paa-tæukt en Køretur omkring Svendborg til „Christiansminde“, derfra sejles til Byen.

Ægte Krainere og italienske Dronninger agtes indforskrevet d. 20. September. Bestillinger bør være Ned. ihænde senest den Dag. Prisen vil være 3 Kr. 25 Dre pr. Stk. Er en Dronning død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaaende tilbagegives.

Kundgørelser.

Dronninger

fra dansk Race faas hos Undertegnede a 3 Kr. pr. Stk. Jens C. Pedersen. Fløng, pr. Hedehusene.

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Dre pr. Stk. Med Forjendelsesporto 90 Dre.

Gartner **N. Larsen**, Rørbæk, Frederiksbund. Ved Bestillinger bedes Kammemaalet opgivet.

De billigste, bedste og mest akkurate **Vi-boliger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredstaber**, **ægte Sivols-tavler** haves af Tid paa Lager. Tilstræket Prislister franko. Lved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Endnu haves **Ima gut Scoupy** af egen Arel til Salg. **N. S. Kristensen**, Himmelsen, Roskilde.

Abbots Honningglas.

1 Pd. realiseres a 12 Dre, 2 Pd. a 18 Dre pr. Stk. Propper til do. a 3 Dre, 3 opper til do. a 5 Dre pr. Stk. Honningglas med Eruelaaq, 1 Pd. a 22 Dre, 2 Pd. a 32 Dre pr. Stk. Chr. Kiegefs, Viborg.

Udslyngere.

Et Parti almindelige og tykke Udslyngere sælges inden Sæsonens Slutning meget billigt hos **Chr. Kiegefs**, Viborg.

Honning.

Et Parti fin udslyngt Honning, brun og hvid er til Salg. Brøver sendes paa Forlangende ved Henvendelse til Konsul **H. Elstrup**, Thisted.

Min prisbelsønnede

Vi-pibe

for Røgere saa vel som for Fikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge. Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

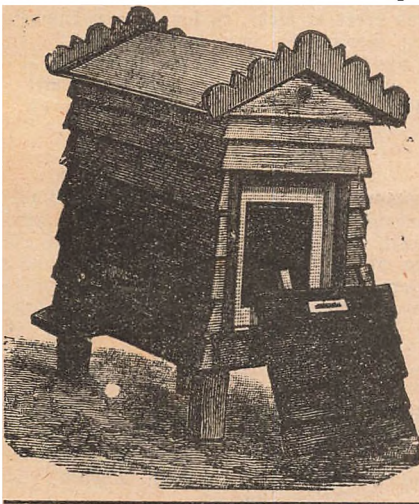
Sin udslyngt Honning

faas i større og mindre Partier hos Brødr, Nielsen, Allernup pr. B. Skerninge ved Svendborg.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

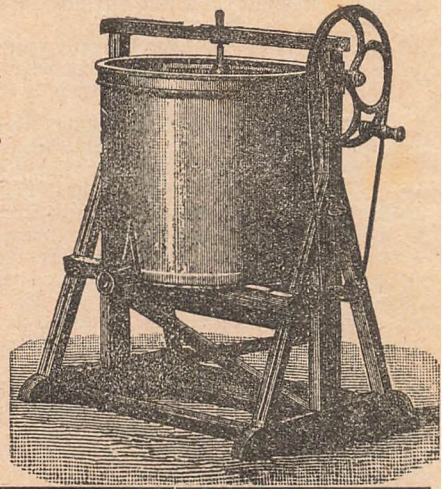
Prøveglas i Trachylstre, pr. Stk. 15 Ø.
 Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod
 70 Ø.
 Prima Papgitter, pr. Fod 90 Ø.
 Erstevs fuldtomme Fodrer, 70 Ø.
 Wipibe (Grønnings Model), 2 Kr.
 Kverbs Fodrer, 60 Ø.
 Ribehatter, 20 Ø.
 Høgløsjere (tykk) med Spids 1,25
 Spids vertil 0,10.
 Naandrogere 2,30.
 Bilsor 19" højt 0,65.
 Skrællekniv (Woods Model), 75 Ø.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Spartler, 5" langt Blad, 45 Ø.
 Tavlepore, 40 Ø.
 Tavletraad, engelsk, fortinnet, pr. Fd. 0,70.
 Porters Bitommer, 0,50.
 Krens Bitommer, 0,40.
 Loddefaude, dobbelt 1,00.
 Bihandker, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
 Fin Bestanker, af Blis 22 Dre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr.
 40 Ø.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanse Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk.
 5 Kr.

Skrællebakter til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Høuningløser, 80 Ø.
 Amerikanse Zinkfals, 30" lange, 0,22.
 Galvaniserede Vindhængsler, pr. Par 10.
 Engelske Høuninghøner, Patent, af fortinnet Jærn
 1,00.
 Udstyngningspande med Patent Hæner, 2,85.
 Høuningstål til Spanden, 60 Ø.
 Solvofskjmelter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Vokserer, 30,00.
 Kunsttavleformer af Kobber, pr. Kv. " 0,18.
 Hobards Metaleuder, pr. Stk. 0,06.
 Cylindere Udtomningsmaskine, 2 Tavler 12 × 12"
 Snortrak, Soldenes Afstand 13 1/2, 22 Kr.
 Porcellæns Redearg., pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønering, pr. 100 Stk. 0,60.
 Høuningglas til Dverbinding, 1 Fd. pr. 100 Stk.
 9,50, pr. Stk. 10 Dre. 2 Fd. pr. 100 Stk.
 14,50, pr. Stk. 15 Ø.
 Vbotts Høuningglas (rigtig Facon), 1 Fd. pr.
 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14 1/2. 2 Fd. pr.
 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentspapir, 30" bredt, pr. M. 0,05 1/2.
 Propper af prima Kork til Vbotts Glas, 1 Fd.
 pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Fd.
 pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Alle Biavlere

bør skrive efter Vejle Biavlredskabs-
 fabriks Prislister, som indeholder alt til
 Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

Bistader.

Biavlernes Dyrksomhed henledes paa mine
 nøjagtige julske Bistader, som jeg ved Specialitet-
 Produktion ser mig istand til at levere til særdeles
 billige Priser. Leveres franko paa Køberens
 nærmeste Jærnbanestation.

Skriv efter Prislister. Sendes franko.
 Chr. F. Kjærgaard, Sunds pr. Herning.

For Biavlere.

Da jeg bevislig importerer flere Cytler end
 noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand
 til at levere en bedre Cytle til en billigere Pris
 end andre.

Jens Nielsen,
 Jærnbanevej 6, København V.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bi-
 bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Tilbud

modtages paa hvid, gul og brun Høning i hele
 Produktioner. — Embl. til Afledning kan eventuelt
 sendes til nærmeste Station hvis Producenten
 mangler faaen. De jern. Biavleres Høning
 Udsalg ved Jens Hansen, Blaagaardsgade 4. Kø-
 benhavn N. Telf. 3244.

My Høningetiket.

My tidsvarende Tegning. Kan bestilles til
 den 8. Sep br. Nyt Kavn for hver 500 Stk. a
 1/2 Dre pr. Stk. Prøver faas ved

Kristian Pedersen Tved, Svendborg.

Udtrømmede Bisolf

forfatter jeg efter Bestilling i første Halvdel af
 Septbr. L. Friberg, Tranebjerg.

Prisen vil blive ca. 2 1/2 Kr.

Dronninger faaes a 3 Kr. pr. Stk. hos
 N. S. Kristensen, Himme'øv, Roskilde.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Høyensgade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Nogle Krainerfolk

med rigeligt Vinterforraad i nye 10 × 12" Stader, faa faas til Kørs hos

N. S. Kristensen,
Røskilde.

Foreningsmeddelelser.

Biavlsubstilling i Vinttrup. Søndag d. 24. Septbr. afholder de sammensluttede Biavlerforeninger i Haderslevs Bæster Amt en Udstilling af Bier, Biavlsprodukter, Viboliger, Maskiner og Redskaber, forbundne med Foredrag og Bal hos Gæstgiver Hansen i Vinttrup. Alt Udstillingsgodts maa være paa Pladsen d. 23. Septbr. Forrigt henvises til Bestemmelserne for Nordflædvigs-Biavlerforenings-Udstilling i Alaberrar, som har været offentliggjort i Tidsskriftet Nr. 12 og 13. Rødding, 30. August, 1899.

For Oberbestyrrelsen.
Th. Buchholz,
Formand.

Holbæk Amt BF. holder Udstilling i Nykjøbing paa Sjælland den 10. og 11. Oktober d. N. i Biabeløvs Hotel. Medlemmerne anmodes om at udstille rigeligt. Anmeldelse om hvad der agtes udstillet sendes i et almindeligt Brev til Ordningsskomiteens Formand, Hjul- og Kærtmager P. Jensen i Nygaard pr. Nykjøbing Sj. inden 1. Oktober. Varerne afsendes under Adresse „Biavlsubstillingen i Nykjøbing paa Sj.“, saa betids at de kunne være paa Banegaarden i Nykjøbing senest den 9. Oktober om Morgenen, og Fragten maa være betalt. Levende Bier modtages ikke. Udstillingen aabnes Kl. 10, og holdes aaben til Kl. 10 Aften. Medlemmerne have fri Adgang, de opgive blot deres Navn; ellers betales Entreen med 25 Øre for Voksne, og 15 Øre for Børn for hvert Besøg.

En Tombola agtes oprettet.

Det udstillede maa mærkes tydeligt med Udstillereens Navn og Nr., og Kasserne indvendigt ligeledes.

Hvis noget ønskes bortfolgt af Komiteen, maa det opgives, og Prisen være angivet. Af det der sælges paa Udstillingen gives 5 pCt.

Den 10. Kl. 1 holdes Foredrag af N. S. Kristensen. Kl. 2 Generalforsamling, og Kl. 3 Vortlobning.

Hjergsted, d. 4. September 1899.

N. S. B. Smith.

Udstilling. Biavlerforeningen for d. nordlige Del af Frederiksborg Amt afholder Udstilling i Græsted d. 23 og 24 September. Det udstillede deles i 3 Grubber saaledes; Boliger og Redskaber, Dommere: Tomrer F. Jørgensen, Rønge, Skovfoged Chr. Jensen, Strogaardsvang og Uhrmager Ulbed, Helsingø, Suppleant Gnd: Chr. Hansen, Søborg, Honning Vin og Produkter som er tilberedt af Honning, Dommere: Hans Larsens Hustru, Udsøholt, Lars B. Jørgensens Hustru just., Jensens Hustru, Strogaardsvang, Suppleant

Uhrmager Olfens Hustru, Græsted, Bøks Bøksstavler og udbyggede Tabler, Dommere: Snekker Svend Larsen, Vejby, Møllervend Olfens Hustru, Helsingø, Ane Marie Truelsen, Næderup, Suppleant, Gnd: Ole Nielsen, Hustru, Lange. Alle har Ret til at udstille og der betales intet i Stadenpenge, der uddeles Medaljer og Diplomer samt et passende Vengebeløb i Præmier, Ret til Vengepræmie har dog kun Medlemmer af Biavlerforeningen s. d. nordlige Del af Frederiksborg Amt. Det udstillede maa være Udstillingskomiteen ihænde senest Fredag Formiddag Kl. 10, enten i Udstillingslokalet eller paa Græsted St. og være adr. til Biavlsubstillingen i Græsted.

Paa Anmeldelsen over det udstillede maa anføres Udstillereens Navn og Nr. (tydeligt det Antal Genstande som udstilles og Salgspris hvis det ønskes solgt) Salg kan kun ske ved Udstillingskomiteen, og der betales 6% til Udstillingen af hvad der sælges dog kan intet uden Udstillingskomiteens Tilladelse bortlægges førend Udstillings Slutning. Saavel Biavlere som Fabrikanter af Viboliger og Redskaber anmodes om at udstille for at gøre Udstillingen saa omfattende som mulig.

B. U. U. B.

H. B. Hansen, Formd.
Nagerup pr. Helsingø.

Standerborg BF. afholder Ethrelsesmøde i Horsens hos Vinhandler Kristensen, Torsdag d. 28. September, Middag Kl. 12 1/2. H. Fr. Kreditsformand bedes at møde, og saa have en temmelig nøjagtig Fortegnelse over hvor mange Bihuse, der i Kredsen, og hvor mange Kluber, og hvor megen Honning og Bøks der er samlet i Sommer. Bestyrrelsen.

Biablerne

i København og Omegn indbydes til et Møde i Biavlsubstillingen i zoologisk Have Mandag d. 18. Septbr. Kl. 3 pr., for at drøfte Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Biavlerforening for København og Omegn. Da det sikkert vil fremme Biavlsjagen meget, om der ogsaa i denne Del af Landet var en Biavlerforening, saa bedes de lokale Biavlere og Venner af Sagen om at give talrigt Møde.

Under Biavlsubstillingen i zoologisk Have holdes der hver Dag Kl. 3 Foredrag om Biavl, enten af Stiftteren af Danmarks Biavlerforening, Gartner N. C. Andersen, Nyborg, eller af N. S. Kristensen Røskilde.

Indhold af dette Nummer:

Birøgt	262
Brevkasse	272
Dansk Biagaard	264
En Indgangsfordrer	267
Effo fra Staderne	269
Fremskrift	259
Fra Rusland	262
Foreningsmeddelelser	274
Fra Kredsen	270
Gavnlige Bink	271
Kundgørelser	272
Om at gøre Jagtagelser over Diplanterne, af Herm. Borries	268
Stabiojerne, af Valentin Wirtk	261
Vinterro	260

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Centralmøde

for DBF. afholdtes 23. September i Svendborg. Mødte vare:

Præsidenten, Trafikchef F. Møller, Aarhus. For Svendborg Amt: Vicepræsidenten, Kaptajn H. Schroll, Dykkensjæde, Fabrikant Kr. Pedersen, Tved og Gaardejer H. J. Hansen, D. Hæslinge. For Maribo Amt: Forstørelser N. Jensen, Vejringe og Husejer D. Hansen, Taagerup, Rødbby. For den fynske BF.: Gartner A. C. Andersen, Nyborg. For Elbo m. fl. Herreders BF.: Oversergent Bjerregaard, Fredericia og Bogbinder N. Ladegaard, L. Belling. For Roskilde Amt: Proprietær H. Hansen, Nyholte, Roskilde og N. S. Kristensen, Roskilde. For Ribe Amt: Mejeribestyrer J. B. Schmidt, „Kronborg“ og Sadelmager H. Ehlers Ribe. For Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Badsfjær, Købmand S. Jørgensen, Hjørring og Stationsforstander Windebalde, Løgstrup. For Aalborg Amt: Lærer Bitch-Laurisen, Sløvring. For Vejle Amt: Smedler B. Boesen, Vejle. For Bornholm: Lærer G. Jørgensen, D. Lars Kirkefjole. For Holbæk Amt: Lærer Smith, Bjergsted og Stomager A. E. Haagen, Transejerg. For Sorø Amt: Proprietær Houliind, „Johannesdal“, Slagelse. For Vording BF.: Maskinpudder P. Christensen, Lunderflov. For Han Herredernes Biavler-Sam-

lag: Mogens Jmer, Ullerup. For Salting Herreds BF.: Lømrer J. R. Mortensen, Aasted. For Morsø BF.: Niels Kr. Rudst, Vils. For Lemvig og Omegn: Urmager P. Nielsen, Lemvig.

Der var saaledes mødt 26 Delegerede af 41 Delegerede, som Kredsen havde Ret til at sende. Mødet var derfor i Henshold til Lovene beslutningsdygtig.

Efter at Præsidenten havde budt de tilstedeværende Velkommen, gik man over til Dagsordenen. Regnskabet for 1898 fremlagdes og godkendtes enstemmig uden Diskussion paa Decisionsens Henslilling. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Forstørelser N. Jensen, Vejringe genvalgte med 18 Stemmer, og Lærer Rosenfjær valgte med 13 Stemmer. Til Revisor genvalgte enstemmig Mejeribestyrer J. B. Schmidt, „Kronborg“, Lunderflov.

I Anledning af Komiteen for den 18de danske Landmandsforamlings Hensendelse til DBF. om Deltagelse i Landmandsforamlings Udstilling i Odense i Aaret 1900, valgtes et Udvalg paa 3 Medlemmer, der kom til at bestaa af Præsidenten, Vicepræsidenten og Gartner A. C. Andersen, Nyborg, for at forhandle med Landmandsforamlings om den paatænkte Biavl-udstilling i Odense.

Til Dommere ved DBF.s Udstillinger i Aaret 1900 valgtes Biavlslærer Gronning, Vejrup, N. S. Kristensen, Roskilde,

Gartner A. C. Andersen, Nyborg, Lærer W. E. B. Smith, Bjergsted, Biavlslærer Aug. Pedersen, Bregninge og Proprietær Houkind, Slagelse, og som Suppleanter valgtes A. E. Haagenen, Tranbjerg. Maskinpudler P. Christensen, Lunderstov og Lærer Jøsefsen, Bornholm.

Det bestemtes, at der i det kommende Aar intet Smaastrift skulde udgives, paa Grund af at Foreningen endnu ligger inde med et betydeligt Oplag af Smaastrifterne Nr. 8—10 og 12.

Ned. afslagde Beretning om „T. f. B.“ for indvarende Aar, og meddelte bl. andet, at Trykningsudgifterne nu, trods den stærke Prisstigning, kun var 100 Kr. pr. 16 Sider Nr. Det maatte ventes, at Holderantallet, vilde stige ret betydeligt nu, da der igen var kommet Regelmæssighed i Bladets Forhold. Der vedtoges ingen Forandringer for det kommende Aar. Som Forfatterhonorar vedtoges det at anvende indtil 350 Kr. om Aaret i 1899 og 1900. Det bestemtes, at lade alle de løse Aargange af „T. f. B.“ hejste, og efter Ansøgning fra Kredsen stænke hver Kreds indtil 1 Eksemplar for hver Holder af „T. f. B.“ der findes i Kredsen, imod at Kredsen afholder de med Forsendelsen forbundne Udgifter.

Der afslagdes Beretning om Biavlsskolen 1898, hvoraf det fremgik, at Skolen havde været besøgt af et lignende Antal faste Elever som i det foregaaende Aar. Af disse Elever vare 2 fra Finland og 1 fra Sverige, og tillige havde Skolen været besøgt af et ret betydeligt Antal Biavlere fra forskellige Egne af Landet. Skolen havde arbejdet efter samme Plan som det foregaaende Aar, dog var der i Aar lagt endnu mere Vægt paa Dronningeavl. Det fremhævedes hvilken stor Betydning denne Skole havde for den danske Biavl. Det vedtoges at Biavlsskolen ogsaa i Aaret 1900 skal afholdes i Roskilde i Lighed med de foregaaende Aar.

Biavlsmodernes Antal var ikke saa stort i Aar som i de foregaaende Aar, paa Grund af at Foreningen i Aar ikke havde saa mange Penge at virke med. Bestyrelsen bemyndiges til, at lade afholde saa stort et Antal Møder i det kommende Aar, som det var muligt.

Som Svar paa et Spørgsmaal om paa hvilke Betingelser Foreningen kunde overlade 61 Selskaber 2 a 3 Eksempl. af „T. f. B.“ hver i 5 a 10 Aar, vedtoges det at svare, at de nævnte Selskaber kunde saa Tidsskriftet til lavest Pris 1 Kr. aarlig pr. Eksempl.

Centralmødet udtalte sin Sympathi for

Husmandsskolen, jærlig med Hensyn til den paatænkte Undervisning i Biavl.

Næste Centralmøde vil blive afholdt i Odense under Landmandsmødet, hvis DBF. deltaget i Udstillingen, imodfat Tilfælde overlodes det til Bestyrelsen at vælge en By paa Sjælland til Mødested.

Om at gøre Jagttagelser over Biplanterne.

Af Herm. Borries.

— — —

J. E. Wood skrev om Honningplanterne (i T. f. B. for 1877, S. 27—28 og S. 34—35.) Han inddelte Driftaaret i 6 Tidsrum: „de 3 af disse Tidsrum kunne kaldes Honningindsamlings-Tidsrum og som hver vare fra 14 til 21 Dage, overensstemmede med Egnen, og de andre 3 kunne kaldes Honningforbrugs-Tidsrum. Det første kunne vi antage at begynde med Indsamlingen af Blomsterstøv i Midten af Marts Maaned, men den virkelige Honningindsamling begynder med Frugttræernes og Buskvæksternes Blomstring og den kunne vi kalde Foraarsindsamlingen. — Det andet kan antages for et Forbrugstidsrum, som kommer efter Indsamlingen fra Frugttræerne; det tredie er mærkeligt derved, at Indsamlingen sker fra Kløver og Lind; dette efterfølges af det fjerde, som ligeledes er et Forbrugstidsrum, indtil Blomstringen af Boghvede og Lyng begynder, da det femte og sidste Indsamlingstidsrum indtræder; dette efterfølges af det lange og ofte fordærvelige Forbrugstidsrum, nemlig Vinteren“. Apotheker Zahrtmann gav os den bedste og fuldstændigste Liste over vore Biplanter siden F. Møllers. (T. f. B. for 1879, S. 50—51, 58, 66, 74.) Denne Liste er affattet efter Biernes Besøg paa Blomsterne, der ere stillede sammen efter hver halve Maaned, de, der blomstrede 15—30. April, 1—15. Maj, osv., med Angivelse af, om de yde Honning eller Blomsterstøv, samt ved Tallene 0—10, den Værdi, enhver af dem har for Bierne i Henseende til Honning, Blomsterstøv og Forekomst. Det er navnlig denne omhyggeligt udførte Værdiangivelse, som gør Zahrtmanns Liste til et saa værdifuldt Supplement til F. Møllers Afhandlinger.

Naar jeg nævner: „Blomster-Kalender for Biavlere. Af Hans Erslev“. Kallundborg 1888, og at Gartnerne F. Falck i Aalborg og Fr. Wendt, St. Jørgensbjerg,

Droskilde har givet flere Lister over dyrkede Biplanter i T. f. B.'s bog med Angivelse af en temmelig vid Blomstringstid, som ikke fyldestgør vore videregaaende Fordringer, har jeg opført alt, hvad der hos os er fremkommen om denne Sag.

Af fremmede Bidrag skal jeg kun hen-vise Læseren til en Oversigt over den for-stellige Blomstringstid i forskellige Egne for en Del Træer og Buske, af Dr. A. S. f. m. i S., da den er aftrykt i T. f. B. for 1877, S. 30.

Naar vi nu gaa over til at se, hvorledes vi bedst kunne faa Udbytte af Jagttagelser over Biplanterne, maa vi skelne mellem Jagttagelser over Blomstringstiden og Blomsternes Vardi for Bjerne.

1. Blomstringstiden. Om denne siger E. Rosstrup i sin „Bejledning i den danske Flora“: „Planternes Blomstringstid lader sig ikke angive med fuldkommen Nøjagtighed, da den er afhængig af Bejr-liget i de forskellige Aar, ligesom ogsaa Stedets Beliggenhed, selv indenfor snævre Grænser, har en betydelig Indflydelse her-paa; saaledes kan Spillerummet for Blom-stringtidens Begyndelse hos mange Planter være over en Maaned paa samme Sted i forskellige Aar og henved 14 Dage i samme Aar paa forskellige Steder i Danmark, f. Eks. det nordlige Sjælland paa den ene Side og det sydlige Fyn eller Lolland paa den anden Side. Dog gælder dette store Spillerum i Blomstringstiden navnlig de allerførste Foraarsplanter, medens det for de senere blomstrende Planter bliver mindre og mindre. Mere nøjagtigt end den absolute Udspringstid kan man angive den Række-følge, hvori Foraarsplanterne begynde at blomstre. Blomstringstidens Varighed er kortere, jo hurtigere Temperaturen stiger; derfor afblomstre Foraarsplanterne hurtigt, sædvanlig paa en Maaned, medens Efter-sommerens Planter vedblive at blomstre meget længere, under Temperaturen lang-somme Synken.“ Vi kunne altsaa ikke an-give en bestemt Dato for, naar en Plante begynder at blomstre. Kunde vi det, vilde det være meget simpelt og vi vilde forlængst have vidst nøje Bested med Blomstringstiden. Men vi kunne ved gennem en Aarrække at iagttage Tiden for Planternes Blomstring faa en Middeltblomstringstid, der, som vi skulle se, giver Biavleren al den Oplysning, han behøver. Ved Middeltblomstringstid forstaar man et Gennemsnit af Blom-stringstiden for en længere Aarrække, f. Eks.:

Almindelig Blomstring: Middelt:

	1872	73	74	75	76	
Vintergæf (<i>Galanthus nivalis</i>)	6 ₃	20 ₂	10 ₂	13 ₃	25 ₃	4 ₃
Krokus (<i>Crocus vernus</i>)	8 ₄	23 ₃	19 ₃	4 ₄	1 ₄	29 ₃
Hestehov (<i>Petasites officinalis</i>)	19 ₄	8 ₄	15 ₄	30 ₄	20 ₄	18 ₄

(I denne, som i de følgende Over-sigter ere Datoerne betegnede med Proker, f. Eks. 8₄ er den 8. April, 23₃ den 23. Marts o.sv.)

Vi have her fundet, at Middeltblom-stringstiden for de 3 Planter er: 4. Marts, 29. Marts og 18. April og ved Hjælp heraf kunne vi med Bestemthed angive det første Biavleren behøver, nemlig den Række-følge, i hvilken de forskellige Planter blomstre. Denne er nemlig uforandret det ene Aar som det andet, fordi enhver Plante for at naa til Blomstring fordrer en vis Mængde Varme (Varmesum), nogle mere end andre. Selve Blomstringen kan derimod tage længere eller kortere Tid, efter som Foraaret kommer sent eller tidligt.

Det andet, som Biavleren har Brug for, er at vide, hvor mange Dage enhver Plante staar i Blomst og hvilke Planter, der blomstre paa samme Tid. Vi maa, for at faa dette oplyst, iagttage 3 Aar ved enhver Plante, nemlig, naar Blom-stringen begynder, naar den er i fuld Gang og naar den er forbi, f. Eks.:

Første Blomst udsprungen:

Krokus:	1872	73	74	75	76.	Middelt.
	1 ₄	20 ₂	3 ₂	31 ₃	28 ₃	11 ₃

Almindelig Blomstring:

	8 ₄	23 ₃	19 ₃	4 ₄	1 ₄	29 ₃
--	----------------	-----------------	-----------------	----------------	----------------	-----------------

Afblomstring:

	19 ₄	1 ₄	10 ₄	22 ₄	18 ₄	14 ₄
--	-----------------	----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------

Første Blomst udsprungen:

Retræ:	1872	73	74	75	76.	Middelt.
	9 ₅	20 ₅	25 ₅	18 ₅	19 ₅	18 ₅

Almindelig Blomstring:

	18 ₅	26 ₅	29 ₅	22 ₅	25 ₅	24 ₅
--	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------

Afblomstring:

	25 ₅	2 ₆	4 ₆	30 ₅	1 ₆	31 ₅
--	-----------------	----------------	----------------	-----------------	----------------	-----------------

For Krokus er, som man ser, Middelt-blomstringstiden fra 11₃ til 11₄, altsaa 44 Dage, fordi Krokus er meget tidlig blomstrende og Blomstringstiden i de for-stellige Aar derfor af temmelig forskjellig Varighed, men for Blomsternerne i Maj og endnu mere i Juni og Juli bliver der kun ringe Forskel fra Aar til Aar i denne Henseende, som i. Eks. Retræet, i 14 Dage.

Det er altsaa disse 3 Datoer, der hvert Aar maa påses paa og noteres, for

hver Plante, man drager ind under sine Jagttagelser — og man kan godt nøjes med et lille Udvalg af de vigtigste —: Første Blomst udspningen, almindelig Blomstring og Afblomstringen. Saa have vi alt, hvad vi kunne opnaa.

En saadan Række Jagttagelser have ikke blot stor videnskabelig Betydning og i alle civiliserede Lande foretages nu jaadanne Jagttagelser i botaniske Haver osv. Her i Landet have de, sammen med Jagttagelser over Udspringstiden, Frugtmodningen og Dødsfaldet allerede været regelmæssigt foretagne siden 1867 ved Landbohøjskolen, og offentliggjorte af Professor Joh. Lange i „Botanisk Tidsskrift“ (2 R. III, S. 167; 3 R. III, S. 57 osv.). De Planter, som undersøges ved Landbohøjskolen, ere navnlig Træer og Buske, hvoraf Størstedelen Biplanter, først i de senere Aar ere ogsaa nogle urteagtige Planter medtagne.

Efter disse Jagttagelser skal jeg her meddele følgende Oversigter over nogle Biplanternes Middels-Blomstringsår:

1. Blomst Afbl. b'omst ialt

Sort-Boppel (<i>Populus nigra</i>).	1/5	—	14/5	13	D.
Stikkelsbær (<i>Ribes Grossularia</i>)	1/5	—	19/5	15	—
Løn (<i>Acer platanoides</i>).	8/5	—	22/5	14	—
Ribis (<i>Ribes rubrum</i>).	9/5	—	25/5	16	—
Slaaen (<i>Prunus spinosa</i>).	9/5	—	22/5	13	—
Birk (<i>Betula odor & verr.</i>).	10/5	—	22/5	12	—
Rirsebær (<i>Cerasus avium</i>).	10/5	—	22/5	12	—
Hæg (<i>Cerasus Padus</i>)	21/5	—	1/6	11	—
Bæretre (<i>Pyrus communis</i>).	20/5	—	1/6	14	—
Æretre (<i>Aser Pseudoplatanus</i>).	20/5	—	2/6	13	—
Naur (<i>Acer campestre</i>).	19/5	—	5/6	17	—
Æbletre (<i>Pyrus Malus</i>).	25/5	—	5/6	12	—
Æg (<i>Quercus pedunculatus</i>).	28/5	—	7/6	11	—
Hestkastanje (<i>A-cu'us Hippoc.</i>).	26/5	—	12/6	17	—
Hedeblad (<i>Lonicera Xylost</i>).	27/5	—	13/6	17	—
Røn (<i>Sorbus aucuparia</i>).	27/5	—	9/6	13	—
Syren (<i>Syringa vulgaris</i>).	29/5	—	11/6	16	—
Berberis (<i>Berberis vulgaris</i>).	1/6	—	15/6	14	—
Hvidtjørn (<i>Crataegus Oxyac</i>).	1/6	—	16/6	12	—
Guldregn (<i>Laburnum vulgare</i>).	3/6	—	23/6	20	—
Liguster (<i>Ligustrum vulgare</i>).	4/7	—	21/7	20	—
Storbladet Lind (<i>Tilia grandifolia</i>).	5/7	—	25/7	17	—
Smaaibladet Lind (<i>T. parvifolia</i>).	15/7	—	3/8	19	—

I Gennemsnitstallene have vi saaledes noget virkelig paalideligt at holde os til; alle andre Angivelsesmaader give upaalidelige Resultater, fordi de kun gælder for enkelte Aar. Hvis nu Gartnere og Bivener vilde paatage sig at følge Blomstringen af nogle bestemte Biplanter i deres Egn og idetmindste notere Datoerne for den først udspnne Blomst og for Afblomstringen, vilde vi i Løbet af Aarene kunne samle os et brugbart Materiale til Bestemmelse af Biplanternes Blomstringsår og Blomstringsfølge.

I de fleste Egne findes kun en Del af hele vor Viflora og deraf afhænger de for Egnen cjeudommelige Træk og de

mellem dem liggende Trækpauser. Kendskab til sin Egn's Plantevækst, er altsaa den første Betingelse for at lære disse Forhold at kende, som hve en saa stor Betydning for Biavleren. Naar vi først havde nogle Jagttagelser, foretagne paa den her anviste Maade, i flere Egne af Landet, vilde det blive let for enhver Biavler, efter sin Egn's Biplanter, at lære Blomstringsforholdene at kende. — Om Foraaret se vi af Plantevæksten, om Udviklingen er tilbage eller forud for det sædvanlige, vi kunne fra den slutte os til, om Trækket vil komme før eller senere og derefter rette Pasningen af Bierne.

Det Antal Dage, som Bierne kunne trække paa en Plante er i Reglen langt mindre end Antallet af de Dage, den blomstrer, fordi Bejret træder hindrende i Vægen. Trædbagernes Antal er i det hele taget paafaldende ringe i en Sommer. Det er vel af stor Interesse at se, i hvor mange Dage, Bierne kunne benytte et bestemt Træk (og i den Retning kunde Biavlerne selv lære meget ved at påse derpaa), men at ville grunde „Blomstringsårstiden“ alene paa Jagttagelser over Biernes Besøg paa Blomsterne, saaledes som det hidtil næsten bestandig er sket, er uheldigt, da det giver et billedende Resultat.

Naar vi betragte en enkelt Egn's Trækforhold, opdage vi, at det er nogle faa Planter, som give Tønen an, og at de øvrige, mindre vigtige, Biplanter samle sig gruppevis om dem til bestemte Trækperioder, afbrudte ved Dage eller Uger, hvor der næsten intet er at hente: Trækpauser. Tænke vi os en Egn, hvor der findes baade Stov, Eng, Hede, Overdru osv., altsaa med en fuldstændig Viflora, kunne vi opstille følgende Trækperioder:

Vintergæk (kan begynde i Februar, i sene Foraar endog først i Beg. af April.)

Hassel — Rød El — Krokus.

Blaa Anemone — Korseksebær — Føl-sod — Hestehov.

Guldhjærne — Hvid Anemone — Bortero — Beberis.

1. Vidje Pil (snart først, snart sidst i April), Ælm.

2. Stikkelsbær (første Halvdel af Maj), Tusindfryd, flere Pillearter, Løn, Blaabær, Ribis.

3. Rirsebær (sidste Halvdel af Maj), Slaaen, Blaabær, Loveland, Solbær, Blomme-træ, Hæg.

4. Bæretre og Æbletre (sidst i Maj og først i Juni), Bøg, Æretre, Naur, Hestkastanje, Æg.

5. Hvidklover (Juni), Hedeblad, Røn, Syren, Guldregn, Hvidtjørn, Berberis,

- Agerkaal, Agersmop, Kiddise, Kornblomst.
6. Hindbær (første Halvdel af Juli), Encbær, Djetunge, Slangehoved, Brombær, Eng-Storkenab.
 7. Boghvede (sidste Halvdel af Juli) Encbær, Løge-Stenklover, Reseda, Borago, Hor, Timian, Meri ur, Hjentrøst, Gede-rans — Lind.
 8. Lyng (August). Senec K'unger (Nubus-) Urter, Knopurt, Rødtop, Ager-lidsel, St. Hansurt.

(Sluttes.)

Sukkerfodring af Bierne.

Af G. Mathiesen.

Et af Hovedpunkterne ved rentabel Biavl, er at sørge for, at Bisamilien ikke paa nogen Tid af Aaret kommer til at mangle Foder. Fodringen ved Kubebiavl er ligesaa nødvendig, som ved den rationelle Biavlsdrift; Den gamle Tankeførelse „at Bierne selv kan bjerge til Livets Ophold“ holder ikke altid Stik, derfor bør enhver Mand eller Kvinde, som vil eje Bier sørge for, at de ikke kommer til at lide nogen Nød, naar Vejrtilstanden lægger Hindringer i Vejen for at Bierne selv kan forskaffe sig det fornødne Forraad og desuden er det nødvendig i Sommertræknene at fodre en lille Tid, (for at opmuntre Bierne til at yngle) før Indvintringen.

Fodringen af Bierne kan ske med flere forskellige Foderredskaber, til langsom Fodring fra oven kan benyttes et almindeligt Honningglas, det fyldes helt med Foder, overbindes med aaben Lærred og vendes hurtig med Mundingen nedad, idet man holder Haanden tæt over Mundingen, medens man vender Glasset. Luften vil da bære Foderet, at det ikke siver ned ved sin egen Vægt, over den Foderaabning, som fører ned til Bierne, maa der være lagt et lille Stykke Staaltraadtwist, som bør være buet opad, saa Bierne kan naa Foderet. Et Fodreapparat, kaldet den „fuldkomne Fodrer“ er dog langt bedre.

Ved Fodring fra oven kan Biernes Varmer let undvige, til Skade for Bisolket, desuden bliver Foderet hurtig surt naar det findes over Biernes Opholdssted, men Bierne kunde bedre i koldt Vejr hente Foderet foroven.

Den Fodrer som jeg efter at have prøvet flere forskellige, foretrækker er Indgangsfodrer, denne er ikke vanskelig

at opstille ved Bistabern, skal den derimod benyttes til Fodring af Kubebifamilier, er det nødvendig at der laves en firkantet Ramme (af f. Eks. en Tomme tykt og fire Tommer bredt Brædestykke) med en 8" bred Indgang, forsynet med Skyder, denne Ramme sættes under Kuben, hvilende paa en Plan med stort Flyvebræt, hvorpaa Foderen kan sættes.

Medens jeg er i Færd med at skrive lidt om Fodring af Bierne, er det uden Tvivl formaalsstjenligt at se lidt nøjere paa Spørgsmaalet: Kan den megen Fodring med Sukker ikke have en uheldig Indflydelse, saa den høstede Honning, kommer ind under Begrebet: Forskaffede Næringsmidler?

Dertil kan svares: Jo! naar der fodres planløst uden Eftertanke, derfor bør vi arbejde efter bedste Evne, for at lære at fodre Bierne saaledes, at de ikke blander Kandisrirup blandt den Honning som skulde udslynges, vort Maal bør her paa dette Punkt som altid være at søge at komme Fuldkommenheden saa nær som muligt, selv om dette Maal er vanskeligt at naa.

Naar den amerikanske Biavler, B. Mac. Neal, i „American Bee Journal“ advarer stærkt mod ufornuftig Fodring med Sukkerrirup, da er det uden Tvivl formaalsstjenligt nøjere at overveje, hvad han har at sige, jeg for min Part kan ikke af hans „Artikel“ se, at Mac. Neal har saa stort en Kendskab til rationel Biavl, saa han burde ikke have skrevet saa stærke Ord over for andre Biavlere.

B. Mac. Neal mener: at Bierne flytte Foderet fra Ingeltavlerne op i Overrummet, hvis Dronningen er avlet i indeværende Aar, (jeg er nu en Gang af den Mening, at Bierne forny Dronningen hvert Aar i et velpasjet Bistade, ligesom Bierne opføde Droner aarlig, dette Punkt trenger til nærmere Belysning) det er mærkeligt at nogle af Lavnormalstadets Forsvarere vil stille navnte Biavler frem for at dække Tilbagetoget for Dem; Hvem har blandt de danske Biavlere i en højere Grad end Lavnormalstrammens Forsvarere anbefalet Sukkerfodring til Bierne? har disse Biavlere ikke tidlig og silbig fremhævet den lave Rammes Fortrin — efter Deres Mening — idet Honningen kan høstes saa nær fra Bierne og derefter give Surrogatet, Sukkeropløsning istedet.

Man skulde dog tro, at Bierne være ligesaa villige eller endog mere, til at bære Foder fra de lave Ingeltavler op i Magasintavlerne som fra de høje, er da Lavnormalstrammen mon saa fuldkommen, saa Bierne, vogte sig for at bære en eneste

Draabe Foder fra Yngeltavlerne gennem Bitteret op i Overrummet. Dygtige danske Biavlere burde ikke fremkomme med den Slags Teorier for dermed at lægge Hindringer for Indførelsen af et ensartet Rammemaal, thi naar Tælen bliver om Enhedsrammen, da bør vi ikke tvivraadig spørge: „Hvad kan det nytte“ at arbejde derfor, men derimod dristlig haabe „Det gaar nok“ idet vi følge Digterens Opfordring.

Hvad du ævner kast af
I det nærmeste Krav,

forsikret om, at det nok vil bære Frugt, saa det sammen med de andre Biavlere's Arbejde kan lynge i Bægtstaaen til Gavn for Biavlsjagen, som ikke bør ledes efter et lille Mindretals Villie men med saa mange som det er muligt af de danske Biavlere's Tarv for Dje, idet vi istemme hvad der er skrevet i Anledning af en anden Samsundsfags Fremme:

„Og Samlingstanken maner
Til Kamp for fælles Raar,
Men af paa mange Baner
I Fjernet Maalet staar.“

Et maa vi være enige om, at sætte Sagen over de Personer som bringer den frem.

Naar jeg i en tidligere Artikel har nævnet at jeg benytter Fodring for Magasinerne paasættes, da vil jeg her bemærke at jeg holder op at fodre Bierne en Uges Tid før Magasinerne paasættes, forøvrigt har jo afdøde Redaktør Erslev, givet tydeligt Svar, naar han skriver, at Fodringen maa ikke fortsættes længere end at der endnu er en Yngelrede, svarende til 8 Normaltavler. Der er jo et Ordspøg som siger: „for lidt og for meget forværer alt“ det finder ogsaa sin Anvendelse ved Biernes Fodring. Sætter jeg en eller flere godt udbyggede Tavler ned i Underrummet efter at Fodringen er ophørt, mærker jeg dem foroven i Tavlebarerne først, saa det er nemt at kende dem ved Udslængningen.

Hvis der var saa stor Fare for at fodre stærkt for Sværmetiden, hvorfor arbejdes der da saa stærkt for at modarbejde et Mæglingsforslag angaaende Rammespørgsmaalet, burde der da ikke vises mere Resignation paa dette Punkt. Men sikkert er det at den nævnte Fodring er en Kendsgerning som maa tages med i Betragtning ved Enhedsrammens Indførelse, vi som foretrække et højere Rammemaal, behøver ikke længere at lade os diktere af de Biavlere som foretrække Lavnormalstabet.

Det er maaste ikke afvejen at erindre om, at Doolittle har gjort den Sagtagelse, at hans Bier et Aar i første Halvdel af

Juni Maaned, ingen Honning havde i Boligen, Følgen deraf blev „at Larverne fik for lidt Foder, og Eggene bleve førte bort fra Cellerne og ædte af Bierne, medens der i Lobet af den næste Dag, blev en almindelig Spisning af Larverne. Den næste Dag blev den forseglede Droneynge tagen bort fra Cellerne og juget tør, medens de haarde Dese bleve spredte omkring paa Stadets Bundbræt og Indgang“. Saadanne ynkelige Forhold hos Bierne, maa vi efter bedste Evne arbejde for at undgaa. Bisfolket kan ikke gøre den rette Fremgang, naar det ikke har rigelig Driftskapital, det vil sige, Forraad til deres Raadighed.

Flytning af en hel Bigaard.

Af Lærer Holbech, Belle, før Lynderup.

Mange Biavlere betragte det som uoverkommeligt at flytte en større Samling af Bier flere Mil bort, og sælge derfor deres Stader for Spotpris, naar de skal flyttes en længere Vej. Der er ingen Grund til at gøre saaledes; thi Bier flyttes lige saa let som andet Gods, hvilket jeg kan bevise af egen Erfaring.

Den 2. Maj flyttede jeg nemlig mine 15 befolkede Stader og 4 Kuber fra Lynderup ved Viborg til Belle Skole ved Daugaard (Vejle), en Banerejse paa 20—25 Mil, samt ca. 2 Mil pr. Vogn. Jeg havde lejet en 15 □ Meters Banevogn, Biernes Huse tog 10 Meters Gulvplads; oven paa Tagene lagde jeg Fjeder madrasserne til Sengene, og disse afgav et blødt og sikkert Leje for lette Møbler, Spejle o. s. v. Paa den øvrige Del af Vognen stillede Stabe, Kommoder o. s. v. Under Bihusene stillede Magasinfaskerne med deres Rammer; under Overrummet, der var pakket med Tang, var hængemt Porcellen, Lampelede, Glas v. s. v. Et stort Bihus til 4 Familier var tomt, men brugtes til Gemmested for imaa Spejle og Stilverier; Bihusene sparede mig saaledes Pakkafser. Vognen kostede fra Skals til Daugaard 33 Kr., et lille Beløb i Forhold til Indholdets Værdi, der var 5000 Kr. Fra Lynderup til Skals førtes Bierne paa en Mejerivogn paa hvilken der var lagt „Skraab“ til en Høstvogn. De 15 Stader stode i 3 Rækker, de yderste Rækker med de to Ben uden for Mejerivognen. Oven paa Tagene vare Kuberne anbragte samt Magasinfaskerne.

Bierne stode, som de vare passede til Vinter, kun havde jeg slaet smaa Huller i Skyberne og kæftet disse med Som ind imod Benene. Tavlerne vare jo fittede til Vinteren og saae derfor fast uden at slynge. Om Kuberne var der bundet Sættelarred. Fra Daugaard førtes Bierne paa 3 alm. Vogne den halve Mil til Belle Skole. Hele Rejsen gik uden Spor af Uheld; ingen Dronning eller Bier vare knuste, og næste Dag sloj Bierne paa Træk og kom hjem med Blomsterstøv. Mine Bier vare ca. 14 Dage bagefter Naturen ved Belle, hvorfor jeg gav dem en Kasse Skandis, for at fremsthynde Yngeludviklingen. Jeg har i Sommer faaet 400 Pd. Honning samt 4 Sværme af Kuberne, men jeg vilde uden Tvivl have faaet mere, hvis Bierne ikke vare komne saa sent til at yngle stærkt. Den stærke Tørke her har ogsaa bidraget til at mindste Honninghøsten, da Blomster og Hvidklover visnede bort paa kort Tid.

Min Erfaring i Sommer er denne, at det er vanskeliggere at faa et stort Udbytte af sine Bier, naar man bor paa en ren Sommertræksegu, end naar man har Eftertræk paa Boghvede og Lyng. Biavlens skal drives helt forskelligt. Hvor man har Eftertræk, skal man lade Bierne yngle, saa stærkt de kan hele Sommeren, men mangler man Eftertrækket, maa man indstrænke Yngeløjet henimod Hovedtrækkets Begyndelse, enten ved Dronninggitter eller Dyktavlesystemet. Man skal ogsaa fodre tidligere, hvor man kun har Sommertrækket. Kender man den Egns Trækforhold, hvor man bor, tror jeg, at Biavlens vil være lønnende paa ethvert Sted i Danmark. Arbejdet med Bi rne og Honninghøsten tager vist mere Tid paa Vestkysten end paa Østkysten; thi paa Vestkysten har man megen Besvær med Udslængning af Lynghonningen ved Brug af Honningløseren, ligesom den silbigere Indvintning ogsaa ofte er mere besværlig.

Til Slutning en venlig Hilsen til Biavlerne, særlig mine mange Venner i Viborg Amt.

Honningsalg.

Af Julius Jensen, Høgholt.

Naar der engang imellem indtræffer et godt Honningaar, er det altid meget vanskeligt for Biavleren at Umiandelighed at faa Honningen affat til en nogenlunde ordentlig Pris. I Nar kan der saaledes ikke opnaas mere end 35 Ore pr. Pd. for fineste hvid

Honning, og naar man gaar ud fra, at Biavleren i Alm. kun høster Honning af nogen Betydning i de gode Honningaar, vil han, som Følge deraf altid kun opnaa lave Priiser, hvilket uden Tvivl vil virke hæmmende paa Biavlens Udbredelse. Naar man raader Folk til at begynde Biavl saar man ofte til Svar: „De saa Nar der kan høstes Honning, koster den ingen Ting“.

Kan der fra Biavlerforeningens Side ikke gøres noget for at lette Afsetningen af Honning. Dette Spørgsmaal paatrænger sig uvilkaarligt, og der er da ogsaa nogle saa Gange fremkommen Udtalelser her i Bladet om denne Sag. Jeg mindes saaledes, at da en Biavler for et Par Nar siden fremkom med et Forslag i Tidsskriftet i den Retning, fik han til Svar, at Foreningen lærte Medlemmerne at avle Honning, og at fremstille den i god og tiltalende Form, men at sælge Honningen maatte blive Biavlerens egen Sag. Dette kan jo være meget sandt, men kunde der gøres noget for denne Sag — hvad jeg tror der kan — da maa det absolut være Foreningen, der maa tage Sagen op.

Nogen fuldstændig Plan er jeg naturligvis ikke kompetent til at fremstille, dette maatte jo ogsaa være en hel Opgave for et Udvalg. Jeg har tænkt mig, at man oprettede et Par Honningdepoter, hvis Opgave skulde være at opløbe, behandle, emballere og sælge Honningen. Hovedforretningen kunde være i København med Filialer i Provindsjerne. For at Honningen kunne blive betalt efter Kvalitet, kunne Depoterne indstrænke sig til kun at modtage Honning enkelte Dage, hvor Udstillingsdommerne da kunne være tilstede for at klassificere Honningen. Det er ærgerligt at se, at det rene „Honningband“ opnaar samme Pris hos Købmanden, som virkelig god moden Honning. Saadanne Forretninger vilde have den Fordel, at Avancen kom Foreningen og ikke Købmanden til gode, der vil kunne frembringes store ensartede Partier, ensartet Emball. og ofres mere paa Reklame, og hvad der er det vigtigste, bidrage til at give Biavlens mere Anseelse hos det store Publikum, at der fandtes sikker Afsetningskilde, vilde stæffe Foreningen flere Medlemmer, synes mig indlysende.

Midlerne til Oprettelse af saadanne store Honningforretninger kunne mulig tilvejebringes dels ved Kontingent, som giver Medlemmerne Ret til at benytte Depoterne, og dels ved et Laan.

Det er mit Syn paa Sagen, at saa længe Biavleren selv skal høre med sine Varer, vil Biavlens ikke vinde den

Ansættelse, som den fortjener, og kunne disse Linier bidrage til, at Sagen kom frem til Diskussion — hvad jeg tror den fortjener — da er Hensigten med dem naaet.

* * *
Hønningens Afsetning er et Spørgsmaal, som kommer frem særligt paa Biavlsmoderne hvert Aar, naar der i en Egn er høstet megen Hønning, og at det særligt i de gode Hønningaar er vanskeligt for de Biavlere der bor affides, langt fra Kjøbstæder og store Landsbyer, at faa solgt deres Hønning, er let at forstaa. At oprette 1 eller 2 Hønningdepoter eller Hønningudsalgssteder vil vistnok lette Afsetningen af Hønning, men vi frygter for at Husleje, Udsælgerens Lønning, Diater til Dommerne, Emballage, Reklame m. m. vil fordrø en større Kapital, og tillige fordres der en betydelig Handelsdygtighed hos Depolets Leder. Her paa Egnen har vi, trods den rige Hønninghøst i Aar, ikke Grund til at klage paa Afsetningen, flere Biavlere have allerede udsolgt hele deres Høst til en Pris af 50 Øre pr. Pbd. Vi vil raade de Biavlere, der have Vanskelighed med at faa solgt deres Hønning, til i Vintertiden at avertere deres Hønning til Salg i „T. f. B.“, saa antager vi nok, at de kan faa Hønningen solgt til en passende Pris. I Hønninghøstens Tid, naar kun saa vil købe, og der kun er lidt Brug for Hønning, og alle vil sælge, kan man ikke vente at faa sin Hønning godt betalt.

Red.

Biavl som Sideerhverv.

Af G. Mathiesen.

Afveksling i det daglige Arbejde, virker opmuntrende paa Sindet, det gør Livet mere fornøjeligt, der ses med et mere lyst Blik frem i Tiden, derfor siger ogsaa Ordspøget: „Forandring fryder“ mange ere jo de Veje som kan gaaes for at bringe Afveksling ind mellem den daglige Livsgerning.

En af Amerikas mest videnskabelige Biavlere Professor Cook har skrevet „I en hver Forretning arbejder man bedre, naar der kommer nogen Afveksling ind i ens Liv. Det giver Sindet Hvile, styrker Haabet og frembringer et bedre Udfald i alle Retninger. Saaledes tænker og taler Præsten, Sagføreren og Læreren bedre efter at have arbejdet og høstet Lærdom og Erfaringer i sin Viggaard. Biavleren har

klarere Tanke og bedre Held efter disse Hviletimer, naar han har Bryderi med hvorledes han skal frelse Sjæle eller Gendomme eller opdrage sine „Medmennesker“.

Prof. Cook, ser klart at det daglige Arbejde løser Mennesket og nævner Biavl som et hjælpende Mittel derimod. Hvor udmærket passer ikke Biavl for Mennesker, som har Interesse af at lære Biernes interessante Samfundsliv nøjere at kende, som et Mittel til at bringe Forandring ind mellem vort daglige Arbejde. Biavlen er som Doolittle har skrevet: en af de ædleste Syssler paa Vejen til Sundhed og Lykke. Men Biavlen passer virkelig ogsaa meget godt som et lønnende Bierhverv, da der i Almindelighed af et velpasset Bistade det ene Aar med det andet kan høstes et Overskud af ca. 30 Pbd. Hønning i de fleste af Landets Egne. I nogle Egne, som ikke alene har et godt Træk for Bierne i Forjommeren, men ogsaa Eftertræk paa Lind eller Boghvede og Lyngen kan det gennemsnitlige Udbytte være endnu højere.

Der er muligvis en eller anden Læser der tænker: „Naar Biavlen kan bringe saa meget Hønning af et enkelt Stade, saa kunde denne Høst benyttes som et Hovederhverv.“

Nej! Biavlen er for en stor Del afhængig af Vejrliget, et enkelt Aar kan Biavlen være særlig godt lønnende, i andre paafølgende Aar flyder Hønningen mere sparsomt, det bør derfor staa klart for enhver Begynder i Biavl, at denne Syssel, her i Landet, med vort ustadige Klima, ikke kan drives som et Hovederhverv, men som et Bierhverv kan Biavlen bringe Gavn og Glæde til dens Udøvere, som har Interesse og Energi samt de nødvendige Kundskaber paa Biavlens Omraade.

Hvorledes kan Biavlen drives ved Siden af Hovederhvervet?

Der er en Sætning som lyder: „Det ene skal passes, det andet maa ikke forsømmes“. Ja, Biavlerens Hovederhverv maa først og fremmest passes, det er derfor den sikre Indtægt skal komme, men sine Bier maa vi heller ikke forsømme; Biavleren bør derfor ikke holde flere Bifolk, end han har Tid til at passe ordenlig og Raad til at give tilstrækkelig Foder, naar et uheldig Hønningaar indtræffer, hellere 4 gode end 8 svage Bifolk i Viggaarden.

Opfinderen af Stader med bevægelige Tavler, Dr. Dzierzou har skrevet: „Det er ikke raadeligt alene at grunde sit Erhverv paa Biavl, saa at man vælger denne til sin udelukkende Næringsvej. Bierne ere netop helt og holdent afhængige af Vejrliget. Derfor indtræde, naar Vejret under

Hovedbrækket er vedvarende foligt, blæsende eller altfor vaadt, uheldige Vår, i hvilke Biavleren ikke alene kommer til at mangle sin Honninghøst, med oven i Købet maa bringe Ofre ved at opfodre sine Bisfamilier om Efteraaret, for at bringe dem gennem den forestaaende Vinter". Dzierzou omtaler desuden, hvilke Sorger og møjssommelige Arbejder, Bipesten og en for silbrig Kjenstels-udflugt kan bringe Biavleren. Men for den som vil søge Rekreation ved Biavlen er det godt at vide, at der ikke alene er „Guld og grønne Skove“ at vente, men ogsaa Skuffelser kan indfinde sig. Naar man vil skrive eller tale om Biavl, da bør det være saa vejledende som det er muligt derfor bør begge Sider trækkes frem.

Der kan nu stilles det Spørgsmaal: Hvem burde særlig besitte sig med Biavl som Sideerhverv? Dette Spørgsmaal kan jo være vanskeligt nok at besvare, efter som Biavlen drives til Nytte og Fornøjelse af Folk i alle Livsstillinger, men den Stand som trænger haardest til den Indtægt som Biavlen kan bringe, er uden Tvivl Landarbejderne, derfor bør Biavlen gøres saa tidsbesparende og letfattelig, som kan forenes med rationel Biavlsdrift.

Men det er som sagt ikke alene for den materielle Nytte som Biavlen bringer, at den fortjener at fremhæves, men den burde ogsaa være en kilde til usfyldig Fornøjelse og aandelig Opdragelse. Biavleren kan af Bisolket lære Orden, Flid og Sparommelighed, og den Enighed, som hersker i Bisamfundet, kunde tjene som Mønster for Menneskenes store og smaa Samfund.

Den vise Salomon siger: „Gaa til Myrerne og bliv vis“ Biavleren behøver kun med Eftertanke at betragte Biernes interessante Samfundsliv for at kunne lære at anerkende Naturens Storhed.

For Begyndere paa de jydske Eftertrækssegne.

Af J. K. K.

—:—
VIII.

Det lakker nu atter mod den kolde Vårslid, og Biernes Arbejde ude i Marken er afsluttet for iaar. Staderne maa nu være ordnede til Indvintning, er der Stader som man ikke er fuldstændig sikker paa har tilstrækkelig Forraad, kan man ogsaa fuldstændiggøre dette, ved at lægge en flad Randstake ovenpaa Tavlebærerne under

Pakningen. Det fejler sikkert ikke, at der iaar vil være mange Stader, hvor der mangler Forraad paa Grund af det daarligere Træk paa Lyngen, der er derfor særlig Grund til at være paapasselig desangaaende.

Naar snart Vejret begynder at blive koldt og raat, maa Vinterpakningen anbringes, og det er af største Bighed at Bierne har et lunt og tørt Vintersæde, især Fugtlighed taaler Bierne ikke, hvorfor Stadet maa være tæt, saa Fugtlighed og Sne ikke kan trænge ind gennem Tag og Sider, og Pakningen maa være porøs, saa at Dampene som Bierne afgive kunne undvige gennem denne, derfor bruges helst Lærredstæpper (2 a 3 Lag) over Kammerne om Vinteren, og ikke Voksbug, da dette er for tæt, saa der vil samle sig Fugtlighed under dette. Til Pakning i de hule Vægge bruges bedst smaat Hø, som stoppes fast sammen, da Gaffelse ikke er let at saa op igen af det svære Rum, saafremt Pakningen skal fornyes, hvad man ikke maa unblade dersom denne er bleven muggen eller fugtig, hvilket oftest hidrører fra at Ydervæggene er utætte. Det er nu ogsaa den belejlige Tid til at udbedre saadanne Smaasejl, ved at forhyne alle Sprækker og Revner med Kit, og derefter male Stadet, dersom det tiltrænges, mange Biavlere forsømme dette i altfor høj Grad, hvorfor deres Stader heller ikke vare mere end halvt saa længe, som de kunde have gjort, det betaler sig godt at male sine Stader hvert Vår, og det ser tillige godt ud. Til Pakning i det indvendige Rum af Staderne er smaaflaaren Gaffelse af Hø eller Byghalm derimod er godt og billigt Pakningsmateriale, hrormed hele det tomme Rum i Stadet fyldes, ovenover Kammerne kan dog ogsaa benyttes en Gaffelsepude, da Stadet saa er lettere at gøre rent om Foraaret. Dverpakningen kan ikke let blive for god, hvorfor man yderligere kan anbringe nogle tynde Brædder ovenpaa, hvorpaa anbringes et Par Mursten for at Gaffelsen kan blive godt sammentrykket. Derimod bør Bagpakningen ikke være altfor tæt. Mange Biavlere bruge endogsaa at løfte Indskuddet lidt op, inden denne anbringes, saa at der bliver en lille Abning forneden (ca. 1/2") derved fremfalder en svag Luftveksel ved Stadets Vund under Bilklyngen, der derved faar tilført frisk Luft, hvad Bierne ikke maa mangle, hvorfor Indgangen ogsaa Vinteren igennem maa holdes aaben i mindst 6" Længde.

Naar Bierne er saaledes omhyggeligt indvintrede, saa behøver man ikke at frygte for at et godt og kraftigt Bisolk skal gaa

tabt i Lobet af Vinteren paa Grund af Kulden, det sandsættes naturligtvis at Staderne staar paa en Plads, der er nogenlunde beskyttet mod Blæst og Sne. At overvintre Bier i Kældere eller paa Loster som nogle gøre er absolut uheldigt. I den egentlige Vintertid forlange Bierne kun No.

I de lange Vinterastener er der god Lejlighed for Begyndere, til at sætte sig ind i Biavlens Teori ved Læsning af Biavlskrifter, og for Husflidsmændene til at lave Stader m. m., dog vil jeg paa det bestemteste tilraade enhver, at saafremt han ikke er istand til at præstere noget virkelig godt paa dette Omraade, saa bør han hellere lade være, og købe sine Stader færdige af en dygtig Bistadefabrikant. Og brug kun eet Rammemaal til alle Staderne. Der findes jo et Utal af Rammemaal. DBF. har som bekendt anbefalet 3 Rammemaal, som derved er blevet de mest udbredte; af disse, anser jeg de to, nemlig 10×12 " og 12×12 " Rammerne, for at være de bedste, især den sidste for den mindre Biavler paa disse Egne, den tredje (Lavnormalrammen) har sikkert nogle Fordele for den professionelle og øvede Biavler, men har ogsaa Mangler, som nærmest giver sig tilkende hos den mindre øvede eller dygtige, men har man nu engang begyndt med dette Rammemaal, saa vil jeg dog ikke tilraade senere at anskaffe Stader med andre Rammemaal; thi derved gaar man glip af en af de største Fordele ved den bevægelige Tavlebygning, nemlig, at enhver Ramme kan anbringes paa hvilket Sted man onsker i ethvert Stade.

* * *

Idet jeg hermed slutter disse Artikler, som det har været mig en Glæde at skrive følger jeg Trang til, at rette en Tak til Redaktionen, for velvillig Optagelse af disse; og en Undskyldning over for Bladets Læsere. Det var oprindeligt min Hensigt at skrive disse Artikler noget mere udførligt end sket er, dels har den Tid, som jeg har kunnet ofre paa slikt i Sommerens Løb, ofte været for knap, og dels har jeg været bange for at lægge for stærkt Beslag paa Bladets Blads. Er der derfor nogen blandt Læserne, hvis Erfaringer og Anskuelser ikke stemmer overens med noget af mig i disse Artikler fremført, eller de synes at noget er ubeladt som burde være medtaget, saa vilde det glæde mig at se det fremført her i Bladet, jeg kan da naturligvis i Vinterens Løb saa Lejlighed til at komme nærmere ind paa enkelte Ting og Arbejder, vedrørende Biavlens paa disse Egne, som jeg nærer stor Interesse

for, da jeg er overbevist om, at denne rigtig drevet kunne blive en stor Hjælp i Kampen for Tilværelsen, og i det hele taget til at naa frem til bedre Raar, for Befolkningen paa disse, for er en stor Del magre og daarlige, men gode Biavlseque. En Sag vinder jo altid ved at blive belyst fra forskellige Sider, og da det mest er mine egne Erfaringer og Anskuelser, som jeg har fremsat, saa følger det vist næppe, at der er Biavlere, hvis Mening paa et eller andet Punkt er afvigende fra min, og her i Bladet er Stedet, hvor alt vedrørende Biavlens bør fremsæres, for at dette kan blive saa fyldigt og alsidigt som muligt, og derved bedre i Stand til at tjene sin Opgave, nemlig at fremme Biavlens her i Landet.

* * *

I dette Blads Nr. 7 har Hr. Th. Buchholz, Rødding i en Artikel beskyldt mig for, at jeg vil have Bladet skrevet „blot for Begyndere“, hvilket unægtelig forundrede mig en Del, da jeg aldrig har tænkt paa saadant, og endnu mindre skrevet det. Nej, jeg mener tværtimod, at der bør findes noget for alle, men jeg tror dog ganske vist, at det først og fremmest maa være Bladets Opgave, at vække Interesse for Biavlens hos den almindelige Befolkning paa Landet, og dertil er de mange udenlandske og videnskabelige Artikler aldeles ikke stiftede, hvor interessante de end kunne være. En isørigt bekendt dygtig Biavler mener jo at have opfundet en Metode, hvorefter der kan drives en lønnende Biavl, uden at der behøves nogen videre Interesse derfor, men det lader sig nu engang ikke gøre lige saa lidt med Biavl, som med ethvert andet Erhverv eller Arbejde, er der ingen Interesse, saa gaar det ikke. Og dernæst at bringe simple og praktiske, for enhver forståelig Bink og Anvisninger til at passe Bier, man behøver aldeles ikke at være nogen lærd Mand, for at kunne drive en lønnende Biavl. Jeg skal indrømme, at saadant kan være en noget fedelig Læsning for de mere fremskredne Biavlere, men det maa dog være de mindre fremskredne, der mest har Anvisning behov, og til disse nytter det virkelig ikke, at komme med indviklede Teorier, der forøvrigt ofte ere af saare liden praktisk Værdi. Men Hr. B. kan være ganske rolig, jeg har ikke det mindste imod at Bladet tillige bringer saadant af og til, og skal ikke nægte, at det kan være baade interessant og til Nytte for mange og for Biavlens i sin Helhed.

Fra Rusland.

Brev til Pastor F. Verftung.
(Sluttet.)

Paa en nogen anden Maade viser sig Udvalget af Folk med særlig rast og kraftig Foraarsudvikling. Da denne Egenstøb ikke har noget væsentlig Sammenhæng med de oven for skildrede, saa kunde blandt de godt overvintrede Folk, saa vel dem med hurtig som dem med langsom Udvikling vise sig at være udmærkede. Begge Arter, ville gennemsnitlig afgive lige mange Sværme, altsaa medvirke til Slægtens Forplantning; kun ville de første give tidlige Sværme — Slutningen af Maj — Begyndelsen af Juni og de andre senere Sværme — Slutningen af Juni, Begyndelsen af Juli. De tidlige Sværme, som falde før eller ved Begyndelsen af Hovedtrækket (dette varer hos os fra Begyndelsen af den hvide Kløvers (*Trifolium repens*) Blomstrings-tid til Høstten, altsaa fra Begyndelsen eller Midten af Juni til Begyndelsen eller Midten af Juli), bygge godt med Tavler, udvikle sig stærkt og hente megen Honning hjem, og staa altsaa fuldt rustede til Vinteren; de senere derimod, naar Hovedtrækket næsten er tilende; da vi i de fleste Egne — nogle smaa Hedeskræninger undtagne — kun have ringe Eftertræk (Vinden, som blomstrer i Midten af Juli, forekommer ikke her i vild Tilstand) og i Juli har vi ofte regnfuldt Vejr, samt i August allerede foligere Dage, saa bygge saadanne Sværme kun langsomt, udvikle sig ikke ordentligt, samle kun utilstrækkeligt Forraad og omkomme i Løbet af Vinteren eller næste Foraar, hvis de ikke blive fødrede. De ere jaaledes ikke de bedste Folk, for det første hvad deres Overvintningsdygtighed angaar, og for det andet ere de udelukkede fra Forplantning, da deres Efterkommere ikke have videre Udviklingsdygtighed i sig om Foraaret.

I ovenstaaende Fremstilling har jeg slet ikke taget Hensyn til Menneskenes Indgreb i og Indflydelse paa Biernes Nøgt og Pleje, og tror ogsaa at dette er det rigtige; thi den Tid i hvilken Bierne have været underkastet „Uvl“, resp. Pleje, er for kort til at kunne øve Indflydelse paa en Race, i Særdeleshed her i Rusland, hvor Massen af Biablerne (Bønderne) ogsaa nu saa godt som slet ikke gribe ind i Biernes Liv, og nøjes med at gemme deres Klodskuber om Efteraaret (i Midten af Oktober) og atter bringe dem frem paa Pladsen om Foraaret (Slutningen af April), ved Sværmetid at indfangne Sværmene og i Midten af

August at tage Honningen (men kun til Dels, hvorefter bliver der ikke her hos os i Norden, vel sagtens paa Grund af vore Biers ringe Sværmelyst). I det højeste kan man tilskrive den Omstændighed, at Bierne noget tidligere hjærnes og noget senere bringes ud i det fri, en Smule Indflydelse, men det virker ganske i samme Retning som vort Klima, d. v. s. vor lange Vinter, og forstærker højt den af vore Biers Natur stillede Forbring om at kunne holde meget længe ud uden Udslybning — forandrer altsaa intet i vor Races Udviklingsgang.

Til Slut maa jeg endnu tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Følgeslutninger og Vint for den praktiske Biavl, som kunne uddrages af ovenstaaende. For det første se vi hvor let vore Bier ere til at akklimatisere sig, og kunne derfor være berettigede til at drage den Slutning, at Bierne maa være meget „forædlingsdygtige“; vi tør derfor haabe ved rigtig „Opdræt“ at kunne frembringe en forædlet Race, der tilfredsstiller vore Ønsker, og det er mit Haab, at vi ved „kunstig Tillægsvalg“ kunne befæste og forædle dem, saa at vi kunne fremstaae en Race, som maatte være meget mere udbyttegivende end de nuværende. Det er at haabe, at de i Schweiz nu paabegyndte Opdrætningsforsøg ikke ville blive resultatløse. For det andet ser man af ovenstaaende Meddelelser, hvor værdifuld en hjemlig Race er, og hvor galt det er at indføre fremmede Racer, især fra Egne med afvigende Klima (selv om de hjemme ere rigtige gode). — Vil man forædle sine Bier, saa skal man gribe til „kunstig Tillægsavl“, og forsøge at naa til Maalet paa denne langsomme, men sikrere Vej. Men vil man alligevel, for hurtigere at naa til Maalet, indføre fremmede Bier som selvstændig Race eller til Krydsning, saa maa man kun vælge saadanne, som i Hovedtrækkene have Karakter fælles med de hjemlige Bier og kun adskille sig fra dem, ved at de ere „ædlere“, d. e. have de nyttige og værdifulde Egenstøbere, stærkere udviklede end den tilstedeværende Landrace.

St. Petersborg, Marts 1899.

Deres meget hengivne
F. E. Harnsen.

Biavlsudstillingen i Zoologisk Have.

Truds den korte Varsel blev det en smuk, alsidig og righoldig Biavlsudstilling, der under Ledelse af Bl. Roskilde Amt og

Ramjø-Tune Herreders B.F. blev afholdt i Zoologisk Have 15.—18. Septbr. Haven havde overladt Biavlerforeningerne sit store Udstillingstelt, hvori der fandtes Rum til Tombola og Bureau, langs Sivevæggene vare anbragte Borde, hvorpaa Honning, Voks, Mjød, Honningkager, Kunsttavler, Smaaredskaber m. m. havde Plads. Ogsaa Udslyngningsmaskinerne havde Plads i selve Udstillingsteltet. Ved Indgangen til Teltet var der opstillet en ret anseelig Række af Bihuse. Om Staderne maa det siges, at de alle vare gode Biholiger, men hos de fleste af dem fandt Dommerne dog en eller flere Fejl eller Mangler, som, hvis disse Fejl ikke havde været til Stede, havde gjort Staderne endnu mere fornuftsjenlige. Det synes nu at være en berettiget Fordring, at alle nye Biholiger ere forsynede med amerikanske Falske, som ere $\frac{1}{2}$ " brede, saa Bierne kan gaa omkring Tavlebørnernes Guder, hvorved Fastklining af Kammerne undgaaes. Tillige maa der fordras, at alle Stader ere forsynede med Zinktag, og at der er en $\frac{1}{4}$ " Afstand imellem Husets Vægge og Kammen samt imellem Kammerne i Magasinet og Kammerne i Hovedrummet, samt at Træet i Stedet vendes den rette Vej. Af Udslyngere var der udstillet 7, de fleste med Snortræk, og de synes alle at være gode Maskiner. Af Honning var udstillet mange Prøver, som næsten alle vare udmærkede, og der var kun et Par Prøver, som kunde siges at være mindre gode. Alt Bestyrelsen for Foreningerne havde fordret saa megen Honning fra hver enkelt Udstiller (10 Pd. for det første Bifolk og derefter 1 Pd. Honning for hvert befolket Stade), synes kun at have stræmet en enkelt Biavler fra at udstille. Der var 3 Udstillere, som var mødt med Honning i Delinger, hvoraf særlig maa fremhæves en Kasse med særdeles smukke Delingstavler, som var udstillet af Proprietær Lund, Carlshøj, Lyngby. Alt det udstillede Voks var fuldstændig rent, og kun nogle faa af Voksstykkerne vare noget mørke, hvilket formenes at hidrøre fra, at det var affmetet i Jærngryder eller var blevet for hurtigt affølet, saa at Blomstestøvet ikke havde faaet Tid til at sætte sig. Af Drifkevarer var der udstillet fra forskellige kendte Fabrikanter. Dommerne fandt dog, at de Udstillede Drifkevarer nok kunde være bedre, de fandt derfor ingen Grund til at uddele 1ste Præmie. 3 Husmødre havde udstillet Honningkager, som vare meget velsmagende. Kun en Udstiller havde mødt med Frugt fyldt i Honning, os forekom det at være særdeles velsmagende, men der er jo ingen Grund til at opmuntre til at anvende

Honning til Sultning. En Samling Forsendelsesbure til Dronninger vakte megen Opmærksomhed. Af store Udstillere bør nævnes Fabrikant P. A. E. Müller, København, Hr. Pedersen, Tved og Kobmand Alex. Rasmussen, Rallundborg. Paa Udstillingens sidste Dag afholdtes der efter Indbydelse af dette Blads Redaktør et Møde, hvor det bestemtes at stifte en Biavlerforening for København og Omegn. Omtrent 30 Biavlere indmeldte sig i den paatænkte Forening.

Udstillingen var vel ikke begunstiget af det bedste Vejr, men den var desuagtet godt besøgt, og om Søndagen var Teltet i flere Timer endog fyldt til Trængsel. Saavel Biavlerforeningerne, som Biavlerne skylder Zoologisk Have Tak for den Velvillighed og Støtte, den har vist Biavlsagen ved denne Udstilling, samt ved at give Foreningens Medlemmer gratis Udgang i Udstillingsdagene til den store og severdige Have.

Præmier tilkendtes følgende:

Gruppe I. Raafoster af Biavl.

Honning.

1. Præmie: Tomrer N. Beberjens, Hustru, Seengelsøe, Taastrup. Smeder F. Jensen, Romjømagle, Biby og Skovløber M. Jørgensen, Kungsted Skov, Hørsholm.

2. Præmie: Gæstgiver D. Hansen, Herthadalen, Vejre, Smeder B. Boesen, Vejle og Oluf Jensen, Maløse Nybro.

3. Præmie: C. Madsen, Befestgade, Nour-e, Gaardejer Jakob Olsen, Dristebrohus, Køge- og Proprietær Lund, Carlshøj, Lyngby.

Hædrende Omtale: Jakob Kristensen, Havrebjerg Møllegaard, Slagelse. Landpost F. P. Larsen, B. Høisinge og Baldemar Jørgensen, Kringelholt.

Voks.

1. Pr.: A. B. Olsen, Gaalsøe, Maalov og Skomagermester M. P. Kristensen, Sølystgade, Aarhus.

2. Pr.: Tomrer D. Hansen, Tune, Taastrup. Hædrende Omtale: Skovløber M. Jørgensen, Kungsted Skov, Hørsholm, Møllerhvend F. P. Olsens Hustru, Helsingø, Oluf Jensen, Maløse, Nybro, Gartner A. Larsen, Korbak, Frederikslund, Gartner Othaber, Hellerup og Gæstgiver D. Hansen, Herthadalen, Vejre.

Gruppe II. Fabrikat af Biavlsprodukter

Mjød.

1. Pr. uddeltes ikke.

2. Pr.: Fabrikant P. A. E. Müller, Graabrødretov 4, København og Gartner A. Larsen, Korbak, Frederikslund.

3. Pr.: Bi- og Havedyrker Joh. Chr. Jensen, Varmer, Ribe.

Honningkager.

1. Pr. uddeltes ikke.

2. Pr.: Fru Boesen, Vejle.

3. Pr.: Fru Betty Müller, København og K. Naling, Blongstrup, Grestedbro.

Kunsttavler.

1. Pr.: M. S. Kristensen, Rostilde.

2. Pr.: Smeder B. Boesen, Vejle.

Gruppe III. Hjælpenidter for Blavlere.

For en Samling Bihuse og Maskiner.

1. Pr.: Fabrikant K. Pedersen, Tved, Svendborg.

Bihuse.

1. Pr.: Tømrer B. Pedersen, Toldbodgade, Roskilde.

2. Pr.: Oluf Jensen, Naløse, Nybro.

3. Pr.: Tømrer N. Pedersen, Sengeløse, Taastrup.

Hædrende Omtale: Smeder B. Boesen, Vejle.

Maskiner.

1. Pr.: Smeder B. Boesen, Vejle.

2. Pr.: Tømrer N. Pedersen, Sengeløse, Taastrup.

Smaa redskaber.

Hædrende Omtale: Alex. Rasmussen, Kalundborg, Gartner N. Larsen, Nørhav, Frederiks-
lund og Gartner Olthaver, Vellerup.

Tømmere vare for Gruppe I. og II.:
Apoteker Augsburg, Roskilde, Proprietær
Hansen, Nymølle, Roskilde, Lærer B.
E. R. Smith, Bjergsted, Svebølle og
Gartner N. C. Andersen, Nyborg. For
Gruppe III.: Smeder J. Jensen, Ransø-
maale, Biby og Gaardejer Jakob Olsen,
Dristebrohus, Røge.

Ekko fra Staderne.

—:—

Blomberg Sverige.

Da jeg kom hjem fra Blavlskolen i Roskilde, længtes jeg meget efter at se hvorledes mine Bier havde det. Forinden jeg rejste til Skolen, havde jeg dannet 7 Afslæggere for Derved at forhindre den i at sværme i den Tid jeg var borte. Dog beklager jeg at dette udførtes saaledes at det ved Underjøgelsen viste sig at 4 af Staderne stode viseløse. Sagen var den at Dronningerne var løbet med, og altsaa Moderstaderne mangle Dronning. Jeg maatte saa forsøge mig paa Dronningeavl. At opflække Dronninger, mente jeg, maatte gaa forbygende let, jeg havde jo set hvor let det gik paa Blavlskolen.

Maas passende Tavler med Ug og smaa Larver bleve udtagne fra kraftige Bisfolk, og behandlede efter alle Kunstens Regler, og derefter indhængte paa passende Plads i Staderne, som derefter bleve pakkede godt til. Nogle Dage gik, og jeg længtes meget efter at se hvorledes det gik, godt eller daarligt. Længselen blev for stor, jeg aabnede Staderne for at se, og jeg fandt — ingen Dronningeceller. Saa aabnede jeg daarligt i Humør det 4de Stade, men Glæden blev stor, der fandtes 17 smukke Biserceller med Larver i, og pludselig var min Sorg forbi. Da Cellerne bleve modne

bleve de overførte til de Stader der manglede Dronninger, og dem jeg ikke havde Brug for lod jeg blive i Stadet, hvor de bleve odelagte af Bierne. Da Vejret har været gunstig, saa er alt nu i den bedste Orden. Honninghøsten har her, som i de fleste Egne af Sverige været god, og takket være de Kundskaber jeg har faaet paa Blavlskolen, har jeg været i Stand til at naa det bedste Resultat af mine Bier. Udbyttet af min Blavl for i Aar er saaledes: jeg udvintrede 10 Bisfolk, og af disse har jeg solgt Sværme for 100 Kr. Bigaarden er nu udvidet fra 10 til 21 Stader. Honninghøsten er 148 Pbd. Honning.

Det vil være morsomt at begynde et nyt Aarhundrede med sunde og kraftige Bisfolk.
Erik Dalstrøm.

Nordvendyskøl. 17. September.

Honninghøsten har her nærmest givet et Middeldudbytte. Sommertrækket gav trods Torken et forholdsvis godt Udbytte, men Eftertrækket paa Lyngen var daarligt, den vedvarende Tørke bevirkede at Blomstringen var meget svag og kortvarig, og Blæstvejr forhindrede Bierne i at flyve ud i flere Dage under det bedste Træk.

Jeg har et Gennemsnitsudbytte af ca. 40 Pbd. pr. Stade, og den i Aar kostede Honning er af en fortrinlig Kvalitet, men desuagtet er Honningprisen meget lav her i Aar, hvilket Blavlerne selv for en stor Del selv er Skyld i. Der er mange der næppe nok kan vente til Honningen bliver moden inden de udflynger denne og sælger den derpaa hurtigst muligt til Købmændene for 35 Ore pr. Pbd. som er en simpel Pris for smuk lys Honning.
F. R. R.

Merup, B. Steninge, 20. September.

Bort Honningudbytte beløber sig i Aar til 1730 Pbd. af 22 Familier, der omtrent har været benyttede udelukkende til Honning-
avl. Paa dette Antal Stader har vi nu i Esteraaret maattet opfodre ca. 150 Pbd. Randis, for at saa dem sat i Vinterstand. Resten af vore Bisfolk har vi anvendt til Dronningavl. Vor bedste Krydsningsfamilie gav et Overflud af 136 Pbd. Honning, samt afgav 5 forseglede Yngeltavler med Bier paa i Slutningen af Juni Maaned, men manglede saa 4 Pbd. Forraad til Vinteren. Bort bedste Wellsstade gav ca. 160 Pbd. Det har atter i Aar vist sig hos os, at vi kan opnaa et større Udbytte med mindre Arbejde af Enkeltstaderne end af Wellsstaderne. Den bedste af vore brune Familier gav os kun 55 Pbd. Honning, og manglede desuden en stor Del af Vinterforraadet. Vi har nu afskaffet alle vore brune Bier.
Brødr. Nielsen.

Fra Kredsjene.

Storehedinge Kreds har haft Biavlslærer Aug. Pedersen til at holde Møde i disse Dage. Søndag d. 17. Septbr. holdt han Foredrag, om Fodring og Indvintring i Gevno Forsamlingshus, og samme Dag over samme Emne i Magleby Forsamlingshus. Om Mandagen gav hun praktisk Vejledning i et Par Bigaarde og om Tirsdag Eftermiddag holdt han Foredrag om Biavl i Stevens Højskole ved et Husmandsmøde. Tilhørene vare meget glade ved de Oplysninger som Aug. Pedersen gav og jeg er forvisset om, at Modererne har givet et godt Udbytte, — her indtegnede 3 nye Medlemmer.

E. Sorenjen, Magleby.

Savnlige Vink.

Bejret (26 Septbr.) har i de sidst forløbne 14 Dage været meget ustabigt dog har der været ikke saa faa Dage, paa hvilket der har kunnet arbejdes hos Bierne. Den længe ventede Regen er endelig kommen, men da de fleste Planter for længe siden har a blomstret og det er nu langt hen paa Aaret vil det ikke forlænge Trakket.

Fodring. Det er i Reglen sikrest at afslutte Biernes Efteraarsfodring d. 1. Oktober eller dog i den første Uge af den Maaned. Det kan dog ikke godt undgaaes, at der paa denne Tid findes enkelte Familier rundt omkring i vore Bigaarde, der endnu mangle en Del af deres Vinterforraad. Dette gælder saaledes om svage Stader i Eftervæksestadiet og om sent udtrommede dødsdømte Bier eller om saadanne Familier, der nylig have faaet tilfald en Dronning. Det kan da ogsaa endnu i den første Halvdel af Oktober lade sig gøre at fodre Bierne med flydende Foder. Betingelsen for denne Slags Fodring er nemlig kun denne, at Bierne kunne flyve ud at rense sig uden altfor mange Dages Mellemrum. Efter vor Erfaring bør Foderet dog paa denne Aarstid ikke være saa tykflydende, som vi ofte have set det tilraadet; thi derved besværliggøres Rentningen af Foderet i høj Grad for Bierne, og man udsætter sig desuden for, at det i meget holdt Bejr stivner i Foderredskaberne. Vi anvende derfor omtrent samme Tilberedning til Efteraarsfoder som til Foraarsfoder, nemlig $1\frac{1}{2}$ Bøgl Vand til hvert Bd. Karbis. Men saadant Foder maa naturligvis ikke gives for langsomt om Efteraaret; thi derved vilde man fremskalde ny Angelanfæining og let saa faa vandholdende Foder i Tavlerne, at Bierne slet ikke vilde forjægle dem. Gives det derimod hurtigt (1—2 Bd. hver Nat) da frembringes en saa stærk Varme i Winterlejet, at baade Foderets Fordampning og Forsegling kan foregaa endnu paa denne sildige Aarstid. Det er dog en Selvfølge, at man ved denne sildige Fodring bør pakke Stadet omhyggelig, for at Varmen kan vedligeholdes i Biernes Klynge.

Pakning. Naar Familierne ere forjægnede med tilstrækkeligt Vinterforraad, er der nu ikke længere nogen Grund til at udsætte den egentlige Indvintring længere, da stærk Kulde ikke sjældent kan indtræffe hos os allerede i Oktober. Vi antage, at Pakningen i de hule Bægge allerede for længe siden er efterret og forøget eller fornyet. Nu bør man da særlig lægge Mærke til Pakninger foroven, som man ikke let kan gøre for lun. Det nemmeste Pakningsmiddel hertil er en Sæk halvt fyldt med Haffelse eller en omhyggelig stoppet Tæpperamme (se Ledetraad i Biavl S. 64). Benytter man Dækbrædder eller Winterlejet, da bør der ovenpaa disse lægges en 3—5" tyk Pakning af gamle Klæder, Tæpper eller Haffelse, der dækkes med nogle Brædder, hvorpaa der lægges Mursten for at faa Haffelsen godt sammentrykket. Bagved Indsudsåbren anbringes en Pakramme eller Haffelsepude; men vi ansæ det ikke for heldigt, at denne Del af Pakningen er altfor tæt. Efter vore Erfaringer bør der bestemt om Vinteren kunne foregaa en meget langsom Luftveksel fra Indgangen nedenunder Viskhyngen og ud bagved denne. Hos os har i ethvert Tilfælde denne Pakningsmaade givet den bedste Overvintring. Man maa dog ikke heraf slutte, at vi slet ikke tillægge denne Bagpakning Betydning. Vi anvende den i alle vore Stader, og vi skulle med Hensyn til Højtaderne bemærke, at der i disse ofte er kneben Plads mellem Glasdørene (Indsudsåbren og Bagdøren) til at indsætte en almindelig 3—4" tyk Pakramme eller Haffelpude. Hvis man af den Grund helt vilde undlade at pakke bagved disse Indsuds, da vilde man dog begaa en stor Fejl. Er Rummet mellem Indsudsåbren og Bagdøren end ikke mere end 1" eller endog saa $\frac{1}{2}$ ", har det dog stor Betydning at udfylde det med Pakning, der enten kan bestaa af en Haffelpude, et Tæppe eller flere Lag tykt Papir. Hvispapir kan endog ogsaa godt anvendes, naar det lægges i mange Lag (6—10).

Indgangen. Saa snart Biernes daglige Udflugter ophøre, hvilket dog oftest først sker i Novbr. Maaned, bør Indgangen aabnes i en Bredde af 6—10" (efter Familiens Styrke), hvis man i Efteraaret har indkrænket denne af Hensyn til Røveri. Saa snart Væ i Vigaarden, bør dog Stadernes Indgange indskrænkes noget. Er man udsat for Angreb af Mjæsler, da kan man omgive Indgangen og Flyvebrættet med et Stykke gammelt Fiskeet eller med et Jærtraadnet med 2 Raster paa hver Side.

Staderne bør staa fast og vedligeholdes med Maling og Ritning. Tagene bør være tætte og godt beklædte.

Brevkasse.

Tidskrift for Biavl udkommer som sædvanlig kun 1 Gang maanedlig (d. 1.) i Oktober—Marts.

De Kredsformænd, der endnu ikke har indsendt Skema over deres Kreds Medlemsantal, Poinningudbytte m. m., bedes snarest at indsende det i udfyldt Stand til DBF. Sekretær, Oversergent Hjerregaard, Fredericia.

Centralmødet. For at DBF.s Medlemmer med dette Nr. kunde faa Meddelelse om

hvad der blev besluttet paa Centralmødet i Svendborg, fremsættes i dette Nr. et forfattet Uddrag af Forhandlingerne. Det egentlige Referat af Mødet vil komme i efterfølgende Nr.
K e d.

Kundgørelser.

K e billigste, bedste og mest akkurate **Vi-**
boliger og **Udslyngere** samt de mest
brugte **Smaaredstaber**, **ægte Vibols-**
tabler haves al Tid paa Lager.
Illustreret Prisliste franko.
Eved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Dronninger faaes a 3 Kr. pr. Stk. hos
N. S. Kristensen, Himmelsøvej Roskilde.

Bistader.

Biavlernes Opmærksomhed henledes paa mine
nøjsagtige solide **Viboliger**, som jeg ved Specialitet-
Produktion ser mig istand til at levere til særdeles
billige Priser. Leveres franko paa Køberens
nærmeste Jernbanestation.

Strip efter Prisliste. Sendes franko.

Chr. F. Kjergaard, Sunds pr. Ferring.

For Biavlere.

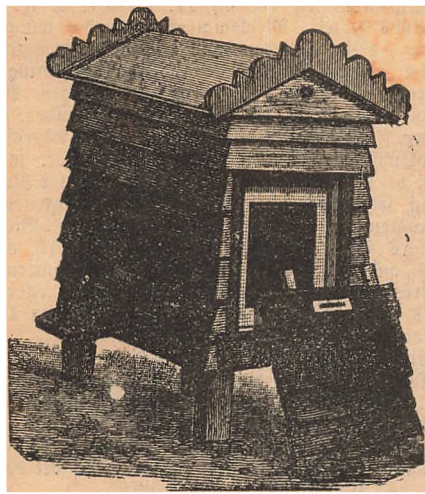
Da jeg bevislig importerer flere **Cykler** end
noget andet europæisk Firma, ser jeg mig i Stand
til at levere en bedre Cykle til en billigere Pris
end andre.

Zeus Nielsen,
Jernbanegade 6, København V.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bi-
bog anbefales.

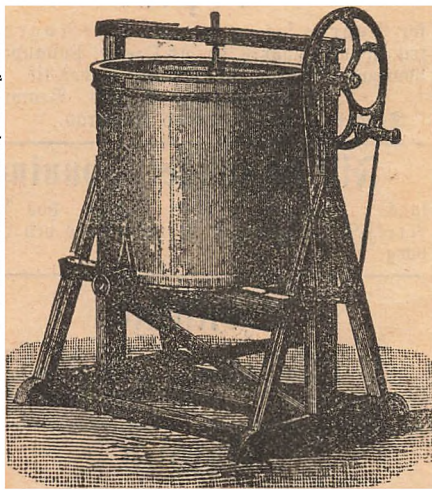
Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Alle Biavlere

bør skrive efter Vejle Biavlredskabs-
fabriks Prisliste, som indeholder alt til
Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

Allex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Breveglas i Trachylstre, pr. Stk. 15 Ø.
Prima afflebet Zinf-Dronninggitter pr. Kv. Fod
70 Ø.
Prima Paggitter, pr. Fod 90 Ø.
Erslevs fuldkomne Fodrer, 70 Ø.
Vipibe (Dronnings Model), 2 Kr.
Køerbs Fodrer, 60 Ø.
Vibegatter, 20 Ø.
Kugblæsere (tyst) med Spids 1,25
Spids dertil 0,10.
Haandrogere 2,30.
Bislør 19" højt 0,65.
Strallekurv (Wood's Model), 75 Ø.
Sparker, afrundede Blade 10", 75 Ø.
Sparker, 5" langt Blade, 45 Ø.
Tavlespore, 40 Ø.
Tavletraad, engelsk, fortinnet, pr. Fd. 0,70.
Porters Vitommer, 0,50.
Niens Vitommer, 0,40.
Loddefaude, dobbelt 1,00.
Vihandsker, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
Fin Vestanker, af Blik 22 Øre, af Gummi 1,00.
Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr.
40 Ø.
Dronningcellebeskyttere, 0,08.
Amerikanske Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk.
5 Kr.

Strallebakker til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 Ø.
Dronningbure, 30 Ø.
Hønningglæser, 80 Ø.
Amerikanske Zinkfæse, 30" lange, 0,22.
Galvaniserede Vihushængsler, pr. Par .10.
Engelske Hønninghouer, Patent, af fortinnet Jærn
1,00.
Udslyngningspande med Patent Hæner, 2,85.
Hønningsti til Spanden, 60 Ø.
Solbøksmelter, 16 x 17" indvendig, 3,00.
Winklers Damp-Voksenser, 30,00.
Kunsttavleformer af Kobber, pr. Kv. " 0,18.
Howard's Metalender, pr. Stk. 0,06.
Cylinder Udtæningsmaskine, 2 Tavler 12 x 12"
Snortrak, Solbøks Afstand 13 1/2, 22 Kr.
Porcellæns Rødeæg, pr. 100 Stk. 5,40.
Aluminiums Hønseringe, pr. 100 Stk. 0,60.
Hønningglas til Overbinding, 1 Fd. pr. 100 Stk.
9,50, pr. Stk. 10 Øre. 2 Fd. pr. 100 Stk.
14,50, pr. Stk. 15 Ø.
Vibots Hønningglas (rigtig Facon), 1 Fd. pr.
100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14 1/2. 2 Fd. pr.
100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
Pergamentspapir, 30" bredt, pr. H. 6,05 1/2.
Propper af prima Kork til Vibots Glas, 1 Fd.
pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Fd.
pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Den ny Overfodrer

faas hos undertegnede a 75 Ore pr. Stk. Med Forsendelsesporto 90 Ore.

Gartner **N. Larsen**, Nørhø, Frederikshund.
 Ved Bestillinger bedes Rammenaalet opgiivet.

Abbots Honningglas.

1 Pd. realiseres a 12 Ore, 2 Pd. a 18 Ore pr. Stk. Propper til do. a 3 Ore, P opper til do. a 5 Ore pr. Stk. Honningglas med S. ruelaag, 1 Pd. a 22 Ore, 2 Pd. a 32 Ore pr. Stk.

Chr. Riegels, Viborg.

Udslyngere.

Et Parti almindelige og tykke Udslyngere sælges inden Sæsonens Slutning meget billigt hos
Chr. Riegels, Viborg.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Brønninge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Fin udslyngt Honning

jaas i større og mindre Partier hos Brødr, Nielsen, Øllerup pr. B. Eskerninge ved Svendborg.

Honning.

Et Parti fin udslyngt Honning, brun og hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende ved Henvendelse til Konsul Helstrup, Thisted.

Tilbud

modtages paa hvid, gul og brun Honning i hele Produktioner. Embl. til Fyldning kan eventuel sendes til nærmeste Station hvis Producenten mangler saadan. De forn. Biavleres Honning Udsalg ved Jens Hansen, Blaagaardsgade 4. København N. Telf. 3244.

Ny Honningetiket.

Ny tidsvarende Tegning. Kan bestilles til den 8. Sepbr. Ngt Navn for hver 500 Stk. a 1/2 Ore pr. Stk. Prøver faas ved

Kristian Pedersen Tved, Svendborg.

Udtrømmede Bisfoll

forfatter jeg efter Bestilling i første Halvdel af Septbr. **S. Friberg, Tranbjerg.**

Prisen vil blive ca. 2 1/2 Kr.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Høyensgade 24, Kbhvn. Ø. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Ore Linien. Prøvenummer gratis.

Foreningsmeddelelser.

København og Omegns BF. Paa Mødet i Zoologisk Have den 18. Septbr. blev det vedtaget at oprette en Biavlerforening for København og Omegn, og at afholde et konstituerende Møde i „Gimle“ (Grundtvigsvej 14) Tirsdag 10. Oktober Kl. 6.

Dagsorden:

1. Vedtagelse af Love for Foreningen.
 2. Valg af Bestyrelse.
 3. Forslag til Virksomhedsplan.
- * Nye Medlemmer optages paa Mødet.

Biavlsubstillingen i Svendborg. Anmeldelsesblanketter til denne Udstilling kan faaes til den 7. Oktober ved Henvendelse til Vager Ringlarsen, Allsegade 59, Odense.

Holbæk Amt BF. holder Udstilling i Nykjøbing paa Sjælland den 10. og 11. Oktober d. N. i Bindeløvs Hotel. Medlemmerne anmodes om at udstille r. g. t. Anmeldelse om hvad der agtes udstillet sendes i et almindeligt Brev til Ordningsskomiteens Formand, Hjul- og Kvætmager W. Jensen i Nygaard pr. Nykjøbing. Sj. inden 1. Oktober. Brevet sendes under Adressen „Biavlsubstillingen i Nykjøbing paa Sj.“, saa betids at de kunne være paa Banegaarden i Nykjøbing senest den 9. Oktober om Morgenen, og Fragten maa være betalt. Levende Bier modtages ifke. Udstillingen aabnes Kl. 10, og holdes aaben til Kl. 10 Aften. Medlemmerne hava fri Adgang, de opgive blot deres Navn; ellers betales Entreen med 25 Ore for voksne, og 15 Ore for Børn for hvert Besøg.

En Tombola agtes oprettet.

Det udstillede maa mærkes tydeligt med Udstillernes Navn og ADr., og Kasserne indvendig ligeledes.

Hvis noget sættes bortsolgt af Komiteen, maa det opgives, og Prisen være angivet. Af det der sælges paa Udstillingenavares 5 pCt.

Den 10. Kl. 1 holdes Foredrag af N. S. Kristensen. Kl. 2 Generalforsamling, og Kl. 3 Bortlodning.

Bjergsted, d. 4. September 1899.

W. E. B. Smith.

Indhold af dette Nummer:

Biavl som Siderhverv, af G. Mathiesen...	282
Biavlsubstillingen i Zoologisk Have.....	285
Brevkasse.....	290
Centralmøde.....	275
Et's fra Staderne.....	287
Flytning af en hel Viggaard, af Lærer Holbech, Belle.....	280
For Begyndere paa de nyeste Efterkræsegne, af J. K. K.....	283
Fra Rusland.....	285
Fra Krebsene.....	288
Foreningsmeddelelser.....	290
Gavnlig Vint.....	288
Honningsalg, af Julius Jensen, Pøgholt....	281
Kundgørelser.....	288
Om at gøre Jagttagelser over Biplanterne, af Fern. Borries.....	276
Sukkerfodring af Bierne, af G. Mathiesen..	279

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned. den 1. og 16. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Hvidkløver.

(*Trifolium repens* L.)

Af alle de mange honningydende Planter, som vore smaa Venner Bierne besøger, for at samle Honning, er der ingen, som har saa stor en Betydning for Biaavlen, som Hvidkløveren. Som det er alle Biaavlere bekendt, findes den saavel vildtvoksende som dyrket, og den giver i et nogenlunde fugtigt Aar et betydeligt Hovedtræk, og for flere Egnes Vedkommende er det næsten den eneste Plante, der afgiver noget Hovedtræk for Bierne. Hvad der ogsaa

gør Hvidkløveren til en saa værdifuld Plante for Bierne, er dens lange Blomstringstid.

Hvidkløver Blomstens Bygning er væsentlig simplere end ved Lotus (læs „T. f. B.“ 1898, Side 65) og næsten saa enkelt, som den overhovedet forekommer ved de saakaldte Sommerfugleblomster. Støvkar

og Stempel ere indesluttede i Skibe, og ved Redtrykning af disse træde hine frem, men trække sig atter, naar Trykket ophører, tilbage i deres Skylster, som beskytter dem, saavel mod Vejrliget, som imod at Fluerne røver af Blomsterstøvet. Som hos alle honningholdige Sommerfugleblomster, bliver

Honningen affondret fra de udviklede Støvtraades Basis, der omfranses af Frugtknudens Basis, og kan kun naas gennem 2 Aabninger paa begge Sider af den øvre frie Støvtraads Basis. Insekterne maa derfor, for at faa fat i Honningen, stikke Hovedet ind under Fanen og have, naar de gøre dette, intet andet Holdepunkt end begge Blomstens Vinger.

Idet de klamre sig til disse og tvinge Hovedet ned under Fanen, trykke de denne opad, Vingerne og dermed Skibet nedad, saa at de blot liggende Rønsdele trykke mod det besøgende Insekts Underside; men saa snart Bienen trækker sig tilbage fra Blomsten vende

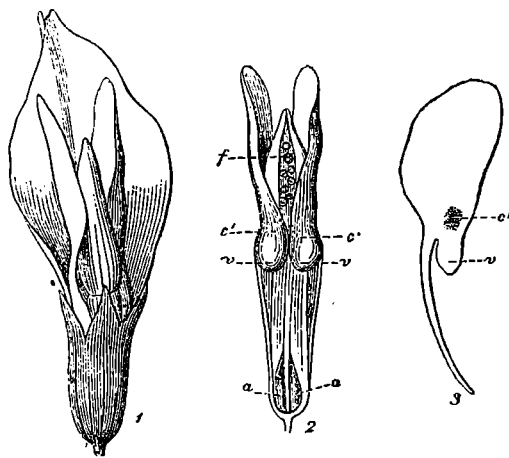

Fig. 36. Hvidkløver (*Trifolium repens* L.).

1. Blomsten set fra neden. 2. Den samme set fra oven efter fjernelse af Kalken og Fanen. 3. Højre Vinge set fra Undersiden. v. Blæreformig Ophøjelse paa Basis af den øverste Vingerand.

alle Dele af samme tilbage til deres tidligere Leje. Idet Vien gentager den samme Fremgangsmåde ved enhver følgende Blomst, bevirker den en regelmæssig Fremmedbestøvning, da den i enhver Blomst berører det over Støvdragerne ragende Nr med sin bestøvede Bug.

Ved Siden af disse Indretninger, som den hvide Kløver har tilfælles med mange andre Blomster, maa det fremhæves som Særegenheder for den:

1. De Gjendommeligheder, som udelukker visse forfænbalede Insekter.

2. Betingelserne for Vingernes og Skibenes Bevægelighed.

3. De Omstændigheder, som atter føre Blomsterdelene tilbage i deres Leje ved Trykrets Dphør:

1. Kalkrøret, som omslutter Blomsterbladens Stilk og derved sætter en Grændse for Fanens og Vingernes Bøjning, er her kun 3 mm. langt; derfor ere selv saa lidet udprægede Bier, som Andrena og Halictus ikke udelukkede fra at hente Honning i Hvidkløverblosten.

2. Vingerne ere sammenvoksede paa et Sted med Skibet, saa at begge kun samtidig kunne drejes opad og nedad; denne Drejning bliver mulig derved, at de bladformede Dele af Vinger og Skib sidde paa meget svage Stille, som for Størstedelen er fast sammenvoksede Støvtraade, med de aabne, spaltede Cylindere, men hvis forreste Ende dog er fri. Idet Vingerne rage rigelig over Skibet, virke de ved Drejning af det sidste som lange Vægtstænger. Samme Virkning har med Hensyn til Fanen den forreste Ende af samme.

3. Blomsterdelenes Tilbagevenden til deres tidligere Leje bevirkes, foruden af den Blomsterstilkens omsluttende Kalk, fornemligst af Fanen og Vingerne. Fanens kraftige brede Stilk omslutter nemlig, idet den bøjer sig nedad, de øvrige Blomsterblade og Rønsdele fuldstændig fra oven og fra Siderne og fører dem ved sin Elasticitet atter tilbage i deres Leje; at ogsaa den forreste Del af Rønsøjlen, og de den omsluttende Blomsterblade atter indtage deres tidligere Plads, bevirkes hovedsagelig ved Vingernes Basallapper, som omdannede til to elastiske Blærer ligge paa Oversiden af Rønsøjlen tæt ved Siden af hinanden.

Den hvide Kløver, er en af de første Sommerjuleblomster, paa hvilken Nødvendigheden af Insektbesøg til fuldstændig Frugtbarhed blev bevist. Darwin fandt nemlig ved at udelukke Insekterne ved Hjælp af et tæt Næt, at den hvide Kløver kun var en Tiendedel saa frugtbar som ved uhindret Insektbesøg.

Jordbærkløver (*Trifolium fragiferum* L.) stemmer overens i sin Blomsterindretning med repons, kun ere dens Blade langt mindre. Bøgerørret er knapt 2 mm. langt, og Vingerne ere bøjede ud ad. Der ses ofte Honningbier sidde sugende paa dens Blomster. Medens Honningbierne ellers holde sig strængt til samme Blomsterart, gaa de, hvor *T. fragiferum* og repons blomstre ved Siden af hinanden, uden Undtagelse fra den ene Arts Blomster til den andens.

Centralmødet.

Referat.

II.

3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Lærer N. Jensen, Vejringe, der fratraadte efter Tur og Fotograf H. A. Vorbeck, Hølstebro, der havde udmeldt sig af Bestyrelsen.

Bjerregaard oplyser at Grunden til at Lærer Rosenfjær ikke var til Stede ved Centralmødet i Dag, var den, at da ingen af de sædvanlige Dommere kunde komme til den Udstilling, som afholdtes i Græsted paa Sjælland, saa var Rosenfjær rejst derover for at være behjælpelig med Bedømmelsen og for at holde Foredrag paa Udstillingen.

Præsidenten: Vi er en Gang blevet enige om, at vi maa søge at faa de forskellige Landsdele repræsenteret i Bestyrelsen, ligesom de forskellige Amtsforeninger ere repræsenterede her i Centralmødet, og jeg vil derfor anbefale de Delegerede at tage Hensyn hertil. Da Vorbeck nu havde udmeldt sig af Bestyrelsen, har man ingen Repræsentant for Jylland, hvis man da ikke vil betragte mig som Repræsentant, hvad man da næsten ikke kan, da jeg er Repræsentant for hele Landet. Jeg vil derfor henlede Opmærksomheden paa, at vi savner en Repræsentant for N. Jylland.

Andersen foreslaar at genvalge Lærer Jensen, som nu har været i Bestyrelsen i mange Aar, og da vi skal holde os til Jylland ved Valget af det andet Bestyrelsesmedlem, foreslaar han Rosenfjær.

Badergaard anbefaler meget varmt Rosenfjær som en dygtig Mand, der ikke vil vige til Side for noget som han mener kan fremme Foreningens Vel.

Smith syntes ikke at Danmark er noget stort Land, han mente derfor ikke at

det har saa stor en Betydning fra hvilken Del af Landet man valgte Bestyrelsens Medlemmer, naar blot man valgte dygtige Mænd ind i Bestyrelsen. Han anbefalede at vælge Jensen, Badskjær.

Witch Lauriken mener at Lærer N. Jensen, Badskjær er en meget dygtig Biavler, og han vil anbefale ham til Pladsen som Bestyrelsesmedlem for N. Sjælland.

Houlinde mener ikke at Sjælland kan siges at være repræsenteret ved Falster, han mente, at Sjælland er saa stor en Landsdel, saa det maa have et Bestyrelsesmedlem.

Præsidenten gør opmærksom paa, at Sjælland nu intet Bestyrelsesmedlem har, derfor bør man søge at saa Sjælland repræsenteret i Bestyrelsen.

Boesen anbefalede at vælge Rosenkjær.

Windehulle anbefaler at vælge Jensen, Badskjær, da han nu har virket i 25 Aar i Vendsyssel som en dygtig og energisk Repræsentant i sin Forening. Han fortæner derfor ogsaa at blive valgt til Medlem af Bestyrelsen.

Schmidt: Jeg vil paastaa, at Rosenkjær er gammel nok til at være Medlem af Bestyrelsen.

Med skriftlig Afstemning genvalgte Lærer Jensen, Vejringe med 18 Stemmer Lærer Rosenkjær med 13 Stemmer. Lærer Jensen, Badskjær, fik 10 Stemmer.

Af de 2 nyvalgte Bestyrelsesmedlemmer fratræder den ene ved Lodtrækning næste Aar.

Et Forslag om at vælge en Suppleant til Bestyrelsen, kunde ikke vedtages, da det maatte betragtes som en Lovændring.

4. Valg af en Revisor. J. B. Schmidt, „Kronborg“, valgtes enstemmig til Revisor.

5. Valg af Dommere.

Præsidenten meddelte, at Landmandsforsamlingen i Odense havde valgt 3 Dommere til Biavlsubstillingen uden at henvende til DBF., sig og derefter sendt Meddelelse til Præsidenten om Valget. Præsidenten mente, at vi maa holde os til de paa Centralmødet valgte Dommere, som de nok kan benytte i Odense. Naar de selv allerede har valgt Dommere, uden at spørge DBF. til Raads, saa bør vi lade det Valg staa paa deres egen Ræppe.

Under sen foreslaar, at der til Odense, ligesom til Landmandsforamlingen i Randers, vælges 9 Dommere, som vistnok kan saa nok at bestille, der vil saa være 3 Dommere til hvert Hold, skulde der kun være 3 Dommere ialt, saa blev det et uoverkommeligt Arbejde.

Kristensen, jeg kan meddele, at i

Følge et i Gaar modtaget Svar fra Sekretariatet for „Foreningen for jydsk Landboforeninger“, vil der i Aaret 1900 intet stort Fællesdyrskue blive afholdt i Sjælland. Derfor kan vi ikke vente at komme til at deltage i nogen større Udstilling i Sjælland til næste Aar. Det maa jo anses for saare heldig for Biavlsagen, at DBF. bliver Deltager i de store Udstillinger, der besøges af mange Folk af alle Samfundslag, men det er ikke nok, at Biavlen er repræsenteret paa disse store Udstillinger, den bør ogsaa være repræsenteret paa en saadan Maade, saa det kan høve Biavlen for de Besøgende og paa en for Foreningen værdig Maade. For at dette kan blive Tilfældet ved Landmandsforamlingen i Odense, er det nødvendig at DBF. søger at skaffe et tilstrækkeligt Beløb til Præmier for Biavl. Det Beløb, der, i Følge Landmandsforamlingens Plan, er opført til Præmier for Biavl, skal ikke friste mange til at udstille, hele Summen er kun 200 Kr. + Medaljer. Pengebeløbet skal i Følge Planen uddeles i Opmuntringspræmier paa 40, 20 og 10 Kr., der kan altsaa blive 3 1. Præmier, 3 2. Præmier og 2 3. Pr., ialt 8 Præmier; til Sammenligning kan anføres, at en af vore 3 Fjerkræforeninger, som deltager i Landmandsforamlingen, raader over 30 Sølv-, 50 Broncemedaljer og 1500 Kr., samt 5 Sølvgenstande til Præmier. Ravnforeningen, som ikke nær tæller saa mange Medlemmer som DBF., faar 1000 Kr. til fri Raadighed mod at deltage i Landmandsforamlingen. For at sammenligne vor Stilling i dette Tilfælde med andre tidligere afholdte Biavlsubstillinger, vil jeg anføre, at vi ved Landmandsforamlingen i Randers raadede over 750 Kr. foruden Medaljer, deraf havde Landmandsforamlingen bidraget 375 Kr. og Medaljerne. Ved Jubilæumsfesten i Aarhus i 1897 gav man DBF. 500 Kr. + Medaljerne, og ved Gl. Roskilde Amt og Ramshøj-Tune Herreders BF. Udstilling i Zoologisk Have 15.—18. Septbr., afholdt Haven alle med Udstillingen og Indpattningen forbundne Udgifter, og gav 200 Kr. til Præmier, og de 2 Foreningers Medlemmer havde fri Afgang til Haven i de Dage Udstillingen varede. De vil heraf se, at det Præmiebeløb, der bydes Biavlen ved Landmandsforamlingen i Odense, ikke er nær saa stort, som det vi for har faaet ved de tidligere afholdte store Udstillinger.

Jeg tror ikke, at vi med saa lille et Præmiebeløb kan saa et saa stort Antal Udstillere, saa DBF. kan blive repræsenteret paa en værdig Maade paa Landmandsforamlingen i Odense. Jeg tror derfor,

at det er heldigt, at vi vælger et Udvalg, der træder i Forbindelse med Landmandsforsamlingens forberedende Komitee, for at søge at faa forhøjet Præmiebeløbet til mindst 600 Kr. + Medaljer, og at vore Dommere faar Ret til i Forbindelse med Komiteens Formand at uddele Præmierne i en ejter Forholdene mere passende Størrelse.

Witch Lauritz en sluttede sig væsenlig til K.s Tanke, men mente, at vi maa have et større Tilskud end f. Eks. Ravnævlerforeningen, han mente ikke at DBF. burde deltage, uden at den blev budt et passende Beløb, derfor vilde han ogsaa stemme for, at der valgtes et Udvalg til at forhandle med Udstillingen i Odense.

Kristensen: Grunden til de uheldige Forhold der f. T. er til Stede ved denne Udstilling maa vist søges deri, at den forberedende Komitee har forhandlet sammen med de lokale Biavlere eller den lokale Biavlerekreds istedet for at henvende sig til Bestyrelsen for DBF., saa tilstedeværende Forhold er opstaaet derved. Vælger vi et Udvalg til at forhandle med Komiteen saa er det at haabe at vi ogsaa kan opnaa saa gunstige Betingelser saa DBF. kan deltage i Landmandsforsamlingen.

Vicepræsidenten: Udstillingen har allerede ofret meget paa Biavlsubstillingen, idet der bygges et Hus til den, derfor vil jeg anbefale at Præsidenten vælges til at forhandle med Udstillingskomiteen.

Præsidenten mener ikke at et saadan Træskur kan koste Udstillingen ret stor en Sum, da Træderne atter tages tilbage af Bedkommende naar Udstillingen er forbi. Men at DBF. skal repræsenteres ved en enkelt Kreds kan jeg ikke slutte mig til.

Witch Lauritzen mener at da jaandanne Biavlsubstillinger har en stor Betydning for Landet, saa syntes han at der ogsaa kunde offers noget for at faa en god Udstilling, han vil derfor foreslaa at der vælges et Udvalg, der maa skaffe 1000 Kr.

Ladegaard slutter sig til B. L. Forslag. Da vi er forbigaaede, maa vi være berettiget til at fremkomme med vort Krav. Hvis ikke vore Fordringer bliver opfyldte, tror jeg vi helst maa blive hjemme.

Smith: Jeg foreslaar ogsaa at vi trækker os tilbage, hvis vi ikke kan opnaa bedre Billaar.

Andersen: Tor ikke anbefale at tage Munden for fuld, da Planen for Landmandsforjamlingen er lagt for længe siden, han foreslaar, at der bevilliges et Beløb fra DBF., og fordres til Gengæld, at Landmandsforjamlingen giver et Beløb af 500 Kr.

R. Jensen mener ikke, at det kan

betale sig at forlange for stort et Beløb, naar man til Gengæld selv skal arholde alle Udgifter til Bygning, Opsyn o. s. v., og tilmed, da det er en meget uheldig Tid paa Aaret for en Biavlsubstilling, saa tror han ikke, at der kommer saa meget til Udstillingen, saa at man har Brug for 1000 Kr. til Præmier, han mener, at 500 Kr. kan være nok.

Præsidenten mener, at man heller maa prøve sig frem, om vi kan deltage i Udstillingen, saa er det tidsnok at give Forslag som man kan vente vil kunne gennemføres. I Odense kan man fremføre, at DBF. er en Forening for hele Danmark og ikke en lokal Kreds, saa kan det godt være, at der ved en fornuftig Forhandling kan opnaas gode Betingelser, men jeg synes at vi helst maa lade Landmandsforjamlingen overtage Udstillingsudgifterne.

Houliind mener, at vi ikke maa være for hidtsige, ganste vist skal DBF. ikke nedværdige sig til at gaa med uden at faa noget mere, men noget bestemt Beløb vil han ikke foreslaa. Han foreslaar at vælge Vicepræsidenten og H. J. Hansen til at forhandle med Udstillingskomiteen. Han syntes, at de lokale Biavlere optraadte, som om de ikke vare under DBF., og derfor arbejdede paa egen Haand.

Kristensen har fremført dette Forslag for at faa en stor og syldig Udstilling, og dette kan vi ikke saa, uden at vi har en passende Sum til Præmier. At det er paa en uheldig Tid af Aaret at Landmandsforjamlingen holdes, er ikke noget nyt. Saavel Landmandsmøderne, som de jydsk Landbosforeningers store Dyreskuer afholdes altid paa den Tid af Aaret.

Vicepræsidenten tror ligesom R., at Tilfidsættelsen er sket ved at Komiteen har henvendt sig til de lokale Biavlere i Stedet for til DBF., derfor mener han, at det vil være upraktisk at stille saa store Fordringer, enten maa vi tage imod et passende Tilskud eller vi maa blive borte, men bliver vi borte, saa vil Udstillingen blive en Fiasko, som vil sætte det i Folk, at Biavlsagen ikke er, det den virkelig er. Han vil derfor foreslaa, at vi lader Præsidenten forhandle med Komiteen, og selv give ca. 100 a 150 Kr. til Hjælp til Præmier, saa vi kan have ca. 500 Kr. til Præmier, da mener han, at vi nok kan klare os.

Andersen mener ikke, at det er heldigt at gaa for vidt. Med Hensyn til at danne et Udvalg, er det vel ikke Skikken at foreslaa sig selv, men han havde allerede talt med Landmandsforjamlingens Sekretær om denne Sag, og kunde han gavne noget, saa gjorde han det. Han foreslog, at Præsidenten

overtog det Hverv at forhandle med Udstillingskomiteen.

Vicepræsidenten foreslog at vælge Andersen ind i Udvalget, han har lokal Bekendtskab i Odense. Lad os derfor vælge Andersen og Præsidenten.

N. Jensen mente ogsaa, at DBF. bør sørge for at komme med, da Foreningen altid havde været med ved de tidligere afholdte Landmandsforsamlinger og foreslaar at vælge Præsidenten, Vicepræsidenten og Andersen, da han antager at disse Mænd nok skal saa ordnet denne Sag. Han mente at Foreningen ikke maa knibe for meget paa Pengene til Hjælp til Landmandsforsamlingen.

Ladegaard fastholder at Præmiebeløbet mindst maa blive 1000 Kr. Naar han stemte for et Udvalg er det i Sagens Natur, at det maa have frie Hænder til at forhandle, men det maa sørge for at vi faar mindst 1000 Kr.

Witch Laurigen foreslaar at DBF. forlanger ca. 1000 Kr. af Landmandsforsamlingen.

N. Pederjen ønsker ogsaa 1000 Kr. imod at DBF. give 200 Kr. Et Udvalg, bestaaende af Præsidenten, Vicepræsidenten og N. E. Andersen valgtes enstemmig til at forhandle med Landmandsforsamlingen.

Præsidenten foreslog, at der gives Udvalget frie Hænder, saa at det uden at være bunden maatte søge at opnaa saa meget som mulig, samt tilbyde at DBF. ydede et mindre Beløb til Hjælp. Vedtoges med 24 Stemmer for og 2 stemte imod.

Et Forslag om, at der skulde vælges 9 Dommere fik 12 Stemmer. 12 stemte for at der i Lighed med de 2 sidste Aar kun skulde vælges 6 Dommere.

Kristensen foreslog, at der vælges 6 Dommere og 3 Suppleanter, og hvis Udstillingen bliver meget fyldig, kan de jo benyttes alle 9, i modsat Tilfælde nøjes vi med 6 som i de senere Aar.

Witch Laurigen mener at der kan ses og læres en Del ved saadan en Udstilling, saa der kunde læres meget ved, at være Dommer, han foreslog derfor at Dommernes blev valgt noget spredt.

N. Jensen mener at man altid for har valgt de fæste Biavlslærere som Dommere, og vil derfor ogsaa anbefale, at der nu tænkes paa de 2 for et Aar siden valgte Biavlslærere.

Kristensen slutter sig til N. Jensens Forslag, da det har sin store Betydning for Biavlsagen, at Biavlslærerne ere Dommere ved vore store Udstillinger.

Til Dommere valgtes Grønning med 25 Stemmer, Kristensen 23, N. E. Andersen 22, Smith 20, Aug. Pederjen 19 og

Haulind 17 Stemmer. Som Suppleanter valgtes Haagenjen 16. P. Christensen 15, Joseffen 12 Stemmer. (Fortætttes.)

Dronningskifte.

Af Peder Hansen, Espe.

I enhver Anvisning til at drive rationel Biavl hedder det jo, at vi skal sørge for altid at have unge kraftige Dronninger i vore Stader, og endda er der vist kun saa som i Praksis overholder et virkeligt planmæssigt Dronningskifte. Men naar Teori og Praksis kommer saa langt fra hinanden, saa maa der jo være en Fejl paa en af Siderne, enten maa Teorien stille for store Fordringer, eller ogsaa Praksis maa være meget daarlig. Jeg tror nu at det første er Tilfældet her, for Erfaringen viser, at naar vi iøvrigt kan skaffe vore Bier gode Betingelser, saa kan de give et ganske godt Udbytte uden kunstig Dronningskifte. Og at forny sine Dronninger regelmæssigt hver andet Aar, bliver jo ikke saa lille en Udgift. Køber vi dem, koster de mindst 2½ Kr. Stk. foruden Portoen, og vi kan vist ikke selv frembringe dem billigere, naar vi skal være sikker paa at saa nogle. Noget andet er det, naar vi ved at benytte tilfældige Omstændigheder, f. Eks. naar et Stade har sværmet eller skiftet Dronning, derved kan vi undertiden komme nemt til nogle Dronninger, men skal vi anvende et eller flere Stader til det Brug, saa blive de dyre. Regner vi saa dertil Arbejdet med at borttage Dronningen fra en Familie, der staar i fuld Kraft, den Forstyrrelse det gør Bierne og Risikoen for at Dronningen gaar tabt, saa tror jeg nok, at et planmæssigt Dronningskifte kan sættes til en aarlig Udgift af 2 Kr. pr. Stade. Det er jo heller ikke saa meget i Forhold til den Forstel, der kan være paa Udbyttet af gode og daarlige Stader. Men hvad der er sparet er fortjent. Og det kan spares, for Dronningskifte er noget der hører til Biernes Natur, noget som de altsaa baade kan og vil besørge selv, naar bare vi ikke forhindrer dem i det, saa skifter de selv Dronning, vist meget oftere end de fleste Biavlere aner. Naar der i vore stærke Stader bliver bygget Dronningsceller i Sværmetiden, saa betyder det heldigvis ikke altid at de vil sværme, men kun at de vil skifte Dronning. Og det forhindrer vi ikke blot ved at tage Dronningscellerne

væk, vi kan ogsaa forhindre det ved at give Bierne stor Plads. For i Biernes Bolig skal baade Yngellejet og Forraads- tablerne være saaledes, at de danne et Hele der ikke maa være større end at Bierne kan fylde det og føle sig som Herre over Stillingen. Men giver vi dem for mange Tavler, og det kommer vi jo let til hos mindre stærke Familier, saa naar de aldrig til at føle dem saa kraftige, at de tør indlade dem paa at stifte Dronning, det bliver stadig udsat til Familien tilsidst sygner helt hen. Det er i hvert Fald meget sjældent at se en Familie, der har for stor Plads, stifte Dronning, selv om de trænger nok saa haardt til det. Hvis kunstig Dronningstifte var nødvendig, saa kunde Kubebiaul jo heller ikke bestaa, og dog ser vi, at hvor der er gode Betingelser for Biaul, da trives Bierne udmærket i Kuberne, selv om det stadig er Forsværmene der bruges til at staa over, altsaa de gamle Dronninger der saa Lov til at leve. Det er først ved Menneffets Indgriben i Biernes Virksomhed, at Historien om en daarlig Dronning er kommen, men denne Indgriben fører jo ogsaa lidt til, at Bierne faar altfor stor Plads og derved bliver hindret i deres naturlige Udvikling, saa naar der siges, at vi har daarlige Stader fordi vi har daarlige Dronninger, er det ofte en Forveksling af Aarsag og Virkning, saa det mere passende burde hedde: Vi har daarlige Dronninger, fordi vi holder daarlige Bjofk.

Jeg er kommen til denne Opfattelse ved at lægge Mærke til Stader, der har kunnet holde sig kraftige i mange Aar, altsaa i flere Dronningers Regeringsalder, uden at der er gjort noget særligt for dem. Og ligeledes ved at se hvor ofte en Forsværm stifter Dronning. Saa snart de har faaet deres Tavler fyldt, bygger de næsten altid Dronningceller, selv om der ikke nær er Bier nok til at de kan tænke paa at sværme til den Tid. Derfor tror jeg, at naar vi isvrigt sørger for at vore Bier har det godt, altid har Forraad nok, gode Tavler og ikke for stor Plads, samt at de ikke faar Lov til at standse Yngelansætningen for tidlig om Efteraaret, saa kan vi for det meste spare Udgiften til kunstig Fornyelse af Dronningen. Saa kan der jo nok indtræffe Tilfælde, hvor en Dronning gaar tabt eller maa fornyes, men dertil kan, som jeg antydede før, enhver øvet Biauler skaffe sig nogle, enten fra sine egne Bier eller ved at købe smaa Sværme. Saadan en lille Familie bliver slet ikke saa dyr, selv om den ogsaa skal gemmes Vinteren over. Og saa har vi den at bruge hvor

der er Trang til den, og resiterer ikke at komme til at bytte Dronningen med en der ikke er bedre end den vi fjerner.

Hvad jeg her har fremsat, vil jeg ikke give ud for at være usejlbart, men det er nu min Opfattelse, og jeg fremsætter den her, fordi jeg gjerne vil have andre Biaulere, der er klogere end jeg, til at sige deres Mening om den. Og jeg indser ogsaa nok, at Spørgsmaalet er lidt vanskeligt. Der er vel kun saa her i Landet, der fører regelmæssigt Dronningstifte, og det er vel netop dem, der i andre Henseender passer deres Bier mønsterværdigt, saa det er jo ikke saa let for dem at afgøre om det er det ene eller det andet deres gode Resultat skyldes, men det kunde dog alligevel være, at en Forhandling om Spørgsmaalet kan give noget Udbytte.

En Dronnings Parringsudflugt.

Af Politibetjent N. P. Hansen,
Fredensborg.

Idet jeg hermed meddeler „T. f. B.“ nogle af mine Oplevelser paa Biaulens Omraade, vil jeg med det samme bemærke, at jeg optegner Datoen for hvad jeg foretager mig med Bierne, eller hvad jeg iagttager ved dem udover det almindelige Arbejde i Traktiden. Dette er let gjort, jeg gør det paa den Maade, at jeg paa et Stykke hvidt Pap (et stort Vælaag eller lignende) inddeler et Antal \square , 5 a 6 Tommer store, og giver hver Familie en saadan \square eller Konto, naar dette eller disse Papskykker hænger i Bihuset, er Optegnelserne ingen Ulejlighed.

Den 19. April i Aar fandt jeg ved Udvintringen 2 dronningløse Familier, men da de vare temmelig kraftige, bestemte jeg mig til at forsøge at lade dem oplække Dronninger selv efter Anvisningen i „Gavn- lige Vint“.

Den 7. Maj gav jeg disse Familier hver en Table med \mathcal{W} og smaa Larver af mine bedste Familier, i Tavlerne var ogsaa lidt Dronebygning belagt med \mathcal{W} (jeg skal her bemærke, at jeg, saavidt muligt, altid har en Table med lidt Dronebygning i Vinterlejet). I hver af Tavlerne star jeg under en Række \mathcal{W} et Hul, 2 a 3 Tommer bredt og 1 a 1½ Tomme højt. Ved disse Familier, der har Nr. 6 og Nr. 23, har jeg gjort følgende Optegnelser:

Nr. 6. 7. Maj 99 givet 1 Table med 1/2 Eg og smaa Larver. 14. Maj fandtes en Dronningcelle med en stor Larve. 18. Maj denne Celle opreven, samme Dag givet 1 Table med smaa Larver og mange 1/2 Eg. 28. Maj set en forseglet Dronningcelle. 9. Juni ikke 1/2 Eg, samme Dag givet 1 Table med smaa Larver og 1/2 Eg. 15. Juni set 5 forseglede Dronningceller. 22. Juni en ny udloben Dronning. 27. Juni set Dronningen komme hjem fra Parringsudflugt. 2. Juli set 1/2 Eg.

Nr. 23. 7. Maj 99 givet 1 Table med smaa Larver og 1/2 Eg. 14. Maj set 2 Dronningceller, en forseglet, en med stor Larve. 9. Juni 1/2 Eg i 2 Tavler.

Ved Nr. 23 bemærkede jeg ikke noget særligt, derimod ved Nr. 6. Da en anden Biavler her paa Egnen trængte til en ny Dronning og gerne vilde have en Dronningcelle, meddelte jeg ham den 15. Juni, at der nu var 5 forseglede Dronningceller, saa han maatte beløbe sig paa at tage imod en senest d. 22. Juni. Denne Dag ved Middagstid saa jeg til dem, og de 5 Dronningceller sad der endnu ubeskadigede, hen imod Aften kom nævnte Biavler for at afhente Cellen, og da vi tog Tavlen op for at udføre den, saa vi en udloben Dronning gaa paa Tavlen. Da det derefter var stille og varmt Vejrs hver Dag, passede jeg paa, naar min Tid tillod det, for om muligt at observere noget ved den ny Dronnings Parringsudflugt, men da jeg ikke til den 27. Juni havde mærket noget, antog jeg, at den var foregaaet, da jeg syntes Bierne blev mere slittige og kom raak hjem med Blomsterstøv, endstøndt jeg ikke kunde finde 1/2 Eg, men den 27., da jeg ca. Kl. 1 1/2 tilfældig gik forbi Flyvehullet, saa jeg usædvanlig mange Bier, vel 30 a 40 Stk. staa paa Flyvebrættet og bruse stærkt med Bingerne (denne Familie sidder i den halbrunde Pavillon, hvor der kun er ca. 15 Tommer mellem Flyvehullerne, der var stærkt Træk, og mange unge Bier fra Nabofamilierne holdt Forspil, saa Færdjelen var livlig, omtrent som naar et Par Familier spærmer paa engang), hvorfor jeg standsede, og saa da Dronningen flyve foran Flyvehullet, men kun 6 a 8 Tommer over Jorden, den fløj omtrent ene og meget langsomt fra den ene Side til den anden, med de røde Ben hængende ret ned og skinnende i Solen, da jeg gerne vilde have, at min Kone, der interesserede sig meget for Bierne og deres Liv, skulde se det, raabte jeg paa hende, men hun, der var befastiget inde i Huset, kunde ikke høre det, heller ikke kunde min Nabo, der arbejdede lidt derfra i sit Værksted, høre det, og jeg turde ikke forlade Stedet for ikke at tabe

Dronningen af Tjeshyn, jeg lagde mig nu ned paa Knæ foran Flyvehullet med Ansigtet hjærnet kun ca. 1 Alen fra det, og vedblev at holde Øje med Dronningen, som jeg let kunde følge, den hævede sig nu straaet opad tilvenstre og blandede sig mellem Nabofamiliens trækkende Bier, og vedblev at hæve sig opad, og da den var kommen 4 a 5 Al. til Vejrs, forsvandt den for mig mellem de andre Bier. Jeg blev lidt ked over, at jeg havde forstyrret Dronningen i at gaa ind i Stedet, og var ved at hjærne mig, da jeg pludselig atter saa den komme fra højre Side og standsede spævendt foran Flyvehullet og i Højde med dette. Den holdt sig nu i denne Højde, og fløj fra den ene Side til den anden, stadig langsomt nærmende og hjærnende sig fra Flyvehullet, undertiden tæt ved mit Ansigt, som jeg holdt ganske stille, men derefter blandede den sig atter mellem Nabobierne og fløj til Vejrs, saa jeg ikke kunde se den, men den kom kort efter tilbage og fløj frem og tilbage foran Flyvehullet. Dette gentog sig 5 a 6 Gange, medens flere og flere af Stadets Bier stillede sig op paa Flyvebrættet og brusede med Bingerne. Endelig satte Dronningen sig paa Bæggen, ca. 2 Tommer over Flyvehullet, og pubse og pillede sig baade med Forben og Bagben. Her sad den vel saa meget som 1/2 Minut, hvorefter den ganske langsomt trøb ned mod Flyvehullet og ind ad dette med Ryggen nedad, og jeg drog et Lettelsens Suk. Det hele havde vel vareet 6 a 8 Minutter, idet det nok varede mindst 1 Minut hver Gang den var forsvunden for mig. Kort efter at Dronningen var krobren ind i Stedet forlod de fleste brusende Bier Flyvebrættet, jeg gør mig den Tanke, at de stod der for at vejlede Dronningen til det rette Flyvehul. Den 2. Juli var et større Stykke Table belagt med 1/2 Eg.

For ældre Biavlere har dette vel ikke nogen videre Interesse eller er maaske ikke noget nyt, men Begyndere kan det maaske interessere. Selve Parringen saa jeg jo ikke noget til, om den var foregaaet, da jeg første Gang saa Dronningen ved Jorden, eller om den muligvis foregik, medens den var oppe i Luften og uhyllig for mig, ved jeg ikke. Dronerne havde selvfølgelig travlt, men det har de jo haft næsten hver Dag i denne varme Sommer, og jeg tror ogsaa, at der er foregaaet mange Dronningsstifter i Aar, da der ved det afsluttende Efterblik fandtes Dronningceller fra i Aar i omtrent alle Familierne.

Den første Drone saa jeg i Aar den 19. Maj paa Flyvebrættet ved en Krainersfamilie, som jeg modtog d. 14. April.

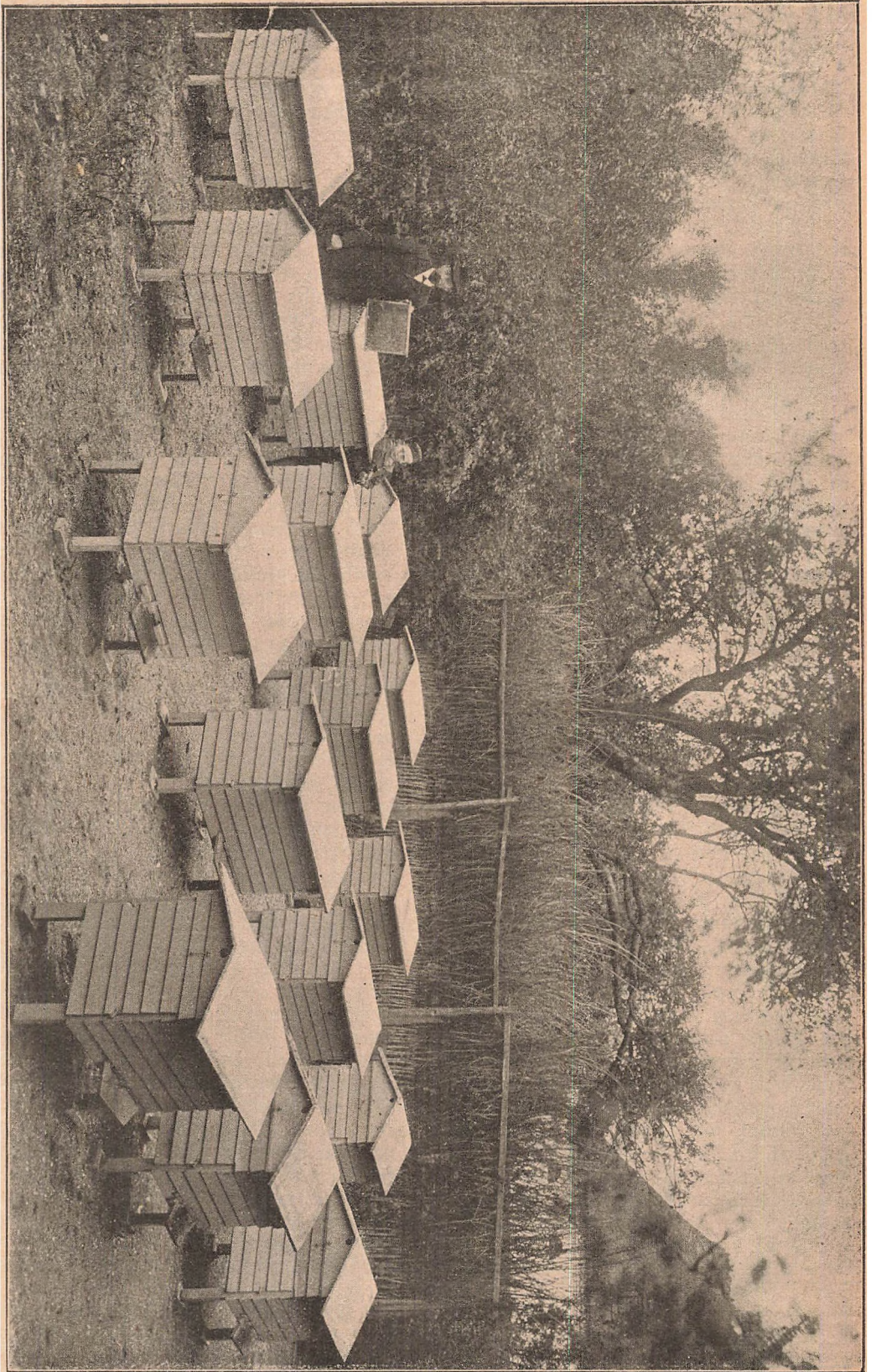

Fig. 37. Ønarbejer Jakob Diiens Wigaard.

Danske Bigaarde.

—:—

III.

Som de fleste af „L. f. B.“ Læsere vil erindre, er Gaardejer Jakob Olsen, Driftsbrohus ved Røge, en af de faa Biavlere her i Landet, der med særlig Forkærlighed har kostet sig over at drive Biavl efter Wells-Metode. Denne Maade at drive Biavl paa, har ogsaa givet ham et større Udbytte pr. Folk, end han samtidig har opnaaet ved at drive Biavl i Stader til et Folk.

Jakob Olsen skriver:

Min Bigaard er paa alle Sider omgivet af en Hæk af Sneber, der er omtrent 3 Alen i Højde. Paa Steder hvor denne ikke er tilstrækkelig tæt, understøttes den af et Risværde. En saadan Hæk er ganske fortrinlig, den afgiver hele Aaret et godt Lø for Staderne, og da den blomstrer en lang Tid af Sommeren, er der ogsaa en Del Træk for Bierne i deres Nærhed, der vel egentlig ikke har direkte Indvirkning paa det aarlige Udbytte, men det er og meget sandsynligt, at Ingeledsvissingen fremkendes noget derved, da man i Almindelighed kan høre Biernes Summen i saadant Blus, selv om Vejret paa Grund af Storm eller mindre Regnbyger forhindrer dem i at søge Blomster, som er mere fjænt beliggende. Bladsen, hvorpaa Staderne ere opstillede, er belagt med temmelig stenet Græs. Staderne staa paa en firkantet Plads i fire Rækker med en indbyrdes Afstand af henved tre Alen. At anbringe dem paa den Maade er vel ikke meget almindelig, da man som Regel benytter en lige Linie eller Halvcirkel at opstille dem paa, idet man gør ælbende, at Dronningen eller Biernes Fejlslydning derved for en Del forebygges, og desuden støtter man sig dertil, at Arbejdet, og i det hele taget af Færdjel bag ved Staderne, gaar lettere og mere ugenert for sig. Med Hensyn til det første, da har jeg ikke mærket nogen Ulempe, det hører til en Undtagelse, at en Dronning har taet Fejl af sit Stade under Befrugtningsudflugterne, og selv om Arbejdsbierne skulde gøre det, tillægger jeg ingen Betydning, men betragter det tværtimod ved flere Lejligheder som en Fordel af stor Værdi, f. Eks. ved Dannelse af Kunstværme. Det sidste Punkt derimod kan det jo være for en Begynder kan have sin Berettigelse, dog har man altid den Udvej at kunne bruge Sløret, naar man finder Biernes Flugt for stærk ved de forskellige Arbejder. Afstanden mellem Staderne og en Hæk omkring

disse af ikke for ringe Højde, er sikkert Ting, som for en Del bestemmer den Retning Bierne flyde fra og til deres Holiq. Alle Staderne ere dobbelte efter Wells-metoden, hvor Bisolkene kun er adskilte i Ingeledsvissens Midte ved et $\frac{1}{8}$ " tykt aennemhullet Bræt. Flyvehullerne er paa Stadernes Bredside, et paa hver af disse modsat det tunde Indstid. De vende enten mod Vest eller Øst. Tagene er kun fæstet til Sidevæggene ved de i „L. f. B.“ tidligere omtalte Gaffelhængsler, hvorved man bliver i Stand til at kunde lukke op mod Biernes Flugtlinie fra det Folk man vil behandle, og kan staa temmelig ugenert ved Enden af Holiqen. Jeg har selv forarbejdet alle mine Stader og kun benyttet Truastader, idet jeg byggede det første i 1885 efter Tegning i „L. f. B.“ af Fotograf N. H. Borbeck, Holstebro. Det var et Dobbeltstade, til Højnormalmaalet. Efter i nogle Aar at have brugt dette Rammemaal (til jeg havde 11 Bisamilier derpaa), aik jeg over til Lavnormalmaalet og har siden 1891 alene brugt den Stadesform, indtil da jeg 1897 begyndte Forsøg med mit ny Rammemaal, der udbendig maaler 14" i Bredde og 12" i Højde.

Af de 30 Familier som i Efteraaret ere indvandrede, ere de 26 paa dette Maal medens de 4 endnu i Vinter bor paa Lavnormalmaalet. Den ene Halvdel af Staderne er nu, hvor der i Ingeledsvissens er Plads til 14 Rammer til hvert Bisolk. Resten af Staderne kan kun optage 2 Gange 10 Rammer og er oprindelig Lavnormalstader, men ved at forhøje Indræggen $3\frac{1}{2}$ " har de kunde bruges til mit Rammemaal. Fra de første Aar jeg har drevet Biavl savnes Regnskab over Udbyttet, derimod habes et saadant over de sidste Aar. Heraf fremgaar det, at Honningudbyttet i den Tid til sammen har været omtrent fem Tusinde Pund, og Bisamiliernes Antal varieret mellem 10 og 22. Det vil altsaa ses, at det aarlige Udbytte pr. Stade ikke bliver meget stort, men naar der taes i Betragtning, at der er foretaget adskillige Forsøg i den Arrække, som jo i Almindelighed er paa Befrugtning af Honningudbyttet, samt at Formeringen i de fleste Aar er foretaget ved Hjælp af Kunstværme, og man samtidig lægger Mærke til de mange mindre heldige Aar, der har været for Biavl i den omhandlede Tid her paa denne Egn, saa maas det vistnok kunde regnes, at det ikke kommer til at se saa helt daarligt ud endda. Der har nemlig kun været to Aar, som fortjener at kaldes gode, men syv mindre gode og to meget slette.

Om at gøre Jagttagelser over Biplanterne.

Af Herm. Borries.

(Sluttet.)

For at vise, hvor forskellig Foraarsblomstringen kan være, hidsetter jeg Udviklingen i et tidligt og et sent Foraar.

1885.

- 5. Marts: Vintergæk, Hassel.
- 13. Marts: Rød El, Krokus.
- 15. Marts: De første Humler.
- 22. Marts: Hestehov begynder.
Kornelfirtebjær.
- 3. April: Blaa Anemone.
Følgeb.
- 9. April: Hvid Anemone begynder.
- 14. April: Bidje Pil.

1889.

- 14. April: Vintergæk.
Hassel begynder.
- 19. April: Den første Humler.
- 20. April: Blaa Anemone, Følgeb.
- 28. April: Hvid Anemone begynder.
Bidje Pil.

Hvad der i 1885 blomstrede fra 5. Marts til 14. April, udfoldede sig i Mar 1889 paa de 14 Dage fra den 14. til 28. April. Bidje Pilen kan begynde at blomstre først i April og sidst i April. Først med Stikkelsbærbusken faa vi større Regelmæssighed; den begynder kun sjældent sidst i April, i Beglen i de første Dage af Maj og kun i usædvanlig sene Foraar noget ind i Maj. Fra da af følge Planterne temmelig regelmæssigt i deres Blomstring.

Da der ved Landbohøjskolen, iagttages de fleste Træer og Buske, trænge vi mest til Jagttagelse over Urterne, navnlig følgende: Blaaber, Raps, Algertaal, Riddike, Hvidklover, Kornblomst, Grønkaal, Dskunge, Slangehoved, Hindbær, Fodernikke, hvid Stenkløver, Løge Stenkløver, Reseda, Boghvede, Gederams, Hedelyng, Mark-Rødtop, St. Hansurt.

2. Blomsternes Værdi.

Medens vi med Henhyn til Blomstringen faa, at vi uden store Vanskeligheder kunde naa et paalideligt Resultat, faa svigler os her ethvert sikkert Grundlag. Vi har ingen bestemt Maalestok for, hvad Bierne kunne faa ud af en Plante og Værdiangivelsen ville derfor altid komme til at bero paa et rent personligt Skøn, som vi i det følgende skulle faa at se.

Bortset fra Slæbebovset, der spiller en saa ringe Rolle, yde Planterne Blomstestøv og Honning, som vi derfor her alene

holde os til, Blomsterne loffe jo ved Hjælp af Honningen Insekterne til for Bestøvningens Skyld og de Blomster, som have Honning, have ogsaa et fugtigt, klæbrigt Blomstestøv, der lettest hænger fast ved Insekterne; dette er det bedste for Bierne. Blomster uden Honning ere jævvanlig Bindbestøvere og have derfor et tort letflyvende Støv, som har ringere Værdi for Bierne. Altsaa ere Honningblomsterne, der baade give Honning og Støv, i det hele de bedste, Støvblomsterne, der kun give Støv, ere nærmest af Værdi om Foraaret. Den tredje Grube dannes af de værdiløse, som intet yde Bierne.

Biplanternes absolute Værdi. For at bestemme denne maatte vi bestemme Honningmængden og Støvrigdommen i hver Blomst, et yderst vanskeligt og besværligt Arbejde! Nogle enkelte Forsøg ere gjorte med at udfinde den Honningmængde, en Plante udsender. Saaledes opslugede en fransk Botaniker, Bonnier med en Pipette (d. v. s. et tyndt Glasrør med en yderst fin Kanal, udvendig forsynet med Streger, som angive, hvormange Kubikmillimeter, det tilsvarende Stykke af Kanalen rummer) Honningen af forskellige Blomsters Kronrør. Blomsterne tømtes 3 Gange daglig og hver Gang aflæstes Honningmængden paa Mærkerne paa Røret, og noteredes. Disse Forsøg viste, at Honningafgivningen staar i nøjeste Forhold til Luftens Fugtighedsgrad og Barmegrad og Mængden var derfor forskellig hos samme Plante fra den ene Dag til den anden. Men Honningmængden viste sig ogsaa forskellig hos samme Planteart, naar den voksede under forskellige Forhold, m. H. t. Jordbunden, Høiden over Havet osv. Vi ved nu, at en bestemt Plante affunderer snart mere, snart mindre Honning, alt efter de ydre Forhold, nemlig efter:

- 1) Den geografiske Beliggenhed: Honningmængden synes at tiltage, jo længere man kommer mod Nord.
- 2) Høiden over Havet: En Plante giver mere Honning paa Bjergene end nede i Dalene og paa Sletlandet.
- 3) Jordbunden: Det er en bekendt Sag, at Boghveden, Rapsen og Esparsetten kun udsender Honning paa kalkholdig Jordbund. I en Egn af Østergj var Esparsetten et Hovedtræk, i en anden nærliggende Egn kunde man slet ikke forstaa dette, da den der intet gav Bierne at samle. Forskellen viste sig at ligge i Jordbundens Beskaffenhed. Denne spiller vistnok i det hele en langt større Rolle end man f. T. ved af.

- 4) Regnmængden: I tørt Vejr kunne Planterne ikke undvære det Vand Bøvene indeholde og Honningen tørrer derfor ind, d. v. s. Honningaffondringen ophører, hvilket f. Eks. er Tilfældet med Lyngen, som af den Grund ofte „skaar fejl.“
- 5) Lysen: Skyggeplanter, som vore Skovbundsplanter, have i Reglen ingen Honning. I Skoven giver ikke en Gang Lyngen nogen Honning.
- 6) Luftens Fugtighedsgrad. Jo større Fugtighed, desto rigeligere Honning.
- 7) Luftens Varmegrad. Varmen fremmer til en vis Grad Honningaffondringen, men standser den, naar Medbøren tager af.

Altsaa have saavel Eggen, som Aaret og Vejrlyget i Træktiden en Indflydelse paa, hvor megen Honning en Plante affondrer. Vi kunne med andre Ord ikke bestemme en Plantes absolute Honningsværdi, fordi den ingen saadan har. Nord-Amerikas Biplanter ere væsentlig de samme som vore, dog udsøndre de derovre en ganske anderledes stor Mængde Honning end hos os.

Derfor kan man dog godt opstille Beregninger, som f. Eks.: at der skal 3 Millioner Kløverblomster for at give Nektar til 1 Pd. Honning, o. s. v. og, hvor i en isoleret Egn Bierne have en bestemt Mark, en Vindeallee osv. at trække paa, kan man gøre et Overflag over, hvormegen Honning Bierne have faaet af saa og saa stort et Areal eller saa og saa mange Træer. Saaledes udregnede Root, at 5000 af hans „Edderkopplanter“ (Cloomer pungens) der voksede paa en knap 1/2 Land, hver Morgen gav 20 Potter Nektar eller 4 Potter moden Honning. Den blomstrede i 3 Maanedg; det bliver, det daarlige Vejr fraregnet, maaske 240 Potter Honning, til Værdi 224 Kroner.

Biplanternes relative Værdi. Vi maa da se at faa et Udtryk for Værdien af Planterne i Forhold til hverandre. Det er netop denne Bestemmelsesmaade, Bierne selv anvende og de have saaledes allerede vist os Vejen. I en Narrække igennem har jeg fulgt Biernes Arbejde i Blomsterne og derved set, at Bierne inddele Blomsterne i forskellige Rangklasser og besøge dem derefter; Bierne udb vælge til enhver Tid og paa ethvert Sted de Blomster, som i det hele taget give dem det største Udbytte. Naar et vist Træk skaar fejl, flybe Bierne paa andre Blomster af ringere Værdi og saaledes nedester, alt efter Tid og Sted. Da i 1877 Kløveren slog fejl i Hornslet, var Fodervikken imod Sædbane en stærk

søgt Honningplante. Hasfelen og Ellen søges som udmærkede Støvplanter, men saasnart Bierne kunne finde Protus, Jølsod, Anemoner o. a. forlade de dem; de tage kun til Takke med dem, fordi de i de Aar, hvor Foraaret kommer sent, længe ere de eneste Støvplanter. Planter, som besøges det ene Aar, forsvaaes et andet, naar der findes noget bedre. Det vi altsaa maa gøre, er at følge Biernes Flugt paa Planterne og inddele dem i Klasser derefter. Vi kunne med Zarthmann hertil passende anvende Tal, nemlig 0—10. 0 betegner værdiløs, 10 fortrinlig og de mellemlyggende en jævnt stigende Skala. At en saadan Angivelse kommer til at afhænge af Jagttagerens Skøn og at dens Værdi væsentlig beror paa hans Kundskaber, sunde Omdømme, større eller mindre Erfaring osv. er en Selvfølge, — foruden af de ovenomttatte stedlige Forhold. Man maa ikke blive forundret over, at finde saa mange besynderlige Angivelser om Biplanternes Værdi i Bibøger — thi de skrives i Stuen efter et Skøn, som ofte har en lidt vel mangelfuld Erfaring til Grundlag.

Bien lærer os endvidere, at den overalt foretrækker de Planter, som forekomme i stor Mængde. Det er let forklarligt, da Arbejdet med Indsamlingen derved bliver mere ensartet og gaar lettere fra Haanden. Den hyppigere Forekomst er saaledes et af de vigtigste Fortrin for en Biplante. Det er af denne Grund, at Frugttræerne, Boghveden og Lyngen ere saa fortrinlige Honningplanter, ja at alle vore egentlige Træk slyldes Økonomiplanter og „Ukrudtsplanter“ i videre Forstand, men ikke fordi disse Planter i hver enkelt Blomst udsøndre den største Mængde Honning.

Brunrøden (*Scrophularia nodosa*) er et træffende Eksempel paa, hvor lidt Bien agter Honningmængden hos en sjældent forekommende Plante. Honningen affondres i usædvanlig stor Mængde i Blomsten, men man ser dog kun sjældent Bierne suge paa den, hvorimod Gedehansene, som allerede paavist af Herm. Müller, ere stærke efter den, ja omsværme den ofte. Men — som man har gjort mig opmærksom paa — saasnart man dyrker Planten, saa „hænge Bierne maasjevis i den“.

Deraf, at Bierne ikke besøge en vis Plantes Blomster, kunne vi altsaa ikke slutte, at denne Plante intet yder Bierne, men blot, at den under de forhaandenværende Omstændigheder er mindre værdifuld for dem end andre. Under andre Forhold kan den samme Plante vise sig at være en udmærket Biplante. Det bliver altsaa ikke nok for os blot at følge Bierne under deres

Arbejde; vi maa gøre Forsøg med forskellige Planter for at lære deres Ydelser at kende. I Nord-Amerika, hvor man lægger en saa stor Vægt paa Plantning og Saaning for Bierne, gøres der Forsøg med og dyrkes ikke saa „vilde“ Planter alene for Honningens Skyld. En tilfældig Jagttagelse har været Skyld i, at Planter der voksede i affides Egne af Landet nu blive dyrkede maaskevis og spredte over hele Nord-Amerika.

Bien lærer os endelig, at der er visse Honningplanter, som ere aldeles værdiløse for den. Grunden hertil maa først og fremmest søges i selve Blomstens Bygning. Blomsterne have indrettet sig paa Besøg af forskellige Slags Insekter og Bien spiller paa ingen Maade den Rolle ved Bestøvningen i Naturen, som Biavleren er vant til at forestille sig. Insekterne ere jo overordentlig talrige og mange elske Honningen. Saaledes ere Blomsterne da tilpassede til mange Slags Insekter. Vi have Fve-Blomster, Vi-Blomster, Humlebi-Blomster, Sommerfugle-Blomster osv. Snart er Honningen aaben at komme til, for de kortsnablede Fluer osv., snart mere eller mindre skjult i en „Spore“, et dybt Krorror, osv., saa at kun Insekter med en Snabel af en vis Længde kunde naa den. Biens Snabel er 10 mm. lang og den er derved henvist til en bestemt, rigtigvis forholdsvis betydelig Skare Blomster. Humlebiernes Snabel er indtil 24 mm., derfor kan den naa Honningen i Rødkløverens og mange andre Planters Blomster, som have langt Krorror eller lang Spore. Natsummerfugle have endnu længere Snabel og naa Honningen hos den slyngende Gedeblad, Pragtstjærnerne osv., ude i den dybe Blomst. Paa Madagascar findes en Plante med en, henimod en Fod, dyb Blomst; den bestøves af en Sommerfugl med en Snabel af tilsvarende Længde; hvis denne Sommerfugl uddøde, vilde Planten ikke kunne sætte Frø. I Kaplandet staar en Flue med en Snabel af flere Tommers Længde i samme Forhold til en *Gladiolus*-Art. — Der er ogsaa særegne Indretninger, f. Eks. Puffen i Lovemulers Blomst, som forhindrer Bien i at komme ind til dens Honning. Altjaa er Antallet af de Honningplanter, Bien kan besøge, ogsaa begrænset. Af Danmarks ca. 1300 Blomsterplanter besøger Bien maaske kun 600 med nogen Fordel af Betydning. Af disse er maaske f. Eks. 5 fortrinlige, 10 meget gode, 20 ret gode, 40 gode, 80 mindre gode, 160 middelmaadige og 320 tavelige.

Foruden ved Blomstens Bygning ere

adskillige Planter værdiløse for Bierne ved enten ikke at affordre Honning eller byde for lidt af dette og Stovet, ved at have en ubehagelig Lugt eller ved at være for sjældne osv.

De Hensyn, hvorefter vi bedømme Biplanternes Værdi ere da følgende:

1. Maaskevis Forekomst. 2. Honning og Størrigdom og 3. lang Blomstringstid.

Bipest.

Af N. Nielsen, Ollerup.

Mac. Evøys Metode, der hidtil har vist sig som den heldigste Fremgangsmaade at følge ved Helbredelsen af Bipest, bestaar jo som bekendt i, at Bierne om Aftenen efter endt Flugt bliver rystede af de syge Tavler ned i deres egne Stader, hvor de forsynes med Rammer med Kunsttavleledere til at bygge paa i 4 Dage, og hvis Trækket er mindre stærkt, bliver de fodrede. Efter de 4 Dages Forløb skal Bierne om Aftenen rystes af de paa Lederne byggede Tavler og gives saa hele Kunsttavler i Stedet. Fodringen fortsættes, hvis Trækket ikke er godt. Alle de smittede Tavler smeltes straks til Voks, og Rammerne brændes.

Det er hele Fremgangsmaaden, og den er simpel nok. Men da jeg ved, at adskillige Biavlere ikke har den rette Forstaelse af, hvordan det kan være, at Bipest kan helbredes paa denne simple Maade, saa vil jeg her straks søge at give en Forklaring over, hvad jeg mener, der er Aarsagen til, at en Bifamilie helbredes, naar denne Metode benyttes.

Aarsagen til Helbredelsen tror jeg ikke ligger i, at Bierne fortærer eller bliver skilt af med al den smittede Honning ved at bygge paa Lederne; thi det kan enhver let overbevise sig om, at de i Almindelighed ikke gør. Derimod tror jeg, at den virkelige Grund til Helbredelsen er den, at Honningen, Bierne fylder sig med, naar de rystes af de smittede Tavler, gennemgaar en Slags Fordøjelsesproces i den Tid, de bygger paa Lederne og Kunsttavlerne, som er saa odelæggende for de deri værende Bipestsporer og Baciller, at de taber deres Virkekræfter, inden Bierne naar at saa Yngel i de ny Tavler, der er gammel nok til at lade sig smitte, Forholder det sig ikke saaledes, saa er jeg i Tvivl om, at det er muligt til at forklare mig Aarsagen til Sygdommens Helbredelse; thi ved Biernes Afrykning af

de syge Tavler fylder de sig grundigt med smittet Honning.

Denne opbevarer de i deres Honningsætte, indtil de faar bygget Tavler paa Lederne til at affætte den i. En Del af denne smittede Honning bliver ganske vist brugt til Frembringelse af Bøfs, mens Byggearbejdet paa Lederne varer; men det vil dog ikke undgaas, at noget af den bliver blandet med Honningen, der samles ind fra Marken, eller Foderet, der gives Bierne, og paa den Maade komme i de ny Tavler. Naar nu Bierne skal flyttes fra de Tavler, de har bygget paa Lederne, og over paa Kunsttavlerne, saa er det tydeligt, at en Del af dem atter vil fylde sig med Honning, der indeholder Sporer, om end ikke saa mange som den, de fyldte sig med ved den første Omflytning; men der vil dog sagtens, selv om ogsaa en Del af denne Honning bliver forteret i den Tid Kunsttavlerne udbygges, kunne blive nok tilbage til at frembringe Sygdommen igen paa et senere Stadium.

En anden Aarsag til, at Sygdommen helbredes, kan tænkes. Det er saaledes ikke usandsynligt at antage, at Bipestsporerne udklækkes til Baciller ved denne Behandling (Mac Evoy's), og at disse ikke ret længe kan opholde Livet i Honningen; i hvert Fald er det ikke mere usandsynligt, end det er at formode, at det kan lade sig gøre at faa Sporerne i smittet Honning udklækkede til Baciller ved at opvarme den til Røgning gentagne Gange. Hvilken af ovennævnte Antagelser der er den rigtige, gør mindre til Sagen; thi i begge Tilfælde gælder det om, at der er saa megen Virksomhed i de behandlede Bifamilier som mulig i den Tid, de sidder paa Lederne, og straks efter, at de komme over paa Kunsttavlerne, og derfor er det, at jeg anser det for at være nødvendigt at fodre i den Tid, Bierne sidder paa Lederne for at bygge, hvis der ikke er nogenlunde godt Træk.

Desinfektion af de smittede Stader anser jeg for at være unødvendigt, hvad der er heldigt, da det letter Arbejdet ved Behandlingen meget. Enhver maa jo ogsaa let selv kunne indse, at det er unyttigt at foretage nogen Desinfektion eller Røgning af Staderne, da det jo er umuligt at komme til at give Bierne en lignende Behandling, og at disse kan være oversaaede med Sporer og Baciller baade udbvendig og indvendig, og noget der følger af sig selv, af den Grund, at de arbejder meget med de raadne Yngelrester, der findes i Cellerne, og deri er det jo netop, at Sporerne særlig har deres Tilholdssted. Hvis der findes Smuld paa Bunden af

Staderne, bør det dog udrenjes. Bliver der spildt Honning i Staderne ved Udtagelsen af de angrebne Tavler, afvaskes den med Vand. Kammerne kan godt benyttes igen, dersom det foretrakkes fremfor at anskaffe ny. De renjes ved først at skolde dem i kogende Vand, hvorved Honningen, der findes paa dem, og Bøfsket gaar af. Derefter nedsænkes de i en stærk, kogende Sodaopløsning i nogle Minutter, hvorefter de lægges til Tørring i Solen i et Par Dage og er saa atter brugbare. Har man kun saa Stader, saa vil jeg anbefale at brænde de gamle Kammer og anskaffe ny i Stedet; de gamle faar nemlig et grimt Udseende ved Røgningen og bliver let vindstøvede og lirkeløje. Bøfsdugen til at dække over Kammerne med kan godt benyttes igen uden Rensning og Pakningen i Staderne ogsaa, naar der blot ikke er spildt Honning paa den; er der det, maa den afvaskes og Pakningen tørres, før den benyttes. Man bør i det hele taget tænke sig lidt om ved Behandlingen af Peststader og sørge for, at Bierne ikke kan komme til at faa fat i smittet Honning, efter at de er bleven sat paa Lederne. Den mindste Draabe af smittet Honning, efter at Bierne har faaet Kunsttavler, er nok til at frembringe Sygdommen igen. Gennem Honningen er det, at Smitten spredes, det bør man altid huske paa.

Ved al Behandling af de syge Familier bør det nøje paases, at Bierne fra de sunde Stader ikke komme til at stjæle af den smittede Honning. Det er en stor Fejl ved Erslevs Skrift om Peste, at der deri ikke er omtalt, at de pestsyge Bifamilier ikke maa behandles paa den Tid af Dagen, da Bierne flyver. Jeg anser dette for et Bevis for, at Erslev ikke havde nogen praktisk Erfaring med Henjyn til Pestens Behandling; havde han haft det, vilde han nok have omtalt dette Punkt, som jeg anser for at være af temmelig stor Bigtighed, noget nøjere. Har man Bier i sin Bigaard, der er modtagelige for Sygdommen, saa vil den spredes, dersom ikke den aller største Forsigtighed iagttages. Al Behandling af de syge Stader maa derfor helst udføres om Aftenen, efter at Biernes Flugt helt er ophørt. Luk Indgangene paa de nærstaende Stader, der indeholder sunde Bifolk, naar syge Familier skal fratages den smittede Tavlebygning og sættes paa Ledere og ligeledes, naar de skal flyttes fra Lederne og over paa Kunsttavler; thi ved Afrydningen eller Afbørstningen af Tavlerne er der mange Bier, der flyver op, og har de ikke været ube før, bliver de let forvildede og søger ind til Nabostaderne,

hvor de kan bringe Sygdommen med sig, da de som oftest er mere eller mindre fyldte med smittet Honning. Denne Fare udsætter man sig ikke for, naar Indgangene til de sunde Stader lukkes.

Efter min Formening findes der mere end en Slags Vipeft her i Landet, derfor er det ikke nemt at opgive bestemte Kendetegn paa denne Sygdom. Den Pest, der har været her paa denne Egn, angreb i Begyndelsen mest den aabne Yngel og efter en Tids Forløb ogsaa noget af den forseglede; men det var først efter at Sygdommen havde været i et Stade i en Tid af ca. 3—4 Uger, at den saa meget omtalte lysebrune slimede raadne Masse kunde findes i enkelte af de forseglede Yngelceller. Det første Kendetegn paa denne Sygdom er i Reglen, at der i enkelte af Yngelcellerne findes Larver, der ligger i omvendt Stilling med Ryggen ud ad, i andre Celler kan der ligge en hvid eller gulagtig Nest af en død Larve, lige i Begyndelsen, et Stade bliver smittet, medens der endnu kan findes en 3—4 angrebne Larver i hver Yngeltavle, ser Sygdommen meget uskyldig ud, og man kan deraf let lade sig friste til at tro, at det er noget, der intet har at betyde; men det skal man dog ikke stole paa, thi er det Pesten, vil man snart blive bragt paa andre Tanker. Naar Sygdommen først tager rigtig Fart, kommer Yngeltavlerne til at se slem ud, da kun en lille Del af Yngelcellerne bliver forseglede. Larverne dør i Reglen lige før de skal forsegles, og naar de dødes Antal bliver stort, taber Bierne snart Modet og holder op med at udrense dem, de faar da Lov til at blive liggende i Cellerne, hvor de henraadner. Paa dette Tidspunkt af Sygdommens Udvikling kan der i Tavlerne findes Yngelrester af den forskelligste Farve; men jeg har aldrig set, at den aabne Yngel har raadnet hen til den slimede seige Masse, der anses for Kendetegnet paa Vipesten. Naar først en Familie er saa angrebet, at over Halvdelen af Yngelen dør, saa vil Bimængden begynde at aftage, og det er da paa høje Tid for Biavleren at gribe ind for at redde Familien.

En andet Slags Pest, der omtrent udelukkende angribes den forseglede Yngel, der da straks raadner hen til en brun slimet Masse, der efterhaanden indtørres til en mørkebrun Størpe paa Cellerens nederste Side, havde jeg i Fjor Lejlighed til at iagttage ovre paa Langeland, hvor den er meget udbredt, hvad der ikke er saa underligt, da jeg flere Steder paa Den traf Stader, hvori Bierne var døde om Vinteren med et stort efterladt Honning-

forraad. Disse Stader stod med aabne Indgange, saa at Bier andre Steder fra havde fri Udgang til at hente saa meget af Honningen, som de vilde. Ved at undersøge Tavlerne i disse uddøde Stader viste det sig, at der i mange af Cellerne fandtes indtørrede Nester af Yngel, der var død af Vipeft. Det er ikke saa underligt, om Pesten paa saadanne Steder under saadanne Forhold bliver meget udbredt. Biavlerne havde da ogsaa for en stor Del tabt Modet og slaaet sig til Taals med den Tanke, at der ingen Ting var at gøre ved den Sag. Jeg anbefalede dem at affmelte eller ødelægge alle saadanne smittede Tavler og at behandle deres Bier efter Mac. Cooy's Metode. Et Sted viste jeg dem, hvorledes en Familie blev sat paa Vedere. Senere har jeg faaet Meddelelse om, at den samme Familie, der blev overført paa Vedere d. 5. Juni for efter 4 Dages Forløb at faa Kunsttavler, allerede den 14. Juli samme Sommer afgav en Forbarm. Dette betragter jeg som et godt Bevis for, at Buren havde hjulpen, og at Mac. Cooy's Metode ogsaa er virksom over for denne Slags Pest, og jeg haaber, at Biavlerne paa Langeland nu vil tage sig sammen, da de har set, at det er muligt uden stor Ulejlighed at helbrede denne for Bierne saa ødelæggende Sygdom.

Af ovenstaaende fremgaar det klart, at der findes to bestemte sknelige Slags Vipeft her i Landet, og hvis Sagen blev nøjere undersøgt, vilde det maaske vise sig, at der findes endnu flere Slags. Jeg tror, at vi i dette kan søge Narsagen til den store Forskel paa de medicinske Midlers Virkning over for Pesten. Enkelte Steder har man jo tidligere tilsyneladende opnaaet gode Resultater ved Brugten af Medicin, medens denne andre Steder ikke eller næsten ikke har gjort Spor af Virkning. Det samme Forhold gælder over for Bier, der er fremavlet ved særligt Udvalg og Krydsning, saa at de er modstandskraftige over for Pesten; paa en Egn kan de taale Sygdommen tilfredsstillende, men naar de bliver flyttet hen paa en anden Egn, viser de sig undertiden lige saa modtagelige for Smitte som andre Bier. Dette, tror jeg, hidrører fra, at der er flere Slags Vipeft til.

Krydsning i Forbindelse med særligt Udvalg af Voldsdyr, tror jeg, vil saa en stor Betydning i Fremtiden ved Bekæmpelsen af Vipesten. Jeg kan saaledes henvise til vore Forsøg i den Retning, se „L. f. B.“ Side 178 Merg. 1898. Hvem der vil gøre sig den Ulejlighed at blade tilbage i Tidsskriftet vil der se, at vi blandt vore Forsøgsstader havde et Stade, der atter

blev angrebet af Pest i Maj Maaned 1898. Dronningen i denne Familie dræbtes d. 21. Maj, og den 1 Juni indførtes der en anden Dronning. Efter at denne havde lagt sig en Dags Tid, blev den imidlertid borte, og Familien var atter dronningløs. Nogen Tid efter, da Bierne havde faaet udrenset den døde Yngel, blev der indført en anden Dronning. Den var af Krydsningsrace, men ikke tillagt paa en udvalgt Dronning. Resultatet, blev, at Yngelen atter begyndte at dø nogen Tid efter, at Dronningen begyndte Uglægningen. Efter 14 Dages Forløb var Dødeligheden blandt Larverne i dette Stade saa stor, at ikke en Gang hver femtende Yngelcelle naaede at blive forseglet. Dronningen dræbtes atter, og efter nogle Dage blev der i Stedet for indført en ung ubefrugtet. Denne maa enten ikke have været blevet antaget ved Indførelsen eller ogsaa maa den have gaaet tabt paa Barringsudflugten; thi efter nogen Tids Forløb viste Stedet sig at være dronningløst. Det fik nu Lov til at henstaa urørt til i sidste Halvdel af August Maaned, da udtoges alle Tavlerne, og Bierne blev rystet ned i Stadet. Fra hver af de andre 5 Familier udtages der saa en Yngeltable med forseglet Yngel i og indhængtes til den syge Familie. Paa to af Tavlerne lod vi de paasiddende Bier medfølge. Om Aftenen indførtes der en Dronning, tillagt paa en prøvet Moder, og Fodringen af Stadet paabegyndtes forøvrigt med det samme og fortsattes, indtil det havde et passende Vinterforraad. De andre 5 Stader havde hele Sommeren holdt sig sunde til trods for, at der havde været arbejdet flere Gange med den syge Familie i Biernes Flyvetid. Overvintringen blev god, og sidste Sommer har der ikke været Spor af syg Yngel at opdage i noget af disse 6 Stader, saa vi anser nu vort Forsøg for slutet med et tilfredsstillende Resultat.

En anden Biavler her i Kredsen, der havde Pest i sine Stader i Sommeren 1897, fik dem helbredet ved, at der indførtes Krydsningsdronninger. Vedkommende Biavler havde faaet Sygdommen fra et indkøbt Rubestade. Han havde 3 Familier i Huse. En af disse var i For sommeren slemt angrebet af Pest. Denne behandlede han saa efter Mac. Ewoys Metode. Efter nogen Tids Forløb viste den ene af de andre Familier sig ogsaa at være smittet, og kort Tid derefter begyndte der atter at dø Larver i den behandlede Familie, et Tegn paa, at den var smittet igen. Han spurgte os da om, hvad vi mente, han skulde gøre, og vi raadede til at prove en

Krydsningsdronning i Stadet. Familien gjordes dronningløs, og en halv Snes Dage efter blev der indført en af vore udvalgte Krydsningsdronninger i Stadet. Familien blev ikke smittet tiere den Sommer. Men imod Efteraaret var det ene af de andre to Stader meget slemt angrebet, det andet kun i en mindre Grad. Alle Tavlerne af det mest angrebne Stade blev udtaget, og Halvdelen af Tavlerne fra det mindst angrebne blev indhængt i Stedet for. I begge blev der indført ny Dronninger, og hvad de manglede i Vinterforraadet blev givet i Form af Kandiisopløsning ved Fodring. Det smittede Rubestade blev om Sommeren, og et andet Rubestade, han havde, der ogsaa var blevet smittet og ikke vilde sværme, blev i Slutningen af Sommeren udtrommet og forenet med den svageste af Familierne i Huse. I Fjor var hans Bier raffe, og sidste Sommer har han af de 3 Stader høstet ca. 250 Pd. Honning, og de er vedblivende sunde. Magasintavlerne, der var paa Staderne, medens de var syge, har været i Brug hvert Aar siden. Det var en nem Maade at slippe af med Pesten paa, og jeg tror næppe at denne Biavler er udjat for at faa sine Bier smittede igen for det første. Jeg skal lige nævne, at en Prøve af syg Yngel fra et af disse Stader var indsendt til Erslev i Kallundborg til Undersøgelse i 1897, og han konstaterede det for at være virkelig Vipeft.

Endnu et Eksempel. En Biavlerovre fra Forseng kom i Fjor til os for at købe nogle Dronninger. Ved den Lejlighed meddelte han, at de havde det slemt med Pest derovre. Det var sjældent, de kunde have Bier i Huse i mer end 2—3 Aar, før de var ødelagte af Pesten. I Sommer har vi faaet Meddelelse om, at siden de har faaet ny Dronninger, er Pesten forsvunden, og deres Bier blevne saa gode som aldrig før.

Hvorledes faar man Bier, der er modstandskraftige over for Vipeften, tænker jeg at høre nogen spørge? Jeg kan her meddele, hvordan vi har faaet vore. I Aaret 1894 havde vi, som meddelt i „L. f. B.“ Aarg. 1896, Pest, i omtrent alle vore Stader, der dengang var befolkede med brune Bier. Dog var der nogle saa Familier, der holdt sig fri for Sygdommen. I de fleste af Staderne blev der det Aar foretaget Dronningsliste ved Hjælp af unge Dronninger, tillagte paa de Familier, der ikke var angrebne af Sygdommen. Det var den første Begyndelse til en forbedret Race. I 1895 skrev Erslev sin bekendte Artikel om Kryds-

ningens Betydning ved Bekæmpelsen af Bipeften. Vi var straks paa det rene med, at det var et Skridt i den rigtige Retning. Det har fit vi vor første italienske Dronning. Aaret efter, 1896, begyndte vi at drive planmæssig Dronningavl, og tillagte da 7 unge Dronninger paa den italienske Familie. En af disse Dronninger er det, som har givet Afkom, der har vist sig at være i Besiddelse af stor Evne til at taale Bipeft. Jeg antager, det hidrører fra, at den har været befrugtet af en Drone, der stammer fra en af de brune Familier, som modstod Pesten i 1894. Jeg tvivler ikke om, at det er muligt i en større Vigaard, hvor der findes Pest, at opavle en modstands-kraftig Race af rene Bier, men jeg tror, at langt de bedste Mesultrater vil opnaas i Lobet af kortere Tid ved at foretage en Krydsning i Forbindelse med særligt Udvalg, det er Bøjen der skal gaaes.

Jeg vil anbefale Biavlerne at behandle deres syge Bisfamilier efter Mac. Cooy's Metode, helst i Begyndelsen af Maj Maaned, der efter min Erfaring af forskjellige Grunde er den bedste Tid at foretage Behandlingen paa. Sørg dernæst for ved Krydsning og jærligt Udvalg eller paa anden Maade at faa Bier, der er lidet modtagelige for Sygdommen; naar man gør det, saa er jeg temmelig sikker paa, at Pesten efterhaanden nok skal tabe sig for til sidst helt at forsvinde. Men husk altid paa, at det ikke hjælper noget at lægge Hænderne i Stødet og tage Modet ved at se paa Sygdommens Udslag, det helbreder ikke de syge Bisfamilier; nej, der maa tages fat og arbejdes med Ihærdighed og Omtanke, men gør man det, saa vil Lønnen i Form af sunde udviklingsdygtige Bisfolk sikkert heller ikke udeblive. Lad ikke længer Bipeften staa som et Stræmmebillede for Biavlerne, som en Hindring for Biavlens Udvikling, men tag fat paa dens Udrydelse, og jeg tror da, at det snart vil komme til at gaa op for mange, at denne Sygdom ikke er nær saa farlig, som den hidtil har været afmalet.

Der er flere Punkter vedrørende Bipeften, som jeg kunde have ønsket at faa omtalt i denne Artikel; men da den allerede er bleven alt for lang, vil jeg slutte for denne Gang for ikke at trætte Læserne.

Høje eller lave Rammer.

Af Brodr. Nielsen, Ollerup.

Hr. G. Mathiesen skrev i „L. f. B.“, Marts. 1898, S. 206—7 i en Artikel om

Biavlens Udbredelse følgende om den lave Normalramme: „Lavnormalrammen anser jeg for at være en brugelig Ramme for de Biavlere, som bestilte sig med Dronningavl, men den passer efter min Anskuelse ikke for Biavlerne i Almindelighed.“ Denne Udtalelse var den nærmeste Anledning til, at vi skrev vor Artikel om den lave Normalramme sidste Efteraar, hvori vi særlig fremhævede, at dette Rammemaal paa ingen Maade var mere indviklet at behandle, end at Biavlerne i Almindelighed med største Letthed kunde finde sig tilrette dermed, ligeledes gjorde vi opmærksom paa, at det var muligt at opnaa et større Udbytte af Bierne ved at benytte den lave Normalramme frem for et af de højere Rammemaal. I en senere Artikel „Et ensartet Rammemaal“ inødegik Hr. G. Mathiesen vore Udtalelser, og sluttede med at sige: „Hvis de Biavlere, som anbefalede det lave Rammemaal, kunde faa alle Biavlere til at fornyne sine Bisfamilier, fra hvilket Honningforraadet er høstet, med tilstrækkeligt Vinterforraad, saa vilde jeg ikke have skrevet dette Stykke om Rammemaalet, men da jeg frygter for, at en saadan Garanti ikke kan skaffes, har jeg skrevet ovenstaaende, og tror nu at have begrundet mine Udtalelser om Lavnormalrammen tilstrækkeligt.“ For os at mene, fremgaar det klart af dette, at M. anser den lave Normalramme for upassende for Biavlerne i Almindelighed, fordi der i Reglen skal fodres mere eller mindre, for at skaffe Bierne et tilstrækkeligt Vinterforraad, efter at Honningen er høstet af Magasinerne. Udsaa det, som Hr. M. betragter som en Fejl ved den lave Normalramme, betragter vi som en Fordel, da det sikrer os et Udbytte af vore Bier, ogsaa i de daarlige Honningaar. M. mener, at denne Driftsmaade er forkastelig, fordi der intet er, der sikrer mod, at stødesløse Biavlere glemmer eller uundlader at fodre deres Bier med Sukker, efter at de har høstet en stor Del af den Honning, Bierne skulde have beholdt til Vinterforraad. At der kan findes enkelte saadanne ligegyldige Biavlere, der ikke bryder sig om at fodre deres Bier, efter at de har berøvet dem deres Honningforraad, skal vi villig indrømme; men vi maa dog ærlig talt sige, at vi ikke anser det for nogen særlig stor Ulykke, om Bierne dør for den Slags Biavlere, for den Slags har vi for mange af, til Skade for Biavlslagen. Derfor finder vi ikke, at der er Grund til at fra-ræde den store Mængde af de Biavlere, der virkelig vil passe deres Bier, at benytte denne Fremgangsmaade. Vi har da ogsaa vedblivende anbefalet den lave Normal-

ramme til de Begyndere i Biavlen, som har spurgt os om hvad for et Rammemaal, der var det bedste. Og vi har kunnet gøre det med rolig Sambittighed, da vi endnu aldrig her paa denne Egn har hørt omtale, at en Bifamilie er død om Vinteren paa dette Rammemaal. At der derimod dør Bier paa 10×12 Rammen er noget, der ikke hører til Sjældenhederne.

Formodentlig hidrører dette fra, at Biernes Vinterforraad ikke altid er anbragt paa en passende Maade i Tavlerne, naar der ikke bliver fodret. Dette skriver vi ingenlunde for at misreformandere 10×12 Rammen, der kan være meget god, naar Bierne bliver passet rigtigt paa den, men det er en Kendsgærning, som vi ikke har villet undlade at anføre her. Det bedste er jo at lade Kendsgærningerne tale.

Vi er fuldt ud enig med M. i, at den Stand af vort Lands Befolkning, der trænger haardest til den Indtægt Biavlen kan give, er Landarbejderstanden. Men naar man tænker nøjere over denne Sag, saa maa det staa klart for enhver, at er der nogen Klasse Biavlere, der lave Normalstade særlig passer for, saa maa det være Biavlerne blandt Landarbejderne og Husmændene. Landarbejdernes Hovederhverv, hvis man i det hele taget kan kalde det saadan, bestaar jo i Reglen i at arbejde for en Krones Penge eller der omkring om Dagen, og mange Gange er det et stort Slid, der maa udøves for at tjene denne Dagløn. Vi tror nok, at det passende kan siges for de Landarbejders Vedkommende, der driver Biavl, at jo mere Arbejde Biavlen giver, jo bedre, naar blot det betaler sig. Landarbejderens Hovederhverv hindrer ham ikke i at passe Bierne i rette Tid. For den fattige Biavler gælder det om, at Biavlen giver Indtægt hvert Aar, saa vi tror ikke, at han har Raad til at gaa glip af en Merindtægt af sine Bier i de daarlige Aar af ca. 4 Rt. pr. Bifamilie, og en saadan Merindtægt kan faas ved at benytte det lave Normalstade i Stedet for en af de andre Stadesformer med høje Rammer, i hvilket Bierne affætter saa megen Honning i Dugelrummene, at der er nok til Vinterforraad, uden at man behøver at fodre. Selv om en Landarbejder skal ofre en Dagløn eller to ved at behandle sine Bier paa den Maade, som vi anbefaler, saa gør det mindre til Sagen, da han tjener mindst fem Gange saa meget ved at arbejde med Bierne. Tillige er det ogsaa opmuntrende for den, der til Stadighed maa slide for andre, at faa en Fridag til at arbejde med sit eget i. For Velhavere, store Gaardmænd og andre Folk, hvis Indtægter er

saa store, at den Smule nogle Bifolk kan yde kun er en lille Biting, for den Slags Folk kan jeg godt forstaa, at den lave Normalramme ikke passer, netop fordi der skal fodres, efter at Honningen er høstet; men det er jo heller ikke den Del af Landets Befolkning, som det er Meningen, der skal drive Biavl.

Vi haaber, de ærede Læsere har forstaaet Stillingen:

Hr. Mathiesen holder paa, at den lave Normalramme er upassende for Biavlerne i Almindelighed, fordi der skal fodres efter at Honningen er høstet; vi holder paa, at det er en Fordel ved den lave Ramme, at man skal fodre efter at Honningen er høstet, fordi at lige saa mange Pund Sukker, som man giver Bierne, lige saa mange Pund Honning har man i Forvejen høstet, som Bierne ellers skulde have beholdt, og da der er en stor Forskel paa Prisen paa Honning og Sukker i de daarlige Aar, saa faar man i saadanne Aar en langt større Indtægt af sine Bier, end man ellers vilde have faaet, dersom man ikke kunde have foretaget denne nærgaaende Høst.

Efter som Tiden er gaaet, har M. efter vor Formening forandret Standpunkt. I Artiklen „Fremstrid“ godkender M. saaledes paa en Maade, om end ikke direkte saa dog indirekte, at det er en Fordel ved Brugen af den lave Normalramme, at man kan komme til at høste det meste af Biernes Honningforraad og fodre med Sukker i Stedet for. Hvis det er en særlig Fordel ved Brugen af de høje Rammer, at Bierne i Reglen affætte saa megen Honning i Dugelrummenes Tavler, at Fodring er umødvendig for at skaffe Vinterforraad, saa kan vi ikke forstaa, at Amerikaneren Davenport's Metode er saa særlig værdifuld, da man jo i de bedste Tilfælde derved ikke opnaar andet end at høste den Honning, som Bierne ellers vilde have kommet til at beholde som Vinterforraad. Vi kan ikke forstaa, at M. kan anbefale denne Plan, da det ubetinget er langt værsteligere at give Bierne deres Vinterforraad i Form af Sukkeropløsning, saa at denne bliver passende anbragt i Tavlerne, paa den Tid af Aaret, end det er om Efteraaret. Enhver Biavler med nogenlunde sund Fornuft, haaber vi, vil kunne indse, at det er meget lettere at opnaa den tilføjede Hensigt, uden nogen som helst Fare for at faa Honning og Sukker blandet sammen. Ved at anvende den lave Normalramme og at fodre om Efteraaret i Stedet for om For sommeren, og vi haaber tillige at enhver maa kunne forstaa, at naar M. anbefaler Davenport's

Metode i saa høje Zoner, saa er det saa godt som en Indrømmelse af, at det er en Fordel ved den lave Kammer, at der skal fodres efter at Honningen er høstet af Magasinerne; er det ikke det, saa forstaar vi ikke hvordan M. kan saa det til at rime sammen, at det er en Fordel ved de høje Kammer ved Hjælp af Davenport's Fodringsplan at forsyne Bierne med saa meget Sukkerfoder før Hovedtrækkets Begyndelse, saa at det paa den Maade bliver muligt at kunne høste det meste af det Honningforraad, Bierne ellers vilde have ajsat i Ungelrummet til Vinterforraad, naar han tillige paaftaar, at det er en Fejl og tilmed Hovedfejlen ved de lave Kammer, at man der uden Omstændigheder kommer til at høste det meste af den Honning, Bierne skulde have beholbt til Vinterforraad, og saa skal fodre i Stedet for. Er det mon mere vanskeligt at fodre, efter at Honningen er høstet, end det er at fodre før Hovedtrækkets Begyndelse? Vi tror nok at turde sige nu, at den største Fejl ved de høje Kammer, er den, at man i daarlige Aar ikke uden Omstændigheder kan komme til at høste det meste af Biernes Honningforraad, og give dem Sukkeropløsning i Stedet for til Vinterfoder, og at den største Fordel ved Brugen af de lave Kammer netop er den, at man paa en nem Maade kan komme til at foretage denne nærgaende Honninghøst, og paa en lige saa nem Maade komme til at fodre Bierne med et større Quantum Sukkerfoder efter Trækkets Slutning, hvad der i visse Aar har sin store Betydning.

I Artiklen „Fremstridt“ skriver Hr. M., at han er af den Anskuelse, at den lave Normalramme er foldere at overvintre Bier paa end de højere Kammer, fordi Bierne kommer til at sidde nærmere ved Stadets Indgang og Bund. Dette er et gammelt Stridspunkt, om hvilket vi i Grunden troede, at Striden var udkæmpet, da det jo ad Erfaringens Vej har vist sig, at den lave Normalramme er mindst lige saa god til Overvintring som de høje Kammer, ja, vi tror endog saa, at den er bedre. Dette trænger maaske til lidt nærmere Forklaring. Naar vi indvintre Bier paa den lave Normaltafle, anser vi det for heldigst, at Tavlerne, Bierne skal sidde paa om Vinteren, er ca. to Tredjedele fyldte med forseglet Foder. Hvorledes dette er anbragt i Tavlerne beror for en Del paa, om Staderne har varm eller kold Bygning. I Stader med kold Bygning findes der i Reglen mest Foder i den Ende af Tavlerne, der er længst fra Flyvehullet, mindst i den Ende, der er nærmest

ved. I Stader med varm Bygning er der som oftest mindst Foder i Tavlerne midt paa med en tiltagende Mængde ud til begge Enden; undertiden er det dog anbragt paa samme Maade som i Stader med kold Bygning. Naar nu Bierne damer deres Vinterklynge paa disse Tavler, saa bør man huske paa, at der i Tavlerne over Biernes Sæde i Almindelighed ikke findes mere end 2—3 Tommer forseglet Foder; en stor Del af Vinterfoderet findes anbragt ved Siden af Biernes Vinterklynge i Stedet for over den. Dette anser vi for at være Aarsagen til, at den lave Normalramme er varmere og som Folge deraf bedre til at overvintre Bier paa end 10 × 12" Kammer; thi paa Grund af den ringe Fodermængde over Vinterjædet kan Bierne udfylde Tavlemellemrummene lige op til Dækket i hele Vintertiden, og da de saaledes har et fast Holdpunkt foroven at holde sig til, vilde de af den Grund have meget lettere ved at holde en passende Varmegrad vedlige i Vinterklyngen i den kolde Tid af Aaret. Ved 10 × 12" Stadet er Forholdet et andet. De Tavler, Bierne sidder paa om Vinteren i dette Stade, skal vel være ca. halvsfulde af forseglet Foder, for at det kan siges, at de indeholder en passende Forraadmængde. Der vil saaledes findes ca. 6 Tommer forseglet Foder over Biernes Vinterklynge ved Begyndelsen af Vinteren. Det er tydeligt, at Bierne paa dette Slags Kammer med saa meget Foder foroven ikke vil udfylde Tavlemellemrummene helt op til Dækket i en stor Del af Vintertiden, og af den Grund vil de komme til at sidde koldere, da ikke saa lidt af den Varme, der udvirkes i Vinterklyngen vil stige op i de bitomme Tavlemellemrum over Bierne, hvorfra den vil spredes og for en stor Del gaa tabt. Ved det lave Normalstade, hvor Bierne udfylder Tavlemellemrummene helt op til Dækket, over hvilket der i Reglen er en varmholdig Vinterpakning, sker dette Varmetab ikke, fordi Bierne har et varmt Holdpunkt foroven at holde sig til i Vintertiden. Dette haaber vi, at enhver tænksomme Biavler maa kunne indse. Naar altsaa M. tror, at den lave Normalramme er foldere end de høje Kammer at overvintre Bier paa, saa mener vi, at det er en Antagelse, han er kommen til uden at tænke nøjere over Sagen.

Ms. Unbefaling af den stærke Sukkerfodring før Hovedtrækket foranledigede os til at skrive Artiklen „Fremstridt eller ikke Fremstridt“, hvori vi søgte at paavise, at det var forkasteligt at fodre paa denne Maade, fordi mere eller mindre af Sukker-

opløsningen vilde blive blandet med den senere indsamlede Honning. Lillige oversatte og anførte vi i denne Artikel Amerikaneren Mac Neals Udtalelser om denne Slags Sukkerfodring, dette gjorde vi, for at overbevise de af „L. f. B.“ Læsere, der ikke er saa godt inde i Diablen's Stilling i fremmede Lande, om, at denne Fremgangsmaade paa ingen Maade har vundet Udbredelse i Amerika, hvorfra den stammer. Dærtimod, derovre bliver Metoden saa godt som aldrig omtalt, hvilket vi betragter som et godt Bevis for, at Fremgangsmaaden ikke er saa særlig værdifuld, som M. har villet give den ud for at være. I den samme Artikel havde vi atter bestemt, at det er vanskeliggere at holde Honning i de daarlige Biaar af høje Kammer end af lave, og samtidig tog vi den lave Normalranime i Forsvar over for de nedsettende Udtalelser om den, som M. havde fremsat i Artiklen „Fremstridt“. Vi troede dermed at kunde have betragtet Diskussionen om de høje og lave Kammer for afsluttet, da vi syntes, at de Grunde, vi havde fremsført, var saa overbevisende, at der ikke var Anledning til at fortsætte Debatten længere; men til vor store Forbavelse saa vi i sidste Nr. af „L. f. B.“, at M. atter har skrevet en Artikel om dette Emne og deri udtalt sig paa en saadan Maade, at vi ikke godt har kunnet undlade atter at tage Ordet i denne Sag. Vi skal derfor her se lidt nærmere paa, hvad M. har at sige i sin sidste Artikel, og udtale vor Mening om de deri fremsatte Ytringer. (Sluttes.)

Luftforureningen i Bistadet.

Af G. Mathiesen.

Videnskabsmændene har lært os, at den atmosfæriske Luft bestaar væsentlig af to Luftarter, nemlig: Ilt og Kvælstof, som er blandede sammen i det Forhold, at Iltten udgør $\frac{1}{5}$, Kvælstoffet omtrent $\frac{4}{5}$ deraf. Af disse to Luftarter er Iltten nødvendig for alt dyrisk Liv og for enhver Forbrænding. Det er Luften, som optages af Blodet ved hvert Aandedræt, og gør det lysere og friskere. Medens Kvælstoffet udaandes i samme Mængde, som det bliver indaandet, findes der i den udaandede Luft kun halvt saa meget Ilt som i den indaandede.

Den udaandede Luft har ogsaa i andre Retninger en anden Sammensætning end den indaandede, den indeholder nemlig ogsaa en farveløs Luftart uden Lugt, som kaldes

Kulshyre, som dannes ved Forbrænding af Kul under rigelig Afgang af atmosfæriske Luft.

Hvor nu denne Kulshyre er til Stede i for stor Mængde, kan intet Liv trives, allerede naar mere end $\frac{1}{1000}$ af Luften er Kulshyre, virker den giftig og skadelig paa enhver som indaander den. Kulshyren opjages af Planternes Blade, og til Gengæld afgive disse Ilt. Foruden Kulshyren udaandes der ogsaa et Stof, som kan forraabne og derved frembringe en ubehagelig Luft, der ligesom Kulshyren er meget skadelig at indaande.

Ved Forsøg er det beviist at ren og frisk Luft er lettere at faa opvarmet end Ilet af Udaandning fordarvet Luft, og da vi ved, at Bierne, disse „Solens Børn“, helst onsker Varme og befinder sig vel derved, saa bør der sørges for, at den friske atmosfæriske Luft har fri Afgang til Biernes Opholdssted; thi i et saa talrigt Samfund, dør stadig nogle af dets Indvilder. Disse gamle udfidte Bier kan man undertiden se komme ned ved Indgangen, og der falde om og dø, og desuden kan man se, at Arbejdsbierne, naar Vejret tillader det, slæbe deres døde Kammerater hen ved Indgangen, derfor bør Diablen jævntlig i Vinteriden, rense Stadets Indgang med en Krog lavet af Træ eller Jærntraad, saa Indgangen ikke bliver tilstoppet af døde Bier og Boksmuld, hvorved den friske Luft hindres i at komme ind i Stedet til Befolket, som under normale Forhold bestaar af flere tusende Bier, og da disse er samlet paa en lille Plet, forbruge de i Forhold til deres Virksomhed en mere eller mindre Mængde Ilt, og frembringe i Stedet for Kulshyre og andre for dem skadelige Stoffer.

Keamur har engang udtalt: „Enhver Lærdom, som Naturen giver os, er en gammel Lærdom“. Disse Ord af nævnte franske Videnskabsmand finder ogsaa Anvendelse ved Læren om Ventilationen hos Bierne.

Allerede Naturforskeren Franz Huber, der har leveret saa mange værdifulde Bidrag til vor Videnskab i Honningbiens Naturhistorie, bemærkede stadigt et bestemt Antal Arbejdere, der vare posterede paa begge Sider af Indgangen. De to Rækker strakte sig lidt ind i deres Bolig, og Bierne vare ivrigt beskæftigede med at frembringe den rette Temperatur i Boligen, idet de bevægede Bingerne med stor Hurtighed.

Senere have andre Naturforskere anstillet flere Forsøg, for at komme til syndig Kundskab om Ventilationen i Bivoligen, et af Resultaterne ved disse Forsøg blev, at der bemærkedes to Luftstrømninger ved Bivoligens Indgang, nemlig en, der dannedes

af den udstømmende varme Luft, og en anden, bestaaende af den kolde Luft, der trænge ind udbendig fra.

Maar der i Bistadet behøves en Varmesudvikling paa et bestemt Sted, f. Eks. der hvor Yngelen opholder sig, saa sætte Plejebierne sig paa Cellerne og frembringe ved en forøget Indaandingsproces den Varme, som er nødvendig for Djemedets Opnaaelse. De stadelige Luftarter der fremkomme ved Aandedrættet, bortkaster Bierne af deres Bolig ved Ventilationen, denne er særlig nødvendig om Sommeren, da Biernes Aandedræt er i stærkere Arbejde for at frembringe den høje Varme, 28° Reamur, som er nødvendig for Yngelens Udvikling. Om Vinteren, naar Bierne ere gaede til Ro, og deres Aandedrætsvirksomhed netop er tilstrækkelig stor til at holde Livet vedlige, finder der ingen Ventilation Sted. Derfor maa alle Forstyrrelser af Bisolket i Vintertiden undgaaes, jaa Bisolket ikke behøver at sende en Afdeling af Arbejdsbier ned ved den kolde Indgang for at ventilere.

Snækkterne have større Livskraft end de højere Dyr, men de paavirkes af de samme Faktorer, som have Indflydelse paa os. De miste Livet under Paavirkning af stærk Kulde; de komme i Sved, og blive matte, naar de udsættes for en høj Varmegrad; de falde om som døde, naar de indeluffes i et lufftæt Rum; de dræbes af de samme Luftarter, som dræbe os.

Ligesom Bier ved Hjælp af Ventilationen bortføre Forbrændsprodukterne og sørger for den rette Temperatur i Boligen, bortkaster de paa lignende Maade de stadelige Dunster, som af forskellige Aarsager samler sig hos dem. Den Røg, som Biavleren blæser ind til Bierne ved Behandlingen af dem, driver Bierne ud ved at vedligeholde en stadig Ventilation i Stedet, indtil den er aldeles borte.

Efter Beretning benytte de vilde Bier den samme Fremgangsmaade til at bortstaffe stadelige Dunster; mærkeligt nok deltage Dronerne ikke i dette Ventilationsarbejde, det synes saaledes, at være en af Arbejdsbiernes særlige Funktioner, og Bien er maasse det eneste Dyr, hvem et saa vigtigt Hver er betruet, et Hver som svarer til hele dens Organismes høje Grad af Udvikling.

Naar man af foranstaaende har faaet et lille Indblik i Ventilationen hos Bierne, saa er det muligvis ikke helt unyttig samtidig at udtale min Mening om Luftvekslen i Bistadet; thi paa dette Punkt gør ogsaa forskellige Meninger sig gældende, ja lad mig sige det straks, jeg billiger de Udtalelser, som er fremkommet derom af en ærede Bi-

avler, i en Artikel „Indvitrning“, Aug. 1898, S. 210. Forfatteren paaviser i sin Artikel, at det strider mod Biernes egen Anvisning, at der bør findes Træk langs Bunden af Stedet under Bislyngen. Den Opfindelse af nyere Dats at løfte Glasindskuddet lidt op fra Stadets Bund vil med Tiden falde stille bort. Den Anvisning som enkelte Biavlserforfattere giver: at Pakningen over Bisolket maa være porøs, for at Fugtigheden fra Bierne kan undvige ad denne Vej, kan jeg ikke forstaa, hvis det var Tilfældet, at Fugtigheden skulde gaa denne Vej, saa maatte Pakningen i Vinterens Løb, forekommer det mig, blive vaad og dermed et slet Pakningsmateriale, idet det derved blev for kolde Pakningsemner. Det vilde interessere mig, om de Biavlere som i Fremtiden muligvis giver en saadan Anvisning, vilde give den en fuldgyldig Forklaring.

Man vil maasse rette Spørgsmaalet: „Hvorledes holdes Luften ren i Bisoligen?“ Dette sker ved den saakaldte „Gennemgødning“, idet der i Boligen, som før nævnt i Artiklen, findes to forskellige Luftarter, en indgaaende kold, ren Luft, og en udstømmende varm, og af Biernes Aandedræt fordærvet Luft.

Dronernes Samlingspladser.

Af

G. M. Doolittle. Efter A. B. Journal.

—o—

Fra hvad jeg har set og hørt tror jeg, at Dronerne har Forsamlingspladser, hvor de samles i stort Antal fra en større Strækning af det omliggende Land. Saadanne Forsamlinger af Droner har altid haft Interesse for mig og skulde være af Interesse for alle, der agter at aoble Droner fra en bestemt Dronning og Dronninger fra en anden og ogsaa for alle de, der har en Mening om at forbedre deres Viracer paa en bestemt Maade.

Hvis Dronerne forsamles paa visse Steder, saa vil det ikke være andet end naturligt, at Dronningerne lader sig tilstrække til disse Pladser, og den Kendsgerninger, at jeg en Gang iagttog noget, som overbeviste mig om, at i det mindste en Dronning blev befrugtet paa en saadan Forsamlingsplads, har faaet mig til at tro, at næsten alle Dronningerne møder Dronerne ved en saadan Forsamling. Og hvis

Dronerne forsamles saaledes, og Dronningerne flyver til disse Forsamlinger, saa maa det staa klart for enhver, at hvor der er nogle Bier i Skovene eller Bier holdte af Landmanden i ikke for lang Afstand for Dronerne at flyde, saa vil vore Dronninger, avlede med saa megen Omhu, have ringe Udfigt til at blive befrugtede af de onskede Droner, tillagte efter den Dronning vi har til Droneavl, særlig da de Familier der overlades til sig selv i Reglen udflekter 10 Gange saa mange Droner, som der avles i dette udvalgte Stede.

Stedet, hvor jeg var Vidne til, at en Dronning blev befrugtet, var paa en høj Bakke, hvor jeg var i Færd med at rense Ufrugt af en Majsmark. Paa enhver smuk Eftermiddag fra Kl. 1 til 3 var der saadan en Summen i Luften over mit Hoved, at jeg antog, at en Sværm Bier fløj over. I Begyndelsen figgede jeg efter dem, men da jeg intet saa, troede jeg, at det var et Slags Fluor. En meget hed Dag, da jeg var bleven tret og varm, lagde jeg mig ned imellem Majsrækkerne i den delvise Skygge for at hvile mig, og da jeg atter hørte denne Sværmelyd, tænkte jeg, at jeg vilde se, om jeg ikke kunde opdage noget, Styggen af Majjen hjalp mig i dette, og saa slyggede jeg for Øjnene med Hænderne og saa roligt op imod den klare Himmel. Efter en kort Tids Forløb kunde jeg se Tusinder af levende Skabninger fare hurtigt afsted i alle Retninger, og tilsidst saa jeg et Dusin eller der omkring færende Genstande gøre Jagt paa en anden, indtil en af dem greb den i Flugten, der da blev mindre hurtig. De to fortsatte at cirkle rundt nogle saa Sekunder, medens de hele Tiden nærmede sig Jorden, indtil de omsider satte sig paa Toppen af en Majsstængel nær ved mig. Jeg sprang straks op, men før jeg naaede Majsstilkken, fløj den ene af dem bort, og den anden faldt til Jorden. Jeg var ganske nær ved, da den ene fløj bort, og jeg var aldeles sikker paa, at det var en Vidronning, og da jeg samlede den op, der faldt til Jorden, fandt jeg, at det var en død Drone.

Jeg havde nu løst Hemmeligheden ved den sumvende Lyd til min Tilfredshed, og naar jeg siden har hørt den samme Lyd, som jeg ofte gør, har jeg troet at den stammede fra Dronerne paa deres Forsamlingsplads. Den Kendsgerning, at denne sumvende Lyd kun høres paa den tidlige Del af Eftermiddagen paa behagelige Dage, viser ogsaa, at Dronerne forsamles, for jeg hørte aldrig denne Summen undtagen paa den Tid af Dagen netop paa den samme Tid, som Dronerne var ude og i fuld

Flugt. Hvis den fremfaldes af Arbejderne, vilde den ogsaa kunne høres om Formiddagen lige saa vel som om Eftermiddagen.

Det har altid staaet klart for mig, at Dronerne ikke blot forsamles, men at vore Bier maa holdes over 1¼ Mil fjærne fra andre Bier, hvis vi vil opnaa at saa vore Dronninger befrugtede af Droner, som vi har avlet i særlig dertil udvalgte Familier.

*

*

Til denne Artikel af Doolittle maa vi føje følgende. Det er den almindelige Mening at Dronningen griber Dronen og holder den fast under Barringen og at dette forholdes sig saaledes synes ogsaa at fremgaa deraf, at Dronningen er forsynet med saa kraftige Ben for at den derved kan gribe og fastholde Dronen. Ligesom det ogsaa synes at fremgaa af Dronens Kønsorganer at det er Dronningen der opsøger Dronen. Med Hensyn til Samlingspladser for Dronerne skal vi kun bemærke, at det er meget muligt at Dronerne paa deres Udflugter netop vælger de luneste og solrigeste Steder til Deres Flyvepladser og naar her tales om store Mængder af Droner saa maa det huskes at Forfatteren bor i Amerika, hvor Biavl drives i det store og hvor der ofte findes flere hundrede Folk i en Vigard. Her paa Egnen er danske Dronninger blevet befrugtede af italienske Droner naaget at der var ca. 1 Mil til det nærmeste italienske Stede.

Red.

DBF.^s Biavlskole.

Søndag. Om Formiddagen vare en Del af Eleverne i Roskilde Domkirke, og om Eftermiddagen samlede de i Kristensens Hjem, hvor der blev forevist forskellige Præparater af Bier, Bissender og Bipest, som blev set igennem Mikroskopet.

Mandag. Stedet Nr. 31 efterset der fandtes 14 Dronningeceller, deraf vare de fleste forseglede. 2 Arbejdsbiceller bleve udbuede, og efterat der var kommet noget Foder i Cellerne, taget fra en endnu ikke luftet Dronningecelle, blev der foretaget en Omklædning, idet et Par smaa Arbejdsbilarver forsigtig blev taget op fra deres Celler og anbragt i Foderet. Stedet Nr. 32 og Nr. 20 eftersete. Stedet Nr. 30 blev ordnet til Indvintring.

Tirsdag. Eftermiddagen anvendtes til en Udflugt pr. Bogn til Vedreborg og

Hertadalen. Efter at have beset Haven, og den særdeles smukke Slotskirke, samt prøvet „Etkøet“, blev Gæstgiver D. Hanjens Bisfolk eftersejete. De fandtes at være i god Orden, og Husene vare fulde af Honning.

Onsdag. Stadet Nr. 31 efterjet. De 2 Arbejdsbilarber, der vare nedlagte i de kunstig dannede Dronningeceller, vare vel modtagne, idet Bierne vedblivende havde fodret dem med Dronningefoder, og Cellerne var blevet forlænget af Bierne. De andre Dronningeceller vare alle lukkede. Kærnestadet blev efterjet, den italienske Dronning havde lagt mange Weg i Stadet, man syntes at Dronningen burde være fyldigere. 2 af Magasinerne fra Nr. 20 bleve udtagne, Cellelagene bleve afstrællede, og Tavlerne udslængede, der blev 40 Pbd. Honning. Tavlerne blev paany indhængte i Magasinerne. Fra Kl. 8 til 10 Aften foreviste Uysbilleder, hvoriblandt var flere ny og interessante Billeder, jærlig om Bipejt.

Torsdag. Foretoges forskellige Eftersyn og Arbejder ved Bisfolkene. I Stadet Nr. 6 anbragtes en Vitammer imellem et af Honningmagasinerne og Ingel-lejet. En Sværmsfanger, som var forarbejdet af Tomrer P. Bederjen, Roskilde, blev forklaret. En i Nærheden værende Bigaard blev besøgt, det viste sig, at der havde været Møl i en Del af Magasintavlerne. Disse Tavler var nu alle fyldte med forjeglet Honning paa de Steder nær, hvor der fandtes Mølspind. Tavlerne havde ikke været opbevaret paa rette Maade, derfor havde Møllet faaet Lejlighed til at udvikle sig i dem.

Fredag. Stadet Nr. 6 efterjet, der fandtes endnu nogle Bier i Magasinet. 3 Tavler med paafiddende Bier, toges fra Stadet Nr. 6 og gaves til Stadet Nr. 30, de 3 Tavler indhængtes bag et Indstuds med tæt Etaaltraadsnet, for at Bierne skulde faa ens Luft inden de forenedes. Nr. 7 og 14 efterjet og ordnet. Nr. 32 blev givet en Dronning i Forsendelsesbur.

Lørdag afholdtes den afsluttende Prøve, hvor DBF's Præsident, Trafikchef F. Møller, Aarhus, var tilstede som Censor. Den mundtlige Overhøring fandt Sted om Formiddagen og om Eftermiddagen den praktiske Prøve.

Efter at Prøverne vare afsluttede, takkede Kristensen Eleverne for det gode jævne, kammeratlige Forhold, der ogsaa i Aar havde raadet paa Biavlskolen, det gjorde sit til at der i Løbet af saa kort Tid kunde læres saa meget. Præsidenten sluttede derefter Skolen og bad Eleverne om hver i sin Egn at arbejde for Biavlsjagen. Aug. Juslin takkede for det meget,

de havde lært paa Skolen, og for den Venlighed hvormed de var modtaget paa Skolen, hvor de for kun 14 Dage siden var kommet som aldeles Fremmede.

Skolens Eleverantal var som det foregaaende Aar, men af disse vare 2 fra Finland og 1 fra Sverige. Besøget af tillægsende Biavlere, som tilbragte en 2 a 3 Dage paa Skolen, var langt større end i Fjor. Og disse Besøg vil sikkert Aar for Aar blive større.

Foruden af Skolens 2 faste Lærere blev der holdt Foredrag af Inspektør, cand. jur. N. Poulsen, Roskilde der ogsaa foreviste sin smukke Samling af Insekter. Ved Skolen findes nu foruden DBF's store Bogsamling ogsaa endel Smaaredskaber til Brug ved Biavl, samt en mindre Samling af ældre Biboliger.

Fra Sverige.

Af Frans A. Anderson, Skimmingeby.

Krainerfolkene jeg købte i Maj Maaned, gjorde jeg alt muligt for at faa stærke. Det ene af dem blev indjat i et Bihus og pakket varmt til og fodret. Den 15. Juni afgav det den første Sværm, som blev sat i et Bihus, og som nu har udviklet sig til et kraftig Bisfolk, hvortil jeg har høstet 16 Pbd. Honning, og det er nu ordnet til Vinter med et meget rigt Vinterforraad. Samme Folk afgav den 25. og den 27. Juni to Eftersværme, men da de vare jmaa, bleve de forenede med 2 Bisfolk med almindelige Bier, hvorfra Dronningerne 24 Timer i Forvejen var borttaget. Det andet af Krainerfolkene overførtes straks efter Modtagelsen i et Bihus, da Tavlerne under den lange Transport var faldet ned, og Bierne sade klyngede paa Rasjens Laag. De blev givet nogle Tavler, som indeholdt lidt Forraad, de udviklede sig udmærket, trods det ugunstige Foraar, og sværmede første Gang den 27. Juni og anden Gang 2. Juli. Begge Sværmene har arbejdet sig op til stærke Bisfolk med gode Forraad. Fra Moderstaden tog jeg desuden 10 Biser-celler, som jeg anvendte til Dronningstifte. Krainerbierne ere godmodige og synes at være i Besiddelse af megen Energi. Under de kolde Dage i Foraaret sløj de i Marken, uagtet ingen af mine andre Bisfolk vare ude, og jeg kunde ikke mærke at noget større Antal Bier gik tabt paa disse Udflugter, som Honningsamlere synes de, efter den

ringe Erfaring jeg har om dem, at være lige saa gode som vore almindelige Bier.

Sommeren har her paa Egnen, trods den vedvarende Tørke, været meget gunstig for Bierne, men det kolde Foraar gjorde, at man ikke kunde møde Hovedtrækket, som her i Almindelighed indtræffer mellem 15. Juni og 15. Juli, med saa stærke Bifolk, som man havde ønsket. Mine 17 Bifolk har givet et godt Udbytte. Af disse har jeg de fleste i Huse med store Rammer (37×26 ctm. = 14×10 "), men jeg har ogsaa baade Høj- og Lavnormalmaalet. Som Afstandsmaalere har jeg i et Par Aar brugt smaa galvaniserede Krammer, en i hver Ende af Tavleborene og en i hver Sidelist, 10 mm. fra Rammens Underside og paa den modsatte Side. Rammer med saadanne Afstandsmaalere har alle Hoffmannskrammens Fordele, uden at have dens Mangler. De amerikanske Zinkfalske har jeg ved Forsøg fundet at være udmærkede.

Jeg er den eneste her i Sognet, som driver nogen Biavl af Betydning, men man begynder nu lidt efter lidt at faa Sjæne aabne for de Fordele, der følger med en rationel dreven Biavl.

Ekko fra Staderne.

Fans, 28. September.

Vi have nu sat vore Bier til Vinter, da Trækket er forbi. Honningudbyttet blev kun daarlig her paa Den, paa Grund af den vedholdende Tørke; hele Sommeren igennem var der ingen Græs paa Agermarkerne, altsaa heller ingen Blomster. Enkelte have faaet 10—20 Pbd. Honning pr. Stade, medens kun faa af de nye Sværme bleve vinterfærdige uden Fodring. Den 4. Juli trommede jeg en Sværm ud af en Kube, hvilken Sværm, trods det daarlige Træk, er kommet sig godt, men har dog faaet et Tilskud af Kaudisfoder. Den 22. Juli sværmede samme Kube, men det var kun en lille Sværm, og da jeg ikke selv var hjemme, blev den sat paa 3 Tom. Vedere, hvilket var uheldigt; da jeg kom hjem den 20. Aug. begyndte jeg at fodre den, og nu er den i god Stand. Da Kuben har afgivet 2 Sværme, blev den selv saa svækket, at den ikke naaede af faa Forraad nok til Vinteren, hvorfor den ligeledes er bleven fodret. To Stader, som jeg har, blev i Forsummeren behandlet for Pest; nu ere de sunde, men de opnaaede

kun at faa tilstrækkeligt Forraad samlet til Vinterbrug.

N. M. Jensen.

Sandberg, 29. September.

I Anledning af en Artikel i „E. f. B.“ om Indfangning af Dronningen tillader jeg mig at gøre opmærksom paa en Fremgangsmaade jeg benytter og som jeg finder meget nem, jeg tager nemlig et højt smalt Glas (Meagensglas.) Naar jeg saa faar Øje paa Dronningen holder jeg Glasjet tæt op under den og fører det derpaa rask frem, hvorved Dronningen tilligemed saa mange Bier som netop skal følge med den, kommer ned i Glasjet, hvorfra de saa meget nemt kan føres over i Forjendelsesburet. Dronningen bliver slet ikke gjort bange ved den Fremgangsmaade. Jeg sætter selvfølgelig en Prop i Glasjet medens jeg ordner Stadet.

Chr. Sparre.

Midtjylland, 30. September.

Trækket her paa Egnen har været godt i Aar, men det ophørte noget tidligt paa Grund af Tørken. Jeg har af 22 Bifolk høstet ca. 1150 Pbd. Honning; men opfodrede til Gængæld paa disse, og 7 i denne Sommer tillagte Folk 184 Pbd. Kaudis. Har altsaa nu, 29 Folk foruden ganske faa Kuber. I min Viggaard har jeg forbrugt op imod 20 Pbd. Kunsttaale — lidt rigeligt ja — paa Grund af at Bifolket trives mindre vel (formeres svagere) paa gamle Tavler, og disse desuden jo give mere Honning.

H. J. Lambert.

Langekøb, 4. Oktober.

Her paa Egnen har Honninghøsten ikke været god i Aar, begrundet paa den vedvarende Tørke. Voghveden, som vi skal stole paa her paa Egnen, har ikke givet megen Nektar, da vi havde megen nordvest Storm, saa det er kun Hvidfløveren der har givet det tilstrækkelige Forraad til Vinter. Dverfskuddet var ikke stort, kun ca. 10 Pbd. pr. Stade. Den italienske Dronning, som jeg fik og indførte den 3. Septbr., er i bedste Velgaaende, og begyndte straks efter Indførelsen sin Virksomhed med at lægge Æg, saa der er en hel Del unge Bier i Stadet.

E. H. Besh.

Stenstrup, Fyn, den 16. Oktober.

Mit Honningudbytte i Aar er 540 Pbd. Honning af 5 Stader, uden at fodre Foraar eller Efteraar, og formeret fra 5 til 6 Stader ved at lave en Kunstsværm af det bedste Stade.

I Fjor gav det bedste Stade 70 Pbd. Honning, det næst bedste 60 Pbd. Det er de brune Bier i 10×12 " Stader jeg har.

Veder Chr. Hansen.

Bergen, Norge, 21 Oktober.

Da jeg i Sommer var i Roskilde og saa Deres Bistader, udtalte jeg, at de var bedre konstruerede end vore norske, og jeg blev ved Modtagelsen af Stedet fra Dem meget bestyrtet heri. Jeg gennemgik i Gaar hele Stedet nøjagtig og maa atter saa Lov til at udtale min store Tilfredshed. Alt mit tidligere Arbejde med Bierne tror jeg at kunne reducere til det halve, ved at saa Bierne overført i Deres langt mere hensigtsmæssige Stader. I Bergen har vi i Sommer haft et meget godt Honningaar, og Bierne gaa Vinteren i Møde med et godt Forraad af Honning og uden Spor af Sygdom. F.

Sverige, 23. Oktober.

Jeg har bestilt 3 Stader □'. Et af dem er til mig selv, de andre to er til mine Naboer, desuden har jeg bestilt 200 Rammer □' og Rammetræ til 100 Rammer af samme Maal. D.

Vel anser vi □' Rammen for at være et godt Maal, men havde De taget os med paa Raad saa havde vi anbefalet Dem at vælge Rammen 36½ × 30 ctm., fordi at Sveriges Biavlerforening anbefales en Ramme paa 36½ ctm. brede. (Det lave Normalmaal). Ned.

Fra Kredse.

Gl. Københavns Amts BF. Paa det Tirsdag den 20. Oktober i „Gimle“ afholdte Møde, vedtoges det at kalde Foreningen for Gl. Københavns Amt BF. Som foreløbige Love vedtoges, med nogle Ændringer og nogle Udlabels, de af Gl. Roskilde Amt BF. benyttede Love. Til Bestyrelse valgtes: Overbetjent Chr. Christensen, F. (Formand), Gartner Jørgensen, Charlottenlund (Næstformand). Proprietær H. Lund, Carlshøj, Lyngby (Sekretær og Kassjerer). Rentvalter Jørgensen, Gamlemosegaard, Gentofte og Gartner N. Fahle, Bærløse. Der indtegnedes 7 nye Medlemmer Mødet.

Solbæk Amts BF. afholdt den 10. Oktober sin aarlige Generalforsamling i Nykøbing Sj., samtidig med en Biavlsudstilling for Amtet, der varede i 2 Dage. Foreningens Virksomhed i 1899 har paa Grund af at Underballancen i Kassen endnu ej er dækket, maattet indskræntes til 8 Biavls møder, med Foredrag og praktisk

Besledning, foruden Udstillingen i Nykøbing, samt en Bortlodning af 4 større Genstande. Medlemsantallet i 1899 har været 138 — med 95 Holdere af Tidsskriftet. Aaret begyndte med en Underballance af ca. 74 Kr. (i Fjor 139 Kr.), som nu ved Regnskabet's Slutning forventes nedbragt til ca. 50 Kr. (i Fjor 150 Kr.)

Af Bestyrelsen fratraadte efter Lær Lærer Smith, Bjergsted, og Urmager Carlsen, Biskende, begge genvalgte.

Til Revisorer genvalgte Lærer Rasmussen af Ellede og Lærer Nielsen af Uggerløse.

Bortlodningen af de 4 Genstande fik følgende Udsald: en Udslyngningsmaskine vandtes af Gartner Jensen's Hustru, Fryden-dal, et Bihus vandtes af E. D. Svendsen, Billemark paa Samsø, en Solvoksmelter vandtes af Hans Olsen, Selsinggaard paa Samsø, en Solvoksmelter vandtes af Lærer Mlemann i Braade.

Udstillingen var ikke saa fylldig som onskeligt, idet der kun var 17 Udstillere, og flere af disse havde endda kun udstillet lidt. Besøget var heller ikke saa godt som forventet, og uavulig var det kun en meget lille Del af Beboerne i Nykøbing, der beærede Udstillingen med deres Nærværelse.

Der tilkendtes følgende Præmier.

Huse og Redskaber.

1. Præmie:

Hjul- og Karetmager P. Jensen, Nygaard, for 1 Bihus. Alex. Rasmussen, Kallundborg, for en Udslyngningsmaskine. Kr. Petersen, Tved, for en Solvoksmelter. Smedker L. Christoffersen, Skippinge, for et Bihus. Fr. Jensen, Nyderup, for et Bihus.

For Honning.

1. Pr.: Lærer Smith, Bjergsted, Karetmager P. Jensen, Nygaard, Stomager Haagensen, Samsø.
2. Pr.: C. Nielsen, Overby, Kolportør Fr. Jensen, Nyderup, Smedker Oluf Petersen, Højby.
3. Pr.: Træstmager Anders Peteresen, Skippinge.

Boks.

1. Pr.: Stomager Haagensen, Samsø, Lærer Smith, Bjergsted.
2. Pr.: P. Jensen.

Honningtager.

1. Pr.: Fru Smith, Bjergsted.

Vitør, Mjød og Vin.

1. Pr.: Fru Bouline Larsen, Nykøbing (Vitør).
2. Pr.: P. Jensen, Nygaard (Mjød).
3. Pr.: Haagensen, Samsø (Vitør og Vin).

Dommerne vare:

Apoteker Gelschow i Nykøbing, N. S. Kristensen, Roskilde, Lærer Mlemann i Braade, Købmand Mathisen i Høve, Smedker F. Jensen, Nyderup.

N. S. Kristensen holdt et meget interessant Foredrag, der varede en Times-tid, og helt igennem holdt Tilhørernes Opmærksomhed fængslet.

Biavløbsstilling. Biavlerforeningen for d. nordlige Del af Frederiksborg Amt afholdt Udstilling i Græsted d. 23.—24. September. Om Lørdagen aabnedes Udstillingen Kl. 2, forinden havde Skolebørnene fra Græsted Skole, ledsaget af Lærere og Lærerinder, faaet Tilladelse til frit at bese Udstillingen, og Lærer Rosentjær fra Studsdal Skole pr. Tavlov, som var til Stede som Dommer og Foredragsholder, holdt et udmærket Foredrag til Børnene. Kl. 5 holdt Rosentjær igen Foredrag, og paaviste deri den store Betydning Dronningen har for Bistaden. Et Bistade med en daarlig Dronning vil blive langt ringere end et med en kraftig. Den skal have stærke Binger til at bære den i Paringsudslugten og en udbillet Bagkrop, saa der kan være Plads til en stor Eggesæk. Dronningen er jo Genstand for Hæder og Væ, men er i Virkeligheden kun en kronet Træl, den faar ikke Lov til at æde selv eller bevæge sig hvor den vil, men bliver madet, og er stadig omgivet af en Vagt af Bier. Bierne bestemmer over Dronningens Uglægning, idet de nemlig, naar den skal lægge saa Eg eller ingen, giver den Føde af saa ringe Næringsværdi, at den derved kun kan opholde Livet, medens der intet bliver til Ug. Ofte sker det at Dronningen bliver dræbt, idet den nemlig kun er kendt af sit Vagthold, og hvis den kommer bort fra disse og ikke udstøder sin sædvanlige Lyd, antager de andre Bier den for en fremmed Dronning og dræber den. Bierne have hver deres forskellige Arbejder: Noogle beførger Indsamling af Honning, andre gør rent og andre vaager over Staden. Dronningens Uglægning sker i Perioder paa 20 Dage, og en frugtbar Dronning kan lægge indtil 3000 Ug i Døgnet.

Om Søndagen aabnedes Udstillingen Kl. 10 Fmd. Kl. 3 holdt Førstelærer E. C. Hedemann, Græsted Foredrag. Taleren ytrede, at han intet kunde lære om Bierne, men af Bierne, den Flid, Trofast og Sammenhold der fandtes i deres Hjem, overførte Taleren paa Menneskenes Hjem og paaviste hvorledes disse Egenstaber staber Lykke i Hjemmene. Fra Hjem med saadanne Egenstaber udgik de største Helte, som f. Eks. Niels Ebbesen.

Kl. 5 holdt Rosentjær Foredrag, hvori navnlig Biernes Nytte for Landmanden droges frem, uden dem vilde vi f. Eks. ikke have Hvidfløver. Det er en Kendsgærning, at Europæer paa Ny Zeeland, hvor ingen Bier fandtes, faaede Frø, som ingen Frugt bar. Bier blev da forskrevet fra Europa, og Nyttens vifte sig. I sin

Omtale af Udstillingen ytrede Taleren, at en Del af den udstillede Honning led af den Fejl, at den var for groft krystalliseret, hvilket hidvorte fra, at man forsømt at bearbejde Honningen tilstrækkelig i den Tid den krystalliserede. Boksset var af bedste Kvalitet.

Taleren sluttede med en Tak til det talrige Publikum for den Opmærksomhed, der var vist hans Foredrag.

Derefter foretoges Præmieuddelingen, og Præmierne faldt saaledes:

B. Hansens Hustru, Esbønderup Skovhuse 1. Pr. og Medalje for Boks og Syltetøj, 2. Pr. for Honning.

Hans Larsens Hustru, Utskølt 1. Pr. og Medalje for Honning og Kager, 2. Pr. for Boks. Niels Nielsen, Hæsfelsbjerg 1. Pr. og Medalje for Honning, 2. Pr. for Boks.

Urnager J. Olsen Græsted 1. Pr. og Medalje for Boksavler, 2. Pr. for Boks, 3. Pr. for Honning.

A. Jensen, Sigerstevester 1. Pr. for Honning, 2. Pr. for Boks.

Lars Nielsen, Hemningstrup 1. Pr. for Honning, 3. Pr. for Syltetøj.

Stovfoged Chr. Jensen Strøgaardsvang 1. Præmie for Honning, 3. Pr. for Boks.

Lars Peterjens Datter, Tollerup 2. Pr. for Honning, 3. Pr. for Vin og 3. Pr. Boks.

J. Olsen, Ølsted 2. Pr. for Honning og 2. Pr. for Boks.

Eyam. Beslagsmed K. Jørgensen, Hellebej 2. Pr. for Honning.

Lars P. Jørgensen, Udskølt 2. Pr. for Honning.

J. Jørgensen, Mønge 1. Pr. for et Bihus og 2. Pr. for Honning.

Cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse 1. Pr. for Vin.

Morten Olsens Enke, Haagendrup Frederiksværk 1. Pr. for Boks, 3. Pr. for Syltetøj, 3. Pr. for Kager, 3. Pr. for Vin og 3. Pr. for Honning.

Chr. Hansen, Esborg 3. Pr. for Honning.

Mølleripend J. P. Olsens Hustru, Helsingø 2. Pr. for Boks, og 2. Pr. for Syltetøj og 2. Pr. for Vin.

Lars Larsens Hustru, Evetofte 3. Pr. for Honning og 3. Pr. for Boks.

Smed Niels Olsen, Lopholm 3. Pr. for Honning.

Chr. Peterjen, Gilleleje 3. Pr. for Boks.

J. Jensen, Bendtsdal 3. Pr. for Honning.

Niels Hansen, Haagendrup 3. Pr. for Honning.

P. Johansen, Raagerup 3. Pr. for Honning.

H. P. Hansen, Agerup 3. Pr. for Honning

og 3. Pr. for Boks.

A. Andersen, Aggebo 3. Pr. for Honning.

Ane Marie Truelsen, Røderup 2. Pr. for Boks.

Mejeribest. A. Jensen, Ørby 2. Pr. for Boks,

3. Pr. for Honning.

Garver J. Vost, Græsted 2. Pr. for Kager.

P. Olsen, Smidstrup 3. Pr. for Boks.

J. Hansen, Græsted 3. Pr. for Honning.

Sognefoged L. P. Larsen, Smidstrup 3 Pr. for Honning.

Lars Jensen, Møllerød 2. Pr. for Boks, 3. Pr. for Honning, 3. for Syltetøj og 3. for Kager.

Skræderm. A. Andrejen, Græsted 2. Pr. for udbyggede Tavler og 3. Pr. for Honning.

M. C. Hansen, Esrom 2. Pr. for Voks og 3. Pr. for Honning.

Ole Nielsen's Hustru, Langø 3. Pr. for Honning.
U. C. Klarner, Grøsted 2. Pr. for Honning.

Udstillingen, der jærlig om Søndagen var meget godt besøgt, var i alle Maader meget vellykket.

Udstillingen i Svendborg. Den af de nyeste Bivulkerforeninger til ifjor bestemte Udstilling, der paa Grund af det daarlige Honningaar blev udsat til i Aar, afholdtes den 14 og 15 Oktober i Svendborg.

Ved det første Møde, der i denne Anledning blev afholdt fastsattes det, at den foruden alt hvad der hører til Bivul og ogsaa skulde omfatte Frugt, Blomster og Sløjd.

Gartnerforeningen i Svendborg blev indbudt til at deltage i Udstillingen og efter Formandens Udtalelser, var der Sandsynlighed for, at den ogsaa vilde deltage, men det blev dog nægtet, og Folgen blev, at Frugtudstillingen blev tarvelig og at Blomsterudstillingen aldeles bortfaldt.

Udstillingsudvalget, der havde bekendtgjort, at der blev Blomsterudstilling maatte joge at formaa Gartnerne til at pynte Salen, hvad der kostede 100 Kr. Det formenes at det havde jet bedre ud, om Gartnerne havde udstillet og faaet et hundrede Kr. i Præmier.

Udstillingslokalet var imidlertid saa smukt nymalet, at al Dekoration af Væggene var overflødig, og Bygningen bestod af 3 kolossale Palmer anbragt paa 3 store Bordflader og omgivet af en Del mindre Planter, og udenom denne smukke Dekoration stod der ca. 550 Honningglas. Paa 2 lange Borde til venstre stod Voks, Drikkevarer, Honningkage og Syltetoj opstillet. Stader og Redskaber tilligemed Sløjdarbejde og Modeller stod til venstre i den rummelige Sal.

Foruden Honningen i Glas, var der flere store Bliffoustage med Honning, der salbodes til 45 Ore pr. Pd.

Glasjene var gennemgaaende jæt til 60—65 Ore pr. Pd. Honningen udmærkede sig ved god Kvalitet og den var smukkere embaleret end ved nogen tidligere Udstilling. En Del Glas var overbunden med Vokspapir og udenpaa dette et Pergamentpapir og der blev yttret at denne Overbinding kunde holde Honningen med Overbindingen nedad. Vokset var ogsaa af langt smukkere Udseende end ved tidligere Udstillinger. De mange Figurer hvori det tidligere var fremstillet, var tilbøds bortfalden.

Honningtagerne, navnlig fra de to

Udstillere, der fik første Præmie, vare overordentlig gode. Af Syltetoj var der ikke meget, hvad der vel hidrører fra at det ikke lonner sig at sylte i Honning.

Fabrikanterne P. A. C. Müller Kobenhavn og Aug. Andersen Slaaeise havde fremstillet hver en større Udstilling af gode Drikkevarer, der ogsaa vandt forjænt Anerkendelse og fra Bivulker var der 2 Prøver, der stillede ved Siden af Fabrikanternes. Fra Fabrikant R. Petersen, Tved, var der udstillet en Samling af Stader af de forskellige Konstruktioener, men som alle udmærkede sig ved solidt Arbejde og nøjagtig Maal, ligeledes var fra samme Udstiller en stor Samling af Redskaber.

Skønt Udstillingen var fyldig og Opstillingen smuk, og skønt der blev musiceret under hele Udstillingen afvækslende Orkester og Følger, saa formaaede den dog ikke at tiltrække sig Svendborgernes Opmærksomhed og Besøget var meget tarveligt. Men til Gengæld lagde de Besøgende i fuldt Maal deres Interesje for Sagen for Dagen, ved at gribe dybt i Lykkehjulet og tage hele Haandfulde af Lodder ad Gangen, uden hvilke det jo heller ikke vilde have været muligt at faa 3000 Lodder udtrukne.

Grunden til det tarvelige Besøg maa vel hidrøre fra, at der om Lørdag Aften var Afstedsførelse i Theatret og om Søndag Aften Kirkeconcert. Paa Grund af det tarvelige Besøg, vil 3. Pr. kun bestaa i Hædersdiplom.

Præmier tilkendtes følgende:

I. **For Stader og Redskaber.**

Udsepræmie: Fabrikant R. Petersen, Tved.

II. **For Honning i Glas.**

1. Pr.: Jens Nielsen, Sobø, Bivulker A. Nielsen, Ollerup, Fabrikant H. P. Rasmussen, Sortebjerg Vænge, Stationsforstander Carstens, Kestevindinge.

2. Pr.: Jens Peter Hansen, Senløse, H. F. A. Pinstrup, Kolerstrup, Husejer H. Mortensen, Dalby, Gd. M. Hansen, Sønderum, Lærer Sørensen, Dalby, Lars Jørgensen, Duellund, Peter Johansen, Rildedal Daag.

3. Pr.: Jens Peter Hansen, Senløse, Jens Peter Rasmussen, Gjestebø, Jens Nielsen, Sobø, Lauritz Binder, Herjæp, Fabrikant R. Petersen, Tved, Hans Madsen, Stubberup, Carl Christensen, Stubberup.

III. **Delinger.**

1. Pr.: Jens Nielsen, Sobø, Hans Christensen, Vindeby.

2. Pr.: Jens Peter Rasmussen, Gjestebø.

IV. **Tabler med Fremstilling af kunstige Dromingeceller.**

Udsepræmie Bivulker A. Nielsen, Ollerup.

V. **Voks.**

1. Pr.: Bivulker A. Nielsen, Ollerup, Lars Jørgensen, Duellund, Jens Jørgensen, Hjorring.

2. Pr.: H. Rasmussen, Graavænet, Møller L. Madsen, Herjæp, Husejer H. Mortensen,

Dalby, P. S. Andersen, Ringe og J. S. Smed, Nørre Bærnæs.

VI. Honningfager.

1. Pr.: Konditor H. P. Bruun, Faaborg, Bager F. Jensen, Frederiksgade, Odense.
3. Pr.: Bager P. Vainlov, Kongensgade, Odense.

VII. Drifkevarer.

1. Pr.: Fabrikant F. M. E. Müller, København, Fabrikant Aug. Andersen, Slagelse, Thomas Storm, Østermølle, Faaborg, Skomager P. Hansen, Espe.

VIII. Sultetøj.

2. Pr.: H. Mortensen, Dalby, Gartner A. E. Andersen, Nyborg.
3. Pr.: Thomas Hansen, Birkebjerg, Møller V. Madsen, Herjerup.

IX. Kunsttavler.

1. Pr.: Husejer H. Mortensen, Dalby, H. Rasmussen, Graabænget.

X. Frugt.

2. Pr.: Gartner P. E. Petersen, Uggerålev, Gartner A. E. Andersen, Nyborg.
3. Pr.: H. Christensen, Østerstjærninge.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholdt d. 1. og 2. Oktober d. A. i Fredericia en vellykket Udstilling. Til den havde Fredericia Fæstnings Kommandantstab velvillig overladt Foreningen Nidehuset i Gøthersgade med tilhørende Plads.

Det store og rummelige Lokale var tillige med en Del af Pladsen udjmykket med Grønt og Flag. Indgangen og den nævnte Del af Pladsen var om Aftenen tillige oplyst ved Fakler og kulørte Lamper.

Udstillingen, der i det hele taget var ret righoldig, saavel med Hensyn til Honning og Voks som Medstaber, var meget smukt arrangeret og tog sig fortrinlig ud.

Den udstillede Honning var, paa en enkelt Undtagelse nær, udmærket, og særlig skal det noteres, at Behandlingen i sin Helhed maa betragtes for at være fortrinlig.

Hvad her er sagt om Honning gælder endnu i højere Grad om Voks.

Bihusene vare særdeles gode og Udflugterne udmærkede.

Til sidst skal nævnes, at de udstillede Honningfager og Drifkevarer (Vine, Mjød og „Godt Homer“) alle vare udmærkede. Trods det mindre gode Vejr, var Udstillingen dog nogenlunde godt besøgt.

Det besøgende Publikum viste stor Interesse for de udstillede Genstande, og fulgte med udelte Tilslutning de ved flere Lejligheder givne Forklaringer om Biavlsdriften. Lombolaen var stærkt besøgt, og blev udtruffet til sidste Nr., og det skal her anføres, at Tilfredsheden hos de Bindende var almindelig, naar Gevinsten bestod af Honning, en Antydning af hvilken Berømmelse Honningen staar i hos Folk i sin Almindelighed.

Præmierne uddeltes saaledes:

Honning.

1. Pr.: Oversergent Bjerregaard, Fredericia, Oversergent Løfter, Fredericia, Bogbinder N. Ladegaard, Bille Belling, Sergeant Bertramsen, Fredericia, Bæver P. E. Njar, Herslev, Bogholder A. P. Tichsen, Fredericia.

2. Pr.: Stabssergent J. Thygesen, Fredericia, Thorvald Bjerregaard, Fredericia, Husmand Kr. Nielsen, Smidstrup, Sognefoged H. R. Hansen, Børup, Fyrbøder S. Christoffersen, Fredericia og Købmand D. J. Simonson, Fredericia (udbetales ikke).

3. Pr.: Sergeant M. F. Koch, Fredericia, Sergeant J. S. Munch, Fredericia, A. Jensen, Taulov, Karetmager Poulsen, Fredericia, Gaardejer H. P. Raude, Gaarslev og Chr. Uth, S. Bilstrup.

Tavlehonning (Delinger).

2. Pr.: Maler J. A. Hansen, Fredericia.

Voks.

1. Pr.; Chr. Uth, S. Bilstrup og Bæver P. E. Njar, Herslev.

2. Pr.: Oversergent Bjerregaard, Fredericia, Stabssergent Thygesen, Fredericia og Gaardejer H. P. Raude, Gaarslev.

3. Pr.; A. Jensen, Taulov og Enecker Zimmer, Bøgeflod.

Honningvine og Mjød.

1. Pr.: August Andersen, Slagelse (udbetales ikke).

Sagværk (Honningfager).
1. Pr.: Stabssergent Thygesen, Fredericia og Flora Boesen, Vejle (udbetales ikke).

Bihuse.

1. Pr.: Oversergent Bjerregaard, Fredericia.
2. Pr.; Enecker Boesen, Vejle (udbetales ikke) og Fabrik. R. Pedersen, Tved (udbetales ikke).

Udflugtere.

1. Pr.: Enecker Boesen, Vejle (udbetales ikke) og Fabrik. Kr. Pedersen, Tved (udbetales ikke).

Kunsttavler.

1. Pr.: Enecker Boesen, Vejle (udbetales ikke).
1. Pr. var 10 Kr., 2. Pr. 7 Kr. og 3. Pr. 4 Kr.

Bestyrelsen.

D. S. B. for Saderslev Vesteramt afholdt Udstilling i Vintrup Kro Søndagen den 24de September, der havde udstillet 26 Udstillere med tilsammen 26 Rumre. I Kørestalden, hvor der var lagt Bræddegulv og pyntet med Blomster og Grønt, var der udstillet Sager af Raa- og Kunst-Produkter og Medstaber som var smukt ordnet og opstillet. Det hele tog sig under Lampelys smukt ud, og var, takket være det smukke Vejr, godt besøgt. Kvaliteten af Produkterne var gennemgaaende fortrinlig, og man traf ikke, som saa tit paa Udstillingerne den grove Honning.

Efter at Formanden Th. Buchholz fra Rødding havde holdt et Foredrag, hvori Taleren særlig anbefalede Kvinden at drive Biavl, oplæstes Præmielisten. Følgende Udstillere tilkendtes Præmie:

For Honning.

1. Pr.: J. P. Sørensen, Vintrup, H. Pilegaard, Vintrup, E. Behrens, Gram, A. Mautzen, Mautrup, Chr. Hansen, Fohl.

2. Pr.: N. Smidt, Søbekled, N. P. Lyhne, Rjøbenhoved, N. Dendixen, Fohl, L. C. Madsen, Broager, N. Vohjert, Rødding.

3. Pr.: J. P. Gram, Rjøbenhoved, N. Christensen, Tornum Stov, Th. Buchholz, Rødding, N. D. Kristiansen, Barsbøl, P. Bruun, Tornum.

For Boks.

1. Pr.: N. P. Jensen Hjerting.

2. Pr.: H. P. Eftesen, Skodborg, S. Pilegaard, Lintrup, P. Lindberg, Rødding.

For Kunstprodukter.

1. Pr.: Th. Buchholz, Rødding, for Sultetøj og Madam Jørgensen, Lintrup, for Sultetøj og Honningfager.

2. Pr.: Gjertrud M. Smidt, Søbekled, for Sultetøj og Th. Buchholz, Rødding for Mjød.

For Redskaber.

1. Pr.: Th. Buchholz, Rødding, 1 Tavleform og Biviber og H. P. Eftesen, Skodborg for 1 Kasse Kunsttavler.

2. Pr.: N. P. Lyhne, Rjøbenhoved, for 1 Slynemaskine, Th. Buchholz, Rødding, for Foderapparater og S. Pilegaard, Lintrup, for 1 Bistade.

3. Pr.: L. C. Madsen, Broager, forskellige Redskaber og Th. Buchholz, Rødding, forskellige Redskaber.

Nordflæsøvig BF.3 Udstilling

aabnedes Lørdag den 16. September d. N. paa „Svejts“ ved Mabenraa. Det saa den Dag ud til at vor Udstilling ikke vilde blive særlig begunstiget hvad Vejret angik, eftersom det Øsregnede en lang Tid af Dagen. Der var derfor ikke saa godt Besøg i Lokalet, som der ellers vilde have været, men saa meget bedre var det om Søndagen, da Vejret var bedre og Lokalet var til Stadighed fuldt af et interesseret Publikum, som med stor Fornøjelse besaa de udstillede Genstande samt spillede i Tombolaen.

Formanden aabnede Udstillingen med et Foredrag over „Kvinden som Biavler“. Han fremhævede at Kvinden mere end Manden sad inde med de Evner og Betingelser, som fordres i en veldreven Biavl. Hendes Stilling førte med sig, at hun næsten altid er hjemme, hvad Manden ikke er saa meget. Hans Arbejde fører ham meget ofte bort fra Hjemmet ud i Marken eller paa Rejser. I gamle Dage var det hovedsagelig Kvinden, som passede Bierne, nu er det Mændene. Han sluttede med, at vi mere end hidtil maatte have Kvinderne med i den Sag. Om Søndagen indledede Formanden Forhandlingerne med et Velkommen, og gav saa Ordet til Hr. Peteresen af Broager-Kirkeby, der i et meget saglig vellykket Foredrag talte over Dronningavl i større Vigaaede. Derefter gaves der praktisk Undervisning med de udstillede Biskolke, hvorefter Formanden, Hr. Buchholz, Rødding, talte over „Biavl i Almindelighed“, dens Stilling og Plads ved Siden af andre Erhvervsgræne. Han opfordrede indtrængende til at drive Biavl

og henviste til Foreningens Arbejde og den Støtte, som den var for dem, der vilde og havde Lust til at give sig i Færd med Sagen. Alle Foredragene bleve paahørte med megen Interesse.

Ved Bedømmelsen af Udstillingsgenstandene faldt Præmierne som følger:

For Biskolke:

1. Pr., 6 Mk., J. Godfredsen, Skodby ved Høptrup.

2. Pr., 4 Mk., F. Godfredsen, Skodby ved Høptrup og P. Jørgensen Støbbæk ved Mabenraa.

3. Pr., 2 Mk., Jes Sørensen, Sværø pr. Ringeneæs.

Dommere i denne Afdeling vare:

Biavlsklarer H. P. Eftesen, Skodborg, Smed J. N. Holst, Apterpr, pr. Bredebro, Landmand Smedemand, Stolbrolykke og Købmand A. Madsen, Gjenner.

For Biskoliger:

1. Pr., 6 Mk., Chr. Wilfenskjildt, Bovrup,

2. Pr., 5 Mk., S. Larsen, Skodby pr. Høptrup.

3. Pr., 4 Mk., Købmand H. Schmidt, Mabenraa.

4. Pr., 3 Mk., J. N. Holst, Apterpr. pr. Bredebro.

Udslyngere:

1. Pr., 6 Mk., Johs Raben, Vøjt Kirkeby,

2. Pr., 4 Mk., Winther, Brunde, og P. C. Christensen, Skodby ved Høptrup.

3. Pr., 2 Mk., N. P. Lyhne, Søbekled pr. Rødding.

Hædrende Omtale fik Købmændene P. H. Neumann og S. Schmidt, Mabenraa for en Samling Redskaber.

Dommere vare:

Bødker Peteresen, Rustrup, Gaardejer P. Hansen, Slynghsten, Feldsted og Bødker C. Hansen, Stevning, Als.

For Raaprodukter:

I. Honning

1. Pr., 6 Mk., Bødker J. G. Dufsen, Rustrup, N. Jørgensen, Absealle, Als, N. P. Lyhne, Søbekled, Rødding, den samme ikke ubetalt, S. P. Eftesen, Skodborg, N. C. Andreassen, Bajstrup pr. Tinglev, Lærer Buchholz, Rødding, P. Terp, Hinnerup, og Jes Sørensen, Sværø.

2. Pr., 5 Mk., Chr. Hansen, Føl (Gram), den samme, ikke ubetalt, S. Jensen, Barsmark pr. Vøjt, N. Madsen, Gjenner og C. Ahrensberg, Gjenner.

3. Pr., 4 Mk., Aug. Peteresen, Klostoft pr. Hellebad, Gust. Jensen, Skodborgstov, (ikke Medlem), N. B. Bakker, Føl, B. Bojsen, Skodby ved Vøjt, S. Peteresen, Guderup, Als, N. Nielsen, Gjenner, N. Bang, Gjenner, J. Friis, Gjenner, Bødker Rasmusen, Kettius, Sørensen, Terkildsen, Absealle, S. Peteresen, Brandt, Landsholm, S. Matthiesen, Traaskøl pr. Feldsted, P. Jørgensen, Støbbæk, ved Mabenraa og N. Jørgensen, Absealle, ikke ubetalt.

4. Pr., 3 Mk., Lærer S. C. Hansen, Bajstrup, L. C. Madsen, Broager, Chr. Hansen, Føl, ikke ubetalt, den samme, ikke ubetalt, J. G. Dufsen, Rustrup, ikke ubetalt.

II. For Boks:

1. Pr., 4 Mk., S. P. Eftesen, Skodborgstov.

2. Pr. N. S. Smidt, Søbekled. For lidt i Bægt, ikke ubetalt.

3. Pr., 2 Mk., J. G. Dufsen, Rustrup.

Dommere vare:

Landmand J. P. Graug, Rjøbenhoved, Land-

mand N. C. Andresen, Bøjstrup og Landmand
Johs Raben, Løjt.

For Kunstprodukter:

I. Mjød.

1. Pr., 5 Mk., S. B. Eftesen, Skodborgskov,
2. Pr., 4 Mk., N. Madsen, Genner,
3. Pr., 3 Mk., J. G. Hultzen, Rustrup.
4. Pr., 2 Mk., Th. Buchholz, Rødding.

II. Syltetøj.

1. Pr., 6 Mk., Buchholz, Rødding, 1 Glas
Løg i Honning, samme et Glas Stikkelsbær i
Honning, ikke udbetalt.

2. Pr., 5 Mk., Buchholz, Rødding, 1 Glas
Løg i Honning, ikke udbetalt, samme 1 Glas
Stikkelsbær i Honning, ikke udbetalt, samme 1 Glas
Solbær i Honning, ikke udbetalt, samme 2 Glas
Ribsaft i Honning, ikke udbetalt, samme 1 Glas
Ribsaft i Honning ikke udbetalt.

III. Honningkager.

2. Pr., 4 Mk., Behrends Gram.

IV. Kunsttavler.

1. Pr., 4 Mk., L. C. Madsen, Broager.
2. Pr., 3 Mk., Frederiksen & Co., Tilsbæk
pr. Kliplev.

Dommere vare:

Gæstgiver P. E. Christensen, Skovby pr.
Højstrup, Landmand R. Sverfjen, Udsealle, Als
og Landmand Jes Lorenzen, Rværs.

Til disse Præmier havde Sundeved
Diablersforening yderligere opstillet Væres-
præmier for de Medlemmer af Foreningen,
som udstillede og fik flest Points. Præmierne
tilfaldt følgende:

I. For Bisfolk:

P. Jørgensen Støbbæk og Jes Lorenzen,
Rværs.

II. For Boliger og Redskaber:

Chr. Bittenskjöldt, Bourup og S. Schmidt,
Nabenraa.

III. For Honning:

Jes Lorenzen, Rværs, P. Jørgensen, Støbbæk,
S. Matthiesen, Tråsbøl

IV. For Kunsttavler:

Frederiksen, Tilsbæk.

Desuden gaves som ekstra Tilstud for ud-
stillede Bisfolk 2 Præmier.

Hvad iøvrigt Deltagelsen i Udstillingen
angaar, da var Udstillingen af Honning,
hvad Kvaliteten angaar, meget tilfreds-
stillende, og udviste at der var Fremgang
siden vor Forening holdt Udstilling for 10
Aar siden i Nabenraa, idet der tilkendtes
højere Points end dengang. Udstillingen
af Bisboliger og Redskaber udviste ogsaa
kvalitativt meget tilfredsstillende Resultater;
men i Betragtning af at Udstillingen galdt
for hele Nordsjælland, saa kunde den, hvad
Kvantiteten angaar have været meget mere
fyldig, særlig var Kunstproduktafdelingen
altfor tarvelig. Af Bisfolk var der udstillet
seks (6). Det ene Wells, Krainerbajstarder.

Alt i alt maa Udstillingen betegnes
som vellykket.

J. Cl.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 42. Var saa venlig igennem
"L. f. B." at meddele mig om der bliver
Diablskole til Sommer, og i saa Tilfælde
hvad Dage at Skolen vil blive afholdt?
J. N.

S.: Efter Centralmødets Bestemmelse
vil der ogsaa i Aaret 1900 blive afholdt
Diablskole i Roskilde. Vi antager, at
Skolen til Sommer ligesom hidtil vil blive
afholdt i de 2 sidste Uger i Juli Maaned.
(Fra 15 til 29).

Nr. 43. Jaar alle danske Diablere,
som vil paa Diablskolen, fri Undervisning
paa Skolen, og hvor tidlig paa Aaret skal
en saadan Begøring indsendes? J. N.

S.: Ja alle Medlemmer af DBF.
har hidtil faaet fri Undervisning paa Diabls-
skolen. Et saadan Andragende bør ind-
sendes inden Bestyrelsesmodet, der i Reglen
afholdes i April Maaned.

Nr. 44. Skal der nogle Forkunds-
skaber til, for at følge med og saa fuldt
Udbytte af Skolen? J. N.

S.: For at saa fuldt Udbytte af
Skolen, bør Bedkommende helst have drevet
Diabl i nogle Aar, og have læst en Del
af vor Diabllitteratur, samt at være kendt
med de almindelige Arbejder hos Bierne.

Nr. 45. Hvorledes udryddes Møl
snarrest? N. M.

S.: Spørgeren burde have anført,
hvor Møllet han vil have udryddet findes,
om det er i tomme Bokstavler eller i
befolkede Stader. Findes Møllet i tomme
Bokstavler, saa udryddes det hurtigt ved
at anbringe Tavlerne i et lille tæt Kammer
eller i en passende stor Kasse, og derefter
hvobles Tavlerne. Findes Møllet i be-
folkede Stader saa er det langt vanskeligere
at komme Møllet til Livs. Men er et Bi-
folk stærkt angrebet af Boksmøllet, saa bør
det helst flyttes over i et godt renjet Bi-
hus, og Folket bør ikke have flere Tavler
med tomt Boks, end de kan besætte. (Væs
Smaafriskt Nr. 8, som faas gratis ved
Henvendelse til Deres Kredsfornand eller
til Red. af "L. f. B.")

Nr. 46. Tager Honningen Skade af
at blive omstuetten fra en større Beholder
og over i 10 Pd.s Spande, naar den er
meget fast? N.

S.: Naar den faste Honning omstiftes
uden først at blive opløst, saa vil Luften
saa Udgang til den, og Honningen vil
hurtig tabe sin gode Velsmag. De bør
derfor opløse Honningen inden De sætter
den over i mindre Beholdere. Tag det
øverste Lag af Honningen, sæt saa Be-

holderen ned i en Kæde med Vand, som holde kogende, til Honningen er opløst. Da det er forbunden med et ret betydeligt Arbejde, at opløse den faste Honning og sætte den over i mindre Beholdere, og da Honningen ofte taber en Del af sin Væsmag, saa er det heldigst at sætte den Honning, der ventes at kunne sælges, i Smaapartier, paa Glas eller mindre Visk-beholdere, en 8 a 14 Dage efter Udslyngningen, naar den viser Tegn til at ville krystallisere.

Nr. 47. Her i Byen er 4 Bigaarde, som sikkert alle ere anagrebne af Bipest. Vi vil gerne have en Biavlslærer herud til at vejlede os med at kurrere Bierne. Skal vi selv betale Udgiften for Biavlslæreren, og hvor meget kan Udgiften beløbe sig til. De 3 andre er ikke Holdere af „E. f. B.“, men for selve Sagen har det vel ingen Betydning. U. B.

S.: Det var sikkert heldigst at alle 4 Biavlere var Holdere af „E. f. B.“ og Medlem af den lokale BF., saa kunde De vistnok lettest faa en Biavlslærer til Deres Egn, for at helbrede Bierne for Bipest. Naar De til Foraaret til Deres Kredsformand indsender Meddelelse om, at De har Bipest i Deres Stader, saa vil De nok kunne faa en Biavlslærer fra DBF. til at hjælpe Dem. DBF. betaler saa Biavlslæreren, men De kommer selv til at sørge for Kost og Logi til ham.

Savnlige Vink.

Vejret (22. Oktober). Dem der havde ventet at vi i Aar sik et Efteraar med megen Regn og sludfuldt Vejr har taget meget fejl. Den sidst forløbne Maaned har været iøjensynlig mild og tør og kun lidt Rættet. Bierne har været meget ude, hvad der er af stor Betydning for de Biavlere, der af en eller anden Grund er noget sent paa Færde med Fodring og Pakning. Ligeledes har det gode Vejr været særdeles heldig for saadanne Arbejder som Dronning-Indførelse, Forening af Bisulf og Wafning af Stader. Endog i Gaar saa vi mange Bier komme hjem juldt belæssede med Blomsterstøv. At Bierne flyve ud saa sent paa Aaret har særlig sin store Betydning ved at Tiden som Bierne nødes til at holde sig i Ro inde i Høstigen, derved bliver kortere.

Fodring. I enhver velpasjet Bigaard er dette Arbejde nu endt for dette Aars Bedkommende. — Der findes imidlertid uden Tvivl heri Landet ogsaa et Antal mindre vel passede Bihaver, i hvilke der endnu saa sent paa Aaret kan være Grund til at fodre, fordi Familierne ikke have det nødvendige Vinterforraad. Dette burde mindst være 25 Pd. hos hver Familie. Er det dog 20 Pd. da vilde vi helst foretrække at opstætte Fodringen til det tidlige Foraar. Er det derimod endnu mindre, f. Eks. kun 15 Pd., da vilde vi tilraade at sikre Familiens Overvintning ved Hjælp

af en Kandiislagte over Tavlebarerne. Hvis Vejret fremdeles i nogen Tid holder sig mildt (uden stærkt Frost) kan det dog endnu lade sig gøre uden at odelægge Bierne at fodre med Kandiisopløsning, naar denne gives ca. 30° R. varm ved hurtigfodring (mindst 2 Pd. hver Nat). Det varme Foder fremkalder nemlig en saa stærk Virksomhed i Vinterlejet, at dette bliver saa varmt, at Bierne ere i Stand til at forjægle Foderet, og skulde end enkelte Celler blive uforjæglede, vil dette næppe øve nogen meget skadelig Virkning, naar Indholdet af dem er Kandiisopløsning (ikke Honning).

Kandiislagte. I en Gryde hældes 3 Pagle Vand og deri fannes 6 Pd. lyst Kandiis eller lyst rent Kandiisgrus og 1/2 Pd. Honning. Smelt det under jævnlig Røring over en saag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, som ses ved, at den bliver lysere, bør man røre i den paany og derefter hælde den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter saa Timers Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kage, som let kan brødes i stykker eller deles med en Kniv. Papiret anvendes for, at Kagen ikke skal klæbe ved Tallerkenen. I Stedet for at benytte Tallerkener til at støbe Kandiislagen i, har vi i de senere Aar benyttet smaa Træforme, der har været 1 1/2" høje 5 a 6" brede og haft samme Længde som Kammens Overlist i Huset (altsaa til 10 X 12" Stadet er Kassen 12" lang til □' Stadet 14" og til Lavnormal 15 1/2"). Grunden til, at vi har støbt Kandiislagen i saadanne Smaatasser, er den, at vi meget ofte har haft svært ved at faa tætnet ordentlig i Stadet, naar der er lagt et større Stykke Kandiislagte ovenpaa Kammerne. Men er Kandiislagen støbt i saadan en Form eller Kasse, saa er det saa let at tætte baade foran og bagved Kassen enten med Tæppet eller med Daksbraderne.

Pakning. De Biavlere, som endnu ikke har pakket sine Bier til Vinter, bør snart udføre dette arbejde, vel er det sandt, at man nok kan udføre dette Arbejde om ogsaa det trøjer nogle Grader, men heldigst er det dog ogsaa at udføre dette Arbejde inden Vinteren kommer. Vi bruger altid ovenpaa Daksbraderne og Tæppet at lægge et Par Lag Aviser, som vi lægger jaalebes, at de kan bøjes ned over Vinduet eller Indsuddet, og vi passer nøje paa, at Papiret slutter tæt ind i Falsen og tæt op til Husets Sider. Det er netop foroven imellem Vinduet og Falsen, at det er saa vanskeligt at faa tætnet ordentligt og der kan gaa megen Varme tabt ved en lille Abning paa det Sted. Vi har prøvet at overvintre med Glasdøren løftet 1/8" op fra Stadets Vand, men da vore Bihue som Regel er tørre, havde vi ingen Fordel mærket ved det. Endel Biavlere bruger endnu at pakke Rummet jaavel bag Vinduet som over Vinterlejet med „løs“ Haffelse; vel er det et godt Pakmateriale, men Huset er saa besværligt at faa gjort rent om Foraaret. En Pakpose eller en Pakkammer, der passer, er langt renligere at bruge bag i Huset og til at pakke med ovenpaa Aviserne, over Vinterlejet, bruges en passende stor Sæk, der er godt halvt fyldt med Haffelse. Man bør sørge for, at den slutter godt til overalt.

Brevkasse.

Biavlsludstillingen i Zoologisk Have. Præmier og Diplomer, vil blive udsendt i første Halvdel af November Maaned.

Ældre Aargange af „T. f. B.“ Paa Centralmødet i Svendborg blev det vedtaget at Kredse gratis kunde jaa ældre Aargange af „T. f. B.“, imod at Kredse selv skulde bære alle ved Forjendelsen forbundne Omkostninger, og at ingen Kreds kunde jaa mere end et Eksemplar for hver Tidsskriftsholder der findes i Kredsen. Af ældre Aargange haves Eksemplarer af 1876, 77, 78, 79, 80, 84, 86, 87, 94, 95, 96, 97 og 98. Eksemplarene ere heftede, og i god Stand. Begæring om ældre Aargange indsendes til N. S. Kristensen, Købstilde.

Gulskidsmand, naar 3 Iaver Bihuse, huft jaa paa at Uvsnigen i Bihusene af de anbefalede Maal (fra Side til Side) skal være 11" til 10 × 12" Stadet, 13" til □ Stadet og 14½" til Rabnormalstadet. Anbring amerikanske Zinkfalske i Husene med ½" bred Fals.

Kundgørelser.

The billigste, bedste og mest akkurate **Vi-**botiger og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredfaber**, **ægte Sivots-**tabler haves al Tid paa Lager. Illustreret Prisliste franco.

Løved pr. Svendborg.

Kristian Pederjen.

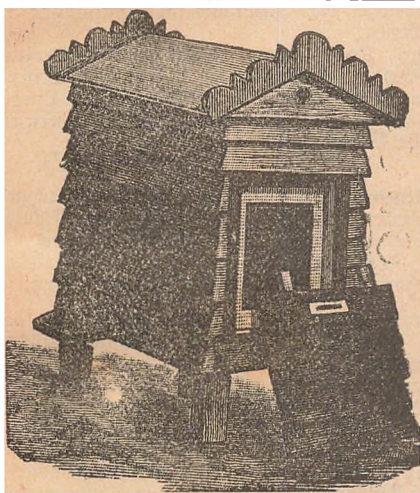
Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bi-bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Honning.

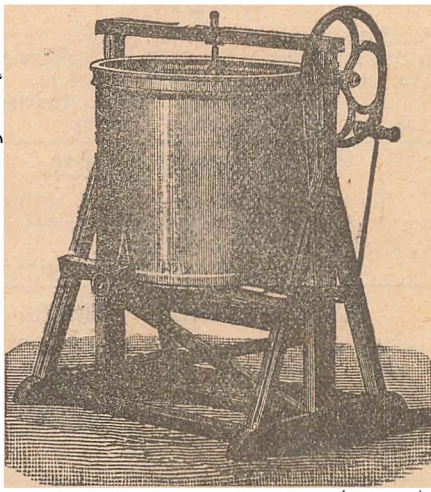
Et Parti fin udslyngt Honning, brun og hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende ved Henvendelse til Konjul Høllstrupp, Thisted.

Alle Biavlere

bør skrive efter **Vejle Biavlredskabs-**fabriks Prisliste, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko.

I. V. Boesen, Vejle.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Broveglas i Træhylstre, pr. Stk. 15 Ø.
 Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod 70 Ø.
 Prima Røgkammer, pr. Fod 90 Ø.
 Ersteus fuldkomne Fodrer, 70 Ø.
 Bipe (Dronnings Model), 2 Kr.
 Køer's Fodrer, 60 Ø.
 Ribehætter, 20 Ø.
 Røgblæser (tyll) med Epids 1,25
 Epids dertil 0,10.
 Saandrogere 2,30.
 Vislor 19" højt 0,65.
 Estrækkub (Woods Model), 75 Ø.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Svarter, 5" laugt Blad, 45 Ø.
 Tavlepore, 40 Ø.
 Tavletraad, engelsk, fortinnet, pr. Pd. 0,70.
 Forters Vitommer, 0,50.
 Reus Vitommer, 0,40.
 Løddefænde, dobbelt 1,00.
 Bihandker, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
 Fin Vestanker, af Blit 22 Dre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr. 40 Ø.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanske Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk. 5 Kr.

Etrællebakker til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Honningløser, 80 Ø.
 Amerikanske Zinkfalske, 30" lange, 0,22.
 Galvaniserede Bihushængsler, pr. Par 10.
 Engelske Honninghauer, Patent, af fortinnet Jærn 1,00.
 Udslyngningspande med Patent Hæner, 2,85.
 Honningsfil til Spanden, 60 Ø.
 Solvoksmelter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Vokskrenser, 30,00.
 Kunsttableformer af Kobber, pr. Kv. 0,18.
 Howards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylinder Udtømningsmaskine, 2 Tabler 12 × 12" Snortrak, Soldenes Afstand 13½, 22 Kr.
 Porcellæns Rebeag, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønsjerige, pr. 100 Stk. 0,60.
 Honningglas til Overbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk. 9,50, pr. Stk. 10 Dre. 2 Pd. pr. 100 Stk. 14,50, pr. Stk. 15 Ø.
 Abbots Honningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr. 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14½. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentspapir, 30" bredt, pr. Al. 0,05½.
 Propper af prima Kort til Abbots Glas, 1 Pd. pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Pd. pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Sin udslyuget Honning

faas i større og mindre Partier hos Brodr, Nielsen, Ollerup pr. B. Stjerneinge ved Svendborg.

En Fugtage paa 150 Pd., sin hvid Honning, er til Salg hos F. Nielsen, Bjerge pr. Braastov St.

Honning købes.

Smuk lys Honning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

H. C. Hønebalhs Efterf.

William Kapel,

Gl. Kongevej 100, København V.

Lys Honning købes. Pris og Prøve bedes sendt til

Urtekrammer **Chr. Hansen,**
Vesterbrogade 11, København V.

Min prisbelsønede

Vi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Cronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Ny Honningetiket.

Ny tidsvarende Tegning. Kan bestilles til den 8. Septbr. Nyt Navn for hver 500 Stk. a 1/2 Øre pr. Stk. Prøver faas ved

Kristian Pedersen Tved, Svendborg.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Sensesgade 58, Kbhvn. K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Foreningsmeddelelser.

Gjern og Omegns BF afholder Generalforsamling i Søbyvad Kro Torsdag den 16. November, Kl. 6 1/2 Uften. Bestyrelsesvalg, Regnskabet fremlægges, Foreningens Virksomhed bestemmes for 1900. Bladet bestilles, Ny Medlemmer optages.
F. Mikkelsen,
Fmd.

Stet Herreds BF afholder Generalforsamling Lørdagen d. 18. November Kl. 6 1/2, hos Lærer Hansen, Lundby.

Standerborg Amts BF afholdt Styrelsesmøde i Horsens d. 28. Septbr. Hvor det vedtoges at lade 16000 Reklama Sedler trykke med Udskift. „Hvorfor skal man nyde Honning,“ og de 6000 uddeles gratis til Medlemmerne, til at følge med Glasjene, naar de følger Honning. Endvidere vedtoges det at afholde Generalforsamling med Vortlodning af Redskaber som sædvanlig, Dagen bliver senere bestemt.

Narhø og Omegns BF. Medlemmer bringer det herved til Kundskab, at Sekretæren (Christensen) er rejst fra Narhø for at overtage en Landejendom i Svendstrup pr. Hammel, samt at Formanden Hr. Traktichef F. Møller, Narhø, velvilligt har lovet at fungere som Sekretær, indtil

der ved Generalforsamlingen i December, kan blive valgt en anden Sekretær. Venlig Hilsen til alle Venner i Biavlslagen.

M. B. Christensen.

Svendstrup pr. Hammel.

Rolding BF. afholder Efteraars Møde, den 10. Novbr. Kl. 2 Eftm. paa Hotel „Fremad“ i Rolding, der vil blive holdt Foredrag og Diskussion. Planen lægges til en Udstilling i 1900. Endvidere fremlægges Regnskabet for sidste Aar.

Lunderstov, den 20. August 1899.

J. Christensen,
Formand.

Elbom. fl. Herreders BF. afholder Mandag den 13. Novbr. Kl. 10 1/4 Form. paa Forsamlingsbygningen i Frederica, sit aarlige Centralmøde med følgende Dagsorden:

1. Regnskab for 1898 fremlægges til Godkendelse.
2. Bestyrelsesvalg, Valg af Formand og Næstformand.
3. Valg af 1 Revisor.
4. Valg af Delegerede til DBF. Centralmøde.
5. Virksomhedsplan 1900.
6. Meddelelse om Resultatet af Udstillingen i Frederica.

Dhrr. Næstformand og Delegerede bedes give talrigt Møde. Meddelelse om nyt Valg af Næstformænd, bedes sendt til Sekretæren, Hr. Overjergent Bjerregaard, Kongensgade 65 i Frederica. Lilla Belling, pr. Bo kop.

Niels Ladegaard.

Standerborg Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling og Vortlodning af Biavls Redskaber, for Foreningens Medlemmer den 9. Novbr., Formiddag Kl. 11 i Vinhandler Christensens Sal i Horsens.

Bestyrelsen.

Bejle Amts BF. afholder Lørdag d. 18. Novbr. Eftm. Kl. 1 sin aarlige Generalforsamling hos Smeder Boesen, Bejle.

Regnskabet fremlægges.

Valg af to Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Lærer Holm og Forretningsfører Andersen, der efter Tur afgaa.

Virksomheden for det kommende Aar bestemmes. Valg af Revisor og Delegerede til Hovedforeningens Generalforsamling.

Bejle, Søndermarks Skole, d. 26. August 1899.

F. Holm,
Formand.

Indhold af dette Nummer:

Biavlslagen	311
Pipeft. af M. Nielsen	302
Brevkasse	370
Centralmøde	292
Danske Vigaaarde	299
Dronningsskifte, af Peder Hansen	295
Dronernes Samlingsplakater, af G. M. Doollittle	310
En Dronnings Parringsudflugt, af M. B. Hansen	296
Ekko fra Staderne	313
Fra Sverige, af F. M. Andersen	312
Fra Kredsjene	314
Foreningsmeddelelser	322
Gavnlige Vink	320
Hvid øver	291
Høje eller lave Kammer, af Brodr. Nielsen	306
Rundgørelser	321
Luftfornyetelsen i Bistadet, af G. Mathiesen	309
Om at gøre Jagttagelser over Biplanterne, af Hent. Borries	300
Spørgsmaal og Svar	319

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned. den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Rødkløver.

(*Trifolium pratense* L.)

Hos Rødkløveren findes Honningen i Bunden paa et 9—10 mm. langt Rør, som dannes ved Sammenvoksningen af de 9 underste Støvtraade,

Skibenes, Binger-nes og Fanernes Stille. Den afsondres ogsaa her af den kødfulde underste Del af Røret og omgiver den i Bunden af Røret siddende Frugtknude. Men medens der baade hos Hvidkløveren, Kællingtand og de fleste Urteblomstrende Planter kun ere 2 smaa

Åbninger paa begge Sider af den opadbojede Basis paa den øverste Støvdrager tillader Afgangen af Honning, og tvinger de besøgende Bier til at bebæge deres Snabel til disse Åbninger udenfor Støvdragerørret til Blomsterbunden, træder hos Rødkløveren Biernes Snabel saa snart den er trængt ind under Fanen ind i det

Indre af det med Blomsterbladene sammenvoksede Støvtraaderør. Den vilde nu, trængende frem paa den øvre Side af Røret langs Midtlinien, og støde sammen med de øvre i Røret indesluttede Støvdragere men hindres af disse, hvis de havde deres normale Stilling; men disse bøjer, med

Undtagelse af de virkelig i Midtlinien liggende Ender, helt til Siden og lader saaledes Snablen uhindret passere. Fra det 9—10 mm. lange Rør udstiller der sig paa dets forreste Ende:

1. Fanens brede Basis, som fortsætter den øvre og begge Sidesfladerne af Røret og omfatter endog en lille Del af

Undersiden.

2. Skibets Basis, som forstættes mellem Fanebasisens Udvidelse og Rørets Underside, vel ikke halv saa bred som Fanens Basis, saa dog bred og kraftig nok til, naar den drejes nedad, ved egen Kraft atter at smække i Vejret.

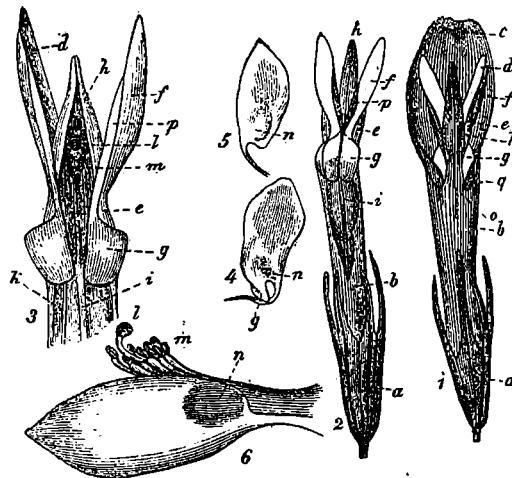

Fig. 38. Rødkløver. (*Trifolium pratense* L.)

3. Vegge Bingerne, som løsner sig fra det sælles Hjør, men for oven omslynger Rønsjøjen med 2 endnu stærkere Knuder, som fikre Rønsjøjen og de den omsluttende Blomsterblade.

4. Støvtraaderørets, i hvis ovre Spalte føjes den 10de frie Støvtraad, som atter spalter sig i Skibets hule Rum.

I Midten mellem den opadvendte, under den aabne Spalte i Skibet liggende Antherer krummer Griffet sig saa højt, at det paa Enden deraf værende Ar rager noget op over Anthererne. Skyder nu en Bi sin Snabel ind under Fanen, medens den med Forbenene fastholder de med Skibet sammenvoksede Binger og støtter Mellem- og Bagbenene paa de dybere liggende Dele af Blomsten, saa drejer Skibet samt Bingerne sig nedad, og derved trykkes først Arret og umiddelbart derpaa alle de aabnede Sløvlar mod Undersiden af Biens Hoved. Arret modtager det fra en anden Blomst medbragte Blomstestøv og Støvtraadene belæses Bihovedets Underside med ny Blomstestøv. Fremmedbestøvning er altsaa sikret; Selvbeføvning kan jo nok finde Sted ved Bihovedets Tilbagetrækning, men bliver sandsynligvis gjort uvirksom ved den umiddelbart forudgaaede Fremmedbestøvning.

For paa denne Maade at kunne naa til Honningen, maa et Insekt have en mindst 9—10 mm. lang Snabel; Blomstestøvet er derimod tilgængelig for alle de Insekter, som ere i Stand til at dreje Skibet nedad og det er indlysende, at de blomstestøvsamlende Insekter, lige saa godt som dem der jage Honning maa bevirke en regelmæssig Fremmedbestøvning.

Uf de meddelte Jagtagelser over de paa Rødkløveren stedfindende Insektbesøg fremgaar det, at Humlebiene ere de væsentlige Befrugtere af Blomsterne, men at ved Udelukkeljen af disse findes endnu mere end tilstrækkeligt af Honningsugende og Blomstestøv jamlende Insekter til at besørge den for Forplantningen nødvendige Fremmedbestøvning. I den bekendte Ræde af Slutninger: jo flere Ratter, desto færre Mus, jo færre Mus, desto flere Humlebieer, jo flere Humlebieer desto frugtbarere er Rødkløveren. Deraf passer det sidste Led ikke i alle Tilfælde, men nok i en Del.

I Rødkløverens Blomster findes der megen Honning, men desværre kan vore Bier ikke naa denne Honning paa Grund af det lange Blomsterbæger. Kun naar Rødkløveren tildels er mislykket paa Grund af stærk Tørke kan Bierne samle Honning af Rødkløveren. Kunde der opdages eller fremstilles en Rødkløver, der var ligesaa

fordelagtig for Landmanden at dyrke som den almindelige Rødkløver, men havde saa kort et Blomsterbæger, saa vore Bier kunde naa Honningen i dens Blomster, saa vilde der, naar den blev benyttet til almindelig Dyrkning være anbnat en Guldmine for vore Bier, og Viablen vilde fra et Bierhverb paa en Gang blive et Hovederhverb for mange Memnesker.

Forklaring til Fig 38. 1. Blomsten set fra neden. 2. Blomsten efter Fanens Fjernelse, set fra oven. 3. Foreste Del af Blomsten efter at Skibets Rande ere trykkede fra hinanden (2 Gange forstørret). 4. Højre Binge med løsreven Stilk. 5. Højre Halvdel af Skibet (Stikken afrevet). 6. Skibet nedtrykket, set fra Siden. a. Bægeret. b. Blomsten. c. Fanen. d. Den hule Del af Bingerens Inderside. e. Uadbojede nederste Rand af Bingerens Inderside. f. Ydersiden af Bingerne. g. Den opsvulmede Basis af Bingerne. h. Skibet. i. Griffet. k. Øverste frie Støvtraad. l. Arret. m. Støvpung. o. Skibets Drejningspunkt.

Centralmødet.

Referat.

III.

3. Smaaafskrifterne.

Præsidenten. Her foreligger et Tilbud fra Enkesru Erslev, om DBF. vil købe 3 forskellige Smaaafskrifter efter afdøde Erslev, disse Smaaafskrifter tilbyder os for den meget lave Pris, af kun 10 Øre pr. Eksemplar naar vi tager hele Partiet. Vi har nu i et Par Aar afholdt os fra at udgive Smaaafskrifter, dels af den Grund at vi har haft nok, og dels fordi vi har manglet Penge, derfor blev det ogsaa paa Bestyrelsesmødet i Korsør vedtaget at udsætte Udgivelsen af Smaaafskrifter, noget endnu. Vi har ogsaa til næste Aar en jærlig Udgift til Udstillingen i Odense. Skal vi købe nogle af disse Smaaafskrifter som tilbydes os saa billig, eller mener Centralmødet ikke vi har Raad til det.

Kristensen. Med Hensyn til Smaaafskrifterne kan jeg oplyse, at vel er der blevet en Del Eksemplarer mafulerede inden jeg modtog dem fra Kallundborg, men jeg antager at der for Tiden findes ca. 6000 Eksemplarer. Deraf er omtrent 2000 Eksemplarer af Nr. 8 Vossmøllene, 2000 af Nr. 10 Vedetraad i Biavl og 2000 af Nr. 12 Bipest, saa der er ingen Mangel paa Smaaafskrifter endnu. Skal vi derfor til næste

År udgive et Smaaſkrift, ſaa maatte det nærmest være for at fylde en Plads, hvor vi har Trang for et Smaaſkrift. Der er for Tiden kun 2 Emner, ſom jeg ſynes der kan være Tale om at udgive Smaaſkrifter, nemlig Dronningeavl og Wiens Naturhistorie. Med Henſyn til Dronningeavl ſaa er den jo godt begyndt her i Landet, men den er jo ikke nær naaet til den Fuldkommenhed, ſom den kan ventes at vilde ſaa i Løbet af de kommende År. Jeg tror derfor at vi ſtaar os beſt ved at udfætte Udgivelsen af et Smaaſkrift om Dronningeavl et Års Tid eller to endnu, for at vi kan ſaa dette Emne fuldtud behyſt i Smaaſkriftet. Med Henſyn til Wiens Naturhistorie, ſaa har vi endnu ca. 100 Aargange af „T. f. B.“ 1893—94, hvori Wiens Naturhistorie er behandlet meget grundigt om end lidt vel bredt. Derfor ſynes jeg ikke at der er nogen Nødvendighed tilſtede for at udgive et Smaaſkrift om dette Emne. Angaaende Enkefru Erſlevs Tilbud, om at ſælge DBF. Reſtlageret af 3 Smaaſkrifter ſom afbøde Erſlev i ſin Tid udgab, paa egen Regning, ſaa er der ca. 4000 Ekſemplarer af Honningens ſom Nærring og ſom Lægemiddel, 200 af Honningens Anvendelse og 500 af Blomſterkalender, diſſe Smaaſkrifters Bogladepris er henholdsvis 25—50 og 40 Øre de tilbyder os for 10 Øre pr. Stk., alſaa for ca. 470 Kr. kan ſaa 4700 Ekſemplarer at uddele ſom Smaaſkrifter. Prisen der forlanges er jo meget lav — men de 2 af diſſe Smaaſkrifters Værdi er heller ikke retſtor. Køber vi diſſe Smaaſkrifter, ſaa maatte det ſnareſt være for at hjælpe Erſlevs Familie af med diſſe Skrifter, ſom ellers er vanſkeligt at ſaa ſolgt. Et Smaaſkrift ſaar vi jo ellers langt billigere, idet, det nærmest maa betragtes ſom en Del af Tidſkriftet. Jeg foreslaa derfor at vi lader Spørgsmaalet Smaaſkrifter udgaa til næſte Centralmøde, ſærlig ogſaa af Henſyn til Foreningens ſmaa Midler.

Underſen forſtaar ikke hvad vi ſkal have Smaaſkrifter for, vi har jo „T. f. B.“ deri kan vi jo optage alt det vi onſter der ſkal frem. Jeg vil gøre et Forſlag, at hvis Foreningen vil støtte mig, ſaa vil jeg levere mit Blad „Bien“ for 25 Øre om Året, det kunde ſaa holdes af dem ſom ikke har Naad til at holde „T. f. B.“, dette Tilbud tror jeg at DBF. kunde være godt tjent med. Foreningen aftager ſtadig i Medlemsantal, og vil ſikkert blive ved dermed, men paa den Maade jeg foreslaa, er jeg ſikker at man kunde ſaa et større Antal Medlemmer.

Præſidenten. Denne Hiſtorie hører

ikke ind under Smaaſkrifterne. Da man ved Smaaſkrifter forſtaar et Skrift, ſom ikke indeholder andet end et beſtemt Emne, og ikke indeholder Artikler, baade om Bier, Raniner, Høns og Frugtaavl.

Kriſtensen. Grunden til at Smaaſkrifterne koſter noget, er ved at de trykkes i et betydeligt større Dplag end „T. f. B.“, og dette tillige med Feſtningen bringer en ekstra Udgiſt for Foreningen, det Antal Ekſemplarer der er indtrykt i „T. f. B.“, koſter jo ikke Foreningen noget. Spørgsmaalet om Underſens lille Blad „Bien“ har været drøftet flere Gange paa Centralmøderne, men er hver Gang blevet forkaſtet. Jeg er ogſaa bange for at hvis „Bien“ blev optaget ſom et Slags Medlemsblad, ſaa vilde Holderantallet for „T. f. B.“ ſynke ret betydelig, og det vandt hverken DBF. eller Biavlen ved. Jeg vil gerne støtte vor gamle Ven A. C. Underſen, men jeg vil ikke støtte „Bien“ paa „T. f. B.“ Bekoſtning.

Windehalle. Kunde ogſaa onſte at DBF. ſkulde ſtille Fru E. af med diſſe Smaaſkrifter, de kunde maaffe ogſaa købes noget billigere, og de vilde ſikkert gøre en Del Gavn naar de blev uddelt til de enkelte Kredje, ſom ſaa kunde dele dem ud til Biavlerne, derfor vil jeg støtte Forſlaget om at Foreningen køber diſſe Skrifter om ikke af andet ſaa af Pietet-Henſyn.

Ladegaard. Mente at Foreningen gør klogeſt i, ikke at købe de omtalte Smaaſkrifter.

Ladegaards Forſlag blev vedtaget med mange Stemmer, 2 ſtemte imod.

7b. Tidſkriftet.

Kriſtensen: Det var paa et meget vanſkeligt Tidſpunkt, at jeg i Fjor overtog Redaktionen af „T. f. B.“, ikke alene var Bladets Ledelse i en meget høj Grad forſømt, ſaa jeg modtog mange Klager ſaavel fra Poſtkontorene ſom ſærlig ved Breve, hvoraf der daglig indgiſt flere. Men et andet og aldeles uventet Spørgsmaal kom ogſaa til, nemlig Typografernes Lønſpørgsmaal. Dette Spørgsmaal, der viſte ſig meget truende, endte med, at Bogtrykkerne gif ind paa at forhøje Typografernes Løn, og ſamtidig forhøjedes Prisen paa Bogtrykkerarbejdet ret betydeligt, enkelte Dele endog med 25 a 35 pCt. Det er derfor let at forſtaa, at det var ingen let Sag at ſaa Bladets Trykningsudgiſter bragt lavere ned, end de havde været i de ſidſte Par År, naar ſaavel Udſtyrelsen ſom Papirets Kvalitet ſkulde bevares. Efter nogle Forhandlinger fandtes der dog et Par Bogtrykkere, ſom vare villige til at trykke Bladet for den ſamme Pris ſom hidtil. Den ene af diſſe Bogtrykkere boede i København, og

siges at være en af Hovedstadens bedste Bogtrykkere, det andet Tilbud var fra et Aktiefelskab i Roskilde. Da Bogtrykkeren i København kun havde moderne Type, og da der tillige vilde blive en Del Forjendelsesomkostninger, naar Bladet skulde trykkes i København, saa blev Roskilde valgt. En Grund dertil var det ogsaa, at det maatte anses for uklogt paa dette Tidspunkt at gaa over til latinske Typer, vi maa huske paa de store Forandringer, der i Fjor stete i DBF. Altsaa, da jeg i min Nærhed kunde saa trykket til den hidtilværende Pris, saa gif jeg ind paa Tilbudet. Nu kunde jeg nok ønske, at de Tilstedeværende vilde udtale sig, om de ere fornøjet med Bladet, som det nu er, eller hvad de ønsker forandret, og om jeg, hvis jeg synes saa, maa gaa over til latinske Typer nu til Nytaar.

Som vel en Del af de tilstedeværende har formodet, saa har Bladets Holdereantal været noget synkende i flere Egne, jeg formoder, at det har haft sit højeste Holderantal i 1892. Den stærke Agitation, der den Gang udfoldedes af DBF. ved Udsendelse af Biavlslærerne, bragte jo Holderantallet til at stige meget stærkt, saa det er ikke saa underligt, at daarlige Bkaar i Forbindelse med Foreningens mindre gode Ledelse i 1898 har kunde bevirke Nedgang i Holderantallet. Det følger af sig selv, at med Udvikelsen af eller Fastholdelse af Bladets Sideantal og Udsyrelse og Synkning af Holderantallet vil Bladet let i 1899 komme til at bringe Foreningen Udgift i Stedet for Indtægt.

R. Jensen oplyste hvor stort Antal Holdere „T. f. B.“ havde haft i de senere Aar. Han kunde nok ønske, at Papiret, som „T. f. B.“ blev trykt paa, var noget bedre.

Kristensen meddelte, at han ikke noget Sted havde set opført hvor stort et Holderantal at „T. f. B.“ havde haft i de forløbne Aar. Papiret var som den Prøve, der blev sluttet Afstale om, og hvis der blev anvendt 5 a 10 Kr. mere pr. 16 Sidet Nr., vilde Papiret blive langt bedre.

Da ikke flere ønskede Ordret, og der ikke blev fremsat noget Forslag om Forandringer angaaende „T. f. B.“ i det kommende Aar, sluttedes Diskussionen om dette Spørgsmaal.

7c. Forfatterhonorar.

Kristensen: Som vist de fleste Delegerede vil erindre, er Spørgsmaalet om Forfatterhonoraret sat paa Dagsordenen af mig allerede i 1892 paa Centralmødet i Roskilde, og siden den Tid har dette Spørgsmaal flere Gange været til Forhandling. Naar jeg til Forhandling i Dag atter har

sat dette Spørgsmaal, er det for atter i Aar at saa forhøjet Forfatterhonoraret med 100 Kr., idet, som jeg tidligere har sagt, synes at Arbejderen er sin Løn værd. Vi maa ogsaa være Forfatterne Tak skyldig for det store Arbejde, som de udfører i Biavlens Tjeneste ved de mange originale Artikler, de skriver til vort Medlemsblad. Jeg vilde derfor henstille til de Delegerede, om de ikke ville gaa med til, at der stilles Ned. et Beløb paa indtil 400 Kr. til Raadighed at uddele som Forfatterhonorar, hvis jeg finder Grund til at uddele saa stort et Beløb.

Bjerregaard meddelte, at paa Centralmødet i 1897 blev det vedtaget, at der maatte udbetales indtil 300 Kr. aarlig i Forfatterhonorar, men paa Grund af Forholdene var dette Beløb i 1898 blevet overskredet med 47 Kr.

R. Jensen mente, at et Honorar paa 2 Kr. pr. Spalte kunde være nok, da Folk ikke skriver for at tjene Penge, men for at fremføre sine Tanker.

Vicepræsidenten: Er det ikke vedtaget, at der betales 2 Kr. pr. Spalte?

Kristensen: Nej, det er vedtaget, at der maa betales indtil 2 Kr. pr. Spalte for de Artikler, som Ned. synes fortjener at honoreres, men der skal ikke betales 2 Kr. pr. Spalte for enhver indsendt Artikel, enten den har Værdi eller ikke. Derfor ønskede jeg ogsaa at Centralmødet vilde bevillige mig indtil 400 Kr. til Forfatterhonorar og give mig frie Hænder til at bestemme hvilke Artikler jeg vil honorere.

Houliind har heller ikke noget imod at give R. frie Hænder, men da Foreningen for Tiden er meget daarlig stillet med Penge, saa har man ikke Raad til at betale noget, fordi et Par Biavlere kommer op at skændes i Bladet.

Præsidenten. Vi maa først se om vi har Raad til at give flere Penge til Forfatterhonorar, end vi for Tiden giver.

Houliind ønsker Grændsen sat ved 300 Kr.

R. Jensen mener at man helst maa vedblive, paa samme Maade som hidtil.

Houliind mener, at naar Folk vil have noget Honorar, saa skal de Meddele Redaktøren det samtidig med at de indsender Artiklen, saa kan han bestemme om han vil bruge Artiklen, eller han vil sende den tilbage.

Witch Lauri gen. Vi staar her overfor en Sag, hvor Ned. maa have frie Hænder, og dette er et Sted hvor det er meget farligt at spare. Skriver en Biavler en god Artikel, saa fortjener han ogsaa en

Løn derfor. Jeg vil foreslå at Red. maa bruge indtil 350 Kr. til Forfatterhonorar.

Schmidt, ønsker at der skal bruges 2 Kr. pr. Spalte indtil 300 Kr.

Første Forslag: at der i Maren 1899 og 1900 maa bruges indtil 400 Kr., til Forfatterhonoraret blev forkastet.

Andet Forslag: at der maa bruges indtil 350 Kr. aarlig, blev vedtaget med 13 Stemmer for 12 Stemmer imod.

Det vedtoges med 12 Stemmer for, 2 imod, at der maa bruges indtil 2 Kr. pr. Spalte i Forfatterhonorar. (Sluttes.)

Høje eller lave Kammer.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

Efter nogle indledende Bemærkninger i Begyndelsen af Artiklen „Sukkerfodring af Bierne“ om Fodring i Almindelighed gaar M. over til at omtale den egentlige Sag, nemlig i Strids spørgsmaalet om den stærke Fodring med Sukkersirup før Hovedtrækket. M. indrømmer straks, at der er Fare for at saa Sukker og Honning blandet sammen, naar der fodres planløst, og tilføjer hertil, at „vort Maal bør her paa dette Punkt som altid være at søge at komme Fuldkommenheden saa nær som muligt, selv om ogsaa dette er vanskeligt at naa.“ Vi kan her til sige, at det er slet ikke saa vanskeligt at naa nær til Fuldkommenhedsmaalet i denne Henseende, for man behøver blot at benytte den lave Normaltramme, ved hvilken denne „Massefodring“ før Hovedtrækket er ganske unødvendig, for at kunne høste den senere indsamlede Honning af Magasinerne, og der er ingen som helst Fare for at saa Honning og Sukker blandet sammen. Det vil heraf ses, at dette Maal er let at naa, og det endda til en temmelig høj Grad af Fuldkommenhed.

Efter nogen Overvejelse finder M., at Amerikaneren Mac. Neal efter hans Artikel at dømme, ikke har saa stort et Kendskab til rationel Biavl, at han burde have skrevet saa stærke Ord over for andre Biavlere. Vi skal ikke her udtale os om, hvor stort Kendskab til Biavl, vi anser denne amerikanske Biavlere for at være i Besiddelse af. Vi finder ikke, at han har sagt for stærke Ord om denne tvivlsomme Forsommerfodringsmetode, der kan saa uberegnelige Følger for Fremtidens Biavl, hvis den bliver almindelig udbredt.

Naar M. mener, at vi har stillet denne Biavlere frem for at dække vort eget Tilbagetog, saa maa vi erligt tilstaa, at vi ikke forstaar, hvorledes M. har kunnet komme paa den Tanke, men vi haaber, at han efter Gennemlæsningen af denne Artikel vil saa Forstaaelsen af, at det var alt andet end et Tilbagetog, vi foretog.

M. fremhæver derefter, at der er ingen af de danske Biavlere, der stærkere har anbefalet at fodre Bierne med Sukker end den lave Normaltrammes Forsvarere. Det er ganske rigtigt, men vi har aldrig anbefalet at fodre Bierne saa stærkt med Kandisopløsning i Forsommeren, at de ved Magasinernes Paasætning har haft flere Bund paa Oplag deraf i Tavlerne, og saa vidt vi ved, er der heller ikke nogen af de andre af den lave Normaltrammes Forsvarere her i Landet, der har anbefalet en saadan Fremgangsmaade. Naar vi har anbefalet Fodring af Bierne, — Nøjsfodring og Spekulationsfodring, der ikke kommer denne Diskussion ved, fraregnet —, saa har det altid været under Forudsætning af, at Fodringen ikke blev paabegyndt, før Udlyngningen af Honningen var sluttet. Vi vil gøre M. opmærksom paa, at der er en overmaade stor Forskel paa Forsommer- og Efteraarsfodring. Ved Massefodring om Efteraaret for at skaffe Winterforraad, efter at Honningen er udslunget, er der ingen som helst Fare for at saa Honning og Sukker blandet sammen; foretages denne Slags Fodring derimod om Foraaret eller rettere sagt i Begyndelsen af Sommeren, før Hovedtrækket er begyndt, saa er der al Udsigt til at saa et Blandingsprodukt; derfor taaler disse to Fremgangsmaader, nemlig: Fodring før Hovedtrækkets Begyndelse og Fodring efter Hovedtrækkets Slutning, paa ingen Maade nogen Sammenligning.

M. skriver: „Man skal dog tro, at Bierne vare lige saa villige eller endog mere til at bære Foder fra de lave Yngeltavler op i Magasinerne som fra de høje, er da Lavnormaltrammen mon saa fuldkommen, saa Bierne vogte sig for at bære en eneste Draabe Foder fra Yngeltavlerne gennem Gitteret op i Overrummet? Dygtige danske Biavlere burde ikke fremkomme med den Slags Teorier for dermed at lægge Hindringer for Indførelsen af et ensartet Kammemaal.“

Vi vil her spørge M.:

Har vi eller andre dygtige danske Biavlere nogenstinde skrevet, at Bierne ikke var saa villige til at bære Foder fra de lave Yngeltavler op i Magasinerne som fra de høje?

Har vi eller andre dygtige danske Biavlere nogensinde paastaet, at den lave Normalramme var saa fuldkommen, at Bierne ikke bærer en eneste Draabe Foder gennem Gitteret op i Overrummet?

Har vi eller andre dygtige danske Biavlere nogensinde fremsat saadanne Teorier for dermed at lægge Hindringer i Vejen for Indførelsen af et ensartet Rammemaal?

Vi haaber M. kan give tilfredsstillende Svar paa disse Spørgsmaal, for i en jaglig Diskussion bør man ikke skrive andet, end man kan staa ved. Men som Sagen stiller sig i Øjeblikket, kan vi ikke indse andet, end at M. i dette Tilfælde har skrevet noget, der ingen Stedser hører hjemme. Hvem der ikke har fulgt grundigt med i denne Diskussion, kan let faa det Indtryk af M.s. sidste Judlæg, at det er os i Stedet for M. selv, der har anbefalet den stærke Sukkerfodring før Hovedtrækket, og det vilde vi dog nødig have, at nogen skulde tro, at vi fodrede vore Bier paa denne, efter vor Mening saa stærkt forfæstelige Maade.

Naar M. skriver om, at Biavlsagen ikke bør ledes efter et lille Mindretals Villie, men med saa mange, som det er muligt, af de danske Biavlerees Tare for Øje, saa er det fuldkomment rigtigt; det er altid det, vi har stræbt efter, naar vi har skrevet Artikler til „E. f. B.". Paa dette Punkt er vi og M. mærkeligt nok ganske enige; vi foretrækker ogsaa at sætte Sagen over Personerne.

Efter at have udtalt sig om dette forklarer M. saa noget om, hvordan han benytter Fodring, før Magasinerne paa sættes. Hr. Erslev har givet tydeligt Svar, siger han, naar han skriver, at Fodringsmaalet ikke fortsættes længere, end til der endnu er en Yngelrede, svarende til 8 Normaltavler. Det vil ingen Skade være til at se lidt nærmere paa dette. Da 10" × 12" Tavlen er lidt større end en Normaltafle, saa kan vist 7 10" × 12" Tavler sættes som en passende Yngelrede. Hvis nu M. giver sine Bier 15 P. Sukker — mindre kan vel ikke gøre det, naar det skal have nogen Betydning — før Hovedtrækkets Begyndelse for at skaffe Vinterforraad, hvorledes vil Sagen saa stille sig? Lad os antage at Bierne fylder Yngeltavlerne en Fjerdedel med Foder foroven; naar de gør det, saa skal Dronningen have lidt over 8 saadanne Tavler at hynge i for at have en Yngelrede, der svarer til den ovenfor angivne Størrelse, Yngelreden skal altsaa, naar der skal være Plads til alt Sukkerfoderet, indeholde mindst 11 Tavler ved den Tid, M. foretager Fo-

dringen, og disse Tavler vil sandsynligvis alle komme til at indeholde noget af Sukkerfoderet. Naar nu Efteraaret kommer, og Bierne skal indvintres, hvad gør M. saa? I en tidligere Artikel om Tavlebygningens Fornødhed har han skrevet, at han hvert Aar indhænger 3 nye Tavler foran i sine Stader for paa den Maade at faa den gamle Tavlebygning fornyet. Dette maa vel føre til, at han borttager 3 af de bageste Tavler om Efteraaret til Indsmeltning. Det er der jo intet i Vejen for at gøre under normale Forhold; da disse Tavler, hvis de er fyldte med Honning, hvad de i Almindelighed er paa den Tid af Aaret, saa kan udslignes, og derefter indsmeltes til Voks. Men Sagen er en hel anden, naar der før Hovedtrækkets Begyndelse har været fodret stærkt med Sukkeropløsning. Tavlerne, der skal udtages om Efteraaret, vil alligevel være fyldte; men det vil ikke være med Honning alene, men derimod med Honning og Sukkerfoder sammenblandet, og udslignes det, vil der blive høstet et Blandingsprodukt, der ikke er til at sælge for ægte Honning. Dette er en stor Ulempe ved at fodre stærkt med Sukkerfoder før Hovedtrækket. Vi finder derfor Anledning til at spørge M. om paa hvad Maade eller til hvad, han anvender den „Honning“, der findes i de Tavler, han udtager om Efteraaret til Afsmeltning? De bageste Tavler i 10" × 12" Staderne er jo, saa vidt vi ved, i Reglen helt fyldte ved Trækkets Slutning. En anden Ubehagelighed ved Sukkerfodringsmaalet er den, at hvis et Stades Yngelrum bliver oversyldt med Honning i Træktiden, saa kan man ikke udsligne nogle af Underrummets Tavler for at skaffe Dronningen Uglægningsplads, fordi der er Fare for at høste Sukkerhonning. Vi tror heller ikke saaledes som M., at det er tilstrækkeligt at sætte et Mærke paa de tomme Tavler, der indstødes imellem „Suffertavlerne“ til til at fylde Honning i. Et saadant Mærke paa Rammerne hindrer aldeles ikke Bierne i at blande Honningen, der fyldes i Tavlerne med Sukker. Vi antager, at det snart maa være ved at gaa op for de ærede Læsere af denne Artikel, at stærk Sukkerfodring før Hovedtrækket paa den Maade, Hr. M. anbefaler, af mange Grunde er en forfæstelig Plan, der ingen Fremtid har for sig.

„Hvis der var saa stor Fare for at fodre stærkt før Sværmetiden, hvorfor arbejdes der da saa stærkt for at modarbejde et Mæglingsforslag angaaende Rammespørgsmaalet, burde der da ikke vises mere

Resignation paa dette Punkt. Men sikkert er det, at den nævnte Fodring er en Nødsgerning, som maa tages med i Betragtning ved Enhedsrammens Indførelse, vi som foretrække et højere Rammemaal, behøver ikke længere at lade os diktere af de Biavlere, som foretrække Lavnormalstaden."

J disse Vinter siger M. noget, som vi ikke ganske forstaaer Meningen af; det ene modfiger nemlig det andet. Dog kan vi sige, at vi for vor Del ikke har modarbejdet et Ræglingsforslag angaaende Rammespørgsmaalet paa anden Maade, end at vi har ment, at Tiden var ikke kommen til at indføre en Enhedsramme endnu, fordi der var saa lidt Enighed om, hvad for et Rammemaal, der var det bedste; og da der desuden i disse Aar gøres Forsøg med de forskellige Rammestørrelser hos adskillige af Landets dygtigere Biavlere, saa finder vi, at det er det bedste at vente Resultaterne af disse Forsøg, for der gøres noget Skridt i Retning af en Enhedsramme. — De tre sidste Vinter i ovennævnte Stykke af M.'s Artikel tror vi dog at forstaa, de lyder saaledes; „ . . . vi som foretrække et højere Rammemaal, behøver ikke længere at lade os diktere af de Biavlere, som foretrække Lavnormalstaden."

Denne Udtalelse kan vi ikke forstaa paa anden Maade, end at M. antager, at selv om han ikke kan forsvare den høje Ramme i en saglig Diskussion over for Lavnormalrammen, saa behøver han ikke derfor at give tabt, da han har Flertallet paa sin Side. Forøvrigt mener vi ikke, at det er ganske berettiget at bruge Ordet „diktere“ i denne Sammenhæng. Vi kunde fristes til at spørge; Har vi eller andre af den lave Normalrammes Forsvarere nogen- sinde paa nogen Maade gjort Forsøg paa at ville diktere Tilhængere af de høje Rammemaal? Vi synes, at den lave Normalrammes Forkæmpere altid har benyttet saglige Midler og holdt sig til Birkeligheden, og vi tror nok, at der vilde have været mere Klarhed over Rammespørgsmaalet i vore Dage, end der er, hvis de høje Rammers Forsvarere altid havde gjort det samme.

J de Artikler, vi har skrevet om den lave Normalramme, har vi ikke nær omtalt alle de Fordele, dette Rammemaal er i Besiddelse af; vi har kun søgt at forsvare Rammen over de uberettigede Angreb, som vi mener, der har været rettet imod den fra Tilhængerne af de høje Rammer, og vi haaber nu, at de ærede Læsere har forstaaet, hvad Standpunkt, vi indtager over for Rammespørgsmaalet, og tillige, hvad

vi mener om den stærke Fodring for Hovedtrækket, som G. Mathiesen har anbefalet. Der staar kun tilbage nu, at man saar lidt mere Oplysning om, hvori de egentlige Fordele ved de høje Rammer bestaar; naar man saar det, saa antager vi, at Biavlerne i Almindelighed nok med største Letthed selv kan dømme om, hvad for et Rammemaal der tilhøder de fleste og største Fordele.

To Familier, et Flyvehul m. m.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

Det er ikke Wellsfæde, her er Tale om, men et almindeligt Lavnormalstade med Flyvehullet i Forenden af Staden. Jeg har i en Narrække brugt dette Stade til Underjøgelse og Jagttagelse af det naturlige Dronningskiste, idet jeg i Aaret 1892 først i Juli satte en anden Sværm deri, og det viste sig da Aaret efter, at Bierne tiltrods for, at Dronningen altsaa kun var aargammel, dog skiftede denne. Jeg besluttede da at lade disse Bier selv sørge for deres Dronnings Fornødhelse for at se, om de selv vilde besørge det tilfredsstillende uden min Indgriben, og Resultatet har været, at de aldrig har budt sig til at sværme, men at de derimod skiftede deres Dronning hvert eneste Aar derefter indtil 1897, hvorimod der i 1898 og 99 ikke er bleven skiftet. Jeg antager, at Grunden til, at de undlod at skifte i 1898, var den, at Staden var bleven noget folkesvagt i Løbet af Vinteren ved, at Mejslerne særligt holdt sig til dette Stade, og for at bringe det paa Fode, fik Staden i Løbet af Sommeren en 3—4 Yngeltavler fra et andet Stade, der blev overført paa en større Ramme (36,5 × 30 ctm.), og som herved fik nogle Tavler udrangeret af Yngelredene med det samme. Ud over dette greb jeg ikke ind, fordi jeg vilde lade Bierne selv om deres Dronningskiste, og fordi jeg ventede, at de, deres Fortid tro, nok selv besørge det. Men de undlod at skifte i 1898, og uagtet jeg havde forsterket Staden som nævnt med Yngeltavler, vare de svage ved Udvintringen i Foraaret 99. Heller ikke i Aar har de skiftet, og jeg vil nu se, om denne Dronning vil saa Lov til at leve Aarhundredet ud eller ej. I de Aar, da Bierne skiftede Dronning hvert Aar, lagde jeg Mærke til, at det ligesom traf lidt ud, saa at der blev noget

over et Aar imellem; thi medens de i det første Aar var stiftede i Juni Maaned, naaede de først i 1897 at stifte sig selv i Juli. Stabet var i alle de første Aar meget folkestærkt. Jeg har et enkelt Aar haft det oppe paa 38 Normaltavlers Plads, medens 32—35 har været det almindelige, og jeg har altid kunnet faa Udbytte af dem. Men i Aar vare de i Maj Maanedes Slutning saa svage, at jeg besluttede at forene dem med en lille sildig Sværm fra 1898, som jeg havde siddende op til en stærk Familie i et Wellsstade, og som havde overvintret godt paa 6 Tavler (se Side 182, 1899), uagtet det egentlig var næsten det dobbelte af, hvad de havde haft nodig.

Men — Dronningen, vidste jeg, var god, og den gamle var jeg ikke meget for at slaa ihjel, saa jeg spekulerede derfor paa at lade begge Dronninger leve trods Foreningen af Familierne. Jeg kunde jo nemt have indrettet et Flyvehul til den ene Familie i Bagenden af Stadet og saa brugt Stadet som Wellsstade; men det passede mig slet ikke at have en Families Flyvehul netop der, fordi det var, lige hvor vi altid skulde passere forbi, om til de andre Bier samt af andre Grunde, saa jeg prøvede paa en anden Udvej, nemlig at lade begge Familier benytte det forreste Flyvehul. Jeg lavede derfor et Træindstud til, saa at der foroven blev slaaet en Strimmel Dronninggitter af Zink paa hver Side medens Træet her imellem selvfølgelig tages bort. Der var ca. $\frac{3}{8}$ " = 1 cm. Afstand mellem Gitterene, og Strimlerne var saa brede, at de indeholdt kun en Række Huller, der vendte Længdesiderne op og ned. De næste 4—5 " = 10—13 cm. var Træ, og paa de nederste 2 " = 5,2 cm. satte jeg istedetfor Træet et enkelt Lag Papdronninggitter med Nabningernes Længdesider vandret. Gitterene vare af hele Indstudets Bredde. Dette Indstud satte jeg nu ned bag den gamle Families 6 forreste Tavler, hvorefter den nye Familie sættes bag Indstudet paa 5 Tavler. Hele Historien dækkedes godt til foroven og bagved. Foreningen foregik temmelig sent om Aftenen, og jeg kunde ikke høre nogen Uro hos dem. Næste Dag var en god Flyvedag; men jeg kunde ikke se nogen synderlig Forskel paa Biernes Flugt fra dette Stade mod de foregaaende Dage. Saa fulgte et Par Dage med daarligt Vejr, og da det atter blev Flybevejr, kunde jeg se, at nu sløj de fra begge Afdelinger, da Flugten var en Del stærkere end før. Det gik altsaa; men jeg var dog bange for, at de skulde slaa den ene Dronning ihjel, og det var derfor med en vis Spænding, at jeg næste Gang

saa til dem; men begge Dronninger vare til Stede og passede hver sin Gerning. Da de blev saa stærke, at en Udvidelse blev nødvendig, viste det sig, hvor god den nye Dronning var; den naaede i et Døgn at belægge en ny udtrukken Tavle, som var bygget Aaret forud, næsten fuldstændig med Vg. Jeg anslog det til mindst 4000 Stk. fra Kl. 2 Eftm., da jeg hængte den ind, til Kl. 4 næste Eftm. Jeg udvidede derfor kun i den bageste Afdeling, samt gav begge Afdelinger et fælles Magasin over Dronninggitteret, med Halvrammer i, og den 6 Juli høstede jeg dette, hvori var 16 Pd. Honning. Samme Dag tog jeg den bageste Familie ud og satte den i et nyt Stade paa en anden Plads, og tog desuden den forreste Families Yngeltavler uden Fier med Undtagelse af en Yngeltavle, som blev tilbage.

Disse bitomme Yngeltavler gav jeg til den Familie, som jeg flyttede over, og jeg har faaet en meget stærk Familie ud af den, som har samlet rigeligt Vinterforraad og er indvintret paa 10 Tavler.

I det gamle Stade blev altsaa Træbierne fra begge Afdelinger, de unge Bier fra den forreste, samt den gamle Dronning og endelig en Yngel — og en Honningtavle. Jeg satte nu 2 Rammer med tommebrede Ledere ned ved hver Side af Yngeltavlen, Honningtavlen bagest, lagde Gitteret paa igen samt satte det tomme Halvmagasin paa, idet jeg ønskede at sætte Bierne under de samme Forhold som en almindelig Flyvesværm, for om muligt at faa Bierne til at stifte Dronning. Jeg har nemlig set i de fem Aar, jeg har dannet denne Slags Kunstsværme, at Bierne i Reglen, efter at de har bygget deres Yngelrede færdig og fyldt den med Yngel og Forraad, har stiftet den gamle Dronning, saa at de har kunnet gaa det nye Aar i Møde med en ung Dronning.

Til trods for disse Kunster stiftede de dog ikke; de byggede de 4 Tavler smukt ud med Arbejderceller, de 3 forreste helt ned, den bageste $\frac{1}{4}$, saa at der blev ca. 2 " = 5,2 cm. Dronevoks forneden. Endvidere fyldte de Magasinet med Honning, saa at jeg atter kunde høste 16 Pd. fra dem, og saa var der saamegen Honning i Yngeltavlerne, at jeg blot maatte give dem en fuld Honningtavle til fra et andet Stade, for at de havde nok til Vinteren.

Det kunde være interessant, forekommer det mig, at føre denne Maade at forene paa videre, idet det Spørgsmaal ligger nær: Naar det gik saa godt med 2 Familier, mon det saa vil kunne gaa med 3 eller flere? Derved kunde man jo sommetider

bjærge en god Dronning og jærligt i Foraarsstiden er det jo ikke af Vejen at have rigeligt af den Slags. Og saa kan maasse det næste Skridt blive at indvintre flere smaa Familier paa denne Maade, skøndt her vil det nok knibe mere, da Bierne antageligt, saasnart de har ophørt med at yngle, vilde forblive i den forreste Afdeling og lade de bagved værende Drominger i Stikken.

Bed at bruge Wells's Metode og sætte en Del smaa Familier sammen paa f. Eks. 3 Tavler hver, kan man jo gøre det, naar de kan saa hver sin Udgang; men hertil kræves Stader, der har Flyvehul langs hele den ene Side, og det har vore Stader heri Danmark jo i Reglen ikke.

En anden Ting, som jeg dog ikke havde nogen Uæmpe af i det Stade i Sommer, er Hensynet til Dronerne. Skøndt de som oftest ere ret flinke til at blive inde hos Ungelen, saa vil de jo dog ud at flyve en Gang imellem, og de kan jo ikke gaa igennem Gitteret. Her er saa dejligt Brug for Underrumsbitommeren, idet man kan lægge en saadan under Indstuddet med Fjedrene frem efter Kun maa de være lidt rigeligt $\frac{1}{4}$ " = 6 ctm. fra hinanden, for at Dronerne lidt villigt kan gaa igennem. Man kunde jo ogsaa indrette den i selve Indstuddet, hvad jeg nu ikke gjorde, Resultatet bliver dog det samme. Da jeg høstede Honning fra Stadet den første Gang, var den bageste Afdeling næsten fri for flyvefærdige Droner, og jeg ved derfor, at denne Maade at slippe for Brøvl med disse paa, er meget formaalstjenlig.

Den drivende Kraft til Voksbygning.

Af C. Bek, Lærer i Hævebrug og Biavl i Rujskshuf (Bulgarien).

Der gives i Biernes Liv, trods vor ikke ubetydelige Literatur, saa mange Tildragelser om hvis Aarsag vi endnu jvæbe i Ubvidenhed. Bliver der saa en Gang imellem opklaret en saadan Gaade, saa undrer man sig ober at den saa længe har kunnet forblive uopklaret. Jeg erindrer kun om et Eksempel: „Hvorledes er ikke Biernes Maade at bygge Tavler bleven prist i alle Tonarter, og hvor simpel og naturmæssig forestiller Hr. Dickel os det i sine Skrifter om Rønsdannelsen. Man

spørger sig uvilkaarlig: „Hvorledes kunde en saadan Tildragelse saa længe forblive en Hemmelighed? Ligesaa forholder det sig med Spørgsmaalet, hvori den drivende Kraft bestaar, som saa Bierne til at begynde Bygningen af Tavler. Mere af praktiske letforstaaelige Grunde støtte vi vor nuværende Teori derpaa, for at Bierne skal frembringe Boks og bygge Tavler hører et stort Antal Bier, tilstrækkelig Honning, rigelig Indbæring af Nektar og forhøjet ensartet Temperatur samt selvsjælgelig en sund Dronning i Stadet, uden hvilken ethvert virksomt Liv ophører. Disse Faktorer falde sammen med den sidste Halvdel af Foraaret og bevirke Tavlebygningen. Men der forekommer jo Tilfælde nok, hvor Bierne, trods stærke i Antal, godt Træk og ellers godt stillede i enhver Henseende, dog ikke ville bekvemme sig til Bygning af Tavler. Spørgsmaalet om Aarsagen dertil er saa meget mere berettiget, som vi, saa vidt jeg ved, endnu ikke have en klar Forestilling derom, resp. teoretisk ingen Tilfyningspunkter have angaaende hvori egentlig Driften, den opfordrende Kraft dertil bestaar.

Aaret 1899 har beriget mig med en Erfaring, som, hvis mine Taster bevæger sig paa den rette Vej, bringer Besvarelsen af Spørgsmaalet et Skridt nærmere. Førend jeg gaar over til en detailleret Fremstilling, vil jeg give et Ønske Lust, og faamentatte det i følgende Ord: „En naadig Stæbne bevare alle mine ærede Biavlervenner for en lignende Situation, under hvilken jeg har gjort de Erfaringer, som jeg her skal beskrive“.

Der har her i dette Foraar været en skrækkelig Tørke, som Lande over den 43. Breddegrad overhovedet ikke kunne opleve. Dette sidste Udtryk er givet saa bestemt, at alle ærede Læsere i Tyskland og Øst- og Ungarn (altsaa herfra mod Vest) tvivle om Sandheden, og jeg anser det derfor for ubetinget nødvendigt at komme lidt nærmere ind derpaa. Det falder ganske af sig selv i to Dele: 1. Om vore herværende klimatiske Forhold, og 2. Biernes i dette Foraar.

Det er ikke længere nogen Hemmelighed, at Orienten er en regnfattig Del af Guds Jord; Tyrkerne har under deres hundredaarige Misregimente ved Skovning af alle for Haanden værende Skove bidraget deres dertil, saa at fra det Sted hvor Donau gennem Karpatherne forlader Occidenten og flyder ind i Orienten er Himlen næsten uafbrudt blaa. Det er ogsaa virkelig Tilfældet, at jo mere man fjerner sig fra Karpatherne mod Øst, bliver Klimaet tørrere. Desuden nærmer man sig jo ogsaa mere til de lodrette Solstraaler, altsaa i Almindel-

lighed højere Temperatur; hvem kan da undre sig, naar der her langt lettere indtræder en almindelig Tørke end i Væsten? I to Aar have vi nu her ved den nedre Donau haft saa lidt Regn, at man næsten har glemt hvorledes den ser ud. I 1897 var Aarskvantummet af Regn endnu 751 Millimeter, 1898 derimod kun 316, og det var derfor i den anden Halvdel af forrige Aar ganske overordentlig tørt, Jorden havde næsten ikke mere Spor af Fugtighed. Efteraarsaaningen kunde ikke udføres, og den ellers almindelige Efteraarsregn udeblev. Vinteren 1898—99 bragte ligeledes hverken Sne eller Regn, og da der indtil Marts ikke fandtes nogen Vinterfugtighed, var det klart hvad der ventede os.

Der hører, for den som har tilbragt 20 Aar i dette tørre Klima, ingen stor profetisk Gave til at vide, at naar vi ikke kunne tage den nødvendige Fugtighed med os fra Vinteren ind i Foraaret, saa vil en tør Sommer blive den uafviselige Følge. Derfor sagde jeg mig straks i Foraaret: „Fra nu af og hele Sommeren igennem vil vi næppe saa tilstrækkeligt med Regn. Desværre skulde jeg altfor godt saa Ret. Na endnu mere; det regne overhovedet næsten ikke mere. I Marts faldt 16, i April 14 og i Maj kun 9, altsaa tilsammen 39 Millimeter i Aarets Hovedtrækstid, det udgør efter Gartnerberegning (15 Liter paa en Kande) $2\frac{1}{2}$ Kande Vand pr. Kvadratmeter. Dertil en utaalelig Hede. Allerede d. 18. April viste vor meteorologiske Station N. 2 om Middagen 32° C. i dybeste Skygge, og den 10. Maj saagar 34.2 . Den naturlige Følge af denne strænge Tørke og varme var, at Frugttræerne blomstrede, da Blomsterknopperne vare godt udviklede forrige Aar, og som Følge af den tørre Høsttid godt modne, men de tabte sig i Løbet af en Uge, uden at have været til nogen Nytte for Bierne. Det samme var senere Tilfældet med Akacieblomsterne. At der under disse Omstændigheder ikke faldt en eneste Sværm, er let forklarligt. Nu havde vi under bore herværende Forhold kun en eneste Tilflugt nemlig Lindeblomsterne, ellers var alt tabt. Men i Mellemtiden var Fugtigheden ogsaa forsvunden fra Lindetræerne, de rullede deres Blade sammen, og naar jeg med Mikroskopet undersøgte Blomsterne, vare de lige saa tørre som Gadesnavset. Jeg tør uden Overdrivelse paasta, at Bierne gad ikke engang tage dette tørre, sandede Støv, thi de besøgte kun meget lidt Lindens Blomster. Den i andre Aar saa glædelige Summen var næppe hørlig. Min Beholdning af Bier var imidlertid smeltet ind fra 34 til 26

Stader, og jeg maatte allerede fodre, da den Allgode forbarmede sig den, 17—19. Juli. og i tre Dage stænkede os 66 Millimeter, altsaa 66 Potter Regn pr. Kvadratmeter, og nu besøgte Bierne langt lysteligere Ukrudtsblomsterne og Melonerne end for tre Uger siden de udtørrede Lindeblomster. Og Biernes Forhold i Staderne i den Tid? Hermed er jeg kommen til det 2. Punkt. Det var følgende:

Alle mine Stader gik uden nærværdigt Tab funde ud af Vinteren. Da Rapsen i forrige Efter sommer, paa Grund af Tørken, slet ikke kom frem, saa er det første større Træk Mandel-, Blomme- og Aprisofblomsterne, hvilket gjorde deres bedste for at fremme Livet i Staderne. Men da Tørheden stadig blev værre, indstillede Bierne som paa Kommando deres Byggeforetagender, og de senere som Hovedtræk følgende Akazieblomster var ikke i Stand til atter at bringe Liv i Byggeriet til Trods for, at de svagere Folk blev understøttede med Honningtabler fra Foraaret, de stærkere opbrugte naturligvis næsten opbrugt hele deres Forraad, og Temperaturen blev højere, altsaa gunstigere for Bygning (her maa jeg bemærke, at mine Stader stode i Skygge, saa at den høje Temperatur ikke kunde gøre Beboerne dovne). Den 11. og 23. Juni konstaterede jeg Udbrivningen af de saa Droner der fandtes i Staderne. Lindeblomsterne forblev uden ringeste Indstyldelse, som om der slet ikke eksisterede noget der hed Hovedtræk, og de Tavlestykker, som jeg havde sammenfattet i Rammerne fra to eller tre Stader for eventuelt lettere at kunne sooble, blev kun ubetydeligt fastbyggede. Nu, efter en vældig Tordenregn, blomstrer Melonerne atter, og for tre Dage siden kom jeg paa den Tanke: „Du maa dog se om der ikke viser sig nyt Liv i Staderne, og se, jeg fandt en Halvramme, som før kun var udfyldt til $\frac{2}{3}$, nu næsten udbygget med nyt Voks. Ogsaa hos de Bisfolk, som jeg efter Regnen havde bragt til en tre Kilometer herfra værende Eng, viste der sig nu Voksbbygning. Af det her fremførte, tror jeg at turde drage den Slutning, at Driften til Voksfrembringelse og Tavlebygning indeholdes i Blomsterstøvet's nyttige Substanter; jeg har ikke ladet mine Folk lide Mangel paa Honning, men stadig rettidig hjulpet den ved Fodring. Det forhindrede resp. hjalp dog ikke, men at de, da den sidste Fugtighed i Jorden var for-tæret, som Følge af den vedvarende Tørke og høje Temperatur, og Blomsterne blev tørrere og tørrere, og til Slutning ikke havde arbejdet mere fugtig Saft i sig, formindskede og til sidst helt indstillede Bygning. Da

Bierne ikke manglede Honning for at bygge, og den for Haanden værende, paa Grund af Jordens Tørhed, næsten saft- og kraftløse Blomsterstøv, dog ikke formaade at vedligeholde Byggelysten til Trods for den til Stede værende Varme, men da paa den anden Side efter Regnen, Blomsterstøvet havde antaget sine normale Egenskaber, saa maa der efter min Mening findes fugtige (maaſte ætheriske?) Stoffer i Blomsterstøvet, som udøve en Tilskyndelse til Voks- og Cellebygning. Vilke Stoffer det er, derom vil maaſte en senere Tid og dertil kaldede Penne give os Oplysninger.

Kunstjuck, 6. Aug. 1899.

Lidt om Bipeſt.

Af Aug. Peterſen, Bregninge, Nyſted.

Skøndt jeg ikke af egen Erfaring kan tale ſynderligt med om Bipeſten, ſaa er der dog et og andet, ſom under Forhandlingerne herom i Svendborg ſyntes mig, at kunne trænge til en nærmere Drøftelse nu i Vintertiden.

Der er nu forſt Mac. Ewoys Helbredelsesmetode. Angaaende den udtalte en Taler, at „den ikke er ſikker“, og han forklarede, hvorledes han fulgte den nøjagtig, og bl. a. lod Bierne ſidde og bygge paa Ledere i 3 Dage, hvorefter de fik ny Kunsttabler osv. Denne Bemærkning om de „3 Dage“ vakte min Forundring i højeste Grad; thi det forekom mig beſtemt, at det ſulde være 4 Dage efter Mac. Ewoys egen Angivelse, og jeg tillod mig en Bemærkning herom. Men ſaa hed det fra flere Sider: 3 a 4 Dage, og da jeg ikke havde Dokumenterne hos mig, maatte jeg jo tie dertil.

Smidlertid har jeg nu ſet efter og kan paafſtaa, at Mac. Ewoy aldrig har forordnet hverken 3 Dage eller 3 a 4 Dage, men derimod 4 Dage, hvilket kan ſes i „L. f. B.“ 1891, Side 34, i 1893 Side 202, og i Smaaſkrift Nr. 12 om Bipeſten ſtaar det ſamme Side 16, ſamt Side 46, hvor Erſlev endog ſiger 4 a 5 Dage. Det er mig derfor noget ubegribeligt, at man herhjemme vil tillade ſig at ændre ſaa meget ved hans beſtemt angivne Maade at helbrede Peſten paa, og ſaa dog tør paafſtaa, at det er aldeles den ſamme Fremgangsmaade, ſom han angiver, ſamt paa Grundlag heraf paafſtaa, at Mac. Ewoys Metode ikke er ſikker. Jeg mener, at han baade har prøvet 3, 4, 5 og 6 Dage, før han erklærede de 4 Dage for det rigtige, og jeg ved, at han

i Amerika er kendt ſom en meget dygtig og paalidelig Viavler, ſaa vi kan viſt godt indtil videre anſe hans Metode for ſikker, naar den blot bliver rigtig udført.

At et Stade efter Behandlingen paany kan ſaa Peſten, kan jo dog hidrøre fra helt andre Aarsager, og behøver ſlet ikke at være en Følge af en Helbredelsesmaades Uſikkerhed. Det ſynes jo, ſom om der ſkal ſaa lidt til at ſnitte en Familie, naar Uheldet ſkal være, og det kan jo hændes ved enhver Kur.

Forøvrigt ſagde P. Nielsen, Lemvig, at vi ved at følge den af ham angivne Behandling med ſtærk Indſnævring af Yngelredene og Anvendelse af Camphorine columbia i Stedet, kan blive fri for Peſten, naar vi vil.

Dette er rene Ord for Bengene. Metoden er billig, nem og let at udføre, og kan aldrig ſkade, ſaa vi burde jo forſøge den. Men den er ikke importeret fra Amerika, og det er jo i manges Øjne en ſtorre Fejl.

En anden Anke fremkom mod Mac. Ewoys Metode, nemlig at man nænnede ikke at drøbe al den endnu ſunde Yngel i peſtsmittede Stader. Ja det er heller ikke morsomt, og Mc. Ewoy har ſikkert ſelv følt den ſamme Medlidenhed med de mange Unger, og han har netop derfor givet en god Anviſning til at undgaa det. Den kan ſes i Aargang 1893, Side 203, hvor han tilraader at tage Yngelen fra 2 eller flere behandlede Stader, anbringe den i et 2-etages tomt Stade, og fylde dette helt med Yngeltabler. Derpaa lukkes Indgangen i to Dage og Stadet ſættes i Skygge. Efter to Dages Forløb aabnes Indgangen igen, og naar det meſte af Yngelen er født, gives dem Ledere at bygge paa, ſamtidig fodres, og efter 4 Dages Forløb gives dem nye hele Kunsttabler ſamt en Dronning eller moden Dronningcelle, og ſaa anſes den Familie for ſund.

Det forekommer mig, at Mac. Ewoy her har givet ſaa letfattelig en Anviſning til at frelſe den ellers dødsdømte Yngel, at det kan kun forbaſe, at den ikke er bleven prøvet.

At man, ſom der ogſaa oplyſtes under Forhandlingen, trods den meſt omhyggelige Deſinfection og Paapasſenhed kan bringe Smitten med ſig hjem, er for den Viavls- lærer, der ſkal kurere peſtsyge Stader, en meget ſtor Ubehagelighed, idet han jo aldrig kan være ſikker paa, hvor længe han har ſine egne Bier friſke, og det er jo intet ringe Tab at ſtulle miſte dem maaſte Gang efter Gang. Man friſtes let til at ønske, at vi havde ſaaet en Bipeſtforſikring her i

Landet. Naar der, som Kreaturtællingen i 1898 viser, at der findes 118,000 Bifamilier her i Landet, saa skulde man synes, at en saadan Forening kunde klare sig, naar omtrent alle gik med. En Femøre pr. Stade om Aaret er da ingen Herregaard for den enkelte, og samlet blev det jo en 5—6,000 Kr.

Eller nu, da Husdyrloven skal revideres (man ser jo, at der er nedsat en Kommission i den Anledning, og hvori Biavlen ikke er repræsenteret), om vi søgte at faa Lovbestemmelser om Bipejt optaget deri. Jeg skal ikke kunne anvise saadanne Bestemmelser's Art og Rækkevidde nu, men kan til Sammenligning ophvise, at i Mecklenburg-Schwerin har man en Bipejtlov af 29. Juni 1896 (optaget i „T. f. B.“ for 1896, Side 241—256 og 278), hvori man har den Hovedbestemmelse, at der oprettedes en permanent Kommission til Beskyttelse af Biavlen, hvori ingen Biejer kan nægte at tage Sæde, og over for denne Kommission er enhver Biejer forpligtet til uophødelig at give Underretning om Tilstedeværelsen eller Udbruddet af Bipejten blandt hans Bier. Ogsaa mistænkelige Symptomer skal anmeldes, og denne Anmeldelsespligt har ikke alene Gjerer af Bierne, men enhver, der i Forhold til disse træder i hans Sted, som Bipsjere, Vandrelærere, Folk der ledsager en Sending Bier paa Rejse eller Vandring samt enhver, der har andres Bier staaende i sin Varetagt (Bier til Hæltens f. Eks.)

Kommissionen skal straks paa Meddelelse om Pestens Tilstedeværelse sende et af sine sagkyndige Medlemmer til Stedet, og han har fuld Ret til at undersøge alle Stader i og udenfor nævnte Biegaard, samt lade foretage saadanne Foranstaltninger til Sygdommens Bekæmpelse, som han finder fornødne. I Tilfælde af Modstand mod hans Anordninger, kan han faa Hjælp af Politiet, ligesom han kan tilkalde en lokal Biavler til Hjælp ved Arbejdet osv.

Jeg skal ikke citere hele Loven, da enhver jo kan se efter selv, men blot pege paa Virkningen af den, som omtales Side 270, Aargang 1897, hvor Forsfatteren samler Resultaterne i følgende Ord: „For Lovens Virkning taler den Rendsgæring, at der i 1897 er anmeldt et langt ringere Antal Tilfælde end i 1896. Man maa haabe, at Pesten i Løbet af nogle Aar maa blive sjælden i Mecklenburg“.

Den daværende Red. af „T. f. B.“ bemærkede hertil, at Hovedvægten hos os vistnok maa lægges paa at staffe Tilsynsmændene Ret til at behandle alle smittede

Stader. Jeg tror, at vi ogsaa skal have tvungen Anmeldelsespligt, hvis det skal batten noget.

Om vi derimod skal ønske os en saadan permanent Kommission, er jeg ikke saa sikker paa, da den muligt bliver dyr at holde; men paa den anden Side vilde en saadan jo ligesom give Biavlen et større Præg af Anseelse i den alm. Bevidsthed, og det var jo meget værd.

I England er Biavlerforeningen gaaet en noget anden Vej, idet den i 1896 har indbragt et Lovforslag om Bipejt for Parlamentet, hvori man istedetfor som i Mecklenburg at have den nævnte Kommission foreslaaer, at de lokale Politimyndigheder har Ret til at udnævne saakaldte „bee experts“, Mænd med fornødent Kendskab til Biavl og specielt Bipejten, og Bemyndigelsen for en saadan experts udfærdiges af en Fuldmægtig, paa ustemplet Papir, og den kan gælde for indtil 5 Aar. Fuldmægtigens Underskrift er nok, og Beviset skal indeholde Tilstaaelse fra Øvrigheden om, at denne Mænd har absolut Ret til at undersøge enhver Bifamilie i vedkommende Distrikt, og som Følge deraf uhindret Udgang overalt, hvor der holdes Bier. Har Ret til at dræbe de Bifamilier samt tilintetgøre de Stader, Redskaber og Produkter af Bier, han maatte anse for smittede, eller lade foretage Desinficering, naar og hvor han finder det fornødent til Udryddelse af Pesten. I det hele taget er han udrustet med samme Myndighed som selve Politiet i denne Henseende, og den, der gør Modstand mod hans Anordninger, idømmes en Bøde af indtil 5 Pund St. (90 Kr.)

Erstatning for saadanne ødelagte Stader og Bier m. m. udredes i Følge en Lov af 1894, som jeg ikke kender; men det synes at fremgaa af Forslaget, at det er det offentlige, der maa overtage den. Den udbetales af vedkommende lokale Myndighed og er for en Bifamilie sat til højst 10 sh. (9 Kr.)

Der er foreslaaet adskilligt andet af Interesse; men da jeg ikke ved, om der er bleven en Lov ud af det, skal jeg ikke dvæle derved, da det jo maa blive et eventuelt Lovudvalgs Sag at søge alle saadanne Oplysninger angaaende disse Ting. Jeg har blot villet pege paa, at vi dog ikke staar saa helt blottet for et Grundlag at bygge paa, som enkelte mener. Lad os da prøve paa at faa en Bipejtlov nu, da Husdyrloven skal revideres.

Der siges, at vi mangler sikre Oplysninger om Pestens Udbredelse herhjemme, og paa Mødet i Svendborg ønskede man jo, at de faste Biavls lærere i den kommende Sommer skulde staffe saadanne, hvad de

føljeligt ogsaa gerne gør; men mon vi ikke skulde prøve at udsende et Skema til alle Kredsførmændene Landet over og se at faa en Del Oplysninger ad den Vej; thi de faste Biavlslærere kommer jo ikke overalt i Løbet af en Sommer, og desuden forekommer det mig, at et saadant Skema vil ligesom give Indberetningerne en vis Ensartethed og et Skær af Paalidelighed, der overfor Regering og Rigsdag vil kunne virke bedre end nogle faa Indberetninger fra de faste Biavlslærere. At disse saa kunde bruge Skemaerne ogsaa, vilde jo kun være en Fordel mere i den ovenfor paapegede Retning. Det kunde jo udsendes nu i Vintertiden og være Sekretæren i Hænde igen f. Eks. til Høst. De faste Biavlslæreres Indberetning ligeledes, og saa var der jo endda Tid til Udarbejdelse af Lovforslaget, før Rigsdagen træder sammen. Et Lovudvalg kunde jo vælges paa næste Centralmøde i Odense i Juli Maaned, og saa havde vi den gaaende i Løbet af et Aar; thi det er jo ikke umuligt, at Tiden netop nu er inde til at faa en Bipeftlov.

Biavl som Erhverv.

Af W. J. Hutchinson, Nordamerika.

Den Tid har været, da mange Bestæftigelser var repræsenteret i en Familie. Hør og Uld frembragtes, spandtes, vævedes og anvendtes til Klæder. Rør holdtes, og Ost saa vel som Smør laedes til Hjemmebrug. Fjertræ og nogle faa Bisfolk forøgede Familiens Bekvemmeligheder, Men der er ingen Grund til at gaa ind i Enkeltheder; enhver kender, hvorledes Folk levede for 100 Aar siden. Billige og hurtige Samfærdselsmidler gav Stødet til Opfindelsen af Maskiner, til Bygning af Fabrikker og Klassifikation af Arbejdet. Dette har frembragt Specialiteter; Ingen bestrider, at denne Tingenes Ordning er bedre; ved den er vore Bekvemmeligheder mere end tredobbelt.

Nogle Bestæftigelser gif over til at blive særlige Fag længe før andre, Biavlen var iblandt de sidste. I den senere Tid har den dog været betragtet som en Industri for sig selv. Hvorledes lader den sig sammenligne med andre Bestæftigelser? Hvad er dens Fordele og Mangler? Kan den betragtes som en Levevej? Dette er Spørgsmaal, som har kommet til os alle og vil vedblive at komme til alle dem, der træder ind i vore Rækker.

Jeg tror, det er godt forstaaet, at Biavl ikke er en Bestæftigelse, hvorved vi nemt kan blive velstaaende. I Følge Tingenes Natur kan det ikke være anderledes. Ligesom Fjertræavl, Avl af Smaafrugter, Gartneri og andre mindre Grene af Landbruget kan Biavlen i passende Egne betragtes som et Middel til at forskaffe sine Dyrkere et rigeligt Udkomme. Men saadanne Formuer, som der kan sammendrynges ved Købmandshandel og Fabriksvirksomhed, kan Biavleren aldrig gøre sig Haab om.

Heldigvis har Fuldkommenheden af en Mand's Lykke kun ringe Forbindelse med Størrelsen af hans Formue. Mången en Mand finder, med Biernes Summen over sit Hoved, Lykken sødere og dybere, end den nogeninde kommer til den største Forretningsmand med hans Bekymringer og hans Tusinder. Biavlen er en forvæblende Bestæftigelse. Den holder en Mand tæt til Naturens Hjerte. Den bringer det bedste frem, der er i ham. Men kan den Aar efter Aar betragtes som et Middel til at forsørge ens Familie? I nogle Egne kan den, i andre ikke. Hvor der kun gives et Hønningstræk, som tilmed er usikkert, lærer en Mand før eller senere, at han ikke kan stole paa Biavlen alene.

Hvis en Mand vil drive Biavl som Erhverv, maa han vælge en Egn, der afgiver i det mindste et sikkert Hønningstræk eller ogsaa flere, der ikke alle slaar Fejl.

Mange, der forsøger at drive Biavl som Hovederhverv, har ikke den rigtige Forstand derpaa. De prøver alt for mange Slags Stader, Redskaber, Bygninger og lignende. For at blive en heldig professionel Biavler maa en Mand først finde en god Egn, som jeg lige har forklaret; dernæst maa han sørge for at faa de bedste Bier, der kan forskaffes, og opføre passende Bygninger og Overvintringskædere, hvis det er nødvendigt; han maa have de hensigtsmæssigste Stader og Redskaber og holde et stort Antal Familier. Jeg tror, mange tager Fejl paa dette Punkt. De holder kun Bier nok til at give en Indtægt i et godt Aar eller muligvis i et Middelaar, og naar et daarligt Aar følger efter et andet to eller tre Gange, saa stirrer Røden dem i Ansigtet. Hold Bier nok, saa at der kan samles saa mange Penge i de gode Aar, at de ogsaa kan strække til i de daarlige Aar, der sikkert vil komme. Det, at Bierne er spredte omkring paa forskellige Steder i en længere Afstand fra hverandre, forøger Sikkerheden af et Udbytte, da en Egn ofte giver en god Avl, medens en anden, maasse ikke en Mil derfra, intet giver.

Med en Mand, passende for Forretningen, en god Egn og ved Antagelse af fornuftige Behandlingsmaader indtager Biavl en gunstig Stilling i Sammenligning med andre landlige Beseftigelser.

En Jagttagelse i Bigaarden.

Om Tudsjen er en Biffende eller ikke, derover er der skrevet og talt meget, men i Almindelighed holder de herborende Biavlere et saa traegt, plumpet og ubehjueligt Dyr som en Tudsje for ganske uskadelig i Bigaarden. Dgjaa Undertegnede har i mange Aar vaeret af samme Mening, men blev ved et Tilfaelde sidst i Septem-ber Maaned d. A. overbevist om det modsatte. Da jeg om Formiddagen Kl. 10, den 28. September, kom ud i min Bigaard, hvor Bierne især de opfodrede Hannoveranere sloj lystig omkring og kom hjem med Blomsterstøv i Mængde, blev jeg mellem to Tvillingkasser, hvis Flyvehuller kun var hjernet ca. $\frac{1}{2}$ Meter fra hinanden, en stor grim Tudsje siddende ganske rolig paa Jorden med Øjnene ufravendt rettede mod det ene Stades Flyvehul. Jeg stillede mig nu op saaledes at jeg ubemærket af Tudsjen kunde se over Stadets Tag og betragte den nøje. Jeg havde næppe staaet fem Minutter førend en Bi, belæsset med Blomsterstøv kom flyvende og satte sig paa Jorden næppe 10 Tom. fra Tudsjen. Straks hoppede denne hen til Bien, og stirrede et Øjeblik paa den og med Lynets Fart forsvinder Bien i Tudsjens Gab; dette skete saa hurtigt at man ikke engang kunde blive Tudsjens Slyngtunge var. Straks efter satte en anden belæsset Bi sig tæt ved Siden af Tudsjen, denne drejede sig lidt om til Siden og fastede sine Øjne paa Bien og det forekom mig at Bien gjorde Mine til at flyve da den saa Tudsjen, men det syntes som om den rystede og sitrede og ikke kunde komme af Stedet. Før jeg saa mig om var den gaaet samme Vej som den første. Uden at Tudsjen kunde bemærke det tog jeg en stor grøn Larve og lod den falde fra Bikassens Tag ned paa Jorden lige foran Tudsjen, og øjeblikkelig maatte den gøre et uskrivligt Bekendtskab med Bierne i Tudsjens Mave. Jeg skal her-efter ikke mere kalde Tudsjen et klobsæt og ubehjueligt Dyr, hvad den Ting angaar

at fange sit Bytte; thi det forstaaer den mesterligt. Jeg gjorde kort Proces med Birøveren og taaler herefter ikke mere den Slags Snyltegæster i min Bigaard. Ligeledes forsvandt med det samme de paa Straa stillede Brædder fra Flyvehullerne ned mod Jorden; thi disse kunne ligesaa let være til Gavn for Tudsjerne som for Bierne især naar de staaer altfor straat.

Th. Buchholz.

Doptegnelser og Trækforhold.

Af K. Hansen, Bornholm.

Der er i de sidste Numre af nærværende Tidskrift talt en Del om at gøre Optegnelser angaaende Trækforholdene og de forskellige Planter's Blomstringstid. Jeg kan fuldt slutte mig til denne Tanke, selv har jeg i de sidste Aar gjort nogle enkelte Optegnelser i nævnte Retning.

Jeg har to Dagbøger til mine Bier. I den ene har hvert Stade nogle Sider, hvor jeg gør mine Optegnelser for hver Gang jeg har set til Bierne. Disse Optegnelser gælde selvfølgelig Dngeludviklingen, Dronningstifte, Udvidelse og Indstrækning af Boligen, Honninghøsten o. s. v. I den anden Bog indfører jeg, naar Bierne første Gang har været ude, naar det første Blomsterstøv er baaret hjem, naar den første Sværm er falden, naar Trækket fra de forskellige Hovedtrækplanter er begyndt og ophørt, naar vi har faaet Regn samt de vigtigste Temperaturforandringer o. a. m. her henhørende. Jeg for min Part har megen Fornøjelse af denne Bog, ved her at kunne gøre Sammenligninger fra Aar til Aar.

Det være mig tilladt efter disse Optegnelser at anføre nogle enkelte Datoer, som tydelig vise den Forskel, der kan være fra Aar til andet.

1. Udflugt. Første Blomsterstøv hjemb.

1896.	1. Februar.	20. Marts.	14. Juni.
1897.	27. Februar.	3. April.	Ingen Sv.
1898.	13. Januar.	23. Marts.	8. Juni.
1899.	10. Februar.	3. Marts.	5. Juli.

Naar der er Tale om de forskellige Planter's Værdi som Biplanter, maa der efter min Erfaring ogsaa tages Hensyn til i hvad Jordbund vedkommende Plante

vosker. Dette Forhold har vist ikke liden Betydning.

Jeg var saaledes i Foraaret sammen med en erfaren Gartner og Viavler, der udtalte, at han aldrig havde set Bierne trække af Blommetræerne. Herpaa min Egn besøges Blommetræerne derimod livlig af Bier. Vedkommende Gartneres Plantninger er anlagt paa opdyrket Lyngjord, henede hos os er det derimod nærmest stærk Lerjord, det maa jo være dette Forhold, der gør Forfællen. Jeg fik hos samme Mand en Gang til Udplantning nogle Buske af forskellige Arter Sedum, som hos ham i Blomstringstiden var mylbrende fulde af Bier, hos mig bliver de kun sparsomt besøgt.

Regnjangbladet Fajelie (*Phacelia tanacetifolia*) og Klarkie (*Chlarkia elegans*) er jo begge anbefalede, som ualmindelig rigt ydende Honningplanter, jeg har haft et Bed af hver Slags i Haven, men Biernes Besøg paa disse har her været yderst sparsomt.

Jeg mener altsaa, at vil vi plante for at give Træk til Bierne, maa vi først være klar over, om vedkommende Planter, som vi vil dyrke, ogsaa er Honningydende i den Jordbund, der staar til vor Raadighed. Yderst interessant kunde det være at faa dette Forhold nærmere undersøgt og opklaret.

Mjødbrugning i det større.

Af V. E. V. Smith, Bjergsted.

Brygning er nu ellers ikke det rette Ord at anvende, uden forsaavidt man derved forstaar „at blande“; men da denne Benævnelse faa en Gang er bleven almindelig, saa bibeholder jeg den.

Der har flere Gange været talt om at oprette et Mjødbrggeri i det større, og at oprette det paa Aktier, — se f. Eks. Tidsskriftet for 1883 og 1884 —, uden at det dog er bleven til noget. Jeg har nu heller ingen Tro paa, at et saadant Foretagende paa Aktier har nogen Fremtid for sig, dels fordi der er for lidt Sammenlutning dertil, og dels fordi Aktieforetageren i det Hele taget ogsaa ere en Del i Miscredit. Mange Viavlere, deriblandt jeg selv ogsaa, saa deres Honning saa godt betalt, at det heller ikke betaler sig at anvende den til Mjød.

Mjødbrugning i det større er en Sag, der burde optages af enkelt Mand, for hans egen Regning. En yngre Viavler

kunde det ligge for; ja det behøvede jo da for den Sags Skyld ikke just at være en Viavler, men en yngre Mand, da der altid maa regnes paa at de første 3 a 4 Aar ingen Indtægt giver, og at det er en Forretning der skal Tid til at arbejde op til noget stort. Det er noget der betaler sig godt, det ved jeg af Erfaring, og det er ogsaa forsøgt af mange; men til noget stort er det aldrig blevet, og selv er jeg for gammel til at begynde saaledes, som jeg nu foreslaar andre at gøre det.

Det er ikke Stedet her at give Anvisning til at bygge Mjød, saadanne Anvisninger findes der alt mange af i Tidsskriftet, jeg skal blot tillade mig at henvise til en Artikel herom af mig, der findes i 25. Aargang (1891) Side 8.

Jeg gjorde for nogle Aar siden Bekendtskab med en Borger i Sjælland, der udelukkende beskæftigede sig med at bage Honningfager. Han opkøbte Honning i Sjælland i større Partier, og gav høist 33 Ore pr. Pbd. Er dette ikke et Bunk? Jeg mener ikke det, at jeg gjorde nævnte Mand's Bekendtskab, men at Honning kan faas saa billig. Man kunde jo købe saadan billig Honning, saameget man agtede at bruge, istedetfor at bruge sin egen, naar man kan opnaa bedre Priser for den. Lynghonning er efter min Smag fortrinlig til Mjød.

Man skulde ikke begynde saa stort, at det gik i Stykker, men i Begyndelsen holde sig til Jorden, og saa efterhaanden udvide Bedriften. Man skulde ikke indlade sig paa at lave forskellige Sorter, men holde sig til en, det vil sige Mjød uden væsentlige Tilfætninger af Krydderi. Den skulde være ensartet. Den Mjød man fik i gamle Dage, og som jeg har hørt saa meget omtalt, kender jeg ikke; men den man nu vil have er sjarere Vin, der skal kunne bruges som Bordvin istedetfor Rødvin, og naar den er lykkes er den langt at foretrække for den mindre gode Vin, der kommer til os gennem Vinhandlerne. Men Navnet „Mjød“ bør absolut bibeholdes fremfor „Honningvin“, det vil være det heldigste.

Det er i Grunden underligt at vi danske ere saa forgabede i Ting, der kommer fra Udlandet, istedetfor at bruge vore egne Varer. Vi har jo dog saa meget, vi kan lave Vin af, thi foruden Honning har vi jo Frugt i Masse. Og hvad er det saa for Vin, vi købe hos Vinhandlerne? Sa det skal jeg ikke kunne sige, men hvad den billige Vin angaar, da har den maasse ikke en Gang lugtet de Druer, hvoraf den siges at været lavet. Gaar det ikke ogsaa ligesaa med mange andre Ting? Købe vi ikke hellere Vildt fra Udlandet, end bruge hvad

vi selv har? Skulde der f. Eks. være noget i Vejen for at spise Krager og Slader — som der er nok af her til Lands —? Vi spise med Velbehag saa mange underligt udseende Dyr, som Hummer, Krebs, Rejer, Østers og Muslinger, i somme Lande endog Snegle og Frølaar, og i China Kotter; — mon vi ikke ogsaa kunde spise Oldenborrer, Vandmænd og lignende, om vi prøvede derpaa? — man kan jo ikke vide det. — Kanier gider vi jo heller ikke spise, jeg mener, der er mange heri Vandet, der ikke tør spise dem; selv spiser jeg dem med god Appetit.

Men det var Mjød, jeg kom fra. Vi bør altsaa efter en større Maalestok kunne salbyde en Ware, der kan bruges som Bordvin. Fin Rødvin kan den ikke konkurrere med, men den er langt at foretrække for den mindre gode. Man skulde gerne have saa stort et Oplag, at man ikke fik udsolgt med det samme, men altid havde nok til Salg. At den skulde være mindst 2 a 3 Aar gammel inden man solgte den, følger af sig selv, da den ellers ikke bliver den Ware, den skal være.

Man behøver ikke at frygte for at brænde inde med den, hvis den blot er god, thi er den det, finder den altid Købere nok. I en Artikel om Danmarks Ind- og Udsælf af Biavlsprodukter, som findes i 20. Aargang (1886) Side 25 læses, at Indførsel af Mjød var i 1880 1881 1882 1883 1884
a Potter 1997 2411 3147 3866 3583
og Udførselen „ „ 3147 73 512 1626 1195

Disse Tal synes talende nok. Hvorledes det har været senere med Ind- og Udsælf, har jeg ikke kunnet finde noget om i Tidsskriftet. Men Tallene for disse Aar fortælle at Forbruget af Mjød har været i Tiltagende, og at det mest har været udenlandsk Mjød, der har været brugt. — Hvorfor forskrive fra Ublandet hvad der kan laves bedre her Hjemme?

At man maa sætte sig i Forbindelse med Handlende for at faa en stor Omsætning, følger af sig selv, og man maa heller ikke forsømme at avertere, reklamere og udstille. Med Hensyn til Af sætning henviiser jeg iøvrigt til min Artikel i Tidsskriftet 28. Aargang (1894) Side 319, der ogsaa her kunde give nogle Vink.

Skulde disse Læser faa nogle yngre Mænd til at tage denne Sag op, vilde det glæde mig, og forhøventlig endnu mere dem selv.

Kunstigt Dronningkiste.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

Et af de Arbejder ved den nyere Biavl, som vi tillægger den største Betydning, er det kunstige Dronningkiste. Uden at det foretages, tror vi ikke at et godt Udbytte af Biavler i Vængden vil kunne opnaas; Overskuddet vil blive usikkert og for en Del komme til at afhænge af Tilfældigheder. Uden kunstigt Dronningkiste kan man ikke gøre Regning paa, at alle ens Bisfolk vil udvikle sig tilfredsstillende. I en større Bigaard vil der sikkert blive for mange svage og middeltærke Bisfolk og for saa kraftige, og derfor kan Gennemsnitsudbyttet let blive bragt temmeligt langt ned. Biavlerens Dygtighed bør ikke værdsættes efter, hvad han opnaar af enkelte Familier, men efter Gennemsnitsudbyttet af alle hans Stader.

Naar en æret Indsender, nemlig vor gode Bekendt Peder Hansen fra Espe, i sidste Nummer af nærværende Blad udtaler sig mod det kunstige Dronningkiste, idet han gaar ud fra, at det ikke kan betale sig, og at det er det naturligeste at overlade det til Bierne selv at besørge dette, saa maa vi sige, at vore og hans Anskuelse ikke stemme overens i denne Henseende. Vi tror ikke, at det der spares i denne Retning er fortjent, vi tror snarere, at det er at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa.

For en Del Aar siden, da vi ikke foretog planmæssigt Dronningkiste, havde vi altid en Del Bisfolk, der var mere eller mindre svage, nogle der var middeltærke og enkelte kraftige.

De Stader, der gav det største Overskud, var selvfølgelig de, der indeholdt de kraftigste Familier. Men siden, vi begyndte at drive Dronningavl og at foreplanmæssigt Dronningkiste, har Forholdet forandret sig i høj Grad. Det er nu ikke længere de svage og middeltærke Familier, der udgør Størsteparten af vore Bisfolk, men derimod de stærke. Hovedårsagen til dette kan vi ikke godt hense til andet end det kunstige, men planmæssige Dronningkiste; thi vor Behandling af Bierne er i alt væsentligt den samme nu som tidligere.

Vi skal her nævne nogle Udtalelser af fremmede Forfattere, vedrørende dette Biavls spørgsmål. I „Svensk Bi-Tidning“ Nr. 8 d. A. læses følgende Redaktionsbemærkning:

„Jugen bør indvintre nogen Dronning,

der er over 2 Aar, d. v. s. som allerede har overbintret mere end een Gang. Saa-danne Dronninger er langt mere omtaalige om Foraaret, og Bierne selv ere meget tilbøjelige til at stille sig af med dem, ofte sent paa Aaret, naar de ikke kan faa en ung Dronning befrugtet. Familier med gamle Dronninger naar sjældent nogen større Vistyrke, særlig ere de fattige paa Bier om Foraaret, eftersom Dronningen ansætter for lidt Yngel i Slutningen af Sommeren og Begyndelsen af Efteraaret. I Egne med haardt, blæsende Klima, hvor Dronningernes Livskraft om Foraaret sættes paa den haardeste Prøve, turde det ej være heldigt at lade Dronningerne overleve mere end en Vinter. Ja vi er endogsaa tilbøjelige til at tro, at enhver Biavler gjorde klogeft i hver Sommer at stille sig af med alle Dronninger fødte Aaret forud, som ikke viser sig at være i Besiddelse af usædvanlige Egenskaber som Uglæggere eller Auldsdyr."

Den bekendte dygtige, praktiske Biavler, Engländeren E. Simmins, skriver i sin Bog „A modern Bee-Farm“, S. 40, bl. a. følgende:

„For at opnaa gode Familier er det absolut nødvendigt, at man holder kun de allerbedste Dronninger — unge, meget frugtbare og godt udviklede. Naar jeg siger unge, saa mener jeg akkurat hvad jeg siger. Hvor ødselt og unødvendigt! siger Du; men jeg fastholder som en Kendsgærning, at for at være i Stand til at holde vore Familier i Almindelighed paa det højeste Udviklingstrin, maa vi ingen Dronninger beholde, som har set deres anden Sommer“.

Saadanne Udtalelser, synes vi er værd at lægge Mærke til. Simmins er ubetinget en af Verdens dygtigste Biavlere, saa der er næppe Grund til at tvivle om Rigtigheden af hvad han siger.

Sidste Aar havde vi et Gennemsnits-udbytte af ca. 78 Pd. Honning pr. Bifamilie, hvad der jo kan kaldes meget godt. Men naar vi saa lægger Mærke til, at de bedste Familier gav over 100 Pund Honning, en enkelt endogsaa 136 Pd, saa er der Grund til at spørge: Hvad var der nu egentlig i Vejen for, at alle Staderne kunde have givet lige saa meget Udbytte som det bedste? Var Betingelserne ikke de samme, og var Forholdene ikke lige gunstige? Jo, men Familiernes Arbejdssevne og Samledrift var ikke ens. Vi tror, at paa dette Punkt er det, at Udviklingsmulighederne for Fremtidens Biavl særlig ligger. Det er i Retning af en forbedret Virace, der bør arbejdes; men det lader sig ikke gøre i nogen væsentlig Grad, undtagen kunstigt Dronningliste foretages.

Vi tror ikke, det er mere vanskeligt at forbedre Bierne, end det er at forbedre de større Husdyr. Og kan man paa Biavlens Omraade naa frem i samme Forhold som paa Husdyravlens, saa er der Grund til at være tilfredse. Ved Kunstbiavlens forbedres Vistammen ikke ved naturligt Udvalg saaledes som ved Stubbiavlens; derfor maa Biavleren gribe ind og ved særligt Udvalg af Tillægsdyr og ved Dronningavl sørge for, at hans Virace kommer til at gaa frem og bliver bedre og bedre i Stedet for at gaa tilbage. Ganske vist fordrer det Arbejde, men der er ingen Tvivl om, at det betaler sig. Kunstbiavlens skulde helst naa frem til at kunne staa paa egne Ben, uden hvert Øjeblik at behøve at ty til Stubbiavlens, for at faa Dronninger og Sværme til at holde Familiernes Antal oppe med. Den Slags Nødhjælp betaler sig ikke og passer ikke ved en tidssvarende, rationel Biavlsdrift.

Nogle vil maaste indvende, at Dronningavlens er for vanskeligt et Arbejde at udføre for Biavlerne i Almindelighed, og at planmæssigt Dronningliste af den Grund ikke vil blive foretaget af ret mange. At Dronningavlens er et af de vanskeligste Arbejder ved Biavlens, skal vi villig indrømme; men vi tror dog ikke, at det er mere vanskeligt, end at de fleste Biavlere med en Smule Øvelse og lidt Omtanke, let selv kan avle de Dronninger, de aarlig har Brug for. Om det derimod kan betale sig for den enkelte Biavler, at avle nogle saa Dronninger aarlig til eget Brug, frem for at købe dem hos Dronningavlerne, er et andet Spørgsmaal, som vi vil overlade til andre at besvare. Men i alle Tilfælde tror vi, at bedre Resultater i Retning af en forbedret Vistamme, vil kunne opnaas i Løbet af kortere Tid af Dronningavleren, der særlig kaster sig over dette Arbejde, end ved at Biavlerne Landet over, enkeltvis giver sig til at arbejde i den samme Retning. Den specielle Dronningavlens faar efterhaanden større Øvelse i at avle gode Dronninger, større Færdighed i at gøre et fornuftigt Udvalg af Auldsdyr, og som oftest har han bedre Lejlighed og bedre Tid til at gøre Sammenligninger, mellem de forskellige Viracer. Det gælder om, saaledes som vi hørte en Mand sige sidste Sommer, at prøve alt og saa vælge det bedste. Dronningavlens er endnu i sin Barndom her i Landet, saa det er ikke nemt at sige nu, hvad den kan føre til, eller paa hvad Maade den i Fremtiden vil blive drevet, om den bliver hver Mand's eller enkelte Specialisters Sag; men Tiden og Udviklingens Gang vil vise det.

Hr. P. Hanjen skriver i sin Artikel, at det hører til Bierne's Natur, selv at stifte deres Dronninger. Det kan gerne være, at det er det naturligeste for Bierne; men ved Kunstbiavlen tror vi langt fra, det er det fordelagtigste for Biavleren. Naar vore Bier bygger Dronningceller i Sværmetiden, saa betyder det i Reglen altid, at de vil jværme og ikke, at de vil stifte Dronning. Vi vilde for den Sags Skyld være særdeles glade ved at saa at vide, hvorledes vi paa en nem Maade kunde hindre Bierne i at opføre Dronningceller i Sværmetiden. Et Middel hertil kender vi ganske vist; det bestaar i at overlade til Bierne selv at foretage Dronningstifte; men vi holder ikke af at benytte det, fordi vi har set alt for mange sørgelige Beviser paa, at Bisolkene derved i Længden taber deres Udviklingsdygtighed for omsider efter en kortere eller længere Tids Forløb, at blive mere eller mindre ødelagte af Møl og Bipeft.

At Forjværmene ret ofte stifter Dronning det første Aar, tror vi ikke. I hvert Fald har vi i hele vor Biavlsvirksomhed ikke set, at det har sket uden i et eneste Tilfælde, og det var fordi Dronningen var for gammel, over 3 Aar. Vi havde beholdt den saa længe for dens Gudheds Skyld som Ulsdyr. At Forjværmene derimod undertiden bygger Dronningcellekopper, naar de har været husede nogle Dage, har vi jævnlig set, og vi har ogsaa iagttaget, at disse Kopper have indeholdt Æg eller smaa Larver, men vi har endnu aldrig set at de er blevet bygget færdige. Saa snart Bierne fik rigelig Yngel at fodre, fjærnede de altid Indholdet af Cellekopperne, som saa har faaet Lov til at blive siddende paa Kanten af Tavlerne. Disse tomme Dronningcellekopper er det vist, som har bragt enkelte paa den Tanke, at Bierne har foretaget naturligt Dronningstifte. Der gives maasse ikke den Forjværm, paa hvis Tavler der om Efteraaret ikke kan findes tomme Dronningcellekopper; men af ovenstaaende vil det ses, at vi anser ikke disse for et Tegns paa, at Dronningerne er blevne fornyede. I de senere Aar, siden vi tilbels har affattet de brune Bier, har vi haft flere Eksempler paa, at Forjværmene har udviklet sig saa stærkt i Løbet af Sommeren, at de hen imod Trækkets Slutning atter har sølt sig stærke nok til at jværme; de har da opført Dronningceller, ikke for at stifte Dronning, men for at opnaa den tilsigtede Hensigt, nemlig: at jværme. Og i alle saadanne Tilfælde har der da ogsaa faldet Sværme, saafremt vi ikke i Tide havde sørget for at fjærne de opførte Dronningceller.

Naar en anden eret Biavler, Hr. G. Mathiesen, gentagne Gange her i Bladet har fremsat som sin Mening, at Bierne, naar de lever under de rette Belingelser, hvert Aar stifter deres Dronninger, saa maa vi ærligt tilstaa, at vi med vor bedste Vilje i Øjeblikket ikke kan betragte denne Antagelse for andet end et Fantastifoster, der intet har med Virkeligheden at gøre. Dog, at en saa dygtig Biavler kan fremsætte en saadan Teori uden at have Beviser for dens Rigtighed, kan vi heller næppe tro, selv om ogsaa den er i Modstrid med vore og de fleste dygtige Biavlskribenters Erfaring. Vi skal derfor ikke i denne Artikel komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, da vi helst først vil se, hvormed Hr. M. kan begrunde sin Paastands Rigtighed.

Til Slutning vil vi opfordre andre Biavlere til at tage Del i denne Diskussion; Spørgsmaalet er vigtigt, saa det vil være heldigt at saa det belyst fra flere Sider.

En praktisk Bipibe.

T. h. Buchholz.

Alt i Verden har sine behagelige, men ogsaa tillige sine ubehagelige Sider. Saaledes er det vel ogsaa med det praktiske Arbejde ved Biavlen. I sær er der et Arbejde, der er mange og især Kvinderne til Besvær, nemlig Tobaksrøgningen, og hvis Røgning ikke var en Nødvendighed, vilde vistnok mange flere af det smukke Køn tage fat paa Biavl. Er det da ikke muligt at behandle Bierne uden Tobaksrøg? Jo, ganske vist, men saa maa man bruge anden Ting til at røge med, og ved dette Byttite er der vel ikke meget vundet, hverken for Bierne eller for Biavleren. Hovedsagen vil dog altid blive ved hvilket Middel man lettest og nemmest naar sit Maal, at berolige Bierne uden at skade dem. Man har til denne Hensigt opfundet og konstrueret mange forskellige Redstaber, som Blæsere, Pustere og hvad de nu alle hedde. Kun saa af den Slags ere endnu i Brug her hos Nordens Biavlere, kun enkelte Kvinder bruger endnu hist og her en Røgpuster. Det Redskab som nu for det meste har fortrængt disse Røgere er Bipiben, den er for Tiden næsten eneraadende ved Behandlingen af Bierne. At der er fremstaaet mange forskellige Former af Bipiber i Aarenes Løb er let forklarligt, ligesom den ene Fabrikant efter den anden har søgt ved Forbedringer til samme Øjemed's Op-

naaelse, at overtrumse sin Formand i Fabrikationen. Saa er da vist Bipibeindustrien naaet til en høj Grad af Fuldkommenhed i vor Tid? Her maa bestemt svares nej! Der er endnu Fjæl og Mangler ved alle vore Bipiber. Da de ere lavede af Træ og Horn ere de udsatte for Svind ved Tørhed og Udvidelse ved Fugtighed; derved opstaar til sine Tider en elendig ledeløs Pipe, hvormed man ofte har sin store Nød, aller mest naar man staar ved Behandlingen af Bierne. Mindst udsat for Følgerne af Tørhed og Fugtighed er Metal, og derfor maa en god Bipibe være lavet med Metal i Metal (drejet) paa alle de Steder, hvor den nødvendig ved Brugen ofte maa stilles ad. Desuden puster man ved den Slags Bipiber, hvor Tobakken brænder fra neden, Fugtighed og Nikotin op i Tobakken og til sidst Afsten med ned til Bierne.

En god Bipibe maa være saaledes indrettet, at den forbrænder Nikotin og Fugtighed eller affondrer dem saaledes, at de ikke kunde skade Bierne, samt holde Afsten fjernt fra disse. Disse Fordringer kunne sin opnaas naar Luftstrømmen kommer fra oven ned paa Tobakken, saa denne brænder fra oven nedad og sender sin Røgstraalet fornedet ud til Bierne, og allernederst har den en Beholder til Samling af den overflodige Nikotin og Fugtighed. Da Undertegnede for en Del Aar siden stod sammen med en af Danmarks erfarne Biavlere hos Bierne i Studstrup Skolehave, skete tilfældigvis det Uheld at Bedkommendes Bibehov ved faldt og udgød sit Indhold Tobak, Afste og Ild over Bierne. Undertegnede udtalte sin Beklagelse over, at Bipiberne holdt saa daarligt sammen, samt at Bierne ofte overdampedes med Afste og Gnist. Da sagde Bedkommende ordret: „Ja, kunde vi saa en Bipibe, hvori Luftstrømmen kom fra oven og

Røgen fra neden, saa havde vi en fuldkommen Bipibe“ en saadan Pipe er nu kommen, og jeg tror den tilfredsstillende alle berettigede Fordringer.

Det maa vel være mig tilladt at anføre et Uddrag af en Anbefaling, som Overpræst Neumeister i Saalburg giver af denne Bipibe i det mest udbredte tyske Biavls-Tidskrift „Veipz. Biezt.“

„Af et anset Firma er der i den sidste Tid bragt en Bipibe i Handelen for Røgere og ikke Røgere, der ogsaa eger sig til Hus- og Arbejdspipe, som overtræffer alle hidtil i Brug værende Piper, Røgere og hvad nu alle disse Apparater hedde, idet den stiller alle disse fuldstændig i Skygge. Med en meget sindrig, men simpel Manipulation (Drejning af en paa Piben anbragt Hane), bliver Røgen fra den tændte Pipe ved et ganske sagte Pust (alt efter som man ønsker Røgstraalet) uden Anstrængelse og uden at indaande Røg og Luft i Munden, drevet gennem Spidsen ned gennem Hovedet, og i en Straale ført ud af det paa Hovedholderen anbragte Blæserør. Desforuden har Bipiben den Fordel, at der ikke kan blive blæst Afste ned i Bistadet, da Tobakken helt og holdent forbrænder. Ogsaa er den til Besvær værende Ansamling af den usunde Nikotin ikke mere for Haanden, Piben er fuldkommen nikotinfri. Dunster fra Tobakken, saa vel som Spytassoudringen, forbrænder enten med Pustningen eller samler sig fornedet i Hovedholderen og kan derfra udtømmes.

Piben er forarbejdet meget smukt og solidt, og meget let, saa at man med Letthed kan holde den med Læberne, og den fungerer fortræffeligt. Ved Siden af Pibens smukke Udstyrelse er Prisen 5 Mk. at betragte som billig. Jeg kan med god Samvittighed anbefale denne Pipe til alle kære Biavlskolleger“.

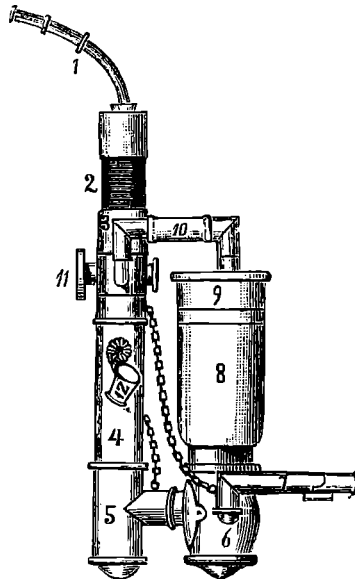

Fig. 39. Ette Biavler-Piben.

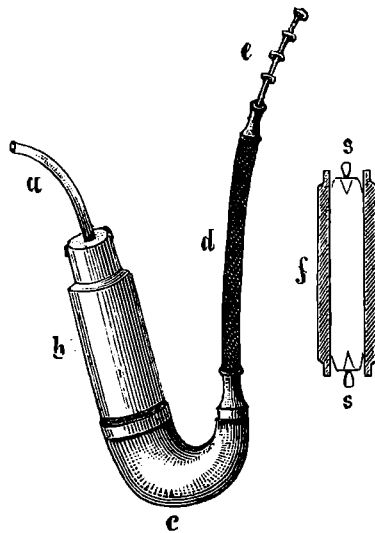

Fig. 40. Øronnings Bipibe.

Saavidt Præsten.

Men jeg maa dog endnu tilføje og omtale følgende Mangler ved Biben, som imidlertid ville blive afhjulpne.

1. Hovedet er af Gæltræ og smukt emaliceret, men for lille.
2. Slangen er overtrukket med Silke i Stedet for med Hestehaar. Den er kun 4 ctm. lang, men maa mindst være 8 ctm. lang, da Biben ellers bliver for stiv.
3. Gummislangen maa laves af en bedre Sort Gummi, da den er for stiv og som Følge deraf let brækkes itu.

*

*

*

Vi har flere Gange i Løbet af Efteraaret, benyttet Gælle Biafler Biben Nr. 4, naar vi har arbejdet med vore Bier, men vi finder at den langt fra kan maale sig med de hos os almindelig brugte Bipiber. Gælle Biben Nr. 4 har saa lille et Hoved, saa den kun kan rumme $\frac{1}{4}$ af det Tobat som der kan være i en af vore Bipiber. Men det værste ved Gælle Biben er dog at den ved Brugten skal stille ad paa 5 forskellige Steder, medens vore Bipiber kun stilles paa 2 Steder. Da Gælle Biben er saa sammensat, kommer den let i Uorden og stilles ofte ad, naar man ryger paa den. Den kan maasse med en Del Vndringer og Forbedringer blive en god Bipibe, f. T. kan vi ikke anbefale den til almindelig Brug. At Overpræst Neumeister er saa godt tilfreds med den smukt udstyrede Gælle Bipibe, kan vi saa godt forstaa, vi har nemlig endnu ikke set nogen god Bipibe hos Tyskerne, hverken i deres Prislister, Biblioteker eller paa den tyste Biaflerudstilling, vi for et Par Aar siden besøgte. Vore Biaflere vil ikke være tilfreds med Gælle Bipiben, fordi de i en Række af Aar har haft en langt bedre Bipibe at arbejde med. Red.

Udstillinger.

Af Jakob Olsen, Driftebrohus.

— — —

Der er undertiden sagt at Udstillingerne er belærende og det kan vel heller ikke nægtes at dette er Tilfælde, hvor man ser forskellige Ting sammenstillede, men naar vi ved vore Biaflerudstillinger betragter det fremstillede, saa hersker der ikke sjælden nogen Uklarhed blandt de Besøgende, hvad der kan være Grunden til at et Stade f. Eks. er bleven foretrukket af Dommerne for et andet, som i alt væsentlig ved et flygtig Blik kan anses

for ligesaa godt. Det kunde maasse ved flere Lejligheder have nogen Beyndning om Manglerne bleve paahæftede det udstillede efter at Bedømmelsen var foretaget, men om det alligevel ikke kunde gøre Skade i andre Retninger og derved forsejle sit Maal er vel ikke udelukket, hvilket jeg forøvrigt ikke skal komme nærmere ind paa. Da vi nu er saa heldig stillet at have et Medlemsblad, finder jeg det i sin Orden at saadanne Spørgsmaal bliver fremdraget her, hvorved Sagen undertiden kan blive belyst fra forskellige Sider og derved bringe den rette Forstaaelse ud deraf. Hvorledes et Bihus skal være indrettet ligger maasse saa nær, at man næppe kunde synes det var en Dmtale værd, der bruges jo nu til Dags paa en vis Maade kun et Slags Stader nemlig Trugtaber, men naar man paa Udstillingerne jævnligen støder paa Fejl som gentager sig og som tydelig viser at der endnu findes ikke saa ringe Uklarhed over for saadanne Regler, der for lang Tid siden er fastslaaet, maa man uvilkaarligt saa et noget andet Syn paa denne Sag. En af Hovedbetingelserne ved Stedet er efter min Anskuelse at Træet bliver rigtig vendt, thi derved sikres den største Nøjagtighed for længst mulig Tid, hvilket er af stor Værdi, da man kun derved er i Stand til at udføre de forskellige Arbejder tilfredsstillende hurtig med ringeste Forstyrrelse for Bierne. Dernæst at man holder sig de bestemte Maal efterrettelige, saaledes at paa de Steder i Stedet, hvor der forlanges en Bigang bliver denne netop tilstede, hverken større eller mindre. I dette Tilfælde har der jo i en lang Række været fastslaaet et saadan imellem Kammernes Sideliste og Stedets Bæg, derfor er den fremstaaende Bundliste en absolut Nødvendighed. Desuden finder jeg at de kan tjene som en Slags Støtte, naar Kammerne under Behandlingen hænges tilbage i Stedet, derved at man lader den ene af de nævnte Spidser glide langs ned af Bæggen, hvorved Rensning af Bier tillige forhindres. Foroven har Tavlebærernes Under jo hidtil virket paa samme Maade, som Sidelister for Kammens øverste Del, men med den amerikanske Zinkjals Fremkomst har man søgt at forandre dette ved Anbringelse af en lille Krampe under Tavlebæreren paa hver af Sidelisterne, disse kommer altsaa til at støde mod Falsen og gør da samme Nytte for oven som Fremspringet af Bundlisten for neden og der opnaas tillige den Fordel, at der bliver en Bigang udenom Tavlebærernes Sider. Der kan maasse være delte Meninger om en saadan Forandring er formaalstjenlig eller om man i

det Heletaget skal forlade det tidligere Princip, men skal det gøres da kunde jeg have Lykt til at foreslaa at man holder sig nøjagtig til Originalen nemlig at Krampen indslaaes tæt op til Tablebærerens Underkant og ikke som jeg saa ved Udstillingen i Zoologisk Have, snart en hel og snart en halv Tomme fra denne, thi derved forekommer det mig at den tilsigtede Hensigt jorringes en Del. Ved Redhængning af Rammerne er man da udsat for at støde an med Krampen mod Falsens Overkant og i jo længere Afstand den sidder fra Tablebæreren desto større vil nævnte Ullæmpe blive, ligesom Forskydning af flere Tabler paa en Gang besværliggøres naar Krampen skal glide paa det Sted hvor Falsen er paasømmet. En anden Fordel opnaas der maasse ved Benyttelse af den omhandlede Krampe som Etår for Rammen nemlig at Falsen derved bliver $\frac{1}{2}$ " bred, hvorved

den er lettere at holde fri for mulig Klæbvois og andre Urenligheder. Vil man benytte Gang over Tablebærerne er det rimeligt at Falsens bagerste Kant gaar $\frac{1}{4}$ over disje, og Dækbrædderne kan da hvile derpaa. Med Hensyn til Magasinerne, da vil de paa den Maade komme til at staa direkte paa Tablebærerne, idet Fal-

jene medregne de gør Stedet 1" bredere hvilket netop bliver Magasinernes udbendig Maal, forudsat at disse er forarbejdet af $\frac{1}{2}$ " Træ til samme Rammebredde som Underrummet. Magasinerne maa altsaa i det omhandlede Tilfælde være saa høje, at der er en Bigang under deres Rammer.

Da det maasse kan have sin Interesse skal jeg tillade mig at give en kortfattet Fremstilling af de i Zoologisk Have den 15—18 September udstillede Stader. Nr. 59. For lidt Plads mellem Rammernes Sidelister og Bæggen. Stadet der forøvrigt var godt forarbejdet havde en indvendig Beflødning baade paa Sider og Bund af Linoleum. Hvorvidt en saadan kan anbefales er mig ikke bekendt i hvert Fald, vil Stadet derved fordyres en Del. Nr. 62 var et Husflidsstade ret godt Arbejde, men Rammerne manglede fremstaaende Bundliste. Nr. 63. Et Stade med

Rammemaal 35×35 cm., godt Arbejde, amerikanske Zintfals af $\frac{1}{2}$ " Bredde. Kramper i Rammernes Sidelister, Bigang udenom Tablebærernes Ender. Magasinerne kunde optage en Ramme af halv Højde. Nr. 64. Tre Stader som i alt væsentlig var godt forarbejdet. Nr. 66. Stadet kunde optage 10×12 " Rammen. Bundbrædderne vendt paa langs af Stadet, hvilket maa anses for en stor Fejl, thi derved forandres den indvendige Bredde af Stadet sig paa de forskellige Aarstider efter som Vejret er jugtig eller tørt. Mærkelig nok ses den Fejl ofte gentaget ved Stader som er fremstillet paa Udstillingerne, uagtet det ikke sjældent er paatalt baade i Tale og Skrift, og maatte derfor efter min Anskuelse staa klart for enhver og ikke mindst for dem der fabrikerer Stader. Det omhandlede Stade havde desuden for rigelig Plads mellem Rammerne og Sidevæggene. Nr. 68.

Rammemaal 10×12 ". Et meget stort og sværtbygget Stade iøvrigt særdeles smukt udført Arbejde, men sikkert for kostbart til den almindelige Biavler. Pladsen mellem Magasinerne og Rammerne i Underrummet en Del for høj. Nr. 69. Bunden vendt urigtig, formegen Plads ved Rammernes Sider,

samt for stor Plads mellem Hovedrammerne og Magasinrammene.

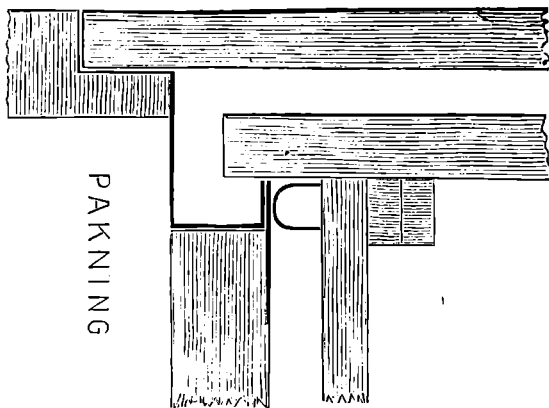

Fig. 41. Den fuldkomne Zintfals, samt en Del af en Ramme med istaaet Krampe til Afstandsmaal.

Fra Nabenraaegnen.

Vore Forhaabninger om endelig igen at opnaa et godt Hovningaar ere i den forløbne Sommer bleve fyldestgjorte paa den uøsteligste Maade, forudsat da at Biavlerens Bisfolk sad inde med Betingelserne for at tage imod og udnytte den Rigdom af Nektar, som Naturen frembød, og man tør jo nok forudsætte, at Følgen vil blive en forøget Interesse for Biavlen, og at en stærkere Tilslutning og Deltagelse i Foreningernes Arbejde vil kunne konstateres i Aarets Lob. Under disse Omstændig-

heder er det mig en dobbelt Fornøjelse, at kunne sende Dem et Ekko her fra Landet. Mit Udbytte har været af

Ætne.	Maal.	Købet af Magasinerne.	Udf. Sælvræmmene.	Sølt.
Mr.		Rb.	Skntal.	Rb.
1.	10X12	32	8	58
2.	do.	26	7	52
3.	12X10	59	4	62
4.	do.	41	8	66
5.	10X12	23	3	53
6.	do.	I 40	8	113
7.	do.	do. II 36	7	44
8.	do.	28	10	66
9.	do.	29	10	76
10.	do.	48	10	78
11.	do.	ingen Magasiner.	11	42
12.	do.	do.	10	27
13.	do.	do.	5	19
14.	12X10	do.	5	19

Familien I 40
 do. II 36
 } = 54
 } = 59

1. Sværn (11. Sælt) omrent indbringingsdygtig 8
 do. 3

Magasinerne gav 388 Rb. Sølt 385 Rb. Sølt 773 Rb.

Af denne Fremstilling vil det ses, at de Stader, som har været saa stærke, at Magasiner har kunnet paasættes, har givet mere end de andre, som ingen Magasiner havde, altsaa Nr. 11 og 15. Af dem fik jeg det første i Foraaet, det andet d. 23. Juni, og antagelig led det ved Flytningen, der dog kun var $\frac{1}{2}$ Times Vej. Desuden stiftede denne Familie Dronning, hvilket iøvrigt ogsaa en 6—7 af de andre gjorde. Man maa altsaa sørge for, at Familierne kan blive saa stærke, at Magasinerne kan blive benyttede. Mine Kasser rummer 18—20 Selvrammer, saa nær som Nr. 6, der er en dobbelt Bolig, det ene Følt har Udgang i Enden af Stedet, og har 10 Tavler til Yngelrede, det andet har Udgang paa Siden, og har 14 Tavler i Yngelreden 24 ialt. Vil jeg anvende Dronninggitter over begge Yngelrede, har jeg Wells-metoden, men som vist ikke havde givet større Udbytte end det nu gav (112 Rb.). Maalene, de bredere Rammers Indflydelse paa Udbytte, synes ved Sammenligning mellem Nr. 3 og 4 og Nr. 9 og 10 ikke at være af nogen større Betydning, efter som 10 og 12 her viser sig at være de bedste. Udbyttet af de ti første, dem som jeg havde fra i Fjor, er gennemsnitlig 66,4 Rb. Jeg indvintrede Bisfolkene med et Forraad af 26—30 Rb., hvortil jeg har givet et et Tilskud, fordelt til dem alle, undtagen Nr. 8, 9 og 10, som intet behøvede; af 50 Rb. Randis-Grus = 15 Mark. I Foraaet

brugte jeg 15 Rb. Randisgrus til Spekulationsføder = 4,50 Mk. Dernæst brugte jeg i Sommerens Løb 12 Rb. Kunsttavler koster 20,40 Mk. Til sammen altsaa en Udgift af ca. 40 Mk., men ved Indsmeltning er der Voks nok til nye Tavler, saa det er jo næppe en Udgift. Udgiften kan ansættes til 67 Rb. Honning a 60 Pfg. Der spørges undertiden: Kan man ogsaa sælge al den Mængde Honning. Det er ganske let. I Sjeblikket har jeg vel en 50 Rb. til Rest, men jeg har ikke nær kunnet tilfredsstillende Efterpørgslen. Jeg har haft Forespørgsler baade fra Flensborg og Hamborg; men har intet kunnet levere. Et Bevis for, at vi endnu er saare langt fra Overproduktion.

Efter hvad der er mig bekendt, har de andre Biablers Gennemsnitsudbytte her paa Egnen været vekslende, nogle bedre, andres ringere. Som et af de bedste Stader staar et tilhørende Skomager Chr. Wikkenschjoldt i Bovrup, Vorbeds Reformstade, hvori man flytter Yngelreden 10—12 Tavler op i øverste Etage og indhænger to mindre Halvrammer nedenunder istedetfor. Dette Stade gav 112 Rb.; en enkelt Tavle indeholdt 10 Rb. Honning. Til Slut vil jeg endnu udtale mit velmente Ønske om at vore Biablere, særlig dem her i Nordflæsby, vilde glæde os med deres Meddelelser i Bladet, enten som „Ekko“, eller med selvstændige Artikler og at Trofasthed og Samdrægtighed maa bære os alle fremad ogsaa paa Biablens Omraade.

Sjorgen Clemmensen,
Feldsted Mark.

Rundskrivelse til Nordfl. Biablersforening.

Atter er et Aar forløbet, siden Udsendelsen af min sidste Rundskrivelse til NBF., og det i samme udtalte Haab om Fremgang og Udbytte i 1899 er ikke bleven bestaaet; thi med Hensyn til Honningudbytte tror jeg, at de fleste Egne kunne være tilfreds; vel gives der Egne, hvor Udbyttet har været daarligt nok, men til Gængæld findes der andre Egne, hvor det har givet rigt Træk for Bierne, saa som Gennemsnit betragtet, tror jeg nok, det har været et Middelaar. Dertil kommer endnu, at den i 1899 høstede Honning er af udmærket Kvalitet.

Vor kære NBF. har ogsaa i 1899 faaet en glædelig Tilvækst af 3 Foreninger

med ca. 200 Medlemmer. Det indses heldigvis mere og mere af de enligstaaende enkelte Foreninger, at det er heldigere at arbejde i Flok med et fælles Maal, end med splittede Kræfter at sægte i Lusten. Desværre maa vi ogsaa her berette om noget mindre glædeligt indenfor vor Forening, nemlig det Muldvarpearbejde, som i det sidste Aar er gjort i Foreningen, hvis Bestræbelser gaar ud paa at splitte hvad der med megen Møje og Besvær er arbejdet sammen i de sidste 12 Aar. Heldigvis have de ovennævnte Bestræbelser kun haft daarlige Resultater at opvise, idet kun en Forening har meldt sig ud af NBF.

Ethvert Arbejde, nok saa lille, er en Løn værd, ogsaa det daarlige bærer Lønnen i sig selv. Lad os da af Bierne lære at vaage og være rede til Forsvar.

Hvad nu mit Arbejde som Vandrelærer angaar, da har det altid været mig en sand Glæde at se værende og vordende Biavlere og Biavlernes omkring mig ved vore Møder; ligesom jeg maa tilstaa, at alt hvad Biavlslærerne har at Meddele bliver fulgt med Opmærksomhed og Interesse. At Besøget paa Møderne har ladet noget tilbage at ønske, maa tilskrives de sidste daarlige Høningaar. Dog have vi Gud ske Lov ingen Grund til Klage, vi kunne se det kommende ny Aar med Fortrøstning i Møde, og med en større Flok af Biavlere træde ind i samme. Glemme vil jeg heller ikke paa dette Sted at takke alle de mange Biavlere, som i det forløbne Aar er kommet mig velvillig i Møde, haabendt at vi ses og samles igen ad Aare i de kære Bihaver. Samtidig sender jeg en hjertelig Hilsen til mine mange Venner blandt Jyllands Biavlere med Tak for godt Samarbejde.

NBF.s Udstilling i Aabenraa 16. og 17. September kunde kaldes god, hvad Kvaliteten angaar, om end Kvantiteten lod noget tilbage at ønske; atter en Frugt af de forløbne daarlige Aaar.

SBF. der omfatter 4 Foreninger inden for NBF. i det gamle Haderslev Bistedsamt, lod ligeledes afholde en godt besøgt og vellykket Udstilling den 25. Septbr. i Lintrup Kro.

Da vort Foreningsblad, „Tidskrift for Biavl“, under den ny Redaktørs Ledelse atter er kommen ind i sin gamle Gænge igen, og nu indeholder saa alsidigt, afvekslende og belærende Stof, at enhver Biavler, hvad enten han er Begynder eller Vidrekommende, vil kunne finde noget deri, som er værdt at gemme og beholde. Derfor burde Bladet ikke savnes i nogen Biavlers Hjem, især da Prisen, 1 Kr. om Aaret, er saa lav

som for intet andet Blad. Desværre staar det endnn daarligt til med Væsnning af Biavls-Literatur blandt vore Biavlere, her maa vi mande os op og se til, at vi kunne komme bedre med; thi man maa læse meget om Bierne, forinden man kan lære dem at kende til Gavn.

De ærede Bestyrelser for Lokalforeningerne bedes hver i deres Kredts at virke for Bladets Udbredelse, men samtidig ogsaa sørge for, at Bladet ikke bliver liggende hos Sekretæren, men bliver sendt omkring til Medlemmerne. Man skal kun ikke være bange for at bestille nogle Numre mere, end man i Øjeblikket har Brug for; der bliver nok Brug for dem senere, om ikke til andet, saa til fattige Biavlere, som ikke selv har Raad til at holde Bladet. Derjom der ikke inden 1. Januar kommer Anmeldelse om Forandring af Holderantal, saa vil det samme Antal Eksp. som hidtil blive tilstillet Foreningerne i 1900.

Dg nu til Slut en hjertelig Tak til alle dem, som i det forløbne Aar have bidraget deres til at bygge og bygge paa vort Foreningsliv her i Nordjysvig. Tag den Forvisning med over i det ny Aar, at de have arbejdet for en god og for vor Folkøkonomi ikke ubetydelig Sag.

E. h. Buchholz.

Høningkager.

Da der i Aar er høstet megen Høning i de fleste Egne af Landet, formoder vi at der er mange Husmodre som i Aar vil bage Høningkager til Julen. „E. f. B.“ bringer derfor atter i Aar et Par Opkrifter paa Høningkager.

Høber-Høningkager. 2 Pd. Høning, 1 Pd. Randsis og 1/2 Pd. Smør, som er afklaret, sættes paa Ilden og naar det koger kommes deri 6 Kv. Potafse som er opløst i lidt Vl. Naar det hæver sig, løstes Gryden af og sættes nær Varmen indtil den ikke bruser mere, det helles da op i et Trug eller stort Lerkfad. 3 Pd. Hvedemel røres nu snarest deri tilligemed 5 Kv. støt Ranel og 5 Kv. støt Melliker. Naar det ikke kan røres længere, æltes det med Hænderne indtil det er godt gennemeltet. Det bækkes saa til og sættes paa et varmt Sted, hvor det godt kan henstaa en Uges Tid inden det bages. Inden det skal bages udrulles

Dejen til $\frac{1}{4}$ Tomme og skæres i firkantede Stykker og bages ved god Varme. A.

2 Pbd. ren Honning samt $\frac{1}{4}$ Pbd. lys, helst dansk Farin kommes i en emaillet Gryde, og opvarmes til det er nær ved at koge. Derefter tages det af og afkøles til Lunkenhed. Derpaa kommes 2 Eg samt en Tassefuld tvelfulurt Natron i, hvorefter der rores saa meget Flormel i, at det bliver netop saa stift, at det kan smøres paa en Plade i en Fingers Tykkelse. Oven paa strøs lidt finthakkeede Mandler, og Pladen maa forinden være smurt godt med Smør. Ragen bages lysebrun, og naar den er afstølet, skæres den i passende Firkanter. Den vinder i Velsmag ved at gemmes og opbevares meget godt i Blikdaaser.

I Stedet for, som oven for nævnt, at bruge ren Honning, har vi prøvet at bruge det til Dels gærede øverste Lag, som altid bliver i vore største Honningspande, naar de har staaet i lang Tid. I Stedet for, som i de første Aar, at vi næsten ikke kunde faa det brugt paa almindelig Maade, fordi det, trods Røgning, ikke smagte saa godt, har vi nu i nogle Aar brugt denne Honning til Rager, og de synes os at smage meget godt.

Johanne Petersen, Bregninge.

Ekko fra Staderne.

Fredensborg, d. 6. November.

De 3 Krainerfamilier vi fik i Foraaret have alle udviklet sig godt, de have hver givet 2 Sværme, og er saa senere overført i Huse, saa der er indvintret 9 Familier. B. Christiansen.

Rouft, Barde 8. November.

Jeg havde 6 Stader i Foraaret, deraf har de 4 Stader givet ca. 25 Pbd. pr. Stade eller godt en 100 Pbd. ialt, 2 Stader gav intet Udbytte af Honning, de trængte derimod snarere til lidt Hjælp for at leve Vinteren over, noget lignende Udbytte har de andre Biholdere her paa Egnen nok ogsaa haft af deres Bier saavidt jeg har kunne fortae, maaste nogle mere og andre igen lidt mindre, det var jo som bekendt meget for tørt i Sommer for Bierne, og Efterkræftet paa Lyngen synes jeg heller ikke har givet synderligt Udbytte. I de 5 a 6 Aar jeg har haft med Bier at gøre har der næsten kun været et rigtig godt Aar for Bierne her paa Egnen. Dyrkning af Boghveden tager af, og det er den bedste Tid for vore Bier naar Boghveden er rigtig god. Hvis det skulde tage mere af med

Dyrkning af Boghveden, vil det efter min Mening næppe lønne jeg at holde Bier, thi det Lyngen giver af Honning synes jeg ikke er meget værd, det er ofte lidt og daarlig, jeg mangler naturligvis ogsaa Kendskab til rigtig at drive Biavl, og jeg tror at det samme er Tilfælde med de fleste af dem som holder Bier her omkring i Egnen. S. Poulsen.

Gjettrup pr. Hobro d. 19. November.

Vi har nu for vor Egn Vedkommende haft det 3die daarlige Bjaar efter hinanden. Af Beretningen som jeg har faaet fra 10 Medlemmer med 79 Huse, har Gennemsnitsudbyttet kun været ca. 14 Pbd. Honning pr. Stade. Det største Udbytte en Enkelt har haft af sine 3 Familier var gennemsnitlig 31 Pbd. Vi maa haabe at der kommer bedre Bjaar igen, ogsaa for vor Egn med det sildige Træk — da jeg ellers er bange for, at for mange vil tabe Lyften.

Byriel Nielsen.

Fra Kredsjene.

Rolding BF. afholdt Efteraars-Generalforsamling, Fredag d. 10 Novbr., hvor Regnskabet fremlagdes og godkendes det udviste et Overskud af 100 Kr. Paa Forslag af Formanden, blev det bestemt at arbejde for en Udstilling til næste Aar sammen med Hjertræavl, Frugtavl og Havebrug.

Lunderskov, d. 19. Novbr. 1899.

P. Christensen,
Formand.

Slbo m fl Herreders BF. afholdt d. 13. Novbr. sit aarlige Centralmøde i Fredericia.

Regnskabet for 1898 fremlagdes og godkendtes.

Bestyrelsesvalg: Genvalgte bleve: Bogbinder N. Ladegaard, Lille Belling, som Formand og Lærer Rosenkjær, Studsbal Skole som Næstformand.

Revisor: N. Knudsen, Gaarslev, genvalgtes.

Som Delegerede til DBF.s Centralmøde i Aaret 1900 valgtes: Bogbinder N. Ladegaard og Stabssergent F. Thyggesen, Fredericia, som Suppleanter, Gaardejer Th. Hviid, Gaarslev og Bøder Kjær, Herslev.

Virksomhedsplan for 1900.

Det vedtoges: at uddele gratis Tidsskrifter til mindre bemidlede Biavlere

efter Sognefredsformændenes Indstilling med 1 gratis Eksemplar for hver 5 Medlemmer. Indstillingerne indsendes til Bestyrelsen senest den 20. December d. A.; at afholde Udstilling i Bjedsted Spang i Septbr. Maaned efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse. Kan Udstillingen paa Grund af daarligt Høningaar ikke afholdes, da foretages Hjemmepremiering efter samme Regler som ere fastsatte for Aaret 1899; at andrage DBF.s Bestyrelse om Penge tilskud, og at lade Moderne afholde ved egne Biavlslærere i Kredsjene, hvor de maatte ønske det; at hde Overtfergent Bjerregaard en Understøttelse af 50 Kr. til Ophold paa Biavlstolen i Roskilde; at udbetale til hver af de Delegerede til DBF.s Centralmøde 10 Kr. i Diæter foruden Rejsudgifter; at supplere de af Kredsjormændene aarlige til Sekretæren indsendte Oplysninger om Medlemsantal, Staaedantal m. m. med Udbyttet af Høning og Voks. Fredericia, d. 13. November 1899. Bjerregaard, Sekretær.

Standerborg Amts BF. afholdt d. 9. Novbr, sin aarlige Generalforsamling. Regnskabet oplæstes og godkendtes. Til Formand for de næste 2 Aar genvalgtes Nads Hansen, Hyrup. Til Medlem af Bestyrelsen valgtes Skovrider Carlsen, Bygholm og L. Nielsen, Vente.

Til Revisor valgtes S. P. Sørensen, Lundum. Til Delegeret for Aarene 1900—1902 valgtes Nads Hansen, Hyrup og som Suppleant, Skovrider Carlsen. Det overdrages til Formanden og Kasseren at underhandle med Horsens Landboforening om en Udstilling til Sommer sammen med Dyrskuet. Derefter bortloddedes der en Del Redskaber til Medlemmerne.

Savnlige Vink.

Vejret (23. Novbr.) har i den sidstforløbene Maaned været meget mildt og kun en enkelt Nat har det været Frost af nogen Betydning. Nu og da har det været taaget, men af Regndage har der i Maanedens Løb ikke været ret mange. Kun den 16. Novbr. har Været her, holdt almindelig Udflugt, ellers ere de i Vinterro og kun paa enkelte solrige Dage ses nogle faa Stykker ude paa Flyvebrættet.

No. er en af Hovedbetingelserne for, at Bierne kan overvintre godt, derfor bør Biavleren sørge for, at Bierne blive saa lidt som muligt

forstyrrede i Vintertiden. Og jærligt gælder det at have selvstændig Ro i Bigaarden, naar det er stærk Frost, for enhver Bi, som forlader Biflyngen, stioner af Kulden og hver Gang Bierne blive forstyrrede i deres Vinterro tage de mere Næring til sig og vil derfor let komme til at lide af Dugløb. Derfor bør særligt Stød med Højen og Oplukning af Tagene undgaaes. Flyver Højen op paa Højenes Tage, bør man indhegne Bihøjen med et Staaltraadsnaet, eller hvis Bihøjen staar i en Række og omtrent er ens høje kan man beskytte dem mod Højenes Oplysning ved at anbringe et Staaltraadsnaet over Højenes Tage. Mod Angreb af Insektædende Fugle (Musvitten med flere) beskyttes Bierne ved at anbringe et Par Skruer i Højens Forside en 12" over Flyvehullet. Paa dem hænges et Stykke Fiskenaet, der er saa langt, at det naar ned over Flyvebrættet. Det fastholdes til Flyvebrættets Ender med et Par Skruer eller med et Par smaa Søm. Se til Staderne en Gang imellem, om der ikke er et eller andet at rette, men husk paa ikke at lukke op for Staderne, uden det er nødvendigt. Ligger der flere døde Bier i Flyvehullet, saa renses det, brug til at rense med et Stykke af en Hegutraad, der er bøjet i en Vinkel.

Sne. Under Jæregne Forhold kan Sneen heri Norden optræde som en farlig Fjende for Bierne, nemlig naar Norden er sneet, men Vejret mildt og klart Solskin. Solstraalerne kastes da stærkt tilbage fra den blændende hvide Sneflade. Hvis de da finde Vej ind gennem Indgangen, lokke de Bierne ud til en Renselsesudflugt. De komme da frem i Mængde, og et stort Antal af dem finde da Døden ved at stivne paa Sneen. Naar Indgangen er dækket af løs Sne, opstaar denne Fare ikke; men den Sne kan jo let blæse bort eller to, derfor bør man om Vinteren beskytte Indgangene

ved Skyggebrædder (se Fig. 96). Et saadant be- staar af et 1/2" (1,3 ctm.) tykt Bræt, der er ca. 5" (13 ctm.) bredt og et Par Tommer længere end Stabets Indgang er bred. Dette Bræt opstilles, naar Snelag indtræffer, paa Flyvebrættet 3" (7,6 ctm.) foran Indgangen, fraat hældende op imod Stabets Forvæg. Brættet maa befæstes ved Hjælp af 2 Søm, der stikkes ned i 2 Huller, som ere borede i Flyvebrættet, og en Hvirvel, der befæstes saaledes i Forvæggen, at den kan trykke Skyggebrættet ind til denne. Disse Skyggebrædder beskytte ogsaa meget imod Blæst. Hvis der i Vintertiden skalde indtræffe milde Dage uden Snelag, bør man dog borttage Skyggebrædderne for ikke at hindre en gavnlig Renselsesudflugt.

Brevkasse.

DBF. Sogsamling. Da Afstenerne nu ere lange, hidrættes vi her Reglerne for Udlaan af Bøger fra DBF. Sogsamling i Naab om at mange vil benytte sig af denne lette Adgang til at udvide sine Kundskaber om Biavl.

1. Bøgerne laanes kun ud til Kredsjormænd, der senere igen udlaaner dem til de enkelte Medlemmer.

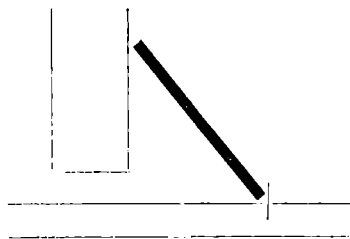

Fig. 42. Et Skyggebræt.

2. Hver Kreds kan erholde 5 Bøger paa en Gang til Laan.
3. Kredsen er DBF. ansvarlig for de laante Bøger, hvis fulde Værdi betales, naar de bortkommer og en påsende Erstatning betales, hvis de tage betydelig Skade.
4. Udlaant til Kredsjene sker paa høist 6 Maanedes.
5. Kredsformændene føre en Liste over Laanerne i deres Kreds og ere pligtige at opgive, hvilke Bøger Kredsen har til Udlaan, naar som helst Ned. kræver det.
6. Portoen for Bøgenes Forjendelse udredes af Kredsen.

Udlaante Bøger. De Bøger, der ere udlaante i Tiden fra 1. Juni 1886 til 1. Juni 1899, og endnu ikke ere tilbagejendte, bedes tilsendt „*T. f. B.*“ Red. iareft.

Hold „*T. f. B.*“. Vi bede alle „*T. f. B.*“ Læsere om ogsaa i det kommende Aar at holde Bladet. Og vi haabe, at saavel Læsere som særlig Kredsformændene vilde virke for Bladets Udbredelse til Biaulshagens Fremme, saa det kan komme til ethvert Hjem, hvor der holdes Bier. Enhver, som har et Biskf. burde holde „*T. f. B.*“, et lille Binf af Bladet i rette Tid har ofte bragt Biaulveren saa stor en Fordel, at han derfor har kunnet holde Bladet i mange Aar. Men der er endnu mange, der have Bier, men ikke kender „*T. f. B.*“, je at saa dem med ind i DBF. til Fordel baade for dem selv og for Biaulshagen.

Medlemmerne i alle DBF.'s Kredse erindres om at bestille og betale „*T. f. B.*“ hest inden Nytaar hos deres Kredsformand.

„**Tidskrift for Biaul**“ bestilles og betales samtidigt til Redaktøren, N. S. Kristensen, Roskilde. Formændene bedes om ved enhver Bestilling af „*T. f. B.*“ foruden Holdernes nøjagtige Adresse tillige at angive Foreningens Nummer og Bogstav efter Listen i „*T. f. B.*“ 1899 S. 89-91.

„*T. f. B.*“ vil i Aaret 1900 udgaa den 1ste i hver Maaned, samt d. 15. i hver Maaned i Sommerhalvaaret. Prisen paa „*T. f. B.*“ er for Aaret 1900 usforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Eksp. første Gang bestilles gennem en Amts- eller Herredsforening og forudbetales til Redaktøren, 1,50 Ore pr. Eksp., paa Posthuse 2 Kr. I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles og forudbetales hos Redaktøren paa en Gang, 2 Kr. pr. Eksp., paa Posthuse i Slesvig 2,90 Ore pr. Eksp. I Sverrig og Norge under Korsbaand 2,90 Ore, men paa Ivenste og norske Posthuse 1,93 Ore. I alle Postforeningens Lande under Korsbaand 2,90 Ore pr. Eksp. hos Redaktøren.

Vi tilraade vore ærede Læsere at bestille Bladet i Tide, hvis de onste at sikre sig den hele Mængde. Der er desuden den store Fordel ved at bestille Bladet inden Nytaar, at Postbudene blive i Turen med at bringe Bladet til de tidligere Holdere; derved undgaas mange Fejltagelser. — Holderne bedes særlig at paase, at de faar de første Numre af Bladet, saa sølge nemlig altid de øvrige i rette Tid; men undertiden uddeler et Bud det første Nummer fejl, og hvis der da ikke klages over Mangelen, fortaettes Fejlen fremdeles med alle de følgende Numre.

Ny Holdere for 1900 vilde hos Kredsformændene erholde frit de 3 Smaaafskrifter, af hvilke DBF. endnu har Dplag, nemlig Nr. 8 „Boksmøllene“, Nr. 10 „Ledetraad i Biaul“ og Nr. 12 „Bipeft“. Hos „*T. f. B.*“'s Redaktør kunne disse Skrifter ligeledes erholde, men kun naar vedkommende Holder indsender Postkvittingen, eller hvis Bladet er bestilt hos ham.

Smaaafskrifter. De Kredsformænd, der ikke have tilstrækkeligt Dplag af de 3 forhaandenværende Smaaafskrifter til Udbetling til ny Holdere af Bladet paaminde om at henvende sig til „*T. f. B.*“'s Redaktør med Opgivelse af det Antal, de vente at faa Brug for.

Medlemskort. Foreninger, som benytte DBF.'s Medlemskort, kan faa disse Kort ved Henvendelse til Redaktøren. Kortet bør kun benyttes til de Medlemmer af Foreningen, som ere Holdere af „*T. f. B.*“

Artikler. Flere indsendte Artikler samt „Spørgsmaal om Biaul“ have vi af Mangel paa Plads maattet gemme til Nr. 1900.

De lange Aftener kunne anvendes til at læse gode Skrifter om Biaul og til at forarbejde Stader og Redskaber til Brug næste Aar.

Hust paa at bestille og betale næste Mængde af „**Tidskrift for Biaul**“ inden Jul.

Nr. 1 ventes indsendt 1 Januar.

Til Læsere. Samtidig med at vi med dette Nr. slutter „*T. f. B.*“ 33. Mængde, vil vi bringe saavel vore Medarbejdere som alle Bladets Læsere vor Tak for det forløbne Aar. Vi haaber ogsaa i det kommende Aar at møde Velvillighed og Støtte, ligesom hidtil. I dette Haab slutter vi dette Nr. og onster alle vore Læsere og Medarbejdere en rigtig glædelig Jul og et godt Nytaar. Red.

Kundgørelser.

Fin udslyngt Honning

saas i større og mindre Partier hos Brødr, Nielsen, Ollerup pr. B. Skerninge ved Svendborg.

En Fugstige paa 160 Pd. fin hvid Honning, er til Salg hos J. Dinesen, Bjerge pr. Branstov St.

Chs Honning fobes. Pris og Prøve bedes sendt til

Urtekræmmer **Chr. Hansen,**
Bjæsterbrogade 11. København V.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan strives, sendes til

Grønning, Vejrup, Dramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Fin udslyngt Honning

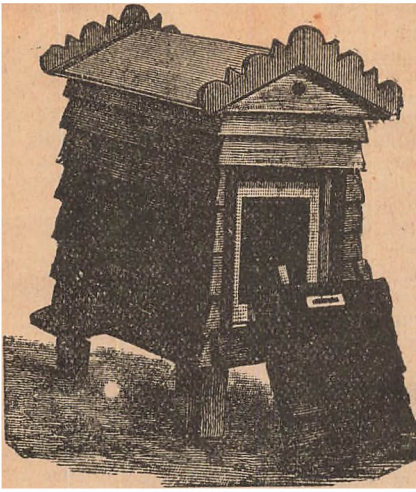
ønskes tilkøbs, Prøver med Pris bedes sendt til Gartner M. Nielsen, Vorup Kjær ved Randers.

Bladet „*Bien*“

vil, naar det bestilles hos Udleveren, i Aaret 1900 blive tilsendt 1000 Holdere for 25 Ore for 12 Hæfter i Aaret frit tilsendt.

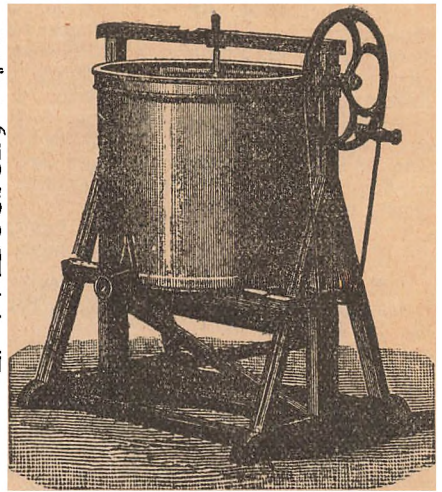
Nyborg i November 1899.

N. C. Andersen.

Alle Biavlere

bør skrive efter Vejle Biavlredskabsfabrikks Prislister, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Prøveglass i Trachylstre, pr. Stk. 15 Ø.
Prima afflebet Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod 70 Ø.
Prima Papgitter, pr. Fod 90 Ø.
Erstlevs fuldkomne Fodrer, 70 Ø.
Bipibe (Grønning's Model), 2 Kr.
Køerbs Fodrer, 60 Ø.
Bibehætter, 20 Ø.
Røgblæsere (tykk) med Spids 1,25
Spids dertil 0,10.
Saandrogere 2,30.
Vistler 19" højt 0,65.
Strællekniv (Woods Model), 75 Ø.
Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
Spartler, 5" langt Blade, 45 Ø.
Tablespore, 40 Ø.
Tabletraad, engelsk, fortinnet, pr. Fd. 0,70.
Porters Vitommer, 0,50.
Kæus Vitommer, 0,40.
Loddefaude, dobbelt 1,00.
Bihandster, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
Fin Bestander, af Blik 22 Øre, af Gummi 1,00.
Vouper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr. 40 Ø.
Dronningcellebeskyttere, 0,08.
Amerikanske Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk. 5 Kr.

Strællebatter til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 Ø.
Dronningbure, 30 Ø.
Hønningløser, 80 Ø.
Amerikanske Zinkfasse, 30" lange, 0,22.
Galvaniserede Bihushængsler, pr. Par .10.
Engelske Hønninghaner, Patent, af fortinnet Jærn 1,00.
Udflyngningspaude med Patent Paner, 2,85.
Hønningst til Spanden, 60 Ø.
Solvofsmelter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
Winklers Damp-Vofskrenser, 30,00.
Kunsttableformer af Kobber, pr. Kv. " 0,18.
Hovards Metalender, pr. Stk. 0,06.
Cylinder Udtomningsmaskine, 2 Tabler 12 × 12" Snortrak, Soldenes Afstand 13 1/2, 22 Kr.
Porcellæns Redereg, pr. 100 Stk. 5,40.
Aluminiums Hønneringe, pr. 100 Stk. 0,60.
Hønningglas til Dverbinding, 1 Fd. pr. 100 Stk. 9,50, pr. Stk. 10 Øre. 2 Fd. pr. 100 Stk. 14,50, pr. Stk. 15 Ø.
Llbois Hønningglas (vigtig Facon), 1 Fd. pr. 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14 1/2. 2 Fd. pr. 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
Pergamentpapir, 30" bredt, pr. Al. 0,05 1/2.
Propper af prima Kort til Llbois Glas, 1 Fd. pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Fd. pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,06.

De billigste, bedste og mest akkurate **Vi-boliger** og **Udflyngere** samt de mest brugte **Smaaredfaber**, **ægte Bivolst**-**tabler** haves al Tid paa Lager.
Illustreret Prislister franko.
Løved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bi-hog anbefales.
Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Hønning.

Et Parti fin udflyngt Hønning, brun og hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende ved Henvendelse til Konjul Hestrup, Thisted.

Fin udslyngt Hønning

faas i større og mindre Partier ved Henvendelse til Skræder H. Ghr. Pedersen, Sødinge pr. Kinge St.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Nansengade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Foreningsmeddelelser.

Ringe og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling, Søndag d. 10. December Eftm. Kl. 1 hos Stomager Peder Hansen, Espe.
Peder Hansen.

Kolind BF. afholder den aarlige Generalforsamling hos mig d. 21. Decbr. Kl. 12 (Markedsdag). Bidrag betales.

Kolind, d. 8. November 1899.

Sofus Mortensen.

Syddjællands BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Røstved hos Gæstgiver Vendjen, Lørdagen den 16. December Kl. 12 Middag 1899. Hvor følgende forhandles: 1. Regnskabet for 1899 optages, og fremlægges til Godkendelse. 2. Valg af Formand og et Bestyrelsesmedlem. 3. Valg af en Revisor. 4. Foreningens Virksomhed for næste Aar. 5. Stal Foreningens sende nogen Delegerede til Centralmødet 1900. Sogneformændene bedes saavidt mulig give Møde.

Jens Hansen.
Formand.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling, i Højskolehjemmet i Randers, Lørdagen den 16. December Kl. 1.

Gartner M. Nielsen.
Vorup Aar.

B. Stjerne og Omegns BF. De Medlemmer, der ønsker at være Holdere af „E. f. B.“, i Aaret 1900, bedes indsende deres Kontingent til Undertegnede inden d. 20. December.

M. Nielsen.
Ollerup pr. B. Stjerne.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder Generalforsamling, Mandag d. 4. Decbr. Kl. 1 1/2 (Markedsdagen) hos N. S. Kristensen „Aldershvile“, Roskilde. Til Forhandling: Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Valg af 1 Revisor. Valg af 2 Delegerede for de næste 3 Aar. Meddelelse om Virksomheden i dette Aar. Foreningens Virksomhed for Aaret 1900 bestemmes.

Bestyrelsen.

B. Torslev og Omegns BF. afholder Generalforsamling i B. Torslev Skole Lørdag d. 28. December Eftm. Kl. 1. Regnskabet for 1899 fremlægges. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Medlemsbidraget for 1900 betales. Virksomhedsplan for næste Aar. Nye Medlemmer optages.

Gjettrup, d. 19. November 1899.

Byriel Nielsen.

Narhøus og Omegns BF. holder Generalforsamling i Hotel Dagmar, Narhøus Kl. 1 d. 16. Decbr. d. N. Blandt andet Valg af Sekretær.

J. Møller.

Langelands BF. De Medlemmer af Langelands BF., der ikke endnu for i Aar har betalt deres Kontingent, erindres om at betale det til Undertegnede snarest mulig, og alle Medlemmerne tillæber jeg mig at meddele, at de der ikke inden 15. Decbr. d. N. har for mig fremsat Diste om nogen Forandring for næste Aar, for dem vil Bladet som hidtil blive bestilt og betalt som sædvanlig.

Windeby pr. Rindøbing, d. 20. Novbr. 1899.

Hans Christensen.
Formand.

Lembvig og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling, Lørdag d. 16. Decbr. Kl. 2 Eftm., hos Urmager P. Nielsen, Lembvig, med følgende Dagsorden:

1. Regnskabet fremlægges.
2. Valg af Kassjerer og Sekretær, som træder efter Tur.
3. Valg af Revisor.
4. Valg af Delegerede til DBF.s Centralmøde.
5. Virksomhedsplan for 1900.

Efter endt Generalforsamling, meddeles flere gavnlige Vint. Ethvert Medlem af Foreningen bedes give Møde.

P. Nielsen.

Nalborg Amts BF. afholder Generalforsamling, Lørdag den 23. Decbr. Fmd. Kl. 10

hos Restauratør J. Hansen, Natorv Nr. 14 i Nalborg.

Dagsorden: 1. Det reviderede Regnskab fremlægges. 2. Valg af Styrelse og Revisorer. 3. Valg af Dommere til at bedømme Bier. 4. Stal Foreningen benytte Vandres-Lærer eller modtage Pengetilskud fra DBF. i Aaret 1900. 5. Valg af Biavlslærer til at afholder Møder i Kredsen. 6. Valg af en Biavler til at lede og passe Bierne i Biavlsskolen i Aaret 1900 m. m.

Medlemmerne bedes at bestille Tidsskriftet for næste Aar hos undertegnede Sekretær senest d. 23. Decbr. Tillige bedes Smaaafredens Delegerede at give Møde. Alle, som have Interesse for Biavlen, ere velkomne.

Nalborg, d. 19. Novbr. 1899.

J. C. Bech.

Simmelfær og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling, Fredag den 22. Decbr. om Eftm. Kl. 2, i Rygaard Skole, til Forhandling: Regnskabet for 1899, fremlægges i revideret Stand. Valg af Bestyrelse istedetfor dem som efter Tur afgaar. Tidsskriftet bestilles for Aar 1900. Talrig Møde forventes. Ny Medlemmer kan optages i Foreningen, enhver er hjertelig velkommen.

L. Jeppesen,
Formand.

Svendborg og Omegns BF. afholder Na smøde Søndagen den 17. December Kl. 2 hos Gæstgiver Kr. Pedersen paa Torvet i Svendborg. Regnskabet fremlægges. Der foretages Valg af Bestyrelse. For at forebygge Standåning i Bladets Forsendelse, bedes Medlemsbidraget for det kommende Aar indbetalt.

Spørgsmaal vedrørende Foreningen eller Biavlen kan stilles til Forhandling.

Nye Medlemmer indtegnes.

B. I. L. N. d.

Malt og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling, Søndagen d. 10. Decbr. Eftm. Kl. 2 hos Ole Damkjær, Bauenborg, hvor næste Aars Virksomhed forhandles, derfor bedes Medlemmerne give Møde.

S. H. Bech, Langeløv.

Skanderborg Amts BF. holder Møde i Hornlyld d. 9. og i Vrigsted d. 10. Decbr., „E. f. B.“ Redaktør holder Foredrag og foreviser Udsnit. Nærmere af de lokale Blade.

Indhold af dette Nummer:

Biavl som Erhverv, af W. J. Hutchinson ..	335
Brevkasse	351
Centralmøde	324
Den Dribende Kraft til Bolksbygning, af H. C. Bech	331
En Sagttagelse i Vigsgaarden	336
En praktisk Vipibe, af Th. Buchholz	340
Ekko fra Staberne	350
Fra Aabenraaegnen	343
Fra Kredsen	350
Foreningsmeddelelser	353
Gavnlige Vint	351
Høje eller lave Rammer, af Brodr. Nielsen ..	327
Honninglager	349
Kunstig Dronningliste, af Brodr. Nielsen ..	338
Lundgørelser	352
Lidt om Bipest, af Aug. Petersen	333
Mjødbrøgning i det større, af W. E. W. Smith	337
Opregnelser af Træforhold, af Kr. Hansen ..	336
Rødkløver	323
Rundskrivelse til Nordl. Biavlforening	344
To Familier, et Fihvehul m. m., af Aug. Petersen	329

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.